

IJA # 303

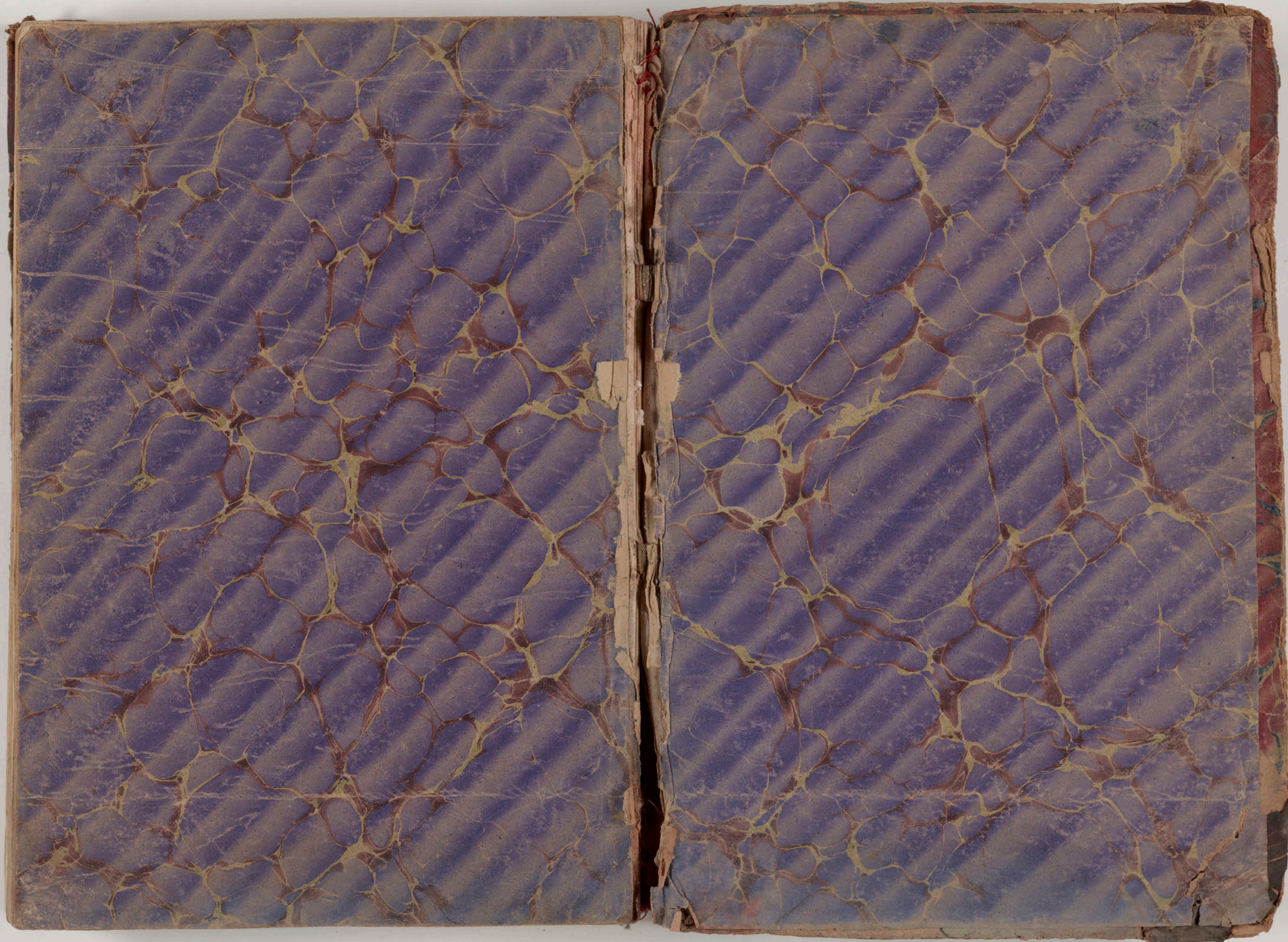
ספר זבחי צדק ה"א

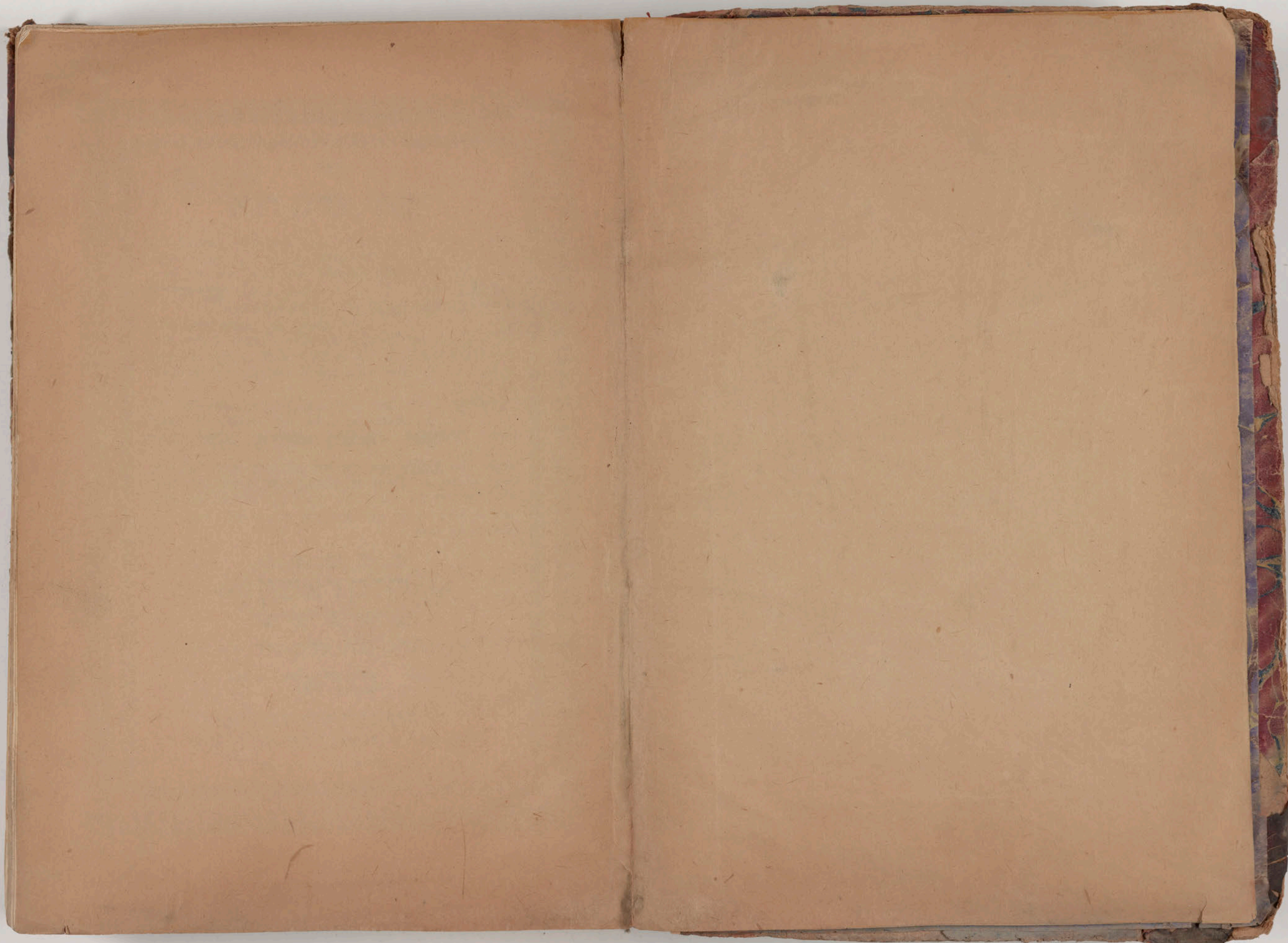
Sefer Zevahī Tsedek Ḥeleḳ Alef

Somekh, Abdallah ben Abraham

Baghdad, 5664 (1903 or 1904)

אדם קדמיהו
ב-אזול מעז חיים
שכר 1/2

ספר

זבחי צדק היא

על

ש"ע יו"ד וק"ו א עד ק"ו פז פסקי דינים הלכה לזעזעה עם זכאג
הצירה לדעה וזה יעסה שחאל אשר יגע ואסף וקיצן רב פעלים
ווקבלאל זעו וז"ל הרב הגדול זעו ווגדול ר"ע ור"ע דעו"צ
בגדאד יע"א בק"ש כנהר"ר עבדאללה
אברהם יוסף סומך זל"קל עם חכמי הסיצס סלו
נפי סופרים ונפי ספרים ותיקן תקנות
בענייני השחיעה וערך לפני הש"ב ש"ע ואלא דשן להחנהג זו כדת וכהלכה
לא חיקר דבר קטון או גדול אשר לא העלתו על לוח גם שקיל וטרי בדברי
הפוסקים ז"ל וזכיר וליצן ההלכה בזקוקין דנורא הכה סכרו אחו ופעולתו
לפניו זל"ה

ואפריין כוטייה לאחד הנויחד זרע הנויוון כעע נעון הי"ו (לא
כלה להזכיר קונו) אחד וזכ"י הנונוה הזקן הסקיד
כנה"ר יחזקאל יאושוע אברהם גבאי הכל"ב

ונחשבי ע"י יע"א אשר הזיל זהב ונכסו והצי"ו על ונכס
הדפוס לזכרון הנוי וז"ל (כי הוא בן אחות הרב הנוחבר
ז"ל) זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלוי זו זכות הרב הנוחבר
יעמוד לו ולזרעו ויבורך נפי עליון ומפן סו בידו יללח ויזכה לראות
בציאת הגואל ב"א

חלק ראשון

סנה אז תחפיו זבחי צדק עולה וכליל לפ"ג
פה בגדאד יע"א

מיד הד"טל יהושוע ח"ר שלמה בכור חוצין ס"ט
בדפוס הנוי ח"ר שלמה בכור חוצין הכל"ב
בנוחלת אל תורחה נו קצעין

הסכמת הרב הכולל בישראל להלל כמהר"ר יצחק אברהם

שרמה הי"ו וכיל חי באשי פה בגדאר יע"א :

בשכטי ישראל אודיע כאונטה עיני צנאוני ארש ארש החיים ארשם של תורה י
זאת התורה האלה התעודה אשר ליהודים היא עולמם . תורה שצכתצ ותורה
שצשש להגות בכל וולום וולום וולות הו צרה . ובכל דור ודור עוקקים בתורה צבתי ודרכים
אסופות אסופות שוללים ודורשים וחוקרים והופשים בכל ענין וענין לדעת מה להשיב לכל
שאל ומה עורה . והז"ל לכל ולי דלורייחא תמו וויחבו ספרא וספרי ופשה וגוונא . ואחריהם
קונו הגאונים והרבנים האשונים והחכמים ועשו חיצונים וסקקים וס"ות לאלפים ולרבבות הם
העוונדים על הפקודים בכל דבר ודבר . ועד אהרן עלה זמר שושו של רצונו הגדול רצן של
כל בני גולה ואלר עיני חכמים צהלכה ויוסף הוא השליט וכן הקארו זל"הה אשר סיבר ש"ב
ד"ה אשר צהס אסף וקיבץ את כל הדינים הלכיים לכל יהודי באשר הוא יהודי הסולך לאור
ההנהגה . וכל בית ישראל הילכים לאורו להורות וונונו סודא גוונא . ואחרי קונו רצני
ה'חכמים ז"ל איש על דגלו באותות וחצרו עליו חכמים וציררו הדברים וזה גם על ש"ע יו"ד
שבו דיני שמיטה ווליסה וערפיות ותעבות וכו' ועשו והללימו וילא לאורה . ועוד היום הבימו
נזקס להתגדר צו כי חו"סק ארובה ווארץ וודה ורחצה וני ים ורחוק ופנינים ונכרה . וכן
השאר לנו סיורי צרכה שארית ותקוה פה עירנו **בגדאר** יע"א את וויור וענו"ר הר"הג
ועשו ווגדול כק"שח כוונ"ר **עבראל אברהם יוסף סומך** זל"הקל אשר העמיד
הלויים הרבה והרצין תורה
העיר וקציבותיה וערי הודו ופרס הכל ורילים אגרותיהם לשאל וונונו דיני איקור וסיחר וכו'
והוא צהכונתו הכונה וצסקידתו העלוונה לכל שאל ושיצ כענין וכסלכה צרובה . ולעת זקנתו
העיר הו את רוחו לעשות לקוטי דינין על ש"ע יו"ד דיני שמיטה וערפיות ותעבות וכו' וישב
עם הלוידיו ציטיצה שיש עינה קוויכה וסקיל וערי צדני הוהצניס עד שצירר הדברים וקוקן
דנורא . ושרטט וכהצ הלכה לועשה וונהגי עירנו לדעת מה יעשה ישראל דרך קלולה ובהירה .
והנה איכנו כי לקח איתו אלהים ועלה לסיצה של ועלה וכן אחותו החו הנופאר רל"ו
כוונ"ר **יחזקאל יהושוע אברהם גבאי** תל"הה הדר צע"ית **במבי** יע"א
עלה צדעתו להצילו אל ונצט הדפוס כי כל
יעיר הים שאל וונונו על הדין ועל האמת זאת חקת התורה . ויהי עד כה ועד כה וגם הונונו
יחזקאל הנו עלה עלה צקערה הסמים ולא צהס ונחצתו לידי גוונא . וכן עתה קם
ונתעודד אחד ונצניו נטע נעיון זרע הציוון צרל כרעל דאצוהי
כר"ו . ויזיל זהב וניקו להוליא ונחצת הנו אציו כ"ע לפועל ושלח ואלתו כסף הועבות
להציל את הקשר הלו לבית הדפוס פה עירנו וידו להו חקדו עשה והלליה וילא הקשר הזה
ווחוקן אל ככון באותיות נאות ונייר לבן ודיו קמור . ואני הפלס לאל כורא עלילה שיעווד לו
זכות הוהצר זל"ל וזכות אציו כ"ע ויחריך יעיר צעוב וסנתו צנעיוניס ויחצך צרכס העשולסת
וונונו ילונדו וכן יעשו ליהודים היתם אורה . וגם הוגס ש"י הועתיק והונונו החו **עזרא**
ראובן דנגור הי"ו וילא לכאורה . ולהיות שו"ר הוהצר לא קרל לו
שס אפי ה"ו קרלתי לו שס **זבחי צדק**
ש"ש הכחוצ אז תהפון זכ"סי לזוק עולה וכליל עולה ש"ס ג"ו ק"צ ושס
וויור **עבראל** עם חוש אהיותיו עולה ק"צ והוא עולה להו לזכות ולונוחה כסונוה אשר ערה
כל יעיר ותיקן תקנות אליצה דהלכהא פה עירנו אתי"א פקידא פקידא אתי"א זכירה
זכירה . וסם לו ס"ות דינים אפודים אשר השיב לכל שאל הן בעיר הן ווחון לעיר וצפרט
צדיני עגוכה אשר יגע וטרם צכל כמו ואסף וליקט וקפני הראשונים והאחרונים ז"ל להלל
הכי קטי דעגיני ולהחיקס ונכבלי העיגון ונעה"ו גם הם יעלו על ונצט הדפוס וקסחו אל

אנטבע במונב רכצתנאמא נו' ארבע מאייה
ותמאנייה ותמאנין מן נצארת א מעארף א גלירא

הסכמת הנז'

חלק סגני ולהגיע אל המערה . אחת לקיפא אלא הו' השיצה צופענו כנחמה . ובה אה
יחזקאל על חלה . וקצן נדמי ישראל מן הגולה . ותנונו לשם ולחלה . על ארצנו ועל נחלת
אבותנו מן קלה : כה דברי המעתיב ונתפלל תפלה שלמה :

יצחק אברהם
שלמה ס"ט

הקרמת הרבנים מו"ץ ויושבי על מדין ה' עליהם יחיו

זכה תודה נודה לאלהינו . על הסובות אשר גולנו . ונולדים גאלנו . ולפני הר קיני
קצנו . ונתן לנו נשפטים וחוקים . דברים לדיקים צקולות וברקים . וקצן ישראל
הרים . צפזדיו השמים . חציבין ישראל שניתן להם כלי חודה . לא יערכה זהב ואודם
פודה . תורה אמת עינים ואלהיה . והעוסק בה יחולל קול אומר קרא . אשר פרו יתן
צעתו . ותשג באהן קשתו . ויסי צלש קיבו ונעיותו . אשרי אלם ינלא חכמה . צתורה
החמימה . ולווד זה לשונה . ולחדש זה דבר שקבלה כשותו . וכאש גבורתו . חולב
אש להצות . שפתותיו דובצות . אשרי מי שעוולו צתורה . ולילה כיום יאיר כחשכה כאלה .
ולוח הו צרה . ויחא תכהסו צועגלי

זבחי אלהים רוח נקצרה . צעוטה יחירה . יזילו סי לנורא . גצרה דוולפרא
כרך ותני . הלכות שונם . צפלפול וקצרה . עשייה שפיר ואכזבים . והעוויד
תלמידים הרבה . זקן ויוקצ ציטיצה . צאהצה ובחצה . ראש גולת אריאל . ענרת תפארת
ישראל . הרבין תורה צעו"צי צבל הועעיתה . וכי יאל אש וילתא דווקשא . איבו להווי
פדווקא . פוקס ה"ן לו מילי דווקשיון . ויקב על הצאר כייווקן ועעוון . לתח לכל שולל
די וחקורו לעתים וויוונים . וישק את בני ישראל עיווי סחאמים . אנגי צבל ואגפיה .
הודו וערי פקס וונגרסיה . וישפוט את העם נשפט

זבחי שלמים שלם צתורתו . ושליונה נשכתו . דן דין אונת לאנתו . אור ישראל
וקדשו . כור אלהיו על ראשו . ונאור הגולה . לו כארם תהלה . ושייני כנסת
הגדולה . דין הוא הדך צקלש נהדר . הרב הגדול ועשו ונגדול . קצא דושפטים עיו"ר ועיו"ר
כזה"ר **עבראל אברהם יוסף סומך** זל"וקל זהו וצני עליה . חד מן קאנו"א
עווי עווי

קני וכתיב ותכתוב ידו . וירם את עטמו קן קינא וקן קולמוסא על הנייך ועל הדפתרא .
הלכה צתורה . וילקע אורות אונות עסורות . הלכות ערובות קלות וחזירות . פסקי דינים
דנחגים . וכל דברים הנחוגים . על ש"ע יו"ד עד קפו קכ"ב עס הו רבית ותקנת עגונות .
נשים השאננות . אשר אסף וקצן ופי סופרים ופי ספרים . כאשר עיני הקורא תחזיקה
וישרים . והן צעון חוללנו כד קליק ועלה לישצה של ועלה . נפלה ענרת ראשו וי לדרא .
כי הקיני ונחקרא גצרה רצה ויקרא . ויחכו צחקרות . תשע כחנו ונלרות . ולולא הו קהיה
לנו העינו כללן ואצדנו . גם נודה להו חקדו . כי השאיר לנו אהכיו צרכה . ונרשא ונרובה .
זאת תורה והמה צכחוצים כתצ די קדשו . וננחיס צבית נדרשו . ויד כל חכמי הסיציות
צב ונשעו . להבין ולהיות את החקים ואת התורות . ואזרנו מי יתן ויחקו דצרי צעט
צדול ועופרת . לניצן יעוודו ימים רבים לנשנרת . ולא תהיה האונת נעדרת .
כי הם ויוקדים על אדני

זבחי לדק עולה . קלקא וזולא . לצרך להאי גצרה רצה ויקרא . דאקריב
להציילו על נוצה הדפוס . אחי"א חיפוס וחיפוס . ויה טיב חלקו וחצלו . מן הסונים
צבו לו . דין הוא הדך . הגציר הונרווס אור יווס . כל"ו ינלא חיים הי"ו . אחד וצני

הקרמת הרבנים מו"ץ ויושבי על מדין ה' עליהם יחיו

הונות הזקן החכם הסקיד כו"ר **יחזקאל יאושוע אברהם גבאי** ז"ל איהן
וושצו ע"ית **במבי** יע"א אשר
נזיל זהב
נזיקו לנכות . ונר אציו הכו" מ"ע להדפיקו . ולהולילו לאורה . זו תורה וזו שכרה .
צרך הו חילו ופועל ידיו חלה . ונדבתו זאת לריה ניהות כקצן אשה יכלה . גם עד זקנה
ושיצה . יסי דטן צכל טובה . אורך ימים ושנים . צצנים וצני צנים וצנוז הונים . ישא
צרכה ואלת הו מן השונים . ויחס יחצו ליה כפלי כפלים . גם
טיבותא ונחזיקא להאי ספרא דווקנא ס"ה ס"ה **עזרא ראובן דנגור** נ"ו . אשר
כועחק ורזוגה על ידו צתרחא יחירה . ולפעלא טצא
חיליה דהאי גצרה . ולפעלו אהן

זבחי חרועה . אין חרועה אלא צפה . כי אהה האל שונע תפלת כל פה . אלו
ליה וליה עיניו . חטון תפלתו . נא סרלנו לעוצם אהת . וננה קן הפלאות . הן
לישר לן ונר נשיח לישראל ויקצן גולת אריאל . קיצה הו רצנות . וחצמינה הסירצות . ונלך
ציופיו החזיקה עיניו . צן יסי צראש יצא ויגאלנו . ונוקדס והסחאל ישונו על ונחכותה .
צלצונס וצקוונתס . וכסנים על עבודתס . וסס יצחו וצמי

זה דברי לעירי הללן תלמידיו הרב הונצנר ז"ל הצאים ע"הס צחודס ניסן דהאי שחא
לקדר ולפרט **אדם כי יקריב** וכס קרבן לה' לש"ג . ואז כהניך ילצו **צדק** :

אברהם נשע	יחזקאל נשע	נשע חיים	אברהם יחוסוע
הלל י"ו	הלוי י"ו	שלמה שונס	אליעזר י"ו

הסכמת המעתיק והמגיה הי"ו :

לנוודו דהסוטים יצינו דחכמים ויצרכו לאל יולר האדם אשר נפת צו רוח חיים אונתיים
רוח חכמה וצניח ודעת לפיות ולהחיות ללמוד וללמד להבין להקטיל ולהורות ורלונו
שכל צצרה יחלק ונעונו אשר הטיב הו לו ולאחרים עיו כו"ז"ל אס לנודת ת"ו הרבה אל
החזיק טובה לעלונך ר"ל לך לצדך . והנה האיש אשר חנטו הו צחכמה וצכל טוב אל יחזיק
טוב לעלונו צלצד כי לא ילא ידי חובתו צזה כ"א הרבה לוד לעלונו עווי חונות חכמה ואצד
טווי חכמו . ולאשר כל איש חפלו להיות טווי לעולם וכונאנר דהנו"ע שסתבלל אגורה צאה"ך
עולונים ואז"ל וכי אפשר לגור צצו עולונים . אלא אונר רצק"ע יח"ר שיאנרו דבר שונצנה ופי
וכי שפתותיו דובצות צקצר (יצונות לו) וצזה יהיה שריד לאחריתו . ולזאת כל איש אשר
יחכו הו צחכמה ישחלל לחדש דבר אס צהלה או צאה"ה וכותצס על קשר להניח צרכה
אחריו לזר יצא יסנה צוכרו ואז יחיה חיים נלתיים . וזה טובה חכמה עס נחלה . כ"ל
שיחילנה אחריו לאחרים ולא יחכס לעלונו דוקא ואז עווי חונות חכמה . וזהו שקיים ויהיה
לרואי השונס (כונו איש אל יחכר ווננו) היינו לכתוב חכמות על קשר ושאירנה לחיים דוקות
שאחריו ויהיו שפתותיו דובצות ולא יאצד טווי :

והנה עו"ר וע"ר הרב הונצנר זל"וק"ל ונלצד אשר כל יווי יע צעקר אצצעותיו והעוויד
תלמידים הרבה לנוד ולניוד והעוויד הדת על תלו ותיקן חקנות הרבה פה עיניו
על הדן ועל האונת והסתדל עס תלמידיו להחזיק צדיהס ולהנוליא להס פננתס צכיות

ולחציא ונחחק לחנוס להגדיל התורה ולהאירה להבין ולהורות לכל בני ישראל את הדרך ילכו
זה ואת הנועשה אשר ישעין ושמו היה כשמו העיז אשר ריחו נודף לנרחוק כי פה העיר
וסביבותיה ועני פרס והודו היו ונרלין אליו סאלותיהם צדיקי התורה ובהלכה לנעשה והיה
ושיי לכל שואל איש איש כלצבו גם תיקן כונה עגונות והתירס וכצלי העיגון וגם צענייני
השמיטה וצדיקה הריאה תיקן וחדש כונה עניינים לרוח העת והזמן ועלה על לבו להעלות
על ספר את כל ההלכות ומהגמים וכו' ויש ציטצת ט"ס זה קניינה עם גדלי תלמידיו
ואסף וקיבץ אל כל ההלכות והדינים והוונתגים על ש"ע ו"ד וק"ו ח' ועד ס"ו קבצ וחזר
עליו צו וגו פעונים ובכל פעם חידש והוקיף כוונ דיינים וכתבם על לוח . ואני ונקטני תלמידיו
תלמידיו העתקתי את הספר הלז גו ודו פעונים והיה בדעתו לגיורו ולהדפיסו לזכות את
הרבים והי' עד כה ועד כה כתבם ציטצת של וועלה צ"ח להו' חלול התרנו"ע בחולי
הקול"ח רח"ל להפ"ץ וכשאר הספר ככתבו' גנוז אלנו צצ"ה הווד וגם אח"ך צנו הרב החכם
כוונתו צ"ח רח"ל היה ושתדל להצילו לצית הדפוס ולא עלתה צידו כי נחזן לו הולאות
הרבה וקלרה ידו ולא היה לו וועי"ר לעזור ובעון גם צנו כתבם לנעלה ונלצ"ע
והלי"ק צחו' ככליו התרנו"ע עד אשר העיר הו' את רוח האיש החכם הגביר היקר החובי
וויודעי הי"ו כדי כדצות יען וחתצני עי"ת כמבי יע"א והזיל זהו ונכחו להעלותו על
וכבש הדפוס לזכות את הרבים והפזן הו' צידו הוללה ברוך אוונר ועושה . גם צרכות יעטה
נונה להאחים הנוצרכים הלא הוונ הגבירים היקרים כה"ר ברוך ישאול הי"ו צני

הו' יהודה יהושע אברהם גבאי כ"ע צני
הכו' הי"ו וחתצני עירינו בגדאד יע"א אשר
כשלה הכסף על ידס והס השתדלו בכל ונאוולי כהס צדפוס הספר הלז
ישלם להס האל גמול כוונתה ידיהם אכ"ר . ולהיות אני תלמיד
העתקתי כוונ פעונים שונו עיניהם עלי להעתיקו ולהגיהו ואזרה להו' חקדו אשר עורני לקרצת
אל הוונלכס ונלכסת הקדש והעתקתי והגהתי עד ונקס ס"די ונגעת וכל ונע שתקנתי צו
ג"כ כשארזו ח"זה טעיות ועשיתי לו לוח תקון הטעיות ולנוד"עי אני לריך שאס
צבל זאת הוונלל יונלל צו ח"זה שגיאס אל יאשינוני הקורא יען ידוע הוונלל הקדונוני כסס
שא"א לצר צלל חבן כך ח"א לדפוס צלל טעיות כי לפתח צן תוונתה שגיאס רוצלת ע"יו
חקתה לאל כי הטעיות יהיו ונעטי הכוונת ונעטי האיות ובנקל יונן להקירא הטעות ההו'
וע"ו קורא כעיס תדיכני לכף זכות :

ועיני לשוויא נטלית שזכות הונצצ זל"ל יעמוד לי ולנרעי ויפתח לצי צחורתי ותהיה
יראתו צלצי שלא אכשל ויקוים צו וקרא שכתוב ישלח עורך וקדש . אח"ח ח"ל
אח"ל יראו עינינו הוונללל הגואל ונשיע ורצ פעלים וקבללל נדחי ישראל יכנס ועין צעין כראס
לדיק יושב על כסא ישונח ישראל צעוטיו יגילו צוולכס הסוקן צירוסלים צצ"ח . כה דצרי
החוס ציראס וגור יגור :

עודא ראובן דנגור ק"ע

וראיתי לבחוב כאן חידס כחונדה על כל דיני הריאה ואונותיה עם הוודל וביס טלס וזקרות
ולוונקת הריאה ציד"ק או ציד"ח וצוונת וצבד"ק וכו' וכוונעו כל דיני הריאה וצווארים ונוולאים
צחוכס צלסון לח וקל . (וק"ו קטן וז"ל ונחבים) :

אני צדיס קלס טיכנת צחי חונד . ארחת עלי וקוים צינע לגוננה כלל תוונר . לאלאי
קביצתי יחכו וניוויני וונשנאל"י פורטי פנפים . עוד צי כשנתי כשנת חיים . וצוונפרס
ילאו חוונטיס . כנפס הצהוני . וצוויני האישיס . וניוויני יוחן ראשית ג"וים . וונשנאל"י יתילב
ב"ין הערבים . כל חיד הטונע ישצח ויפאר אשרי חוונס . טוכו להגיס חשכת ונאווי העינים .
עח יונלחוני צצעלי כנפים . אלי ידלו כקסס יצונו לנשונת צכפלי כפלים . גם ילד טעטועיס
לי הו' ונקל להצללת . סוקן צחיכלי השקני וקגור אחיו חללת . ואלוס זאת יכאיצני כלרש

וונחרת . אשר על דצרת צני האלס יחשצני כבא צנחרת . וזה טס ונענתי . כ"ף אחת
ראשיתי . ונקפר קטן אונלעייתי . וכפלים צחחריתי . (כ"ח סודלל) :

ועתה אנשי לצב טונעו לי . האינו עדי חכוני ארץ . הלא ישחו יושצי טער ועוודי
צפנן . הן אס יתאו ויכסוף נפש כל צטר . וכל איש ישראל הסולך צדך ישר .
אלי יגס יוונטי ויציע צחצחתי עד יונלחוני חס וישר צונחכונתי צדוונתי וללנו ויוסף ונאוטר .
או ישצרו ונעווי לא חקר . כי צהציעס על חצחתי . יצינו לחחריתי . כאשר יחכו על דגלי
חוונטיס . כל יושצי הצל ישצרו ויתענגו צטווי צרשיון חכוני חרטיס . ואלוס זאת צצחנס
ונחכונת לאלאי וחת ונהנס נעדרה . או אס הונר יוניר אשר לא יצין צין יוניי לשונל"י זה
חליפתי ונולב הקדוה . או כי יונלל חלופס פני טור ונשנאלל ולי ונהנס נעדרה . ופני הי"וין
אל חרצעתן ונקודת . ישליכו חפחחתי ויהיה להס לזרס . גם כי יציע צחחונתי אשר חכני
נקרעת . צווקוס טחין ידו ונגעת . וונשך ידו ויאוור נואש . ואס חונס אגדל לונח פורחת .
טחיס חכופות אחת אל אחת . יחשצוני כערף ונחיתו יער ונשולחת . ואלוס צחיוחן ונחאיוונת
כלחת . וכלע חדוני את חוני צונרלע ויקוס לנולל צי עוד כחת . והיה אס כחת עיני ונס
ליחי אל אחת . יחנני ויאוור פדעכו נרדת שחת . ואס חונס ונחתי חנוס . עד כי פנס
הודי ונפסי יציעה . עד לא אכצול עצודת פרך . צו יצו לי כל טפל צרך . ואלוס כאשר
ינלחו צי וורך . אחרלה ואחקבל לפני כל יקר הערך . אך כאשר פחד הו' ודגר גאונו יצעחוני .
גס חדיס שאג וי' לא יירא לו חיחל אס יקטלוני . כי הו' יד ויחצבני . לא כן ונין האונטי
עצרתו טונה כלה . צעיס רוחו יפעל כלה . ועוד זאת יצינו לעונתי . יחצוננו אל ונח"תי .
אס חלדינו כחולע וכשניס . ישחרכני צקול כניס . וכירק עשצ חיה להס לחכלה ולטצעה
הסקע וטאכניס . וזה לך אשר נהן חון לחקר כי לא יקרלנו חקון כאשר יקרה צאשה קשת
רוח . ונסיכול צניה לא ונלחא ונח . אך אס ינלחוני ואני שחחונת . גם כי צעלת צטר חכני
צלוותי . ונפי כל אני נעדרת . וכאשר יאקרו חילדים איש אל אחיו צעצותיס . יוצילוני לפני
כל יודעי צינע חכוני חרטיס . כל חוונכי עו' ינללו צכח רפה . ונרוח פיהס חכני אשאפה .
צעצורי צל יונענו וניס . וי כהחכס יודע פקר לרוק צלי עללתיס . לנען יפקדוני לחייס . והיה
כי אונק ואשוע חין צי תועלת ואס חונס כאלונתי דוויס שתיקתי יפה לתחלת :

דבר אל הקורא

דא חסא לנניקס כי צכל ונקוס חקר חונלל צספר הו' וצטאר ספרים טכתוב גוי או
ככרי או עכ"וס הכוונת על אחת גוים ע"יו ועודי כוכציס ונולות אשר לא ידעו
את הו' ואינס ונאוויניס צחחדות חלטיס והס חקודיס על טפיות דמיס ועל חרצינע ועל חגול
חזל חלו חגוים אשר חנחנו יושציס צחוכס טהס צעלי חוננה חכני ודות ונעולות ונקצלים
אותנו צקס"י וצחירות הנפס לשונור ולעסות ככל אשר לוח הו' חלחיו אותנו . וצחירות חגוף
לקחור את חקרן כאחד ונחס . שודאי חלוי להחזיק להס עוצה ולהתפלל צעד שלונת וכך חו'
חונתנו וון חתורה וכך נחא לנו להכיר צעיונתם וצחקס והכציא ינוניס חונר (כע ז) ודקשו
את שלוס העיר חגלתי אחכס טונה והתפללו צעדה אל הו' כי צשלונת יהיה לכס
שלוס . וחז"ל חונרו חקדי חו"הע יס להס חלק לעו"הצ וכן חונר חחנל צחצות הו' ונחפלל
צשלונת טל ונלכות :

מודעה

זאת וון חוודיעיס כי הספר הו' הקדיש חגציר חכו' את דעיו לנודק ח"ת דסיינו
יוונכו הספרים חלנו ודוויקס יקנו צהס חכ"ך ושאר ספרים לקרות צהס חכ"צ
אי לזאת חכ"צי חסו עונו לקנות את הספר הו' צונחיר חגון ויפה כיד הו' טעונת חליכס
ואל חסוקו על דוויכס הן לכצוד חרצ חונצצר זלו"קל זיע"ח הן לכצוד חונלס חזאת וצוס
טכרכס יהיה כפיל וון סטוניס ואל חגוונל ינולכס כל עוצ חוןן קלס :

שיר לשבת פרה קודם שעולה המפטיר לס'ת ממני המניה כולל בו כל
דיני פרה אדומה * להן ערי עין הוא בן פורת
סי' א' עזרא ששון ומי' חזק חי

אחבר

שירה צדקה * להמפטיר שבת פרה * נאמן * נלות הו' סוף צרה * לטוואים
וועהרה * נאמן * אעיר רנה גם תהלה * לאל יושב קדם קלה * צמחה ובגילה *
אל נורא * עת לרה * שלח לנו עזרה :

ער

ושה לוס דר רונה * יקחו לך פרה אדומה * נאמן * תהיה צריאה ותונונה * כי
כן זאת חקת התורה : נאמן אעיר רנה וכו' :

זכר

אם עליה עלה * או קענה או גדולה * נאמן * או עזד צה היא פקולה * וכן
אם היתה עזרה :

ראו

צה שתי שערות * או לצבות או שחורות * נאמן * בגווא אחת ניכרות * אזי
זו תהיה אסורה :

אך

פרה שהיא ראשונה * ונלחה צקן כהונה * נאמן * כן לוס שוכן ווענה *
הכינה וגם חקרה :

שחטה

וקבל דונה * צאלצבו והזה קדמה * נאמן * לפני ההיכל פניוה * וסוקף
עורה וצקרה :

שורף

חם עץ ארו עונה * ואזוב ושני אדומה * נאמן * וערצ אפרס הונונה *
שריפתה חוץ לעזרה :

וחזה

על איש העווא * צנפץ ונת שני יווי * נאמן * ועיסרו וכל וווי * ליהודים
היתה אורה :

נורא

גזר חקק חוקה * לעווא כהן העופקה * נאמן * ולעקור עוואה דבוקה * מן
הכל דרכה נסתרה :

ואסף

עבור חם אפרה * והניח צמקוס עברה * נאמן * לישראל לשווייה * וכל
פרות היא צמחה :

מצוה

נוכחת לדורות * צמקוס וקדש ועזרות * נאמן * אערות הו' עהרות * אין
להם ערך ותעורה :

ישמע

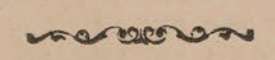
אל תפלתו * ווענוים יקבלו * נאמן * ויצנה חם נוותו * ועליו
יהי סתרה :

חזק

חם קרניו ירים * ולרים ישויד יחרים * נאמן * ויזרק וים עהורים
והעוואה יצעה :

חי

הו' יאיר ירי * ויצנה חם ליון עירי * נאמן * וסיר חדש אשיר עירי * צן דוד
יצוא צוהרה : נאמן * אעיר רנה גם תהלה * לאל יושב קדם קלה * צמחה
ובגילה * אל נורא * עת לרה * שלח לנו עזרה :

ספר זבחי צדק ח"א

על יורה דעה

א' סעי' א' הבר שומעין לכתחילי אפי' נשים ועצדים וכו' . הגה וי"א שאין להביח
נשים לשחוט וכו' . הכה וועיקר הדין הנשים כשרות לשחוט אבל
נהגו שאין הנשים שומעות וכן הסביוו רוב האחרונים ויש וקומוהו שהנשים שומעות . פרי"ח
ק"ק ג' . ונהרא נהרא ופשי"ה . הגאון צרכ"י אות ד' . וננהגו פה בגדלדל יע"א שאין
הנשים שומעות ולא שווענו וועולם ששחטו הנשים צעירנו וכל אגפיה :

ב' ואם אירע ששחטה צינה לבין עלוה צמקוס ששומעין בלא קבלה לריכה צדיקה אם היא
וועחה ואוורת צריא לי שלא תחלפתי ואז שחיטתה כשירה אבל אי ליתה קונן שחיטתה
פקולה כיון דאיכא ריעותא לפנינו ששחטה וכן הנהגה לא קונויין ארוב וכו' . שו"ח אות י"ג :

ג' שם וכל אדם אפי' אין ונכירין אותו וכו' . וגם אין יודעים צו שהוא וועחה וכו' וותר
ליתן לו לכתחילי לשחוט וכו' שרוב הרגילין לשחוט הם צמקוס וועוחין וכו' צד"א
שאינו לפנינו וכו' אבל אם הוא לפנינו לריך לצדקו אם הוא וועחה וכו' . כל מה שכתב וכן ז"ל
צזה לא שייך צונון הזה לדין וועוס דאין נוהגים שאין שחוט יכול לשחוט בלא קבלה וכתבנו
לקונן אות י"ג דצמקוסות שאין שומעין בלא קבלה אעפ"י שהוא וועחה וצדקוהו ונולא צקי
שחיטתו אסורה עיי"ש וא"כ אם אין לו קבלה לא ונציעא שאין נותנים לו לשחוט לכתחילי אלא
אפי' אם שחט דיעצד וגם צדקוהו ונולא וועחה אפי' שחיטתו אסורה וא"כ כל הסעי'
הזה לא שייך לדין :

ד' הגה ויש אומרים וכו' ולכן נוהגים שאין אדם שחט אפי' נעל קבלה לפני חכם וכו' .
ולא קני ליעול קבלה וכן שחוט לחוד רק ונהחכס בלאו הכי ג"כ כי יודע לנקותו היעב
ואתם הנוטלים קבלה וכן השומעים שאינם חכמים בלאו הכי לא יפה הם עושים . עיי"ש ק"ק
ד' כתיבתי ק"ק ע' שוולה חדשה אות ו' צקופו חכמת אדם כלל או אות צ' וצח תודה ק"ק
י"ב לחה"פ ק"ק ו' צל"י ק"ק ד' וצחים שלמים אות ג' ונחת הזבח צעקו ק"ק ה' . ווענו
ישר הוא שלא ליתן קבלה עד שיא שחט לפני שומעים דנתא והרצ יכסיהו ואז יולאים לכו"ע .
ועצלות זהב ק"ק ד' . ואם שחט הוא חכם הוורה הוראות קני ואינו לריך רצ העיר .
עשרין שם :

ה' שם צהגה ואין החכם נותן לו קבלה עד שידע צו שהוא יודע הלכות שחיטה וצקי ציד
וכו' . וצח"ר כאן הנהגות החכם עם הצא ליעול רשות על השחיטה ראשית חכונה
יחקור עליו אם דרכיו ונתוקנים ויראת הו' על פניו וגם לריך שיהיה יודע ספר דהיינו לקרות
וועלנו ולהצין צקלת גורה עם פיר"ש' ז"ל שאז יש לו לב וצין להזהר ואח"ך יצדוק אותו אם
יודע הו' שחיטה ודיני צדיקת הסבין ושאר הלכות השכיחים וקלת ללא שכיחי ואח"ך יצחנינו
החכם צדיקת הסבין אם יש לו הרגשה טובה וידיעה ויושבת כי הרצה לריך ישוב הדעת לזה .
הגאון שו"ח אות ו' . אונס הנהגה פה העירה שלא לדקק צעת קוננת התלמוד כי אם שידע
דיני צדיקה ושחיטה לצד . הרצ ונהר"ר מ"ס דוד חזן צקפרו תורת צמ ק"ו הו' אות ג' .
ואם יש עליו ריבון יש לוור דילא ונהרוב ולריך לצדוק היעב ולחקור ולדרוש אחר הריבון .
דעת קדושים ק"ו או ק"ק ג' :

ו' והא ללא צעיקן שידע כל הלכות טרפיות אלא דיני שחיטה וצדיקה היינו דוקא צמקוס
שיש רצ צעיר אבל צכפרים ועיירות קטנות שאין להם רצ כי אם שחוט לצד ועל
פיו יהיה כל ריב וכל נגע ואין שם לוי שישאל והוא הוורה איסור והיתר הא ודאי לריך ונדיח
שיא שחוט חכם וצין ודעתו דאם לא ידע ואשם ונאכיל טרפיות לישראל . שלחן גבוה
כ"ו

ק"ו או ק"ק י"ד תו"ז שם ארת ג' .

ז' ואח"כ ישחוט לפני החכם ג' שחיות כשירות ואם יערוף או ונהם לריך לשחוט אח"כ ג' אחרות
צבטות כדי שיתחזק צבטותם שהוא אונן יד . שו"ח שם חכונת אדם כלל או ארת או :

ח' הונכה להחמיל לשחוט ג' תכנגולים וצחוקן יהיה תכנגול זכר ופני שהשחיתה קשה צו .
ש"ך ק"ק ו' ככה"ג הגז"י ארת כו' שו"ח שם חכונת אדם שם זכ"ח ק"ק י"ח :

ט' ואפילו וי' שהוא צקי לשחוט תכנגולים אינו יכול לשחוט עופות קטנים כגון לפורים
ותורים וצני יונה אלא וי' ששחט ארתם כבר ואתוהי וזו"ן רצ' כי קשה צהס
השחיתה ואפ"י הווצהק לא ישחוט כי אם אלל עוף אחר או שני לפרים ונחשק צרחה לצטלה
דשכ"ח להחכבל . ש"ך שם ככה"ג שם ארת כ"ז שו"ח ארת י"ח פרי"ח ק"ק ח' הכ"ח שם
שפתי דעת ק"ק ו' ונה"ז בקו"ן ארת ח' :

י' יש אוננים שאין לרצ' ליעול שכר על זה . ש"ך שם ונשם רש"ל ככה"ג הגז"י ארת כ"ח
כח"ח שם . אוננס יש ללמוד זכות ונאי דכה"ג שהרצ' יש לו שכר קלוב ונארתו שנוטל
ומונו קצלה דאינו נחשד צבטיל הנאה ונועמת להכשיל רבים לעולם וגם את עלונו דהרי אפשר
שגם הרצ' אובל ונשחיתו א"חך . אכן זהר שלא לעלות צדוני דדוני לגזל כיון שלא יתן לו קצלה
צלאו הכי הרי הוא ונוכח ליתן לו . שו"ח ארת י"ב שפ"ד שם ועין שם ונשם על רצני זונתו :

יא' וכל זה וי"כי דווקא צרצ' העיר שלא ליעוד לשחוט כלל אלא שנותן לו רשות וקצלה
ויידו לעד ולכ"ח א"ך הוא שחט וצודק שיכול כל אדם לאכול ונשחיתו ולכך
אסור ליקח וזונו שכר דהוי כאלו נוטל שכר על עדותו שנועיד עליו אצל הוולגוד לאדם דעת
לידע צהרגשות הסכין וצהשחזת הסכין ואינון ידים לשחיתה שלא יצבל צידו וכן צצדיקת הריאה
צכל חקותיה שפיתה דוותר ליעול שכר לעפ"י שנותן לו רשות וקצלה דלא ונחזי כאלו נוטל
שכר על עדותו דכ"ע ידעי שזהו שכר טרחה עונו יו"ם אין ונפטר עד שנעשה צקי ונוונה
צאיוון שחיתה וצדיקה וכן נהגו צכל הווקוונות שהשוחטים הוולגודים לאחר לשחוט ולצדוק
ונתן לו רשות צכחצ' קצלה שנוטל שכרו ונשם שו"ח ק"ק י"ד :

יב' יכול האז' לקנו"ך את צנו' לכח"י . שו"ח ק"ק י"ד ונחודשים או צרכ"י ארת ח' ונשם
כונה אחרונים . וניסו ראוי לזכר ולחוש ליקח קונכה ונאחר . צרכ"י שם זכ"ח
ק"ק י"ח תו"ז שם ארת ו' וע"י הגאון יד אפרים קע"ו או זכ"ח שם ארת ז' קו"ן ארת ח' . וכ"ש
שאר קרובים יכולים לקנו"ך וכן עשיתו ונעשה פה צגדל"ח יע"ח שקרוב או קנו"ך את קרובו
צלויות שאר שוחטים :

יג' צוודיות אלו שאין שוחטים צלא קצלה אם עבר או נחט צלא קצלה לעפ"י שהוא ונוונה
ונוחזק וצדקוהו ונוולא צקי שחיתתו אסורה . שו"ח ארת כ"ד צל"י ק"ק ג' צרכ"י ארת
ו' תו"ז שם ארת ח' וקיים דהצטר והכלים אסורים וכן עשו ונעשה עפ"י וע"י הרצנים ורוב
ת"ח קו"ן ארת ג' . ואפ"י צעוונדים על גציו שחיתתו אסורה . הצו"ח קור ק"ק וי'
ונש"י ק"ק ג' קו"ן שם . וכל זה כשרולה ליהיות שחט וצודק צקציות צפני עלונו אצל כל
זון שנווד ונשנש אלל רצו שלווד הלכות שחיתת הונכה שהתלמיד שחט אף צלי עע"ג אם
ראוי לכך ויודע ח' שחיתה ואין ונחה צזה . קו"ן שם . וכן ונהגיני פה צגדל"ח יע"ח :

יד' והוא הדין אם נוטל קצלה ונשחיתה ולא נוטל קונכה וצדיקה ג"כ נוי דינא הכי תו"ז שם :
טו' שם צהרה וצווקלת וקוונות נוהגים להחגי רעוד דהנוקבל נוטל כחצ' ונהחכס לר"חיה שבתן
לו קצלה וכו' . צווקוונות שנהגו ליעול כחצ' ונהחכס אם אין לו כחצ' ריע חזקתו ולריך
צדיקה אחריו . שו"ח קוף ארת ו' . והאידל"ח נהגו צכל הווקוונות שנותנים כחצ' ר"חיה לשחוט
הכסנו"ך וכן נוהגים צוודיתתו ואם אין לו כחצ' ר"חיה אין אובל"ן ונשחיתתו דאם איתא דהוא
ונוקו"ך לונה לא נתנו לו כחצ' הלא דבר הוא . ונכ"ח לעכ"ד דגם אם צדקו אותו ונוולא צקי אפ"י
יש צו חשק כיון דלא נתנו לו כחצ' הם יודעים דאינו ראוי לשחוט ואם עו"ן שנתנו לו כחצ'
ואצד וזונו לריך להתישצ צדבר אם כאו"ן על עלונו והכל לפי ונה שהוא אדם ולפי ראות
עיני הוורה :

טז' ראיתי אני שיש רעה חולה ורצה היא על האדם שוולאכח שונים נקלה צעיניהם ונוולאכח
הדיוטות

הדיוטות שוודקך השועל עוצד את רצו ג' או ד' שנים עד שילא שלם צוולאכחו וצזה
ראיתי שערוריה שכונה וכונה שוחטים כערים כעורים שכתוולא ידם צגו או ד' חודקים וכו' ונהראוי
לעשות ק"ו צוולאכח שונים וכו' וזה האוונות כמו כל אווניות צצעולם קשה יידע וזה יודע
יותר וחצירו עוד יותר או ופני שלווד הרצה או החחכס ונעלמו ויגע לנולא כן הדבר הזה
הנועו"ך יותר יולא וי"ם חיים צכל פרטיה צפרט צצקיות הלכה לנועשה ולידע כל הדינים על
צרי"ן וכו' וחזרתי על כל הלדדין לידע סיבת ונחירות התלמודות זאת ואונתי שאין זה אלא ונפחת
יכר הוונון ונישעט הנאה להוולגוד צא"חור הזון וכו' כי אוונות זו זולת השכירות אין צרצוי הדיס
שום תועלת רק לעזר הערחה ולא להרצות שכר וכו' או לה לאותה צוקה וכו' חאת עלתי אוונה
כל הצ' ליקרצ לל"ח הוולאכח וכו' יפזר וזונו להרצות זוננו אלל רצו וכו' ונא"ן דלית ליה צכל
נושך הוועט שלו לא יתן וורגוע לכפשו יונם ולילה לא ינוש ונאוהל רצו לראות כל דבר ודבר הנוגע
לכפשו הן צהעונות הסכנים או שחיתה והעיקר ללוד את עלונו להעו"ך ככ"י שחיתה צכל יום
וי"ם לרוב להראות לרצו ולהצין ונה יענה על כל או ונאו ונאו קכ"ן פקול ואיזו כשר ואיזו
ווצחר עלת"י"ט ולהקים את כל זאת צלצו שלא יכחס . ואח"כ לידע קצה הגורם לכל או
והעונות הנ"ל ופני ונה זה הן ונשם לא יצין הוועיה הגורם ונעלמו ישאל ונרצו כי לא הצ"י"ן
לוד וכו' ולעולם יהיה הסכין וקור צידו והוא יושל צו להעו"ך כחפ"ן ורלונו . וכל זה תלוי
צכוונת לצו ולאחר השחזת הסכין ד' או ח' פעמים ונקחו היטב וליתן וורגוע לכפשו ואח"כ לראותו
על כל לדדיו ועד שידע כל זה לא יז"י ידו ורגלו ונעווד עוד לפני רצו וכו' וכן צאוונות השחיתה
עלונה יראה ויצ"ן א"ך להפוש הנשחט ולידע ונשקל הנחת הסכין על לוארו שיהיה צכח צברא עכ"פ
וכו' ולא צדוק ח"ו שלא יצ"ל לדרוס וכו' אהובי ויעיני על כל זה פקה עיניך וראה צעינא פקיאח צכל
דבר ודבר להיות ונחון ונחון כי זה כל העיקר וכל הווצה צחקירה ה"ז ונשוצה ועו"ב לו צזה
וצצח ונחכה רבים צשחיתו . הגאון ונה"ז צהקדו"ה :

יז' ראוי וכנו"ן לכל שו"ח לעשות לו גדר וקייג שלא לנזכר ליתן כחצ' הודעה לשום שוחט הצ'א
לפניו אם לא שיכיר עיצו ונחיתו או לידע עכ"פ את הוועידיס עליו שהוא אדם כשר ואינו
קל צוועטיו ח"ו . ונה"ז צקו"ן ארת ו' . ואין לנו להשגיח ולל"ית צזה לשום אדם יהיה ונה
שיהיה ולא להכניס עלונו עם הכלווד לפנים ונשורת הדין שאין זה רחמים כ"ח אכזריות וק"ו צ"ב
של ק"ו שלא ליתן תחלה עין רעה על לרור הכקף הווצח צידו לנזכר את נפשו להיות חוטא
ונוחתי"ח את הרבים שאין ונשפיקין צידו לעשות תשובה וצפרט אם ונכיר צאותו אית' שהוא ונהוונורים
לשחות יין שרף שזהו עיקר ויקוד הקלות וכו' ולהפך אם רואה צו שהוא איש ישר הולך אל
יאור ונה לי וללרה הזאת להכניס עלונו לכל זה ואין הדבר נוטל כ"ח על החכס לדעת"י דרצח
לאיש כזה ונלה להכניס את עלונו צכדי שילא הדבר צהכשר גדול וכו' ה"ח כ"ז צעטרון קק"י :

יח' השוחט שלא שחט ונעולם אל ישחוט לכתמילה ציו"ע . שו"ח צצו"י ח"ח ק"י כ"ג פת"ח
קק"ח ונשנו :

יט' שם וכל שוחט וכו' יראה שיחזור לפרקים ה"ש שיהיו שגורים צפיו וכו' . אכ"פ דצפ"ח
הוראות ח"ל שידע הוורה צעל פה כל ההוראות ונ"ו צשחיתה הווקורה לכל הסו"י . ט"ז
קק"ה כריתי קק"י וקיים וצעו"ה צני אדם שאין צעלי תורה אם אינם שגורים צפיהם לנולד
כקל הטעות :

כ' הסו"ב ראוי שיחזור על למוודו תמיד צכדי שלא יצ"ל ליד"י שכהה לפי ונה שהוא אדם ונאוי
שיחזור פעם או כל לו יום וכל שוחט שאינו נוהג צוודות הראויים לשחוט הרי הוא ונאכל
צכלות ועריפות לישראל וסגרתו עולה זדין ועושקו ונפורס שנותגלגל צבלצ' ומנא הרצנים תלוי צו
ואין ונשפיקין צידו לעשות תשובה . שו"ח ארת ז' חכ"ח שם . ועי"י צככה"ג הגז"י ארת ל"ח עוקר גדול
על השוחטים :

כ"א' ונוהגים לכתוב כן צקצלה שלהם שיחזור על למוודו כל לו יום . ככה"ג שם ארת כ"ד
שו"ח שם . וכן ונהגיני לכתוב כן צצטר הקונכה :

כ"ב' שם ויש לצ"ד להקור ולדפוש אחר הצודקים וכו' . גם לריך להשגיח על השוחטים להרצה
פעמים צצדקים ולא ידעו נכונה ואף שנודע שהיו אלל חכס ונעלו קצלה א"כ יש צידס
כחצ'

כתב על זה הכה פושעים הם שלא חשבו לחזור עליהם שלא יהיו נשכחים וזהו צ"ח אית חז
ט"ז סוף סק"ה ככה"ג שם אית כ"ה ס"ו"ב אית צו ת"ו"ז ס"ו הו אית ז"ל ש"ו"ה אית ז" וקיים
ואם יונאל החכם שהשוחט ילא וזה הגדר יקיר אדירתו ונעליו ויאקור שחיתתו עד טז ורפ"ל לו :
כ"ג גם החיוב ונוטל על רבני הדור לשלוח להציא לכל השוחטים היושבים בכפרים ועיירות
דקוויכי לונחא לצודקס או לשלוח גברא ושהיונחא ונוחה לצודקס . ת"ו"ז שם :

כ"ד על של עתה באתי לעורר לבות החרדים אל דבר הו כי ראיתו כונעני חזר הדבר ליושבו
צפרח הדבר אם ופאת נותני הקבלה ט"ב"א או ון הנוה ונאחרי הלחן ואינו יודע שום ספר רק
שוכוין בשלמות השחיתות אף לא כלל ושוחט גו עופות ולפעמים אף ונקלקל או וזה ושוחט
אחרת במוקוואה והרצ עושה עמו לפנים ושוחט הדין ואם ופאת הנוקבלים כי יש שאינם חחרים
על למוודס תנייד להיות בקיאים גם ונוהרים לשחוט צלי צדיקת הסכין יפה וצלי כוכה הלצ
ואין דורש ואין וצקס להשגיח עליהם . הציטו נא וראו ונה שארע ונעשה לרש"ל ז"ל וכו' והנה
צקל יוכל לפגוע באיקור חנוור ונבואר בזוהר שנוטחא נפשו ואין לו חלק בצדוקה . לכן כ"ל
סכל אשר נגע יראת אלהים בלבו שלא יאכל צטר כ"א צלו ונגו פנים . או טבקי בשוחט
ההוא ונתברר לו שיש צו כל הוודות שנתבארו . או שידוע שראשי העיר יראים ושלנויים ונדקדקים
בנולות שבדאי לא הקיונו הצלתי ראוי או טעכ"פ יצדוק הסכין של אותו שוחט ששחט צטר זה
בעלמו ערס יאכל . גם ישאל לבני ונחא אם אינו רגיל בצכרות או שאר רוע ונעללים שו"ה אית חז :

כ"ה שם בהג"ה ואם צדקו איזה שו"ב וכו' אין ונעריפין לנשפרע וכו' . ת"ו"ז קק"ו ופר"ה
סק"ט חלקו על ר"ו"ה ז"ה ואקרו לנשפרע כל ונה ששחט . גם רבני האחרונים ז"ל עשו
כונה הלוקים ז"ה ולאחזו ונכהגו כ"ס ר"ו"ה ז"ל דלא אקרינן לנשפרע . אבל כל ונה ששחט וצדק
באיתה שחיתה עלונה או אותה צדיקה עלונה טנואלא זה אינו יודע ונעריפין הכל . וכן ונכהגו :
כ"ו שם אבל אם לא נעל קבלה וכו' גם כל הכלים לריכיס הכטר . י"א לענין כלים שאינם
צני יונן יש להקל אבל ונאכל שנתבטל בכלים שהיה אז עדיין בחוק ונעט לעת אקור .
כריתי אית ע"י פליתי אית חז חכ"א כלל צו אית גו ער"ה אית חז ז"א ונשס זצ"ר אית ע"ו .
ו"א שאפילו כלים שאינם צ"י אקורים . ונעריב"ל ח"ג ס"ו ק"ג פ"ח צדיני ס"ס כלל חז שפ"ד
צדיני ס"ס אית ע"י ונש"י צ"י זה קק"ו צדי"ה עוד כתב הצ"ח וכו' ע"י"ש חק"ל ח"ד ס"ו
י"ד וקיים החק"ל שם שאקורים גם בהפ"ו ויש להחנייר . וע"י לקונן ס"ו ק"י צדצרינו צדיני
ס"ס אית ק"י"ט :

כ"ז שוחט שחלה וקס ונחליו וצדקוהו ואינו יודע ה"ש ודאי יש לתלות צמולי וכל ונה ששחט
קודם לכן ערי כיון שידוע שקודם החולי היה צקי לכן תלינן שנוחה החולי כתצלצל .
ונו"ו ונוון החולי ואילך יש לאקור כי החולי גורם השכחה . ככה"ג הג"ה אית ונ"ג ונשס ונערי"י
צירצ שפ"ד סק"ח אית חז כריתי סק"י"ג זצ"ח סק"י"ח בל"י סק"י"ט חכ"א שם אית חז שו"ג
סק"י"ג ונח"ו דו זצ"ח אית י"ב :

כ"ח וי שיש לו שום פקפוק על השוחט דכראה צעינו דאקור לאכול ונשחיתתו כי הוא
בחזקת שאינו צדוק יכול להחנייר על עלונו שלא לאכול צטר ואין עליו שום תרעומת .
קול אליהו ח"ד ס"ו חז שו"ב אית חז ת"ו"ז ס"ו"ה אית חז :

כ"ט שו"ב צד"ו כתב ונוורה לדק ונאלא שהנוורה אינו לדק ונותן עבזר ונוון כתב
לשאנים צני סוכה להעיד עליהם אולי צכך ונגרע גרע השו"ב ונאלו לא היה צידו כתב
שזה ילא ונכרז ונ"וין אלל שחיתה . דע"ק סק"ה . וצוה"ר ונ"וים הרצה כזה בכפרים קטנים
צבאים שם שלוחים לעלוס שאינם יודעים צין יוניסם לשואלס ונותנים סוכה לכל וי שרולה אוי
להם שם חונחאים ונחתיאים ועל כן אי אפשר לשום אדם שישוודק על אלו הסוכות של השלוחים :
ל"א סעי' ב' א"ל שידע וכו' עד שיאמר על אקור ונותר . ואם צא ונעשה לידו והחיר
האקור ונעצירין אותו ותקנתו שיחזור וילמוד הדינים ויהיה צקי ואז יחזור
לאוונותו כו"ש ונ"ן ז"ל לקונן ס"ו ק"י"ט ע"י"ש ח"ג ס"ו ק"ג סק"י"ד
ודלא כוהר"י פאקי ז"ל שכח שאינו נפקל צכך ע"ש צק"ו"ג :

ל"ב שם עד שיאמר על אקור ונותר . וה"ה אם אומר על ונותר אקור אף שאומר על האקור
אקור

אקור ואינו אומר על אקור ונותר יש להעצירו . כה"ט סק"י"ב ונשס צ"ח יעקב שו"ה
אית חז ונש"י סק"י"ב פת"ח סק"י"ב חכ"א כלל חז אית גו להס"פ סק"י"ב . א"ח"ך ראיתי שכ"ב
סריב"ש ס"ו תל"ח צ"ד ח"ד ס"ו צו בל"י סק"י"ב :

ל"ב שאל החכם לשוחט דין חז של שחיתה ואומר שהיא כשרה והדין הוא שהיא עריפה אם
אומר צרי לי שלא קרא לי ונקרה זה ונעולם הרי השוחט בחזקת כשרות . וכ"ש אם הטרפות
שהוא אינו ונ"ו ככה"ג הג"ה אית חז ונשס ונערי"י צירצ כ"י ס"ו צו :

ל"ג סעי' ג' וי שידעין צו שאינו יודע ה"ש וכו' . יראה דלאו דוקא דו או חז פענוים ח"א
אפילו שחט פענוים רבות אין לקנוך על שחיתתו . ככה"ג הגה"ט אית חז כ"ז
ונשס ל"ח דנוט"ח שו"ה אית י"ט וצחצ"ח סק"י"ז :

ל"ד ואפילו שחט צפנינו כונה פענוים וגם שחט צפנינו אותה הצהורה בעלונה ס"ו חז והיה
כהוגן ולא"ך שחט צינו לצין עלונו והשלים השחיתה צקי חז אפ"ה שחיתתו פסולה גם
באותה שחיתה עלונה דכיון דאינו יודע ה"ו שחיתה אינו יודע ונוה להזהר ונא"ה שזה או דרס
צקי"ן חז . ש"ך סק"י"ד שו"ה שם וצחצ"ח סק"י"ח ונשס כונה גדולים להס"פ סק"י"ז קונן אית חז חז :

ל"ה שם ושחט א"ח"ך צינו לצין עלונו שח"י פסולה . ולפ"ו כראה אפ"ו צדיעצד שנתערבה
באחרות אוקרת הכל וכדין כבלה שנתערבה . צ"ח אית חז צק"ו ככה"ג הגה"ט אית חז
כ"ח שפ"ד אית חז וקיים דאין להחיר אפילו בהפ"ו :

ל"ו שם ואפילו אומר צרי לי ששחיתי יפה וכו' . פ"ו אפ"ו אומר צרי לי ששחיתי כל ונה שאחט
שואלים ונו"ו ונאחר שצטעת שחיתה לא ידע לאו לדעתיה וקוצר טענה ונה ששואלים . ש"ך
סק"י"ב פ"ח סק"י"ב . א"כ כגון שח"ף ונייד לנודוהו ה"ו שחיתה . ואפילו אחר שלמד אומר צרי
לי ששחיתי יפה כונו שלנודתי עתה ג"כ שחיתתו פסולה . צ"ה אית חז חז סק"י"ח ש"ך שם

ל"ז שם ככה"ג שם אית חז כ"ט שו"ה אית י"ט שפ"ד אית חז י"ב ונחצ"ר אית חז חז :
שם הג"ה ווי שדרכו להשתעף וכו' ושחט ואומר צרי לי שלא נתעלפתי כאונן וכו' ולי
ליתת קונן לנשאל"ה עריפה . שו"ה אית חז כ"ג קונן אית חז י"ד :

ל"ח י"א ח"ה אפ"ו שותק ואינו אומר כלום שחיתתו כשרה דנאחר שהוא יודע ה"ו שחיתה ודאי
אלו ששה או דרס לא היה שותק ולא היה ונאכילה לנו והיה אומר ששה או דרס . ש"ך סק"י"ג
פ"ח סק"י"ג ככה"ג שם אית חז ל"ב זצ"ח סק"י"ח כריתי סק"י"ח חכ"א כלל חז אית גו . וי"א דוקא
אם אומר צרי לי שלא נתעלפתי אבל ששתק אקור . הרצ אורח ונישור בהגותיו על ד"ונו תצ"ח

ס"ק ט"ו"ל ונכ"י הצי"ו הגאון ונחצ"ר . ויש להחנייר היינו דהשפ"ד סק"י"ג הצי"ו צו הסכרות ולא
הכריע והרו ונחצ"ר אית חז י"ד ג"כ הצי"ו צו הסכרות וצרת האוקרים הצי"ו באחרונה . קונן שם
וקיים דבהפ"ו יש להקל דכדאי הם הנותנים לקנוך עליהם בהפ"ו ע"י"ש צעטרון ס"ק כ"א :

ט"ל שם וי שידעין צו שאינו יודע ה"ו שחיתה וכו' ונתחילת השחיתה ועד סופה . אפילו
ראה ששחט ס"ו חז יפה לא אונרין כיון ששחט זה הס"ו יפה שחט ס"ו השכי ג"כ יפה חלל חייטיקן
שנא ששה או דרס צקי השכי ש"ך סק"י"ד פ"ח סק"י"ד פ"ח סק"י"ד כריתי סק"י"ח חכ"א שם זצ"ח סק"ל :

מ' אם ראה רוב שנים בצהורה ורוב חז צע"ף אף דאין ונחניירין צויעטו צחרא ונ"ו לענין זה
וועיל ונכשירין . ככה"ג הגה"ט אית חז חז ונשס ונערי"י כריתי שם שפ"ד סק"י"ד וצי"ר ש"ה"ך
כן כוכחו זצ"ח אית חז י"ט :

מ"א שם יכולים ליתן לו לשחוט אם אחר ע"ג וכו' פ"ו דהיינו ונוחה עווד על גבו .
שו"ה אית חז חז . ואפ"ו קרוב הנוונה או אצ"ו יכול לעווד על גבו ואין קפידה
צכך . דע"ק סק"י"א :

מ"ב שם הג"ה ויש ונחניירין ואוקרין וכו' . וניהו לכ"ע על הסתם שאינו יודע א"ש יודע
ה"ו שחיתה אם לא ונותר ליתן לו לכתחילה לשחוט כשאחרים ע"ג . ש"ך סק"י"ו
פ"ח סק"י"ו שפ"ד סק"י"ו כריתי סק"י"ב זצ"ח סק"י"ב שו"ה אית חז חז חכ"א שם להס"פ
סק"י"ח קונן אית חז חז :

מ"ג סעי' ד' אם אצדו גדיו וכו' . וויירי צאופן דלית צהו ונשס צטר שנתעלס ונן העין
וכגון דנכירס צנציעות העין ששה שלו או שיש לו ס"ו צהס . ח"ו סק"י
ש"ך

שמי' עם שפ' ארת ל'ה חכ'א עם קיון כלל או אית' ט'ו . ואם פקלו הקהל שמינת אחר כז'ל אף אם שחט צטוגג אקור . ונש' עם וצפ' עם קיון עם :

צ"ג עם צהג'ה ואם נחצטלה התקנה וכו' בחזקת כשרות . אעפ'י שלא נחצטלה אותה הקטנה צידים אלא ונויל' שלא החזיקו זה לקיימה הגם שנוכעו הדבר לשחוט שאר שוחטים כל זמן שהקטנה קיימת אפ'ה אם שחט בחזקת כשר' הוא שלא עבר על התקנה כיון שלא החזיקו לקיימה דהיינו להתרות על שאר שוחטים כפעם בפעם שלא ישחטו שו'ג ארת ונ'ח וסכן ושונו צפקקים וכתבים ק'ו קט'ו וע'י עשרון עם ק'ק ל'ה :

צ"ד עם צהג'ה ואם נחצטלה התקנה וכו' בחזקת כשרות וכו' . שחט ששצב שלא ישחט עד שירשורו הנכצדים ואח'כ הרש'הו פתאום לשחוט צלי התרה אין כאן בית ויחוש ללא נשצב זה כי אם על תנאי שירשורו והרי הרש'הו ונעקרה השצועה לגווי . כנה'ג הגצ'י ארת ע'ט' ונשס תצובה כ'י שו'ג ונח'ו י' :

צ"ה כשם שאקור לשחוט זה ששצב צלתי רשית הנכצדים כך אקור לצדיק סכין וליתן לאחר שישחוט צפניו ויצדקנו אחר שמינה כנה'ג עם ארת פ'ו צסם תצובה כז'ל בית לחם יהודה ק'ק ל'וד וצ'ש ארת כ'ח שו'ג עם :

צ"ו שחט ששצב שלא להכשיר צהונה צנפיחה ועשה נפיחה אקור לאכול וצדיקתו ושמינתו דכיון דחשוד לעצור שצועה חשוד נוני להאכיל נבלות וטרפות דכיון ששצב שלא לעשות נפיחה ועשה ונקרי חשוד לאותו דבר . שו'ג ונחודקים ט'ו צק'ק ונ'ז ונשס הרי צני ח'י ז'ל צק'ו זה :

צ"ז וכ'ל דה'ה ו'י ששצב שלא לשחוט יחידי אלא א'כ הראה סכינו לחצירו ועבר ושחט צלל הראת הסכין שמינתו פקולה דהוי חשוד לאותו דבר . שו'ג עם וכן כתב הרי צית דוד ח'י'ד ק'ו או דהגם צתחלת דצ'רו ר'ה להכשיר שחט שצב על שצועתו ונ'ו כתב צק'ף דצ'רו דלענין ונעשה אין לקווד על טעוים הנ'ל לאכול ושמינתו אקורה ע'י'ש :

צ"ח ולענין הכלים שצטלו צהם י'ח דהכלים לריכים הכשר . הרי צני ח'י עם . וי'ח דאין אקור אלא האכילה ושמינתו אצל הכלים אינם לריכים הכשר . הרי צ'ד עם :

צ"ט ונראה דנכחן ולהצ' יס להכשירו צקצלת דצ'י חצרות ר'ל שקבל צפני ג' חצרים שיהא זסיר ונכחן ולהצ' כיון שלא עבר אלא פעם או וגם אין צו חנווד ונוון כגון שנוטל פרס וון הקהל . צ'ד עם :

ק' אכסים חכונים שהחזירו שלא לאכול ונקלת שוחטי הקהל לסיבה ידועה להם אין לחוש לגיעולי כלים להלריכה הגעלה שזה חיונר' יתירה ואתי'ל לנחלוקת ונפלת חכם וחלול ה'ו צר ונן ונ'י שהוא רולה להחוויר יכד ויש צציתו שו'ת הרצ'ז דפוס לירנו ק'ו רל'ו לה'ש ק'ק ו'י עשרון ק'ק ל'ו צל'י ק'ק ל'וד :

ק"א סעי' י"ב השוחט צפני עדים צהונה לגוי וכו' כי לא שחטתים ל'יו נאון וכו' . הא דאינו נאון היינו כשעונד צדצורו ואוור שלא שחטה כלל וכגון שחזרו ושאלו אותו שכוונתו ששחטה צקלקיל והוא עווד צדצורו ואוור שלא שחטה כלל שוולשין זה ושונו שלא שחטה כלל אפ'ו צקלקיל אצל אם לא אוור אלא לא שחטתים נאון שכוכל לתרץ דצ'רו דנוש' ששחטה שמינתו וקולקלת כגון ששהא או דק קרי לה לא שחטה והצ'הנה אקורה . ש'ך ק'ק ט'ל פר'ח ק'ק ט'ל שו'ח ארת ט'ל וצתצ'ש ק'ק ע'י'ד שפ'ד ק'ק ט'ל חכ'א עם ארת י'ד . והגם שנהא ונדצ'י הרב ט'י' דבעינן דהוא יתן דצ'רו כן ושו'ח'ה אקורה אצל אם הוא לא תירץ דיצורו כן הצ'הנה וותרת ונ'ו יס להחוויר כק'ו הש'ך וצרות'א דע'י'ה ולהם שוועים וכנו שכתב השפ'ד דק ראו להירות :

ק"ב ואפ'ו אם נתלה ונאוור דאוור כן כדי שלא יקפידו הצעלים על קלקולו ויקניעו הגוי אפ'ה העדים כחוננים והצ'הנה וותרת . כן ושונו ונדצ'י הרצ'ז ז'ל הצ'י'ו צ'י ז'ל ואע'ג דה'ר תצ'ש ק'ק ע'י'ה דה' דצ'י הרצ'ז ז'ל ונדצ'י ה'תו יצנות ד' פ'ח ד'ה ונ'ה וכו' והסכים עונו השו'ש ק'ק כ'ח . ונ'ו כ'ו הגאון פת'ת ק'ק י'ד דה'ו צ'ית אצ'רס י'ד ק'ו י'ג השיג על הצ'ש והעלה דאין להחוויר צ'ה . וק'ו צ'ית אצ'רס ז'ל אינו נול'ו

ונ'ו אכלנו והדין עונו כי לא דעי' הא לנידון ה'ו ז'ל . דהתם אם הכחיש העדים ואוור לא אכלתי אפ'ו ויוד לא כפיק ונ'יה חורצ'א אצל הכ'א אם אוור לא שחטתי כלל ונכחיש העדים כפיק ונ'יה חורצ'א דיחונינו לעדים ויאכלו הצ'הנה ואפ'ו אם היא לא יודע הדין וקוצר צדעתו דיחונינו לו ונ'ו העדים עלום יאכלו הצ'הנה כיון שראו ששחטה ואם צצטיל שלא יקניעו הגוי הא ארת לה תקנה שיאוור כן לישראלים הקונים צ'ינו לצין עלונו ויאורר להם לא תשניעו לגוי וצודל'ו צדין זה גם ה'תו ויודים וד'ק :

ק"ג עם וי'הו לדידי' אקורה וכו' חתיכ'א דאיסור' . וה'ה אישכ'א אם העדים היו אוונרים שלא שחטה והוא היה אוור ששחטה אקורה על העדים דשו'י'ל אכפשי'הו חתיכ'א דאיסור' . כנה'ג הגצ'י ארת פ'צ . וגם לכל העולם אקורה כיון שיש צ'ו עדים שאוונרים שלא שחטה אין דצ'רו של או' צווקוס ס'ים . כן העלה השו'ג ק'ק ג' . ויתכן שגם הכנה'ג וודה ל'ה . וע'י לקונן ארת ק'י :

ק"ד ואם חזר צו ונדצ'רו והודה אח'כ לעדים שהוא שחטה אפ'ו הכי אקרה עליו . שפ'ד ק'ק ט'ל צדין השני . וכתב דאע'ג דה'ו ונש'ל ז'ל צפ'ו ט'ו ונ'ו איסות ה'ו ט'ו . כתב דוה'ני חזרה ונ'ו חזר וקטר דצ'רי עלונו הנוש'ל ז'ל צ'הו יצוס וחל'לה פ'ג ה'ו ו'ו חזר ונדצ'רו וכתב ללא ונ'הני חזרה ע'י'ש וק'ו על ה'ו ער'ה ארת ט'ו שצ'י'א דצ'רי ה'ו הנוש'ל הראשונים דה'ו איסות ולא זכר דחזר ונדצ'רו צ'הו יצוס וחל'לה ואשחטוני' ל'ה . וה'ו חכ'א עם ארת י'ד זכר דצ'רי הנוש'ל הראשונים והאחרונים והניחה צ'ל'ש . איך שיהיה הגאון שפ'ד הסכים שחזר ונדצ'רו הנוש'ל וק'ל דלא ה'ו חזרה . וכן הגאון ק'ק ז'ל חיד ק'ו ה'ו ד' ח'ו ע'י'ד כתב דהעיקר כדצ'רי הנוש'ל האחרונים דלא ונ'הני חזרה . והצ'י'א ר'יה גדולה ונחצבת הרשד'ים אה'ע ק'ו ט'ו ע'י'ש והכי נקטינן . והגם דהגאון צבור שור ד' ק'י'ו ע'י'ד הסכים ללא ונ'הני חזרה וכתב דנש'ר צאיסורו ולא יאכל אפ'ו צ'ינו לצין עלונו כי אם לאיזה ל'וך גדול עכ'ל . והצ'י'א ה'ו ער'ה עם ושונו דנתי'ר לו ללורך גדול שאני התם דאיכ' אונתל'א גרועה כו'ש'ש הוא אצל חזרה צל'ל אונתל'א כלל לא היה ונתי'ר אפ'ו ללורך גדול :

ק"ה וי'הו אם חזר ונדצ'רו הראשונים והודה לעדים שהוא שחטה ונתן אונתל'א לדצ'רו נאון וותרת לאכול ונ'הנה . כן ושונו ונדצ'רי הרשד'ים אה'ע ק'ו ט'ו . דאם חזר צו ונתן אונתל'א לדצ'רו ונ'הני וכן הצ'י'א ר'יה ונדצ'רו הגאון ק'ק עם . וע'י לקונן צדצ'ריו ארת ק'י :

ק"ו ס'ים שהעידו על דבר או שאקור הוא ויש או' שידע צצ'רו שהוא וותרת ושקר העידו . הנה וון הדין הגוור אדם נאון על עלונו אף להקל צאיסור תורה נגד צ'ו עדים כשרים וכן סכבינו רוב הפוסקים ז'ל ויכול לאכול צ'ינו לצין עלונו . ווי'הו ראו להחוויר צדצ'רי תורה ולחוש לדצ'רי החולקים ז'ל . ונ'ו להאכיל לאחרים לכ'ש אקור וגם לאכול צפני אחרים אקור . כן העלה הגאון ק'ק ז'ל ח'י'ד ק'ו ד' ד' ז' ע'י'ש ע'י'ש . וכן כתב הגאון צבור שור ד' ק'י'ו עם . שאין להתי'ר כי אם ללורך גדול וכן כתב ונש'ו ה'ו ער'ה ארת כ'ו :

ק"ז סעי' י"ג ט'ח ששטה ק'ו צראש הכצ'ס וכו' כיון שנתן אונתל'א לדצ'רו נאון . הגאון ט'י'ו ק'ק כ'צ והרפ'ח ק'ק ו'י פקפקו צדין זה והחזירו ואין צדין אין לנו אלא דצ'רי וכן ז'ל והצ'ר כשר וכן סכבינו רוב האחרונים ז'ל . צש'ך ק'ק ו'י צקקודת הכסף והרצ'ה והרפ'ח ק'ק כ'ח שו'ח ארת ו'י ונש'ו ק'ק כ'צ ועוד אחרונים . ונ'ו לכתחלה לא ישטה השוחט כן ויניח לעולם לפקפק עליו וכן הנהיגו ט'חי ע'ירנו ה'ו שלא לעשות כן :

ק"ח וי'הו אם אינו עושה ק'ו צו וגם אינו אוור שהוא אקור אלא אוור שזה הכצ'ס יש צו פקק ולריך לראות צפוסקים צהתי'ו ועושה כן ונפני דוחק הצ'ר ואח'כ אוור להם שעי'נו צו והוא כשר ולוקח ונונו צ'ר זהו וותרת לעשות כן לכ'ש ואין צו פקפק . ואפ'ו צדין זה צעלו ט'חי ע'ירנו ונ'הג זה ונש'ס לורת שפ'תים :

ק"ט והיינו דוקא דנאון לשחט אם צשעה שחזיקה צטרפה היה וקוס אונתל'א כגון שיש דוחק צצ'ר ולשחט לריך לו צ'ר או שהצ'הנה של גוי והשוחט אינו ונפוי'ס עונו אצל

ח"ו ק"ו או ששחט או צעירנו בגדלד פסלנו אותו על ידי כוונה עדים כפאים
 שהעידו עליו כוונה עדות ונשום כזה קצתנו עדות שלא צפנינו ועצמנו אותו והשוחט ח"ו
 שלא שאלה להרו ח"ו לעיר ירושלים הוצ"ה והכסיר אורה. וכתב ח"ו נסתחונונו על הוצאת
 אף עלה צדעתה לפסול את השוחט על פי עדות הזה אחר דהלכה ונקיבלת צדינו דאין ונקבלין
 עדות שלא צפני צע"ד. וכע"ז צטור ח"ו ק"ו כ"ח וכו' ע"ש. והשב זה כדמי ונוונות דאין
 ונקבלין עדות שלא צפני צע"ד. והוא הפך דברי הגאון ור' אביו ז"ל בחק"ל. כע"ז דבריו
 לעיל גם הפך כל הפוסקים שזכר הגאון חק"ל ואף אשתמיט וניס דברי הגאון ור' אביו ז"ל
 דבאיקור ונקבלין שלא צפני צע"ד. גם כל הראיות שהביא ובר"ח ח"ו ק"ו ג"ל. וכו' הם בטלים
 ונוצטלים דע"ל כהז על ענין לאקור אשה לצעלה ע"ש. ודין לאקור אשה על צעלה הוי
 כדמי ונוונות לקצרה כוונה חכמים ז"ל כע"ז ע"ש הגאון חק"ל ע"ש. וגם כדמי נפשות דצעיטן
 דרש"ה וחקירה ור"מ ו"ש הרב ז"ל דנשתווים על הוצאת ר"ח אחר לומר דהרבה נסתחונונו על
 הוצאת ה"ך טכ דברי ור' אביו ז"ל. וגדולה וזה כתב החק"ל ע"ש ד' רס"ח ע"ש. דצפול
 שוחט לא צעיטן עדות גוור כוונות אלא בקול לצד ובאונדא צעלונא והעד ואונתלא פסלין לשוחט
 וכן כתב הרב חק"ל ק"ו קל"ג ד' רס"ח ע"ש. דכשתלה עדותו באחר הרי עקר עדותו על
 פי העד שהגיד לו וכיון דאכתיסיס אין צדצריו כלום כיון שלא העיד כי אס ופיו ע"ש ור"מ כל
 דברי הרב ז"ל בטלין ונוצטלין ויעיקרן ואקור לקווד עליהם והשוחט הוא פסול ואקור
 לאכול ושחיתו. אחר זמן בא לידיו ספר זכמים שלמים ח"ו והביא ונשם הרדב"ה וקו"ח
 הרמ"ה ק"ו ח"ל דשוחט ונקבלין עדות של"ב ע"ש ק"ו צ' אור"י וכו' להרצ ראש אפרים ח"ג
 ק"ו ל"ד דאין לקבל עדות שלא צפניו. והרב דע"ק ק"ו ח"ו ע"ש ור"ח אור"י ע"ש. דלגבי השוחט
 לא ונקבלין שלא צפניו אחר ראינו להרו לק"י ד' הו טיעה י"ו ד"ה ולענין קצ"ע שלא צפניו
 וכו' שהביא וכוונה ראשונים ואחרונים שנקבלין עדות שלא צפניו השו"ב ע"ש. וללא כהרו
 בית אפרים ז"ל. ועי' שו"ת שאלת שלום ח"ג ק"ו ק"ב דהביא וכוונה פוסק שנקבלין שלא צפני
 הק"ו ע"ש :

קב"ד צענין אותה הנהנה עלוה ששחט וצ"ח עד או והכחיש אותו כתצנו לעיל
 באות ק"ב ונשם האחרונים ז"ל דהנהנה אקורה ודלא כקו ונק"ל ע"ש. והיינו
 דוקא אס לפי דברי הנוכחיש השחיתו אקורה וכן התורה אכל אס גם לפי דברי הנוכחיש
 היתה שלא כהוגן ונשום הווננו כגון שהיה פחות ונכשיור או צויעטו בתרא וכדוניה לזה
 השוחט נאונן וכ"כ השו"ב ק"ק כ"ג. עוד יש לחלק אס זה ונכחשו אונר ששחטה שלא
 כהוגן א"כ הוא ויעיד על הנהנה זו שלא נשחטה כדת על כן יש להחזיר. אכל אס השחט
 אונר צטעה פלוגית שחטתי בהנה זו ועד או ונכחשו ואונר לא שחטת בהנה זו כי כל
 טעה פלוגית לא זזה ידי ונתוך ידך. השוחט נאונן והנהנה כשרה כי על גוף השחיתו לא
 הוכחש ושוחט שחטה אחר או הוא צטעה אחרת. דגול ורצנה צ"ה ק"ו. פתחי תקופה ונשם
 דגול ורצנה ק"ק י"ח יד אפרים ונשנו :

קב"ה אשה אחת שאונרה שהשוחט שחט לה עוף והשוחט ונכחשה אס העוף של האשה
 אין השוחט נאונן להכחשה והעוף כשר. אכל אס העוף של אחר אע"פ דהאשה
 באחה תחילה ואונרה ששחטת בכשרות ונ"ו יש לשוחט ונגו שהיה יכול לוונר שלא שחט הרוב
 והיה נאונן ונשום שהאשה שאונרה שהוא ונכר לה בחזקת כשר אינו כי אס על פיו ולכן גם
 עתה נאונן ויש להחזיר ולאקור. יד אפרים ונשם תפארת לבי ק"ו ע"ש. ואף אס העוף של
 האשה הוא אקור לוי שואוין בלבו להשוחט יותר וכן האשה. יד אפרים ע"ש :

סימן ב

א' סעי' א' שחיתו ככרי ככלה וכו' / אכל ונתרת בהנאה. צ"י פרי"ח ק"ק צ' /
 פרי"ח ק"ק צ'. שו"ח אור"י. ונש"ו ק"ק או. זכ"ח ק"ק או. זכמים /
 שלמים אור"י. בל"י ק"ק או :

ב' עס ואפ"י קטן וכו'. ואפ"י יודע לאונן ידיו והוא ונונחה הוי ככלה ש"ך ק"ק או /
 פרי"ח ק"ק ג'. זכ"ח ק"ק צ' :

ג' עס אפ"י גר שוול ולא עבל כראוי שחיתו ככלה. שו"ח א"ת או /
ד' סעי' ב' נוונר וכו'. לתאצון וכו'. פירוש שהעידו עליו עדים שאכל ככלה צווד /
 ואפ"י פעם אחת ולא ונצעי"ה היכא דראוהו ונחזר אכשרה ולא וכל ואכל ככלה

פשיעא דזהו לתאצון ונקרי אלא אפ"י ראוהו אוכל ככלה קתמא צווד ונ"ו חלין לתאצון
 עשה שלא וכל כשרה ותאצ הוא לאכיל צטר וה"ה אס שכיח הככלה צוול יותר ונדחיתר וס
 על ונווננו ואכל ככלה חלין אלו ה ה שכיח ליה התיירא כוונר אקורא לא היה שציק התיירא
 ואכיל אקורא ולתאצון ונקרי. שו"ח א"ת צ' :

ה' עס ישראל צדק סבין ונתן לו וכו'. לענין אס לריך לצדק הסבין אחר השחיתו יש /
 פלוגתא צ"ה ואס הסבין לפנינו לריך לצדוק הסבין גם לצדוק אחר השחיתו אכל אס
 אין הסבין לפנינו או צדיעצד לא צדק הסבין אחר שחיתו כשרה. ט"ו ק"ק צ' ש"ך ק"ק /
 ד' כנה"ג הגב"י אור"י ע"ו. שו"ח א"ת הו שפ"ד ק"ק ד' :

ו' ואס ישראל לא צדק לו סבין יש צטר כשר לפנינו ועיד יש זה הצטר ששחט זה הנוונר /
 והנוונר ח"ו הוא קונה וזה הצטר ששחט הוא אין ראה לוונר דלא שציק התיירא ואכיל
 אקורא אלא אקור לאכול ונוונר. שפ"ד ק"ק הו. ונחצ"ר א"ת ג' :

ז' עס ונותר לאכול ושחיתו וכו'. ואין לריך שיאכל הנוונר ונונה תחילה ונשום דלא עבד /
 אלפ"י עור. עור. ש"ך ק"ק הו. פרי"ח ק"ק הו. שו"ח א"ת הו :

ח' ואפ"י אס שוחט צחנס צלי עוצת הנאה אין להחזיר בלא צדיקת סבין תחילה. כרית /
 ק"ק הו ער"ה א"ת ג' :

ט' עס ואס לא צדק וכו' סבין תחלה אקור לאכול ושחיתו עד שיצדקו צדוק. והיינו /
 דוקא אס צגונר שחיתו צ" ונלא סבין זו צידו או שהיה לפנו שנים ושלשה צהוות
 שזוטות ועדין היא שוחט והילך דכיון שהוא ונתעק עדין שחיתו וסבין צידו אונרין סצרו
 שחט הכל אכל כשהיה לו פנאי יוס או יונוס אין סוונכין עליו צ"ה וגם יש להחזיר אף
 צטעה אחת וצטחים. צ"י ונשם הרשב"ה. ש"ך ק"ק ז'. שו"ח א"ת ח'. שפ"ד ק"ק ז' :
 אף יש לו ונשחט לזה הנוונר אינו נאונן ואקור לאכול ושחיתו. ער"ה א"ת הו. ונשם
 כוונה פוסקים ראשונים. ודלא כהרדב"ה :

י"א עס ואין ליתן לו לכתחילה לשחט וכו'. צלי שיצדוק לו וכו'. דחיישינן שווא ישכח /
 ולא יצדוק אחר השחיתו. ועוד טעם אחר דחיישינן לרואים שווא יחצבו הרואים שאין
 אכחנו לריכיס לצדיקתו ויוסרו לי ולא יצדקו אחריו ועל כן אין לו לצדוק הסבין צליעעל ואפ"י
 צדק הסבין ציני לצין עלונו לריך לחזיר ולצדקו צפני הרואים או שיאונר לפני הרואים שצדקתי
 סבין זה. ש"ך ק"ק ח' צ"ח. שו"ח א"ת ד'. כרית ק"ק ח'. שפ"ד ק"ק ח' :

י"ב כתצנו לעיל נוונר לתאצון ישראל צדוק סבין ונתן לו. ושוחט אפ"י כוונה צהוות /
 אחר צדיקה אחת. שו"ח א"ת צ'. ונשם הרשב"ה. זכ"ח ק"ק ע"ו :

י"ג אס ישראל צדק סבין ונתן לו ויתר. ואין לריך לצדוק הריאה אחר צדיקת הנוונר /
 דעוקונין לה בחזקת כשרה. בית דוד ק"ו ע. ער"ה א"ת ד' :

י"ד עס והוא שיודעין צו שידע ה"ש. ולא ונחני ונה דק"ל רוב ונלויין אכל שזיעה ונונחיס /
 הן. ואפ"י כתב קצלה סנותינן האידנא לא ונחני דלא טרח לחזיר על ליוונר. שו"ח א"ת ג' :

ט"ו הא שכתצנו דאוכל כצילה חלין לתאצון אכל היינו שנתככלה שחיתו אכל צהונה /
 שו"ח

שנתה וכפשו של אדם ק"ה זה ואין דרך לאכלה לזאבין וכ"ש אוכל שקלים ורושים שהם
 דברים הוואקים וכחאי גויאל חלינן וקתווא אוכל להכעיס . ואפ"י אוכל נבלה ששחטה אם
 אוכל אותה ושים ערסא וועטת להלך אחר הכשרה לא הו"ל ויוור לתאבון . שו"ח אות י"א :
י"ן י"ן ויי שאוור שבזון הזה השמוד לאכול נבלות לתאבון בכלל ויוור יתקב לכל וילי
 ואין אוכלין ויווני שים וואכל של השט אסור וכ"ש שאין אוכלין ונשיטתו אחר צדיקת
 סבין . צה"י ק"ק צו . והגם שכל הפוסקין אחרונים לא כתבו וזה כלום ויו"ו ראוי לחוש
 לדבריו וידון הו"רה צוה לפי ענין הו"וור הריא ולפי פרלת הגדר . הכ"א כלל או אית ז'
 בל"י ק"ק ג' . זצ"ח אות צו . שו"ח אות ה' . וכ"ש צדור הזה שרבי הוואפרלים ויתכן
 שצדור זה אין לכו דין ויוור לתאבון :

י"ז הג"ה ויי ששחט והוליא ערפה פעם אחת ונתחת ידו וכ"י וותר לאכול אח"כ ונשיטתו
 וכ"י . וקטוע דצפעס אחת אין ונעבירין איתו ואין הדין כן אל"א אפ"י צפעס אחת אם
 יל"ה ערפה ונתחת ידו ונעבירין איתו ש"ך ק"ק י"א . ג"י צק"י ק"י . פרי"ח ק"ק י"א
 פרי"ח צק"י ק"י . זצ"ח ק"ק יו"ד . שפ"ד ק"ק י"א . כרית"י ק"ק יו"ד . וע"ד אחרונים
 ועיקר דין זה הוא צק"י ק"י . ואם יעזור השם שם נבאר וכתבו לקונן ק"י ק"י אות
 ע"ה דלפ"י ליכא הוור ויווני ג"כ ונעבירין אותו ע"י"ש באורך . זצ"ח אות ד' וק"ס ויל"א ר"ן :
י"ח סעי' ג' ויוור לתאבון וכ"י אפ"י נקבע וכ"י אינו כאלון . וגם אם ראינו שאכל
 נבלות הלי שיעור יש להחזיר ואין להאמינו צעצועה . שפ"ד י"ב
 ונחז"ר אית וא"ו . ער"ה אית ה' . דעת קדושים ק"ק או :

י"ט סעי' ד' ויוור לתאבון וכ"י וחוור צדיפה שחט כאלון זכ"י . היינו צדידיעין שאלו
 הסכמים היו עווי צעטת השח"מ"ה אז הוא כאלון לוור צדיפה שחט אצל
 אם אחר שחטה וילאו אלו הסכמים אללו אינו כאלון . ש"ך ק"ק י"ג . פרי"ח ק"ק י"ג .
 ככה"ג הגה"ט אות י"א . זצ"ח ק"ק י"ב וי"ג . כרית"י ק"ק י"ב . וק"ס ק"ק י"ז
 לחה"פ ק"ק ה' :

כ' יש אוורים שאם חוור קתם צבסבין יפה שחט אינו כאלון אל"א ל"ל צו היפה שחטתי
 דווקא חליעור הצ"ח הכנה"ג הגה"ט אית יו"ד שו"ח אות ט' . וכתב"ש ק"ק י"ג
 וק"ס ק"ק ז' . ויש להחזיר כדבריהם :

כ"א שם ואפ"י אם נוולא צטר צידו וכ"י כאלון לוור ויוושה שחט לי . דוקא באוור ויוושה
 פלוני שחט לי דווקאפ"י דלוא נתפס כגב . ג"י ק"ק ז' . ש"ך ק"ק ע"ו . ככה"ג
 הגה"ט אות ח"י . פרי"ח ק"ק ע"ו . פרי"ח ק"ק ע"ו . זצ"ח ק"ק ע"ו . שו"ח אות יו"ד . כרית"י
 ק"ק י"ד . שפ"ד ק"ק ע"ו . ונחז"ר אות ז' . ער"ה אות יו"ד . שחטנו של אברהם אות ג'
 לחה"פ ק"ק ו' . בל"י ק"ק ו' . ק"י ק"ק יו"ד :

כ"ב ואפ"י צעוף ג"כ ויהי אם אוור פלוני שחט לי . ש"ך ק"ק י"ד . פרי"ח ק"ק י"ד
 ככה"ג הגה"ט אות י"ג . שו"ח טס . זצ"ח ק"ק י"ד . כרית"י ק"ק י"ד :

כ"ג והוא הדין אם יש וקולין קצועים ואוור ונכשרה קניתי כאלון ואפ"י וקולי ישראל
 רחוקים קלת צהליכה עורח כל דהו הוי וכגון שוליים נכרות צול כ"ו הערפות .
 ש"ך ק"ק י"ד . פרי"ח ק"ק ז' . שו"ח אות יו"ד . שפ"ד אות י"ד . זצ"ח ק"ק ע"ו :
כ"ד ואם אוור וקולין פלוני קניתי אף אם צטר שחטה ציוקר עפי יש להחיר . פרי"ח ק"ק
 י"ד . זצ"ח ק"ק ע"ו :

כ"ה סעי' ה' ויוור להכעיס אפ"י לדבר או וכ"י אפ"י צפעס אחת . ש"ך ק"ק ע"ו .
 שו"ח אות י"ג . לחה"פ ק"ק ז' . בל"י ק"ק ח' :

כ"ו אפ"י לדבר או זין וולות לא תעשה זין וולות עשה . כגון שלפניו לולב ואתרוג ואינו
 רולה ליעול ונראה כוונתו שהיא להכעיס או אינו וואוין הרי הוא כגוי . שו"ח טס :

כ"ז טס . או ויוור ל"י אפ"י בלנע"א ואפ"י צפעס אחת . ש"ך ק"ק י"ז . שו"ח אות ע"ו
 שפ"ד ק"ק י"ז . ער"ה אות י"ב . זצ"ח ק"ק י"ז . לחה"פ ק"ק ח' . בל"י טס :

כ"ח טס . או לחלל שנת צפרהס"א וכ"י אפ"י צפעס אחת . ש"ך טס . שו"ח טס
 שפ"ד

שפ"ד טס . שש"א אות ו' :

כ"ט צפרהס"א היינו עשרה וישראל . בית הלל . שו"ח טס . שפ"ד טס . שש"א טס
 פתחי תשובה ק"ק ו' :

ל' כתבו צקו"ך צפרהס"א היינו עשרה וישראל והו"וור עלונו ג"כ זכ"ל עשרה דהיינו יש
 חטטה ישראל והו"וור . פת"ח טס וע"י שו"ח דבר שוואל ק"י ק"ג . זרע אונת
 י"ד ק"י כ"ב :

ל"א יש להסתפק אם הלל שנת צפני נכרה נשים אי וקרי צפרהס"א הגאון פת"ח טס
 דבר שוואל טס :

ל"ב ויוור צפרהס"א לחלל שנת דוקא כגון שח"ל צדאורייתא אצל צאי"קור דרצבן לא
 הוי ויוור . פרי"ח צקו"כריס לחזון דלא ככה"י . שו"ח אות ע"ו . שפ"ד טס . ער"ה
 אות י"ג . שש"א אות ז' . זצ"ח ק"ק כ"י . פת"ח טס וק"ס ונשת חכמים . לחה"פ ק"ק
 ה' בל"י ק"ק ח' . וכן ויוור לע"ז דוקא צדאורייתא . שו"ח טס . ער"ה טס . הכ"א כלל
 או אות ה' . יד שאלו הכ"ו :

ל"ג יום הכפורים כשנת לענין זה . ער"ה וק"ס אחרונים טס . שו"ח טס :

ל"ד טס או שהוא ויוור לכל הכורה אפ"י חוץ ונשתים אלו וכ"י . וא"ך נודע שהוא ויוור
 לכל הכורה היינו כשראינו עובר צו"ד על שלשה נצירות ופורקנות שהעולם מותרים
 בהם כגון אכל נבילה ולבש שעט"ם דאורייתא וק"י פל"א ראשו הוי חוקה לכלו והוי ויוור
 לכל הכורה . ויהו אם ראינו שלא פק ונו"ו אל"א אותם שפק בהם ונזכר צב"א וולות אז
 חזר דינו כו"וור לדבר או . אצל אם ראינו עובר עבירות הרבה עד שגרא"ה ונחז"ר עניינו שפרק
 עול רוב הולות ועל לואו לתאוותו אונ"ין רובו ככולו ואפ"י אם ראוהו נזכר צוקלת וולות
 אפ"י הכי הרי הוא כגוי . שו"ח אות ע"ו . שפ"ד טס :

ל"ה טס הרי הוא כגוי . ואפ"י צדקו לו סבין וכאוהו ששרטו יפה . בית יוסף . שו"ח
 אות י"ג . ג"י ק"ק ח' :

ל"ו הג"ה טס וויי שאינו חושש צשחטה וכ"י צל"א תאבון וכ"י שאינו עושה להכעיס דינו כו"וור
 להכעיס . יש ונשחטתו דק"ל דווי שאינו לתאבון ולא להכעיס צדיעבד שזו"עו כשרה
 ודלא כר"ח ז"ל . פרי"ח ק"ק י"ט . ונחז"ר אות ח' וק"ס הר"ח ונחז"ר ק"ק . אונ"ס סבר
 כתבו לעיל צאות י"ו שבזון הזה יש להחזיר וכן כתב שפ"ד טס אות י"ז :

ל"ז סעי' ו' ויוור לאו ונשאר עבירות א"ל לצדוק וכ"י . ולחז"ר צ"ך . אע"ג דנז"ל
 קתם דא"ל ויו"ו יש לחוש לק"י הר"ח שכתב ש"ך לצדוק לו סבין . וכן
 פסק שפ"ד ק"ק י"ה . וגם ונ"ן ש"ל דהר"ח דצקע"י שאחר זה כתב ויוור לערלות דינו
 כו"וור לעבירה או . וכתב כן צק"ס וה"ל לא ש"ך אל"א דוקא לק"י הר"ח דל"ק
 ראשונה אף ויוור לעבירה או כשר לגו"י כשאר ישראל וכן תירץ הכנה"ג הגב"י אות כ"ד
 ע"י"ש . וכן כתב וק"ס ק"ק יוד דנז"ל דעתו כהר"ח ונכח הר"ח ז"ו וכ"ש דצ"ח הו"ן
 יש להחזיר :

ל"ח ואפ"י צדיעבד ונכב שאם לא צדקו לו הסבין לא צח"י ולא צק"ף שחטתו אסורה .
 ש"ך ק"ק י"ה . פרי"ח ק"ק כ"י . ער"ה אות ע"ו . ודלא כה"ו בית יעקב . שש"א
 אות ט' . זצ"ח ק"ק כ"ג . לחה"פ ק"ק ע"ו . בל"י ק"ק ע"ו :

ל"ט ויוו"ס לרבים לשחטה וצדיקה והחזק לרבים שהוא גובצ צטר ונוולא צידו . צפרהס"א
 אפ"י עשה תשובה גוורה אין לך חלול ה' גדול וזה ולכן לא ישחטו צרבים ואם ירלה לשחטו
 צצ"ח טס יס"ד הר"ח צידו . ונחז"ר אות ט' וק"ס הר"ח ז"ל צק"י פל"א הדור . קול
 חלי"ה ק"י צו . ער"ה ק"ק ע"ו :

מ' טס ודוקא צו"וור לעבירה וכ"י פקול לעדות וכ"י א"ל וכ"י אפ"י להר"ח היינו שהוא
 וועד לעבור על הולות ופרק עולה ועל לואו . ופקול לעדות היינו שלא עבר אל"א
 פעם אחת . ש"ך ק"ק י"ט . פרי"ח ק"ק כ"א . זצ"ח ק"ק כ"ד כ"ה . שפ"ד ק"ק
 י"ט . לחה"פ ק"ק יו"ד

מ"א עס הגויה וניהו אם הוא פקדל וכו' . שאכל כצילות וכו' . דינו כוונור וכו' . העיקר כדברי וורוים ז"ל . ודלא בהש"ך . פרו"ח ס"ק כ"ב . זכ"ח ס"ק כ"ו :

מ"ב אפילו חסד לאכול כצילות חלי טיעור הוי כוונור . שפ"ד ס"ק כ"ו . זכ"ח אות נ"ז :

מ"ג סעי' ז' ווונור לערלות וכו' ואם אינו ערל אלא ופני שנתו וכו' הרי הוא כשאר ישראל כשר . והיינו דגם עכשיו שהוא גדול אינו וניח לנוול ויראתו פן ימות גם הוא כחיו אצל אם אין עס יראה ואשה אינו וול הוול ווונור לערלות . צ"ח יוסף . ש"ך ס"ק כ"א . פרו"ח ס"ק כ"ג . זכ"ח ס"ק כ"ח . שו"ח אות כ"ג . שפ"ד ס"ק כ"א לחס"ף ס"ק י"א . זלוי ס"ק י"ד :

מ"ד כל שנתו אחיו ונחונת וילה אפ"ו וקטנים לגדולים ג"כ ונחת ונפחד ולא הוי ווונור . פרו"ח ס"ק י"ד . ערו"ח אות י"ז . ודלא כהרו נ"ז ס"ק י"ד :

מ"ה ופשוט דוונורים דהאידנא לדתי ככרים ווונטוועים ציניהם הם פוקרים ציותר וכוללים כל ענייני ווונורים שצטיונן זה . שו"ח אות נ"ז :

מ"ו סעי' ח' כותי דהאידנא דינו כככרי . וו"ו ודרבנן חקורה לא ון התורה . ונ"ז ס"ק י"א :

מ"ז סעי' ט' לדוקי וצייטוקי וכו' לא הארכנו צדין זה שהקראים של האידנא אין להם דין לדוק וצייטוק . אלא הקראים שצווננו אפ"ו צדקו הסבין ונחנו לו ואפ"ו ישראל עע"ג ונחמו ועד סוף שחיטתו פקולה . ש"ך ס"ק כ"ד . ונ"ז שו"ח רצ"ו זללאל . כה"ג הבצ"י אות ל"ד . פרו"ח ס"ק כ"ו . ונ"ז וצ"י . זלוי ס"ק י"א . שו"ח אות כ"ה . חכ"א כלל א"ו אות ח"ו . ונ"ז ס"ק י"ב . שפ"ד ס"ק כ"ד . צרכי יוסף אות ד' וקיים והכי נקטינן ודלא כהרו פרו"ח ז"ל :

מ"ח הגויה וקור וכו' ויש ונכטרים . העיקר כפי הוונטירין כי כן פסק וכן ז"ל לקונן ק"ו ק"ע עניי י"ד . ש"כ ס"ק כ"ו . ונ"ז רש"ל . כרית ס"ק כ"ג . פרו"ח צקו"א . חכ"א עס אות נ"ו :

מ"ט אפיקורוסים הנכרים צפו חלק שאין להם חלק לעוה"צ כגון וצוה ת"ח או ונגלה פנים צחורה ודוניהן ונ"ו כשרה שחיטתן ואין לר"ך לצדוק להם סבין ונ"ז שפ"ד אקור זה קל צעיניהם ווונורים צו התיכא ונ"ח"כ איקור שחיטה שוופורכס . שו"ח אות י"ז . ונ"ז ונכ"ל ק"ו קל"ד . כה"ג הגה"ע אות כ"א :

נ' ויש ללמוד ונהו שהוא הדין לשאר עבירות הקלות צעיני ההוונן עד שלא נחשב להם לאיקור ונחטון ידיעה דכשרה שחיטתן זלל צדיקת סבין . שו"ח עס :

נ"א כל ונה שכתבו צוה סק"ו דוונור לתיאצון יש לאכול ונשחיטתו וכילול היינו דוקא לאכול ונשחיטתו דרך ערמי ובאקראי אצל לונותו שיתע קצוע צרצים ודאי לאקור ולא ון השם הוא זה וכיון דחשוד לשום איקור אף דשרי ונדינא להכטירו לצרצים אינו ראו"י . חקרי לב י"ד ק"ו קכ"ו ד' רל"ד ע"ש :

נ"ב סעי' י' וסעי' י"א התחיל פקול לשחוט וכו' . לא כתבו על זה כלום דלא שייך דין זה אללינו דאנן פוסלים שהייה אפ"ו כל שהוא ואף דכתב הש"ך ס"ק כ"ט דונשכחת לה לדין היכא דתפס תקנה לצדו וכו' ע"ש אנן לא צקיאום צוה :

נ"ג עס הגויה שחיטת קוף פקולה ואפ"ו אחרים וואים אותו שחטו כהלכתו זלי ט"ז פקול פקולה . שו"ג ס"ק כ"ה :

סימן ג

א' סעי' א' שחיטת חולין אינה לריכה כוונה וכו' או שזרק סבין לנועלה זכותל וכו' . אפ"ו הזרק חט"ו כשרה . שו"ח אות א"ו . ונ"ז צקוף סק"ו . ונחצ"ר אות ד' זכ"ח אות א"ו :

ב' זרק סבין והכה זכותל ונכה ההכאה חזרה לאחוריה ושחטה צחזירתה כשר . כנה"ג הגה"ע אות א"ו . ונ"ז ונכ"ד"ס . פרו"ח ס"ק א"ו . שו"ח אות ג' . ונחצ"ר אות ה' פרו"ח ס"ק א"ו . זכ"ח ס"ק כ"ו . זכ"ח אות ז :

ג' זרק אצן והכה צקבין והלכה הסבין ושחטה פקולה ונ"ז . שו"ח אות ז' . ונחצ"ר אות ו' . זכ"ח עס :

ד' עס אצל אם נפלה ונע"וה פקולה וכן אם היה סבין וונח צחיקו או צידו וכו' ופקולה . ואפ"ו תפס סבין צידו ופתח ידו ונפלה הסבין ושחטה או אפ"ו פתח ידו זכוונה שתלך ותשחוט לא ונחי ופקולה . שו"ח אות א"ו . ונ"ז ס"ק א"ו . קוונן כלל ז' :

ה' ואם זרק סבין לנועלה והלכה ללדדים ושחטה כשרה שו"ח אות ג' :

ו' אצל אם זרק סבין לנועלה ואחר שעלתה לנועלה ירדה לנועלה ושחטה פקולה . שו"ח עס :

ז' אם נכפלה רגלו צקבין ונחזה הסבין ושחטה פקולה . פרו"ח ס"ק א"ו . שו"ח אות ד' ונחצ"ר אות ז' ודלא כהפר"ח ס"ק ז' . זכ"ח אות ז' :

ח' והוא הדין אם צטינה דחף הסבין והלכה ושחטה או צחקין זלל כוונה כלל נני פקולה . שו"ח עס :

ט' והייה אם דחפו ישראל חצירו על הסבין והלכה ושחטה יש להחנייר ואפ"ו נחטון להפיל חצירו על הסבין שתשחוט יש להחנייר . חז"ח ס"ק ח"ו . שו"ח עס :

י' ודוקא שנפלה סבין וואליה שלא עשה אדם ונעשה כל עיקר אצל אם עשה אפ"ו קיוע קלת כנפילתה כגון שהחמיל להפילה ונפלה ונעלוה א"כ כנפלה ונעלוה אלא שהוא קייע הגם דגם זולת קיוע ידיה נופלת היחה אפ"ו וקרי כה גצרה וכשרה . פרו"ח ס"ק א"ו :

י"א אפ"ו צעת שזרק הסבין לא היחה עס צהנה ואחר זריקה נודונה עס ונשחטה נני כשרה דח" ונעשה עמיד . פרו"ח עס :

י"ב ואם נפלה ונעלוה וראה סבין כנפילתה אפ"ו שנתכוון שתלך ותשחוט הא נני פקולה דאיהו לא עמיד ונעשה . פרו"ח עס :

י"ג ואם כוון להדיא שלא לשחוט אותה שחיטה הונכרת אלא לעשות כחמירה או עקור וכילול שחיטתו פקולה . רש"ל צ"ק"ש פ"ו השוחט ק"ו י"ג . כנה"ג הגה"ע אות ה' . שו"ח אות ה' . שפ"ד אות א"ו . ונחצ"ר אות ז' . זכ"ח אות א"ו . זכ"ח אות א"ו קוונן עס . ולא כגי ונה שונחט צלצו אלא צעינן שווליא צשפתיו . שפ"ד עס :

י"ד אם זרק סבין לנועלה זכותל ושחטה צהנה ששחטה אונה או צנה היום שחיטתו כשרה . והייה אם זרק סבין צצת והלכה ושחטה כשרה . הגאון פת"ח ס"ק א"ו . ודלא כוכרון ילחק קיונן ל"ו :

י"ו ונעשה שהיה צעיננו בגדלד יע"ח ששחטת היה צידו תכגול לשחוט והניח הסבין על לואר התכגול לשחוט וצא א"ו ודחף אותו צהליפתו זלל כוונה ונשחט התכגול צחטיפה זו צכידון . זה יש להסתפק דכתבו לעיל צאות נ"ו דאם דחפו ישראל חצרו והלכה ושחטה דיש להחנייר והכא נני לא שח"א או דלנו"א שאני הכא כיון דשחטת הזוין הסבין לשחוט והניח אורה על הלואר הוי כוונטיע קלת וכתבו צאות י"ד דאם קייע קלת כשרה ולא יכולנו לשחוט זה הספק ואסרכו העוף ון הספק :

י"ז וכל זה הספק היינו ונ"ז דחצרו לא נתכוון לשחיטה אצל אם חצרו נתכוון לדחפו כדי לשחוט התכגול אין ספק דזה וותר דזה הוי כאלו אחד תפס הסבין לשחוט וצא חצרו והולך יד השוחט כדי לשחוט ושחט זהו ודאי דהשחיטה כשרה :

סימן ד

א' סעי' א' השוחט לשם עיני אפי' לא חשב וכו' . אפי' בנחשבה בעלמא שחושב צעת השחי' ששוחט לעיני נאסרת ולא צעין דוקא דיבור גמור לסוליא צפה . שו"ת אורח חיים . כרית ק"ק צו . שפ"א אורח חיים .

ב' וה"ה אם אור ששוחט לשיתוף עם שנים ודבר אחר כוונ' שוחט לעיני ונקרי' . שו"ת אורח חיים . ובהצ"ח ק"ק א' :

ג' אפי' לא שחט צה אלא קיוון א' לשם עיני' אקורה . ככה"ג הגה"ט אורח חיים . וחס' ל"ה . צ"ח אורח חיים :

ד' לאו דוקא קיוון א' אלא אפי' שחט כל דהו וון הס' לעיני' ג"כ אקורה עיני' ולא ונצי"א כל דהו צוטק דעוסה אורח חיים ככלה אלא אפי' שחט כל דהו וון הס' לאינו עוסה אורח חיים ככלה ג"כ אקורה כפי הס' צנקה"ך קוף ק"ו צו עי"ש . אצל צונרת סולות לשם עיני' אין חשש ווי"ו אפי' צונריות סולות דין זה ל"ע . דעת קדושים ק"ק א' , וגדולי הקדש ק"ק א' :

ה' אם אלא שחשב צענת שחיטה לזרוק דונה או להקטיר חלצה וכו' . וה"ה להקטיר ונצטרה לעיני' דהיינו כוונ' צטר' . עיני' ק"ק א' , פרישה שו"ת אורח חיים . פרי"ה ק"ק א' :

ו' אצל אם חשב צענתיה לקבל דונה לשם עיני' או להוליד דונה לשם עיני' ולא להקטירו לפניו לא ונצטרה . שו"ת אורח חיים . פרי"ה ק"ק א' :

ז' סעי' ב' שחט קחם ואח"ך חשב לזרוק דונה וכו' . ה"ו ספק . העיקר כדברי ור"ן צ"י ז"ל ואקורה בהנאה אפי' אם לא זרק וכ"ש אם זרק אקורה בהנאה . פרי"ה ק"ק צו וק"ק ג' שו"ת אורח חיים ג' וצ"ח ק"ק צו ונ"י ק"ק א' :

ח' לא צעין שחשב לזרוק דונה וכו' צחך כ"י דבור על שחיטה אלא כל זמן שהדם או החלב קיים צידו והוא אונס קדעתו לזרקו או להקטירו לעיני' חייסין לנפשה על השחיטה שו"ת אורח חיים ג' ספ"ד קוף ק"ק א' :

ט' אם השוחט לא חשב כלום וצ"א אחר חזק דונה או הקטיר חלצה לעיני' לא נאסרה הנהו"ה . שו"ת אורח חיים ע"ז ק"ק צו ושכן כתב רש"י :

י' ואם צענת שחיטה לא שונענו כלום ואחר השחיטה יותר ונכדי דבור אור ששחיטה תהיה לשם עיני' כשרה הנהו"ה דאין ונחשבה לנפשה . שו"ת אורח חיים ד' והצ"ח ק"ק ח' :

יא' ואם צענת שחיטה שונענו שאור צפירות ששוחט לשם וולות שחיטה או אונס ששוחט לזרוק שלא לשם כוונה כלל צאופן . ט"ן לפרש דבורו לעיני' הרי זו כשרה ואפי' אם זרק או הקטיר אחר השחיטה לעיני' לא פקיל דנחשבה וילתא דהשתא הוא דאיתרעו וחזקת כל ישראל כשרים . ש"ך ק"ק צו ונ"ס רש"י פרי"ה ק"ק ג' , שו"ת אורח חיים ג' ועיין בהצ"ח ק"ק ז' ספ"ד ק"ק א' :

יב' סעי' ג' ישראל ששחט בהנהו"ה על גוי וכו' . היינו דוקא דעבד אצל לכתחלה אסור לישראל לשחוט בהנהו"ה לגוי אם יודע שהגוי רולה לחשוב צענתיה זו לעיני' ושום שררה כוונתו צידו , פרי"ה ק"ק ג' שו"ת אורח חיים ו' וכ"ש אם יודע שגוי רולה לזרוק או להקטיר ונוסח לעיני' שאסור לקיימו . שו"ת אורח חיים ע"ז א' . אצל וון הס' כיון דלא ונחזיקין בגוי צפת שחושב לעיני' וותר אפי' לכתחלה דפתס גוים אין ונחשבתם לעיני' . פרי"ה ע"ז שו"ת א' :

יג' אם אפי' חשב הגוי לעיני' כשרה . וכשרה אפי' צאכילה . ש"ך ק"ק ג' ככה"ג הגה"ט ונ"ס דונ"ש"א ונ"ס ונחשבה אורח חיים . שו"ת אורח חיים פרי"ה ק"ק א' פרי"ה ק"ק ד' :

יד' ואפי' שוחט השוחט שהגוי חשב לעיני' אינו כלום דום ונחשב זה עובד לא אונסיין . צ"י צ"ס הרשב"א . ש"ך ע"ז ש"ס פרי"ה ע"ז . וצ"ח ק"ק ג' :

טז' אם ואם ישראל חשב שזרוק הגוי לעיני' פקולה . הג"ה ואקורה בהנאה . העיקר הוא שאקורה בהנאה . פרי"ה ק"ק ח' ודלא כהפרי"ה . צרכ"י אורח חיים דהכי נקטינן :

טז' אם חשב ששוחט על ונת שזרוק ישראל חזירו ונסדס לעיני' או להקטיר ונחלצה אפי"ג דהישראל צדאי לא ישוע' לו ואין דבר זה צידו וי"ו אקורה בהנאה ונסדס דצידו לעשות כן בעלמא . שו"ת אורח חיים :

יז' סעי' ד' ישראל ששחט בהנהו"ה צידו לעיני' לא אסרה וכו' וותר אף צאכילה . דרכי נוסח . פרי"ה ק"ק ז' . שו"ת אורח חיים ע"ז . וצ"ח ק"ק ח' :

יח' אם . ואם יש לו שותפות צה י"א דאסור וכו' וי"א שגם צה וכו' . ואם הוא אונס ששחט צונג לעיני' וי"ו וותר דיטעון בעל בהנהו"ה אינו ונאונ"ך דהי"ה צונג רק צונ"ד וללעזרים קונבין . כרית אורח חיים :

יט' ראובן נתן בהנהו"ה לשמעון לשחטה ושחטה שמועון ואחר ששחטה שמועון אורח חיים לראובן דע בהנהו"ה זו אקורה שאני שחטתיה לשם עיני' אפי' שראובן ושמעון שותפין בהנהו"ה כשרה וותרת צאכילה אפי' לדעת הרמב"ם ונסדס דצענת שחיטה לא אורח חיים כלום לא ונחזיקין ליה . ט"ן ברכה אורח חיים ג' ונ"ס ככה"ג . אה"כ ראיתי להגה"ט ונ"ס צ"י הו צכופו שהצי"א זה הדין של ככה"ג ונופתחות שצ"ק קול צן לוי וכתב הנו"כ"ו שקול צן לוי כתב אח"כ רש"י חולין ו' ד"ה רבולה ועיינתי עם ואין אונס ואין דברים עם עכ"ל הנו"כ"ו וצ"ל ונחילות ונכבוד רבנותו שא"כ מורפיה לא דק שהוא הצ"ן שנוצי"א ראיה ונ"ס"י על זה הדין והוא פלא שאין הדבר כן אלא הרב קצ"ל ונ"יין עלשון רש"י פירש איתו עם צדחת התשובה של ככה"ג וכן פירש לשון הרמב"ם וכן פירש עוד שא"כ לשונות כוונ' שיעיין עם אצל אין סוכתו שנוצי"א ראיה לזה הדין ופסוט :

כ' אם וזכר בהנהו"ה צידו לשליח והשליח חשב שהיא שלו ושחטה לעיני' לכ"ע אקורה . כרית ק"ק ט"ו ונ"ס התוס' והרשב"א :

כ"א סעי' ה' השוחט לשם הכיס וכו' אין לו דין תקרובת עיני' לאקורה וכו' שחיטתו פקולה אעפ"י שלא נתכוון לעובדה וכו' . אצל נתכוון לעובדה אקורה בהנאה . עיני' ק"ק ז' . ש"ך ק"ק צכופו . פרי"ה ק"ק י"א . שו"ת אורח חיים י"ב . וצ"ח ק"ק י"ב ע"ז אורח חיים כ"ו :

כ"ב' ודוקא שחיטתו אקורה בשוחט לשם הר' אצל וותר לשחוט על הזר . דרכי נוסח אורח חיים ע"ז ק"ק ז' . שו"ת אורח חיים ע"ז . ונ"ס ק"ק ז' :

כ"ג סעי' ו' השוחט לשם הר' או לשם הר' אחר ונשאר הדברים וכו' . דהיינו לשם רגה וכיולא דהנהו"ה ולצנה יש להם ג"כ שרים . ש"ך ק"ק ט"ו פרי"ה ק"ק י"ב . שו"ת אורח חיים י"ב . כרית ק"ק י"א . ספ"ד ק"ק ט"ו :

כ"ד' אם הרי זה זכחי ונח"ס ואקורה בהנאה . ואפי' לא נתכוון לעובדה אלא לרפואה אקורה בהנאה . ש"ך ק"ק יוד . פרי"ה ק"ק י"ב . שו"ת אורח חיים ע"ז ק"ק י"ב . ספ"ד ק"ק י"ו :

כ"ה' אם ישראל שחט בהנהו"ה צידו לשם אחד ונאלו לרפואה לא אסרה דבהא כוונ' אונסיין ללעזרים קונבין ואפי' אי אית ליה שותפות צגו"ה לא אסרה . שו"ת אורח חיים י"ד :

כ"ז' אדם שאירע לו איהו קצה צ"ח כוון איהו פגע רע רש"י ט"ל פ"ג א"ה הוא כפפה אצל הוא צרי"א אולם וצ"א גוי א' ואונס לו ט"לך ליער ויקח עמו הרבגול שהור וישחוט אותו קודם הלות ויאור צענת שחיטה ויכין ונה שאונס לו הגוי ואח"ך יצטל אותו ויאכל ויננו אסור לעשות כן ונכונה נעמי"ס . צ"ח ק"ק ד' . וצ"ח אורח חיים . וכן ונה שנהגו איהו נשים לשחוט עופות צונקונות ויומדות לרפואה איהו הולת ויש שלוקחים קונה ועניינים אחרים ונפזרים באיהו ונקונות הון לעיר ונקוס שאין דריכת הרגל כל כך ויש ונח"ס טיולאים צלילה אחר שהכל יננים ויולאים לחון צונחשך ונעמי"ס לשפוך קוון באיהו ונקוס ויוחד כל זה אסור כיון שאלו עיקר כוונתם לשחוט ולהקטיר לשדים . כסף אחר פ"ב הו י"ד :

כ"ז סעי' ז' ישועאלים שאין ונח"ס וכו' לאלקבלא וכו' ראוי לצטל ונחש"ס . ובזאנינו אין

אין לחוש כלל לזה שאינן נקפידים בזה פתחי תקופה ונשם הרד"מ חדשות ק"ו קס"ב
ונחזי ברכ"י אות ג' :

כ"ח שם ונח"ו ראו לצטל הונכג ההוא וכו' . וכן יש לזהר לכתחלה שלא לשחוט נגד
נקום שיש בו שתי וערב או איזה דמות ונח"ו הנעבד דעת קדושים ק"ק צ' :

כ"ט וזה שנהגים הגוים ליוור על השחיטה באחסם אללה וכבר עי"ן לקוין ק"ו י"ט
אות כ"א וכ"ב ע"ש :

סימן ה

א' סעי' א' השוחט לשם קדשים וכו' אפי' היא צעלת ונשם וכו' . אבל אם היו ונונים
גדולים ויכריס כגון חתיכת יד או רגל אין חוששין וכשרה י"ט ש"ס פ"ב

הולין ק"ו כ"ד שפ"ד אות א' ער"ה אות א' ונשם הנשצ"ן ודלא כהש"מ אות י"א פ"ח
ק"ק צ' זכ"ש אות א' :

ב' שם כיצד השוחט לשם עולה וכו' לשם תודה וכו' וה"ה השוחט לשם מזיז אעפ"י שלא
נדר להיות מזיז . ש"ך ק"ק צ' פ"ח ק"ק ג' כרית ק"ק ג' שו"מ אות ז' שפ"ד
ק"ק צ' זכ"ש ק"ק ה' :

ג' אם הוור לשם מזיז אפי' ידעין ציה דאינו מזיז שחיטתו פקולה ואפי' רואים שזוה
יין כל היום ונענוח לנתיים ונגלה בכל יום אפי"ה פקולה . שו"מ אות ז' זכ"ש ק"ק
י"ח ונשם הרד"מ : שפ"ד ק"ק ד' :

ד' שם שחיטתו פקולה . ואסורה באכילה ונותרת בהמה . שו"מ אות צ' . וזכ"ש ק"ק
ג' . ודלא כהר"פ"ה . ונש"ו סוף ק"ק א' . ער"ה אות צ' :

ה' שם ואם נודע שעבר עבירה וכו' והוור זו לחטאתי וכו' . ואם הוא צפנינו והוור שנוחייב
חטאת הודאת בעל דין כוונתו עדים דווי ופקולה אפי' לאחרים . רמ"ל צ"ט"ש ספ"ו השוחט
שו"מ אות ו' . כרית ק"ק ו' . שפ"ד ק"ק ה' . וזכ"ש ק"ק ג' :

ו' וה"ה בהנות שותפות דאסור גם חלק הצירו . שפ"ד שם :

ז' שם זו לחטאתי או לאשתי פקולה . וה"ה אם אונר לשם חטאתי או לחטאתי או זו חטאתי
וכן באחס רק שאוור צי"ווד לצקוף ואפי' אוור הכי זו חטאתי ונ"ו פקולה . ע"ו ק"ק
ד' . פ"ח ק"ק ז' . פ"ח ק"ק ד' . כרית ק"ק ו' שו"מ אות ה' :

ח' אבל אם אוור זו לחטאת צלא יווד כשרה . ע"ו שם . ש"ך ק"ק ו' . פ"ח שם . פ"ח
שם . שו"מ אות ג' . זכ"ש ק"ק י"א :

ט' הא דאוריין לשם תנוורה כשרה היינו ונשם דלא חיישין דיש לו זבח בתוך ביתו ונשם
דאית ליה קלא שרגיל להודיע שלא יצואו לידי ונעילה אבל אי ידעין צודאי שיש לו זבח
בתוך ביתו והוור ג"כ לשם תנוורת זבחי פקולה . ש"ך ק"ק ג' . פ"ח ק"ק ד' . שו"מ אות
ע' . כרית ק"ק ד' . שפ"ד ק"ק ג' . זכ"ש ק"ק ח' :

י' השוחט לשם קרבן יולדת שחיטתו כשרה ואפי' יש לו אשה דלא חיישין שגוא ילדה אשתו
או העילה דא"כ הו"ל קלא . אבל אם נודע שילדה אשתו או הפילה והוור צענת שחיטה
לקרבן אשתו פקולה . פ"ח ק"ק יו"ד . פ"ח ק"ק ז' . שו"מ אות יו"ד . זכ"ש ק"ק יו"ד .
ער"ה אות צ' :

יא' ודוקא שילדה בקרוב אבל הרחיקה לידתה והוור צענת שחיטה לקרבן אשתו כשרה . שו"מ
שם . זכ"ש ק"ק ח' :

יב' השוחט לשם קרבן תמיד או שאר קרבנות לצור יג להחזיר . שו"מ שם . זכ"ש ק"ק כ"א :
יג' סעי' ב' שחט חכגולים ואוחזים וכו' וה"ה לתורים קטנים וזני יונה גדולים . אבל
תורים גדולים וזני יונה קטנים פקולים . ש"ך ק"ק ח' . פ"ח ק"ק יו"ד
פ"ח ק"ק ז' כרית ק"ק ע' :

יד' אבל השוחט נקצה לעולה או תורים וכן יונה לשם או לשלמים שחיטתו פקולה דכיון
דיון זבח הוא כוונתו יעשה ואחריים . שו"מ אות י"א . זכ"ש ק"ק כ"ג . שפ"ד ק"ק
ח' . וכ"ש בהנה זקנה לשם עולה וכיוצא שחיטתו פקולה . זכ"ש ק"ק כ"ד :

ט"ו ויי שחט בהנה לשם קרבן על אדם אחר הנוחייב אותו קרבן כגון שילדה אשתו או אחר
שנשען לשם קרבן יולדת של אשתו או אחר שחיטתו פקולה ואפי' אם היה ראובן נוחייב אשת
חלצ ושחט שנשען לשם חטאת ראובן ג"כ פקולה דאוריין נתחלה ראובן והו"ל השחטתו כשרה
ונעלי"ה . שו"מ אות י"ג :

ט"ז ראובן השוחט בהנות שנשען והוור שנשען צענת שחיטה שחיטה זו לעולה וכדוונת שחיטתו
כשרה דליכא ונשם ונראית העין ידעני דלא שחטה השוחט לכך . שו"מ אות י"ג :

יז' סעי' ג' שנים ששוחטים בין שאוחזים צסקין או וכו' . ואם האוור כן אינו יכול לשחוט
צלא קיוע השני והשני יכול צלערו הו"ל האוור וקיי"ע שאין צו ונשם ואינו
אסור . שו"מ אות י"ד :

יח' שם וכן אם שחטו זא"ו ונתחווין או ונשם לשם דבר השוקל פקולה . אפי' שחט ונישען
ראשון צקנה פקולה . שו"מ אות ט"ו . דלא כהש"ך ופ"ח . שפ"ד ק"ק ע' . ער"ה אות ג' :

י"ט איהו אם נגורה השחיטה בהשכר דהיינו ששחט הרוב ואח"כ שחט השקול ונישען צחרא
צאורי"ה זו כשרה . ש"ך ק"ק ע' ונשם ונש"ל . פ"ח ק"ק י"א . שו"מ שם . שפ"ד
שם . ער"ה שם . זכ"ש ק"ק י"ט . שו"מ ק"ק י"ג :

סימן ו

א' סעי' א' צבל דבר החלוט שוחטין בין צסקין וכו' י"א ראשון ראשון קודם צסקין קודם
צלו"ר ולו"ר לזכוכית וחוכית לקנה כקדר שנטנו צברי"תא . צ"ח אות א' כה"ג

הגה"ט אות א' ונש"ו ונש"ס דנש"א . צל"ו ק"ק א' . ולכתח"ו אין לשחוט אלא צסקין ונתכת
צ"ח שם . יש חולקים צבל זה וק"ל דאין קדר לנשנה וצבל ונאי דצעי שחט לכתח"ו . פ"ח
ק"ק א' . פ"ח ק"ק א' . זכ"ש ק"ק צ' . זכ"ש ק"ק א' . והעיקר הוא דיש לחוש לקו הצ"ח

דצטאר דברים אין הפגימות ניכרות כל כך . כרית ק"ק א' . חכ"א כלל ג' ק"ק א' . שפ"ד ק"ק
צ' . ונחצ"ר אות א' . שו"מ ק"ק ג' . וכן אכתבו נוהגים פה צגדאל יע"א שאין שוחטים אלא
צסקין של ונתכת :

ב' הג"ה ואסור לשחוט וכו' או זכוכית וכו' . נע"ה קופר הוא ולריך להיות לעיל צלסון ונ"ן
וכן לריך לגרוס בין צסקין בין צלו"ר בין צזכוכית . ע"ו ק"ק א' . ש"ך ק"ק צ' . פ"ח
ק"ק ג' . זכ"ש ק"ק א' . צרכ"י אות צ' . שפ"ד ק"ק צ' וקיי"ע שם ונ"ו האידנא אין
לשחוט אלא צסקין עכ"ל וכן אכתבו נוהגים כוונ"ש צקווד :

ג' שם שהקטנים צדלים ונשם וכו' ואם צדיעצד שחט צטאר קנים פקולה . ע"ו ק"ק א'
פ"ח ק"ק ד' . שו"מ אות א' . כרית ק"ק ד' . ונחצ"ר ק"ק ד' . ער"ה אות א' . ונישו
האידנא אפי' אם שחט צקנה של אגס פקולה דאין אלו צקיא"ס צדכ"ר . פ"ח ק"ק ד' .
זכ"ש ק"ק צ' . וכן עיקר דצקוס קנה פקולה צדיעצד :

ד' שם צקין צלדו או ונגל וכו' ואם שחט וכו' ואפי' עשה היכר ללד הוגל על ידי דבר נש
ואפי' צענת הדחק לא ונש"ו דכיון דכל לוותרו כך חיישין שגוא יצא לשחוט צבל היכר
ויטעה וישחוט צלד הוגל או שלא יטגיה על היכר . שו"מ אות צ' . כה"ג הגב"י אות י"ד .

ה' ואם החלק ל"ד הוגל שחט צקוס ההוא אפי' לכתח"ו ולא גורדין אלו ונגל אחר שלא
החלק ללא עשו צהכי . שו"מ שם :

ו' וה"ה צקין שיש לה שתי פיות ולד או צדוק ולד או אינו צדוק לא ישחוט צלד הצדוק
לכתח"ו ונשם דאחי לונעני וישחוט צלד שאינו צדוק . פ"ח ק"ק צ' . והוא ונצ"ו צזה
הק"ו והצי"ו רנ"ח לקוין ס"ו ח"ו קע"ו י"ד . שו"מ אות ג' . חכ"א כלל ג' אות צ' :

ו' ואם לא צדק שיהיה ושחטו ואינו יודע באיזה לך קח וטולא אח"כ פגיונה באיזה לך שיהיה
 נרפס זבוח ק"ו ח"י ק"ק ל"ד ונסס ע"י :

ח' שם הגי' וה"ה צקין לרוך שיש בו פגיונה וכו' ואמר צרי לי שלא נגעתי צונקוס פגיונה
 שחטתו כשרה ודוקא שידע ונתחלה שהיה שם פגיונה אלף שמהר ונוכה אלף אש כקצור
 באין שם פגיונה ואחר ששחטו ואלף פגיונה וקאמר צרי לי שלא נגעתי צונקוס הגיונה שחטתו
 פקולס וכו' דכל וילתא ללא רויא נליה עביד ולא אדעתיה גי' ק"ק ג' פ"ח ק"ק ה'
 ככה"ג הגז"י אות יוד פ"ח ק"ק ה' כרתי ק"ק ה' ונס"ז ק"ק ג' חכ"א שם זבוח
 ק"ק ה' לה"ה ק"ק ג' :

ט' הא דכתבו צ"ל וכו' צרי לי שלא נגעתי פגיונה וותר היינו דוקא באותו הפגיונה צידו
 אלף אש אינו אותו הפגיונה צידו אקור ככה"ג הגז"י אות ז' ונס"ז ק"ק ג' .
 ולכתלה אקור לשחטו אש אותו הפגיונה צידו אלף צדיעצד וותר בל"י ק"ק ה' :

י' שם וצ"י וכו' וכן כהול בשעת הדחק וכו' וותר וכו' אש כורך ונעלית על הפגיונה
 והיינו דוקא כשיש צקין ואלף שני לוארים בלא הפגיונה דחיישין אש וילך ויצא לילך ואילך
 ע"י כך יתק הונעלית וווקאו ושחט פגיונה ש"ך ק"ק ה' ונסס הכל צו ונציאו צ"י ככה"ג
 הגז"י אות ח' פ"ח ק"ק ה' פ"ח ק"ק ה' כתי ק"ק ז' שפ"ד ק"ק ה' חכ"א
 שם זבוח ק"ק יוד לה"ה ק"ק ה' :

יא' זה אינו אלף לכתלה אלף צדיעצד אלף אש כהול שני לוארים וראש אלף יתק
 הונעלית וווקאו כשרה כר"ח ק"ק ה' :

יב' ואם שחט כהולס או כהולס לחוד צעין שני לוארים וווקוס הונעלית ואילך ולא
 ונהי וווקוס הפגיונה ואי ליכא שני לוארים וווקוס הונעלית פקולס צדיעצד ולא
 תלין להקל שיתק הונעלית ש"ח שם :

יג' לאו דוקא ונעלית על אלף אפי' ונעלית דק או חוטים רק שיהיה כיכר אותו ווקוס
 לנגד עיניו כה"ג ק"ק ה' ע"ה אות ג' :

יד' וא"כ איכא שני פגיונות וכשר ווקוס שחטתו ואלף צו לוארים צין הפגיונות יכרך
 שני ונעלות על שני הפגיונות ושחטו בשעת הדחק כו' הפגיונה אחת אלף אש צדיעצד
 שחטו בלא כריכה ואומר צרי לי שלא נגעתי פגיונות צעין צו לוארים צין הפגיונות ואפי'
 שחטו כהולס וכו' ואלף פקולס ש"ח שם :

טו' אלף צקין שיש בה פגיונה אחת ואומר צרי לי שלא נגעתי פגיונה אפי' אין בה
 ואלף צו לוארים כשרה כה"ג ק"ק ז' שלחנו של אצט"ס אות א' :

טז' אותם שכוהנים להדציק עץ על ווקוס הפגס הוא ליקור גומר שהעץ נדחה וווקוס
 הפגיונה על חוד הקצין ע"י הולכה והוצאה וותר אות ה' ונסס וכה"ל ופ"ח א'
 יד לפרים :

יז' יש נ"י שכהן דאש הפגס הוא וון הלדין של הקצין ולא בחודה של הקצין וותר לקפור
 ונעלית אפי' כהול בשעת הדחק דוקא ואלף לקטוף על זה אלף לא טכא בחוד לא
 טכא צעוק אקור כהול ככה"ג הגז"י אות ט' :

יח' קצין שיש עוקן חד צרשטו אין לשחטו צו לכתלה דכונא יעצור הקצין ויעשה חלדה
 וצ"י או שעת הדחק הוצין קיס צרשטו או לפת או לטון להכירא וכו' ונסס צו .
 צ"ח ונסס וותר"ל פו צו ק"ו ל"ד גי' ק"ק צו . ש"ך ק"ק ה' פ"ח ק"ק ה' ככה"ג שם אות י"ב .
 פ"ח ק"ק ה' ש"ח אות ד' וכתב"ש ק"ק ה' חכ"א שם זבוח ק"ק יוד כתי ק"ק
 ו' שפ"ד ק"ק ה' ועוקן פגיעא שלא יהיה שם צקין כו' צרשטו דעת קדושים ק"ק א' :
 י"ט ולא יתחב צב צד צרשט הקצין להכירא דחיישין עובדי על הולא ויעשה דרסה
 ש"ח שם :

כ' שם לכתלה יש לומר אפי' וכו' צין הקתל לקצין וכו' . ואם צין קתל לקצין אינו חד
 כלל והוא עב וגם כגז הקצין לית לן צה . דצר שוואל קי ש"ח . כתי ק"ק ה' .
 חכ"א שם זבוח ק"ק י"א לה"ה ק"ק ה' :

כ"א וגם לך ראש הקצין לריך שלא יהא פגוס דכונא יעצור הקצין שם ושחטו פגיונה .
 ש"ח שם זבוח ק"ק ט' ונסס בל"י :

כ"ב סעי' ב' הקותו צד צד הוותר וכו' וכתלס וכו' ולצקוף חצרו לא ישחטו ולא
 שחטו שחטתו כשרה העיקר כפי ור"ן ז"ל דחלוס ולצקוף חצרו אפי'
 צעלו כקר צדיעצד ואלף כפי רש"ל והצ"ח דענוייהו פ"ח ק"ק ח' פ"ח ק"ק ה' כתי
 ק"ק יוד זבוח ק"ק ט' ע"ה אות ד' :

כ"ג שם והוא שלא יהא נקטש בארץ אחר שציעלו . לאו דוקא ציעלו אלף כיון שנקטש
 לעצמי שלא ציעלו אקור דהשקטו ונשי ליה וותר . ע"י ק"ק ה' פ"ח ק"ק ה'
 ט' פ"ח ק"ק ה' כה"ג אות ה' ונס"ז ק"ק ה' זבוח ק"ק י"ו לה"ה ק"ק ז' .
 בל"י ק"ק ה' :

כ"ד סעי' ג' חתך וון הצהונה לחי וכו' אלף צקן או הקצוע בלחי וכו' לכתחיי הג"ה
 וה"ה בצלוקן וכו' . אש שחטו בלחי שיש בו שני שנים והוא שחטו צקן או
 ונקן שחטתו פקולס אפי' צדיעצד ולא דוני לשחטו צונגל יד דקשר צדיעצד אש שחטו בלד
 הקצין דהסם שאני דאקורו ווקוס לך השני אלף הכא דאקורו באותו לך עלמו אקור צדיעצד
 ככה"ג הגז"י אות י"א :

כ"ה ואם שחטו צקן הוותר לדרך הווקיים כגון שן הוותר לראש שלם וכ"ש לגוף שלם
 אע"כ דנות הוול וותר ופקול . ש"ח אות ו' . וכתב"ש ק"ק י"ד . שפ"ד ק"ק ז' :

כ"ו סעי' ד' נעץ קצין כותל וכו' והוא שיהיה לואר הצהונה לנעץ והקצין לנעלה
 וכו' . צקין תלושה שלא נעלה צקוס דבר אפי' לואר בהונה לנעלה וותר
 צדיעצד ולכתחיי אקור וגם צעוף יש לחוש לכתחיי . ש"ך ק"ק ח' . ש"ח אות ח' . כתי
 ק"ק י"ד . ש"ח אות ד' :

כ"ז אפי' אש הקצין צידו ושחט ע"י העצרת לואר הצהונה עליה דינו כנעץ ופקולה .
 ש"ח אות ז' :

כ"ח אפי' צעצעי הקכף ונתחם ללואר הצהונה דכרי היינו דוקא שראש הצהונה קשורה
 לנעלה דלא אין לחוש שתכניד על הקצין אלף אש עוונדת כדרכה או ונתחם יש לאקור
 ונעטס דרסה . ש"ח שם :

כ"ט וה"ה ח"ה בכלל בהונה לענין זה . ש"ח ק"ו ז' אות ט' :

סימן ז

א' סעי' א' יכול אדם וכו' בגלגל וכו' . לריך לוור דהוא בהלוש וון הקרקע דאל"כ
 הוול תלוס ולצקוף חצרו דאקור לכתחיי צ"ח אות א' . ע"י ק"ק א'
 ככה"ג הגה"ט אות א' . פ"ח ק"ק א' . ונס"ז ק"ק א' . ש"ח ק"ק א' :

ב' שם יכול אדם לקצוע קצין וכו' . לדעת ור"ן ז"ל ורו"א ז"ל דענוייהו ק"ל לכתחיי
 יכול לשחטו בגלגל אש ונקצו צידו אלף הצ"ח ורש"ל ז"ל דענוייהו ק"ל דגם אש
 ונקצו צידו אקור לכתחיי ולידנא דאף את"ל דפקקין כוור"ן ז"ל דענוייהו דקשר לכתחיי ונ"י
 צשחטתו ונ"י דאין יודעים לאון ידס כראוי ודאי דאקור לשחטו לכתחיי אף אש קצו צידו .
 הצ"ח ש"ח ק"ק צו . ונס"ז ק"ק א' והכי נקטינן :

ג' שם ונקצו הגלגל צידו או צרגלו וכו' ואפי' אש אחר שהתחיל לגלגל הסיר ידו ונעל
 הגלגל והרי היא ונתגלגלה וכה התחלתו ושחטתו ואפי' שוחטתו קצו או ונתגלגל הגלגל
 הרצה קצוים כלהו וקרו כה גצרא סהכל ונכחו צא וכשרה . צ"ח אות צו . ככה"ג הגה"ט
 אות צו . פ"ח ק"ק צו ש"ח אות א' . שפ"ד ק"ק א' . כסף אחר המנו . פ"ח הלכה י"ג :

ד' שם ואם הויס הס ונקצוים הגלגל וכו' ואם פער אדם את הויס וכו' צדיעצד קצוים
 ראשונה וכו' אלף וקצוים שנים ולאחרית פקולה וכו' וקצוים שניה בכלל הפקולה ואפי'
 (ד) צדיעצד

זדעבד ו ש"ך ק"ק גי . פרי"ח ק"ק די . פרי"ח ככה"ג . הגה"ט אות הו . שו"ח אות נו . שפ"ד אות זו :

ה' הא דאוריין דצבצב ראשון כשרה דוקא שהגבל סווד לויס וכשהסיר הדף הונכבז את הויס וי"ד זאו הויס וגלגלו וטחטו אזל אס הגלגל רהוק קלת ויהדף כזר פקק כח גברא צבא הויס וגלגלו לגלגל ואפ"ו צבצב"ה ראשונה השחיטה פקולה . שו"ח אות הו . שפ"ד טס :

ו' ולר"ך שלא יהיה הגלגל צווקוס שהרוח נושב דצווקוס הרוח הרוח ונסייע ולא נוכח אדם זא אלא נוכח הרוח ואסור . פליתי ק"ק די . שפ"ד ק"ק גי :

סימן ח

א' סעי' א' כוונה הוא אורך הסכין וכו' . כל שהוא וכו' . ובל"ז שיליך ויציא כדלקמן ק"ו כ"ד קע"ו צו . ש"ך ק"ק ח' . פרי"ח ק"ק ח' . לחה"ף ק"ק ח' . זל"י ק"ק ח' . שו"ח ק"ק ח' :

ב' האידנא כהגו דלף צבצבין גדול שלא יהיה עוקץ לראשו . ג"ח ק"ק ח' ונ"ס רש"ל . זאר הגולה ונ"ס הכו' . ככה"ג הגב"י אות צו . ונ"ס ק"ק ח' . לחה"ף ק"ק ח' זל"י ק"ק ח' :

ג' טס הגו"ה ווי' שלא יוכל לשער וכו' כוונת אורך שני לוארים וכו' . אס שחט ע"י הולכה או הוצאה לחוד כוונת צו לוארים והת"ז כל הראש יס להטריף צבצב"ה או חיה כיון דהעלם קשה אין צטיעור זה לחתוך צוטיכה זל"ה דקסה ויס לחוט דהכל נעשה דקסה . שו"ח אות ו' :

ד' טס צבצב ורנז לזה שני ושחטתם צו"ה ונ"ס י"ד . אס שוהט ח' לא ידע הרוח של אורך הסכין י"ד ונונה שני ושחטתם צו"ה אין ונעצירין אותו ודל"ה ככה"י . פרי"ח צבצב"ה לחה"ף ק"ק די . אונ"ס הצב"ט ק"ו ח' ק"ק י"א ח"ט לזה וכתב השפ"ד ק"ק ח' זל"י לקונסו :

ה' ראובן שקנה סייף ונתליון גוי שדן צו כפשות וכתבו לאוונן לתקנו לקבין של השחיטה ונתר לשחוט צו ע"י טיטציל הסכין . לחה"ף ק"ק ח' . זל"י ק"ק ח' כתב שח"ל טעילה . ויס להגטילו ואס זא זאט אינו לר"ך . שפ"ד ק"ק ח' :

סימן ט

א' סעי' א' השוחט צבצבין ונולצנת שחיטתו פקולה וכו' . העיקר כצבצב ראשונה ושחיטתו פקולה אף צהפ"ט . צ"ח ג"ח ק"ק ח' . ש"ך ק"ק ח' . לחה"פ ק"ק ח' . זל"י ק"ק ח' וק"ק גי . שו"ח ק"ק ח' . פרי"ח ק"ק ח' . שו"ח אות ח' . כרתי ק"ק די . ונ"ס ק"ק ח' . ונחצ"ר אות צו . ודל"ה כהפרי"ח וער"ה :

ב' אין לחלק בין צהו"ה לעוף אלא צכלהו טרפה . הצב"ט ק"ק ח' . כרתי ק"ק ח' . שפ"ד ק"ק ח' . ונחצ"ר אות ח' . דל"ה כהפרי"ח :

ג' שיעור הלצון צבדי שה"ד קולדת צלדדי הסכין . שו"ח אות ח' . והיינו שקס נטרף עליו כרתי ק"ק די . ונחצ"ר אות גי . אב"ג דהשוחט כו יד קולדת היינו שיעורא דקס נטרף כן ונשונע ונצית יוסף א"ח ק"ו תכ"א . ע"י"ט ונ"ס שהצ"ח ונ"ס הוודכי וכן ונשונע ונצבדי ג"ח . א"ח ק"ו תכ"א ק"ק ח' . אזל צל"י ונח"י יס לקטוף על הווקיליס . כרתי כ"ס ונחצ"ר טס :

ד' ונכאן ונשונע שאט צעטת שחיטה ניקצ הוטבו כנגד ויה שנטחט קודם גוגר הכסיר שחיטה ואסור צבך . ככה"ג הגב"י אות ח' ונ"ס החלשונים והתוס' :

ה' ואתן הרושונים שטושים האוונ"ס צבצבין שהס רחוקים הרבה ונן החוד אין צהס חטט שיעשו טרפות צחלק הכטחט . ג"ח ק"ק ח' . ונ"ס רש"ל . ככה"ג הגב"י אות גי . כר"ח ק"ק ח' . שו"ח אות ח' . שפ"ד ק"ק ח' . ונחטנו ונחגיטו כטיס רישונים קרוב וקטוף לחוד הסכין שאין שוחטים צו והיינו ונשוס דוולשון הנ"ט שכתב שהס רחוקים הרבה ונשונע

ונשונע דצבצבונים יס לחוט ועוד דהרצ שו"ח חטט לכחתי צכל רוטס וכן הסכים עונו השפ"ד על כן אכן לפחות כטיסיה סווד לחוד אין שוחטין צו :

ו' הא דווכטריין צרשווי הסכין היינו דוקא צרוטס שהוא שקוב אזל רוטס שהוא צולט יס לאסור אפ"ו זדעבד ואפ"ו רחוק ונחטוד דחייטיין דקודס שנטחטו רוב הסיווכין הוא קרוב שו"ח אות צו . שפ"ד טס . וע"י לקטון ק"ו ח' אות צו . וכן ונחגיטו שאין שוחטים צבצבין טיס צה רוטס צולט .

ז' וכן ראוי לזהר ולראות צבצבין שלא יהיה צבצבין פלעו"ט צל"ח דחיינו סווד אל"ל חודו יס צבצול של סכין כוויין צקעיס ונח"יס כעין הוט שחור וחוה שהצבצול שוכב זה ע"ג זה ואינו דצוק (ובלשון ערבי קוריס אותו טצ"אג) וצקל יצא לידי עקירה סנוקצ צוטג ופוקל השחיטה . זל"י ק"ק ח' :

סימן י

א' סעי' א' סכין של ונשונע ע"י וכו' . לא כתצנו כל"ס דדין זה ונשוס דל"ה כטיס צוונן חזה :

ב' סכין של גויס וכו' ונעלו צקרקע קסה עשרה פעונים וכו' . דוקא עשרה פעונים ולא חטט או צל"י ונח"י . צית הל"ל ק"ק ח' . פרי"ח ק"ק ח' ז' צבצבו . שו"ח אות ו' . קוונן אות גי . וגס צעיין צקרקע קסה ולא רכס וכן שלא תהיה קסה יותר ודאי וגס צעיין טינעוץ אותה צווקוונות ונחולפי"ס ולא צווקוס ח' וכל נעילה ונעילה תהיה צקרקע קסה . הצב"ט ק"ק ח' . קוונן טס . ככה"ג הגה"ט אות ג"ח :

ג' טס ואס שחטו זל"ה טוס הכטר וכו' ואס קלף וכו' הגס ועל כן יס לקלפו . העיקר הוא כקי שהגס ז"ל דצעיין קליפה ולא ונח"י הדחה . ג"ח ק"ק ח' ונ"ס רש"ל . ש"ך ק"ק ח' ו' פרי"ח ק"ק ח' . פרי"ח ק"ק ח' . ז' צו"ח ק"ק ח' . כרתי ק"ק ח' גי . שפ"ד ק"ק ח' . ער"ה אות ח' וקייס וכן הסכינוו כל האחרונים ע"י"ט . ככה"ג הגב"י אות די :

ד' זה הדין ששוחט צבצבין של נכרים לא טייך אללינו דל"ה ונשכחת כל"ל סכין של גויס ששוחט צה ונשוס הכי לא הארצנו :

ה' סעי' ב' סכין שחטו צה כשרה וכו' ונתר לשחוט צה פעס אחרת וכו' . אפילו זל"ה הדחה כל"ל . ג"ח ק"ק ח' . ש"ך ק"ק ח' . פרי"ח ק"ק ח' י"א . שו"ח אות י"ד . כרתי ק"א י"ג . זצ"ח ק"ק ח' . שפ"ד ק"ק ח' . לחה"פ ק"ק ח' י"ג . זל"י ק"ק ח' די :

ו' טס אזל אסור לחתוך צו רוח ואפ"ו לא שחט רק פעס ח' אסור לחתוך אח"ך רוח ע"י הדחה . ש"ך ק"ק ח' ונ"ס הפוסקים ורש"ל . פרי"ח ק"ק ח' י"ג . שו"ח אות ג"ח . זצ"ח ק"ק ח' . שפ"ד ק"ק ח' . לחה"פ ק"ק ח' ג"ח :

ז' ואס דעבד חתך צו רוח זל"ה הגעלה יסיר ונונו כדי קליפה . ש"ך ק"ק ח' י"ד . פרי"ח ק"ק ח' י"ג . שו"ח אות ג"ח וקייס וצדליכא הסקד גדול יס להלר"ך נעילת ווקוס ע"י"ט כרתי ק"ק ח' . לחה"פ טס . זל"י טס :

ח' טס ונתר לחתוך צו לונן ע"י הדחה וכו' . אפ"ו שחט צו הרבה פעונים ונתר לחתוך לונן ע"י הדחה . ש"ך ק"ק ח' ג"ח . פרי"ח ק"ק ח' י"ד . שו"ח אות י"ח . כרתי ק"ק ח' י"ד . זצ"ח ק"ק ח' י"ז . לחה"פ ק"ק ח' ג"ח :

ט' ואפ"ו אס רולה לחתוך צה דצריס חריפיס כגון לנן וכיול"ה צו קגי צהדחה . פרי"ח ק"ק ח' ג"ח . זצ"ח טס . כרתי ק"ק ח' ג"ח . שו"ח ק"ק ח' י"ט :

י' אזל אקנוה צבגד קסה או שער הצהו"ה לא יסווד . ש"ך ק"ק ח' ג"ח . שו"ח אות ח' . שו"ח אות ח' . ונ"ס היכא דל"ה כטיס ליה להדיחו צקל יכול לקנח היטב צבגד קסה או

או צשיער הצהונם חקף ויוד אחר השמיטה שעדין לא נתיבט הדם של הסכין ואוכל צו
 לוכן . שו"ח ק"ו . ער"ה אות טו :
י"א ואם חתך לוכן בלא הדמת הסכין תחלה ודיח אח"כ אותו הלוכן . גי"ז ק"ק י"א
 שו"ח אות י"ט . לח"ה ק"ק ט"ו בל"י ק"ק ט"ו . אבל אם חתך דברים חריפים
 צ"ע קליפה . שו"ח ק"ס :
י"ב הגה ואם רולה להגעיילו וכו' ע"י עירוי . אלא דצעינן יד קולדת צו . פרי"ת ק"ק
 טו . עי"ן ק"ע א"ח ק"ו ק"י"א ק"ע"ג ג' :
י"ג סעי' ג' סכין ששחט צו ערפה חקור וכו' עד סידיתו בלוכן וכו' ומהגים עתה
 לקנחה יפה צשער הצהונה וכו' . דוקא . שער צהונה לצי שהוא קשה
 אבל אם נתכבד עוף אינו מועיל לקנח צבולת העוף . צ"ח . שו"ח א"ת י"ב . כנה"ג הגה"ט
 אות כ"ד . שפ"ד ק"ק ט"י . ונח"צ אות א' :
י"ד כחצו האחרונים ז"ל ט"ס להזכיר לשוחטים שיקנחו אחר שחיטת העוף צבגד בל"ו בין
 עוף לעוף דלע"ג דלא חייטין וט"ס חקור אנו"ה וי"ו ונאחר טרוב העופות הנשחטות
 כנוללות ערמות שבר יד או שבר רגל ועל ערמות ושכ"ה צה"ס ערפות ונש"ה לרי"ך לקנח
 בין עוף לעוף . כנה"ג הגה"ט אות כ"ד . פרי"ת ק"ק י"ד . ונח"צ אות ו' . ער"ה אות
 כ"א . וה"ו דוקא לדידם ונח"ג שלהם שאין צודקים העופות אבל צודייתו בגדלד יע"ה וכל
 האפים וכל החלויים עושה יס לנו בקיאות הרבה צבדיקת העופות וכל השוחטים ונוח"ה צ"ה
 וכשהעוף עושה צחיים אחרו צודקים אחרו צונוטם חידים שו"ה יס צו שבר צו האפים או
 צקולית או בלוי"ת הגידים וגם רואים צונוטת חידים שו"ה נפקה צוקא דלענו"ה וכונה ענו"ה
 וציאים עופות אלה השוחט ואוור להם זה חקורה וט"ס שגולא צה שצרים או פסיקת
 הציבים דצקיא"ס צוה הרבה וזה ידוע אפי' לדדקי דצי רב טכך הונחה וכאשר יבא או ללמוד
 שחיטה ונלודים אותו צדיקת העופות ואם לא ללוד צדיקת העופות אין נותנין לו סנוכה וא"כ
 לדין לא נשכחה לה ערפות צעוף כלל ונש"ה אין ונחגי"ו לקנח בין עוף לעוף ופשוט :
ט"ו לרי"ך להזכיר לשוחטים שיקנחו צשער צאווד דעתו שכתקנח היטב וקר תלאתו
 ונו"ו . שו"ח אות י"א . קוונן אות טו :
ט"ז ואם רגיל לשחוט צו ערפות חדיר וכו' . כגון ששחט ג' צהונות ולא קנח ציני"ה
 ונוללו כלם ערפות בתלתא ה"ו חוקה . גי"ז ק"ק י"ו . פרי"ת ק"ק י"ב . שו"ח
 אות י"ג . זצ"ת ק"ק כ"ד . קוונן אות ז' :
י"ז ולפי שנוקנחין בין כל שחיטה צשער לא כהגו השוחטים לנענן . צ"ח . פרי"ת ק"ק
 כ"א . זצ"ת ק"ק כ"ד . שפ"ד ק"ק כ"א . ונח"צ אות ז' :

סימן י"א

א' סעי' א' לעולם שוחטים בין ציוס בין צלילה צד"ה כשאזוקה וכו' או ציוס צווקוס
 אבל לא ישחוט וכו' ואם שחט וכו' שחיטתו כשירה . העיקר הוא לכלל הדיעות
 בין לפירש"י ובין להרשב"ה דלכתח"י לא ישחוט בין צלילה בין צבית אבל ודיעבד שחיטתו כשרה .
 גי"ז ק"ק או ט"ך ק"ק או פרי"ת ק"ק י"א שו"ח אות א' קוונן אות א' :
ב' ומה ציוס צווקוס אבל ואזוקה כנגדו טרי . תצ"ש ק"ק או חכ"א כלל ג' אות צו קוונן ק"ס :
ג' ודוקא כשהכר קוונן לו אבל אם היה חקר רחוק לא ישחוט לכתח"י . זצ"ת ק"ק א' :
ד' ואין לרי"ך שיאמר צריא לי שלא דקתי ולא שחיתי ולא חלדתי אלא ונשחטא חוקה שכדין
 עשה ואין לרי"ך לשאול על זה . תצ"ש ק"ק ג' . כרתי ק"ק ה' . קוונן ק"ס . שפ"ד ק"ק א' :
ה' ואם החמיל לשחוט כגד אזוקה ובאנו"כ השחיטה כצתה גוור שחיטתו וכשרה . שו"ח
 אות צו . תצ"ש ק"ק י"ד וט"ס שו"ח צית יעקב ק"ו ק"ו . כרתי ק"ק ג' . חכ"א
 ק"ס

ק"ס . לח"ה ק"ק צו . ולא חייטין טו"ה וצעי"ת השוחט ויעשה שהיה ודלא כה"ו שצ"ת
 יעקב ח"ב ק"ק ק"ו או דחשט להכי ובפרט שוחט דנח"ה רגיל צכך . בל"י ק"ק צו וי"ו
 אם אוור שצבעת יס לחוט נשחטיה . בל"י ק"ס . קוונן צעטרי"ן ק"ק י"ג . וכן שוחט שהתחיל
 ללמוד השחיטה ואינו רגיל צכך יס לאקור . כן אוור עצה עירנו הי"ו סכן ונחגי"ו :
י' וה"ה אם החמיל לשחוט בלא אזוקה וכו' באנו"כ השחיטה גוור שחיטתו בלא אזוקה
 ובזרק אח"כ לאור עוש . שו"ח אות צו . קוונן ק"ס . שפ"ד ק"ו ק"ק צו :
י"י ק"ס הג"ה ושני נרות חשובים אזוקה . ובכר יחדי יס להחמיר דאין לשחוט לכתחלה אלא
 לרי"ך שני נרות . ונח"צ ק"ק אות א' שו"ח אות א' . ט"ו ראייתו צק"ו יד דוד הנד"ו הגה"ט
 אות ה' שהצי"ה כו"ה פוסקים טק"ל דאם הוא קרוב אליו אפי' צכר או ק"י . וכן ונחגי"ו פ"ה
 בגדלד יע"ה . עוד כתב ס"ו יד דוד ק"ס אות ו' ח"ל ומה שכתבו לעשות חקון כדי שלא
 יכבדו הר"ו ששוחטין לאיר הכר הכקו [פא"ט"ס] ונח"ה ס"ו לרי"ך הזכיר לרי"ך זשירות שיהיה
 שני פא"ט"ס חכ"כ יס"ו השתל"ו ע"ה כ"י שי"ו . ק"ס חל"ג צ"י ע"ל ק"ו יריאים ח"ב
 ד"ק י"ט ע"ב . ולזה נראה דאם יהיו שני נרות של חלב צחוד הפא"ט"ס ונח"ה הוא עכ"ל
 ולכן ונחגי"ו פ"ה בגדלד אם צחוד הפא"ט"ס לנח"ה ונח"ה פחילה עשה ואם כן של חלב
 או של טו"ן [קר"ג] לרי"ך שני נרות או פחילות עצות חוד הכר וק"י צה"י :
י"ג י"ה דשתי נרות דאוורין דה"ו אזוקה צעי"ן שלא יהיו פרודות ונלעלה אלא שיהיו
 פיותיהן קונוכים זה לזה שהשלבת כו"ב להדדי זהו נקרי אזוקה . שו"ח אות צו קוונן
 אות צו . וי"ה אפי' אם הם נפרדים ואינם קונוכים אלא כל או לצדו נקרי אזוקה . כרתי ק"ק ז' :
י"ד נרות שלני כורכין יחד איזה חוטים דקים לנח"ה עשויים ונשחטן או לנוד גפן ונעצ"ל"ן
 אותו צשעה עד שכתצק צו ע"ב וס"ה הנרות וא"כ אפשר ה"ו ככר ט"ס לו פחילות
 הרבה דינו כאזוקה . ומה נראה היתר ששוחטין צלילה צכר יחדי ואין ונח"ה צידם ונש"ה דקתם
 נרות דידן ה"ו אזוקה . שו"ח ק"ד . וי"ס להחמיר לכתחלה שיהיה נרות הרבה ללוק
 צחדר השוחט . כרתי ק"ק זצ"ש אות א' . ח"ה ודאי צערב יוס"כ וכדו"ה ששוחטים
 עופות הרבה ראו"י ונכון שיהיה כו"ה אזוקות ואז יולאים כל השש"ה . שפ"ד ק"ק צ' :
י"ה וכן יס ליתר ונלשחוט אפי' ציוס צעת שאפל הרבה כגון חקף אחר עווד השחר או קוונן
 ללאת הכוכבים בלא אזוקה רק דצדיעבד כשר . קוונן אות ג' . וכן צבית אפל ציוס אפי'
 שיוכל לנרות . ונח"צ ק"ק א' ג' :
י"א לאור הלצנה יס להחמיר שאין לשחוט לכתח"י . כנה"ג הגה"ט אות ג' שו"ח אות א' או
 כרתי ק"ק ק"ד שפ"ד ק"ק ק"ק ונח"צ אות צו חכ"א ק"ס בל"י ק"פ ק"ק צ' ער"ה אות ג'
 זצ"ש ק"ס קוונן אות ג' שו"ח ק"ק צ' :
י"ב חקור לשחוט לאור הכוכבים . שו"ח ק"ס קוונן ק"ס :
י"ג צשעת הדחק שאין לו שני נרות או ללודך חולה ונח"ה לכתח"י לשחוט לאור הלצנה
 כשאורה וצחיק . שפ"ד ק"ק ק"ק צ' בל"י ק"ס . קוונן ק"ס . וכן יוכל לכתח"י לשחוט
 לפ"י כן או צשעת הדחק . קוונן ק"ס . זולת כן אור הכוכבים אף צדיעבד אין להכשיר
 שחיטתו וה"ו כו"ו צלילה דצעי"ן צדיקה אח"כ . קוונן ק"ס :
י"ד אם צדיעבד שחט צלילה דאוורין דצעי"ן צדיקה הסיונים וי"ו יכול לצדוק צדיקה ז'
 צקוונ"ס כדי להצחין צטוב אם שחט כהגון לאור הלצנה ושפיר דוני אף לכתחלה .
 שו"ח אות א' :
ט"ז סעי' ב' השוחט צצבת וכו' שח"י כשרה . וגם שכתצנו לעיל צק"ו צו אות כ"ה
 דאף צפעס או נעשה ווור ושה"י נצלה שאני הכא דלא נעשה ווור
 עד שסיים השח"י ולכן שח"י כשרה ונש"ה ואי"ך נעשה ווור ושח"י חקורה ונש"ה ק"ס צק"ו
 צו דהתם הלל צצת לא צשח"ה אלא צשאר ונלכות ולכן צשח"י צפעס או חקורה . יד דוד
 הגב"י אות ג' עי"ש . ודע ק"ה ששחט צשו"ג צצבת שאוורו עליו שוותר באכילה אינו
 נאכל עד וו"ש אבל השוחט לחולה צצבת וותר לאכול ווורו ח"י צצבת אבל ון הוצבל
 לחולה צצבת אינו וותר לצריא לאכיל ווורו עד וו"ש . יד דוד ק"ס עי"ש . ועי"ן ק"ע
 ח"ס

היא קי שיה קעיו או זבחהו קקיה . ועיי בדבריו לקונן סי קייג אות קיי לענין
לס זיכל גוי להולת צבחת עייש :

ט"ז ואם שחט צבחת צוהיד וצפרהסיה שחי חקורה . יד דוד שם אות עי עייש :
י"ז סעי' ג' אין שוחטין לתוך ימים ונהרות וכו' . אבל וותר לשחוט בראש הגג ורחש
הספינה ולא חיישי טווא יאורו שעלה לשחוט ללצא השמים . לצוט שוויח
אות די קיוון אות ז :

י"ח כל צריכות הוושכים וים בכלל נהרות הם ואפי' נהרות שנעשו עיי שפירת צבי אדם
כיון דוושכין וים נהרות ונקרו חקור לשחוט צחוכס . שוויח שם שפ"ד קק"ד קיוון אות הו :
י"ט אבל וים וכוונקיס ואפי' צארות וועינות הנובעים אינס בכלל נהרות וותר לשחוט צחוכס
ודוקא שיהיו עכורים גם יהיו וולאים על גדותם כדי שלא יהיו בכלל שוחט לגווא
שוויח שם שפ"ד שם קיוון שם :

כ' שם ולא לתוך הכלים וכו' ואם יש בכלי וים וכו' ואם עכורים וותר וכו' . דוקא צשוחט
לתוך כלים ויהי עכורים אבל צייים ונהרות אין חלוק דאפי' הם עכורים חקור . וקן
צכונו ש"צ ויה"ש . פרישה . טיז קק"ג . ט"ך קק"ד . כ"ה"ג סג"ה"ט אות י"א . פרישה
קקיה . צל"י קקיה . שוויח שם . כרתי קק"י . וט"ז קק"ג :

כ"א שם וכן אם יש בכלי עפר וותר וכו' . י"א דאם יש בכלי וועט וים או וועט
עפר אין לשחוט צהכוו אלא"כ וולא וים או וולא עפר או וותר לשחוט צחוכו .
עריה אות ו' וט"ס הקוויג והקצ"ץ והק"ך . וי"א דאפי' אין בכלי אלא וועט וים או
וועט עפר וותר לשחוט צחוכו . שוויח אות הו וצח"ש קק"ט וט"ס הר"ן והרומק
וורדכי ורוקח עיי"ש . עריה שם וט"ס כל הפוסקים הניז ועוד ר"א ויונין ק"י קל"ז . קיוון
אות ו' . ועיי"ש צעטרון קק"ה שהציא ג"כ וט"ס הרקצ"א צח"ה"ק בית או שער ג' . וכפי
הנראה דצ"י ק"י האחרונה רבים כיכחו ונה גם שכתב שם צעטרון דצ"ה"ז דאין עבודתם
צכך אף הש"ן וודם :

כ"ב סעי' ד' היה צספינה וכו' יכול לשחוט עייג כלים וכו' . אבל אין לו לשחוט
עייג אונגי הכלי והדס יורד לתוכו אעיי"ש שאינו שוחט לתוכו ווט
ג"כ חקור . ט"ך קק"ה . שוויח אות ז' . שפ"ד קק"ה :

כ"ג גם אין לשחוט לאחורי הכלי שיש לו בית קבול כעין שעושים צצית ווטצ הכלי אין
לו לשחוט לאותו בית קבול אעיי"ג דאינו עיקר הוקצל צככלי אפי"ה שוחט לתוך
הכלי ונקרי . שוויח שם דלא כש"ך :

כ"ד גם אין ליקח כלי ונוקצ ולשחוט צחוכו שלא כנגד הנקצ והדס שותת דך הנקצ לתוך
היס או לתוך כלי אחר וי"ו סו"ל שוחט לתוך כלי וחקור . צו"ה שם :

כ"ה דוקא צספינה שרי לשחוט עייג הכלי והדס שותת לתוך הוים אבל צצית חקור עייג כלים
ואף צבעת הדחק . ונהצ"ר אות ו' צטס ונהר"ל ונפראג :

כ"ו אותם ונקוונות שיש להם צית ונעצחים על הכהר וכדוונה אין ראוי לשחוט לתוך הוים להדיא
אלא ישחטו עייג קרקע ווטס י"ז הדס לנהר . שוויח אות ו' . שפ"ד סוף ק"ה . קיוון אות ז' :

כ"ז כל חקורים שאורנו לעיל חקור לשחוט לנהר או לתוך הכלים וכן חקור גווא
צצקי שחיינו חקורים ווטס ונראית העין וי"ו חקור אף צווקוס שאין שם טוס
אדס רואה אותו שוחט . שוויח אות ח' . קיוון סוף אות ח' :

כ"ח אפי' אם אינו שוחט לאכילה רק שוחט לכלבים או לככרים או שוחט הטורפה ג"כ
חקור בכל הנז"ל נהר וכלי גווא . שוויח שם :

כ"ט יש ונקוונות שנוהגים שאחר השחי ונקבלים הדס שיולא וון הולח צכלי ונוכרים
לככרים לריכס לזכר שתהיה קבלת הדס עיי גוי . שוויח אות ע' . כרתי קק"ה .
והצ"ר ק"י י"ז אות ד' . צ"ש אות הו . קיוון אות ע' . ודוקא כשנוכר הדס צדונים
וועטין אבל ליעול עזרוו דצ"ר חקור לא . שוויח שם . ונח"צ"ר שם . קיוון שם :

ל' שם צהגס ונקלת שוחטים נהרים שלא לשחוט טוס אוו וכו' אם לא שאוכלים וולצה
וכו'

וכו' או וון הכבד או וון הרגל . ט"ך קק"ז . או וולצה חצר שיהיה . ואם הם הרבה
ווצכלים ווכל האוונות ועוועוים הווק . שוויח אות י' . ואפשר דזה היה צוונס דהיו
ווכספים צאוונות אבל צו"הו אין לחוט . כר"ו קק"ד וכו' . צככ"י אות הו . צ"ש
אות ו' . ונונהגו להקפיד צככי חודקים הנז"ל :

ל"א שוחט שחיי אכילה או ווצבי ציתו של השוחט די וכן הוא הווכה . דע"ק קק"ג :
ל"ב יוס או דר"ה עבת כשחל ר"ה צו וי"ס הווכה הוא שאין שוחטים אלא"כ ליקחים
רגל וון האו"ח כשאר ויי עבת . שם . ונצחי עיכנו ג"כ נוהגים שאין שוחטים
אוו ציוס או דר"ה אדר דחוקצים אותו על שצ"ו וון הקפ"ק :

סימן יב

א' סעי' א' אין שוחטים לתוך הגווא וכו' . ואפי' שאינה נקיס ונעצר חקור . צ"ח קק"ה
ט"ך קק"ה פרישה קק"ה שוויח או ג' כרתי קק"ג וט"ז קק"ה צצית קק"ה

פרישה קק"ה . ואפי' יש צה וים שוויח שם עטרון כלל הו אות י"ז שו"ג סוף קק"ה :
ב' אפי' גווא כל שהיא כידון כוונא ואין לשחוט צה שכן לשין צבי אדס דכס לקרו"א שם
גווא לקערונית כל דהו ואם אין הצריות קורים לכיולא צה לשון גווא אין חשש צה
אף שווחאקף הדס שם ועווד . דע"ק קק"ה :

ג' אם אין גווא צגוף הקרקע רק שצ"ב ונדוף צאצנים וצאוולע חל"ה הקרקע וואו כוונא
הדעת טיטס יותר דהוי כוונא צגוף הקרקע וחקור . ויהי אם ונדוף צע"ים וצאוולע
נעשה גווא זהו ל"ע . שם :

ד' וים שעושין כעין גווא צעפר תיחוח ללודך שחיעת העוף שלריך עפר לונס זסי לא
ווקרי שוחט לתוך הגווא וותר ווטס דאינן עווד אלא לפי שעה . דע"ק קק"ג :
ה' ואפי' לשחוט היה ועוף שלריך שהיה לו לונס עפר תיחוח חקור לעשות גווא ולשרוג
שם ולא אנריקן דכ"ע ידעי דל"ד וולוה ווכין אלא יקח עפר ויחיתו שלא צווקוס גווא
ישחוט עליו . פרישה קק"ה ווטס האגודה צצ"ת שם :

ו' שם עושה ווקוס וודרון חוץ לגווא וכו' . כל שעשה וודרון הגס שחיתו הדס ונשולח עלונו
אל תוך הגווא כיון שעיקר השחיטה היא צוודרון . דע"ק קק"ג :

ז' שם כל שאין הדס נופל ווצית השחי לתוך הגווא להדיא שרי ולא צעינן שיהיה ווקוס
השחי רחוק ונהגווא כל כך אלא כל דהו שיעור טילא הדס ווצית השחי ויגיע צא"ך
קודס שוגיע לגווא שפיר דו"י . פרישה קק"ג . צצ"ת קק"ג :

ח' לשחוט עייג הכלי ווטס הדס יורד לגווא אין להחיר דלא החירו אלא צספינה . כרתי
קק"ד . אונס השוויח שם או"ה או החיר לשחוט עייג כלי ווטס יורד לגווא עיי"ש :

ט' שם וצוק לא יעשה כן וכו' . ואפי' אין שם אדס רואה אותו חקור . ט"ך קק"ג . פרישה
קק"ג . שוויח אות או . שפ"ד קק"ג . צצ"ת קק"ג :

י' ואפי' אם צצוק הוא לריך עתה לזה הווקוס ורול"ה שלא לעכפו וי"ו כיון דאין ניכר לכל
כוו ה"כ וצית שכל אדס קפיד שם אענוף איכ"א ונראית העין וחקור . שוויח שם :

יא' צהל"ר וצית אפי' אפשר לו ללח"ה ווטס לוקוס שאינו חושש לענוף כגון שיש שם ווקוס
אשפה ואל"כ יכול לשחוט שם אפי"ה וותר לעשות וודרון ווטס יורד לתוך הגווא דצ"ה
ליכ"א ונראית העין . שוויח שם . כרתי קק"ג :

יב' צווקוס שחיר העיר ווקפידים וקוסקין אם עושים אשפה צצוק דל"י אף צצוק וותר
דליכ"א ונראית העין כלל . כרתי קק"ה . וכן צוודינתנו עשה הוולך חק ונח"ש שלא
להתראית דס עיי"ש חוץ וצולאי הגוור דאף צצקה יכול לעשות ווקוס וודרון :

יג' סעי' ב' י"א שאם שחט וגו' הג"ה וצו"ה"ז דאין דך עיי"ז צכך יש להחיר צדיעצד
כן עיקר וה"ס צכל הדינים הנו צקיוונים שלפני זה צשוחט ליונים ונהרות
וכלים

ובלוי דינס כד' כ"ז קק"ג ט"ך קק"ה פרי"ת קק"ו שני"ח ארת זו ברכ"י ארת זו :
 ונחצ"ר ארת ג' : בל"י קק"ד :
 י"ך וגם דדיעבד א"ל דדיקה אחריו : שני"ח טס : ונחצ"ר ארת זו : רק דאי איתיה קונן
 יס לטאלו קודם שיאכל ונאי עענא עשית כן : שני"ח טס : קונן טס :

סימן יג

א' סעי' א' בהוה חיה ועוף וכו' : הג"ה ונוהר לאכלם ונתים וכו' : כן עיקר שאפי'
 חס ונתו בתוך הניס ונתר לאכלן ודלא כרש"ים ז"ל דהוא נושך אחר לו וכן ז"ל
 בכ"ו ולא הרגיש שהוא ט"ס כנ"ש הכנה"ג הגב"י ארת זו : שו"ג סוף קק"ח :
ב' טס בהוה חיה וכו' דגים והגזים אין טעונים שחיטה : ה"ג ונוהר לאכלן וכו' או לחתוך
 ונהס אצ"ר ולאכלו וכו' אצל אקור לאכלם חיים וטוס צל השקלו וכו' ונוהר לחתוך ונהס
 אצ"ר וכן החי ולרוחלו יפה שלא יהיה ונאוס שאז אין צו וטוס שקון ולאכלו : גם א"ל להוותין
 עד סיוות הרג שיעל ונונו אצ"ר זה : שני"ח ארת זו : פרי"ת קק"ח : זבת קק"ה :
ג' ואין להעביר על פיו דג חי וטוס ונחית העין שיאצרו קאכיל ליה וקעבר על צל השקלו
 שני"ח טס : והוא ז"ל כתב ג"כ סג"ז חי וזה לא עיך אללנו דלית לנו סגזים טהורים
 וטוס דלא בקאיין זהו :

ד' סעי' ב' השוחט את הבהמה וכו' עובר בן חי וכו' או בן נוי ונת וכו' : כל החלוקים
 שנאצרו בגסה בן בן חי לבן נוי ס"ה צדקה שייכים אותם חלוקים בן ד'
 הוא לבן חוש לפי שבהמה דקה יולדת לחיט חדשים : ער"ה ארת ג' וטס שאלת יעב"ץ
 ק"ו כ"ה פ"ה טס הכ"ז קק"ח שני"ח ארת י"ח :

ה' טס ואין עעון שהי וכו' : ונ"ו אקור לאכלו חי וטוס צל השקלו כנ"ש קע"י או
 רק ונייתנו : שני"ח ארת זו : ונ"ו יכול ליעול ונונו אצ"ר וכן החי ולרוחלו יפה : כ"ז
 קק"ג שני"ח ארת זו : ואין לאכול האצ"ר שחתכו וכן החי עד שתנוה הבהמה והעובר כנ"ש
 ק"ו כ"ז : שני"ח טס ונ"ז קק"ג :

ו' כל היבא דאינו עעון שהי אין צו וטוס אותו ואת בנו ונוהר לשחטו צ"ס שנסחטה
 אנו : כן ונוגע צט"ע לקונן ק"י י"ו קע"י י" ט"ך קק"ג לח"ה קק"ד בל"י קק"ד :
ז' ונ"ו אצ"ר דאין עעון שהי ונ"ו יהודך הקיינים והורדין הכף וניד כשנווליאין אותו
 וצטן אנו צעודו חס כדי שלא כל דנו היטב : כ"ז קק"ד עטרון כלל ו' קק"ג :

ח' ואפי' נולד אחר שחיטת האם ונתר באכילה ואינו עעון שחיטה : שני"ח ארת זו
 קונן כלל ו' ארת זו :
ט' טס בן חי בן חי בן ונת וכו' : ואפי' הפריס ע"ג קרקע והלך א"ל שהי ואפי'
 ונדכריהם : שפ"ד קק"ח :

י' בן חי או בן נוי חי ולא הפריס ע"ג קרקע ואחר שהולאו חי וצטן אנו ונת חקף
 ס"ז ונתר באכילה דלא כהרדב"ן סק"ל שאקור באכילה דכל הפוסקים כתבו כיון שלא
 הפריס ע"ג קרקע ונתר הפך דבריו : עטרון טס קק"ז אלא שהוא כתב דצ"י שהי ואין לא
 ס"ל הכי דכן ונוגע ונפוסקים ז"ל וכן הער"ה ארת זו ח"י ה"ג על הרדב"ן :

יא' טס ואם וולא בן נוי חי והפריס ע"ג קרקע עעון שהי וכו' : ואם לא שחטו אפי'
 דדיעבד אקור : ט"ך בנק"ה : דלא כנ"ז קק"ד פרי"ת קק"ה : שני"ח קק"ג : כתי
 קק"ד : ונ"ז קק"ד : ט"ח ארת זו : קונן טס ארת ג' :

יב' הפריס ע"ג קרקע היינו כגון שהלך קלה אצל חס עווד ולא הלך אינו עעון שחיטה :
 שני"ח ארת זו והצ"ש קק"ו וטס ק"י והרדב"ם צפ"י הוסיפות וס"י התנוונה ורס"ל
 צי"ש ולצ"ש ע"ש ער"ה ארת זו וטס הכלבו : הכ"ה כלל ד' קק"ג : קונן טס ארת ג' :
 י"ש ונחניין : כתי קק"ג : ברכ"י ארת ג' ונשוו :

י"ג' לאו דיקא הפריס ע"ג קרקע אלא אפי' על גבי דבר אחר : שני"ח ארת ג' :
י"ד' ולכך לצדק על שחיטתו ככל ונ"ח דרצון : פרי"ת קק"ה טכן הסב"ס הרדב"ם :
 שני"ח ארת ג' : כתי קק"ה : ואין לצדק עליו צפ"י עליו רק יצדק על דבר אחר
 הלכך שהי ויפטר גם את זה וטוס דלא בקאיין צבלו חדשיו : שני"ח טס : שפ"ד קק"ד
 הכ"ה טס : ונחצ"ר סוף ארת ד' : קונן טס :

ט"ו' טס אצל שאר טרפות אין אוקר אותו וכו' : בן נולד טרפה בן נטרף אחר לידתו :
 שני"ח ארת ג' : זבת סוף קק"י כתי קק"ח :

ט"ז' ודיקא שאר טרפות שאינו ונחית שהי דלא ונפרס"ח כלי הא' אצל טרפות שהוא ונחית
 שהי כגון ששה או דרס והחליד והגרס או שחט צפ"ן פגוונה וכיולא הו"ל כאינו
 שחט ואקור : ט"ך קק"ה : פרי"ת קק"ה : שני"ח טס : כתי קק"ו : ער"ה ארת זו : שפ"ד
 קק"ה : הכ"ה טס : להח"פ קק"ו : שו"ג קק"ח : בל"י קק"ו :

י"ז' ונ"ו אם אירע כפק בשחיטתו כגון ספק צעור נפגוונה וכדוונס או חנוות שאין ויעיקס
 הדין יס להקל : שני"ח טס : ונ"ז קק"ד :

י"ח' אצל חס נעשה זה ונעשה כגון דעשה גסטר"ה או ניטל סיך וחלל שלה תו
 לא ונחית לה שהי דנתת ונקרו ואקורה : שני"ח טס ונ"ז טס :
י"ט' וכן חקירת רגל או יתיר דנפוסקס יס לאקור : ונ"ז קק"ה : קונן ארת זו : קי"ס
 דכפ"ו יס להכשיר :

כ' חס ניקב טושט או נפסק הגגרת אין לאקור : כתי קק"ז : ונ"ז קק"ד : זבת ארת ג' :
 טס ואם פרכותיו קלוות וכו' : ופני דלא כתי דין זה לא הארכנו :
כ"א' **סעי' ג'** ואם לא שחט האם אלא קרעה וכו' עעון שהי לעלוו וכו' : וכל שאר
 טרפות פוסלים צו : ט"ך קק"ה : פרי"ת קק"ז : כתי קק"ג : זבת קק"ט :

כ"ב' הג"ה ועכשיו אין להחיר טוס ולד וכו' אם האם טרפה וכו' : אצל חס האם כשרה
 כשר אפי' האידנא ואפי' הפריס ע"ג קרקע דעעון שהיט : ט"ך קק"י : פרי"ת קק"ט :
 כתי קק"ט : בל"י קק"ט : שפ"ד קק"י ועי"ש : לח"ה קק"ט :

כ"ד' טס בהמה ולא ונח"י ליה שחיטת עלונו דחיי"ו טנא אינו בן נוי : אצל ודאי כשינתין
 עד תחלת חי יניס ללידתו אפי' היתם אנו טרפה ונתר בשחיטת עלונו : פרי"ת ט"ך
 קק"ח : פרי"ת קק"י : בל"י קק"י : דגול ורצ"ס : לח"ה קק"י לב"ש סוף הכשר צה"י דינים
 ל"ד ארת ג' : זבת קק"ז : שו"ג קק"י : קונן כלל ו' ארת זו : ועי"ש צעטרון קק"י שהצ"ח
 עוד כוונס פוסקים ודלא כשני"ח שאקר : גם דלא ככ"ו פלתי קק"ה שאקר וצנח"ך קושיתו
 שהקי דנאי קנ"ל דאם כלו חדשיו ונתר וכו' לק"ו כלל דכ"ר ההצ"ש לקונן ק"י ט"ו פ"י
 כותב דנ"ח כגון דכלו חדשיו ואף דצילוד ונתר סכא כיון דלא נולד דהוי איסורא דאורייתא
 אקור עי"ש ו"כ אין כאן תנויות :

כ"ה' ואם בהמה זו שנולא העובר צושיה היא ספק טרפה כגון קון צחלל הגוף וכדוונס
 יכול לשחטו לולד צלא שהיית חי יניס דהוי ס"ס טנא אין טרפה וטנא יס לו נוי
 חדשים ולא הוי חקרון ידיעה כיון דחונר"ה צעלנא הוא ואף דשי"ו לא ונח"י ס"ס שאני סכא
 דאין הוהחיר עתיד לצא צודאי : שפ"ד קק"ח :

כ"ה' ואם בן חי חדשים ילא חי וכן הטרפה וטהה חי יניס יס להכשיר אותו ע"י שחיטה
 עלונו ולא חונר"ה דועשה נכ"ס כינחו דהיי עד שהתא אלא חונר"ה דזו הוא בן
 נוי ואין הוא דעיינן צהצבנא וגם דהוי ספק דאורייתא כל כהא לא ספיקא הוא ושרי : פרי"ת
 קק"י זבת קק"ז : ודלא כהקונן דק"ל דצעינן דיעיינן ודאי דכלו חדשיו :

כ"ו סעי' ד' בן נוי חי שנולא צושיה טרפה וכו' : דוקא שנולא צושיה כשרה אצל
 בן פקועה שנולא צושיה טרפה וצא על בהמה דעלנא והוליד הרי זה כשרה
 בהמה דעלנא וניתר בשחיטת עלונו : ט"ך קק"ז : ככה"ג הגה"ט ארת י"ג פרי"ת קק"ט :
 זבת קק"י י"ח : שפ"ד קק"י : ער"ה ארת י"ח וטס הרדב"ן :

כ"ז' הג"ה וגדל וצא על בהמה דעלנא וכו' : וה"ה איפכא חס האצ בהמה דעלנא שצא על
 (ד)

זה פקועה והולידה שאין לולד תקנה • טיז קקייט • וכן הציא וקס רש"ל • טיך קקייט
כנה"ג הגה"ט אות י • פרייה קקייט • שו"ת אות י • כתי קקייט • זכ"ת קקייט • כל"י
קקייט • טפ"ד קקייט :

כ"ח אם ולד זה שאין לו תקנה זה אזהמה דעלמא או אצן פקועה הולד סגולד ויה ג"כ
אין לו תקנה וכן ע"ק כל הדורות דלעולם אין כאן סינויים שליויים דקלת ויה כשחוטים
דו"ו • שו"ת אות י :

כ"ט ולד זה אין לו תקנה גם החלב שנחלב ונעו חקור • טיז קקייט • טיך קקייט • שו"ת
אות ח"י • עריה אות י"ג • לחה"פ קקייט • כל"י קקייט :

ל' אם וגדל וצא על צהמה דעלמא והוליד אותו הולד אין לו תקנה וכו' • ואם לא נולד
אלא כולא זה יתח בשחיטת אמו • צ"ח • טיז קקייט • טיך קקייט • כנה"ג הגה"ט
אות י"ח • פרייה קקייט • פרייה קקייט • שו"ת אות יז • טפ"ד אות י"ד

ל"א אלל אם האצ צהמה דעלמא והאם זה פקועה ונשחטה ונולד ולד צחוכה אותו הולד
אין לו תקנה שהרי לא הועיל לו שחיטת אמו דאמו כשחטה דו"י ויעולם ושחיטת עלמו
אין לו • טיך קקייט דלא כצ"ח וטיז ופרייה • פרייה קקייט • כנה"ג הגה"ט אות י"ג
שו"ת אות יז • כתי קקייט • טפ"ד קקייט • עריה אות י"ג • וכתב סגן דעת ונהרש"ח צחולין ד' ל"ט :

ל"ב אם ואם זה על צה פקועה כולא צו הרי צו וצן צו וכו' לריכס שחיטה • פ"ו אפי'
נולדו כדרך הנולדים רק שצניהם יצאו ג"כ על צו וינס כולא צהם פקועות
או סגולד ופקועות • טיך קקייט וקס רש"ל • כנה"ג הגה"ט אות טו • פרייה קקייט
שו"ת אות טו • טפ"ד קקייט • שו"ת קקייט :

ל"ג אם לריכס שחי' ונדבריהם • פ"ו אם הפריכו ע"ג קרקע • טיך קקייט • ואם לא
הפריכו נחריס בשחיטת אמן • פרייה קקייט • שו"ת טס • טפ"ד קקייט :

ל"ד סעי' ה' השוחט את הצהמה ונולד זה דמות עוף וכו' • וכ"ש אם נולד כדמות
עוף דאקור • טיך קקייט • כנה"ג הגה"ט אות טיז • פרייה קקייט • כתי
קקייט • זכ"ת קי"ק כ"ג • לחה"פ קי"ק י"ג :

ל"ה כולא זה דמות צהמה ורגליה כרגלי עוף או שאין לו כפות רגלים כלל או שנולד צו
דמות אדם אפי' יש לו פרקות כצהמה או דמות סקן דגים ומגזים אקור • שו"ת
אות י"ג • וייתו צערת הדחק או הפ"ו י"ב להחיר דמות צהמה ורגליה כרגלי עוף או שאין לו כפות
רגלים • שו"ת טס • טפ"ד קקייט • אלל עוף ואדם אף שיש להם פרקה אקורים וקפק • טפ"ד טס :
ל"ו אם נולד זה דמות חזיר שיש צחגליו פרקה וותר • וכן צצ"ה • וור"ס ד"ו • שו"ת טס :

סימן יד

א' סעי' א' הוקפה לילד והוליד וכו' • ייטו רוב פדחתו • טיז קקייט • טיך קקייט • פרייה
קקייט • דוקא לחוורא י"ל כן אלל לקולא לא הוי כילוד אפי' ציילת כל הפדחת
עד שיטער טילא רוב הראש • שו"ת אות צו • טפ"ד קקייט וקייס וכו' • אי צן טי ונה אקור
הוא דילונא כילוד ואי חי אותו צחחון אקור דילונא לאו כילוד ויה כצפנים יתח ע"י שחיטת
עלמו ונ"מ עכ"ד • זה סק"ו לא שכיח ולא הארכנו צו :

ב' סעי' ב' הוליד ידו והחזיקה וכו' ונקוס חתך וותר • ומהגין שחחכים עד נקוס כלות
העלם וכן נוהגים צחצח העלם שאותו אצר אקור שחחכין כל האצר •
צח"י כל"י קקייט וצחו :

ג' אם הגיה וכו' לא איירי וכו' אם ילדה הצהמה אח"ך גם האצר וכו' שרי • דוקא אם ילדה
קודם שחי' אלל לח"מ אפי' נולד דרך בית הכחם אקור • טיך קקייט • פרייה קקייט • טפ"ד
קקייט כתי קקייט :

ד' סעי' ד' הוליד אצר וכו' • ואם חתך כל אצר וכו' אקור • וכן הדין אם ילא כל
הראש

הראש וחתוך • שו"ת אות יז • עריה אות יז • וקס הרי פנים וואירות פלתי קקייט •
ה' סעי' ה' עובר שהוליד אצר וכו' והח"מ כשחטה האם וכו' החלב שלם אקור וכו' •
אלל אם נולד קודם שחיטת אמו החלב וותר כו"ש חתום לעיל סעי' ק

ז' כנה"ג הגה"ט אות י"ג • טפ"ד קקייט • שו"ת קקייט • יד דוד הגה"ט אות ג' •
אם וה"ו כחלב ערפה שנתערבה בחלב כשרה • י"ח דאם היה ששים צצחונה צצח
וגידים ועלוות כנגד אצר הולא וותר כל החלב וקס חתכות צצחון צקו • צ"ח •

לצוט • ט"כ קקייט • פרייה קקייט • ל"ח דווקא • פרייה קקייט • כל"י קקייט • ויש אוקריס •
טיז קקייט • פתיש קקייט וקס צ"ח • וקס • כו"ז ק"ו כ"ד • שו"ת אות טו • טפ"ד
קקייט • עריה קקייט וצק"ו כ"ה א"ו ח' :

ז' עוף שנצטר גפו רחוק רוח גודל וסגוף דעוף כשר וילדה צילה אח"כ והרי הגף אצר
אקור ונ"ו הצילה וותרת • גליון ונהרש"ח הגה"ט על ט"ע • וע"י לקמן ק"ו כ"ג אות ק"ו :

סימן טו

א' סעי' א' אפרוח כ"ז שלא ילא וכו' אקור וכו' • זה הדין הוא ספק אקור תורה •
ונ"ו טאס י"ב צו קדירות או יתח וכו' של אקור ונפל אפרוח לאו ויה
ולא ידעין להי נפל הוי ק"ק דמנא לא נפל להיתר וקנא ון תורה וותר ואקורו ודרכנן
וכל ודי דרכנן אורנין לתוך אקור נפל וותר וע"כ יש להחיר • טפ"ד קקייט :

ב' אם ואחר טילא וכו' וותר וי"ד • ויהו אין לאכלו עד שיגדלו הכנפים דשייני נולה
גדולה • טעל גופו שיש לה קנים • צ"ח וקס הג"ח ונ"ח • טיך קקייט • פרייה קקייט •
שו"ת אות ח' • וק"ו קקייט • וותר אות ח' צ"ח וקס טחול • כל"י קקייט • עריה
אות צו • פרייה קקייט • קוונן כלל ז' אות ח' • זכ"ת אות ח' • ואם שחט צדיצד ולא
גדלו הנולות הפרייה • טס ותיח ושתו"ת סוף אות ח' והקוונן טס אוקריס צדיצד וע"ש
קקייט ויש להחיר :

ג' הנה ציונים קטנים ראיתי היום טעל טעח גופן נולותיהם הן כעין קטנים וצחנה
נקוונות וקטנים גופן חצר הנולות ומהגין לקוטעם ולאכלם והיינו וולד טרוצ ככל הגוף
וכיון טרוצ הגוף ונכוסה נולות דקנים לכ"ע וותר • דע"ק קקייט :

ד' גם נראה דו"ש טיש צהם קנים א"ל תנאי זה כ"ח על קנים הגדולים כעין דכנפים
ודאחורי סוף גופן כידוע ונש"ח נולות קטני הגידול אף שיש צהם צעופות דעלמא
קנים קטנים יולאים גם ונלונעלה על טעח גופן ו"ח אין זה צכלל קנים להאי ונלחא וכן
נשחטות הלסון נולות הגדולים ואין טוס פחחון פס על הנול טס :

ה' סעי' ב' צהמה טילדה וכו' אם ידוע שכלו לו חדשיו וכו' • האידנא אין אנו צקייטין
צכלו חדשיו וא"כ אין לקוונן על כלוי חחדשים כלל ולעולם לריך שהוי ז'
יו"ס • הרצ ונ"ח ז"ל צ"ח ק"ו חל"מ קקייט • שו"ת אות ד' • צכ"ש קקייט • כתי
קקייט • קוונן טס אות צו :

ו' לא צעינן ז' יו"ס ונע"לע אלל כיון שנולאו לו ז' יו"ס וי"ס הלידה יכול לשחטו ד"ו
אם נולד ציוס או טעח אוקודס ליל צוונותר לשחטו ליל או הצח חקף אחר הצלחה
שהוא ליל ח' טלו אע"ג דלא הוי ז' יו"ס שליויים ונע"לע • שו"ת אות ד' וכן נראה ונלסון
הלצוט • פתיש קקייט וקס צ"ח טחול אחרון ח"ד ק"ו י"ח ונשחטת טחוצה ונלחבה
ח"ח ק"ו קל"ו וקל"ו ורע"ק איגר ז"ל • קוונן טס אות צו וע"ש צעטרון • יד אפרים •
טפ"ח צ"ח ק"ו חל"מ אות ח' :

ז' אם ואם אין ידוע שכלו לו חדשיו וכו' • וצדיצד אם שחטו קודם שחונה אקור לאכלו •
שו"ת טס • וותר אות ג' • וקס צ"ח יאודה ח"א י"ד ק"ו ל"ח • דגול ונרצבס על הגליון :

ח' סעי' ח' אין קוונן על הנכרים בגדים קטנים וכו' • אף אם הנכרי וק"ל ח"ו
נא"ן

כאמון . ט"ך קק"ד . ככה"ג הגבוי אהו ד' . זכ"ח קק"ה . כל"י קק"ה . שפ"ד קק"ד . חכ"א
 כלל ד' אהו ג' . זכ"ח אהו ז' . קוונן טס אהו ד' :
ט . אכל ישראל נאמן לומר טסוה זן ח' יוניס . ונה"זר אהו ד' זכ"ס תפ"ל . פת"ח קק"ד
 ונ"ס הכ"ו :
י . אין לקוונן על טוס ס"ו וון הסיוניס טכחזו רכ"ו האחרוניס ז"ל לידע אס הוא זן ח' כי
 טבע הזון נשתנה . פת"ח קק"ד . פת"ח קק"ה ונ"ס טו"ח צית אפריס הי"ד סיוון י"ב
 הגאון יד אפריס ז"ל . עשרון קק"ו :

סימן טו

א' סעי' א' . אקור לשחוט אהו ואת זנו ציוס א' וכו' : וה"ה אס טניס שוחטיס צפעס
 א' זה האס וזה הפז אנו"ג דלענין וולקות יס לפקפק וי"ו עב"י אליקור
 דאורייתא . טו"ח אהו א' . קוונן כלל ח' אהו א' :
ב' סעי' ב' . איקור אנו"ג נוהג וכו' שהדבר טפק אס נוהג בזכריס וכו' . לכתחלה אקור
 לשחוט זכ"הס זכר וכו' אף דהו"י ס"ס . כתי קק"ג סניס הדבר בטפק .
 ער"ה אהו ג' . ז"ס אהו א' . פת"ח ונ"ס זכרון יחסק . אכל זדיעבד אס כבר טחטס
 זכ"הס ונהריס אף לקו היס ווי טאוקר טכתז וון בטע"י ג' . זכ"הס טס :
ג' סעי' ג' . עבר וטחט אנו"ג ציוס א' וכו' וותר וכו' ויס ווי טאוקר ז' ציוס וכו' .
 העיקר הוא כיס ווי טאוקר . טו"ח אהו ג' . פת"ח קק"ג . טש"ד קק"ג .
 ונה"זר אהו ח' . חכ"א כלל ד' אהו ד' . קוונן טס אהו ח' . זכ"הס אהו ז' . טו"ג סוף קק"ד :
ד' . אפי"ו אס טחט זכ"הס אקור : פת"ח קק"ג . טו"ח טס . כתי קק"ג . זכ"ח אהו ח' .
 קוונן טס . ער"ה אהו ד' :
ה' . והיינו דוקא אקור לשחוט עלונו אכל לאחריס וותר . ט"ך קק"ג . פת"ח טס . טש"ד
 טס . זכ"ח קק"ז . והגס דהטצ"ש וער"ה החונינו כיון דוון ז"ל ס"ל דלו ג"כ וותר
 דיינו טכחונינו ז' אכל לאחריס טרי :
ו' . ואפי"ו אס טחט אנו"ג ציוס א' אקור לאכול ז' ציוס אהו טכחטו אחרון ואנו"ג דהו
 ס"ס ונ"ס דהדבר בטפק אס נוהג בזכריס וא"כ הו"י ס"ס טו"ח אינו נוהג בזכריס
 טו"ח ח' ככרת האוונריס דטעבר וטחט וותר ז' ציוס לאכלס וי"ו טכ"ל לא אונרינן ס"ס
 ונ"ס דהו"י דטי"לו וזכ"ח"לס לא ונ"ס ס"ס . פת"ח קק"ג ודל"ל כה"ו זכרון יחסק הו"י ק"א
 טהגיר ונ"ס דל"ן איקורו לכל העולם רק לשחוט עלונו לא הו"י דטי"לו וכו' ונה"זר
 זכ"ח טו הערל ס' ל"ד דזס אינו דאכן לא שסקינן כדברי רש"ל הכ"ו דהא ק"ל לקונן
 ס"ו ק"ג ס"ד זכ"ח דהגודר ודבר ונקרי דטי"לו והגס דאינו אקור אכל לגודר . וכן הגאון
 טש"ד לקונן ס"ו ק"ג סוף קק"א דהס דלדברי רש"ל הכ"ו עי"ש :
ז' . ואס טחטו טניסס כאהד . א' האס וא' הצת אקוריס טניסס עד הערצ טו"ח
 אהו ג' . קוונן טס :

ח' . ודוקא אס יודעיס טהס אנו"ג אכל אס טגנו טכחטו טהס אנו"ג וכ"ש טל"ל ידענו
 כלל טהס אנו"ג עד אחר טחטו טניסס וותריס אף לז' ציוס לעלוס . קוונן טס כלל
 ח' עשרון קק"ז ח' יאושט ס"ו ט"ז קק"ה :
ט' סעי' ד' . יוס א' וכו' ואס טחט וכו' זכ"ח"הס טל ליל ח' לא ישחוט הכ"ו עד ליל ח' .
 אכל זכ"ח"הס טל ליל ח' אינו יכול לשחטו דיוכל להיות דז"הס טל ליל ח'
 ה"ס לילה זכ"ח"הס טל ליל ח' הוא יוס ולכן אקור כן וטוונט עלו ורזן ז"ל טכתז עד ליל ח' ונ"ס
 דזכ"ח"הס אקור . כתי קק"ד זכ"ח אהו ג' ונ"ס זכ"ח :
י' . אס טחטו כראשונה ציוס ד' וה"ה זכ"ח"הס טצ"ן ד' לחוניסי אנו"ג טככס לקפק איקור
 דאורייתא וי"ו וותר לאכול הכ"ו תחלת ליל ח' ונו"ס א' זכ"ח"הס יוס הו"י ח' יוס ח' יוס
 אחר

אחר הוא וא' לילה טוס הא לא קעביד איקורא . טו"ח אהו ד' קוונן טס אהו ז' . והטש"ד
 קק"ד גונס זכ"ר והעיקר כהטו"ח :
י"א סעי' ה' . אס הוא כרוך אחריס חוקס טה"א חנו"ו וכו' . וכ"ש טה"א יונק ונונה
 חוקס טה"א חנו"ו . חכ"א כלל ד' אהו ג' :
י"ב . אס הוא כרוך אחריס אפי"ו אינו וינ"ס כגון דהאס ע"ו . וצת רח"ל או איכ"א ג"כ
 אקור . טו"ח אהו ז' :
י"ג . וי"ו זכ"ח"הס לא ונ"ס כרוך אחריו אכל דוקא ידעינן זודאי טזס אצ"ו כגון טה"ס זכ"ר
 א' עס טפרס א' אקור . טש"ד קק"ה :
י"ד . טס זכ"ח"הס אכל וון טפק אין חוטטין . ואפי"ו הוא דוונס ונו"ס זתוחר האס ח'
 זט"ח קיונינן טצגופו אין חוטטין . ט"ך קק"ו ונ"ס רש"ל פת"ח קק"ה כל"י קק"ה זכ"ח
 קק"ה טש"ד קק"ו קוונן טס אהו ג' טו"ג קק"ה :

טו סעי' ו' . הלוקח זכ"ח"הס וכו' אכל על הנוכר להסיר ללוקח וכו' . אפי"ו זט"ח יוניס טל"ל
 זכ"ח"הס ונ"ס . ט"ך קק"ה פת"ח קק"ה זכ"ח קק"ד כל"י קק"ה טש"ד קק"ה :
טז . טס א' אס ונכ"הס לאחר לשחוטס היום וכו' . וכגון טיודע זודאי טה"א יטחטס
 היום א' לריך להודיעו טל"ל יכ"ל על ידו אכל ונקט טעות לא הו"י אס לא הודיעו אכל
 אס אינו יודע זודאי טה"א יטחטס היום ח"ל להודיעו . ט"ך קק"ה פת"ח קק"ה כתי

קק"ו זכ"ח קק"ו טש"ד קק"ה :
יז . טס ואס הוא א' וד' זוניס וכו' לריך להודיעו טו"ח היום האס א' הצת וכו' . אף
 טאינו יודע טה"א יטחטס היום ונקטו"ח זד' זוניס הללו טכל קוניס לשחוטס . ט"ך
 קק"ו ודין זה לא טכ"ה כ"כ על כן לא הארכנו ז' וצ"חונינו זס דגיליס לאכול זכ"ר טכל יוס
 גס זע"ש הו"י כד' זוניס הללו ולריך להודיעו . טכלל העולה דאפי"ו ציוס א' ויוניס קודס כל
 ט"ס לחוט טיודנן טחטו ציוס א' יס לו להודיעו . עי"ו טו"ח אהו ח' וט"ח אחרוניס :

יח . טס אס ונכ"הס א' לחתן והצ"ו לכלס וכו' . אפי"ו אלונן טנשא אלונס חתן וכלס ונקרו .
 ככה"ג טה"ט אהו י"ח ונ"ס דנו"ש זכ"ח"הס אהו ח' ונ"ס הכ"ו וקניס ופשוטו :
יט . טס טניס טלקחו אנו"ג ציוס א' וכו' טל"ל יכול לנכ"ר רק זכות טצ"דו . וי"ו ווי
 טכטעט טל"ל יטחטו זכ"ח"הס רק יחזיקנה לחריטס ונכ"הס יכול לשחטו הלוקח . ט"ז
 קק"ה ככה"ג טה"ט אהו טו"ו כל"י ס"ק י"ג טש"ד קק"ה :

כ' . טס אכל אס לקחוס ונ"ס טניסס טו"ן וכו' . וה"ה אס קנו טניסס וון טגוי דינ"א
 הכ"ו דהטקות זיד כל א' לשחוט תחלה . טו"ח אהו טו' :
כ"א . טס וכל ווי טישחוט תחלה זכ"ו ונכ"ר . אף אס קנו ונ"ס א' ג"כ זכ"ו ונכ"ר והיינו
 בטקדס וטחט קודס טעונו דדין אכל אחר טעונו דדין אקור להטני להקדיס . פת"ח
 קק"ג טו"ח אהו טו"ו ונ"ס טק"ו טש"ד קק"ה . וה"ה אס טת"ה ז' טה"טן לז' אפי"ו
 אס לא עווד דדין אקור להקדיס . טו"ח ונ"ס טס :

כ"ב . אס קנו טניסס ונ"ו זכ"ו אדס דאין לא' קדינ"ה על חצרו או אפי"ו זכ"ו ונ"ס א' או
 דהטאטון קודס . אס לא' לריך ול"ו אינו לריך כד"הס דאינו לריך דכגון זס כופין על
 ודת קדוס . טו"ח ונ"ס טס טש"ד טס :

כ"ג סעי' ח' . לז"י טצ"א על טעו וכו' אכל טעו טצ"א על הלז"י אקור לשחוט אהו
 ואת זכ"ס וכו' . אכל לז"י טצ"א על טעו וילדה וותר לשחוט הלז"י והולד
 אפי"ו לכתה"י דל"א גזרו חז"ל זכ"ח"הס . טו"ח אהו י"ג :

כ"ד סעי' ט' . אין איקור אנו"ג וכו' אכל אס יח"ח וותר וכו' . וי"ו אס נכתב"ה זכ"ו
 זכ"ו וון הדברים טאנחנו ונחונינן ז' כגון טה"ס זוניעוט זת"ח או טנוול"ת
 טבין טגונ"הס לאחר טחטו דאקרינן להו וטקינ"ה וכן כל כיו"ל זכ"ו אקור לשחוט הכ"ו אחריו .

זכ"ח ט"ך קק"ה זכ"ח קק"ה ככה"ג טה"ט אהו כ"כ כל"י קק"ו זכ"ח קק"ה
 טו"ח אהו י"ד כתי"י קק"ג טש"ד קק"ה טה"ט אהו חכ"א כלל ד' אהו ח' קוונן טס
 אהו ח' טו"ג קק"ד :

כ"ה ואפי' היה צו פגם קודם שהיו רק ללא צורך לו שפגע בפגם זה קודם שהיטת רוב שנים אקור . שו"ח פס :

כ"ו ונהאלי עממא כ"ל ד"ס לננוע לשחוט אפי' אחר שהיו פסולה דהרבה דקדוקים יש המולאים וידי כצילה דלורייתא ורובא דרובא לא בקיאיין צהו ללא ויפרטה שפיר צדרי הפוקקים . שו"ח סוף אות י"ד :

כ"ז השוחט את העריפה או שוחט ונוגלת עריפה אקור לשחוט איוצ . צ"י פרי"ח קק"ח שו"ח אות י"ב ערי"ח אות ו' חכ"ח פס קוונן פס זצ"ח קקל"ז שו"ח קקכ"א :

כ"ח ונ"ו כ"ל ד"ס לננוע לשחוט אחר שום ונוור דליונא הכהר בהטובה ודוקא ש"ס קלת רגלים לדבר . שו"ח סוף אות ע"ו כגון אם שחט ורואין כונתו שלא רלה לאכול כצלה ונשם איקורה יש לחוס להרבה בהטובה . תצ"ח קק"ו :

כ"ט השוחט לפיפוא כגון שלריך בני ונעיה או לאכילת גוים לאכילת כלבים אקור ונשם איוצ . ככה"ג הגב"ה אות כ"ד ונשם התוקפתא וקו"ג לאוין קו"ג פרי"ח פס שו"ח פס קוונן פס זצ"ח פס :

ל' פס לפיכך חש"ו ששחטו וכו' . ה"ה כששוחט האם ונותר לנקור הבן לחקאו לשחוט צינו לבין עלונו דבר המותר לנקור להם כגון עריפה הכיכרת . צ"ח שו"ח אות י"ג שפ"ד קק"צ . ואל"ל שו"ח לננוע לגוי אע"פ שהגוי יחריטו היום . צ"ח ש"ך עק"כ :

ל"א פס בהג"ה ואם אחרים רואין וכו' אקור וכו' . וכן אקור לשחוט אחר גדול שאינו יודע הו שחיטה דליונא אחריו שחט שפיר . ג"ו קק"ג ככה"ג הגה"ע אות כ"ד שו"ח אות י"ח ונ"ו קק"ג . ויהו אם עבר ושחט אחריו וותר לאוכלו צו ציוס אף לכו האוקרים צו ציוס . ג"ו פס ככה"ג פס ונ"ו פס :

ל"ב סעי' י' וותר לשחוט וכו' והפריס כ"ג קרקע אין שוחטים אותו ציוס או וכו' ואם עבר ושחט צוה"ד אקור לו אכל וותר להאכיל לאחרים צו ציוס שלא שחט צעצילס ואם שחט צעצילס אם שחט צעצילס וותר להאכיל לאחרים צו ציוס שלא ככ"י שו"ח וכו' לאחר שנוכרם וילאו ונתחת ידו וכו' . אכל קודם שנוכרם כחונן לאקור . ג"ו קקט"ו ש"ך קקכ"ג פרי"ח קקכ"צ פרי"ח קקכ"א שו"ח אות ח"י כתי' קקט"ו זצ"ח קקט"ו חכ"ח פס אות ז' צל"י קק"ט עשרון קק"ג . ואם הגוי אומר לאחרים קודם שנוכרם לזה פסם איוצ וכשנוכרם לזה לא אומר לא כלום וזה קנה אותם וצאו לידו ואח"ך נתודע לו לזה שקנאם שהגוי אומר כן לאחרים צעת שהיו ציד הגוי אפי"ם אקור . פרי"ח פס :

ל"ד אם אומר כן הגוי צעת שהיו צידו אפי' להטציה ונקחו כחונן כיון שהם צידו ואקור לשחטו . ש"ך קקכ"ג שו"ח פס תצ"ח קקט"ו צל"י פס להט"פ קק"צ עשרון פס :

ל"ה אחר שנוכרם וילאו ונתחת ידו אינו כחונן וותר לשחטן אפי' אם נוכרם לאדם או יכול לשחטן ציוס או . פרי"ח קק"כ :

ל"ז פס וניסו אי וניסון ליה אקור . ואפי' אם אינו ונקל"ח : ש"ך קקכ"ד פרי"ח קקכ"ג צל"י קק"כ זצ"ח קקט"ו שו"ח פס שפ"ד קקכ"ד חכ"ח פס אות ז' להט"פ קקכ"א קוונן פס אות טו :

ל"ז אם גוי אחר שאינו שלו אומר שהם איוצ אפי' עדין לא נוכרם לישראל הגוי שהיא שלו אינו כחונן . שו"ח פס . ויהו אי וניסון ליה אפי' אם הוא גוי אחר שאינן שלו ואפי' אינו ונקל"ח אקור . קוונן פס :

ל"ח סעי' י"ב בהנה שנטעמה אונה וכו' ויקח ונשם או ושחוט . ל"ל . או או ושחוט : ככה"ג הגה"ע אות כ"ז ונשם שארית יהודה צל"י קק"צ שו"ח אות י"ג קוונן פס א"ו י' :

ט"ל פס ושנים המותרים אקור וכו' . ונשם דהו"ל ונחלה על ונחלה . ולפי שאין דין זה שייך לא הארכנו :

סימן יז

א' סעי' א' השוחט את הצריחה וכו' אכל המסוכנת והוא כל שנועוידין וכו' הגם בגערה או צוקל וכו' . דוקא בגערה או צוקל אכל אם עוונת כשנועוידין אותה צידים אע"פ שנטעמה עוונת לא נהני והיו נסוכנת . ד"ו ג"ו קק"א ש"ך קק"א ככה"ג הגה"ע אות ג' פרי"ח קק"א להט"פ קק"א צל"י קק"א שו"ח אות א' זצ"ח קק"צ ונ"ו ושפ"ד קק"א חכ"ח כלל ד' אות ה' זצ"ח א"ח או קוונן כלל ג' אות א' ודלא כהפרי"ח קק"א והכרי"ו קק"א שהכשירו כיון דרוב האחרונים המותרו אלו אין לנו אלא דצרי רצ"ס :

ב' ואם לא עונדה בגערה או צוקל והעוונת צידים ואח"ך הלכה ד"ח הילוך יפה לא הו ונקוכת ודלא כהגה"ח תצ"ח קק"ג שהחזיר צהו לאין הסב"ח נוחת כן וכן עשו ונעשה פה בגד"ח יע"ח דהעוונת צידים והלכה הילוך יפה ד"ח והכשירו . וכן כראה ודצרי הפרשה והוט"ו שכתבו דען נני עונד כשנועוידין אותו צידים וכו' ע"ש ואם היא הולכת הילוך יפה לא ונעשה ען הוא . אח"ך ראונו שכ"כ הגה"ח ש"ך ז"ל צדין נפולה ק"ו כ"ח קק"ו דאם העוונת אחרים לא נהני אכל אם הלכה אפי' העוונת אחרים א"ל צדיקה ע"ש וזה ידוע שכתב הר"ן ז"ל דנפולה היא חנוורה וכן המסוכנת דנוכנת אם עונדה ע"י גערה או נקל ונהני אכל כנפולה אם עונדה ע"י גערה או נקל ונהני אכל ונחט כוונן שהציל דצרי פס צק"ו פרי"ח קק"א ונ"ו כיון דנפולה התי' הש"ך כ"ש צנוכוכת . והגם דהד"ע קק"א צהו הס"ו הסכ"ס דצרי הש"ך לדצרי תצ"ח . זה אינו דצבר דהא דצרי הו גדולי הקדש פס ע"ש ונוכרת לומר דהש"ך ק"ל דגם צנוכוכת אם העוונת אחרים והלכה נהני . והגם דה"ו גה"ק פס חזר ונ"ו לדצרי תצ"ח צ"ח און קכ"ס לדצרי הש"ך הוואה יראה שדצרי דחוקים הרבה ע"ש . גם אין לומר דכונת הש"ך פס כנפולה דאם הלכה א"ל צדיקה אפי' העוונת אחרים אינו ר"ל העוונת צידים אלא פ"ו הוא העוונת אחרים ע"י גערה ז"ל דהש"ך פס ונצי"א ראונו וכן הגה"ח דצ"ח ד' עדי דהיינו ודלא ווקי הש"ס זכ"ס כהעברו כנפולה שהעוונת אחרים ונשטע דאף אם העוונת צידים נהני דאלת"ה אכתי תקשי למה לא אומרם הגה"ח כגון שהעוונת צידים והלכה אלא ונוכרת דגם העוונת צידים ונשט לא צעי צדיקה וזה פשוט . ועוד דודאי שפיר עשו צוידיתנו שהוור דלא כתצ"ח ועשו ונעשה דהא צענדה צידים ע"י אחרים איכא פלוגתא כוונ"ש לעיל כסו"ך דהפרי"ח וכו' ונכשירים והגם דלא פסקנו דצריהם ונ"ו הו ודאי דאם הלכה ד"ח אח"ך כולה וורו וכן עיקר :

ג' ואם נועוידין אותה בגערה או צוקל והיא עוונת הו צריחה ואפי' אינה אוכלת כלל ונוותרת אפי' לא פרכסה . שו"ח אות ה' קוונן אות ז' :

ד' ואם אינה יכולה לעמוד ע"י שאכלה ונחלה הגורם כן והיה ונעשה צצחנה שאכלה ונחלה ונסתכנה ונקצרה חנויר כוונן ע"י חולי כיון דלפי טעה ונחנת חולי וכא"ז אין צה כח לעמוד . דע"ק קק"א :

ה' עופות שצצ"ח אוחס וכן הדך וקושרים כנפיהם ורגליהם ולפעמים ונחנת הקור הם אינם הולכים כרגליהם ונחס ונחנת הקור הרי אלו צחוקת ונוככים ולריכ"ס פרכוס . אכן צדיעצד אף אם נודע שעי' שהולכים בקור וקשורה כלעווקו איצריה ולא תעמוד ונחלת ונחנת כיון שלא ראה צה פס ריעותא אין לחוס צה שאין ונקוכת אלא שאינה עוונת ונחנת חולי אכל כשידוע שהיא צריחה וע"י פיווק אצריה לפי טעה אינה עוונת ושחטה צדיעצד יש להכשיר אפי' אם לא פירכסה אכל בקשורה ונחנת ע"י זה כיון שנתנו ונחס הרי אלו נקוכת גוונת ולריכ"ס פרכוס . דע"ק פס :

ו' ואם החזקה נוקדת למסוכנת ע"י ששכנה לגורו ולא יכלה לעמוד ונחלת העוונת צידים ואח"ך שכתב עוד לארץ ועונדה ונחלת ונחנת ודאי דנועיל עונדה השנים להוליה ונחנת ונקוכת הקודם ודוקא העוונת השנים היתה אחר שביצתה לארץ לגורו אכל אם היה אחר כריעה לצד לא נהני . פס קק"ג :

עפ"י הוושלם יר"ה ולשווע ינעם * קוונן שם ארת טי :
ל"ג האידנא דכפשי החולין להקל וינקלו יגיד לו יש לצעל כפס ליזמר אף ויוקובת ישראל
 חע"פ שאינו נובא בשאר פרישות וחסידות ולין כאן נשום יוסר כלל * טו"ח קו
 ארת טי ונח"כ ארת גי עשרון סוף קק"ד :
ל"ד חולה שהיא קרובה לנשכנת אין צוה אפ"י ודת חסידות וכן נוכח בגוי ויאכל ונכסה
 טופרי טופרי * חצ"ט קק"ד סוף הק"י ונח"כ ארת טי :

סימן חי

א' סעי' א' השומע צסקין צדוקה ונוולת פגושה וכו' אפ"י וון הלך * חין צכלל זה
 חותן רשימות שעותין האומנין בלדדי הסכין ואין לחוש עליהם כיון שהוא
 רחוק הרבה וון המוד * ט"ז קק"א וכן הסכינוו האחרונים ז"ל :
ב' הא דווכשרין צדוקהווי הסכין היינו דוקא צדוקה שהוא שוקע אבל רועה שהוא צולט
 חסור דחיישין טווא קודם שנשטרו רוב הסיונין הוא קורע ואפ"י הוא רחוק וון המוד *
 טו"ח צק"י טי ארת צו וכן הסכים הווש"ו ק"י טי קק"א ע"ש * וכן ונחגרו שאין שומעים
 צסקין שיש צו רועה צולט * ועיין לעיל ק"י טי ארת ו :
ג' שם ואפ"י צעוף ורגב ג"כ צעלם הוופרקת אש"ה חייט"י טווא צעורכפס וטרפה * צ"ח
 ז"ל וכן הסכינוו כל האחרונים ז"ל :
ד' סעי' ב' שיעור הפגושה כל שהוא ובלבד שתאגור צוה כל שהוא אפ"י חוט השערה
 וכו' * כל האחרונים הסכינוו כדעת וכן ז"ל דשיעור הפגושה כל שהוא
 ואפ"י חין נחור צוה הלפון דהיינו כחאקף צוה הלפון ונחשב צוה אלא כיון שורגיש צוה
 הלפון חקורה וכל פגיושה שנגשה בלפון אפ"י קטנה שבקטנים חקורה וכו' הפ"ח ז"ל צסק"ג
 וכבר ידוע ופשוט כי הצדוק הצקי ורגיש בלפון פחות משוט השערה וכו' הכין הלכתא דכל
 בלפון ורגיש צו פקולה וה"ה דאותן שורגישין טפי צכל אופן הצדקה שיעשו להרגיש ביותר
 צעו לנצדק עד וקודם שידם ונגעת * וכ"כ החכ"א כלל גי ארת י"א ח"ל צאונת השלם צדעת
 ירגיש בלפון אפ"י פגיושה כחוט השערה ולכן פגיושה דקה וון הדקה הכל נקרא חגירת הלפון
 ע"ש וכ"כ הגאון כו"ף קק"א ח"ל אלא צבור לעכ"ל כאשר הסכינוו עוני שומעים וווחין
 וווחהקים כי חין לך פגיושה צעולס קטן שבקטנים שלא יורגש ע"י לפון וכו' רק תלוי בהרגשת
 הצדוק ולפי חריפות ועולס הרגשהו כי יש חקשים אפ"י פגיושה קטנה אינם וורגשים ויש
 שוורגשים אפ"י כח"הט ויש שאינם וורגשים כלל והכל לפי הרגשת האדם ועולס צחיכתו
 וזה צבור ונדוע לכל וכו' עכ"ל וכ"כ הר"ה רחשון לליון ז"ל צת"ו ק"י פ"ט ארת טי וז"ל
 ונלחם הסכנות עירכו וכו' לנהוג צעיר צשיעור הפגיושה חקורה כל שחרגיש שהוא כחוט
 השערה וכפסק וכן ז"ל דקצלו הוראותיו וכו' עכ"ל :

ה' הוורס וכל האוור לנעלה דצענין צדיקת הסכין לריך לה חריפות וצקיאות ועולס
 הרגשה והכל תלוי ציראת שונים וכו"ש וכן ז"ל לקון קע"י טי וז"ל ויצדוק לאט וצכוכת
 הלך שלא יפנה לצו לדברים אחרים וכו' וכ"כ לקון צקע"י י"ז ח"ל והרבה לריך ישוב הדעת
 ויראת שונים צצדיקת הסכין הלא תראה כי יצדוק אדם פעוים שלם ולא ירגיש צפגיושה דקה
 ואח"כ יוולאנה כי הכין לצו צאחרונה וצחיכת חוש הווישט כפי כוונת הלך עכ"ל * וכן עתה
 צע"הר צדור יחוס כזה ראינו גם שוועני טווא ושעוניה תאניה ואניה שכל אשר חפן לנולא
 את ידו יהיה חיה שיהיה כיון שתפק לו סכין ונשחזת חער הגלצים נקרא צקס שוחט ואפ"י
 אינו ידע צין יעניו לשוואלו יושב לו כונו צו וגי צבויות ותפק ויניד חולה לו הוולנד שטר
 קו"כה צידו וכותו לו תארים ונעשה פקיע וווחחה ללווד וללווד והולך ונאכיל כבלות וטרפות
 לישראל * חוי לעינים שכל רואות חוי לאזנים שכל שוועות לא תחא כואת צישראל והכל
 נשקס פש טי דקפרא וואצדיט את עו"מם צצקיל הוועות חוי ואצוי חוי לני חויס הדין חוי
 לנו

לנו חיוס החוכמה דהרי זה חצר היא לאיש ונשחית כירצעם צן צעו שהוא חוטא ונחטיא
 וכפי שעה קלה קונה לו כוונה עונות הלא תראה ד"ו צהונה ח' יהיה צו כוונה וואות כוונות
 ועל כל כוונת וכוונת חייב ונקות וא"כ היט קן לעשור שאפשר ציוס ח' קונה לו לצורים
 לצורים של עונות וכוונה אלפי אלפים ונקיות ווי ישוע את הדבר ולא יקרע את לצו קרעים
 קרעים ווי פתי יקר הכס ויאצד את עולמו צעשה ח' ווועידים אכחנו עלינו טוים וארץ
 צראינו כוונה שומעים שהם וופקעים ווועוים צעניהם וצאים וועיירות גדולות ואינם יודעים
 כלל ועיקר לא צטיי הסכין ולא בהרגשה ולא צצדיקת חריאה והרבה ויהס הדור ולא צבור
 וחתו על הרשונות וצורים וצבים שא"ך אצדו עולמו כוונה יוים וקנים והרבה ויהס אשר
 נגע יראת סי צלצם נדו גם נעו ווולאכת השחיעה * אונם חס להו לזרע אצרהם ילחק ויעקב
 שיטעו צזאת הוושלם וזהכל הוא וואלו טקס חמוים צעניהם ווועים להם חריאל *

על כן צדור חחי ציאו רעי וכל ווי שנגע יראת אלסים צלצו יחוש לעולמו ולא יאכל צבר
 צהונה ח' עוף כי אם עשופו ווועשה וידע וועט היט צבורא ופיר"ש ז"ל גם יהיה יראת ח'
 על פניו גם צקי צדיי צחיעה וצדיקת חריאה והעיקר הוא ששינוש צוולאכת השחיעה כל
 לרבו ולנד וולאכת השח"ו ושוועים ופירקעים דפקיע שווייהו ויש לו סוכה ויהס ואע"פ
 חוזה רוי"א על כל איש וישראל לראות את השוחט שהוא ח' עוודו ווחוק צחיוותו ויראת
 שוים תקועה צלצו כי כעס פעוים דחיו צצציה שומעים צצלו ולוודו והחזיקו עלמם צחיות
 לדקים גוועים ויראת שוים ואחר שכלכו לעירם הפכו עורף ולא פנים * וא"כ חווצא רוי"א
 על כל ונשיח"י עיר ועיר להשגים על זה ועליהם תצא צרכת טו"ז * ועיין לעיל ק"י ח' ארת
 אצ"ג ע"ש * גם עיין לקון ארת ק"י וק"א וק"ב :

ו' כתב הגאון טו"ח ארת צו חס יש סדק צמוד הסכין צעווק קלת יותר ושוט השערה
 חע"ג דחינו ככנס צו אפ"י חו"הט ופני שאין כאן פגם וחקרין והעוקלים וועט זה אלל
 זה וגם חין השער והליפון נכתבד שם וואי טעווא ווי"ו יש לחוש צצדיקתו על הסיונים
 יפתח הקדק קלת ויכתבד צקי ואקורה אפילו צדיעבד ע"ש * וכן הקנים החכנות אדם
 ז"ל שם ונעטס אחר :

ז' כל חלודה דינה כפגם וצונו ולפעמים חין פגם צסקין ונכח החלודה נראית הפגם
 כונו שחיתו וצדקתי כוונה פעמים ע"כ לריך להעציר החלודה קודם שחיעה * ככה"ג הצ"י
 ארת צ"י ועס דנש"א * צ"ש ארת צו :

ח' קוד צדיקת הסכין שלא תהיה פגושה לחוועלת הנפש ונוגלתל צצהונה ועופות
 שלא הפקל ששחיעה וידחו עוד שלא תלעערה * לחס הפנים קק"ט ועס עצויה
 הקדס פ"ג :

ט' סעי' ג' לריך לצדוק הסכין קודם שחי וכו' הנה צדין צדיקת הסכין קודם שחיעה
 יש גי טעוים ח' טע"א ישכח אח"כ ולא יצדוק * צו ועוס צל תשחית *
 גי ועוס חשט צרכה לצעלה * טו"ח ארת ח' * ואפ"י חס שווע הצרכה וואחר דליכא חשט
 צרכה לצעלה וגם צעלה טוה ככשרה דליכא ועוס צל תשחית וסכין ווולנד דאו ח"כ ונשח"י
 ולא יצדוק אח"כ דליכא חקורה אפ"י יש ליזמר שלא לשחוט צלי צדיקה תחלה דאפילו
 הסכין ויילנע ווי"ו עולו הוא ליפגם צקל ואליו ולין לקווד על שוועתו * גם אפ"י שהצלה
 טוה ככשרה חקור לגרום טרפות ועוס לער צעלי חיים וויה גם ע"ד הקוד דיש לחוש לחקן
 גייל"י הקדושה ח' הווגולגליס בידוע * ונח"כ ארת צו דלא כשפ"ד קק"ה צ"ש ארת טי :
י' ואפ"י חס יעניד ח' אללו ויאור להזכירו לצדוק אחר השחי לא ונחי דאף דלענין
 קריאה ללור חנר צצבת חתירו צק"ג דוקא צקריאה דוואס חתירו * פת"ח קק"ג ועס
 ח' זכרון ילחק ק"י ק"ג וכו' זכרון ילחק חין ונחי אלליו * ועס של ח' ז"ל יש לדחות
 דסם גצי טצת כוונה ונצווח"א דחו טעס דוואס * וווי"ו דין ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 (ז"ל) כחן טעס לשצח דקס גצי טצת לחקור הוא ע"י ונעשה וכיון שרואה השווער שצא
 לעשות ונעשה להטות עווד להזכירו אצל הכא החקור צא צלי ונעשה אלא ווילא חס אינו
 צדוק ח"הט נעשה החקור וא"כ אפ"י השווער חיישין לעו"א ונשח"י עכ"ל * ויש לדחית
 חלוק

ה"ו ואם הלכה בזה ששפוק צונן וועט ולא נשאר זה אפי' הרגשה אזי ונכסרין אותה ואם לא הלכה בזה ששפוק אין לו רשות לשפוק אותה בזה והכל תלוי לפי ראות עיני הצדק ובראת הו' על פניו וכ"כ הרב והרד"מ צ"ח ע"ס דנהגו להכשיר אלא שלריך שיהיה צמח ולא בזה עיין ע"ס :

כ' זרם וי"ש הרי הנו' דאם וקל הפגם צדק ונעשה הרגש דק ונכסרין וכו' עי"ש ע"ו הק"ר דני' יוכל להצחין בזה דשנא וקודם היתה כך הרגשה קטנה ונכנס סקרש הדם עליה נכחית פגומה ואחר ששפוק זה הלך הדם ונשאר הרגשה כונו וקודם וכו' וי' יוכל להקל בזה וואן צדיקן כך ונכסרין וקודם קדושתא אפי' שהיו נוסגים צמחון היינו דיקא לאם הלכה הפגומה או ההרגשה לגמרי ולא נשאר זה שום כדגוד ושום הרגש אלא הרי היא כצראשונה אותה שעה ונכסרין הצמחה או העיף אצל אם נשאר זה שום הרגשה אפי' דקה מן הדקה ונכסרין אותה :

כ"א וכ"ש שאסור לשחוט צסקין שהנא חד צוחר עד שאינו יכול לצדוק צאלצער ופרי יראת המדוד שזו ובהאי י' להטריף אפי' צדיעצד ופני ע"ס לרוב ע"ס צו פגיונה דקה והוא אינו יכול לצדוקה יפה קוונן כלל י' אות ז' ועיין צדע"ק סק"ו :

כ"ב סעי' ז' סקין שפיה חלק וכו' כתב הפ"ת סק"א ועכ"פ יוכלה לחתוך ע"י דחיקה קלת אצל צל"ה חייסין לדרקה גם לא ישהה צהולכית והוצאות וצלי שיחודך כל דהו צדקך הולכה וצדקך הוצאה וכו' וכ"כ ונשנו הוצ"ת סק"א ונשם אחרונים : **כ"ג** הג"ה ועיין לקוון ק"ו כ"ג דהצמחה וכו' לפעמים נרפה / גם אחרת נצאר זה צסק"ו כ"ג צסק"ד כי ע"ס וקוונן :

כ"ד סעי' ח' סקין שהיא עולה ויורדת כנחש וכו' שומעין זה לכתח"י הסכימו כל האחרונים ז"ל דאפי' י' זה כוונה עליות וירידות שומעין זה לכתח"י ודלא כצ"ח

הנה פ"ו עולה ויורדת כתב שמו"ה אות ד' וז"ל היינו שהיה צסקין פגם גדול והושמו צו העוקלין עד שעצרו והחלק ונעשה וקודם הפגם נעוץ וכו' צה"י אות כ' דלכתח"י אסור לשחוט צסקין ע"ס צו עולה ויורד אם לא צשעת הדחק שאין סקין אחר והוא צדקך או צכפר עי"ש אצל הפת"ת סק"ג הציא ונשם הרי ונכתב אליהו וז"ל ראוי להגדיר שלא לשחוט צסקין עולה ויורד כי צעו"הר כחועט ההרגשה והלואי שיואלין הוצתו על סקין חלק וישר ולא על הר ובקעה דאינו דווש הרגשה דסקין ישר לעולה ויורד לכן כשיש פגיונה צסקין לא ישחיו על וקודם הפגיונה לצד שאז נעשה עולה ויורד אלא יעצור בהשחמה כל אורך הסקין עד שיעמוד על תקומו עכ"ל וכ"כ הרי תיו יאושע אות נ"ו וכו' שקשה וצ"ד להשחמו ע"ס שהיא חד וחלק וכו' עי"ש : וכן ונכסרין פה בגדלד יע"א שאין לשחוט כ"א צסקין חלק וישר ויונינו לא שועטו ולא ראיו וי' ששחט צסקין עולה ויורד ואין להקל בזה :

כ"ה סעי' ט' צדיקת הסקין לריכה הצפרא ואנפרא והתלת רוחתא וכו' כתב הרי הסקיד פ"ת ז"ל סק"ג וז"ל ויעילם לא ראיו וי' צדוק צצפרא ואין אדם ורגיש זה כל עיקר וכו' ואפשר לתת טעם לונגהגם כל ישראל וכו' ד"ס צ' ויניס צצדיקת הלפונן האו כצדוק צעוצי הלפונן והצו צחוד ונעוצי הלפונן ונשם שאנו אוננים שאין לך פגיונה שאינה נרגשת היינו כצדיק צחוד דהוי דק כחוט השערה ועוד לו ללד היותו צעל חי שייגיש צפגם וגם שלא יכנס צחוכה ירגיש צכל דהו דקה ונן דקה וצצדיקת זו דהיא צצדיקת וצצדיקת ועליונה תו לא לרכיבן הצפרא וכו' עכ"ל וכתב עליו הווש"ו צצסק"ו ד"פ פה כתב וכתב הרי והרד"מ ז"ל וז"ל וכ"כ השו"ג וינינה לא תועז עכ"ל :

כ"ו וזו"ו סכנון הוא לצדוק ג"כ הצפרא ונשום דאוננו זה בגמ' אע"פ שאינו ורגיש : כן כתבו האחרונים ז"ל וכ"כ הרי דע"ק סק"ג וכתב הקוונן כלל י' אית נ"ו וי' שאינו צדוק הצפרא נקרא עבריין שעובר על תקנת חז"ל וקיים ע"ס צעטרון סק"ג שוי טעווצ צדיקת צפרא עליו כחור ועוצי הו' וכו' והנזכר לצדוק הצפרא יזכה לצא צווחילת לריקים עי"ש : **כ"ז** ע"ס דהיינו שנוליכה ונציאה על צפר אלצער ואח"ך נוולית ונציאה על לפרכו וכו' ונלשין זה ונשוע שהיתה צדיקתם כשהוא צדוק ויילך הסקין על האלצע אצל אחרת ונכסרין

ונכסרין עכסיו להילך הלפונן על הסקין דכן ורגשים יפה כ"כ כל האחרונים ז"ל צסק"ו ד' עי"ש ועיין צדע"ק סק"ח שהאריך בזה :

כ"ח כתב הגאון ונכ"ר אות ד' וז"ל אין קפידא לצדוק צחיה אלצע טירלה וידע צו שהוא ורגיש צו יותר הרי דצר שוואל ז"ל ק"ו ד' וכו' ונכסר העולם כוונ"ש הרי דצ"ש וכ"כ הרד"ק צהגהותיו עכ"ל רב"כ כל האחרונים ז"ל :

כ"ט כתב הרי זצ"ת סק"א וז"ל לריך שיהיה הלפונן עשוי ונתיקן עד סוונך לצפר דבזה יהיה ורגיש צו כסוגן כי אם יהיה הלפונן גדול ורחוק ונצפר לא ירגיש היעצ כי רחוק היא והחיות ונש לנודתי ונודך דצרי הפ"ת ז"ל עכ"ל :

ל' כתב הרי גן הוולך ז"ל דאם שחט הקנה והיתה צסקין פגיונה הנרגשת צצפר דוקא ולא צלפונן כשיהו ונכוס דהקנה כנגד הלפונן וכן אם שחט הושע והיתה פגיונה צסקין הנרגשת צלפונן דוקא ולא צצפר כשר כיון דושט כנגד הצפר עכ"ל : והרי ערך השולחן צצק"ג ושו"ג סק"ו וכל האחרונים ז"ל דהו זאת הצפרא אלא כיון שיש הרגשה צסקין נריפה צכל אופן שיהיה וכל העושה כן וואכיל טריפות לישראל וכ"כ הרי דע"ק סק"ו :

ל"א ע"ס ולריך לשנות הלפונן אחר קלת צדיקתה שווא נפגם הלפונן וכו' וכתב השו"ג סק"ט ונכסרין להשחין הלפונן צוושחוח כשנעשה זה פגיונה דשווא יעצור פגיונת הסקין צחוד פגיונת הלפונן ואינו ורגיש וכן ככ"ן לעשות וכן אחרת נוסגים כ"כ ה"ו ונצ"ד"ת צהו"ה"ו ק"ו פ"ט אות י"א :

ל"ב אם צדק סקין וראה ע"ס הרגשה דקה כדי חגירת לפיך ואח"ך צדק ולא הרגיש השחיטה ונותרת ולא י' חשש בזה כי יכול להיות שהיה וניח על החוד כל דהו עפ"מ"ת וכ"כ רב"י רוב הוילוך צלפונן כשתלק דע"ק סק"ו :

ל"ג כתב ק"ו ונכתב אליהו ז"ל שלא יצדוק הסקין צשעה שהיד קר ונולגון או חס ונאד או שהיד עופה הן ונחנה ויש או ונקה או זיעה ואפי' עופה שלא ע"ו להציפית כי צדוק וננוקס אשר צכל אלה לא ירגיש : גם יקנה הסקין שלא יהיה זה שום לחלומות גם צעת שרות ונצבת צעולם לא יעמוד צחוד לצדוק כי הרות קשה לזה ע"כ ונשנו הגאון פת"ת סק"ה : ואחרת פה בגדלד יע"א קיינו אותה שחטי עינינו היינו ונצבתה כי עשו נקיון כשיהיה קרינות צעולם אין האדם ורגיש גם עשו נקיון כשתהיה ה"ד ונלחלחת או הסקין אין ורגישין וכשיש רוח צעולם לא תיצדק הסקין ועל כן עשו תקנה פה בגדלד ציונות הגשונים כל קלצ וקלצ לריך להלליק אש הרצה ויחמונו יד"ש ופני צדיקת הסקין גם עשו תקנה כשא' רוחץ ידיו אין לו רשות לצדוק עד אחר כוונה דק"ס עד שתחנצ ידו לגמרי וכן אין צדיקים צעת היות וציונות החושה נוסגים ונן הזיעה צצדיקתם וכל התקנות האלו תקנו אותה ונצפרא דידהו ואח"ך יל' לאור הדפוס ק"ו אשלי רצרי ע"ס צו פתחי השו"ס והגיע לעינינו וראינו שכל התקנות האלו כתב אותה הגאון הרי כוונ"ש לעיל ושנחנו ששחטי עינינו כוונת אל האונת :

ל"ד כתב ונכ"ר ע"ס צהגהותיו הנקראים ערך להם ע"ס ללחלח הלפונן צוועט רוק קודם צדיקה כונו שסיונים הם ונלחלחים וכו' הפ"ת סק"ד : אונס רצני האחרונים ז"ל דהו זאת הצפרא יען דנכו הדצר ולא הרגישו שום דצר ופני הרוק על כן חיצוה הוא שלא ילחלח הלפונן :

ל"ה כתבו האחרונים ונשם ונשורת הצית שהציא ונשם הרצ"ד ז"ל ד"ס לרחון הסקין אחר השחיטה קודם צדיקה שהדס פעונים נקרט צחוד הפגיונה עי"ו ט"ך סק"ד פ"ת סק"ד : והגאון הצ"ש עשה חלוק דוקא אם לא צדק חכף וניד אחר השחיטה אלא כחעכב ונעט אצל אם וי"ד צדק אח"ש אין לחוש לזה והקבים עונו הווש"ו צצק"ג אצל כל רצני האחרונים לא עשו חילוק זה : ואונס אחרת ונכסרין פה בגדלד יע"א לקנה הסקין אח"ש צכונרעוט דק וצרוק יפה יפה עד שתתקנה היעצ ונועיל כונו רחילה לדידהו : ופעם או אירע ונעשה צעירנו שאח"ש ראו פגיונה צסקין ושחטו זה עופות הרצה וכ"כ ששפוק זה ולא הלכה הפגיונה ואור להם הו' נקיס הלוי היינו שתעשו ויש חונון וחרחלו את הסקין וכן עשו ורח"ו חת

את הסכין צוים חנוין והלכה הפגיונה ומה ילמוד כל אדם שאם אירע כזה הענין כך יעשה שאפשר שהלך הפגיונה ומה החילה יען שכונה פענוים יהיה דם קרום ולא ילך הדם עד שירחלו אותה בחנוין היעב וכ"ש צווקוס שיש רוח יש לחוש שתייצב הדם אפילו תקף לשחיטה וזהו אפי' הגאון הצ"ש ונש"י יודו וזוהי ע"כ יעשה כנ"ל :

ל"ו ע"ס הג"ה ולא יצדוק צו לדי' הסכין צידד וכו' וכו' לא יצדוק הצ"סררר והטופררר כאלו שא"ל להרגיש צעוב צדק זה ואם עשה כן אפי' צצדיקה או אינה עולה לו ולריך לחזור ולצדוק הצ"סררר לחוד והטופררר לחוד שגו"ח אות זו צל"י סק"י :

ל"ז ואם לא צדק אלא חודה ולא הלדדים וכאזד הסכין אם שחט זה בהמות ועופות רבות כשירות כ"כ הכנה"ג הגצ"י אות כ"ד ונש"ס דונש"א וכתב עליו הונש"י צקק"א וז"ל ונ"ו כול דאין לקווד ע"ז גם כל האחרונים לא הזיאו עכ"ל וצקק"ו כתב דלונש"ס ל"ע עכ"ל ונכון להחזיר :

ל"ח סעי' י' סכין שיש לה פגיונה אסור לשחוט וכו' וצ"ע נוהגים היחר לכרוך ונטילה וכו' ע"י לעיל צ"י ו' שהארכנו ע"ס וכתבנו כונה חילוקי דינים ע"ש כי ע"ס וקונו :

ט"ל ע"ס ואם הוא שעת הדחק וכו' אפי' צחול וותר וכו' וכתב הר"י תו"ז ז"ל ק"י פ"ט אות י"ד וז"ל וזה שהתיר וכן צ"ע וכן צענת הדחק לכרוך ונטילה על הפגיונה חן נהגין אסור צדבר ולא וותרין לשחוט צסכין שיש צו פגם צסוס. אופן עכ"ל וכן הוא ונהגנו כוונ שהעיד הר"י ז"ל אצל צעיר שאין צו ונכה יש לפסוק כפי וכן ז"ל :

מ' סעי' י"א השוחט בהמות רבות ועופות הרבה לריך לצדוק צ"ן כל אי ואי וכו' הג"ה ונ"י שירלה להכניס עליו וכו' האחרונים כתבו דאפי' וכן ז"ל ס"ל כה"י ההג"ה דעלה טובה קו"ל ונ"י שרולה להכניס עליו צספק אין אסור צצצ"ל ודל"ל כהצ"ח ז"ל :

מ"א כתבו האחרונים ז"ל לריך י"צ צדיקות צ"ן כל אי ואי אצל הכנה"ג צהג"ע אות נ"ו י"ש ונכה העולם שאין צדקים צ"ן אי לאו כי אם הולכה והוצאה פעם או והנעם ונש"ס דווקווינן סכין אחזקתיה ונ"ו ח"ס ידע צדל"י דנגע הסכין צעלס הופרקה צאופן שאתה נגיעה יכול לפגום הסכין איתרע ליה חזקתיה דסכין ולריך לצדוק י"צ פענוים וצחיל"ה עכ"ד ש"י צק"ד :

מ"ב אפי' לא צדק צ"ן שחיטה לשחיטה י"צ פענוים ואח"ך נוולאת פגומה אין עטריפין אלא דוקא האחרונה כיון צצדק צ"ן שחיטה לשחיטה דווקווינן ליה אחזקתיה כ"כ הכנה"ג ע"ס ש"י צ"ס :

מ"ג כתב הר"י החקיד פרי"ת ז"ל צק"ק נ"ו דעיקר הצדיקה צ"ן אי לאו דווקא הטופררר והחלת רוחת"א ע"כ וכן אכתו ונכהינו שצדוק צ"ן צהנה לצהנה דווקא צלפונן וצחוד וצ"ו הלדדין ויהיו צעופות אין ונכהינו לצדוק צ"ן אי לאו וצחול שאין הזוון צהול אכתו צדקים צכל עופות צציד שליח אי וצע"ש שהזוון צהול או צ"ס ו' וצ"ס ו' צחוקף אין אכתו צדקים צ"ן כל אי ואי אלא אחר ששוחט הרבה יצדוק וכ"ש צציה"ך שהזוון צהול הרבה ולא יש פכאי אצל צצהנות אכתו צדקים צ"ן אי לאו צכל זון :

מ"ד ויהיו אם אירע שלא צדק צ"ן אי לאו אלא דווקא צחודה של סכין ולא צדק צ"ו הלדדין ואח"ך נוולאת פגיונה ון הל"ד יש להחזיר ולאסור כן ונש"ס ודצרי האחרונים ז"ל וכן ונש"ס ונלשון הר"י שפ"ד סקט"ו ע"ש :

מ"ה אפי' שחט עופות ואח"ך צהמות צסכין אי אין אווירי ונכתררר לחלות הפגם צופרקה צהנה ונ"ל צעור העוף אלא כיון שלא צדק צינתיים הר"י כולם צספק ואפי' עוף הרשון ושחיטתו פקולה כ"כ הגאון שג"ח אות י' וע"ש צצצ"ש :

מ"ו ע"ס הר"י הכל פסק צצילות וכו' שוחט שהיה לפניו עופות הרבה ושחט ואח"ך צדק הסכין ונוולאת פגיונה והוא שכתב ואינו זוכר אם צדק צאולע השחיטה של העיפות או לא צדק כלל עד לצקוף והיה ע"ס קטן אי וא"ל צצדקת אחר עופות של פלוגי הקטן כאוון והעופות כשרים דעת קדושים סק"ח וה"י גדולי הקודש אות ג' כתב עליו שהגאון דע"ק כתב זה

זה לזכרת ורשוני דצרים ולא צל להחליט זה להלכה רק שלא ישכח ונלחקור צו לעת הפכאי ואל"כ לפ"י אין לקווד עליו צוה ונ"ו ככתבו זה ד"ש נפקותא צוה דל"ס יש ספק אחר נקווד עליו דהוי ק"ס או ח"ס יש עוד לז אחר להקל ונראה ודאי דל"ס הסכין נוולא פגום לפניו והשוחט אינו זוכר אם צדקו ונקודס תקף אחר שחיטה וקטן ונעיד צצדקו השוחט ואחר שהיא יפס אין קוונין צצשש אסור חודה דאין לקטן נאונת רק צצצ"ן גדולי תק"ד ע"ס :

מ"ז ואם עצר ולא צדק צנתים ולצקוף צדק ונוולא פגום ונאקרו כולם אם היו של עני צני אדם א"ל לשלם כלום דיאמר השוחט לכל אי ואי דילמא צצגך כפגם אצל אם היו שניהם של אדם אי ולא צדק צנתים לריך לשלם אי ונ"ו שאלו צדק צנתים אם ונל"ו יפה הר"י היה הראשון כשר ואם היה ונל"א צו פגם אז היה ונתקרו וה"ו היה נשחט צצכשר ונש"ו חייב לשלם לו אי ונ"ו שג"ח אות י"א שפ"ד סק"י קוונן ע"ס אות נ"ו ואם ע"ס יותר ונש"ס או הרבה אם של אדם אי היו ונל"ס לו דו"י כולם חוץ ודו"י היפה צצנה"ו קוונן ע"ס וע"י צצטרון ע"ס סק"כד ואם ע"ס של שנים אפי' יכתבו הרשאה ז"ל לא ונתני ופטר חצ"ש סק"כד :

מ"ח ש"צ שונוט נוולת ונ"קוס השחי' וי"ל דם דנהגו לאסור ונשש נקיבת השטן כדלקוון ק"י כ"ג פטר ונל"סלס דהוי כאלוק לנורוט הנוולת כדי שלא יעכבו את השחיטה ובל"א יהיה חשש חלדה או שהיה ע"י וזה ה"ל לנעצד דע"ק ק"י אי סק"י :

מ"ט ויהיו צענת הדחק כגון צציו"הכ ששוחטין כפרות הרבה ואין הזוון ונשפיק לצדוק צ"ן כל אי ואי א"ל לצדוק רק עכ"פ יצדוק אחר כל העופות צציד שליח אי כדי שלא ילך השליח קודם הצרו ואי אם ילא הסכין פגום א"ל לשלם כלום כשהוא כן כי לא קני צל"ה ואפי' שוחט צצכר שג"ח אות י"ב :

נ' סעי' י"ב אע"פ צצדק הסכין קודם שחי' לריך לחזור ולצדוק אח"ש וכו' אצל אם נאצד שחיטתו כשרה וכו' ואפי' שחט צו הרבה זה אח"ו וכו' ודוקא אם נאצד אצל אם לא נאצד ויכול להוילאו ע"י ערסא ונלכנין ליה לערות אחריו לצדוקו ואסור לו לאכול ונונה עד צצדק ליה לסכין כ"כ הפר"ת סק"י וכן הסכים הצ"ח סק"ט :

נ"א ע"ס ואפי' שחט צו הרבה ז"ל וכו' ונש"ס דאפי' שחט הרבה יותר ודאי ונאצד הסכין שחי' כשרה דל"ל כהצ"ח אות נ"ו דהחזיר צוה דל"ל חודו לו כל הצאים אחריו חצ"ש סק"כ וקוונן אות י"ו עטרון סק"כ ו' גם דל"ל כהפר"ת סק"כ דנתן קלצה לזה דל"ס שחט יותר ודאי וזה ונאצדה הסכין ד"ש להטריף דולשון כל הפוסקים לא ונש"ס הכי כונש"ל וכבר הצ"ח סק"ו דחה דצרי ע"ש ועל כן לענין דינא אפי' שחט הרבה ציותר ונאצד הסכין שחיטתו כשרה וליכא שיעורא וכן עיקר :

נ"ב ע"ס ואם נגע צופרקה וכו' יש להחזיר וכו' אפי' אם נגע צופרקה של עוף אסורים כל הכשתיים אח"כ שג"ח אות י"ד קוונן אות י"ו :

נ"ג ע"ס ואם נגע צופרקה של אי ונה"ש יש להחזיר ולחוש לכל אותם שנשחטו אח"כ ונש"ס דאין אסור אלא אותם שנשחטו אח"כ אצל אותה עלוה נגע צוה צופרקה וותרת ויהיו אם נגע צאולע השחיטה צופרקה ונאצד הסכין יש לאסור גם אותה הצהנה כ"כ הגאון שפ"ד אות כ"א קוונן ע"ס ופשוט :

נ"ד אם נגע צופרקה פ"ו אפי' לא חתך חוד הסכין צעלס הופרקה אלא נגע נגיעה צעל"ו חייטין פר"ת סק"כא וכו' הרב ערך השלחן אות ד' דצנגיעה כל שחו חייטין ע"ש :

נ"ה ויהיו כתב הער"ה היינו דוקא הב"א נש"ס דאולינן לחזירא אצל ונ"ש וכן ז"ל צצעי' אי אם שחט צסכין צדוקה ונוולאת פגיונה אפי' נגע צופרקה אין תולין שנפגמה צו ועריפה היינו אפי' נפגם על"ס הופרקה ונעשה צו רש"ס אפי' לא תלינן שנפגם הסכין צו אלא אזלינן לחזירא ואפי' אם נפגם על"ס הופרקה צצחתי"תא כן אסורות ע"ש צאות ד' :

נ"ו ונש"ס כ"ל דלאחר צדיקת הסכין קודם שחיטה האחרת אין לחזרו צצדן קשה דהוי כנגע צופרקה ואם תחבו לריך לצדוק שנית קודם שחיטה ואפי' דיעצד אם לא צדקו ונאצד אח"ש יש להחזיר כל שהנדן קשה והחוד או לדדי נגע צצחיות שג"ח אות י"ד וכן הסכים הגאון

הגאון ונשיא צסק"ע :

נ"ג סעי' י"ג שחט צסקין צדוקה ונאצדה קודם שיצדקה אח"כ ונאלת והיא פגומה שחיתתו כשרה וכו' . הגאון ז"ל והפרי"ח צסק"כ דמו דברי ורן אלו והחזירו צדק כל רבני האחרונים דמו דבריהם וקיימו דברי ורן ז"ל ואלו אין לנו לומר ודברי ורן הקדוש ז"ל :

נ"ח והיינו דוקא צדוקה דאיכא אומדנא דטובל לומר שנתנו צדק קשה אחר שנאצדה אבל היכא דאיכא אומדנא שנתנו צדק כגון שאלו צדוקה וולנע ויולא לא תלין ושחיתתו פקולה . ש"ג סוף קק"לז . וכן אם הוא דיונה וחסד שנאצדה ואח"כ ואלא צדוקה וולנע אין לקטוף על החזקה כלל . ז"ל . ויש וחוויין יותר ואוורירי דהא דווכריין שנאצדה קודם צדיקה אחרונה ונאלת והיא פגומה היינו דוקא דיש דבר לתלות פגומתו כגון שצדק עלמות צסקין ופקל לו אם צדק או בחר או שנגעל וועיניו צבית ויש שם ושחיתו צסקינים צדק קשה ואח"כ ואלו באופן שיש להסתפק ט"ו וצני הצית נטלו לעשות ואלתו צדק קשה ויולא צדק ה"ו וותרת אבל ואלא צדוקה שפלה וונו ויתת צדוקה זה עד שאלא ואין וקוס לתלות צדק הפגם שידע קלא עשה צדק כלום אקורה . שו"ח אות ג"ו עשרון קק"כו . הוורס וכל זה דיש פלוגתא בין הדעות דלדעה או ושווע דאם לא ואלא צדוקה וולנע תלין וכשרה ואפי' אם ואלא צדוקה וולנע לא תלין ואקורה . אבל לדעה צ"ג הגם קלא ואלא צדוקה וולנע אלא ואלא צדוקה דטובל לומר שבכאן נפלה וונו אפי' לא תלין ואקורה . ולענין דינא הגם דיש להחזיר כצדק צ"ג וי"ו דהפ"ו יש לקטוף על דעה ראשונה ולהחזיר כיון דלשון ורן ז"ל מוכח כוונתו :

נ"ט חף לוי שרולה להחזיר כדעה צ"ג וי"ו אם אחר השחיתו קנה הסבין צדוקה פגומה או שצדק הצהורה כנהוג ונאצדה קודם הצדיקה האחרונה ואח"כ ונאלת והיא פגומה שחיתתו כשרה הגם קלא היה הקטנה צדק וי"ו וכה חזקה היתר תולין צ"ג . דע"ק קק"ע :

ס' סעי' י"ד אם לא צדק הסבין ושחט צדק אח"כ שחיתו פקולה וכו' אבל טבח הגם וראוי לכל טבח שיהיה לו וכו' . וי"ו נכתבו לא ישתו צדקין ויחד עד שיצדוק י"ב צדיקות ולאחר השחי' פשיעא דלר"ך י"ב צדיקות . שפ"ד קק"כד :

ס"א ולענין הלכה אין נראה להקל אלא אם הסבין ושוועת לכל יגע צדק הוציא ונסח ואלו צדיקין שטעמא שוועת כדי שחיה תנייד צדוקה דלאלתה עבד דשחט ושוועת צדק ואלו החד של קבין . ודע כי אם חסיה חלודה קלת נרגשת הגם דחוד הסבין לא נפגם אוחה צליעה שצחוד הסבין אוקר דכעוקן חטי' ודאית' לנאן דקצר דקבין ושכחת לה דכפגומה וועלמה ולדעתו איכא לויחש על כן יש לחוש לו בהפקד וועעו ושווער נפשו ירחק וכל כי האי . זה לשון הרב הסקיד פרי"ח ז"ל קק"כד וכו' ראו להורות . ועיין לעיל אות ז' :

ס"ב היו לו צ"ג סבינים או צדוק ואו אינו צדוק ושחט עוף ואינו יודע באיזה מהם שחט העוף אקור . וכ"כ שש"א ז"ל אות ה' ונשם הר"ו צדוקים ראש ז"ל והסקים עמו לענין דינא :

ס"ג סעי' ט"ו שחט צדקין צדוק ואח"כ שצדק עלמות וכו' . כגון שפגל ע"ג קרקע קשה וכו' . אפי' אם לא נצטר העלם רק שהכה עליו צדק אפי' פעם אח' וקרי שצדק עלמות ואם נאלא הסבין פגום כשרה . שו"ח אות י"ח . וכן נראה ונתחו הכי זקן אהרן ק"ו כ"ד ופשוט הוא :

ס"ד וכן שצדק עין ויולא כשרה . שו"ח ס' :

ס"ה ואפי' ספק אם היה הנגיעה צדק וווע צדוקה שאלא הסבין פגומה אפי' וותר דכל החד שו"ל וקוס או וכן ושווע וולו הראש ז"ל שכתב אספלה צדוק ע"ג קרקע קשה ולא התנה דוקא שפלה צדוקה הפגומה . דע"ק קק"כ :

ס"ו אין קולא לתלות פגם אח"כ צדוקה שערות שבהם רגבי עפר כי אין צדק יותר ונפרקת דע"ק

דע"ק ס' :

ס"ז לפעמים כשהעוף ונפרקת וכה צדקו צדוקה ונפגם עי"ו לכנה"ג אות וי"ו ונתחן ליו"ד ק"ו קל"ט דהכל לפי אומדן הדעת אם הדבר שצדק או הכה קשה תלין צדק וכו' השו"ח ונח"ו ג' דה"ה וכ"כ צדוקה שפרכה וכה צדקו צדוקה ונאלת צדק תלין צדק ונאלת כ"כ התו"ח ז"ל צדוק פ"ט אות י"ט :

ס"ח עוף שצדקת שחיתו נשטו אפי' והכו צדקין ונאלת הסבין פגומה יש לאקור דלא תלין צדקנים אלא אורוין שצדוק נפגומה לכל שהכה צדקו צדוקה אופן שיהיה לא תלין צדק ודאי יכול לשער אם הכה צדוקה צדקנים או צדקי צדקנים גם אם העוף קטן שצדקו רבים או העוף גדול שצדקו קשים גם אם הכה צדק או צדקוין וי' יוכל לשער זה צדוקו זה לכן לענין ועשה ונקט לחומר עדיף . כנה"ג צדוקה צדוקה ק"ו קל"ט . וכ"כ השו"ח סוף קק"לז דכן ראה וועשה דאח"כ פרכק בקף העוף והכה צדקין ונאלא פגום ואקורה עי"ש . אבל אם חתכו ראשי צדקנים מן התרנגול ונשאר העלמות הקשות והכו צדקין וכל לדדן יש להכשיר עשור דפרכוס התרנגול חזק ואלד בהוראת הר"י זקן אהרן ז"ל ק"ו כ"ד הצ"ח ונח"כ אות ה' . וי"ו אם התרנגול קטן יש להחזיר דאפי' אם חתכו בנפיו ונשאר סוף הצדקנים דהיינו הקנים גם הם רבים בנפיו צדקו צדקו . על כן יש לאקור והכל לפי ראות עיני הוורס ועי"ו צדוקה ח"א ח"ד ק"ו ד' :

ס"ט ועשה שחיתו שחטו צדוקה קנה השחיתו הסבין צדוקה הצהורה ששחטתו כוונתו וצדוקה שחיה ונצדוקו צדוקה וחד הסבין כלפי הזכר או נחטת הפרכוס הכה הצהורה צדוקה על הסבין צדוקה שצדוק וצדק הסבין ונאלת פגומה יש להכשיר . ת"ח ס' אות כ"א :

ע' אם ולא שצדק צדק האפרקת אפי' דך צדוקה אין תולין צדק ופגמי שהוא רך . הכה צדקין זה שהכה צדוקה האפרקת גדולי האחרונים והם הש"ך והנ"ח והכ"ה ופרי"ח וצדוקה ודעווייהו דמו דברי ורן ז"ל ונאלת וכו' דאפי' שצדק צדוקה האפרקת וותר . אונ"ס הר"י הסקיד פרי"ח ז"ל והגאון שו"ח אות י"ח והגאון ונשיא צסק"כ פשטו צדוקה ונתחו דבהפ"ו יש להקל עי"ש וכו' יש להורות :

ע"א ונראה אם יש ספק אם הכה צדוקה הוי ק"ס לאקור ואין להחזיר אפי' בהפ"ו . שפ"ד ק"ק כ"ו :

ע"ב ועשה שצדק לפני הגאון כרתי ז"ל קק"כ צדוקה הוציא צדוקה ונאלת הסבין פגומה והיה קשה על הרב להחזיר נגד ורן ז"ל וזה להשחי' את הסבין ולהכותה פעם אחרת צדק צדוקה וכך עשה ונפגם הסבין והכשיר . ואין לקטוף עי"ו דשחט פעם שנית הכה וכה גדולה יותר וכן הראשונה ואין צדק כה לדמות ז"ל לדמות הוראת ורן שקצלו אותה עלינו אפי' נגד חלף פוסקים . ז"ל . אות י"ט . ונשם זבחי רבון וקיים כן דעתו נועה :

ע"ג ועשה שחיה שהשחט אחר שצדקת שחיה שחטתו והגיע לעלם האפרקת שווע קול היולא וכן הסבין האוור קד"קן צלשון אשכנז שגאלה ויכר עי"ו שוועת היא הפגומה אפי' יש לאקור . בל"י סוף קק"ד דלא כהצדוקי ח"כ ק"ו כ"ג שהכשיר גם שפ"ד צדוקה ק"ו הכי דין זה בל"ע . קוונן אות צ' . ונ"ש אה"ך הקוונן וחלק בין סוף השחי' לאולע השחי' אין לקטוף עי"ו דהוי הפך וכן וכצד כחצו לעיל דבהפ"ו יש להכשיר :

ע"ד ואם נאלת הסבין אחר השחי' שצדוקה ונחטת וחד הסבין חתיכה כל דמו יצדוק צדוקה ואם נאלא ס' החתיכה חתוב צדוקה להכשיר . הר"י ונחת אהרן שהוא הגהות על ס' ש"ך הארוך ונשם אגודה קוונן ס' אות כ"א

ע"ה שחט שהזיד ועשה פגומה צדקין אחר השחי' קודם צדוקה הסבין שחיתו כשרה . מיהו אם רגיל בכך קנסיין ליה וועבריין ליה . צינת אדם שער הו"ח אות ג' :

ע"ו סעי' י"ז אם צדק הסבין אח"כ והלכינו ואח"כ נאלא פגום לית לן צדק וכו' . דוקא אם צדק הסבין אח"כ אבל אם לא צדק הסבין אח"כ והלכינו ואח"כ מלא צדוקה אקור . כ"כ כל האחרונים ז"ל :

ע"ז פ"י הצדוק עלמו ודך צדיקה עלמה צדוקה אחר א"כ הצדוק עלמו הרבה

הרבה לצדק פעם שנים לא ונקלין . פ"ח סק"כט . וכן העתיק הז"ח בסק"כג :
ע"ה כתב הסו"ב סק"נ"א דכ"ט ב"ה סולליעין הסבין בקתא של עור שיש לחוש שיש שם
עפר או לרעות וכיולא דאין לחוש כלל אם ינאל פגום אפי' תכף שהלניעו כיון שבדקו
אח"כ ונואל יפה עיי"ש והכי נקטינן . תו"ז שם אות כ"ב :

ע"ט סו"ב שידע שאינו נותן סבין השחי' ויידו אח"כ לשום ונקום עד שבדקה י"ב בדקיות
אף אם אינו זוכר אם בדק ואחר כונה שעות ואלה פגומה יש להקל וכ"כ אם יש
לחלות בהגעה לסבין בכח לפני בדקה שבה נוולאח הפגיונה . דע"ק סוף סק"כג :

פ"י סעי' י"ז ט"ח שלא הראה סבינו לחכם וכו' והאידנא נהגו לננות אנשים יודעים על
השחי' והרבה לריך יקוב הדעת ויראה שנים שבדקת הסבין וכו' . רש"ל
ז"ל פ"ק דחולין ק"ו ט"ל הרבה לקרות תגר על השוחטים ב"ה סבדוקת הסבין בנהירות
וצלי כוונת הל"ב שראוי להזהיר ולהקפיד עליהם בדבר זה וכו' עיי"ש . ש"כ סק"ל והביא לו
רש"ל . כנה"ג הגה"ט סק"לח עיי"ש שפ"ד סק"ל :

פ"י בנקומות החרדים על דבר ה' ונונים שנים שוחטים ועוזים השנים ון האו ואיש את
אחיו יעזרו וזהירו וכו' . שו"ת אות כ"ו . גם הר"ה ונהר"ח בסק"ה תו"ז ק"ו ו'
אות ד' כתב דבעירם יש להם הסכונה שלא ישחטו וידקו שוחט או בהמה כי אם שנים יבדקו
הסבין קודם שחי' ואח"כ וכו' עיי"ש וכ"כ ז"ח סק"כח . **ופ"ה** עיינו בגלגל יע"א עשינו
ונגה קיצאו כל השוחטים הסביבים שרולים לשחוט בהם . בהמות שאשוחות אלל גדול
השוחטים וידקו אותם כדי שיהיו שנים על הבדיקה ויקווד עליהם ואח"כ לוקח כל אי סבינו
וילכו לשחוט בהמות וכל הצורה ששוחטים בהמות יש שם ב' שוחטים או שוחט הבהמה ואחד
בדק הסבין ואין רשות לשום אחד לשחוט ולבדק הסבין הוא צעלנו אלל כל בהמה ובהמה
מוכרח להיות בדק ושוחט והבדק בדק ב"ן כל שחיטת או ואי ואחר שבדק כמו שנונה או
עברה חזר ונוליך אותה אלל גדול השוחטים ובודק אותה וכן עו"הד ואחר שהשלימו כל השחי'
חוזרים וצאים כל השוחטים ובודקים סביביהם כולם הם צעלונם ואח"כ בדק אותה גדול השוחטים
וכן ראוי להכתיב בכל עיר ועיר :

פ"ב לריך לצדק את השוחט בהפלת היונים כי ישנהם האדם ונה גם צדו"ה היונים הולכים
ונחנעטים חוקיו חקן עכ"פ לא יבדק . פ"ח סק"לח . ז"ח סק"כו :

פ"ג כל בן אדם הנוול קלת צולוה או ונולות התורה קים לן בגויה דלא רויי כפשיה לנועבד
בדיקה הליכה לסבין כאשר לטו הו ונה גם כי יצרו עליו הזבחים . פ"ח ס"ה . וכן
העתיק ונשו הז"ח שם :

פ"ד אדם שיש לו הרבה ערדות ורוב ונחשבות אין לננותו שוחט ללצר וא"ל אדם וצוהל
אשר גבר צו יקוד הרוב ללא ונתיקצט רוחיה ציה כחור עב על דורדיה להרגיש
בפגיונות הדקות הפונים ללדדן ועומדות צפה הסבין ודבר זה נועל על גדול העיר .
פ"ח ס"ה . ז"ח ס"ה :

פ"ה כתב ונה"ו בן חצי ז"ל ח"ל כללו של דבר כל הנוזד וניקל לצדק הסבין בהסח
הדעת שלא צבונה הוא ונקטי אונה ואינו ונחויי בדבר כזה שהוא חמור ה"ו ויין
גמור ולא עוד אלל דבורס לו ולאחרים ונכסול ותקלה אוכל ונאביל צביות לא פעם ולא פעמים
לא יום ולא יומים . האקור הזה רוב היונים הכס אוכלים והנה הוא נחבא אל הכלים . והיה
נדי חס בדקו ונדי שבת בצבתו כזולעו כך פולטו והנכסלה הזאת תחת ידו ועל קדקודו .
ולע"ה הוא אולרו . והקולר תלוי על אולרו . חטא הרבים תלוי צו . על ראשו ועל כרעיו
ועל קרצו . אלל שאולה יד ולא יעלה . גיהנם כלה והוא אינו כלה . והזהר ונחטא זה .
ונחמא שדי יחזה . והנחויי בצדיקות לעשות כדן וכהלכה . תבא עליו צרכה . כי הבדק
ביקוב הדעת ובכוונה ונחת . לא יחסי לחמו ולא ימות לשחת . וכל ה"ד הנרבה לצדק הרי
זו ונכונתה . עכ"ל הזהב הנושך לצו של אדם הביאו הכנה"ג הג"צ אות ח"ן וכן העתיקו
הר"ב תו"ז ז"ל ק"ו ז' אות ג' . ועיי' ב"ב סק"לח ו"ה שפ"י דבריו :

פ"ו כתב הרי החסיד דבר שנואל ז"ל צריס ספרו ח"ל שחיטה והרגשת הסבין שרוב העולם
נכסלים

נכסלים צה רבו כונו רבו הנוכסלות צה כי לא כל חי ונהגיש צטצטו ונהר דקות הנוולא
בהרבה פגיונות הלא רדע וי"ש ונהר"ק ז"ל שהרבה לריך יקוב הדעת לצדיקת הסבין וכו'
ועכ"ז רבו הנוכסלים צעם ויחי בנקל לכתס אלל או ון השוחטים הנושחיתס את עם ה'
אשר ציתס פתוח לרחה וויידס הרשויות נחונות אל כל הבא לנולא ידו לשחוט ולבדק ואע"פ
שא"כ בקי"ן . בפרטותיהן ודקדוקיהן ולא בדקו אחריהם אם יראה ה' על פניהם ולצ"ס נכון
עושה והש' הנוש' כבוד הוא להם לנולא אצטרא ואצטרא חלס כחודה של נחט אלל ווסריס
להס ראשי פקיס בדרכי השחי' ונחתיס לכל ישראל אכילת שחיטתן צאין שם על לב חוונות
ונאכלות שחיטות הללו כי הם אינם כשרים כדברי ח"ל ועל כן כויה שיאלל עובר על לאו דנצילה
ועריפה ונוקף גם הוא ללצבון נפשו איקור הכלים שנחצטלו בהם ונאכלות אקורות הללו אשר על כן
כלי-כליו רעים כי צפעס או שנאקרו בצטול אקור גורס לאכול איקור כל ימיו עכ"ל לשון הזהב :

פ"ז כתב הרי ונכתב ונאליהו ז"ל ח"ל אחינו שוחטים ובודקים החרדים אל דבר ה' עוררו
לצבס ואל תהיה ח"ו קל צעיניכס תנו עיניכס צנועסה שהביא הר"ן שהיה ט"ח אי
צלפרי והיה ונאכיל ערפות לישראל פעם אי עלה לגג ונפל ונת והיו הכלבים לוקקים את דווי
עיי"ש לכן כל וי' שדעתו נקיה יש לו להלעטר צחייו על כוולו צוונתו ושיטתל לנועט אותו כוול
וא"ת והלא ונעשים צכל יום שהשוחטים ונחיס על ונעס צידי שנים . גם זו אינה ראה ראו
וה כתוב צטו"ח ונשס החר"י ז"ל דכל שאינו כוהג צוונות הרלויות לשוחט ענטו ונפורס
שנובלגל ככלצ . וא"ת מי ידע כל אלה ח"כ לנה לו להלעטר צחייו . עיי' הציעו וראו זה כתב צ"י
חסידים ק"ו תתק"ג ח"ל הנשונה רואה ונה ששוחטים לגוף אחר וייתה וכיון שהוא כן ראוי
ונכון לנו להלעטר צכל פעם ופעם ויחשוב אל לצו צעודו צחייס על כוולו צוונתו כאלו הוא
צחייס ונחוק כך יועט לחטוא וצ' ורפא לו עכ"ל :

פ"ח אין ראוי לננות ש"ב אלל וי' שהוא עניו ציותר לפי שנוכז ענוותניותו הוא שואל
על כל דבר ודבר ונוליאות הערפות שהיא ונחדש מדי יום יום ולא יסווד על
דעתו לדנוות ונלחא לנולחא . אלל הנוצט ונלוצט גאוח ונלצד שא"י לו אוי לנפשו נוקף גם
הוא שלפעמים ורוב גאותו יראה לו שהסבין חסובה וסולך ושוחט צה צחצצו כי אליהו
הנביא נתנה לו בדוקה כן ובשרט צא"ח ונקומות שיש להס שררה זאת של השחי' ירוסה
ונאצותהס וקוונכיס על דעתס צכל ונליאות הבא לידס צין כד"ן צין שלא כד"ן ונעשים הם
שכל החוקצ עלונו צוונדנה זו ועוסה ונעשים כאלו וקווד על עלמו צלי ספק שהוא אשיקודס
ונאכיל ערפות לישראל . גם על צני עיני שלא הק"ו ונשנתס לעמוד ולבדקו ולצבד האקרה
הזאת וננקומה עתידיס הם ליתן את הדין ואינם יכולים לומר ולחלות עלונם כונו שאונגריס
הצמון שהס אוכלים על דעת הנוולד שנונו לזה ונתן לו שער סונכה צידו והקולר תלוי
צולרו דאין זה כלום דאפשר שאותה שעה שנונו היה יודע צעיז הדינים ובדיקת הסבין
והיה עושם עלמו ירא שנים ועניו וצצביל כך סונו ואחר שי"ל ונלפניו חזר לקורו הרע
ומה יעשה אח"ך זס הסונוכו אם לא ידע ונענינו ולפעמים ונחיק כדוד לעיר אחרת צענין
שאינו יכול לחזור ולבדקו . ועוד שאפשר שזה שנונו הוא ע"ה וצו גמור ולפי שהאריך
ימים ושנים צאוונות זו חוקצ צדעתו שהיה לגאון צאוונות זו ואין כוונתו צעולס וכל
הרולה ליעול סונכה יצוא ויעול ונונו בהרלחת ונוון כונו שראינו כוה ונקומות צעו"הר .
ולפ"ז אלל הודעים שיש ונליאות כוה צע"לס והס שיתקיס וקוונכיס על הסונוכו ואוכלים ונונו
יש צידס יכולת לעיקרו ולא עקרהו הם נחפסיס צעצורו ואס אין צידס יכולת לעוקרו
עכ"פ כל וי' שנגע יראה ה' בלצו לא יאלל ונשחטתו ואז תצוא עליו צרכת טוב . כסף
אחר צפ"א ונה"ש הלכה כ"ו :

פ"ט גם נכה רבה רחמי צפונה ונקומות שלפעמים יצוא איזה חכם ונוקיס אחר והיה
אדם גדול צתורה אך צעניני בדיקת הסבין אינו יודע כלום וכשהשוחט ונראה לו
הסבין ונליא דצה עליו דאין סבינו חסובה ולא הוא זה להוליא שחיטת שהוא ונונה ונחוקתו
שהוא עומד כוה שנים על ידו שהוא אינו יודע כלום . כסף אחר שס' ואנחנו צאזכינו שועטו
צאלו הסלוחים שצאים ונא"י הוצ"ח ועשים עלונם שוחטים ובדקים את השוחטים ואונגריס
עליהם

עליהם שהם מונוחים והם אינם יודעים בין יוונים לשוואלם כוונ ששוענו בכונה עירות שצדקו השלוחים כנז"ל לשוחטים הפקולים ואמרו עליהם שהם כשרים וסביבם יפה ועתידים ליתן את הדין וקולר תלוי בצוארם ועליהם כאמר שועלים ונחשלים כרומים ודי צזה :

צ"ז כל הנושחיו את הסבין ח"א לו לצדקה יפה ונקיבה טרחתו בהשחמתה פעם אחר פעם ויהיו אצרו כצדים עליו ואינו יכול לצדוק צטוב ועל כן נהגו ותקנו רבותגו שלא לצדוק הסבין פחות ושמים שהאו יהיה ונשחיו והצו יצדוק אחריו ותהיה הסבין כנתינתה ונחר סיני : גם אם יהיו שוחטים אחרים יטעים עושה ילרפו עושה אחר בצדקת הסבין ולא יסובו על דעתם ויוחלו על כבודם כי כבוד אלהים יותר גדול ונכבדס : כסף אחר שם : וכן אכתו צעירנו בגדלד יע"א כן הנהגו עיהא או נשחיו ואי צדק ואם אירע פעם או שהשוחט הוא ונשחיו לצדו ולא יש אחר עונו כן יעשה שאחר שהשחיו את הסבין וסוף עליה בדעתו שהיא כשרה לא ישחוט בה תקף אלא יותין כונו רצע טעה כדי שינוט ויגיעתו ואח"כ יחזור ויצדוק אותה היטב ואז יכסיר את הסבין :

צ"ח סעי' ח"י העצה לריך שיטול סכר וכן הטרפות כונו ען הכשרות וכו' : כל הראשונים והאחרונים קראו תגר על ונכה הרע הזה שלוקחים השוחטים דוקא וכן הכשרות ולא וכן הטרפות ואף שיש כונה אחרונים שלמדו זכות עליהם וי"ו ודי חשדא לא כפיק : וצעירנו וקודם היה הונכה הרע הזה וזה כונו חוששים שנה שהיקן וורכו טרה"ג רצינו ונשה חיים ז"ל שהשוחטים יקחו סכר קלוב וכן הקהל ולא יקחו וכן הצהונה כלל ועיקר וזוה שקטה וכה כל הארץ ועוד היום החוקנו אנהנו אחריו צזה הונכה לקחת סכר קלוב ונהקסל וכה ראוי לתקן בכל עיר ועיר :

צ"ב ואולם עוד יש ונכה צעירנו פה בגדלד יע"א שכונה פעונים הצע"הז גודר כצט או וסוחט אותו בציתו ונחלקו לעניים והונכה הוא שאין לוקחים ונונו הקהל הקלצה של הגאבזילה שלוקחים וכל לאן ולאן ושום דהוא לעניים אצל דוקא השוחט לוקח ונונו פרק הזרוב והכתף וא"כ יש לפקפק על הונכה דנואל לוקח סכר וכן הכשר ולא וכן הטרף : ואונס כד דייקת שפיר זה לא חשיב שלוקח וכן הכשרות ולא וכן הטרפות וליכא חשדא צזה ושום דנוכרת צע"הז להציה אחר תחתיו כיון דיש עליו כדר א"כ לא איכפת ליה לשוחט אם ילא כשר או טרף דגם אם ילא טרף ונוכרת להציה אחר צנוקונו וליכא חשדא : וכבר כתב בעין זה שהוי"ג ז"ל צסק"מ ונשם הרצ כאון שוואל ז"ל צסק"מ ל"ז שאם צבי העיר יש להם דבר קלוב ששוחטים כו"כ ליום דרך ונשל ששוחטים עשרה ליום דוקא ועליו אין להוסיף ונונו אין לגרוע ליכא חשדא צזה דלעולם יש להם סכרס ולא ופסקידים כלל שהרי אם ילא טריפה ונוכרתים הם לשחוט צנוקונו אחרת ואם היתה כשרה לא שוחטים עוד אין צזה חשט כלל עיי"ש ויה שהארץ וכ"כ הרי זרע אונת חיי"ד ק"ו או עיי"ש הצלחו דצרו לקונן ק"ו קיי"ט אות : וכדון דידן עדיפא ודידהו דהגם שקבלו עליהם לשחוט כך וכך ליום וי"ו אינו הכרה כ"כ חזק דיהבן כונה פעונים דלא כשר אלא עוד לשחוט אצל הכא צב"ד ונוכרת לשחוט אחר תחתיו ואין ונוס כיון שיש עליו כדר ואפ"י אם לא ינלא צידו היום ונוכרת לשחוט אחר תחתיו ונחר וא"כ אין פקפוק צוניה הז :

צ"ג אין לרצנים לקחת ונכס הגאבזילה ונוכרת הדבר שאם אירע איהם ספק צשמישה אליו ירולו ויה דינה של צהונה זו אם טריפה או כשרה : והו"ל כהיה דחו שאקר את האשה צבדר לא ישאבה ולא וצעי"א צעיר שאין צה אלא חו או שעל פיו יחנו ועל פיו יטעו שאקר אלא אפ"י אם יש חכמים הרצס צעיר וכשיארע איהם ספק כולם נקצלים לראות מה דינה של צהונה שנכל הקו עליה אקר לאו ויהם ליקח ונכת הגאבזילה : כנה"ג הגב"י אות ק"ג צסק"ד סק"ל וקיים השפ"ד ואני ונעתי את עלווי שלא ליהנות כלום כי ונוכרת הדבר וחד ולשוחטים יונעם :

צ"ד סעי' י"ט ראובן שאמר לשוענו וכו' ונעבירין אותו וכו' : אם נתן אונתלא לדבריו ק"י : כנה"ג הגב"י אות ק"ה ונשם דנוש"א והכל לפי מה שהוא אדם : **צ"ה** אונס שוענו אין להאשימו שהוא סוף על ראובן עלמו שיגמור הצדקה : לצוט וכ"כ

צ"ח סק"ה : וכחצ הרי לחם חנוודות דהכל הוא לפי ראות עיני הדיין שאם שוענו רואה גם הוא צבוונת ראובן טילך וישחט ולא הזעירו שיצדוק בעלמו וא"כ גם לשוענו יש להאשים : כנה"ג הגה"ע אות ק"ו :

צ"י שוחט ששחט צהונה וצדק הסבין והשחיו צוושחוט ושחט צו ולא צדקו אחר שהשחיו צוושחוט ועען שפשהשחיו צוושחוט לא היתה שום פגיונה צסקין אלא שלא היה חד ולכן השחיו אין ונעבירין אותו : ונהרש"ך ח"א ק"ו כ"ח כנה"ג שם אות כ"ח קו"ג סק"מ ונחו"ט הו תו"ז ק"ו פ"ט אות כ"ז :

צ"ז וי צדק הסבין ואמר שהיא פגוונה וצא שוחט אחר ושחט צה ואמר שהיתה יפה וטוב אחר עשרה טעות כוולא הסבין פגוונה אין לפקול השוחט צעדותו של זה דעד או בהכחשה לאו כלום הוא : ונהר"צ"ל ח"א כלל טו ק"ו כ"ד כנה"ג שם אות כ"ט קו"ג שם ונחו"ט וי תו"ז שם אות כ"ט : ולענין העופות ששחט צזה הסבין יש לחכות ולהחמיר ושום דאוקי חד לגבי חד והעופות צחוקת איסור עוונדין : ואם יש עוד עד אחר ואומר שגם הוא צדק הסבין קודם ששחט השוחט אותן העופות ונאלא יפה העופות וותרין דהו"ל הרי וחד ואין דצרו של או צנוקס שנים : ונהר"צ"ל שם : והגם דלקו וכן ז"ל צסק"ו או שהעופות וותרים וי"ו כבר פסקנו לעיל צסק"ו או אות ק"ג דלא כוונן ז"ל :

צ"ח שוחט שאינו רולה להראות סבינו לפני שונאו הדין עונו שהשונא הוי כונו דיין ודיין אקר לרון לשוכחו ונשום דנוחמת שהוא צפני שונאו כדונה לו כאריה ואינו יכול לבוין יפה בהרגשת סבינו : תו"ז ק"ו פ"ט אות כ"ה ונשם הרי גצעת עולם ק"ו או דין ג' :

צ"ט סעי' ב' טבח שנוולאת פגיונה צדלש הסבין וכו' ונעבירין אותו וכו' : טבח שראה צחצירו ששוחט צסקין פגום והניחו והניח לחבול הצטר וטוב אומר שהיה פגום ושלא גילה הדבר להיות האוכלים אויציו יש להעבירו : ונהרש"ך ח"א ק"ו וי"ו הצ"א הכנה"ג הגב"י אות ק"ו וצ"ח סק"מ וצ"ח סק"ל :

ק' טבח שאחר צדק הסבין אחר השחיו נכתה ציד נער או להוליכה לאדם אחר ואותו אדם ונלאו פגום שאם הנער קטן אותם הצהונות ששחט הראשון צחוקת היתר הם ושליח הוא דעויה אצל אם אותו הנער היה גדול ואומר צרי לי שלא נגעתי צזה הסבין צשום דבר קשה אלא וייד הולכתיו ונתתיו ציד השוחט הצו ונלאו פגום אין להקל ולומר דילונא השליח שיצר צו עלוונת ולאו אדעתיה אלא אותן הצהונות ששחט שוחט הראשון אקריות : ונהר"צ"ל ח"א ק"ו כ"ד : והגם שלדעת וכן צסק"ו או קע"י י"ד ק"ל דהכחשה לאו כלום היא והצהונות וותרים וי"ו כבר פסקנו לעיל ק"ו או אות ק"ג דלא כוונן ז"ל וכנה"ג צסק"ו ל"ו :

ק"א שוחט שהוא ירא שוים אם ונרגישים אחר צדיקתו פגיונה דקה אקר לחבול ונחשיתו דונה לנו וליכאת שוים שלו כיון דאינו ונרגיש ודלא כהרי צית יעקב שהכשיר : הצ"ש סק"מ וכן ונכסים הרי נופת הדור חיי"ד ז"ל צשיו"ג אות ד' :

סימן י"ט

א סעי' א' השוחט לריך שיצרך וכו' ואם שחט ולא צירך כשרה : אפ"י הו"ד ולא צירך כשרה אפ"י לעלונו : ט"ך סק"א כנה"ג הגה"ע אות ג' ונשם פרישה וצ"ח פרי"ח סק"ג שו"ח אות או להח"פ סק"ג צל"י סק"ג כתי קק"א : ויהו היכא דהעם פרוכים שאין ונכרים על השחיו או על הכסוי יש לקונסס ולחייצו ונקות וגם יש לו לחקיר להם השחיו ושום ונגדר ויילתא אצל אחרים וותרים : לח"פ שם צל"י שם שו"ח שם ט"כ לקונן ק"ו כ"ח סק"ג שפ"ד סק"א קוונן כלל י"א אות או : ועיי לקונן ק"ו כ"ח אות ד' והו :

ב' אם שכה ושחט ולא צירך קודם השחיו לא יצרך אחר השחיו : ט"כ סק"ג כנה"ג שם פרי"ח סק"ג שו"ח שם כתי סק"ג ער"ה אות צו שפ"ד סק"ג תו"ז ק"ו ד' אות צו פת"ח סק"ג צשט תפלת לצי הכ"א כלל הו אות או שו"ג סק"ג : ואפ"י חזק כדי דיבור אחר גוגר השחיו לא יצרך : שו"ח שם כתי שם : ער"ה שם : ז"ש אות או : ואם יכול לחזור

לחזור אחר זהוה אחרת או עוף אחר ויכוין לפטור גם את זה ה"ז ונשנה דזזה ילך ידי כל הדעות פ"ח סק"ג כתי שם בל"י שם :
 ג' שם בהג"ה ואם שחט דבר דאחילידי צ"ס רעוהא וכו' ישתנו בלא זכרה וכשינולא כשר ונכרך על השחי ובלבד שיהא סמוך לשחי וכו' : אף דכתבנו לעיל דאין ונכרכין אחר השחיטה הכא שחי ושם דל"ה לזכר קודם לא אדמי : ש"כ סק"ד שו"ח אות זו כתי סק"ג שפ"ד סק"ד חכ"ה שם קוונן כלל י"א אות ג' :
 ד' והיותו נכון שיהדר אחר זהוה או עוף לשחוט בזכרה קודם שישחוט הפסק ויכוין לפטור גם את הפסק וכן נוהגים : ט"ו סק"ב ש"ך שם פ"ח סוף סק"ג שו"ח שם לחס"פ סק"ד בל"י סק"ד כתי שם חכ"ה שם שפ"ד שם קוונן שם :
 ה' השוחט את הנוקבת לא יצרך : וט"ו בסי י"ו סק"ב ועיי' זהו הסי' בפ"ד סק"ב שו"ח סק"ד תו"ז שם אות ג' ושם שו"ח זכ"ש אות ג' וכן ונהגנו פה בגדלד יע"ה :
 ו' אם שחט להאכיל לפועליו גוים או לכלבים אף שאין דעתו לאכול ונוטה ולי לזכר דהא חז"ל ליה ואם יונלך יאכל ונוטה : שער אפרים סוף ט"ו פ"ח בקראא שו"ח אות זו או שפ"ד סק"ב ונ"ח אות זו לחס"פ סק"ב בל"י סק"ב קוונן אות זו וקיים הקוונן אך ראוי שישתדל שיטול ונוטה דבר ונה לאכול : חכ"ה שם : ודוקא שיש צדק שם שיאכל לזדקא אבל אם אין צדק ולא יבא הצפר לידי אכילה לא יצרך : לחס"פ שם בל"י שם שו"ח שם שפ"ד שם זכ"ח סק"ד ודל"ה כהרי גן הולך : ועיי' לקונן סוף כ"ח אות סוף :
 ז' ויי שנוכרה לנוקר לשר בשבוע שחל ט"ב צתוכו כל כך צפר כיון דאקיר ליה צו השבוע לא חז"ל ליה ולא יצרך ואי ולי לויקצ וניח ליונא דשבתא או לויקצ לחולה הוא יצרך : שו"ח סוף ט"ו : ונחז"ר אות זו ושנו" : פ"ח סק"ב זכ"ש שם : תו"ז שם אות זו :
 ח' עגלים רכים שאינם בני חי ויניס שנוכרה לשחוט לקח קיבתם אם שוחטם לזדס לא יצרך על השחי : ונחז"ר אות ג' ושם הרי שאלת יעבץ ח"ב סוף ט"ו : תו"ז שם אות זו :
 ט' אם שחט צסקין שאינו צדוק על סוף שיצדוק אחר השחי לא יצרך : צ"ח סוף זו אות ג' זכ"ש אות ג' :
 י' ויי ששחט פעם ראשונה אין לזכר שהחיינו : צ"ח סוף י"ו סוף כ"ב תו"ז שם אות זו :
 י"א שם בהג"ה ואם שחט צבית הנוטצמים וכו' יצרך צרחוק ד"ה וכו' ולא יצרך וכו' : ואם שחט צנוקס שיש לו ונחילות ואין שם וקוס צפנים להרחיק מן הטנוף ילך חוץ לצית צנוקס נקי ויצרך אחר הנוחילה ויד דכיון שנוחילה ונפקת ונותר לזכר אם אין וגייע לו שם ריח רע גם אינו רואה הטנוף ואל"ל להרחיק ד"ה : בל"י סק"ד : כתי סק"ה : שו"ח אות ג' : ודוקא שהנחילות גבוהות עשרה טפחים : שו"ח שם : קוונן אות זו : זכ"ש שם :
 י"ב סעי' ב' : שחט בהמות וחיות ועופות זכרה או וכו' : לכתחיל לריך לבוין צבעת שמיטה על כל ויין ויין וצדיעבד לא חייטין : פ"ח סק"ד : זכ"ש אות זו :
 י"ג סעי' ג' : שנים שוחטים שני צע"ח וכו' להוליא חזירו וכו' : ולכתחיל יענה אונן אחריו וצדיעבד אם שונע ולא ענה ילך ויכול לשחוט הרבה שחיות על סוף אותה :
 זכרה ששונע : פ"ח סק"ד : זכ"ח סק"ע : שו"ח אות זו : קוונן שם אות זו : והיינו דוקא אם כלם ונווננים לשחוט יחד תוך כדי דבור של הזכרה יצרך או ויוליא כולם אבל אם אינם ונווננים לשחוט יש להם לבוין שלא לל"ח צצרכתו של זה ויצרך כל או לעלמו וצדיעבד ילאו אפ"ו צכ"ה : שו"ח שם קוונן שם :
 י"ד אם צירך או והוליא כולם והצעל חי של הוצרך נוולת עריפה או כתבולה צכ"ח וי"ו ילאו אחרים : פ"ח שם שו"ח שם : והגם שהשוחט חילק צין ענו אונן או לא ענו אפ"ה ספק זכרות להקל :
 ט"ו והוא שיתכוין לל"ח : וגם חזירו יכוין להוליא : ש"כ סק"ה פ"ח סק"ה שו"ח אות זו זכ"ח סק"ד סק"ה חכ"ה כלל זו אות זו קוונן שם :
 ט"ז סעי' ד' : לריך לזכר ונלדבר צין זכרה לשחי צדבר שאינו ונלרכי השחי וכו' וכל דבר דל"ח ליה שייכות צענין השחי ואין צו לורך קלת לאותה שחי ששוחט

חשיב הפסק : פ"ח סק"ח זכ"ח סק"ה :
 י"ז שם ואם לריך לזכר פעם אחרת : וצדיעבד אם שח אפ"ו וילה או צין זכרה לשחי שלא ונלרך השחי הוי הפסק ולריך לחזור ולצרך : שו"ח אות זו ערי"ה א"ח סוף ר"ו אות ג' פ"ח זכ"ח צו"ח : צפתיה להו זכרות אות י"ו וצ"ח ר"ו צא"ח סק"ד : והגם דהפ"ח צ"ה הסי' נחפסק צו"ח סק"ד ה"ל דל"ע לזכ"ח צכ"ח פחות ונכדי דבור וי"ו זכ"ח פשיטא ליה לחזור ונצרך ויה ידוע דחלק א"ח חזירו הרב אחר פ"ח של י"ו זכ"ח אות זו : והא דהגאון ר"ח זכ"ח סוף ר"ו עיי' ג' צ"ח הפסק יותר ונכדי דבור : דצ"ח שם ק"ח כגון שהפסיק צשתיקה אבל אם הפסיק צשיחה אפ"ו פחות ונכדי דבור הוי הפסק כוונן שפ"ו דצ"ח הפ"ח זכ"ח סוף ר"ו סק"ב עיי"ש וכן סוף הרב פנים ונחילות ח"ב סוף זו הצ"ח זכ"ח א"ח סוף ק"ח אות זו וכן הצ"ח הרי שערני תשובה זכ"ח סוף ק"ח סק"ה עיי"ש וכן רל"ח דצ"ח הר"ח ז"ל צהדי"ח צהו תפלין סוף ט"ו שכתב וז"ל ואם הפסיק לענות קדושה ואונן וכו' וי"ו איכ"ה איקורא שגורה לזכר זכרה שאינה לריכה וכו' הרי צהדי"ח צוולת אונן הוי הפסק צין תפלין לתפלין ולריך לחזור ולצרך : גם הרי עולת תמיד זכ"ח סוף ר"ו כתב דפחות ונכ"ד הוי הפסק ועיי' להרי א"ח צ"ח סוף ר"ו סק"ד וכן ונוכה ונחיות דבר שנואל סוף קו"ב ועיי' צש"ח זכור לילחק סוף ג' באופן שלא ולינו חולק עיי' : והגם דהקוונן אות זו כתב דצעינן הפסקה כדי ארצב וולת שהיא שאלת תלויד לרב וי"ו כתב צקוף דצ"ח דוותר לזכר פעם שנית אפ"ו צפחות ונכ"ד עיי"ש ועל כן הכי נקטינן דאפ"ו צדבור או לריך לחזור ולצרך :
 י"ח אבל לורך שחי כגון תן לי הסבין או תן לי לשחוט וכדוונת לא הוי הפסק ואפ"ו לכתחיל אם צירך ואח"כ הולך לדבר צענין שחי כוונן או שכה ונלדוק הסבין קודם זכרה ה"ז ונדבר וצדוק ואפ"ו נחקן הסבין לא הוי הפסק רק שלא יקיר דעתו ונחשחי ולא יענה וקוונן : וה"ה צאוולת השחי כוונן לזכר להנחיק צבעל חי הנשחט שיחזיק צטוב ולא ירפה אם לריך לכך דכל זה לורך שחי הוא : שו"ח אות זו קוונן שם אות זו :
 י"ט ואם לא שח צין זכרה לשחי רק הפסיק צשתיקה א"ל לחזור ולצרך : שו"ח שם ונש"ח סק"ד וקיים הנוש"ח שם דאפ"ו שיה כ"ב אונות צשתיקה אפ"ה צדיעבד אין לריך לחזור ולצרך :
 כ' כוונן שיהיה נריעת הכולות ושערות קודם זכרות השחי ולא צין זכרה לשחיטה : דע"ח סק"ג : וכן אקור לנורתי הכולות או לצדוק הסבין צשעה שנוצרך : צית אצרהם צאדני זהו סק"ז : וכן יזכר שלא להחזיק הסבין צפ"ו צשעה שנוצרך דכתיב יונל"ה פי תהלתך : אדני זהו שם :
 כ"א צנוקמות שהגוים אינם וניחים לישראל לשחוט א"כ אונר השוחט קודם השחי סמוך לשחי * חלסה ואצבר * יש להשתדל לצטל זה הונכה דנל"ח כחקות הגוים : פ"ח סק"ה שו"ח אות זו ונש"ח שם :
 כ"ב ואם א"ח לצטל ונכה זה יש להשתדל לאונרס קודם הזכרה ואם גם זה א"ח ולא ייחוו לשחוט עד שיאונר אלו הכולות יכול לאונרס ולא הוי הפסק כיון דישראל ונכין צוולת אלו שהשחיטה היא לשם הקצ"ה שהוא * אל צביר * שכונו לשחוט ותו"ל ונדבר ונכין שחי כיון דא"ח צל"ח אצל לא יאונר וולת אלו וישחוט ויצרך צצת אחת דצעינן הזכרה עובר לעשייתן : שו"ח שם :
 כ"ג אם צירך לשחוט ושונע קדי"ש או קדושה אם שונע ונשעונים וכיו"ל לא יפסיק כלל רק ישונע ונהס דשונע כעונה ואז לא הוי הפסק ואם א"ח לשונע ונשעונים אם הוא צין זכרה לשחיטה לא יפסיק כלל לענות ואם פסק וענה יצרך שנית על השחיטה אבל צין שחי לשחי יענה ויצרך ואל"ל לזכר שנית על השחי : שו"ח אות זו קוונן אות זו :
 כ"ד סעי' ה' : ואם רולה לשחוט הרבה וכו' וי"ח דשיחה צין שמיטה לשחיטה לא הוי הפסק : הגם דלריך לזכר שלא ידבר צין שחי לשחי וי"ו אם הפסיק צשיחה לא יצרך פעם אחרת כפי י"ח דקי זכרות להקל : ט"ו סק"ע תצ"ח סק"ה ונש"ח סק"ע קוונן סוף אות י"ו זכ"ש אות זו : שו"ח סק"ה וקיים וכן כהגו שאף על פי שנוצרכים צין שחי אינם חתרים ונצרכים : וכן ונהגנו פה בגדלד יע"ה דאין ונצרכין פעם

ראיות ופוסקים דק"ל דכפר . גם קם בלק"י אות כ"ח הביא וקם נו"מ"ד ויה"ק סי' ל"ב
דהכשיר בהפ"ו ולכן יש להחיר בהפ"ו :

י' קם עד וקום שישעיר ויתחיל להיות פרלים פרלים . זהו פ"ו הגאון והר"ף והרמב"ם ז"ל
אבל רש"י ז"ל פ"ו שער שבגורין צרכים הפנימי וכו' קו"ק ואין חן בקי"חין צום לפיכך
כיון לשחוט צאונלע הלו"ח וכו' ודוקא לכת"י אבל צדיעבד כיון שהגאון והר"ף והרמב"ם
וקס"י"ן לדעת א"י הכי נקטינן להלכה . פ"ח"ת קק"ה זכ"ת קק"ו :

י"א קם ולוועט עד הזפק . פ"ו עד גגו של זפק ולא גגו בכלל . כן כתבו כל האחרונים ז"ל :
י"ב סעי' ג' לריך השוחט שישחוט צאונלע הלו"ח ולא קחט וון הלדדין שחיתתו כשרה
והוא שהחזיר הקיונים וידע שהחטם קודם שמתך הופקת וכו' . דעת ו"ן

ז"ל צום נהחצטו צו כל האחרונים ז"ל דנפסטו דבריו ונשועו דבעינן תרתי בשוחט וון הלדדין
החזרת קיונים וידע בודאי שמתכן קודם הא' חט דלא ונייהו או החזרת קיונים גרידא ולא
השגית אס מתכן קודם או לא החזיר ק"י אפ"ו ידע בודאי שמתכן קודם פקולה . וכ"ע הנהו

עליו דונ"ל הא' דלא כוואן והש"ך . צקק"ח יקצ דבריו דאו או קתני והכנה"ג והפ"ח ז"ל
ישבו דבריו בעינן אחר דהחזיר ק"י ע"ש דבריהם . אבל רוב האחרונים והס' הר"ז צקק"ז
והפ"ח צקק"ח וכ"פ צפ"תי קק"ד וכת"י קק"ע והר"י ח"י א"ס ז"ל והלבוש ז"ל וש"א

ז"ל אות כ"ו ועוד שאר אחרונים כולם כ"ו יחזירו דעת ו"ן ז"ל כפסוקין דבעי תרתי החזרת
קיונים וידע וצ"ל וזה פקולה וכו' הגאון פ"ח"ת צקק"ח ז"ל . לענין דינא יש להחזיר
דתרתי בעינן החזיר וידע עכ"ל וכן ראוי להורות כפס"ט דברי ו"ן ז"ל ואין להשיב וצדא ונייהו פקולה :

י"ג השוחט וון הלדדין ואירע שמתך הצטר קודם הקיונים יש להכשיר ודלא כצ"ח דאמר
ונעטם שהיה דקווא צבעה שהתחיל לשחוט צצטר נקצ ונעט . צוטט ומזר ומתך צצטר
קודם שמתך הקיונים והו"ל שהיה דלא חיישינן להא' ואפ"ו לדין שאכחטו ונחזירין בכל השחיות

אין זה אלא אס ונציה הקכין אפ"ו קלת דחשבינן אותה שהיה : גם לא דוני נמי לנעלא גוני
צוטט דפוקלין וטוס שהיה דהתם לא ונעין עקק השחיתה הוה ואף קם שווארא צעלוא הוא
ונכ"ח כשעוק דרך שחיתה אף שמתך צצטר לא הוה שהיה אף לדין דפוקלין שהיה בכל
שהו . ע"ז קק"ז שו"ח אות ז' ונ"ז קק"ז וכן הקיונים ז"ל וני"י לקון ק"י

כ"ג קע"ו ד' עי"ן קם :
י"ד והיינו דוקא אס מתך צצטר הלו"ח אבל אס מתך צונופקת עם הקיונים יש להחזיר
וקום דחתיכת עלט שוהה עפי' ונחתיכת ק"י ויש לחוש לשהיה בקיונים . הגאון שו"ח
אות ז' וצתצ"ש קק"ט ע"ש :

י"ה ונעשה צא לדינו בשוחט א"י שהיה שוחט צהנה כדינו צאונלע הגרון ואחר שמתך קלת
ון הקיונים נטה ידו ונעט ומתך צצטר של הלו"ח דוקא ותכף וניד חזר אל הקיונים
והשליטם ולא הגביה ידו כלל ועיקר וון השחיתה אלא צעת השחיתה עצמה ידו צעת הולכת
הככין וילא חזן ונחזירין וניד חזר אליהן זה הנועשה צא לפנינו ונחזירין חכמי הישיבה הי"ו
והחירו אותה צפונצי והצי"ו ראיות וזה"ל דכתבו לעיל וקם ע"ז והאחרונים ועוד ראיות
אחרות וכן עיקר :

י"ז שוחט שהו"ח אינו יד ואינון ידיו לשחוט אינו שוחט צאונלע הלו"ח ונ"ש רק וון הלדדין
דהיינו צאלכסון ונ"ו הוא מתך הקיונים ולא נגע צונופקת ונח"ו ופשיעא דאין
לבעצרו צצט"ל זה . שו"ח שצ"י ח"א ק"י ונ"ה והעתיקו הצ"ח"ט קק"ו והצ"ח ו"ס ח"ס
קק"ו יד אפרים לקון ק"י כ"ב :

י"ח קם וה"ה לשוחט וון העוקף . פ"ו היינו דוקא אס החזיר הקיונים אבל אס לא החזיר
הקיונים ושחט וון העוקף אפ"ו אס חו"ר צרי ל"י דהתכתי ק"י קודם העוקף הכי זה
אמר אפ"ו לדעת הו"כ"י"ן צלדדין צידע לחוד דאין קהדי דשקרא קאו"ר דידע דא"ח לידע כלל
כ"ס הגאון פ"תי קק"ד וכ"כ צהדיא הפ"ח"ה קק"ט והפ"ח"ה ק"ו קק"ה ע"ש . והא' דהולכתו

לקת"ו זה אף דהצריס פקועים וקום דראיתי להצ"ח צקק"ו שכתב ונ"ש דעוקף אס לא
החזיר צדיעבד ק"י ע"ש . קרי ליה ונאריה דז"ל לא ניתן ליו"ר כלל דהחוט יעיד על זה ותו
דהרצנים

דהרצנים ז"ל שהביא ונשוח כתבו הפך וזה . ואפשר ד"ס נ"ש צצצרו :
י"ח סעי' ד' עוב לזכר לנושט צק"י ולחופטס קודם שחיתה וכו' וציונים כווא"ח הקיונים
צלדדים וכו' . פ"ו אפ"ו אס שוחט כנגד הגרון . ע"ז קק"ח והאחרונים :

י"ט ויתן לב לבל יחזיק בהפ"ה זו לחיישינן לעיקור הקיונים ולפעמים אס העוף קטן בכל
דחו צדחיקת יד השוחט צקיונים הוא נחנק לגנרי ויש לזכר עפי' . פ"ח"ת קק"י זכ"ת
קק"ז . וכפי טרגילים לתפוס הקיונים צדחיק יהיה לפעמים אח"ה חשט כשאין פרכוס דאולי

קודם שח"ו נחנק העוף כשהפ"ה הקיונים נושך הרבה קודם שח"ו אך וולד שלא ונלאכו להלך
פרכוס רק צונוכנת י"י לומר שהיא חשטא רחוקה ועכ"פ צפירכוס כל דחו אין טוב שום חשט
וצ"ל פרכוס ל"ע . דע"ק קק"ח . וכתב הר"י ונחת יוקף קם אות ז' והא' נושך הרבה שהפ"ה
קודם שחיתה יש להלך פרכוס אחר שחיתה דין ונוכנת :

כ' וציונים לריך אינון ידים והחיות גדולה ושלל ישחוט עד שיכחש ק"י דרך עור הדק וא"ו
ודאי יתהוך הקיונים תחלה ואס לא עשה כן קרוב שיצא לידי פשיעה . ונחת יוקף קם :

כ"א גם יזכר שלא יתלוש הנו"ח צידו צוקום שחיתה כי ודאי ילא דס ונחזור אלא יתחלת
ויקלקס ללדדים . ונחת יוקף קם :

סימן כ"א

א' סעי' א' כו"ה הוא שיעור השחיתה של הקנה והוטע וכו' שיחטבו שניהם צין צצהנה
צין צעוף וכו' ואס שחט רוב או צעוף רוב שנים צצהנה וכו' שחיתה
כשרה . קנה הוא הקרום שצפנים הגרגרת הנוצרת את הטבעות יחד וטבעות עלו"ס נקראים
גרגרת ורוב צעין וון הקרום ולוועט ולא ק"י בעצמי הטבעות . כ"כ ש"כ ז"ל צקק"ח ונ"ש

והר"י . והקנה עב ונלפניו וולד העור דקס יש טבעות וקרום אבל ללד הנופקת הוא דק
דקס אין טבעות כי אס קרום ונ"כ לענין שח"ו צעין רוב עביו ורוב הללו ואפ"ו שחט רוב
הקנה צעציו ולא צחללו דהיינו שחט וולד העור שח"ו שח"ו רוב עביו ורוב הללו ואפ"ו שחט רוב
הללו ולא רוב עביו כגון שמתהפך ק"י ושחטו וולד הנופקת ללד העור ג"כ לא וקרי רוב
ושחיתה פקולה אלא צעין שישחוט רוב עביו הקנה ורוב החלל . שו"ח אות צ' וצתצ"ש

קק"ג ע"ש וכן הקיונים ז"ל והר"י ש"א אות צ' דחה דברי הצ"ח וצונוכ"כ לא
כוון יפה דצצרי ר' ירוחם דהוא עשה הפרט צין רש"י לרי"ו לז"ד רוב חללה ואין האמת כן
אלא לז"ד רוב חללה דהלכה כמותו לא יש הפרט לענין דינא צין רש"י לרי"ו ולא יש צין
רש"י לרי"ו אלא דוקא לז"ד צרוצ עניה והכי רה"ט דברי הצ"ח והוא פשוט ועיקר כהצ"ח
ווי"ו גם הש"ח צק"ו דבריו חשט לדברי הצ"ח והחזיר :

ב' וה"ה צוטט א"י ליכא רוב חללו אפ"ו שחט עור הח"ן דוטט כולו וח"י חלל הפנימי
לא ויקרי רובא ופקולה . וכ"ש אס שחט עור הח"ן ומתך עור הצ' צעציו כל קצציו
לרוב עביו ולא הגיע לחלל השח"י פקולה . שו"ח קם . וצתצ"ש קק"ד . וצתצ"ו צחלק
שפ"ד קק"ב :

ג' קם ואס שחט רוב או צעוף וכו' . צר חיות הזכרים צרוצ ונ"ש יש כו"ו צ' ק"ס
דהיינו שלפעמים הקנה שלו צאונלע ואלא צעין קנה אחר אלא שאין עש"י חליות חליות
כדרך הקנה ומזר ונחצצר צקנה וכצצנו לקון ק"י ל"ג אות כ"ו דכשרים הם דהיינו
צציתיהו ע"ש . והנה אס שחט הצר אוואל לנועלה צקנה קודם שנתפללים ושחט הקנה
לצרו פשוט הוא דכשרה אלא דאס ארע שחטנו לנועה צוקום שנתפללים ולא שחט רק
קנה א"י . הגאון דע"ק סוף קק"ב נכתב דצ"ר והי"ה צל"ע . וי"ו ה"ב זצ"ה שוואל
צחלק השו"ח ק"י יוד פסק דע"ה וכן פסק הגאון וק"ו ק"י ל"ג אות כ"א ונשוע

נדבריו קם דצעין רוב שניהם ואס שחט כל הקנה הא"י וח"י הקנה הצ' לא ונ"י . גם
הקיונים כלל י"ח צקופו כתב ונ"ש שחיתה וצדחיקות ונ"ש ע"ת י"חן דאס לא שחט
צ' הקנים דע"ה .

ד' עס וצבד כסיוודו אותו ינלאו שהכשטו הוא רוב וכיון שיונלאו שכשטו יותר ונחלי אפיו כחווהש דיו כן הוא קו ונן זול ללא צעין רוב הכיכר לעינים אלא כיון דצוודידה הוא רוב כשרה וכן הסכיוו קלת ורצני האחרונים הפרוה ונורההא בקו עץ חיים שהשונות ורציו חידוה צפיוה אורח ויעוד שאר אחרונים וכן הסכים הר"הג בתו"ז ק"ו פ"ט אות ל"ד : אונס שאר רצני האחרונים החוירו וצבו רוב הכיכר לעינים ולא צוודידה והס הפרוה והשונות ובה"י והערה אות הו וש"ה אות הו ועוד אחרונים גם הלח"ה סק"ה ונשס עולת ילחק כתב דוהגים כל השונות להטריף אף בהפ"ו וכ"כ הצל"י סק"ה והקוונן צעטרון כלל י"ג סק"ב ע"ש : ונראה להפ"ו להנך הפוסקים דקצרי דקגי צרוב כל דהו צוודידה ו"ו חס לא צדק הסיונים חקף צלי הפסק זמן אחר שחיעה רק הנותין רגע רגעים ומלא רק כדי חוט השערה ודאי דערפה לכל שהוא כי האי יכול לצא צקל ע"י פרכוס והוא שכיח : הגאון כרתי סק"ד וחכ"ה כלל ו' אות ו' :

העורה

ונכל האזור לעיל דאס נולא צוודידה רוב כחווהש נחלקו צוה רצני האחרונים ונחס אוקרים ונחס ותידים ולענין הלכה אכן צדין ס"ל דצדדיקה כזו לא צקיאין לנודוד כחווהש וא"כ יש להחזיר וצעינן רוב הכיכר לעינים ואפ"י הפך קו ונן ז"ל ונשס דאכן לא צקיאין : ונה גם לפ"ש לעיל ונשס הגאון כו"פ דע"י הפרכוס ונלוי להיות כחווהש והיא קברא נכונה ואפ"י לכו ונן ז"ל ונולתא ללא שכיחה היא לצדוק חקף וניד קודם הפרכוס אלא כל כהאי גוונא צודקים אחר הפרכוס וא"כ צעינן רוב הכיכר לעינים צהדיא וכן הונחה פה בגדלד יע"ה :

ה' צקציונותו השו"ב צקיאין לנודוד על צו קנים שתוחצין לאורך חוטני כידוע ואין שום חשש דננחה צו החתוכים צקרה ודרכא יש להעניד עליו יותר ונקנה : והנודידה צקנה לדחוק צו לדיו ונ"ו ויוכל להכיר צטוב אף שיהיה רוב חללו והקיפו : וזהו צוודידת חוטני שלא ישרא חוונה אף ונעט ונקרווי חוטני ששחרים לפעמים ונצבז ללא כנו שוורגל צפוניוהו דהשו"ב דהו ונקרוויים הונחצרים הקנה חוטני דליחא דהכל ככלל סיונים : ונחת יוקף צלק"י קוף אות יוד :

ו' סעי' ב' אס שחט צצהונה האי כולו וכו' וצעוף צו חלחין וכו' : גם צדין לכתחלה לא קגי צאי ורוב שנים צצהונה גם אפ"י צעוף צעי שנים שלווים לכתחלה ולא קגי צאו ורוב שנים דכל לכתח"ו צעי לשחוט שנים לגונוי : פרוה סק"ג : ואותם השונות הונחלים חריפות צעלונס שחוט ונהיר הוא ואין שחטים הצו סיונים כ"ה רוב שנים צצהונה ורוב אי צעוף וגורס שאין צידו כ"ה דיעצד עתידים ליתן דין וחשבון על זה לכן כל ויי שנגע יראת הו צלצו ינשך ידו וזה : קוונן כלל י"ג אות א' וע"ש צעטרון סק"ה שהאר"ך ו"ל הגאון ונ"ש ק"ו ר"צ קוף סק"ה : ונ"ו אינו יודע ונה היתר יש לעצוד לכתח"ו ולשחוט רק רוב אי צעוף דלח"ה ז"ל הו דאורייתא וכו' ע"ש :

ז' סעי' ג' לא שחט רוב הקי צווקוס אי וכו' וצין שניהם רוב כשרה : כל הסעי' הזה וקע"ו שחטיו גצי כקולנוס ויירי צאופן שלא שיה כלל אפ"י שיה כל דהו : ס"ך סק"ב וכ"כ כל האחרונים ז"ל :

ח' עס לא וצעינא אס שני חתכים שוים צהיקף אי אלא אפ"י האחד ללד הראש והצו ללד ונשס כשר וכו' : פ"י בגון שאינס צלד אי אלא בגון ששחט ויעוט הקנה צוורחו ואח"ך שחט ללד ונשס צלפוטו של קנה ולא צלד חתך הראשון : אחרונים ז"ל ושפוט :

ט' גם צכאן צשחט ללד הראש והצו ללד ונשס בגון ללא שיה כלל ולא העניד הסבין ולא הגביהם אלא בגון שנדחפה ידו ללד ונשס ושחט כו"ש לעיל :

י' וה"ה אס שחט את הקנה לנעלה ואת חוטני לנעט או איפכא שח"ו כשרה : כ"הג הג"ה אות ע"ו ונשס כנה רצותח :

י"א' הא דשחט צצו וגי וקוונות היינו דוקא דיעצד שכבר שחט אצל לכתח"ו אקור לשחוט צצו וגי וקוונות אפ"י צצת או צצטצת או : כ"הג עס אות י"ב ונשס הרב דנש"ה וכ"כ הגאון שו"ה אות ג' וקיים עס דאס גורר הרוב צווקוס אי יש להכשיר דיעצד

אבל אס לא יש רוב צווקוס אי אלא ונכשירין אותה ע"י לרוף אפ"י דיעצד הונחזיר תע"ב ואין להחיר צכה"ג ע"י לרוף כי אס ללורך גדול ללא עדיף זה ונצהונה שהורה צה חכס ע"ש צצו"ה אות ג' ודו וצחצ"ש סק"ו :

י"ב' כתב הר"ו צה"י סק"ג עכשיו צו"הו כוהגים כל השונות להטריף אס שחט צצו וגי וקוונות אפ"י אס לא הגביה ידו אפ"י דיעצד ערפה והפרוה צקו"ה דחה דצריו דדין זה ונלחא ללא שכיחא וצצד שאינו ונלוי לא שייך ונחג אלא דיעצד כשר ע"ש וכן הסכיוו כל האחרונים כדעת הפרוה דיעצד ונותר וכן עיקר אלא דהונחזיר תע"ב כו"ש לעיל ונשס הצ"ש ז"ל ונה גם דאכן לא צקיאין ונחא דשהס ונעט דחופת ידו ולא הרגיש על כן אין להחיר כ"ה צהפ"ו :

י"ג' אס שחט צעוף צצו וגי וקוונות ע"י לקוונן ס"ו כ"ג אות ז' :

י"ד סעי' ד' שחטת העשה כקלנוס וכו' : פ"ו שהיא עשויה צאלכסן כוודרון כונו שונתקנים הקלנוס לכתוב : צצ"ת סק"ג ונשס הר"ה ערלונה ופוסקים וכ"כ הפרוה סק"ד :

ט"ו

ואפ"י לכתח"ו יכול לשחוט כקלנוס : שו"ה אות ה' וכ"כ החכ"ה כלל ו' אות יוד וכתב הר"הג ונכ"ה צתו"ז ק"ו פ"ט אות ל"ח ו"ל ואכן נהגין צדקה וצקנה שח"ו כקלנוס עכ"ל וכן אכחנו כוהגים גם צעוף :

ט"ז

עס אי כשני הונקר קשרה : כשני הונקרק יש צו כנה פירושים ועכשיו ראוי ונכון שלא לשחוט כשני הונקרק כלל והשונות צקיאים הם לשחוט שחיעה הגונה : הגאון פרו"ו צשפ"ד סק"ד וכ"כ הגי שו"ה צאו ו' דלשכר לצוא לידו ונכסול ע"ש וכ"כ הצל"י סק"ג :

י"ז סעי' ה'

היה חלי הקנה חתוך וכו' ויודע שלא יקצ חוטני וכו' : לא כתבתי על דין זה כלום שאכחנו כיון שראינו ונכה כל שהוא אפ"י צעור ונעריפין דאין אכחנו צקיאין צצדיקת חוטני וכ"כ ונכ"ה ז"ל : צתו"ז ק"ו פ"ט ו"ל ולא נטפלתו צו דאין אכחנו צקיאים צצדיקות אלו כו"ש השו"ב קוף סק"ה וכ"כ הכ"הג דלדין צבל גוונא הו ערפה כל שיש ריעותא צסיונים עכ"ל וכן אכחנו כוהגים פה בגדלד יע"ה :

סימן כ"ב

א' סעי' א' צעוף לריך לשחוט הורדין וכו' : צדין שחיעת הורדין קלרתי צה ואין ונכהגיו לללות העוף שלם אלא ונחתין אותו לכתמים ולחין אותו וא"כ

כל דין הש"ע שכתב צעוף לא שייך חללנו וכו"ש הר"ו ח"י אדס ז"ל צכלל ו' אות י"ב על ונכהגם להקיר הראש ללא שייך גביהו דיני ורידין וכו' ע"ש וכ"ש לונכהגנו דדרכנו לכתח אותו לכתמים וא"כ הו"ל דין העוף כדין הצהונה ואפ"י אס ינלא אי ונני חלף דיללה אותו שלם אצל ונ"ו וקיר וננוו הראש וכבר כתב ההגס דאס וקיר הראש וננוו לא וקיר שלם וכו"ש החכ"ה ז"ל וכן הסכיוו רצני האחרונים ז"ל :

ב' גם לגצי צשול ונכהגנו להקיר הראש ולנקר כל החוטנים של הדס שצלוחר ואח"ך ונצטלין אותו שלם וצוה אין ספקו כלל :

ג' ויהו ונה שנהגו צוודיכתנו צכל ניסואין שיהיה שווציאין חרנגול וחרנגולת שלווים ללורך חתן וכלה ע"ש להס ק"ו ע"ב צזה וננקרים הורדין וחוטני הדס של הזואר ונחס ונולחיס אותם ונצטלים אותם עס הראש שלווים זה הונכהג לא יכון לפ"י הגאון שו"ה צכע"ו אי ונש צצו"ה סק"ה ע"ש והיינו ונשס דחוטני לכו יחידלה שהציא ונן ז"ל צש"ע ק"ו ע"ו ע"י ג' ו"ל ויש שהחזירו שלא לחוכלו כולו כ"ו צללי אלא לאחר חתיכת הורדין וכו' ע"ש ונש"ה כתב הגאון שו"ה שלא לנלות ולצטל העוף עס הראש שלה אפ"י צניקור החוטנים : אבל אכן צדידן ס"ל כקתס ונן ז"ל עס שכתב קודם זה ו"ל לא יקצ הורדין וכו' ואס יקיר הצטר ונחוטני הדס אוכל אפ"י צלא וליחה ח"ו או ללי ואפ"י כולו כ"ו ונ"ו נחייקד הונכהג ואין לפקפק :

סימן כ"ג

א' סעי' א'

כל טבח שאינו יודע וכו' ואלו הן שהיה לרסק חלדה הגרונה עיקור ועוד יש צו דברים אחרים שלריך לידע והם צדיקה הסבין וצדיקה הסיונים אחר השחי' כוונת הגה לעיל ק"ו או קע"ו צו : ש"ך ואחרונים

ב'

ואפי' אם שולחין אותו אח"ך אם עשית כך וכך והאור צרי לי ששחטתי יפה שחיתתי פקולה כיון דאינו יודע הלכות שחיטה שוא שיה' ודקס ואינו נכריש כוונת' וכן ז"ל לעיל ק"ו או קע"ו ג' :

ג'

ואם הנשחט לפניו באופן שיכולים לצדוק צנוקס שחי' וראינו שלא הגרים וגם צדקו וראינו שלא נעקרו הסיונים גם ידענו שלא החליד בגוף שראינו שהנולה והשער החובים כדל"ו צק"י ג' קע"ו או הגם שנולאזהו לטוחט שאינו יודע אלל דין שהיה ודקס וותר לאכול ושחיתתי כי ג' הלכות והם הגרונה והלדה ועיקור ינסם צצדיקה ואם צדקוס ונולאוס כהגון כשרה וגם צדקו הסבין והיא יפה אלל אם חקרה לו דין ידעת דקס ושהיה עכ"פ חקורה פרי"ת קק"ג צצ"ת קק"ג : אלל הגאון שפ"ד קק"ח דהם דברי הפרי"ת וק"ל דגם דיני חלדה לריך לידע עיי"ש : וחי נקיס הלוי הי"ו (ז"ל) הסכים לדברי הגאון שפ"ד ונתן טעם שיואל לפעמים כשחדם טוחט תכנס ראש הסבין תחת העור ויהיה חלדה צנוקלת סיונים והם ח"ל לצדק אחר שחיטה ע"כ דוקא אם אינו יודע דין הגרונה ועיקור וותר אלל אם דין חלדה אינו יודע אקור לאכול ושחי' וכן עיקר' : אח"כ ראינו טכן הסכים הג' ונכ"הו כלל ג"ו צעשון קק"ג : ויהו ווי"ש אח"כ דבהגרונה נוי לריך לידע ודמה דברי הפ"ד לעמוד זה אינו להגרונה יש לידע צנוצ בגון שראין ששחט באולע הלואר וראשי הסיונים עדין הם לפנינו באיכותם ולא נגע בהם כלל : ווי"ש עוד ועם הרד"ה דשוא יטעו פעם אחרת וכו' אין לנו לגזור בזרות ודעתנו ואין ראה ונדברי הרב"ש כלל ועיקר' : והעיקר בדברי הפ"ד להגרונה ח"ל לידע :

ד'

אין לשאול טעם על הלכות אלו דכולם הל"נו הם : שו"ת אור ח' : והנחתכם לתת טעם על הלכות אלו לאו שפיר עבד דיש לחוש דליפוק הורצא וניה כי נדמה ונלחא לנולחא ועיי"ו ונכ"ל את הרצ"ם : תצ"ש קק"ח הכ"ח כלל ז' אות או ושי"ו צחלק שפ"ד קק"ג קוונ' עס אות ג' :

ה' סעי' ב'

שהיה כילד הכי שהתחיל לטוחט והגציה ידו קודם שיגמור השחי' וכו' : וה"ה אם לא הגציה ידו אלל העוניד ידו ושהה ונתעכב קודם שיגמור השחיטה פקולה : ש"ך קק"ג וכן הסביוו כל האחרונים ז"ל :

ו'

כתב הדע"ק קק"ח ויש צטטיות חונסה הדרגות : או הגצתה הסבין לגמרי באולע זה שהיה לכ"ע : צו לא הגציה רק שהה צלי הולכה והוצאה ג"כ שהיה גוורה לכ"ע : ג' סתך צוופקת ולא נגע או צק"ו באולע ע"י העיית הסבין גם זה הו"ל שהיה גוורה לכ"ע דו החיתוך צצויעוט צתרא דקונא ששהה צו ונחמירין וקפ"ק : היינו צציעור שהיה גוורה לדיון כוונת צצנווך לקונן אות ל"ג : הו הוליד והציא צלי חיתוך כל דהו פלוגתא ונחמירין צזה עכ"ל : ז' עוד כתב צדע"ק קק"ג שתלישת השערות אינו הכרה לשחי' שאפשר שיפנה את השערות צצו ידיו ללדדון והשוחט ישחוט צלי חקס וכן כתב הו"ח צק"ו תל"ח שאין תלישת השערות הכרה עיין עס עכ"ל וכ"כ צתקו הכצ"ח ק"ו קי"ו עיין עס ועיי"ו ונחת יוסף צלק"י קק"ו ושנ"ח אות צו :

ז'

עס ואם צה לשאול אחר שהגציה סבינו כילד יעשה וכו' ואח"כ יספוך השעט ויצדוק אותו וכו' : אין אכחו צקיאין צצדיקה זו של השעט : ש"ך קק"ו : ואפי"ג שהגאון רש"ל כתב שיש להקל צהש"ו צצדיקה זו ווי"ו הרצה והאחרונים לא הסביוו צזה וגם הגאון צכרת"י קק"י והגאון שו"ת צהצ"ש ק"ק כ"ג וכ"ג וכן החו"ר הגאון ושי"ו אות ו' סתתז ולנועשה ל"ע וכ"כ צכח"ח כלל ז' אות דו עיי"ש וכ"ש אכן יתנו דיתנו שאין אכחו צקיא"ם כלל ווי"ווינו לא ראינו עס או שצדק צוטט ועל כן אין להקל אפי"ו צהש"ו :

ט' עס צהגה והונכה פשוט צוודיות חלו להטריף כל שהיה אפי"ו ושהו צין צעוף צין צצהוה ואין לשכות וכו' : ואפי"ו צהש"ו הונכה להטריף : ש"ך קק"ו וכ"כ כל האחרונים ז"ל וכ"כ הה"ג ונהר"ח ז"ל צתו"ו ק"ו לו אות ו' הו"ל והכי נקטין גם אכחו צעירנו לפי שא"ח לנולס השיעורים הכו' ואין לנוקור איקור הורה ציד כל אדם שהוא ישער ויכשר דלא כל הדעות שוות אלל ראוי להחוייר צכל שהוא וכן הונכה עכ"ל : גם אכחו צעירנו פה צגדלח יע"ח כן ונכהי"ו לפקול כל שהיה אפי"ו ושהו צכל הווי"ם ואין להשיצ :

י' אם נדחק הסבין ונעקוס לנעקוס כשר אף לדיון כונו שווליו צשוחט צצו וגו' וקוונות : ט"ו קק"ג וכן הסביוו כל האחרונים ז"ל זולת הגאון הצ"ש צצק"ג כתב צצעוף פקול וכן פסק צק"י כ"ח אות ג' צצנו"ח צבי צו וגו' וקוונות צעוף פקול וכל האחרונים פליגי עליה והסביוו דלף צעוף כשרה וכן עיקר' : ונה שהק"ו הצצ"ש על הפרי"ת וידידיה חדידיה לק"ו כאשר יראה הרואה דווקוס שהיות ונלטרפות נגע צה ולק"ו ויהו צכר כתצנו לעיל צק"י כ"ח אות י"ג דאין להכשיר אלל צהש"ו צבי צו וגו' וקוונות וה"ה כווי הכ"ה צכדחק הסבין :

יא' עס הג"ה ואם נולל לאח"ש גוי או כילח צו וכו' : לאו דוקא גוי אלל ה"ה עשצ ארוך ודק שנולל צקנה או צוטט עריפה : ש"ך קק"ח ודלח כצ"ח שהכשיר צזה וכן הסביוו כל האחרונים ז"ל דלפי צעשצ ארוך ודק פקולה וכן הונכה :

יב' אף חוט השערה שנולל הן צוטט הן צקנה יש להטריף : להח"פ קק"ד ועס עולת יחחק צל"י קק"ג וכן וטעו ונש"ח שצווי ח"צ חו"ד ק"י ק"ח : והרי קוונ' צעשרון קק"ח הכשיר צחוט השערה והוה על הרי עיי"ל עיי"שצ : ונכהגו פה צגדלח יע"ח כשנולל חוט של נשי או של אור גפן או חו"הס צחוך הסיונים של העוף להטריף :

יג' וה"ה אם נולל הגוי ונכה צין קנה להוטט ונצחון עריפה : שצו"י ח"צ ק"ו כ"ד ערי"ה אות ו' חו"ו ק"ו לו אות ח' :

יד' לאו דוקא צעוף אם נולל גוי אלל ה"ה צצהוה יש להטריף : הגאון צ"ח ז"ל וכן הסביוו קלת רצני האחרונים והגאון הצ"ש קק"ג הכשיר צצהוה צהש"ו וכן הסכים החכ"ח כלל ז' אות צו ועיי"ו ושי"ו קק"ח :

טו' אם הוא ספק אם הגוי נחתך עם השחיטה או לא אין להטריף וכן הודתי הלכה לנועשה כונה פעמים : כנה"ג הג"צ"י קוף אות ל"ג וכן הסביוו כל האחרונים ז"ל :

טז' כשנולל גוי צחוך הקנט או הוטט וקלס הגוי הוא צנוקוס השחי' ונכהגו הוא לחפש ולראות צלד הצו של ווקוס השחוט ד"ו"ו אם קלה הגוי הוא צלד העליון של הנשחט וכל ראקו כחפש וכראה צלד הצו של הנשחט אם ראינו עס עוד חתיכת גוי זהו צודל"י שהיה הגוי שלם ונחתך צצעת שחי' חה קלהו הצו ואקור ואם לא נולל עוד חתיכת גוי צלד הצו אזי הוא כשר דודל"י לא הים עוד גוי ולא נחתך אלל השחיטה היתה אחר ווקוס הגוי : וכן צהפ"ד אם נולל ראש הגוי צלד הצו של הנשחט וכל סגוף אזי נחפש צלד העליון אם נולל עס חתיכת גוי אקור ואם לא נולל עס חתיכת גוי וותר : כן ונכהי"ו פה צגדלח יע"ח וכן יעשו כל השוחטים : וכ"כ הרי ונחת יוסף צלק"י אות כ"ו ועס הרצ ערוגת הצוטס שאם רואה קס צלד או לריך לראות צלד הצו דודל"י דכוה לריך לצרו"י צלי עורח לריך לצרו"י ואם לאו הוי כוועלים עין ואקור עכ"ד ולפ"ו הוי כוונכהי"ו :

יז' וכל זה היינו דראה נחתך צצנווך לנעקוס השחי' אלל אם וולל ונקלת קס לנועלה ווקוס השחי' וקלת לנוטה ווקוס שחי' אם הם ונח"ויות החחוכים ונהגוי ודל"י נחתך ואקור ואם אינם ונח"ויות הו"ל ספק חחוך וקיל : ונכה"י עס :

יח' ודוקא אם נולל הגוי חחוך אלל אם לא נחתך הגוי כשר וכן אם הוטט וולל שערין או סובין וכדוונה כשר : הגאון שו"ת אות י"ג וכתב הטעם צהצ"ש קק"ג כיון דהשוחט לא הרגיש עכוצ צחתיכתו אונרין שהסבין עשה ווקוס לעלמו יעבר ודלח כהרצ לקט הקוחט שאשר צוטט שיש צו סובין : וכן התי"ד החכ"ח כלל ז' אות צו שפ"ד קק"ח קוונ' צעשרון עס וכן וטעו צשאר רצני האחרונים ז"ל :

יט' פעם או שחטו עוף ונולל אח"כ חצן צוטט ולא נחתך כלל והכשירו כל צני היטיצה

הרב גור אריה ז"ל הציאו הזבחת קק"א וכל מה שהקשה עליו הזבחת הנואה יראה לליכא קושא כלל ושגיחה היא על הזבחת ועמו הק"ר :

כ'. אם נושא דוחן וכדומה שהוא דבר קשה ונוח בשטח רכה הרב צחי כהונה ח"א ק"ו יוד להכשיר ונ"מ לזעזע לא ונלאו לצו להחיר אבל בספק נחתך הדוחן או דבר הקשה החיר בפונצ"י ונח"צב אות זו :

כ"א. כתב הר"י ונחת יוסף בלק"י אות כ"ט ונ"מ ע"ש ק"ו ק"ה צ"ל ששטח אווה ולא הרגיש זה דבר רק שאח"כ כפל ונח"צב חתיכת עץ ולא נודע אם צ"ל ונח"צב והחיר זהו הולך צו"ל ונחתך השטח כפל וכל שלא ראוי תחוב צו אין לחוש ואפי' דיקה לא צ"ל ולא נקרא ספק בשחיטה כלל כיון דאין כאן ריעותא וגם כיון ש"ל צ"ל צ"ל לא נקרי ספק בשחיטה עכ"ל :

כ"ב. אם נושא נוולה חתוכה בשטח הסכנות אחרונים להטריף ועיין לקמן ק"ו ל"ג ונח"צב אות זו :

כ"ג. כשחוטטין עופות פטוויין לפעמים כשאר עדיין בשטח שלהם האוכל על הפטיונה ואסור לשחוט אז דהו"ל שהיה גמורה לכן לריך להטריקס צ"דו ל"ל ונ"מ ולהשקות אח"כ את העוף ח"ס כדי להוריד האוכל שצ"ע לוניה שלא יזיקו להטריף : קוונן כלל ע"ו קוף אות זו ונח"צב אות זו בגדלד יע"א שאם צ"ע שחוטטין הקיונים לשחיטה ונלא אוכל בשטח ונח"צב אות זו צ"דס ל"ל ונ"מ או לפעמים דוחף אותו לזעזע ל"ל הר"ש כדי שלא יעכב בשחיטה ויהיה שח"ס :

כ"ד. אם צ"ע שחיטה חתך צ"לצ"ע ונ"מ י"ש לחוש ששהה קלת ונח"צב ציעותא וטריפה : שו"מ אות זו ושאר אחרונים : והיינו דוקא צ"עוף אבל צ"עוה אין להחזיר : תצ"ט ק"ק י"ד :

כ"ה. אם חזירו היה נח"צב צ"עוף וצ"ע שחיטה חתך גם צ"לצ"ע חזירו ונ"מ . ער"ה אות זו ונח"צב אות זו ושאר אחרונים :

כ"ו. אבל אם חתך צ"לצ"ע שלא צ"ע שחיטה הקיונים כגון לאחר שצ"ע הסבין צ"עוה או צ"עוה סוף לליכא אז חתך צ"לצ"ע ואחר כך חזר והולך הסבין וגמר השחי' ודאי דשהיה היא וטריפה : הגאון ע"ש ק"ו ל"ג ער"ה שם תו"מ ק"ו ל"ז אות יוד :

כ"ז. ואם לא ראה החתך ולא הרגיש רק אחר השחי' ראה שצ"לצ"ע חתך אין לחוש כל שלא הסיר הסבין והקיונים : שו"מ אות זו הכ"א כלל זו אות זו :

כ"ח. אם נדחף ראש הסבין צ"ע שחיטה צ"עוה או צ"ע קשה השחיטה פקולה : שו"מ זכרון יוסף יו"ד ק"ו או ונח"צב אות זו שו"מ שם ושאר אחרונים : אונ"ס הר"י וקוס שוואל ק"ו כ"ט הכשיר בפונצ"י וצ"לצ"ע שיצדוק סביו אחר השחיטה ותיוולא יפה ע"ש : ואנחנו ונח"צב אות זו בגדלד יע"א להכשיר כ"ו הרב וק"מ ז"ל :

כ"ט. העביר השוחט חודו של סבין על הקיונים ועל העץ ואמר צ"י שלא שחיתו ולא חתכתי צ"ען כלל רק נגיעה צ"עוה י"ש להכשיר : זכרון יוסף שם ונח"צב אות זו :

ל'. תרנגולת או שהיה חוט יולא נפיה ונשכו צו וראו שהוא תוך השטח ולא יכלו להוליאו לחוץ כ"ל שחטין אותה י"ש להחזיר צ"ע דשחטו הקנה לצ"דו ואע"ג דלכתחילה לריך לשחוט אף צ"עוף צ"י קיונים ונ"מ כאן הו"י כד"עצד דחיישי דאחי ל"די שהיה אם יחתך השטח ואחר שחיטה יראו ויהיין חוט זה צ"ל ואם נושא שהוא עיקרו צ"עוף או צ"עקצ"ן ולא נושא צ"ע ריעותא אחרת ונכשירין אותה : שו"מ ח"ב ק"ו ק"ה פת"מ קק"ג וכן הצי"ה הפת"מ שם קק"ה ונ"מ ק"ו חו"ד ל"ל כ"י היבא שו"מ ח"ב צ"עוף שו"מ יולא צ"עוף דבר ונ"מ כגון שאכל עכשיו וכדומה ונחתך לשחוט ק"ו או לכתחי דשעת הדחק כד"עצד דניי : אה"ך צ"ל ל"דינו ק"ו צ"ל"ו וראינו שם צ"עוף קק"י צ"עוה דצ"י השו"מ וכתב דאין לשחוט עוף הכ"ו לכתחילה וכתן צ"י ע"מ"ס ח"ד דכיון דיכול לוברה לנכרי צ"ל הפסד אין זה נקרא ד"עצד ועוד דהא כתב הרבצ"א ז"ל הצי"ה חו"מ ק"ו כ"ד קק"י דאע"ג דהכשירו של עוף צ"ק"ו או ונ"מ צ"עין שהיו שניהם ראויים לשחיטה וכאן אין חושב ראוי לשחיטה ע"ש : ולע"מ"ד אין דצ"ריו כדאי לדחות דצ"י הגאון שו"מ דוני יאמר דנשום דאינו יכול לוברה לנכרי אין זה נקרא ד"עצד דלדברא אונ"ס דכיון דלריך להוליאו ונכחוהו ונח"צב כ"י לוברה לנכרי זהו הו"י ד"עצד ונ"מ דא"כ כל איקוים דנכשירין ד"עצד יאסור לנכרי צ"ל הפסד ולא יאכל זה לא שו"מ ח"א דאי

ודאי כיון דלריך ונכירה ונקרי ד"עצד ואף ש"ש לדחות דשם הנואכל מוכן ומזומן לפנינו והכ"א לריך ונעשה השחיטה ונ"מ הסב"ר כותנה דזה ונקרי ד"עצד כה"ו שו"מ ז"ל : ונ"מ עוד והצי"ה ונ"מ הרבצ"א והנ"מ דצ"עין שהיו צ"י הקיונים ראויים לשחי' אין שם ראיה כלל דשם נאמרה ג"כ עיקור קיונים דאין ק"ו ראוי לשחיטה כלל אבל הכ"א ק"ו ונ"ל עלונו ראוי לשחיטה א"ל דצ"ר אחר גורם לו דאין שחטין אותו והוא החוט ואם הולך החוט יהיה ראוי לשחי' ועוד דאפי"ה יכול לשחטו ונ"מ חתוכה או אפי"ו נודצ"ן ולא ונקרי שהיה א"ל ונ"מ חתוכה צ"ע דאי ונקרי ראוי לשחיטה ופשוט : ועל כן אין להחזיר כדצ"י הצ"ל צ"ע : וכן הרב ונחת יוסף צ"ע ק"ו בלק"י אות כ"ט דהא דצ"י הצ"ל הכ"ו ע"ש : והעיקר כדצ"י הגאון שו"מ ז"ל וכן ראוי שהגאון צ"עוה וביד אפרים הצי"ה דצ"י השו"מ ולא השיגו :

ל"א. לפעמים נושא צ"עוף צ"י ק"ו ל"ק"ו צ"עוה קשים כוונ עננים אם נחתך או ונ"מ ע"ש הקיונים י"ש להטריף ונח"צב צ"עוה רכים סב"ב הקיונים אין לחוש . פת"מ שם ונ"מ ק"ו חו"ד ד"ל . וכן נעשה ונעשה צ"עוה שפעם או הרגיש השוחט צ"עוה השחיטה שחתך דבר קשה ואח"כ צ"עוה ונלאו ט"מ קשה צ"עוה ונח"צב אותה ח"י ק"ס הל"י ונע"ש שהיה :

ל"ב סעי' ג'. שחט ונע"ש ונ"מ וכו' : לדין שאנחנו נוהגים לפקול שהיה צ"עוהו צ"ל ענין טריפה וכו"ש צ"עוה וע"י לעיל אות זו וזו :

ל"ג סעי' ד'. השוחט צ"עוה צ"עין שאינו ח"ד וכו' בשחיטה וייעוט אחרון של ק"ו ראשון ח"ו פקולה : אפי"ו לפי ונח"צב דק"ל דשהיה צ"עוהו הכ"א צ"עין שיעור שהיה גמורה דהיינו כדי שיגביה הצ"עוה וירצי"נה וישחוט והיינו ונ"מ דנח"צב הכ"א בשחיטה הקיונים צ"עין דוקא שיעור שהיה אפי"ו לדין . ש"ך קק"י ודלא כצ"ח והסב"ס עמו השו"מ דלדין ח"כ פקולה ככל גמולא ליתא דאין לא ק"ל הכ"י דא"כ ליכא לויקס עלה דוילתא דאפי"ו צ"עין יפה הר"י שו"מ ונע"ש בשחיטה וייעוט צ"עוה דק"ו קו"א והו"ל שהיה א"ל על כרחך לו"מ דצ"עוה צ"עוה לא פקלין שהיה ונע"ש וכן הסב"ס פ"מ צ"עוה וכן הסב"ס כל האחרונים ז"ל : אבל צ"עוף י"ש להכשיר : ויהו ודאי לכתחי אין לשחוט צו אפי"ו עוף דהכשירו צ"עוה ק"ו או כיון דלריך לכתחי לשחוט צ"י קיונים צ"עוה כוונ צ"עוה : אחרונים : והיינו דוקא אם הוא חותך חו"ד ונע"ש ונע"ש אבל אם הוא חו"ד ונ"מ ולא חתך כלל הו"י שהיה צ"עוהו ואסורה צ"י צ"עוף צ"י צ"עוה : שו"מ ושאר אחרונים תו"י יא"ש אות ע"ו :

ל"ד סעי' ה'. אחר ששחט רוב או צ"עוף או רוב שנים צ"עוה אין שהיה פוקלת וכו' וי"ש וי"ש שאומר שכל שלא נגמרה שחיטה כל שני הקיונים פוקלת שהיה וכו' הג"ה ואפי"ו ד"עצד הנונה להטריף וכו' שו"מ הצ"עוה או העוף לנות יכו" על ראשו וכו' . ונח"צב ק"ו שישאר וייעוט ונ"מ הקיונים שלא נשחטו צ"עוה או צ"עוה צ"עוה או צ"עוה וייעוט א"לצ"עוה צ"י ק"ו ללואר ושוקק אותו צ"לצ"עוה חתך וני"ד צ"עוה שחיטה כן הנונה פשוט א"לצ"עוה ונ"מ השוחטים הקדמונים : ונח"גו כן ונ"מ דאפי"ו ל"ק"ו ההגה שפוקל שהיה צ"עוהו צ"עוה ד"עצד היינו דוקא אם עשה כן דרך שחיטה ונ"מ חתך צ"עוה צ"ד לאו דרך שחיטה כלל והרי הוא נכחה על ראשה כדי שתנוות : כן כתבו האחרונים ונ"מ צ"עוהו קק"טו ונ"מ הרבצ"א ק"ו ש"מ שהכשיר צ"עוה גמולא אפי"ו לדעת רש"י ז"ל :

ל"ה. שם צ"עוה יכו" על ראשו להחיתו ולא יחזור וישחוט : אם חזר ושחט צ"עין פגום גם כן פקולה ודלא בשחיטה ונח"צ"ן . ש"ך ק"ק י"ג וכן הסב"ס כל האחרונים ז"ל :

ל"ו. ואין לצ"עוה ונח"צ"ה של צ"עוה כדי שתנוות ונ"מ דנ"מ צ"עוה ד"עצ"ר : ש"ך קק"י צ"י ואחרונים ז"ל : ועיין ונ"מ לקמן ק"ו כ"ד אות י"ו :

ל"ז. אם גמר השחיטה אדם אחר פקפק הגאון תצ"ט צ"עוה ופקל ונ"מ ע"ש : ואם גמר השחיטה על ידי גוי שרי דחתיכת הנכרי לא ונקרי דרך שחיטה אבל י"ש לנ"מ צ"ל לעשות ע"י גוי : הגאון הכ"ו שם צ"עוה ק"ו ח"י ע"ש ונח"צ"ט .

ל"ח. שוחט או ששחט רק הקנה צ"עוה ונ"מ ח"ב ח"ל הצ"ה היה עדין חי והחזירו העוף לצ"י השוחט ושחט את השחי' כשרה כיון שכבר י"ל ונחת י"ד השוחט צ"עוה שחיטה : שו"מ ח"ב ק"ו כ"ד ער"ה אות ח"ו ש"ש"א אות א' . ל"ז אריה שעה חולין על

דף לו ע"ב על התוס' בד"ה החליד צויעוט וכו' ע"ש . אונס הגאון כו"ב ומה' צויעוט
ק"ו זו דעה דברי הסביו והעריף ע"ש :

ט"ל ונעשה שנעשה אללנו פה בגדלד יע"א צוועט או שחט צהוה אחת ונשתייר
ויעוט מן הוטע שלא נשחט ואחר שקילק ידו מן השחיעה שחט אחרי זאת בו
צהוה אחת ואח"כ חשב שנתה אותה הצהוה הראשונה שנשאר זה הויעוט וחזר אלל
הצהוה הראשונה וחתך צסקין פגוה ונשי לדדי הוטע והציא אותו צידו לראות אם
נשחט רוב ק"ו אם לאו ואחר שחתך כנ"ל פרכה הצהוה ונשחטו צזה שנוכל שחתך
את הוטע וסיה הצהוה עדיין צחיים ונעשה שהיה צויעוט צתחא והטענו להם שזו ונעש
נדון הסביו הכ"ו שלקו הסביו הצהוה כשרה שכבר קילק ידו מן השחיעה ושחט צהוה
אחרת וכבר ילא ונחתה יד השחט צהכשר שחיעה ולקו הכו"ב הצהוה אקורה אח"כ
כתוועדנו יחד והכשרנו הצהוה היא יען דהכו"ב ז"ל כהצ צלד מן ה"לדדין וז"ל וא"כ גם
ויעוט ק"ו לכך נשחטו בגוה דלולי לא וקרי כלל דרך שחיעה והוי כחותך צרגל אלל
כאן שהוטע נשאר אולי צזה לא נשחטו צגוה והוי ככלה דלורייתא וכו' עכ"ל .
ושווע ומה הא דועריף הרב ונעש שנשאר ק"ו או לגוהי אלל הכא דלא נשאר אלל ויעוט
מן הוטע גם הכו"ב וודה צזה ואפ"ו את"ל דהכו"ב ונלדד לדדי אלל לפי דין ונחזיר אפ"ו
אם נשאר רק ויעוט או לצדו ונ"ו יס צזה בו ק"ס קפא אס הל"ו כדברי וכן ז"ל ודעויה
דלוי פוקל שהיה צו"ב ואת"ל דהלו כוואן דפוקל שהיה צו"ב דלנ"א הלכה כהר"ן ודעויה
וזה גם דרלוי עכ"ל דגם שו"ב קק"ו הכי ק"ל דחותך הויעוט צסקין פגוה ע"ש ואפ"ו
את"ל דל"ן הלכה כהר"ן אלל כש"ך ודעויה דלפ"ו אם השליס צסקין פגוה פקולה שו"א
הלו כהצו"ו ודעויה שכיון דקילק ידו מן השחיעה והקיס דעתו ונחתה השח"ו ונחת ואל
וקרי שהיה זכו בו ק"ס . ועוד יס קפא ד' דשו"א גם הכו"ב וודה צזה ונעש דלא נשאר
רק ויעוט ולא נשאר ק"ו גו"ר . עוד יס קפא אחר חושי דשו"א זה הפרכוס לא ונחשי
פרכוס ווקרי ונחת הצהוה וע"כ הכשרנו :

אח"כ צא לדינו ק"ו ונכ"הו הכד"ו וכתב ככלל נ"ו צעטרון קק"ו שהגאון כו"ב דעתו
לאקור וכל וכל אף כשלא נשאר רק הויעוט ע"ש . ועוד אונרו צני היס"צה
ה"ו עדעת הסביו כדעת ונח"ן והס דעה או ואין צינעה אלל שוהר"ן ונכ"ר אף לכחלה
והצו"ו דוקא צדעצד וא"כ לא נשאר רק ק"ס קפא אס הל"ו כו"רן ז"ל ואת"ל דהלכה
כהפוקלים שהיה צו"ב שו"א הל"ו כוהר"ן וצו"ו . ויהו כתב הרב ונכ"הו שס צקו"ן אות
יד שכיון דלוי עו"וד על רגליו הו"ל כו"ת אף שוועדנו ונפרכס ע"ש הרי דק"ל דפרכוס
לוי חסוב צזה כחי ווקרי ונחת הצהוה וכ"ש צכ"ד דיתכן זה הפרכוס לא ונחשי אפ"ו
כפרכוס דעלנ"א ונעש דהוי אחר זמן רב דל"ן זה היות כלל דהוי כו"ב הלע"א כו"ש צק"ו
י"ז אות ג' וא"כ יס להכשיר :

מ' סעי' ו' שחט עוף ושהס צו ולוי יודע אס ניקב הוטע וכו' . דוקא עוף חיה ליה
האי תקנתא ונעש דהכשרו צק"ו או אלל צהוה א"ן לה האי תקנתא .
צ"י ש"ך קק"ו ואחרונים :

מ"א שס ולוי יודע אס ניקב הוטע וכו' . ואס חפס הקנה לצדו צידו ונחטון שלא
יגע צוטע ואור צרי לי שלא נעתי צוטע ונחת ואל צעי צדיקה . צ"ח ש"ך
קק"ו וכן הסביו כל האחרונים ז"ל ואפ"ו לדין דפקלין שהיה צויעוט קו"א דקנה דהא
דפקלין צויעוט קו"א ונעש דחייטין לנקיבת הוטע אלל הכא דחפס הקנה ולא נגע צוטע
לא חייטין גם לא וקרי שחיטות דהיא דעצד לה ונקודס לא וקרי שחיעה כיון
דלא ונחיה ודי . חצ"ש קק"ע :

מ"ב וסיכא דחפס הקנה לצדו ונכתפק לו אס שחט ויעוט או רוב ישחט צווקוס אחר
ורוחה צווקוס הראשון אס הוא רוב או ספק פקול דהוי שהיה צו"ב ואס לא
שחט צווקוס ראשון הרוב אלל ויעוט וצווקוס שני שחט הרוב כשרה . הגאון פרו"ו צו"ש
אות ו' וצ"ש"ד אות נ"ו :

מ"ג הגה וסו"מ להעריף הכל וכו' . גם אכחו ונחגבו כך כו"ש רמ"א ז"ל דל"ן
אכחו צק"א"ס צצדיקת הוטע .

מ"ד שחט הוטע והכחו ושחט הברגת ואח"כ גו"ר את הוטע ונחת שצוק צשחיעה
כשרה . רוקח ק"י שפ"א ש"ך קק"ו פרו"ס קק"ך צ"ח קק"כג . ואפ"ו לדין
לוי"ר זה כגון שלא הגזיס חסכין כלל אלל כדחשה ידו וחתך צקנה ואח"כ גו"ר הוטע ולא
שהה כלל ונחת שצוק צשח"ו א"ן לחוש ונח שפסקין צין קנה לטעו . שפ"ד קק"ו :

מ"ה שס ואקור לנזכרו לכחי וכו' . וה"ה שאקור להשחוטו צצ"חו דחייטין דלנ"א אח"י
לידי תקלה . מרדכי צשס הר"ף . אלל אס א"ן לריך להשחוטו אלל כ"א יוס
שחתעצו ותלד דערפה ח"נה יולדת ויחת . ש"ך קק"י שפ"ד קק"ע :

מ"ו שס ונעעס זה אס חלש הנולות מן העוף וילא דס וכו' . ואס הוא הפ"ו או ע"ש
וסעשה דחוקה או לעני יס להכשיר כשילא דס בתלישת הנולות . צ"ח ש"ך קק"ך
שו"ח אות י"ג שפ"ד קק"ך חכ"א כלל זו אות ה' כחי קק"י לח"ה קק"עו צכ"י קק"י
קו"ן כלל נ"ו אות י"ח שו"ב קק"י :

מ"ז שוועתי ונגדולי סדור דל"ן להחזיר צחולש נו"ת וילא דס חל"כ קינה אותה עיפת
דס וילא אחרת צווקוה או היא ערפה ונעעס הכו"ל אלל אס לא צא שוס עיפת
דס אחר שהקיר העיפה הראשונה ח"נה אלל הדס ונחקוס חתיכת הנו"ה והעור ח"נו ניקב
יש להכשיר צכ"ה ונעעס דווכח וכל הפוקיס צחולש וילא דס הא חו"מ"ה גדולה להעריף
וכצו דלא לוקין עלה כ"א שרלוי שצא עיפת דס אחר שקינח . אוהל ילחק ק"ו בו צצ"ח
קק"ד קו"ן שס אות ח"י :

מ"ח הא דלשרי"ן צנהלש נו"ת וילא דס היינו דוקא צעוף אלל צויריעות שערות צהוה
צין גקה צין דקה א"ן חשש . דע"ק קק"י :

מ"ט דוקא כשילא עיפת דס אלל כי יתאדס הלו"ר וליכא דס כשר . נ"ו קק"ז שו"ח
אות י"ג ושאר אחרונים .

נ' אס יס על העור של העוף ח"ה גרר צעס על ל"ו החי"ן ושחט צווקוס אחר
וראה ללד הפכיו"י שא"ן שס רעותא על העור כשר צזה לכל הדעות . נ"ו קק"ח
שו"ח שס ושאר אחרונים . וכ"ש כשנו"ל כן צצהוה . וכתב הר"ה ונח"ה צחו"ו ק"ו
צ"ן אות כ"ע דכן הסכים הרב שפת ה"ס ז"ל :

נ"א וכן אס נקרב ונקלת העור צידי אדס צעוף ערפה דלא ש"ך צעוף דנקרב ונקלת .
וש"ש קק"ח טו"מ"ד דף ג' :

נ"ב וכן כשהתכונ"ס נושכים זה את זה וילא עיפת דס כנגד ווקוס הוטע יס להורות
כדין תלישת הנו"ת וילא דס דצווקוס הפ"ו או לכצוד שצת או לעני יס להקל .
כ"ה"ג הב"בי אות י"ע קו"ן כלל נ"ו אות י"ע וכתב לכן ונלד לריך להשגיח על זה
דעת קדושים קק"ו :

נ"ג אס נפשט קרוס העליון ונעל הסיוע"ס אפ"ו ונשהו ערפה וניהו צנפוח צעלנ"א
קצ"צ הסיוע"ס וליכא שוס רעותא אחרת לא חייטין לנקיבת הוטע אלל חול"ן
ונחנת דבר אחר וכשרה . כ"ה"ג שס :

סימן כד

א' סעי' א' דרסה כילד כגון שהכיס חסכין על הלו"ר וכו' . אס צשעה ששחט לענע
העוף את ראשו צחולש השח"ו או אפ"ו צקוף השח"ו נענע את ראשו
ואת גיפו . הגאון דע"ק ז"ל צק"א החזיר צזה ונחשש דרסה ככתוב צדברי קדשו ע"ש
ונו"ו כהצ צקוף דצריו דהשח"ס וצודקיס דשס אונרו דלית דחש להא אף צדנוד צחולש
השח"ו כשא"ן שהיס ודאי והוא דבר ונ"ו ונעולס לא שווענו שאלה על זה עכ"ד . וגם
צו"דיתנו פה בגדלד יע"א לא שווענו שחשטו על זה . ונו"ו ככתבו זה שרכל לפי ראות
עיני

שפוי כוצע לנוקונו . וכתב ואלהיו צדיקי עיקור אהל ילחק ק"י עו בזב"ח סק"ט קוונן סס
קוף אות ז דע"ק סק"ב :

נ וכן לפעמים נופלים הקיוונים לחוץ דרך פיו להצטל חי לאחר שחיטה ולית לן זה שזה
בא ע"י פרכוסו אבל אם נפל דרך בית השחי זהו עיקור גוור . קוונן סס :

נא סעי' יז שהטו וכו' ונואלו הצו שוועו וכו' ה"ו פקולה הגה ואפי' זרק העוף ויידו
וכו' . ואע"פ שפרכס אחר השחי' או ונשטו ודחקו בקיוונים אחר השחי'
שאפשר להשווע ע"י ושוועו זה אפי"ה פקולה . הגאון שו"ת אורח כב והצ"ח סק"ל קוונן
כלל י"ט אות עו :

נב סס בהגה וייהו השוחט כאונן לומר שלא היה שוועו בשעת שחי' . הא דכתב וי"רס
השוחט כאונן ויירי שאומר השוחט צדקתי בקיוונים אחר שחי' ונאלתי שלא היה שוועו
כאונן אפי' ביחודי כונו שנאונן על השחיטה אבל אם השוחט אומר הרגשתי בשעה שחיטה שלא
היה שוועו אינו כאונן שה"ל לעמוד ע"י ודלא כמ"ו סק"ד . שו"ת סס תצ"ח אורח ל"ב קוונן סס :

נג סעי' יח נואלו סקי השוחט שוועו וכו' הילכך בכל גוונא אקור . נואלו סקיהס
שחוטט וכו' והס שוועו ותפס הקיוונים צידו וקלין צעוף ונש"ס ס"ק
כפק אס נשחט קודם ששועו ואל"ל נשועו קודם ששחט שווא נשועו אחר ששחט ק"י האחד
ואס אין וקוס השחי' נפוח ולא ונאלים צוחר ונכחב י"ט לכונך ע"י להחיר . ונהיק"ש צקו
טרך לחס . ועל ס"ק כזה בשעה הרב ז"ל י"ט צו פלוגתא וון האחרונים הדא דזה הק"ס הו'
ונש"ס א"ו ונכין א"ו השוב כפק א"ו שווא נשחט הוא או חצירו קודם ששועו או שווא נשועו
הוא או חצירו אחר ששועו ועיין וי"א ק"י תנ"ל סק"ג . ועוד דהכא איכא חזקת איקור
וג"כ איכא פלוגתא אי עבדין ק"ס צווקוס חזקה על כן י"ט להחניר . אה"כ ראי' צקו בית
אברהם הנד"ו שגס ה"א ערער על דין זה עי"ש צשפ"ו סק"כ :

נד סעי' יט שחט העוף כדרכו וכו' נואלו עבעת ונהגרת שלם על הסכין כשר הגה
י"ט ונדרפין צזה וכו' . רוב חכמי האחרונים הסכימו לאקור כהרב ההגה
ז"ל וכתב שו"ת אורח כ"ד צין נואלו על הסכין או על הארץ צין שלם צין חתיך אי שטי
לדי ההתך ונוחיס על שני לדי הסכין ותחב עליו צין באורך צין צרוח הכל אקור ואין לך
שום לך להחיר כי אם צנואלו וייעוט עבעת ושאר הגררת הוא שלם וכ"כ הגאון הכ"א כלל
זו אות יז וכן הציא הגאון ונש"ב אות זו ונש"ס הגאון שאלת יעבץ ח"ב ק"י קל"ו דאס ואלו
התיבת עבעת של הגררת על הסכין י"ט להחיר לכל הדעות וכ"כ הקוונן כלל י"ט אורח ז'ד
זבח שוואל צדיקי עיקור בית ויחיר סעי' ע"ו :

נה וזקא שנואלו נפרד אבל אם החתיכה דבוקה ונחיצרת ועודה תלויה בעבעת לית לן
זה דכל זה בא ונחנת רפיון ידיס בשעת השחי' שנתפס קיוונין שלא כהוגן . קוונן סס אות
יוד לחס"פ סק"כד ונש"ס ע"ל אהל ילחק ק"י עו בלק"ל סק"ד וכן ונשועו ונלסון השו"ת אורח כ"ד :

נו ואס אין הגררת לפניו ופק אס הוא וייעוט או רוב י"ט להכסיר ונכ"ס ס"ק ספק
ששועו קודם גוור שחי' ספק אס נשועו אח"ש ע"י גלגול הגררת ואל"ל שהיה קודם שחי'
שווא וייעוט הוא . והוא ונתפך ק"י אס הוא וייעוט או רוב ואל"ל שהוא רוב שווא לחס"ש :
ע"ו סק"ז . וכל זה הוא שאין הגררת לפניו אבל כשהיא לפניו ואין יודעים לעמוד על
שיעורו הו"ל ספק חקרן ידיעה ולא נחשב לספק ואקור . תצ"ח סק"ל . וייהו תצ"ח ז"ל
סס דחה דברי הע"ו ונש"ס דידוע וכתבנו לקונן צדיקי ס"ק ק"י ק"י אית קל דהיכא דיש
חזקת איקור אין להחיר ונכ"ס ס"ק והכא איכא חזקת איקור דבהנה צמיס באיקור
אזי"ה עוונת זה הו' ק"י בשחיטה אין להחיר נגד החזקה . והגם דאיכא פלוגתא צזה ואיכא
דק"ל דנהני ס"ק אפי' אחזקת איקור וי"ו אן צדיקן פסקו כס' הוונניין עי"ש לקונן ק"י
ק"י אית קל . וייהו פסקו לקונן סס דבהפ"ו י"ט להכסיר ועבדין ק"ס גס באחתה דלדאי
הס דבותנו הוונניין לקונן עליהס דהפ"ו או בשעת הדחק עי"ש וא"כ ה"כ אס נוכרת
לגויס בשווייה ו"ט צה הפ"ו וייהו וכן פסק ה"ו אהל ילחק ז"ל ק"י עו בלק"ל סק"ד דבהפ"ו
י"ט להחיר עי"ש . ונה גס דהכא צעיקר הדין וכן ז"ל ונכסיר ואפילו לדין דיש לנו חוונרת
ההגם

ההגם ז"ל צזה הדין תקגי לן להחניר צעיקר הדין אבל לא כשיס ס"ק וא"כ צודאי הגוור
דצחפ"ו וייהו צשופי ואין צו אפי' נדת חסידות :

נז הא דלוננין שח"ש ואלו עבעת ונהגרת וכו' . נראה דה"ה צצחנה והא דנקט ונן
עיף היינו שהציא זה וון האגור צסס ונח"י וולן ששאל על זה ונעשה שהיה כד
היה . שו"ג סק"ו :

נח מעשה בא לדי שנואלו ראייה עגולה ונשועו על הסכין לחס"ש ונערפתי והסכימו
אחי ג' גדולי ישראל . כרס שלמה עי"ש :

נח סעי' כ השוחט חרנגול וכו' . וכן לריך לזחר להחיק עלונו וון הכותל וכדוניה שלא
יגע הצעל חי עליו . שו"ת אורח כה קוונן סס אות י"א :

ס וכן לריך לזחר כששוחט אוחס וכדיניה ע"י שאחר אוחס הקיוונים ונכאן והוא ונכאן שלא
ינשכו אילך ואילך בחזקה ויצאו לדי עיקור . שו"ת סס קוונן סס :

סא ונעטס זה איקור גוור הוא ויה ששועין וקלת שחטיס כששוחטים חרנגיל גדול או
צו רוחס אין אוחזין איתס כי אס צלוחרס או חרעוניה וכל גיפה תולה לה ונאחרו
ידו וללך קרקע ושוחט כד דהו"ל עיקור ופניו ששועף ונצבד גופו לנעיה והכף כשנחתיל
לשחוט הגררת נקרב ונאליו וקרא כתיב ושחט ולא וקרע והעושה כן עתיד ליתן את הדין
ולששווע ינעס . קוונן סס :

סימן כה

א סעי' א השוחט לריך לצדוק בקיוונים לחס"ש וכו' . לריך לצדוק הקיוונים אס נשחטו ריבן
אפי' היה השוחט זריז ונחיר . הרמב"ם ז"ל פרי"ח סק"א שו"ת אורח א"ו .

ואפי' הולך והציא צווקוס הקיוונים ג"כ לריך לצדוק . הרא"ש בתשובה זצ"ח סק"ג קוונן
כלל צו אות א"ו :

ב ראו ונכון להעביר ידיו הוך התך שחיטת הצחנה להרגיש צושוועו אס שחט כראוי
דצח"ייה אינו יכול לצדיק יפה דצית השחי' ואלו דס . ע"ו סק"א צסס ונח"י"ל זצ"ח סק"א
צסס עי"ו ונש"ס סק"א . אבל אין לקונך על ונשועו ה"ד גרידא אלא צעיקן תרוייהו ראיס
ונשועו ה"ד . תצ"ח ס"י א"ו סק"קס קוונן כלל צו אות א"ו ופה עירנו בגדלד יע"א הכהנו
השוחטים הי"ו שאחר ששחט הצחנה יוטיע אלצצו צצית השחי' ויוליא הקנה והוטיע ויחלה אס
נשחטו כראוי וצזה אין עוד חשש :

ג שוחט וצדוק שהיה דרכו לצדוק בקיוונים דצחנה ע"י שיעביר ידו לצית השחי' והרגיש
רק הנופרקת אין לקונך ע"ו הצדיקה שהרי הצדיקה לריך שיראה צעיינו ששני הקיוונים
נשחטו או שישועו צידיו על הקיוונים ונש"ס ונש"כ צדיקת הכו' שלא נגע בקיוונים כלל שאפשר
שהקיוונים הס צלדין לנעיה ונוקיס שהעביר ידיו ואף שיש אוונדנא וולד הרגילות של ונקוס
הקיוונים ששסום פעס אינס צצחנה להלחס ונוקיס שהעביר ידו עכ"ו אין לקונך ע"ו ולכתחי'
פשיעא דאין לקונך ע"ו רק לריך לצדוק צושוטיס של צו הקיוונים צחתוך שלהס לגוורי או
צראיה צרוח . דע"ק סק"ב :

ד הגה ונהגו לצדוק צדך זה וכו' וייהו א"ל לצדוק אחר שוועו וכו' . ה"ך ז"ל צק"ב
פקפק צדין זה והעלה דלכתחי' לריך לצדוק אחר שוועו וכ"כ הפרי"ח צק"ב שו"ת
אות א"ו זצ"ח סק"ו הכ"א כלל ז אות י"ט ענ"ה אות צ . ואס צשעת שחיטה צשעה שוואונן
ידיו שווע כעין קול קנ"ק צזה אפי' צדיקס לא יועיל . קוונן כלל כו אות ג . ועיין לעיל
קיון כ"ד אות ו"ח :

ה לפעמים התך השחי' קטן ונאל דחק צכח עד שנפלט הקנה עס השפ"כ לחוץ ואז צודאי
לא יוחר ונעלונו ונפני עכבת הכפ"ך אז וותר לקרוע ונעט את העור כדי שיוחרו להס
ונעלונו . קוונן סס אות צו :

ו אס צדק הקיוונים כהוגן אח"ש ונאלו שלא נשועו ונאל"כ ראה דהעוף הוליא דרך פיו
השפ"כ

השפ"כ עם חתיכת הקנה כבר דחלין עיקור זה וזכה הפרכוס והענווה . שו"ז אות א' וז"ל
 דבר שנואל קיי רוח"ד וכ"כ השו"ת אות א' לפעמים קיי יולא דרך פיו וכשר דומה כראה
 שלא היה שנווט בשעת שחי' וכן קיים הר"י דצ"ש ז"ל שם צק"י רוח"ד וז"ל וצפרט היכא דחזיק
 דאלים וגבר חיליה דפרכוסא דא להוליא בלעו מפיו ולפלוט קיי החולה ונלמטה לנעלה שלא
 כדרך השו"תים שפיליס ואליהם לנעטה ונוקס חתך השחי' עכ"ל וכ"כ הר"י להש"ס . ויש עוד
 קיי א"ס השפ"כ נופל דרך פיו בודאי שנסנוטה אח"ש וכשרה וא"ס נופל דרך צי"ה"ש אף לאחר
 פרכוס אז בודאי קודם השחי' נשנוט ונרפה א"ס לא צדק השוחט אחר השחי' קודם שזרק וכן
 עשה ונעשה הגאון עי"ל ז"ל שהשוחט לא צדק אח"ש קודם זריקה והיה השפ"כ נופל דרך
 צי"ה"ש והער"ף . להש"ס קצ"ג בל"י קק"צ זצ"ת קק"ה :

ז ע"ס ויש ויי שאומר שלריך לראות וכו' צוק"ס שחיטה בלא הגרמה . א"ס שחט באח"ש
 הולאז א"ל לצדוק אחר ויגרמה אצל א"ס שחט ללד הראש פשיטא לדרך צדוקה . רמ"ז
 קק"צ פרי"ת קק"צ שו"ת צוק"ף א"ת א' ושאר אחרונים :

ח הגה ויש לצדיק אח"ש וכו' לא צדקו תחלה צדק אח"כ ולא חייסין שוגא על ידי
 הפרכוס כתרצה החתך . יש וון האחרונים ז"ל דפליגי עי"ז וק"ל דחייסין ויש שחילקו
 צין שחט כל הקיוונים וצין שחט רובם ועי"י כל זה צנ"ז קק"ד וש"ך קק"ד ועוד שאר
 אחרונים . ונחגיבו אכתבו פה **בגדאד** יע"א שנוכסרים בכל גימא שא"ס לא צדקו תקף
 ויוד אחר השחיטה אלא צדקו אח"כ אחר שזרקו ואחר הפרכוס ונאלו שנסחט ר"ב ונכסין
 בכל ענין אף א"ס לא נחתך כולו וצין צקנה צין צושט וכחוראת הפרי"ת קק"ד :

ט הא דנוכסרין אכתבו בשחיטה הרוב א"ס צדקו אחר שזרקו היינו דוקא רוב גדול לא
 רוב הנראה לעינים . ונחצי"ר אות א' א' כן העלה לענין הלכה וכן הסכים הפרי"ת קק"ב
 וכ"כ הגאון שו"ת א"ת ג' דאין להכשיר כי א"ס צרוב גדול כונו צ' שליטים אלא דהש"ס
 כתב דוקא בהש"ס ואין לא קי"ל הכי כדתיבנא לעיל אלא ונכסין בשופי :

י **סעי' ב** הצדקים צנילה לראות וכו' עושים הם . פ"י שנוכסרים נולה כפילה חוך
 החלל ועל ידי התפשטות הכפילה יתרצה החלל של הושט ריכיר א"ס יש צו
 רוב . והצדק צנילה אף א"ס ונלא שנסחט הרוב אקור דחייסין דהנילה קרעה והשלימו
 לרוב . שפ"ד קק"ה . ורצני האחרונים קללו לנני שצדוק כל לא גם אין להתעסק בצבורתו
 בנ"ה אות ד' . ותיפה רוחו שחאכיל ערפות לישראל . קיוון כלל כו' אות ה' ואחרונים :

יא **סעי' ג** כשזעה כראוי וצא זאב ונעל וכו' ולא חייסין שגא צוק"ס קצ"ב קצ"ב .
 ואפ"י א"ס יש נקצים הרבה שלא צוק"ס שניו תלין בואז . כ"כ וכן
 ז"ל לקוון צש"ע קיי לכו קע"י הו' ט"ז קק"ה ש"ך קק"ו ואף לכו ההגה לקוון קיי ט"ל קע"י צ'
 ד"ס להחזיר כנאצדה הריאה וכן אכתבו נוהגים ג"כ ונ"ו הכא גבי זאב וותר ונלא כהש"ס
 צק"ה . כו"פ קק"ו וכן הסכים הגאון הצ"ש לקוון קיי לכו וצ"י קק"ו ועוד אחרונים ז"ל :

סימן כו

א **סעי' א** יוקב הושט בשעת שחיטה וכו' עריפה . ה"ה א"ס כפגס הושט צוק"ס
 ששחט בלד החתך קודם הרוב עריפה . הגאון שו"ת אות א' ובהצ"ש
 קק"א וכתב עליו השפ"ד קק"א ופשוט הוא :

ב א"ס נשחט הושט כולו או רובו ואחר כך יוקב בשעת שחיטה צוק"ס ששחט רוב
 האחרונים הסכימו להכשיר ועי"ן עי"ז קק"א וש"ך קק"א פרי"ת קק"א . אכן השו"ת
 אות א' ובהצ"ש קק"צ כתב שצ"ע נפש יחוס להחזיר כפי הצ"ח ז"ל אצל בהש"ס יש
 להכשיר . ונחצי"ר אות א' :

ג א"ס לאחר ששחט הרוב או כולו יוקב בחורצן הישג וכדומה ערפה וקצף רבין שלא
 צוק"ס הכשר שחיטה ס"י באצר אחר . הגאון ש"ג"ת וצ"ש ש"ס וכתב עליו הצ"ש
 קק"א והדן ככון הוא :

ד א"ס לאחר ששחט הרוב וכשאר הויעוטי וניקב כנגד ויעוטי השלם יש ליקחפק דלעטם
 א' שכתב הש"ך צק"א דאף לדין דפסקלין בחושה דצרים המפקידין את השחיטה
 צויעוטי צהרל היינו צויעוטי הנשאר עלונו אצל ויה שנסחט כבר נכשר ולפ"ו השע"ס א"ס יוקב
 צו"צ פכול וקודם ללא נשחט אצל לעטם הצ' שכתב הש"ך וקודם דאיתו דרך שחי' ה"כ לכו
 דרך שחי' וותר . שפ"ד קק"א ועל כן יש להחזיר :

ה עוד יש נפקותא צין צו הצעוטים הנז"ל א"ס דרס או החליד צויה ששחט כבר דחיינו
 אחר ששחט הרוב נדחפה ידו על ויה ששחט כבר בלא שחיה ודרס והחליד דלעטם א' ו
 וותר כיון שנסחט ולעטם הצ' אקור דהוי דרך שחיטה . כ"כ הגאון ונ"ז ש"ס ועל כן
 יש להחזיר גם צוה :

ו וא"ס אחר ששחט כל הקיי או צעוף דרס או החליד צויה ששחט אפטר דאפ"י לכו הגאון
 הצ"ש דחושט לכו הצ"ח צניקב וק"ל דבלא הפ"ו אין להקל ונ"ו הכא אפטר דאפ"י
 הצ"ח וודה דוותר דעטם הצ"ח וקודם דק"ל יש ערפות לחלי היות וק"ל דאין הפרט צין
 ריאה לאיתו קיי עלונו כונו צפ"ו דצריו השפ"ד ש"ס . והיינו דוקא א"ס יוקב דנעשה צו
 ערפות אצל הכא לנאי חייסין דזה לא וקודם ערפות אלא רחמנא אגוניה לנעשה הושה
 דצרים ונפקידין את השחי' ולא אגוניה לנעשה בחושה דצרים אלא דוקא צדך שחי' צווי
 שלריך לו שחי' אצל הכא כיון שנסחט ולא לריך לו עוד שחיטה אינו פוקל דרקה או חלדה
 כן העלה חו' נקיס הלוי ה"ו (ז"ל) ועי"י צק"ו אות ז' :

ז **סעי' ב** שחט הקנה ויקב הריאה קודם ששחט הושט וכו' ערפה .
 היינו דוקא צנהוה אצל צעוף שהכשרו צק"ו א' אף א"ס יוקב הריאה קודם
 ששחט הושט או צני ויעים קודם ששחט הקנה כשרה . כנה"ג הגה"ע אות א' וזה"ש א"ס יוקב
 צני ועים אחר ששחט הקנה או יוקב הריאה אחר ששחט הושט כן נראה ודצרי רי"ו נתיב
 ט"ו אות י"וד והצ"ד צק"ור הו' שחיטה צוה קיי וכ"כ בל"י קק"א . ולפ"ו כ"ש א"ס
 דרס או החליד ונכאן ראייה לדצרי חו' נקיס הלוי שכתצרו לעיל צק"ו :

סימן כז

א **סעי' א** חתך וצנהוה וכו' ועודה ונפרכת אקור וכו' עד שתמות וכו' . אצל לנאחר
 שוטה וותר לאכול ונונה אפ"י ויה שחתך ונונה קודם שוטה . טור עי"ז
 קק"א ש"ך קק"א ושאר אחרונים . ואפ"י לכתחי' וותר לחתוך אדעתא דהכי לאכלו אחר
 שתמות הצנהוה . פרי"ת קק"א וכן וורה לו הפוסקים והשו"ת :

ב וותר לחתוך צבר ונכשחט צעור ונפרכס להאכילו לגוי אחר שתמות ואין צו וקודם עי"ר
 וכו' . טור עי"ז ש"ס ש"ך קק"צ לבוש קע"י א' שו"ת אות צ' ושאר אחרונים :

ג וא"ס חתך צבר צעודה ונפרכת אקור להאכילה לגוי צעודה ונפרכת . לבוש ש"ס כנה"ג
 הגה"ע אות צ' וכן ושו"ע ונלסון האחרונים . וי"א דיכול להאכילה לכברי אפ"י צעודה
 נפרכת . כרתי ק"ק ג' פליתי ק"ק צ' . וי"א דצשעת הדחק ולוכך גדול וותר להאכיל
 לגוי אפ"י קודם וייתת התי צעודה ונפרכת כיון ששחטה ישראל אצל בלא ל"ג אין להאכילו
 כ"א אחר וייתת התי . שו"ת אות צ' הצ"ש קק"ד :

ד ואפ"י א"ס הצנהוה היא של הגוי ושחטה ישראל וותר לישראל ליתן לגוי ונונה . פרי"ת
 קק"א שו"ת אות צ' ודלא כרס"ל :

ה ואפ"י א"ס הצנהוה נולאת ערפה כששחטה ישראל וותר להאכילה לכברי ולחתוך ונונה
 כשהיא ונפרכת דכיון דוהתי הך שחי' לישראל להוליא וידי אונ"ה ונהי כווי לגוי
 וליכא ציה וקודם לפני עי"ר . שו"ת ש"ס שפ"ד קק"צ קוון כלל כ"א אות צ' :

ו אצל א"ס כששחטה ישראל כחצלה בשחי' כגון ששהה או דרס והחליד או קצין פגושה
 אקור לישראל לנכיר הריאה והצני ויעים לכברי . הגאון תו"ת צפ"ק דחולין על דף כ'
 ון הגוי שו"ת אות ג' שפ"ד ש"ס ונחצי"ר אות צ' חכ"א כלל כ"ז אות ט' זצ"ת ק"ק א' וי"א

וי"ח דאפי' כתבולה ונשחיתת ונתר לנוכח הריאה והצני ויעים לגוי . פרה"ח קק"ח . וי"ח
 דהפ"ח ווהר . קוונן טס . וונתגינו פה **בגדאד** יע"ח להכתיב וכן ונע"ס . ככל יוס
 ויתכן דקונו על הוראת הפ"ח ז"ל . ונ"ח הירא קוים ונדונן לו צביתו צעל חי שנתכבל
 צטחי' אין לנוכח הצ"ח לגוי כיון דהרוב חקרי :

ז ב פקועה הצ"ח על צהוה ונעליותא והוליד דאותו הולד אין לו תקנה ואי שחיתת חקור
 להוסיף צני ויעים לגוי . טפ"ד טס ונחצ"ר אות ג :

ח צן פקועה הולד ונערה ונשחית שחיתת עלמו ונתכבלה כראש דלית ציה ונע"ס חו"ח .
 טפ"ד טס ונחצ"ר אות ד :

סימן כח

א סעי' א השוחט וכו' לריך לבקות וכו' . יזדה לבקות וייד דחציצה ואלוה צשעתה וייה
 אם לא ביסה וייד וביסה אח"ך קיים וייע כהלכתה אלא דלא עשה הצוב
 ואלוה צשעתה . ואפי' אם לא ביסה וייד וביסה לאחר זמן וועט ונקרי ואלוה צשעתה אלא
 דאיו ככלל זרזין ונקדינין . ונחצ"ר אות א' וטכ"כ הו"ח קק"ח :

ב טס לריך לבקות וכו' . וגם צאפר חס שרי . וי"ח צא"ח סיו תל"ח קק"ח ונ"ח צ"ל
 גליון ונחצ"ר ט"ח . והרצ דע"ך צקס"י ז"ה כחצ אין לצבל או לנלות הדס קודם הכסוי ולכן
 אין לבקות צאפר חס שהיד קולדת צו ותונה עליו הרי גה"ק דהוא הפך הנ"ח ונ"ח צ"ל
 וי"ח דבריו דדוקא עבר התהוון אין לבקות צאפר חס דהא צע"כ קוהה וועט טרס טיכסה
 לנועלה נו"ח צשעת הכסוי שלנועלה כצ"ר וצוקל הדס ע"י אפר דלנועלה אצל עפר העליון שרי
 לבקות צאפר חס וכו"כ הרי לקו"י יוסף קק"ח ע"י"ש ולכן י"ח להזכיר להשוחטים שלא לנלות
 דס השחי' צכיה ט"ס צ"ה א"ס ועפר טה"ח ק"ב :

ג אם אחר ששחט הקדיש את הדס חייב לבקות ונפני שקדונה ונלות כקוי להקדש . וה"ח
 אם הקדיש את החיס או העוף אחר ששחט . הו"ח צ"ח פ"י"ד ויהי שהיו הלכה ג' כנה"ג
 הגה"ח אות ה :

ד הגם אצל השחי' כשרה אף אם הזיד ולא ביסה . השחי' כשרה אפי' לעלוו . ט"ך קק"ח
 ושאר אחרונים דלא כ"ח :

ה היבא דהעם פרו"ס שאין וקיימים ונלות כקוי כראוי או שאין וצרכין על הכסוי על השחי'
 יש לנוגד ויילתא ולחקור השחי' . ט"ך טס שו"ח אות צ' טפ"ד קק"ח צ"ח קוונן
 כלל כ"ב אות ג' ועיין לעיל סיו י"ט אות א' :

ו וה"ח אם אותו השוחט לתוד הוא פרוץ ואין וצרך על השחי' והכסוי וכו"כ אם אינו ונכסה
 יש לחקור השחי' על העובר ונשום ונגד ויילתא . שו"ח טס טפ"ד טס . ועי"ל סיו י"ט אות א' :

ז סעי' ב' חייב לצרך קודם טיכסה וכו' על כסוי דס צעפר . אם טכה לצרך קודם
 הכסוי אין לצרך אח"ך דק"ב . שו"ח אות ג' ובהצ"ח קק"ח ודלא כפר"ח .
 וכן הסכים טפ"ד קק"ח קוונן טס :

ח ונחגיגו לצרך על כסוי דס צעפר כו"כ וכן ונחג ארץ ונעריס ונחרא נחרא
 ופסטיס : ונחצ"ר אות צ' דע"ך קק"ח וכן ונחגיגו פה בגדאד יע"ח :

ט צעפר הצו צקגול . לצוט ונ"ח קק"ח ושאר אחרונים :

יוד "אם חונן רק על כסוי דס ולא צעפר ילא אף לפי ונחגיגו . חכ"ח כלל ח' אות ד' ופשוט :

יא הגם ויי ששחט פעם הראשון יצרך שהחיינו וכו' . צ"ה חלקו האחרונים ז"ל ונחצ"ר
 שלא לצרך וקלת ונחגיגו האחרונים כהצו לצרך . ונחגיגו פה בגדאד יע"ח שלא לצרך
 שהחיינו על הכסוי ודלא כקוי הגם ז"ל :

יב סעי' ג' כוי שהוא ספק וכו' וכלאים הצו ונחגיגו ומה וכו' . אפי' ת"ס הצ"ח על
 על הט"ח דאנו חיס ג"כ אין לבקות צ"ח טס . ג"כ חלקו האחרונים ז"ל ונחצ"ר
 כרש"ל ונ"ח וט"ך אלא כקוי הצ"ח והדריסה ז"ל דעו"י"ו . הרצ ונ"ח א"ש סיו י"ח . והגאון
 שו"ח

שו"ח צרות הו והגאון טפ"ד קק"ח עשו פשרה דק"ל לכחתי' אין לשחטו צ"ח ואם שחטו
 יכסה דנוו אצל אין לצרך עליו וי"ח להחמיר כה"ו ונ"ח א"ש ז"ל דאין לבקות צ"ח ונ"ח
 דקחם דצרי וכן הכי ונשוע . והרי' ונ"ח הדור רציו חיד"ח ז"ל רנו לדצרי הרי ונ"ח ז"ל
 על כן יש להחמיר . אח"ך ראיתי שהגאון ציה ונ"ח ז"ל פסק כן שלא לבקות :

יג טס ואין שוחטים אותו צ"ח ואם שחטו אינו ונכסה דנוו וכו' . אפי' יש לו עפר ווכן
 אין ונכסין דנוו דחייטין דיצואו להחיר חלצו . ט"ך קק"ח . פרה"ח קק"ח טפ"ד קק"ח
 ז"ח קק"ח כו"כ קק"ח לח"ה טק"ח :

יד טס וצליה אם רשונו כיכר יכסו . הש"ך הצ"ח דעת הצ"ח להקל צ"ח דאם וניח
 ונעט עפר ככלי וישחוט לחוכו ע"י"ש ונ"ח לכחתי' לא יעשה כן . טפ"ד קק"ח וכן הסכים
 הגאון שו"ח אות ד' :

טו אם הכוי הוא ונחוקר אצ"ר צוקוס שאינו עושה אותו טרפה כגון שנקטעה ארכובה
 הנחוכת עם הראש או שנקטעה יד או שנקטעה אורו ונח"ר לשחטו צ"ח וי"ח דנוו ככלי
 ויכסו צליה ונ"ח דאין ונקריצין ונחוקר אצ"ר לע"ז . טפ"ח קוף אות ג' :

טז סעי' ד הצופ"לו נהגו שלא לבקות דנוו . והוא ונ"ח האמור צפוק . לצוט ז"ל
 ושאר פוסקים ז"ח קק"ח . והוא הנ"ח שקורין צע"כ **ג'אמוס** . כ"כ
 הרא"צ צ"ח עשר צענוס סיו הו פקוק כ"ב ז"ל ונ"ח א"ש כדצרי ר' ה"י
 ונלשון ונ"ח דהלצו חקור ואינו וי"ח צפני עלמו כדצרי הגאון ר' סעדיה ז"ל שאמר שחלצו ונ"ח
 ופי' צו צלשון ישועאל ג'אמוס ואינו צוקומוות אלה והיא גדול ונחוקר ודיונה לו עכ"ל וכו"כ
 הרא"צ צ"ח צ"ח ק"י או פקוק יא ח"ל וי"ח ונ"ח חסור וגדול ונ"ח חלצו חקור והגאון אמר
 שהוא ונלשון ונ"ח כו"כ צריחיס עכ"ל וכן פי' ר"ל צ"ב צולכיס או ק"י או פקוק יוד וז"ל ונ"ח
 הוא וי"ח ונ"ח חקור השוחטים והגדולים עכ"ל וכן צ"ח טרס ונ"ח כחצ וי"ח ונ"ח חקור הגדולים
 וכו"כ הו"ח צ"ח צ"ח ונ"ח ח"ל כגון שור הבר והנריח טהן ונ"ח חסור וכן זה הגאון
 צערינו חס גדולים ונ"ח חקור והשורים הרצ"ה וי"ח ונ"ח חרצה צערינו ונ"ח ח"ל חלפ"ס ונ"ח ח"ל
 ואנחנו ונחגיגו שאין ונכסין דס הגאון כקוי וכן ז"ל ונ"ח חלצו חקור :

יז הגם או לשחוט עוף ג"כ . היינו אלל הצופ"לו ולא על גבו . ע"י"ש קק"ח ט"ך קק"ח
 פרה"ח קק"ח ושאר אחרונים :

יח סעי' ה לריך שיהא עפר לנוטה וכו' . עפר דלנוע"ס לריך שיהיה כמו עפר דלנוע"ס
 ככל הלכותיו דצ"ר שו"ח או שיהיה נקרא עפר . ונ"ח קק"ח :

יט ל"ל היקף כקוי גס ונלדי הדס . לק"י קק"ח ונ"ח דע"ך :

כ טס ולריך להזניחו צפה וי"ח דא"ל . העיקר כמו שכתב וכן ז"ל ש"ך להזניחו ודלא
 כפר"ח . ער"ח אות ט' הצ"ח אות ט' :

כא או זנוין צפה שיאמר זה יהיה לי ללורך כקוי הדס או יזניחו צידו . כן ונ"ח צ"ח
 וכו"כ טפ"ד קק"ח י"ב ונחצ"ר טכ"ן פירוט דצרי הש"ך ק"ק י"ב :

כב והוא הדין אם ונ"ח עפר ווכן ונשוע צו צידו כאלו הוא ונ"ח לכך ואין לריך
 הזונה צפה . וכן ונחגיגו פה **בגדאד** יע"ח שו"ח צ"ח טס כקוי
 ואין אחרים צפה כלום . גס אם לפכיו עפר תיחוס ונשוע צו צידו כאלו הוא ונ"ח לכך
 ואין ל"ל צפה כלום :

כג צדיעבד אם לא הזנוין עזר דלנוע"ס כשר . ט"ך ק"ק י"ב כו"כ קק"ח : והיבא דאפשר
 לגרר הדס וליחטו ל' זוך עפר שהזנוין יגררנו ויחזור ויתן על גבי עפר ויכסה צצרכה ואם
 כצ"ר כיסה לנוע"ס פטור . שו"ח אות לו :

כד סעי' ו ונכסה צידו או צכסין וכו' היינו צקחא ולא צראש הקסין שו"ח יבוס . וי"ח
 כק"י ט"ך קק"ח וכל האחרונים :

כה שוחט שונקס צלהצ על סכין דהיינו צלד החוד יש להעציר אותו . ונ"ח קק"ח :

כו צידו לאו דוקא אלא ח"ס ככלי אחר או צקיס . כנה"ג טה"ח אות ט"ז :

כז טס אצל לא צרגלו וכו' . לאו דוקא צרגלו ונ"ח אלא הוא הדין שאינו יכול לחשוב
 הקסין (א')

הקבין צדגלו ויבקה או יתפוס הקיסס או כלי אחר צדגלו ויבקה . ככה"ג שם חות
י"ז צל"י ק"ק ו' :

כח כתב דע"מ קק"ד וז"ל אחר כקוי קיל לנווס שם צדגל דלחזל ליה וולתו פהרי
אם נתגלה פטור ונלכסותו וא"כ לא שייך שיהיה וולתו צדויות . וגם להטיל ווי רגלים
אין איקור ואחר שהכקוי אין ניכר שם אין עוד אף ודת חקירות ונלטייל . אך קפר חקידים
ק"י תכ"ח הצי"א ונעשה ב"ה ששחט עוף וכסה הדם וצ"א אחר ור"ה להשתין וי"ד לשם ולא
הניחו אונר עתה כקוי הדם צרכתי להי' שם לכן לא יתכן להיות ושתין או רוקק שם
והדם ויבקה שם עד כאן לשונו וק"י על הדע"מ ופנ"א יש לחלק דהדע"מ ויירי לאחר זמן
ונועט והכקוי אין ניכר שם בזה שרי וק"מ ויירי וי"ד בזה"ה ששם והכי דייק ליש"ה . ונכל
ווקוס יש להחזיר :

כט אך הווקוס להבין הכקוי לריך להיות נקי ונווי רגלים וגם שווקס הלחלוות וי"ו
יש לבחור ווקוס אחר לנול"ה . דע"מ שם :

ל סעי' ז שחט ולא היה עפר לנועט לריך לגרור הדם וכו' . והי"א דאין וליאות לגרור
הדם וי"ו יבקה לנועלה בצרכה . שו"מ אות א' וז"ל סק"כד ונעס הפרי"ה :

לא ואם יבקה ונלועלה ולא היה עפר לנועט ונחייבין אותו לחזור ולגרור הדם ויתן
עפר לנועט ויחזור ויבקה ואינו וצריך כיון שצריך פעם ראשונה . פרי"ה ק"ק י'
שו"מ אות י"ג ז"ל :

לב סעי' ח וי' ששחט הוא יבקה וכו' . השוחט אין לכבד לאדם אחר שחזרו לקיים
וולתו כקוי או אפי' לאדם גדול ונונו ונכבדו לעשות הכקוי זהו אקור .
ש"כ ח"ו ק"י שפ"ב כרתי קק"י וצפליתי קק"ג ונחזיר אות ח' כר"ה אות יו"ד הכ"ח
בחלק ב"ה שער א"ה ק"י ז' :

לג ואם ויטהו צדק שליחות ואוור לו צפוי עשה זאת בשליחותי וותר דשלומו של אדם
כוותו ונזקבל שכר כאלו הוא עשה הול"ה . כו"פ שם ונחזיר שם ע"ה"ה שם . וי"ו
לא עוב עשה שווינה שליח דנול"ה זו יותר ונשלומו ונראה כנותלל צוול"ה . ונחזיר שם אות
ט"ו וכו"כ צשו"ב ק"י קק"ד אות א' . ועוד לפי הנקח"א שהצי"א הכנה"ג צה"ה"ה אות כ"ג
צתורה כהני' ד"ש להחזיר צכקוי דאין לנכות שליח יתר וכל הול"ה ונעס דנראה דהול"ה
צדויות עליו שהוא אינו רול"ה ללכלך עלונו צעפר . ע"ה"ה שם :

לד ויהו אם עוקה שניהם דהיינו שוכבד לאדם גדול ואוור לו שיהיה שלוחו נראה דיכול
לעשות כן צלי פקפוק . ונחזיר שם אות י' וצשו"ב ק"י קק"ד שם . ונלוע"ד דגם
לכו הער"ה ז"ל כהצנו לעיל דכקוי שאני דנראה שאינו רול"ה ללכלך עלונו וי"ו צבו"ח ז'
וודה דכיון דעוקה דרך כבוד לאדם גדול לא נחזי הכי וכן הכשו"ו צני השי"ה הי"ו :

לה וכן אם רולה לפקדים לכבד לאדם אחר אף אם אינו נכבד כ"כ רק שהנהודר יחזיק לו טובה
עצור כבוד זה ונכ"ש כששחט אלל צע"ה"ה שרובס וקפידים ע"ו וצפרע צעת שחיעת
הכפרות צערצ וי"ה"ה שכוועט רובס ככולס הצע"ב ונדקדקוס סיניחו להם ונ"ה ז' דיכול
השוחט לכבדס . קוונן שם אות י"א ועשרון שם קק"ג וכן הנהגה פה **בנדאר** יע"א
צכל ע"ה"ה"כ . ועיי' לקונן אות ו"ה :

לו אם קדם אחר וכיקה שלא צרכות השוחט הי"ב כנוו שיהאו הדיינים . ש"ע ח"ו ק"י
שפ"ב . ווקרי גזנן . אחרונים ז"ל . ולריך לפייס הצירו . ע"ו סוף קק"ה ונעס
קוונן ז"ל צסס הכלצו קק"כו קוונן שם א"ת י"ב . ולא יוכל הווכסא לפטור עלונו בזה
צסותן לו עוף אחר לשחוט דזאת וול"ה אחרת היא והוי עשוות לא יוכל לתקון . ז"ל צסס
הק"י חולין וכ"כ צכק"י זה צעור ונעס רצונו חזקויו :

לז ואם אומר השוחט ולא יבקה אחר שצדק הקיונים והכבין ואם היה אחר שיצדוק
יהא שלא יש רשות לאחר לבקות . פרי"ה קק"ה קוונן שם :

לח אם השוחט כ"בד והזנין לאדם אחר לעשות כקוי הדם וצ"א אדם אחר וקדם וכיקה
אין לחייב דהשוחט אין יכול לחייבו דהא לא ננע ונונו הול"ה דהוא נתנה לאחר
ואחר

ואחר אינו יכול לחייבו דבזה קנה זה הול"ה של הכקוי דאי נשום דהזונינו השוחט צלצור
צענווא אינו קונה . כ"כ הר"מ ז"ל צ"ב כקוי הדם ק"י ח' ג"י וי"ה וכן נויי כתב הלצו"ה
צח"ו ק"י שפ"ב ג"י וי"ה וכן הסכים הגאון ש"ך שם צח"ו ק"י שפ"ב קק"ד ע"י"ש וכ"כ
הגאון לצ"ש צח"ו דיינס וכו' וכו' כן דכוותה ג"י כקוי נויי דינ"א הכי דו"ש דחד טעווא הוא
דכונו דהתם ג"י וי"ה ישי"ב טעווא הר"מ ז"ל נשום דאם לא וולו הא"ב כל ישראל חייבים
לנול"ה ה"כ ג"י כקוי אע"ג דנול"ה כקוי על השוחט וי"ו אם לא יבקה הוא חייבים כל
ישראל לבקות כו"ש וכן ז"ל צסע"י זה דאם לא יבקה ור"הו אחר חייב לבקות ויהצו טעווא
צגו"ו צחולין ד' פ"ו ע"א דכתיב ואוור לצני ישראל אזכרה לכל צני ישראל :

לט שם וי' ששחט הוא יבקה וכו' . וה"ה העפר דלנועט לריך דהשוחט עלונו יתן העפר
תיחיה דלנועט . שו"מ אות ט' דע"מ קק"ה קוונן צעפרון קק"ה :

מ הא דלנועטן לעיל דאם קדם אחר וכיקה שלא צרכות דחייב היינו דוקא בצרכות כקוי
דקפיד קרא וי' ששחט יבקה אצל אם היה עוונד לשחוט וצ"א אחר וקדם ושחט אינו
חייב כלום שאין נועט עליו לשחוט . קו"מ צח"ו ק"י שפ"ב קק"ה כנה"ג הגה"ע אות ק'
שו"ג קק"י ונח"ו צ' :

מ"א סעי' ט שחט ונאה חיות או ונאה עופות וכו' כקוי א' לכו"ן . ונעשה היה אללינו
ששחט א' הצי"ו לו כוונת עופות לשחוט והיה אללו . צני אדם

גדולים ונכבדים וחיובים צוול"ה והם רול"ה לקיים וול"ה כקוי וענד השולל ושאל אם יכול לשחוט
עוף א' ולכבד לא' ואלו הגדולים לבקות ואחר שביקה הרשון יחזור וישחוט עוף צ' ויכבד
לאדם אחר גדול ויבקה ונע"ה"ה א' דילע"א אקור לעשות כן דגורס צרכה שאינה לריבה נשום
דיכול לפטור כל העופות צרכה א' דישחוט הכל צצת א' ויבקה כקוי א' על הכל והוא אינו
עושה כן הוי גורס צש"ל ואע"ג דכתבנו לעיל צצות לב' ולג דאקור לכבד לאדם אחר לעשות
כקוי וגם אם יעשה שליח צוול"ה כקוי יש צה פקפוק דנול"ה זו יותר ונשלומו ולפי דברי
הער"ה אקור לעשות שליח דנראה כנחלו צוול"ה כקוי וא"כ אפי' צעוף א' אין לעשות כן
מ"ו כבד כתבנו לעיל צצות לד' ונעס הגאון רצונו ח"ה"ה ז"ל דאם יעשה שניהם דיכבד לאדם
גדול וגם יעשה אותו שליח וותר צלי פקפוק וה"כ רול"ה השוחט הכו' לעשות כן צכל עוף
ועוף אם יכול לעשות כן או אקור נשום צרכה ש"ל . זהו השאלה כשאלה לפנינו והעל"ו
צלימוד השי"ה אחר שהפכנו צדברי הכוסקים ז"ל ונשאלנו ונחננו צדבר ועלה צדינו כוונת
חלוקי דיינס בזה . ראשונה דאם השוחט לא צריך כלל צתחלה אלל הזנין וכיבד לאלו הגדולים
צכל א' יעשה כקוי יכולים הגדולים הכו' כל א' וא' שיבקה ויצרך לעלונו . שנית אם צתחלה
צריך השוחט על כקוי של עוף א' ואח"ך הם נוכסים על העוף הצ' והג' ג"פ יכולים לבקות
ויצרכו כל א' על כקוי שלו יען שהשוחט ווקדם הזנין לכל א' וא' על עוף א' וכצריך הוא
על הכקוי לא היה צדעתו לפטור אלל כקוי שלו ונש"ה לריכס לצרך כל א' לעלונו :

מ"ב אצל אם ווקדם שתי העופות לפני השוחט לא היו הגדולים הכו' אלל צאו אח"ך
או אפי' אם היו שם ולא היה צדעת השוחט לכבדס וצשעה שצריך על כקוי א' היה
צדעתו על הכל ואח"ך נולך ונזנין לאלו הגדולים יש להסתפק בזה ועל כן נראה כיון דק"צ
אין לבקות הגדולים הללו צאם היה דעת השוחט לצרך על הכל . כן העלנו צלימוד השי"ה
צכ"ד כו"ש אללינו צאו"ך צפנקס השאלות ק"י לו ע"י"ש :

מ"ג עוד העלנו שם שצעירנו פה **בנדאר** יע"א דרך השוחט לצרך על הכקוי צצק
ודעתו לפטור על כל מה שנוצי"ה לו כל היום כולו והרצה פעוים פוסק צשימה שלא
כענין וג"כ הולך לנקום אחר ומהר וצ"א חס לפי דעת וכן ז"ל ורצ"ה אחר אחר דלריך
לחזור ולצרך כו"ש לעיל ק"י יע' סע"י ה' דשיחה הוי הפסק צין שחיעת לשחי' ולריך לחזור
ולצרך וכן על הכקוי אם שח צין כקוי לכקוי לריך לחזור ולצרך כו"ש הגאון רנ"ו ז"ל שם
אצל אגן צדידן שישעים לכבדס האחרת שהצי"א וכן ז"ל שם ד"ה"ה דשיחה לא הוי הפסק
וא"ל לחזור ולצרך והיא ק' הנוצי"ה ז"ל ודעויה וכו' הנוצי"ה שם צכק"ט דקצ"ל ואין וצרכין
ובה"ה הנוצי"ה שם אע"ג דק"ה וכן ז"ל לצרך וי"ו צקי צרכות החזו"ה הוא אין לצרך וכן
הקבנות .

הסכנות אחרונים זול דקצבל אפי' הפך דעת וכן זול ונשואה ניהגים אכחו קלא לצדך צין שחי' לשחי' וצין כקוי לכקוי ונשום הפסק שיחה . גם לקוי וכן זול ודעויהם ההליכה הוי הפסק כוונ' בל' קוי' חו' עשיו' ייג ולריך לחזור ולצדך אכל אכחו אין ונחגינו לצדך ונשום ההליכה דחוששים לקוי הנח' זול עס בצק'יא ודעויהם דק'אל והליכה וצית לצית לא הוי הפסק וכבר האריך צום הכי זכ'א זול צח'א' סיו' צו' ופסק דקצבל וההליכה לא הוי הפסק עיי'קצ' . וא"כ זה השוחט' ההולך ונשק'ס' לנשק'ס' אחר שצריך ואפי' אם אינו הולך א"א לו ליזרר וכן השיחה שאינה ללורך אם ונכס' הוא אינו יכול לעשות הול'ה כחקה אליצ'א דכ"ע דאם לא יצדך הרי כונע ונלצדך על עשיית הול'ה וכבר כתב הגאון תצ"ש זול צק'י יט' סק"י' דונועצ' להכניס את עלונו בצפק גרם צרכה ש"א' וליכנס צק'י שיונע ונלצדך על עשיית הול'ה עיי'ש ולק'י שאר רצונת' אינו יכול לצדך וא"כ יותר טוב להזנין לאחר לכקות ולצדך כדי לעשות הול'ה כחקה אליצ'א דכ"ע והדברים צדוקים :

מד כוהגים פה עירנו **בגראד** יע"א בכל ליל עיי"כ ששיחטים כפרות בכל צחי העיר כל הלילה ופשוטמים צצית או וגור הכפרות שלו הונחה הוא שיעשה כקוי הדס צע"ה צעלנו ואח"כ הולכים לצית הצו ופשוטמים הכפרות של הצית וג"כ הצע"ה הצו עושה הכקוי וכן עיי'הד בכל הצחים ולפ"ש לעיל בצע"הים שקודמים יס לערער על הונחה הזה דהא וול'ה כקוי היא רוי"א על השוחט ולא על צע"ה' ואי כיונ' ודין שליח נגעו זה כונו עכן הונחה שאומר לו השוחט לצע"ה' שיעשה כקוי הא כתצנו לעיל דאין לעשות שליח וכ"ש צליל קדוש כזה . ואפשר לתת טעם לזה הונחה דכתצנו לעיל ונשם רצונו חיד"א זול שאם נוכד לאדם גדול וג"כ עושה אותו שליח ונותר וא"כ ה"כ כיון שהוא צע"ה' והכפרות שלו השוחט ונכד אותו צולות כקוי וגם לריך ללוות לשוחט שיעשה אותו שליח ויאמר לו צפיו אתה תהיה שליח לכקית זה הדס זהו פרי לכל הדעות זהו ונשם ש"כ' לייצ' הונחה :

מה עוד נוכל לתת טעם לונחה זה עפ"י ונשם לונעלה בלוח' נג' והוא דודאי זה השוחט ההולך לשוחט כפרות צזה הלילה ונקוד' ונכסה צצית שלו או צצית אחר צתחלת הלילה וז' השוחט א"א לו ליזרר וכן השיחה שלא כענין וגם ההליכה וצית לצית הוי הפסק ואם יכסה הוא אינו יכול לקיים הול'ה אליצ'א לכ"ע דאם יכסה ויצדך הא אורנין דק"צ'ל ואיכ'א רצונת' דק"ל דאין ונצרכין ואם יכסה צלא צרכה הרי כונע ונלצדך על עשיית הול'ה לקוי רצונתו הול' האחר וצטלמ' גבי שחי' מוכרח הוא לשוחט צלא צרכה כיון דלאו כ"ע יודעים לשוחט אכל גבי כקוי ונשואה נהגו הלילה הזה לומר לצע"ה' לעצות וול'ה כקוי כדי לעשות הול'ה כחקה לכקות צצרכה ואין צזה שום כדוד צין אם נאמר שנוכדו לצע"ה' צין אם נאמר דעושה איתו שליח לצע"ה' אין צה פקפוק לא ונשום דול'ה צו יותר וצטלמו ולא ונשום צזוי וול'ה כיון דעושה כן לאפוקי כפשי' ונפלוגת'א . זהו ונשם טעלה דעתנו ליש' הונחה ועיין לעיל אות ל"ה ונשם הקוונ' :

מו סע"י השוחט ונבלע הדס בצרקע וכו' . אם רישונו ניכר חייב לכקות צצרכה . שו"ת אות י"א שפ"ד צקוף הקוי' ורישונו ניכר היינו נראה דס' ואלדס או שחור פרי"ת סק"יד :

מז עס אם רישונו ניכר וכו' . ונ"ל דיגרר קלחו אע"פ טבלוע צתוך הקרקע ויחננו עיי' עפר כפרד ויכסה עפר לונעלה דהא לונע' ליכ'א עפר כי אם קרקע ודוקא שצדיין לא כיסה לונעלה אכל אם כבר כיסה לונעלה צנוקונו ולא גררו פטור . שו"ת אות י"א קוונ' עס אות ז' :

מח סע"י יא כיסה הרוח פטור ונלכקות . היינו שכיסה עד שאין רישונו ניכר אכל אם רישונו ניכר חייב לכקות . פרי"ת סק"י' :

מט דוקא שכיסה צדצר הכשר לכקוי אכל כיסה הרוח צדצרים הפקולים לכקוי לריך לגלותו ולחזור ולכקותו צדצר הכשר לכקוי . פרי"ת עס ובקוף סק"י' וכ"כ הגאון שו"ת אות י"ג . ויהו יחזור ויכסה צלא צרכה . שו"ת עס וכן הסכים צעפ"ד צקוף הקוי' . ואע"כ דהצ"ת סק"י' כתב דיכסה צצרכה ונ"ו הא קיי"ל דקצ"ל :

נ וכן אם כיסה צעלנו צדצרים שאין ונכסי' לריך לגלותו ולחזור ולכקותו צדצר הכשר לכקות צלא

צלא צרכה . קוונ' עס אות טו' תצ"ש סק"ל'ת שו"ת קוף אות כ"ע :
נא עס ואם סזר ונחגלה חייב לכקות . הא דחייב לכקות היינו צלא צרכה . פרי"ת סק"י' פרי"ת סק"י' שו"ת אות י"ג ונש"ו סק"י' כרתי קק"י' חכ"א כלל חו' אות ח' צאר יעקב צזה הקוי' :

נב אפי' אם כיסה הרוח תכף וניד טנפל ולא היה ראוי שום פעם לכקוי ונחגלה אפי' ונכסה צלא צרכה . ונש"ו עס צאר יעקב עס דלל' כפר"ת סק"י' וגם דהרי ער"ה אות י"ג פסק דצין אם נחגלה ונעלמו ונדחה ונעיקרו וצין אם לא נדחה ונעיקרו ונכסה צצרכה וכן פסק הכי ונ"א זול צח"ה סיו' תק"ש'ו סק"י' ונ"ו אכן צדיקן לא פסקין הכי דקצ"ל ונשום חוונ"א דלא טע"א :

נג ויהיה אם יש לו עוף אחר ישחוט אלל זה ויכסה ויצדך על שתיהן . צאר יעקב עס וכן צדס לתוך ויס' . שפ"ד סק"י' :

נד ואם רל' לגלותו ולחזור ולכקותו וול'ה קעציד . פרי"ת עס והרצ' צצ"ת סק"ל'צ הקסה דהא כל הפטור וכן הדצר ועושהו קק'י' סדיוט וכו' עיי'ש . והרואה יראה דלק"ו וכן פסק הגאון שפ"ד סק"י' דהרקות צידו לגלותו ולכקותו לקיים הול'ה ונ"ו לה' ונשם התוס' . ויעיין ער"ה אות י"ג :

נה עס אכל אם הוא עלונו כקרו ונחגלה וכו' . לאו דוקא הוא עלונו אלא אפי' כקרו אחר ונחגלה פטור ונלכקות . כנ"ה' הגה"ט' אות כ"ה ונשם הפרישה והסכים עונו וכ"כ הגאון שו"ת אות י"ג :

נו אע"פ ש"ל לבנונו שלא יחגלה ונ"ו אין לגלותו צידים גם אין לשחוט צרחוב העיר צנוקוס דריקת הרצים צלהר'א דידיעין ליה שו"ת ליה שו"ת ליה וצתצ"ש סק"י' ונחצ"ר אות י"א וקיים וכן כ"ל עיקר דלל' כהפרי"ת ודעויה :

נז וי' שכתן עפר תיחוח לונע' כדיו עיי' קרקע ושהה ונלכקותו עד טנבלע הדס דרך העפר תיחוח אם רישונו ניכר חייב לכקות ואם אין רישונו ניכר פטור ונלכס'ת דהא נכסה ונליו עיי' עפר תיחוח והו"ל כונו שכיסה הרוח . קוונ' עס אות ח' לק"י אות ח' וקיים ונכון לשחוט עוד צע"ה' ולכקותו צצרכה עיי' . ולוודנו וזה דלפענוים האדם צחצ' וננעף דס עיי' עפר תיחוח וכונו צו טיפות הראשונות הס נכסי' ונלית'ה צעפר תיחוח ואין רישונו ניכר ואח"כ יצ' שאר הדס עליו ויהיה ונצית דס כ"ל דאין לכקות זה הדס צצרכה דהא כיון שנכתבו צו טיפות הראשונות נפטר וכן הכקוי דלא צעינן שיכסה כל הדס אלא קלת וכן הדס כוונ' וכן זול לקוונ' קע"י' ונ"ו וכונ' הרצ' צד"נו אות ו' דאם יש טיפה או צגוונ' של עפר ונכסה ונשם צגוונ' ודיו עיי'ש וכ"כ השו"ת אות י"ב דלפ"י ונשהו די והגם דצעי' השו"ת עס שיהיה ודס הנפש וי' ייזר דאין זה דס הנפש ועל כן דל' ד' לכקות שאר הדס צלא צרכה דקצ"ל ולריך ליזרר צזה כ"ל . ועוד לפענוים ינל'א דאחר שיכסה הדס צעפר תיחוח יחזור העפר תיחוח של הכקוי ויצלע צדס אחר שהיה ונעטת ויחזור הדס ויהיה רישונו ניכר וצודאי לריך לחזור ולכקותו צלא צרכה דז' וקרי' כקרו ונחגלה דונעיקר'א לא כיסהו כראוי ופשוט ולכן יש ליזרר צעת הכקוי לראות ולשגי'א שלא ישאר ונשהו ניכר ונלונעלה דרך עפר תיחוח ויש להזהיר לשו"ת על זה :

נח סע"י יב דס טנפל לתוך ויס' או ויס' טנפלו לתוך דס וכו' . הנך צו דיכסי' איכס' שו"ת דאלו דס טנפל לתוך ויס' ונכסה צלא צרכה ונעט' דאין דחוי אכל ויס' לתוך דס ונכסה צצרכה . ונש"ו סק"י' קוונ' אות י' . גם אם נפל דס לתוך ויס' צפעט' או ולא ונעט' ונעט' ויש צו ונראה דס ונכסה צצרכה . שו"ת אות י"ד קוונ' עס :

נט עס אם יש צו ונראה דס חייב לכקות וכו' . ונראה דס צעינן שלא יהיה ונראהו כיהה . ונח"ק'ק' צעך לחס ונשם התוס' צצ"ת סק"ל' . אכל הגאון שפ"ד צקוף סק"ד נכתפק צדצר עיי'ש על כן יש לכקות צלא צרכה אפי' אם דיהה ואפי' צוויס' לתוך דס צל"צ' אס דיהה :

ס סע"י יג נחערצ' הדס צין אדוס או צדס צהונו וכו' . ה"ה' צדס חיה טוונ'א או צדס היקו של חיה או דס חיה צצילה או נרפה . ש"ך סק"י' פרי"ת סק"ד שו"ת

שנו"ח אות עו שפ"ד קק"יד לח"הב קק"יח :
סא חס נחערב דם חיה צדס חיה שביסק ונקלת דונו דתו אלל לזוכייה לכוליה דנחא יט
להסתפק חס וזנגיל ויש לכקות בלא זכרה . תצ"ש קק"כא שפ"ד קק"יז :

רב גס זכאן הדין כונו צוויס לתוך דס או דס לתוך וויס דחס היין או דס צהוה וכילא
הוא נפל על דס הכקוי וזכסה צזכסה וכן אפילו חס דס הכקוי נפל על היין ודס
צהוה ונפל צצת או שאלו חיה וויס חיה צו ונח"ח דס חייב לכקות צזכסה אלל חס נחערב
לתוך היין או לתוך הדס עייף עייף וח"ח נחערב עד שחיה ניכר וזכסה בלא זכרה . כן פסק
שנו"ח אות ע"ו ופסקו הוא וכ"כ שפ"ד קק"יח דחס צתחלה לא חיה צו ונח"ח דס וסוב
נפל לתוכו יותר צענין שחס חיה וויס חיה צו ונח"ח דס חחר וניעור וחייב לכקות . ונ"ו
יכסה בלא זכרה . פרי"ח קק"יט שפ"ד קק"יח וקיי"ח שפ"ד שפ"ד שפ"ד :

סג כע"י יד שחט עוף או חיה ושחט עליו צהוה פטור ולכקותו . היינו צאופן שאינו
יכול לגרר דס אלל חס יכול לגרר דס צהוה יגרר ויכסה דס חיה . כתי'
אות ע"ו תצ"ש קק"כו קוונץ עס אות י"ד :

סד עס אלל שחט צהוה ושחט עליה חיה או עוף חייב לכקות : ונשוס דלויכא פלוגתא
צעוף יש לכקות בלא זכרה . כתי' אות י"ז :

סה עס צהגס שחט עוף או חיה וכו' . ונח"ח צדו חס יודע שדס וכו' פטור ולכקות
אלל ונח"ח חייב לכקות . וי"ש ח"ה"ג ז"ל חס יודע שדס האחרון ביסק דס הראשון
פטור ולכקות כ"ל דיש לכקות בלא זכרה כי איכא פלוגתא צזס דלפי ח"ו וכן תצ"ש ז"ל שח"ו
להג"ו צעופא דקליל חייב לכקות על כן יש לכקות בלא זכרה כ"ל :

סו וויסו הא ודאי חס שחט צהוה ופיזר עפר הרבה על דס רשאי לשחט חיה אח"ך
עלה דיש עפר לוטה . שפ"ד קק"כא וכן ונשוע וקוונץ אות ע"ו :

סז סע"י נו דס הניתו ופעל הסכין וכו' וגורר אותו וזכקותו . כשגורר אותו וזכקותו
חייב לכקותו צזכרה . שנו"ח אות י"ח :

סח וז"ה סיכול לרחלו צוועט וויס רק שלא יסיו ונרוביס שידהו ונח"ח דס . שנו"ח עס
קוונץ עס אות י"ז :

סט וח"ה אי אפשר להכריש דס הניתו יכסנו צווקונו . שנו"ח עס . גס חס כשגוררו
אין ניכר ונח"ח דס ונשוס דוועערב צו עפרוית יותר ככון לכקותו צווקונו
ולגוררו . פרי"ח קק"ך :

ע אלל דס פעל הסכין חס אינו יכול לגוררו יכסנו צווקונו על הסכין בלא זכרה . שנו"ח
עס ער"ה אות י"ד קוונץ עס :

עא עס אלל חס יש עס דס אחר וכו' שא"ל לכקות כל דס . וויסו דס אשר לפניו
לריך לכקותו כולו . ונח"ח אות י"ד ונשוס הרב צית שלונה ס"ו ע"ו :

עב עס צהגס ויטו ינחין עד שנתחיל וכו' כדי שיכסה ונקלת דס הנפש . לכתח"ה יש לחיש
לדברי הגאון רנ"ח ולכקות ונקלת דס הנפש . ער"ה אות ע"ו ק"ו : קק"לג ועיי' צקו
ונח"ח יוסף הכד"ו צקו"ח אות ו"ג עי"כ :

עג סע"י טז השוחט לחולה צצצת לא יכסה וכו' וזבילה חס רישונו ניכר יכסנו .
זבילה יכסנו צזכרה . כנח"ג הגה"ט אות ל"ה ונשוס דווע"ח :

עד ככון שישחט צחוך כלי כדי שלא יצלע צקרקע ויתן צו ונשוס אפר וזוכן ש"ך קק"י
שפ"ד קק"כד ח"ה כלל ח"ו אות י"ח :

עה עס ויש וי' שאוור שחס חיה לו אפר וזוכן וכו' . אין הדין כן אלל לענין הלכה
אפילו חס יש לו עפר וזוכן אין לכקות . כנח"ג צצצת י"ד ס"ו כ"ג ונח"ח אות
י"ג שו"ג ק"ק ל"ה :

עו ח"ך להצליע דס צצגד וכילא אכור צשוחט לחולה צצצת . ונח"ח אות י"ד ונשוס
ח"ו הפארת לונקס ז"ל :

עז ונשוס צא לפניו צא ששחט לחולה צצצת וילא צועט חוט או ונח"ח ונח"ח לזכור
העוף

העוף שהוא נשוס שחיה כו"ש לוועלה צק"ו כ"ג וכיון שרחה השוחט שנאמר העוף
הציא עוף אחר וזכחו לחולה כו"ש וכששנוענו זס אונדנו לשוחט ח"ה צעשה שלא לדין דכיון דלפי
כ"ו וזכ"ו ז"ל ודעו"ס העוף ח"ה שילא צו חוט הוא וזכ"ו יאזכנו אוקריס אותו ושוס ונח"ג
כ"ו ח"ה ז"ל שזכ"ו דווע"ג כן וכיון שזון הדין הגוור הוא וזכ"ו יאזכ"ו יעבור ח"ה
צאיסור שקילה וזכ"ו לו שזכ"ו כ"ו שזכ"ו חלול שצת . וכזכ"ו זס צצציל הטועיס שחס
ח"ו יצא לידס פעס אחרת כך יתנו לחולה אותו העוף ויאכל אותו ולא ישחטו לו אחר
כיון שזון הדין הוא וזכ"ו . וכן כל דצר אכור צצח"ו שהוא ונח"ח הפוסקים ואזכנו נוזגין
צו אכור כ"ו ונח"חין חס ח"כ צצח"ה לחולה צצצת סוכינן על כ"ו הנות יין ואין
שוחטין לו אחר . כגון שחיה צעוף ששחה ונשט ולא יש צס שיעור סוגציה צצח"ה וירצילנה
או שחיה דרסה וחלדה צוויעוט צח"ח כ"ו וכן ז"ל דצצעת הדחק יש להקל וכן חס נוזלח
הסכין פגיוס ח"ה שפיקול ונח"ח כפק שח"ח צעור נפגוה כו"ש וכן ז"ל לקונו ע"ו כ"ו
כיו"ל צאלו אין שוחטין אחר כי ונח"ח איסור שקילה דצצת יש להקל . וזכ"ג השוחטין
שלין צודקים הסכין לזכ"ו שח"ו כששוחטין לחולה צצצת :

עה סע"י יז השוחט וכו' וכן שש"ו ששחטו ואין אחרים רואין אותם וכו' ופעורה
ונכקוי . אלל כשאחרים רואין אותם ששחטו כהגון חייבים צכקוי ולריך
לצרך וזיינו דוקא שהן וזוכיין ויודעים לאזון ידיהם . ש"ך כ"ק ק"ק כ"ג פרי"ח ק"ק
ח"ו שנו"ח אות כ"ה שפ"ד ק"ק כ"ג . וח"ך דהלצוט ונשוע ונ"ה דלא יצרך וי"ו כזר פ"ו
השפ"ד דצרי' וח"ך הלצוט ק"ל ח"י :

עט שחיתת חש"ו פטורה ונכקוי וח"ך חס יכלה לכקות אינו רשאי דחייס"ו דיצואו לחיוב
ונשחיתתו . צ"ה ש"ך קק"כד פרי"ח כק"כח פרי"ח קק"כז שנו"ח אות כ"ה שפ"ד
קק"כד כתי' קק"כז ער"ה קק"יז . וח"ך דנ"ח"ג הגה"ט ח"ה וי"ה תוה על הצ"ח ונש"ך
וי"ו ח"ה קיי"ח ח"ל וסוד"ל דנפק ונפוגיס דנ"ח"ג ראו' לחוש לדצרי' עד כאן לשונו וכ"ס
הש"ח אות ז :

פ ח"ך חס יכלה לנקר ח"ו אינו רשאי לכקות . שפ"ד קק"כד ודלא כשנו"ח :
פא וז"ה בגדול ששחט ואינו יודע ח"ו שחיתת פטור וכן הכקוי . ע"ו קק"לז לח"ה
קק"כא . ווי"ו יכסה בלא זכרה . שנו"ח אות כ"ה ונש"ו קק"יד :

פב סע"י יח השוחט אע"פ שא"ל אלל לדס חייב לכקות . ולריך לצרך על השחיתת
ונשוס דיכול לחיוב ונח"ח חס רולה . ער"ה אות י"ח ונשוס כו"ה גדולים .
וח"ך שה"ו גן הנו"ך כ"ו ח"ה פסק דלין לצרך יחיד הוא צדצר . וח"ך שהעתיק לשונו הגאון
נח"ח צקו"ח אין רח"ה דיצבור כותיה דצצר כזס כו"ה פעו"ס הגאון ח"ה צצקו"ו דנ"ה
צנציח צסס הפוסקים אין רח"ה שהוא קוצר כן אלל דוקא כשכותב ולענין דינא או וכן
עיקר וזכ"ח דהנח"ח צק"ו ח"ה הציא כו"ה פוסקים דצשוחט לפועליו גו"ס שזכ"ך ח"ה
הפך הרב גן הנו"ך והון ונח"ח שנוציח ער"ה ז"ל יש כו"ה גדולים דלא ק"ל כה"ו ג"ה
ז"ל וזס הצצ"ש צרי"ס ק"ו וזכ"ו פרי"ח צח"ק שפ"ד ק"ו וי"ט קק"צ וח"ח כלל ח"ו
אות או וזכ"ו פחד יח"ק אות או ערך אפלחטו ע"י"ש וזכ"ח ס"ו וי"ט קק"צ ועיי' לעיל ס"ו י"ח ח"ה :

פג עס כילד יעשה נוחר או ונשקר . דוקא צנוחר או ונשקר דנח"ח ויילתא דנצי"ה ח"ה
אלל צצא"ר פקולי שחיתת כגון שחיה דרסה חלדה אכור לעשות כן דחישין דילוח
ונשח"ו ואכיל לה וגס הגו"ה לא ונכ"ר כולי ח"ה דכל דח"ו לשח"ו לא כרה לזכ"ק לוועלה
או לווע"ה אלל כחורה ועקורה ונכ"ר . פרי"ח קק"כג . ולפ"ו ח"ה לשוחט צכקין פגו"ה :

פד חתיכות צערינו זח"ה כשי"ס לחיכות חולי חח"ה ישחטו תרנגול או וישיפו לתוך פי
החתיכות כשהדס חס צצעה שילא וצית השח"ו ח"ה ונשוס רפוא"ה פי חו"ה שזס
הרפוא"ה צדוקה . וי"ו אין להס צתחלה להעייף צפי חתיכות אלל צתחלה ישיפו לתוך העפר
כדי לכקות ואח"ך ישיפו לתוך פי חתיכות :

פה סע"י יט לריך לצדוק הסיו"ס וסכין קודם הכקוי . חס לא צדק צקיו"ס
ונאצד או חתך ראשו דח"ה חו לצדוק וזכ"ה אלל חס נאצד
סכין

הסקין ונכסה צדקה . פריית סק"כד שפ"ד סק"כה :
פו ואם ידע שהיה הסקין פגום קודם שהיטה אין לריך לכבות כלל ועיקר . כנה"ג
הגה"ע אות נו"א :

פו סעי' כ השוהט מיה וכו' עד ט"צדוק הריאה . ויירי דודאי ולי לכבות אח"כ אצל
ליכא ספק דלמא וצ"לע דווא וכדוואה יכסה וייד . פריית סק"כא זכ"ח ס"ק :

פח אוחות במלעטיין אותן אין להמתין לכבות עד אחר צדיקת הוטע אלא יכסה וייד . לוח לדק
ס"י קט"ו שער אפרים ס"י כ"א פריית סק"כא זכ"ח ס"ק : פריית סק"כא זכ"ח ס"ק : פריית סק"כא זכ"ח ס"ק :

פט עס צהגה אצל דבר שגודינא הוא כשר וכו' כגון חתך הוהפרקת ובי"ל חייבין לכבות .
ולענין דינא נראה דגם צהתך הוהפרקת לא יצרך כיון דהוי פלוגתא וקצ"ל .
והצ"ח אות ח"י :

צ והיה צטהיה כל דהו יכסה צלל צרכה : עס אות י"ט ונש"ו סוף הק"י וקיים אפי"ו צמיה :
צ"א והיה שהיה דרסה והלדה צו"צ יכסה צלל צרכה . אחרונים :

צ"ב היה שכולד צה ספק טרפות ויש ס"ק להכשירה צאכילה פשיטא דווצרך על הסק"י
כיון דבחי רחיה היא דהחיה וותרת אבר יאכל קרינא ציה ווצרך ונכסה ופשוט

צ"ג כל דבר שנוכסה צלל צרכה אס אירע כן צ"י"ט לא יכסה . ונחצ"ר אות כ"ו ועס הרי
הורה יקותיאל ז"ל :

צ"ד סעי' כ"א וי שאין לו עפר לכבות לא ישחוט . ואם שחט אפילו צווייד אין לאקור
שחיטתו . פריית סק"כ"ו :

צ"ה עס צהגה ואם הולך צוודר וכו' תקינו ליה רצק לשחוט ולמולך הדס צצגד וכו'
ווצרך וכתנ"גיע לוקוס וכו' ונכסהו צלל צרכה והכי כהו . וקור דין זה הוא

והגאונים וזמן צצ"י דהה דצריהס והגס דרנ"ח צד"ו י"ט צצריהס ונ"ו רוב האחרונים דחו
דצ"ו על כן העיקר הוא כפי וז"ל דאס הולך צוודר או צקפינה ואין לו עפר אקור

לשחוט ואם א"ל לו צללו הכי ונכסה לשחוט יולל הדס צצגד ולא יצרך עליו וכצ"י"ע לוקוס
עפר יצק הצגד צוועט וי"ס כדי טיהא צו ונראה דס ולא יהא דיהה ויצרך על הכק"י . וע"י

פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
ונגלה דא"כ י"ט לחוט שכבר נדחה ונולת כק"י . דע"ק סק"י :

צ"ו סעי' כ"ב השוהט היה ועוף ולא ילל ונח"ס דס וותרים . וה"ה צהנה ולא אגרינן
שנא ונהה היא . הרנצ"ס ז"ל פ"ד ונח"ס ה"ג ש"ך ס"ק לו פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

צ"ז אות כ"ו שפ"ד סק"כ"ל :
צ"ז ואפי"ו לא פרכסה ונש"ס דהיתה צריאה . פריית סק"כ"ו שפ"ד עס זכ"ח סק"ז :

צ"ח סעי' כ"ג כל הדברים שהזרעים הזרעים צהס ונלוויים וכו' . דוקא שזרעים צחוכו
ונלוויים הא שגדלו כבר צוקוס אחר ועקן ושתלן עס ונח"ס"פ לא ונהי

דצעינן שהזרע הצחוכו ילוייה ויגדל . צ"י ע"י סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
אות כ"ו שפ"ד סק"כ"ל ונש"ו סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

צ"ט וה"ה אס ונעלה עשבים ונחילו אין ונכסין צו . פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
עס זכ"ח סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק עס לפיכך ונכסין וכו' ולצ"נה וננ"פה של חרס שכתשן וכו' . שכתשן קאי כו"י אלצ"נה
דצללו כתישה אין ראוי לכבות : ע"י סק"כ"י ש"ך ס"ק ל"ג פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"א עס אוכלין או צגדים שרופין . שרופין קאי אאוכלין ג"כ . הצ"ש אות כ"ח :
ק"ב עס ולא צטהיקת ונחכות אס אינן שרופין וכל אלו שאין ונכסין צהס אס נשרפו וכידו"ו
לעפר ונכסין צהס דכל דבר שצעולם שנקרף ונכסין צאפרו . ש"ך סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"ג פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
הזניך אין ונכסין צו . כנה"ג הגה"ע אות כ"א פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
ונלח אין ונכסין צהס . כנה"ג עס אות כ"ג ונש"ו עס זכ"ח סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

קד פלפל עמון אין ונכסין צו . כנה"ג הגה"ע אות כ"ד ונש"ו עס שו"ג סק"כ"ו וקיים וה"ה
צונגציל וקנה ושאר צטוים כחוקים שאין ונכסין צהס :

ק"ה קננון עמון ונכסין צו . כנה"ג הגה"ע אות כ"ב ונש"ו עס :
ק"ו הגפסית ונכסין צו . כנה"ג הגה"ע אות כ"א זכ"ח סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"ז הספ"ד כחצ שחא סק"ו צערכי אל גוצס ובלשוננו אל ק"ו ע"י"ט . ובעירנו קורין אותו
ג"ץ ואננו חכמי הישיבה הי"ו דה"ה ונח"ס סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"ח אין ונכסין לא צתנן ולא צקס ולא צצצח ולא צעלים ולא צנולה ולא צככפי יוכה .
כנה"ג הגה"ע אות כ"ה ונש"ו סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"ח עס אין ונכסין צעפר הודצר וכו' הגה ולכן אין ונכסין צעפר להס וכו' . כגון ונח"ס"א :
וכן אין לכבות צטי"ט . ש"ך סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"ט וס"ה כל דבר שנפל עליו וי"ס שחרי ע"י הליחות א"ל להשרידן . פרישה שו"ח אות כ"ט :
וכן אין לכבות צרגצי אדוה כל זמן שלא כתשן . שו"ח עס ונש"ו סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"י עס"ד ס"ק ל"ו ונש"ו ס"ק י"ט :
כל דבר שאין ונכסין צהס אס עבר וכיפה לריך לגלות ולכבות צלל צרכה . שו"ח עס
ס"ד סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"י"א ונוהר לכבות צעפר הצ"ה ונאיקורי הנאה דנולת לאו ליהנות ניתנו . כנה"ג הג"י
אות כ"ו פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ק"י"ב החונן השרוף ונעשה ששית ולנועלה אליצ"ל דכ"ע ילל די חוצתו ונש"ו לכבות ענ"ס אחרת .
כנה"ג צצעי ח"י יו"ד ס"י כ"ה שו"ח אות ח"ו ונש"ו עס :

סימן כט

א סעי' א שונה וי"י טרפות עס וס"י דן חנק נפש . הק"י הזה יפה לענין
ונאה לצנין כי הטרפות עס

ב צהנה שטרצעת ונא"ס וותרת צאכילה . ונחצ"ר אות ד"ו שו"ח ס"י ק"י"ג אות א' וצונק"ס
שנהגו הגוים שלא לאכלה והוא ופורקס י"ט להחזיר ונש"ס חלול ה"ו . ע"ה ס"י ק"י"ג
ונש"ס חכ"ס לצי ס"י פ"ד . ונולת לצברה ונן העולם שלא יאנרו זו שנתקל פ"ו על יד"ה שח"ו"ר
וצערת הרע ונקרצך . ע"ה עס שו"ח חכ"ס לצי עס זכ"ח ס"ק :

ג א' שאכל עוף ואח"כ ונל צו א' וי"ח טרפות א"ל כפרה על ונח"ס שח"כ דחוקס הוא .
פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

סימן ל

א סעי' א צהנה או חיה שנתרופץ רוב על"ס גולגולתה וכו' . דין זה צגו"ו כחוצ גלגולת
שחצקסה צרוצה טרפה ופ"ו נחצקסה י"ט צו צו פירושים הפ"ו הא' הוא פיר"ש"י

ז"ל שהבחה ונכות רצות ולא נפחתה וכן פ"ו ר"י שנהנעכה ונח"רועעה הגלגולת ע"י הכחות
והוא קרוב לצצירה ולא צצירה ונש"ו וכן פ"ו הש"ך סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

הוא פ"ו שכל"ו והפרישה ז"ל והוא דנקדקה הגלגולת קרי נחצקסה ואפי"ו שכל הגלגולת שלימה
רק שנקדקה . ולענין דינא י"ט להחזיר אפי"ו כפ"ו הצ"ו ואפי"ו לא ננעך רק נקדק לצד צ"ן
צרוצ צהס או רוצ הקיפה טרפה . הצ"ש סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ז"ל אות א' חכ"א כלל ע"ו אות ה' צ"ל אות א' :
ב וה"ה עוף דיצעה צעינן רוב גלגלתה . פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק : פריית סק"כ"א זכ"ח ס"ק :

ו"ס טרפה אע"ג דלא נחצקסה צרוצא והיינו ונש"ס עס ונש"ו עס זכ"ח סק"כ"א זכ"ח ס"ק :
(י"ב) צנוכות

צוונות קרוב לקצירה כפרשי זול אלל לפי הצו שזכרנו לעיל דפיו נחצקה היינו נסדקה אפיו
 עוף דיצשה לא צעינן רובא לדידן ללא זקאלין צצדיקס כפי ההגה צקוף הקי והפיו ונשהו
 טרפה וכ"ש עוף של ויס : אלל הצצ"ש קק"צ חלק על הפר"ח ז"ל והיקל צזה וכתב דצנחצקה
 קרוב לקצירה כפי פיו האו אפיו עוף דוויס כשר כיון שאין כאן שום טעירה כלל וצעינן רובא
 וכן הסכימו עונו השפ"ד אות ז' וט"א אות א' וכ"כ צעיני הכהן סי א' אות ד' וכן צצ"ל
 צהלק עונו קק"ג : ואכן צדידן וירחי הוראה אכן יש להחמיר צזה כפי הפר"ח ונחריק"ש
 ז"ל וכ"כ הרב שער הוויס קק"א זצ"ח קק"א : ובעוף של ויס אס פתועעה הגלגולת ע"י
 וכות צבות אף דלא נצברה והיינו כפיו האו יש להטריף אפיו צויעועה וקום דעוף של
 ויס עונו כך וצעילה כל דהו חיישינן לנקיבת הקרוס וכן ושווע ונשקן הגאון כתי ז"ל
 קק"א שוחמיר צזה ע"ש :

ג כחצו צקווד דפיו פיו האו גם צעוף דיצשה צעינן רובא ווינו צדיקה צעי אף צויעועה
 דחיישינן עונא נחסר כל שהוא : פרי"ח סוף קק"א עיני הכהן ע"ש : ואף לדידן קני
 צצדיקה וקום דוודיכא טרי :

ד עס צין צרוצ צצה צין צרוצ היקפה טרפה : צצ"חור רוב צצה ורוב היקפה רוב הפי
 ויס להחמיר ככל הפירושים וכל כנגד המוח טרפה הצ"ש קק"א :

ה עס אע"פ שהקרוס קיים : ר"ל אע"פ שכל הקרוויס קיימיס תהתון ועליון : ט"ך קק"צ
 פרי"ח קק"ג שפ"ד קק"צ כתי קק"ד צ"ל אות א' זצ"ח קק"ז :

ו אס נחצקה הגלגולת צרובה יש להטריף אפיו עברו עליה י"ב חודש : כנה"ג הג"ה
 אות ו' דלא כרש"ל הצ"ש קק"א כתי קק"ד צ"ל צעונו קק"ד ער"ה אות ג' עיני
 הכהן עס אות ו' וכן הסכים סבו ונח"ד ז"ל צתו"ז סי ל"ו אות ז' וכן הביא וקום החק"ל
 יור"ד ח"א סיוון כ"ו :

ז ראש עוף הוכה וחלה כוונת ימיס ונכיון שהולך ואוכל כראוי אלל לצדוק קרוס המוח ואף
 צנפוח עור החילון אין חשש לניקב העלם ונכ"ש צעוף שאינו של ויס וכג"ל שהוכה צצבר
 עב שאף אס גרס צהכאתו נקב צעלס ווינו לא היה יכול להיות דבר ליכנס צעוונק לנקוב
 גם הקרוס : דע"ק אות א' :

ח סעי' ב נפחתה וחסר ווונתה כקלע טרפה : כקלע וולוולס טרפה : ט"ך קק"ג פרי"ח
 קק"צ זצ"ח קק"ג חכ"א כלל ט"ו אות א' עכ"ה עס אות ז' : והיינו הפחיתה
 עלונה היא כקלע ולא ויה עככס צתוך העיגול והפחיתה : שפ"ד קק"ג :

ט אס נקתפקו אס הגיע נקלע וולוולס או לא טריפה עד שיתצבר שלא הגיע נקלע
 וולוולס : פרי"ח עס עכ"ה ע"ש :

י אפיו אס הקרוס קיים טרפה : הכ"א עס צ"ך עס אות צ' עכ"ה ע"ש :
יא לא ונהני שהי"ת י"ב חודש צטרפות דנפחתה : שפ"ד קק"ה וכ"כ האחרונים שהצ"ח
 לעיל אות ו' :

כ הא דצעינן כקלע היינו דוקא צצהוונת גדולה אלל צקענה ונשערין הכל לפי קטניות
 הצ"ש קק"ג עכ"ה ע"ש פרי"ח קק"ד טע"ה קק"ד זצ"ח קק"א צ"ך ע"ש : וכתב הצצ"ש
 קק"ו וז"ל וא"כ מי יודע צח"ה שור הגדול שיערו חכמים ז"ל כקלע וקטנים וונווה סס פחות
 ונה לכן ראוי להוונת לשום עיניו ולצו צדקדוק שיעור זה לצל יכסל ח"ו עכ"ל וכ"כ הצ"ל ע"ש :

ג עס ואס ניקצה נקצ"ס שיש צהס חקרונ וכו' : ואס ניקצה נקצ"ס שאין צהס חקרונ אפילו
 דמי ונרפינן לכו הוו רובא לא פקלי : צגלגולת : צ"י ז"ל וכתב התו"ז עס אות ט'
 דהכי נקטינן : ווינווה כהצ הצצ"ש דלפי פיו הצו שכתבנו לעיל צחות א' דנחצקה היינו נסדקה
 ונחונת הכאה וכו' לדצריהס יש להטריף צקדקיס אפיו יש טנים או ג' סדקיס ויש רוב צין
 כלס ונלטרפינן אלל אס רק נקצ"ס שאין צהס חקרונ יש להצחין אס נעשים ע"י הכאה ונלטרפינן
 לרובא ואס נראה שנעשו ע"י חולי יש להקל ע"י"ש צקק"ה עכ"ה אות ח' ועיי"ו צע"ה קק"ה :
ד ואס אין צעלס צצין נקב נקב כוולל נקב אז גם העלס צציינהס נדון כנקוב ונלטרף
 לכקלע : צ"י ולצו"ש פרי"ח קק"ה הצ"ש קק"ה שפ"ד קק"ד עכ"ה ע"ש אות ח' הו"ז ע"ש אות י' :

טו עס צצהס אלל פחות ונה יש להכשיר וכו' דלא חיישינן צצהוונת לנקיבת קרוס של ויס
 אע"פ דיש להכשיר ווינו צעי צדיקה לראות אס ניקב הקרוס ואס לא צדק הוי ספק
 טרפה : הצ"ש קק"ז וקום תורת חיים טע"ה קק"ז זצ"ח קק"ז עכ"ה ע"ש צ"ך סוף אות
 צ' : וכתב הצ"ך עס צעונו"ז קק"י וקום הצ"ש דלע"ג דאכן קיי"ל דאין אנו צקיא"ס צצדיקה
 קרוס של ויס היינו צנקצ ונשהו של עוף ונש"אך צצהוונת שא"א סינקוב הגלגולת כי אס דבר
 שהיא הולך ועב לוועלה אפשר לראותו צמחית העין וצזה אכן צקיא"ן רק שלריך לעיין הינו
 צווראה ע"י"ש ואפ"י נפחת הגלגולת ע"י חולי או ונא"ה לד שיהיה לריך צדיקת הראי"ה להקרוס
 והא דכתב רמ"א דלא חיישינן היינו דוקא אחר צדיקת הראי"ה הינו : הצ"ש ע"ש : ושווע
 ונה דאכן צקיא"ן צצדיקה כמו זו וקום דוודיכא כשר : אלל החכ"א ז"ל כלל ט"ו אות א'
 כתב וז"ל וכל דוקא אס נפחת ונעלמו ונחונת חולי אלל אס נפחת ע"י הכאה קוף וכיולל
 צו ודאי ללריך צדיקה ודיכא כמו צק"י ל"ב סעי' ו' ולדידן דאין צקיא"ן טרפה עכ"ל ושווע
 ונדצריו דכל שלא ונחונת חולי אסור דאין אנו צקיא"ן הפך דצרי הגאון הצ"ש ודעו"ה : והרב
 צזה הוא יחיד צצבר : ווינווה אס לא ניקצה הגלגולת צצבר עב כמו חן או חנית סכתב הצצ"ש
 אלל צצבר דק כמו צקון ונחט צזה יש להחמיר כפי החכ"א דלא צקאלין צצדיקה הקרוס צצבר
 דק וכן הסכימו חכמי הי"צ"פ הי"ו : וט"ו אח"ך ראינו להגאון שפ"ד צקק"ז שאף נקיבת
 חן וכדוונת כתב שאין אכחנו צקיא"ן צצדיקה אף צצהוונת ע"י"ש על כן יש להחמיר :

טז עס ובעוף הוויס כגון אוחא וצב אוחא וכו' אלל כל שהוא טרפה : הטעם דטרפה וקום
 דקרונוו רך ולפ"י אין חילוק צין ניקב ע"י אדם או ע"י חולי דהוי ודאי טרפה : וק"ז
 קק"צ צ"ך צעונו"ז קק"א :

יז צעוף הוויס פשוט הוא דאין חילוק צין נקב שיש צו חקרונ לאין צו חקרונ או סדק עשהו
 הכל טרפה : הצ"ש אות ח' עכ"ה ע"ש אות ט' :

יח עס ועוף היצשה שנשכתה חולדה וכו' וניח אלצעו וכו' הגה ואכן אין צקיא"ן צצדיקה
 הטרפות וכו' ואפ"י צעוף דיצשה וכן הוא הוונת : זל"א וקום שו"ג : וכן הוונת
 פשוט צעיננו פה צגדאל יע"א דצנקצ או סדק כל שהוא צין עוף דוויס צין עוף דיצשה ונחריפין
 ואין אנו צקיא"ן צצדיקה :

יט ווינווה צעוף דיצשה דאנו ונחריפין צניקצ כל שהוא דאין אנו צקיא"ן צצדיקה ודאי אס
 שהה י"ב חודש או כ"א יום והעילה צילים ילאו וכלל ספק וכשרה ודוקא צעוף דיצשה
 אלל צעוף דוויס לא ונהני : שפ"ד קק"ה קוונן צדיני שאר טרפות כלל א' אות ד' :

כ והיינו דוקא אס ניקב העלס אלל אס יורד דס ונחונת שנקרע העור והעלס קיים כשרה
 ט"ו צעס רש"ל קק"ג והציאו אותה כל האחרונים ז"ל : ואף צעוף של ויס יש להכשיר
 פרי"ח קק"ט והציאוהו כל האחרונים ז"ל :

כא וכן אס לא כוולל צגלגולת דק נפוח ועלס הגלגולת שלס כשר אף צעוף של ויס :
 כנה"ג הג"ב א"ה ט"ו וקום א"ו"ה כלל כ"ד פרי"ח עס והציאוהו כל האחרונים ז"ל
 ווינווה אס כוולל נפוח הגס דכשר ווינו צדיקה צעי לראות אס העלס שלס : קוונן עס אות
 ח' ועיי"ו וק"ו סוף קק"ט :

כב עוף שיש אח"ה נגע צראשו כוונת שוחטים ונחריפין אפיו עלס הגלגולת שלס וטועים
 סס אלל יוליא החטיעה והקיפה שיש צראשו נגעו ואס העלס שחתיה שלס כשרה
 ואס לאו טרפה וקספ"ק : שו"ג קק"א ונחצ"ר אות ח' ונשונו ז"ל ע"ש עכ"ה ע"ש אות ט"ו
 וכבר צ"ל ונעשה לפנינו צתרגולת א' שהיה צראש בגלגולתה דס קרוש והיה נראה כמו וכה
 והיה יושב אללנו ח' נקיס הלוי הי"ו (ז"ל) והקיר העור והדס ונן הגלגולת וילל העלס
 שלס ונקי וצב ואין צו שום נקב ולא ריעותא והכשרוהו :

כג אס צ"ל לפניו עוף שיש לו נגע צראשו וקודם שיצדוק אס עלס הגלגולת שלס נאצד
 הראש כשרה וק"ס : שו"ג ע"ש ונחצ"ר אות ח' ונשונו עכ"ה ע"ש ז"ל ע"ש :

כד פעס א' צ"ל לפניו ראש ונן הלחן והיתה ליחה יולאה ונן הראש אלל הקרן ושווע
 של קרן וחלקו והתכנו הראש לשנים והקרנו המוח ונן הראש והיה העלס ונן השורש
 שלס

שלא והכשרות כי היתה לא היה צד ויולא אלא וכן השקט של קרן ועלם הראש היה שלם י
הגאון רמ"א ונשם הגש"ד ק"ו ונ"ו הצ"ש סוף קק"ח וקיים הצ"ש כלל וזה כל דחזקן
ריעותא כה"ג בראש הצהונה צעי צדיקה : עני"ה עם אות י"ג וק"ו ג' אות י"א : ואפי' אם
לא ראה נקב ונושם בהעלם אלא ראה איזה רעותא המורה על הנקב לר"ך לפתוח הגלגולת
ואם ראה העלם וצפנים שלם טוב א"ל לעי"ן בקרום : וק"ו קק"ג :

כ"ה יש ויני אוחות שאחר שונקירין הכולות ועל ראשיהם נראה גוונא על הגלגולת שלם
רק שהעור כפוף לתחת ונראה כעין גוונא וכשנחמילין להתוך צעור כדי לפלוש הראש
נראה בגלגולת קדק ויגיש עד קרום המוח והקרום קיים : גם יש ויני ערפות הן
צערות המים כגון אוחות ובר אוחות הן צערות היצקה כגון התרגוליס קיש להם צעלם
גלגולתם נולות זקופות כגון חטופות ורוב יש להם חקרן הניכר צעלם הגלגולת : עוד יש
ויני ערפות קיש להם גצושיית ותחתיו יש צעלם נקצים דקיס עשוים ככזרה . צאלו המינים
נתחצטו הפוסקים ז"ל יש ונחם אוקרים ויש ונחם ונחמירין ויש ונחם שונחיריס ויד צאוורס
דחכי רצייתיהו ויש וקילין צערות ליצקה ונחמירין צאוורס ויש ונחמירין ציותר ואין ונחמירין
כי אם אחר צדיקת הגלגולת אם שלם הוא צלא קדק או נקב ונשהו וצפ"ו וקילין צעוף
ליצקה אחר שחיו י"ג חודש : לכן כיון דאיכא חלוקי דעות וחלוקי ונחגיס אם יש ונחג
צאוורס העיר יעשו כונחגס ונחרא כהרא ופשיטיה ויש להם על ונה שיקמוכו : עי"ן כל זה צקו
צ"י"ן ונחצ"ר אות ג' וצפ"ה קק"ח וצפ"ה עם אות י"ח וצח"ו ק"ו ל"ו זר"א יר"ד צק"ור
ערפיות שלו אות צ' : ולענין ונחגיו פה בגדלד יע"א שאלנו את שוחטי ונחא ונח"ו לנו
דונחגיו להתיר צלא צדיקה ונשם דהיינו רצייתיהו ורוב הפוסקים ונחיריס כו"ש ונח"ה
ע"י"ש וכ"כ השו"ג קק"י"ב וכ"כ קונוץ כלל א' דין שאר ערפות אות ד' :

כ"ו תכנוולת שניקב או נקצב עלם קדירת המוח ואח"כ עלה עלם נקצב או נתחצר קדק
השצר ונקתם כאשר צראשונה : ה"ו ונחמירין צקו אהלי יעקב ק"ו קכ"ד הכסיר צצהונת
ישאל אכן הפרי"ח צקק"ח דחה דצרי' ואחר וכן הסכימו כל האחרונים ז"ל כדעת הפרי"ח
והעריפו והם הצ"ש סוף קק"ח ע"פ אות ז' ונחצ"ר אות ד' זר"א עם אות ד' חכ"א כלל
ק"ו אות ג' עני"ה אות ע"ו עני"ה סוף קק"ח צ"ח קק"ח ק"ו ל"ו אות ח' כו"כ תכ"י"א
ק"ו י"ח צ"י"ן צח"ה צק"ג :

כ"ז אצל אם יש לתלות צהא שנצרה כך ונחמלת צרייתו יש להכסיר : זר"א עם :
כ"ח ואפי' צצהונה שניקב עלם הגלגולת וקפק יש צה כקלע או לאו ולא הספיק לצדוקם
ואח"כ נתחצר ונקשר יפה כצראשונה כונעסה דונחמירין יש להעריף : ע"פ"ד עם צ"י"ן
צחק"ה עם עני"ה עם :

כ"ט מעשה צא לדי צאוורס שהיה העור שלם ונצחון והיה נלצר הדם ותחמתי העור
וונלחתי שהיה העלם נקצב וחקרון והערפתי דאף שהעור שלם לא ונח"ו
דהעיקר תלוי צעלם ואף לדעת הונכסירין שכתבנו לעיל צאוורס כ"ה הכא ונחמירין דהתם העעם
דהיינו רצייתיהו כיון דונחולדל הוא אצל הכא הכל רואים דלאו ונחולדה הוא זה וערפה :
ונ"ו קק"ג צ"י"ן צח"ה קק"ג :

ל ונעשה צהא לפני עזחי ונחא צעירנו צראש כצב א' שהקן שלו היה ונחמלד והיה יולא
ווננו חולעים והעור והצצר שקציבות הקן ג"כ התלעו וחו נקיס הלוי ה"ו (ז"ל) חתך
את הקן ואת העור והצצר הנו וראה שעלם הגלגולת קיים ואין צו קיס ריעותא והתיר
צשופי וראים וכל הויא שכתבנו לעיל :

סימן לא

א סעי' א המוח יש לו צ' ק"ו ויס וכו' ניקב התחתון וכו' עריפה אצל אם ניקב העליון
לצדו כשרה הגם ויש ונחמירין ג"כ צניקב העליון לצדו והכי נהוג אם לא
צ"ע"ו : ולענין הלכה נראה ליש להחמיר צניקב העליון לצדו אם לא צה"ו כו"ש ונח"רס
ז"ל

ז"ל : ונחצ"ר אות ג' זר"א עם אות ה' תצ"ש קק"ח פרי"ח קק"ח צ"י"ן אות א' עני"ה ק"ו
ג' אות א' חכ"א כלל ע"ו אות ו' :

ב ואם תשאל ונהו הפ"ו נצארהו לקוון צק"ד צריש ק"ו ל"ה :
ג הא דונכסירין צהפ"ו צניקב העליון וכפי ההגה ז"ל דוקא צנקב צעלנח אצל אם העור
העליון כילו או רובו לקוי אע"ג דהתחתון אין צו ריעותא כלל יש להעריף אפי' צהפ"ו :
הצ"ש סוף קק"ג ונ"ו קק"ח עני"ה קק"ח צ"י"ן עם עני"ה עם :

ד עם ניקב התחתון נקב ונפולט עריפה וכו' : קרום התחתון הוא הדצוק צוניה והוא קך
ואם ניקב עד שהגיע למוח ערפה קזה הוא נקב ונפולט שלו כיון שאין לו חלל כו"ש
הר"ן צריש פ"ג דחולין דכל אצ"ר דפוקל צנקוזה ויש לו חלל לא פסקי עד שניקב לחלל ואם
אין לו חלל לר"ך נקב ונפולט וכו' ע"י"ש והקרום הזה אין לו חלל כיון שדצוק צונוח וא"כ כיון
שהגיע הנקב למוח נקרא נקב ונפולט וערפה : והולכנו לכחצו זה שלא תעשה צלשון הכנ"ה
הג"ה"ט אות צ' שכתב ח"ל כ"ג נקב ונפילט רצינו צ"י צקו הקל"ר : וכחצ ל"ה שצא לוונר
שינקב לצית חללו כל עוציו עכ"ל הכנ"ה ויכול לטעות האדם ויחצי' שר"ך ג"כ לניקב המוח
ונשום דקרום זה אין לו עוצי וישרש עציו על המוח דז"א אלא כיון שניקב הקרום הזה והגיע
עד המוח ערפה : דזה הוי נקב ונפולט דהמוח לחוד והקרום לחוד : ש"ז הפשנו צל"ה ולא
נולינו ז"ל : אח"כ ראינו שכתב רצינו ונחצ"ר אות א' קיש עעות צצרי הכנ"ה ע"י"ש
והאונת כן הוא דיש ע"ש :

ה הא דונכסירין לעיל צהפ"ו צניקב העליון לצדו וכפי ההגה ז"ל היינו דוקא צניקב ע"י
חולי אצל צניקב ע"י ק"ן לכ"ע ערפה : ע"פ"ד קק"ח וק"ו קק"ג :

ו שוה"ט א' פתח גלגולת של צהונה גסה והוליא המינה ונחוכה וראה צהוך הגלגולת שיולא
ועלם הגלגולת פניוה עלם חד וארוך כארוך שערפה וצולט לצד המוח ונולא זה צ'ו
לדדי הגלגולת ונ"פ הרוב הוא כוונך נגד ונקוס הקרנים צצחון ועוקלו חד וצידוע שדוחק
צקרום המוח לפנים וגם דוחק צנוח עלונו וצדקו עוד צצהונת רצית הכשחטות ונולא הענין
הזה הרבה : ולענין דינא צנדון זה נראה שא"ל צדיקה לכתחלה לכל הצהונות לראות שווא
יולא עני"ן כזה אף דהוי ויעשו הוואי ונשום דאיני ונלוי שיהיה נקב צקרום שיהיה ערפה
וא"כ א"ל לצדוק אח"כ ואם אירע שצדק ונלא בגלגולת רעותא זה אין להחמיר צזם לוונר
שאין צקיאין צצדיקה כיון שהוא ונקוס ידוע וכוון כלפי העוקלים ואפי' אם לא יוכל לכוין
העוקלים ג"כ אין להחמיר צזה לוונר שאין צקיאין צצדיקה כיון שהוא ונקוס ידוע וכוון כלפי
העוקלים ואפי' אם לא יוכל לכוין הנוקוס ג"כ אין להחמיר אלא צידק היעצ צדיקה הגונה
צוואית העין צעיון יפה וז"ל לקלוף קרום העליון ואם נאצד או נקרע קרום ה"ו התחתון
קודם צדיקה יש להעריף : פת"ח קק"ח ונשם השוצת צית אפרים יו"ד ק"ו ו' ע"י"ש תו"ו
ק"ו כ"ט אות כ"ח : אח"כ צא לדינו ק"ו צ"י"אפ להרו הנו וראינו שכתב צהדיא דקאי
לקרים התחתון דאי ונשום קרום העליון כצר פשטה הוראה דצניקב העליון לצד כשר :
ושאלתי אח"כ ה' נקיס הלוי אם יולא ענין זה צעירנו ואונר שענין כזה שהוא חד וארוך
כשערפה לא ונלאנו אצל יהיה צעירנו צנוקלת צהונת שיהיה צגלגולת צפנים לצד המוח
צליעת עלם קטנה ואינו מו"ק זה לענין דין דאין צה עוקן ולא חוד והקרום הוא קיים
וצליעה זאת על הרוב צאילים קיש להם קרנים הונחגיס עכ"ד :

ז סעי' ב המוח עלונו שנקצב ונעט ונונו או נתוועד והקרום קיים כשרה : אפי' אם
נחקר ונעט ונהונח ע"י דקצין וניעוד כשרה : ע"ך קק"ג פרי"ח קק"ג
עני"ה קק"ג ע"פ"ד קק"ג חכ"א כלל ע"ו אות ח' וצ"ח קק"ה אצל הפרי"ח קק"ג היקל עוד
דצחקר עד פחות ונחלו כשרה וצח"י ונווח ערפה והגאון פליתי קק"ג היקל עוד יותר
דוקא צחקר רובו : ואין צדיק ונחגיו כפי וכן ז"ל דדוקא חקר ונעט כשרה אצל הרבה
אקור וכוונחח הש"ך והפרי"ח ז"ל :

ח עם ואם נשפך כוונס או כדונג ערפה : היינו אפי' צנוקלת ונונו ערפה : ע"ך עם
פרי"ח עם חכ"א עם וצ"ח קק"ו פרי"ח עם :

ט הא דאם נשפך כוויס או כדונג טרפה כל זה הוא צווח הסנווד לקרוס אלל אס כחוקוס באלולע באופן שהווח וקיסו קציב כשרה . צ"ח פרי"ח עס כח"ג הגז"י אוח ט"ו הצ"ש קק"ג שפ"ד עס עני"ה עס אוח הו צ"ח קק"ו ודל"ה כהפרי"ח קק"ו שאקר :

י עס ולס נוללו וויס צהוך הקרוס ונהקר ונהווח כשיעור הוויס אס הווח וקוף הוויס וכו' כשרה וכו' וה"ה אס הוויס וויכחיס צהוך שלפוחית וכו' הגה וכן אס השלפוחית ונוחת צין הקרוס לגלגולת טרפה . כחקר ונהווח וכו' והחקרון כיכר אס היס חלל וגוואל צווח עהיה צו הוויס או אס הווח נכ"ה לעין שהווא קטן הכווח הרכה . ונח"צר אוח ו' ונשס טווח צית יהודה ח"ה דף קי"ד ע"ג עני"ה עס אוח ח' :

יא אס הווח שלס ולא נחקר כלל וון הווח ואחר שהוליוו הווח וון הגלגולת נוללו בגלגולת וויס כשרה אף שאינו ווקף וון הווח אלל בשלפוחית כה"ג טרפה אפי' אס לא נחקר ונהווח כלל והווח שלס ודיקא אס ויוקפת היא וון הווח דכשרה . ע"ו קק"ג ונח"צר אוח ז' פרי"ח קק"ג וק"ו כה"ג הגז"י אוח כ"ה תו"ו ק"י ק"י אוח י"ד . ובפ"ו דברי הט"ו נחצטו האחרונים ז"ל דהפרי"ח קק"ג הצין דבריו דאס אין הווח חקר ונוללו וויס צין אס נוללו צין קרוס התחתון לוח צין אס נוללו צין קרוס התחתון לגלגולת כשרה ובשלפוחית טרפה . אלל התצ"ש קק"ג דחה דברי הפרי"ח והצין דברי הט"ו דאס נוללו וויס צין קרוס לוח טרפה דאף דלכו רואין דהווח הוא שלס וכל לדדיו אפי' כיון דהויס צין ווח לקרוס אין לדון צו דין ווח שלס שהרי צווקוס הוויס ליכ"ה ווח דדקך הווח לוללות כל הקרוס ועכ"ו ע"ש וויס צין ווח לקרוס על כרחך חקר הוא אלל אס הוויס חס צין הקרוס לגלגולת דוקא כשר כיון דהווח שלס ובשלפוחית אפי' כה"ג טרפה . ונש"ו קק"ג הצי"ה צו הפירוסיס ואסיק כפי' השני ע"ש . ולענין הלכה אהנו צעירכו פה בגדל"ה יכ"ה נוהגיס כהט"ו וכפי' התצ"ש והוא דאס נוללו וויס או שלפוחית צהוך הווח והווח חקר והוא וקוף הוויס או השלפוחית וכל לדדיו כשר ואס אינו וקוף טריפה כיון דנחקר וון הווח אלל אס הווח שלס וכל לדדיו ולא נחקר כלל אס הוויס נוללו צין הקרוס והגלגולת כשרה ובשלפוחית אף אס היא צין הקרוס לגלגולת טרפה . וכן אהנו עוסיס ונעשה צכל יוס . והרי אהל יוסף הצין כפי' התצ"ש ע"ש צק"ו ח' :

יב הוויס הנולל"יס צווח וכו' . אפי' אס חס וויס זכ"ס . עני"ה עס אוח י"ג :

יג עס צהגה היס ספק אס היס ווכוס טרפה וכו' ע"כ יס ליהר כשפותחין הראש שיפתחוהו וכו' אס הווח וקוף וכו' . צ"ה לריך ליהר הרה ולראות שלל יס גלוי כלל אפי' ונשהו והכפוי יהי' שלס ואין לתלות ולהקל אפי' בצדנדו ספק ונשהו ווגולה לקרוס רק שי"ה נכסה הכל ונראהו ככל שאר ווח צלי שני . תצ"ש קק"ה :

יד ונעשה היס לפני שוחטי עירכו ט"ו דבראש כצט או היס שלפוחית וויס והווח היס וקיסו וכל לדדיו וצ"ל וון הלדדים וון הווח הט"ו היס הווח ונראהו ונשנה ונשאר ווח והיס קרוצ לנראה כרכוס וקורין אותו צערי צ"ה אלו"ה והעריפו ונשס דקחס דברי הפוסקים ז"ל שכתבו והווח וקיסו וכל ל' היינו ונראה ווח ונשס ולא כט"ו זה דוח חשו"ב כוחו נקצ וקרוצ להצלות ולא ונהני כקרוי וכן ונשוע ונשא דהצלו לעיל בצווק דשס התצ"ש ז"ל שכתב ונראהו ככל שאר ווח צלי שני עכ"ל ונשוע דאס י"צ צו שני יס להעריף :

טו הא דלונרין צנווך דאס יס צו שני ונראה אסור והוא ונדקדוק לו התצ"ש ז"ל היינו דוקא בצדון זה ע"ש צו ריעותא שהיס וויס או שלפוחית ובעינין שיהא הווח וקוף ונש"ה בעינין שיהא ונראה הווח שלס צלי שני כלל אלל צקחס ווח דעליוו דאין צו ריעותא הגס ד"ש צו שני ונראה ולא דוני לשאר צטר הווח וותר דהווח לא נפקל בשני ונראה אלל דוקא צווקוס . דע"ק קק"ה צווקוס וע"י וק"ו קק"ה :

טז עס צהגס ונ"ו ח"ל לצדוק אח"ו דקווינין ארוצ"ה . היינו היכ"ה דליכ"ה ריעותא דהיינו שהצווח צח"יס היס ונענעת צראשה שקורין צלשונס שכיכ"ל וצלשונסו צערי"ו קורין אותה תולע שזס רגילות הוא צצווח לעשות כן כשיס לה וויס צווח אס השליך הראש או וכו' לגויס ולא צדק אותה הצווח אקורס . צ"ח ע"ו קק"ג כה"ג הגז"י אוח י"ב פרי"ח קק"ו כתי

כתי קק"ו הצ"ש קק"ה ונש"ו קק"ג ונש"ד קק"ה חכ"ה כלל עו אוח י' עני"ה עס אוח י' זצ"ח קק"ו תו"ו ק"י עס אוח י' צ"י"ז אוח ד וק"יס הו"ש"ו עס דאף צהפ"ו אין להחיר וכו"כ הצ"י"ז צהק"ה אוח ע :

יז עס ויכול להשליך הראש או לנזכרו לגוי צלל פתיחה . ונדקדוק לו ונ"ה ז"ל ונשוע דוקא צה"ג דל"ה אחי לידי תקלה שיחגלה הדבר דהיה צה וויס אלל לנזכרה לישראל דכשפותחה אפטר טיוול"ה צה וויס באופן הוונרין ואפטר לצו"ה לידי תקלה דכבר נזכר הצטר ונחצטל וגס אפטר דנחצטב הצטר לא התיכו ולכן אס צה לנזכרו לישראל לריך לצדוקה תלה קודס ויכירת הצטר . תו"ו עס אוח יד :

יח אס כצר פחה הראש אסור להעלים עיניו ונלראות אס י"ש עס וויס . לח"ה פ קק"ח ונשס צ"י"ע ק"י פד :

יט הא דלונרין דיכול להשליך הראש ח"ל להשליך כל הראש חלל יכול להשפיע הראש ולוקח וננוו השטון והלח"יס ושאר צטר הראש ולא ישאיר וננוו חלל דוקא הגלגולת שהקרוס והווח צתוכה ויכחסה קחוונה וישליך אותה דללו שזכרכו לא י"ש צהס הפרש ונשאר צטר הצווח ולווח ישליכס . כך העליוו צ"שיצה ט"ו . וכן הסכיוו חכמי הישיבה וכך עשינו ונעשה :

כ צקו צ"הי כתצ דצחדט הווח נוהגיס שלל לפתוח עוס ראש ונחדקות כגון גדייס ועל"יס ונשס דשכיחי צהס וויס וקווינין ארוצ"ה אלל צשאר יווח הצנה פותחיס לראות ולא קווינין ארוצ"ה . והתצ"ש צקק"ה דחה דבריו וכתצ שד"רצ"ה איפכ"ה ונכתב"ה דהרולה להחיויר יחיויר צחו תווח דכיון דשכיחי הו"ל כסרכות צריאה דצ"י צדיקה ע"ש . ולענין דיכ"ה כתצ הו"ש"ו קק"ג ונ"ו הוונג"ה שאף צחו תווח ווכריס הראש שלס לגוי ואין רואיס אס י"ש וויס צראש . ובעירכו קלת ונ"ה אדר וחו' ניכ"ן וחו' אייר עד השצוועה ינול"ה זה הוויס צווח ואפי' וון הקחס אין אנו חוששים לזה ונוכריס הראש לגוי צלי פתיחה דקווינין ארוצ"ה כו"ש הגאון ונש"ו ז"ל וכן עיקר :

כא כל ווקוס דליכ"ה ריעותא ונחיו"ב הוא לצדוק ונש"ו כתצנו לעיל צק"ו לו אוח כ"ד ונשס ד"ו"ו צראש וון לאן שהיה ליחה יול"ה ונחקרן ונח"ו הראש ולא היס עוס ריעותא וכו' והכשירו ונשוע דכל היכ"ה דליכ"ה ריעותא צעי צדיקה . הצ"ש ק"י לו סוף קק"ח ונש"ו קק"ג ונח"צר אוח ח' עני"ה עס אוח י"ה תו"ו ק"י ק"י אוח ט"ו :

כב ראש של עוף אין ואנחנו צקי"ה צדיקתן . לח"ה פ קק"ח ונשס צ"י"ע . ועל כן אס נוללו צהס וויס צראשן או שלפוחית אסורין :

כג ונעשה שהיס צהרנגול או שהיס דרכו להיות קוצב והולך צעגול צוורולה כווח פעוויס והיס חשט עווא הוא החילי שקורין שווי"מ"ל . חס צגוף הדין היס נראה דאין לחוש צזה כלל לנויס צראש דצלשון אחרונים הכל ונצו"ה ק"ו שונענעת צראשה אלל לא שהקיף ולפ"ו היס נראה אס לא היס הצרנגול ונענעו צראשו אף שהקיף אין זה ראי"ה לבווי"מ"ל דיל ואין לנו לחסוף על הטריפות ורואי לייך צתר רוצ"ה וצפרט אף אס היס שווי"מ"ל כווי אין הטריפות צרו"ו ונ"ו זה הצרנגול הוי ספק טרפה . עוז טעס חצוזה הו ע"ש . ובעירכו ונעסיס צכל יוס שונעריפין לזה הצרנגול וכן ינול"ה לפעוויס צעירכו צהרנגול"יס צראשה ול"הרה העקוס אותו ללד אחר ואס יצ"ה אדס והחזיר את ראשה ציוטר אינה יכולה אלל תחזור ותעקוס את ראשה וגס אינה יכולה להליך הלוך יפה וקורין אותה צערי"ו וקק"ו"ה זהו יס לנו קצלה וון החלשונים שאוקריס אותה . וע"י לקוון ק"ו ל"ב אוח ו"ג :

כד אס נוללו וויס צראש כצט או דונטרפ"ה ציה ונחצטבו הכצטיס יחדיו ולא נודע ונ"הרה כצט הוא יס לצדוק כחיט השדרה של כל הכצטיס וכל כצט שנוול"ה צו וויס צווח צצראש יהי' וויס צחו"ה"ש של אותו כצט והולין שראש הוא ונ"הרה כצט ואותו כצט הוא ערף והשאר כשר . צ"ח ז"ל צק"ו ק"ה צקופו כתצ זה ונשס גדול או . והט"ו עס קק"טו כתצ דאין לקווק ע"ו ע"ש אכן הרה ונח"הרונים ז"ל קווכו ע"ו הו ונשס יוסף ח"ב יו"ד ק"י השני וכתצ שכן וול"ה צקונעריס יסן ניסן וסכן עשה ונעשה ונ"הרה חכניה צהכנוות רכני שאלו"י"כ גס הוצ"ח צקק"ג כתצ שהרצ גו"ה ו"ש פסקו לקצלה זו צקש"ה"ס ורצ"ו ח"ה"ל צווח"צ

זכר אלהים יי ונשם זכר שהיה נשם הדמי :

לפניו כשהוכיח הקדוש ברוך הוא את ישראל בחרשן חולעים כולל דיש להכשיר ג"כ בצדיקה דהיינו לצדוק העלם אם אין נקוב צדוקים החולע וגם אם אין עם חולעים בצדיקה קטנה לקדוש אבל אם חולע עלם שבצדיקה נקוב יש להטריף כי אינו דונה לחולע החולע בחוטם דכשרה בצדיקה הקדוש דהתם הוא דחוק וון הנוח ונש"ח הכא כיון דנקוב העלם וקדוש הנוח הוא קטנה לעלם ליכא לוינור הכי דאין אנו צדיקין בצדיקה הקדוש : צדיק צדיקה קדישא וכן צדא ונשם כזה לידי עבחי ונתא דעירנו ונשם היה הקדוש עליו ונתנדד וג"כ צדקו צעלם הגלגולת ורלו שהוא קיים והתירו עיני לעיל ק"ו לו אות כ"ז :

לח אם ונלא תולעת ע"ג קדירה ונחון כשרה : ק"ו צדיק קדימה ונח"ב אות י"ח ונשם השו"ב עכ"ה שם אות ע"ז זל"ה שם תו"ז שם אות כ"ה :

טר פעם או היה ראש ע"ז ונצטלת ונלאו תחת העין תולעת או כשרה : ק"ו צדיק ונח"ב ונח"ב אות י"ג ונשם ק"ו צדיק עכ"ה שם אות י"ח זל"ה שם תו"ז שם אות כ"ד :

מ ראש כבש שנהצטל ונלאו תוך הוורק שלו תולעת וידוע ש"ל דרך נחיריו כשרה דכל שהוא נולא חוץ ונאותו ונקים לא ונלינו וי שוטרף : שו"ת תורת חקד ק"ו י"ג שו"ב ונח"ב הו ונח"ב אות י"ג זל"ה שם עכ"ה שם אות י"ז תו"ז שם אות כ"ו :

נא סעי ד עלם שנוח ונוח צחוכו וכו' וכל מה שיש ונהווח וכו' עד הפולין והפולין ככלל כדון כנוח וכו' ונשם וליך כדון כנוח השדל"ג גם צעוף איכא צו פולין אלו ודין העוף כדון הצהמה נענין זה : צ"ו ככה"ג הג"כ אות לו פרו"ה קק"י"א לה"ה"ש קק"י"ב שו"ב קק"כ"ד תו"ז שם אות כ"ז :

כב שם ונקיבתו צושהו וכו' : פ"ו נקיבת הקדוש צושהו לא הווח דצו אין פוקל נחמר כל שהוא : ש"ך קק"י פרו"ה שם שפ"ד קק"י עכ"ה קק"י זכ"ה קק"כ"ד צ"י"ך אות ו ק"ו צדיק שם חכ"ה כלל ע"ז אות י"ג עכ"ה ק"ו ג' אות י"ט :

נג מעשה היה צעירנו בגדלד יע"ה שהיה שלפוחית או של ויס צחוך הפולין עלנוס ועוד היה יולא קלת וון השלפוחית חוץ וון הפולין צהוך חוט השדרה אבל רוצא היתה צחוך הפולין והיה הנוח של הפולין ונקיפה ווכל לא אבל הקלת וון השלפוחית כהיה יולא לחוט השדרה היה ונגולה ונאלו את חו נקיס הלוי ה"ו"ל (ז"ל) ולקר ונפק יען שזה נקראת אין ווח ונקיפה ווכל לא ונבוס אותו קלת של השלפוחית שהוא יולא לחוט השדרה היה ונגולה :

סימן לב

א סעי א חו"ה"ש שנפק רוב היקף עור החופה וכו' ערפה : ה"ה אם יקב נקבים כנפה כנווכים זל"ו צהיקף ונלטרף לרוב היקף וגם השלם שצביהם ונלטרף כל שאין צין נקב לנקב כנולא נקב וטרפה : פרו"ה קק"י פרו"ה קק"י חז"ש קק"י כרתי קק"י שפ"ד קק"י עכ"ה אות לו עכ"ה קק"י ק"ו ד"ו קק"י צ"י"ך אות לו זכ"ה צנרפות הלולר אות ע"ו ודל"ה כהצ"ה וש"ך זל"ה לח"ה"פ אות לו וק"ו קק"י :

ב רוב זה שאנונו אפי"ו אם הוא אינו צווקוס או או צהיקף או אלא נפק ונלועלה לפנים ונלועטה נפק לאחור וצין הכל יש רוב ערפה : חז"ש שם שפ"ד שם עכ"ה שם :

ג ונלוי צחוט כנוו בליעות קטנות ונוקבים ואין לחוש צהו לזירוף כי כן רצ"תייהו : דע"ך קק"י וק"ו סוף קק"י :

ד סעי ב נקדק העור לאורכו כשר : אפי"ו לא נשאר כל שהוא לא לנעלה ולא לנעה כשר : צ"י צ"ה דו"ו ש"ך קק"י עכ"ה קק"י פרו"ה קק"י ככה"ג הג"כ אות צו חז"ש קק"י עכ"ה אות צו זכ"ה שם עכ"ה קק"י צ"י"ך אות צו : ונשום דא"ה לנולס לר"ך להשתייר ושהו לנעלה קטנה לפולין ולנעה א"ל : שפ"ד קק"י עכ"ה שם אות ג' וק"ו קק"י :

ה הא דנקדק העור לאורכו כשר היינו דוקא אם הקדק הוא ציטר אבל אם הקדק הוא הולך ונחעקס עד שנולא שראש הקדק הוא צוחרו של חוט וסוף הקדק צווערבו של חוט ערפה דזה הוי כהיה שכתבו צאות צו ונשם חז"ש ופשוטו : כן אורח חו נקיס הלוי (ז"ל) : ק"ו וכן אם נשברה השדרה ולא נפק החוט וכו' : ונ"ו לר"ך צדיק צחוט ואפי"ו חו ונקשר צעי צדיקה : ונ"ו קק"י וק"ו קק"י :

ז אם נשברה הנופרקת ורוב צער עונה והחוט שלם כשרה : ט"ו ק"ו כ"ו פרו"ה שם שו"ח ק"ו כ"ו אות ד' חז"ש קק"י כרתי ק"ו כ"ו לח"ה"פ קק"י ואף שהרי חכס לצי ק"ו כ"ו וצ"ע ק"ו קק"י וצ"ע ק"ו ח"ה ק"ו כ"ו הסכינוו לחסור והסכים עונה הגלון לצ"ש צנרפות העלמות ק"ו ט"ו אות צו וכן הסכים הצ"י"ך אות לו ועכ"ה ק"ו לו אות לו : ונ"ו חז"ה יו"ד ק"ו ג' הצי"א דברי הצ"ע והצ"י"ך ודחה אותם והסכים כהנ"ו ופר"ה ז"ל וכתב שם דו"ך ז"ל צ"י"ך ק"ו כ"ו ונשוע דק"ל דכשרה עי"ש וכן הרי צ"ה יעקב צו"ד לעיל ק"ו כ"ו דהה דברי הצ"ע והצ"י"ך וכן הגלון חיד"ה צ"י"ך לעיל ק"ו כ"ו הצי"א ונשם הרד"ק כ"י דהעיקר להלכה ולנעשה כפי הפר"ה והנ"ו עי"ש וי"ו צדיקה צעי צדיק צחוט יפה יפה שלא יהיה צו שום ריעותא דצדיקה החוט צקלין כפי הנ"ו קק"י וכן הסכינוו ענוו האחרנים ז"ל : ואם יש צו ריעותא כל דהו אף צקלחו ערפה ואם לא צדק ה"ו ספק ערפה : לצ"ש ק"ו ט"ו אות חו צ"י"ך אות ע"ו : ונ"ו אות א"ש יש צה עוקץ צצצרת הנופרקת יש לחוש ולהטריף ונחשש נקיבת חוט : שו"ב שם ונשם הרד"ק ז"ל :

ח עוף ששדרתו עקוונה וכפולה הנקי קורקו"צאדו יש להכשיר דנולא כן דלפעמים לא תוכל הצילה להביל את האפרוח צחוכה ופני קטנותה ונחעקס צחוכו ונשאר"ה : ונ"ה יוקף ח"צ יו"ד ק"ו ו' ונח"ב אות ה' עכ"ה ק"ו ד' אות י' תו"ז ק"ו כ"ד אות ז' וק"ו קק"י :

ט מעשה כזה אינו צלוח והורה זקן או לפרק החליות או או צנחת לנאות אם חו"ה"ש קיים או יש רעותא ופרקו כל החליות ורלו שלא היה שום רעותא צחוט והכשירו : ונ"ו שם ונח"ב אות ו' עכ"ה שם תו"ז שם אות חו' : וכן צד ונעשה לידי הה"ג ונח"ה"ש ז"ל צתו"ז שם צלוח עוף עקוס וצדק כל השדרה ונולא כל החוט שלם וקיים והכשירו : וכן צד ונעשה לידינו פעם ושתים פה בגדלד יע"ה צלוח עוף עקוס וכו' נקיס הלוי פירק צנחת כל חוליא וחוליא לצדה ונולא החוט שלם וקיים והכשירו :

י ועוד צד ונעשה לידי צצהוה או שהיתה שדרתה עקוונה צחכית העקוונות והיה העקוונות והכפל נוטה ללדה ללד הללעות ולא ונצ"ה והצי"א שלינוס אללי ולוית לפתוח השדרה צחלנע כוונה צנחת וצדקתי כל החוט צווחון דרך עקוונותו והיה שלם הולך ונחעקס צחוך השדרה כחולדתו והכשרתים דכיון שהחוט קיים ליכא שום צית ויחוש : תו"ז שם אות ט :

יא ונעשה צד לפני עירנו היינו צחכגולת או שהיתה שדרתה עקוונה והעקוונות היה נוטה ללד פנים ופתחו הצחכגולת ורלו שהשדרה יש צה עוקץ כנגד הצי"ה והטריפות ונשם דמישיין לנקיבת הצי"ה ואין לחשו צדיקין בצדיקה :

יב הא להכשירו לעיל צעוף ששדרתו עקוונה היינו אם נצרא צחולדתו כך או אפי"ו אם נשבר וחזר ונקשר יכולין לצדוק צחוט לנאות אם הוא שלם וכגון שנפ"א צעוב ואין שדרתו כ"כ עקוונה וצ"אופן שיכולים לצדוק החוט אבל אם עלם הלוחר הוא עקוס הצבס ועולה ויורד דהוא דבר קשה לצדוק יש להטריף ונשום חשש פסיקת החוט : זכ"ה יו"ד ק"ו ג' ועוד לו שם צק"י"ר ערפיות צנרפות הלוחר אות ט :

יג ולר"ך לצדוק החוט צצקאות שיראה החוט צשלינות דאלו אם צפתחו השדרה או העפרקת נפק החוט ולא ראה את החוט שלם צוב אין לו צדיקה ונרפ"ה : לצ"ש שם צ"י"ל אות ט :

יד סעי ג הוורך הנוח כנוס או כדונג וכו' : אם נולא ויס צח"ה"ש צכל ענין ערפה ללא ש"ך לוור ווח ונקיפו : ככה"ג הג"ה"ט אות ד' ונשם דונש"א דף ל"ב

ע"ג זכ"ה קק"י זל"ה שם זכ"ה שם תו"ז ק"ו כ"ד אות ג עכ"ה ק"ו ד' אות ו' : ודין זה לנ"ג דק"ל הא דנולא ויס ונגולין לקדוש צווח ערפה ונשום דסוף סוף יקב הקדוש

הקרום ונחמת הוים ונקיבת הקרום זמשהו וא"כ קשה בחי'הם למה נאסור צוים והלא
 נקיבתו צרוצו וא"כ אפי' צוים ונגולים לריך להכשיר ולמה ונעריפם ולא די לנו זה אלא
 צווח ונקיף דכשר צווח דנקיבתו צושהו וסכא ונעריף בחי'הם דנקיבתו צרוצו והוי יליבא
 בארעא וגיורא צווי שויא באופן שדין זה ל"ע . ופטר דנושא' אינו וולוי בעירנו לראות
 נעונו של דבר . ושלחנו להכויי ח"י היינו והעתיקו לנו דבריו של דנושא' ז"ל וז"ל אחר
 שהביא דברי הח"ש והטור ולשון רמב"ם ובה"ב כתב וז"ל וכל"ע דכ"ש אס כולא וייס
 צווח של שדרה דהיתה ערפה בכל ענין דלא שייך לוור ווח ונקיפה וע"כ לא נאור אלא
 שהיא עלוה כיומה כוים ולא כשוים בחוכה דאז ערפה בכל ענין לכן לא כתב דינים
 אלו צווח שצווח כיון שאין שייך לחלק צו אס ווח ונקיפה עכ"ל כפי ווח שהעתיקו לנו
 חכויי ח"י היינו . ולא הצננו כוחנו ז"ל דלוה לא שייך לוור ווח ונקיפה והלא יש צו ווח
 כונו צראש ועל כן נשאר לנו דבריו בל"ע וככל אשר דברנו לעיל . והגאון ח"ש ק"ו לא
 קק"ב כתב באולע דבריו וז"ל אצל נמוך וכתוונק ערפה ג"כ בלא שיעור אס רב או נעט
 כל שנתוונק אלא הקרום של ווח סוף הקרום לינקב ולהכי אין שיעור לויס שנואל צווח
 ונגולה להקרום ואפי' צושהו ערפה דצווקוס זה סוף הקרום לינקב צושהו וכן צווח כל
 שהקלוקל נגד רוב רחבו סופו ליפקק צרוצ רחבו עכ"ל ונשוע ודבריו דצווח אפי' צוים
 אינו נאכר אלא צרוצ רחבו וכדברנו לעיל וא"כ דין זה דהכנה"ג וחס דנושא' ל"ע . אחר
 זון רב צא לידינו קו דע"ק ור"איו סס צק"ג שפקק צוה וגם הגאון וק"ו עס צווקגר
 הביא לדברי הח"ש שהצאנו ופקק כווחו וק"י צקוף דבריו שאס אירע שהווח וק"ף כשר
 עיי"ש ועיי' צווק"ו קק"ו . וידידנו הרב הווצהק כווח"ר יוקף חייס היינו בן הרב כווח"ר
 אליהו בן ווי"ר הרב וי"ח ז"ל ביאר דין זה של דנושא' וז"ל הנה עיקר הדין של דנושא'
 הוא צרו וכוון יען כי הגאון צ"ח ז"ל ס"י קא כתב שקבל ונגדול או שכל כצט שנואל צו
 ויס צווח שצראש יהיה וייס בחי'הם עיי"ש . והצאנו דבריו לעיל ק"ו ל"א אוח כ"ד . והסכיוו
 עווי צוה פוסקים אחרונים ז"ל . וא"כ השתא דינו של דנושא' כוון וצרו דכל שנואל וייס
 בחי'הם צדל"י שהיה וייס צווח ולכן ערפה ונחמת הוים שהיו צווח דוקא אס היא עלוה
 כיומה אזלין בתר רובא אך אס הוים צתוכה הנה זה עדות צרוה שהיה וייס צווח וצוה
 לא שייך להחיר צווח ונקיפה יען כי אין הערפות וולד עלווי של החו"ב כי אס ונחמת הווח
 ואנחנו לא ראינו איך היו הוים צווח ורק ידענו ואלו הוים שצווח שהיה וייס צווח .
 והואיל ואין קו דנושא' וולוי אללנו לא כוכל לדעת אס כך היתה כווחתו ווי"ו הדין דין אונת
 עפ"י האוור . וייהו כראה דכל זה אינו אלא כשאין הראש של הצהונה לפנינו אצל אס הוא
 לפנינו ויכולים לדעת צרו שיהא של זה הצהונה יצדקנו ויראה אס ינאל ווח ונקיפו ווח
 כן כראה לכאורה עכ"ל כ"ו . והגם שאין להעניס זה בלשון דנושא' כי העיקר חסר ון הספר
 ווי"ו הדין דין אונת שאס נוולא וייס בחי'הם לריך לצדוק הווח ואס אין הווח לפנינו ערפה :

טו סעי' ד נחקר קלת ונהווח ונתרוקן כשר . דוקא נחקר קלת אצל אס נתרוקן הרבה
 ערפה ונשום דודאי כשנענידו היה הריקן שחון לידו שוחה . ש"ך קק"ו

פרי"ח קק"ג זב"ח קק"י שפ"ד קק"ו זר"א עס צ"י צעווי"ו קק"ה :

טז חו"הם שנוולא העור צריא וחוק וכן ווח שצפנים קיים אלא שהעור של החו"ב היה
 שחור כשרה . צ"הי פרי"ח בקו"א לח"ש קק"ג ונח"צ"ר אוח או כו"ב ח"ו"ד ק"ו י"ג
 עפ"י קק"ג חכ"א כלל ע"ו אוח כ"ה עפ"י עס אוח ח"ו צ"י"ן אוח צו זב"ח קק"ה תו"ו
 ק"ו ד"ן אוח י"ו ודלא כתב"ש שהחוי"ר :

יז אצל אס העור לקוי ונחמת הסני צרוצ היקף עור החופס את הווח ערפה . פרי"ח
 צק"א עס חכ"א עס עפ"י עס זב"ח עס :

יח דוקא שהווח וצפלים צריא וחוק אצל אס הווח נפקד וצפלים אף דווח זה לא וועלה
 ולא ווריד ווי"ו כיון דחוי"ן סני ונראה צעור אונרין לקוחה היא וערפה . ונ"ש"ו אוח
 צו צ"י"ן עס . וכן כשנואלין עוף שגדרתו עקוונה שהכשרנו לעיל אס יש סני ונראה צווח
 יש להעריף . ונ"ש"ו עס עפ"י עס אוח יו"ד :

יט אס יש אצטעווע ויש לה סני ונראה וצפרט ונראה שחור ושלטו הסני ונראה וועבר לעבר
 ערפה . כו"ב עס ק"ו י"ג וי"ד ונח"צ"ר אוח צו תו"ו עס אוח י"א עפ"י עס אוח ע"ו :

כ ואס אין אצטעווע רק גצוה ונעט אס לא הוים הצער ונראה צושהו להיות כך או כיווח
 קלת כשרה ואין להחוי"ר . כו"ב עס ק"ו י"ד ונח"צ"ר אוח ג"ו עפ"י עס :

כא כל ווקוס שיש סני ונראה לריך לצדוק ולעיין אס אין לקוחא צצטר . כו"ב עס ק"ו
 י"ג ונח"צ"ר אוח ד"ו עפ"י עס :

כב סעי' ה ערפות זה וכו' הוא עד פי פרשה ג' וכו' ובעוף הוא ערפות החו"ב עד
 צין אגפים התחלת הווקוס שהס ונחוצרים צו צגוף הגה ויש ונעריפם
 צעוף עד ווקוס כלות שכיבת העלס הווחצר לגוף והכי כהו אס לא צווקוס הפ"ו . העיקר
 להעריף כפי ר"ח ע"ד ווקוס כלות שכיבת העלס הרלשון הווחצר לגוף . שפ"ה קק"ה תו"ו ק"ו ד"ן
 אוח ח' שפ"ד קק"ט עפ"י ק"ו ד קק"ג חכ"א כלל ע"ו אוח י"א צ"י"ן אוח ח' זר"א עס אוח ע"ו :

כג וצפ"ו העיקר כדעת הע"ו דהיינו עד ווקוס כלות הצורס צגוף יש להקל ולא
 ווקוס התחלת הצורס צגוף . ע"ו קק"ג יו"ן ונ"ש הרשד"ס שפ"ד עס עפ"י עס
 עס אוח י"ג זר"א עס צ"י"ן צתק"ה קק"ב :

כד סעי' ו צהונה שחור אוחה על השדרה וכו' ואס יש צווקל קשרים חוששין וכו' וכן
 אס לא הגיע הוקל ע"פ כל השדרה חוששין וכו' וכן אס הכה צרוחצ השדרה
 חוששין שוח נפקק החו"ב . וכיון דחוששין לריכה שהיה נעט לעה וצדיקה בחי'הם לצד ואע"ג
 דאין אנו צקיאין צצדיקה כווי"ש הג"ה לקוון ק"ו כ"ה היינו דוקא כנפולה אין אנו צקיאין
 ונשום לריך לצדוק כל החלל ואין אנו צקיאין צצדיקה כל החלל אצל צצדיקה החו"ב לצד אנחנו
 צקיאין . ע"ו קק"ד חצ"ש קק"ו ונ"ש"ו קק"ד כרתי קק"ה ער"ה אוח ח' צ"י"ן אוח ז"ו עפ"י עס
 ק"ו ד"ו אוח כ"ב לה"ש קק"יא :

כה צהונה זו שהכו אוחה ע"פ כל אורך השדרה שהיא כשרה ולא צעי צדיקה ווי"ו לריכה
 פרכוס צעט שחיטה כדן וסוכנת . אור זרוע ק"ו תי"ו עיי"ש שדעה או פסקו שהיא
 ערפה אס לא פרכסה . והגם שרש"צ ח"כ נסתפק צצבר הא ודאי ספיקא לחוונאל הביא
 אוחו הר"ו וק"ו קק"י . ווי"ו אס עוודה ואלים אינה חצוה כווסוכנת ואין לריך פרכוס
 כדלחרי"ן לעיל ק"ו י"ו סני או עיי"ש :

כו וכן אס הלכה הלך יפה צעי צדיקה החו"ב . צ"י ונ"ש הר"ן צ"ח חצ"ש עס ונ"ש"ו עס
 צ"י"ן עס זר"א אוח ע"ו חכ"א כלל ע"ו אוח י"ע פרי"ח קק"ה עפ"י עס אוח ע"ו
 פרי"ח סוף קק"ח . וייהו י"א דאס הלכה אינה לריכה צדיקה . דנושא' הביאו הכנה"ג בהג"ב
 אוח י"ח שו"ת ונ"ה"רס ונלובלין ק"ו ל"ד והביאו הפרי"ח דגול ונרצה צוה ק"ו ש"ע התניא
 הביאו הגאון וק"ו קק"ב . והגם דאין הלכה כצברא אחרונה ווי"ו אס נאצד החו"ב בלא
 צדיקה סוכי"ן אקצברא אחרונה ונכשרי"ן צהפ"ו . וק"ו עס :

כז כתבנו לעיל דהיכא דאית ציה קשרי דחוששים לריכה שהיה ונע"לע וצדיקה בחי'הם .
 ואס צדקנו צווח ונלינו צווח סני ונראה צין סני ונראה צעור או סני לורה שנתוונק
 וכדוונה ערפה . וק"ו קק"יא . והגאון וק"ו עס נסתפק אי צעי"ן ש"ו דוקא צרוצ היקף
 או דלנ"א גס צפחות ונרוב היקף נוי ונעריף עיש . וחי נכיס הלוי אונר שאין זה ספק אלא
 דוקא צסני צרוצ היקף דוקא ונעריף כדן החו"ב שנספק :

כח ולא ונחי צדיקה החו"ב אלא דוקא תוך ג' וייס ונהועסה דל"כ יש לחוש שהצריא
 והלכה הונראה כו"ש רבינו העור ונ"ן הצ"י צק"ו כ"ו ונ"ש הרש"א ז"ל לענין
 צדיקה דרוסה . וק"ו עס :

כט הא דלחרי"ן דחוששין לווקוס הקשרים היינו אפי' אס השדרה שליוה ולא יש צה שצר
 אפ"ה צעי צדיקה החו"ב . וק"ו קק"ג . ודלא כש"ע התניא דפ"ו דצ"י סני קק"ד
 דאס השדרה שליוה סני דפ"ו זה אינו כלום :

ל ואס נפלה לארץ ע"י הכאה זו לא ונחי לה צדיקה אפי' צפחות ונעשרה עפ"י ח"ש
 סכו אוחה ע"פ אורך כל השדרה בכל ענין שהוכחה עד שנפלה ונחמת הבאה דינא בכל
 כפולה

נפולה ואין לה תקנה לאין אנו בקיאים בצדיקה כל החלל . הצ"ש טס וט"ז טס טע"ה סוף
קק"י עכ"ה טס אוח ט"ז . ויהו אפי' בנפולה אס חמ"ך הלכה הלך יפה ויהי לה צדיקה
החוט אפי' לדין . טע"ז טס :

לא הא דהכחה ונלריכין צדיקה טיינו דוקא בהכחה גדולה שלא כדרך הרגיל וסכי נוסגין
ללא צדיקין בהכחות הנולויות שומכין בהנהגה . הצ"ש טס . ואע"ג דהצ"ש אס"כ
החומר בזה וכחצ ו"ל אצל כ"ל ד"ס להחומר לאין לא בקיאים לחלק בין הכחה להכחה וכו'
ע"ש ו"נו הרב הולדות ילחק ק"י א' דהס דצ"ו הצ"ל הפת"ח סק"ג וכתב דהחומר יחומר
לעלוו אצל חלילה להחומר לאחריס ובפרט להפקיד ונוון ישראל אוחו חלצ שחלצ וון בהנהגה
שכחה אוחה ודי לנו להחומר בהכחה גדולה שלא כדרך הרגיל וכו' וכן עיקר :

לב וה"ה אס הכה אוחה וכצ"ר הנוקל צעשעה הכחה חייטין ודינה כמו צ"ס צה קשרים .
צ"י וטס הכלצו ט"ז קק"ה פ"ח קק"ה וט"ז קק"ה ז"ת קק"ה עכ"ה אוח י"ד

לג טע"ה קק"י לח"ה טס ה"ו טס אוח י"ד צ"י צע"ו קק"ה וכן הסכיוו כל האחרונים ז"ל :
הכו אוחה על ראשה צכה גדול לומר הליכה ורצלה צנוקוה ולא יכלה לעמוד ושעטה
טס תכף להכחה אף ללא אשתכח רעותא צע"ס הגלגול מושטין וטס רסוק איצרים
וערפה . ונח"צ אוח ט"ו וטס הרב חורח חק"ד ק"י ה"ו וכן הסכים השו"ב ז"ל ופ"י העכ"ה ק"י
ז' אוח כ"ה ז"ל טס . וה"ו חק"ל יו"ד ק"י כ"ה דהס דצ"ו והכס"ר ע"ש והרואה יראה
דאין צראיותיו כדי צביעה לדחות דצ"י ה"ח ז"ל ועל כן העיקר כדצ"י ה"ח ז"ל :

לד פרה חולצת שסכו אוחה צנוקל על רוחב הסדרה וכה רבה עד שחלית ונפלה ואחר
ח"ה יו"ס חורה לאיתנה הראשון כ"ל דהחלצ שלה וותר דהגס דלדעת הוהחיידין וס"ל
ללא ויהי הילך לצד רק הילוך וצדיקה ו"ה אין לחוש בזה לחלצ ויהי דהיכא דאפשר בצדיקה
ראוי להחומר ולצדוק כיון דאפשר לצדוקי עכ"ש צ"ה לצדוק כיון שחלצ או לענין החלצ ודאי
יש להחיר . ט"ז טע"ס ק"י ל"ב דף א' ע"ג . והגס דכתצ"ו לעיל אוח כ"ו וטס הרב וק"ה
דצנחצ"ד החוט ונכשרין בהפ"ו אין לך הפ"ו יותר וזה דנפקד כל החלצ :

לה סעי' ז בהנהגה שגוררת רגלים אין חושטין שווא נפקק החוט וכו' . לאו דוקא רגלים
אלא אפי' גוררת ידיה אין חושטין . כנ"ה הג"ה ט"ו עכ"ה אוח

לו ח"י עכ"ה טס אוח כ"ו :

לז לאו דוקא אס אחר טקנה וון הגוי ראינוה שגוררת רגלים וותר אלא ה"ה אפי' לכתח"י וותר
לקנות וון הגוי אוחים ותרנגולים שאינם יכולים לעמוד על רגליהם . כנ"ה הג"ה ט"ו עכ"ה אוח ט"ו :

לח טס דצ"ה שלא נודע שפלה אצל אס נודע שפלה חושטין . אפי' נפלה לונטה ונעשרה
כיון שגוררת רגלים לריכה צדיקה צח"ה טס . הצ"ש קק"ז טפ"ד קק"ז חכ"ה כלל ט"ו
אוח כ"ו צ"י אוח ח"י עכ"ה טס אוח י"ע . וה"ה אס הכה אוחה ונחשפה לנצח וגוררת רגלים
לא חליקן צע"ו וצ"ה צדיקה צחוט . פ"ח קק"ט הצ"ש טס צ"י טס טפ"ד טס ז"ת
קק"כ עכ"ה טס אוח י"ז . ואס לא צדק צחוט צהא דנפלה לונטה ונעשרה וגוררת רגלים או
הכה אוחה ונחשפה לנצח וגוררת רגלים ולא צדק צחוט אין להטריף . פ"ח טס אצל
הצ"ש טס כתב דהוי ספק וטרפה ועיין נו"ב ונ"ה יו"ד ק"י כ"ב ונ"ה יו"ד ק"י י"ז ועיין
חכ"ה טס . יש לשנוך על דעה א' ולהכס"ר בהפ"ו אס לא כצדק החוט . וק"ה קק"ו :

לח ואס נפלה עשרה עפחיס דינא כדון נפולה צ"י כ"ה דלריך לצדוק כל החלל ולדין
דאין אנו בקיאים בצדיקה טרפה ואין לה תקנה וטס דגוררת רגלים ואינה נושלת
הילוך יפה . ט"ך קק"ז טפ"ד טס צ"י טס :

לט בהנהגה שנתקלה צרגלים האחרונים ונעשית חגרת לריכה צדיקה צ"ך ולא דוני לגוררת
רגלים ללא חייטין דשאני הכה שצורה צלדה שנתקלה . צ"ש אוח ט"ו וטס דה"ט :

מ אס לולעת רק על רגל א' אין לחוש לחו"ה טס ונחנת הסדרה הרי היא צח"ה
ונושטת כחה צ"ו הרגלים והיתה ראויה להיות לולעת צ"ו הרגלים . נו"ב תניינא
יו"ד ק"י ז' ע"ש . ודצ"ו ל"ע דודצ"ו ונושע דאס נפקק החוט לריך להיות לולעת צ"ו
רגלים וא"ה ללוע צרגל א' וק' דדילונא נפקק החוט צפ"ל א' שהולך לרגל ימין ולרגל
שמאל

שמאל ונפקק ראש הפלול דרך וטל של רגל שוואל אצל החוט שצח"ה ונפול על רגל ימין
עודס קיינוס ונכ"ה דוקא לולעת על רגל א' והו נקרא פרסה עלוה כו"ש הצ"י ז"ל לעיל
ואס נפקקו הפרסיות עלוה טרפה כו"ש לעיל וע"כ לא זכינו להצ"ו דצ"ו ולונעשה יש להחומר :
מא אס לא ראה היהודי שפלה אין לחוש לפילה י"ה שהגוי אומר אחר שילתה מתחת
ידו אינו כחון ואפי' אומר ונחלה אולי כיון להטצ"ה ונקחו טקוצר אס יאמר טזה
ונחנת כפילה עדיף . נו"ב טס פת"ח קק"ג :

מב טור שהיה צו כחצ רגלים ונפל ע"ג רגלי וכל הלך ונחנת כפילתו אין צו חשט כיון
דנחנת ונכ"ה רגליו הוא דנפלה אונדה נפשה דהוי נפלה ודעת . הצ"ש קוף
קק"ז עכ"ה טס אוח י"ע :

מג יש וי"י עופות שאינם יכולים לעמוד על רגליהם וכשעומד חצ"ב ראשו ונפול אקור
לשחוט אוחו דחייטין דנחנת וי"ס ט"ס צחוט שלו כך עושה ונפול . צ"ה וי"ס חייס
קק"י וטס ז"ש ז"ה אוח ט' וכן ונחגינו פה בגדלד יע"ה דכשנצ"ה עוף שוקצ"ב
ראשו ונפול לאין אין שומטין אוחו . ועי' לעיל ק"י לא אוח כ"ג :

מד תרנגולים שרגליהם נפוחים אפי' צע"ס הפתחון יש לחוש להס שצ"ה להס ונחולי
הפור"ה אלה והאוכלים ונחס צ"ה לדי חולי זה לכן שומר נפשו ירחק ונחס שוואי
הוא צהרנגולים . טצ"ו ח"ב ק"י טס וכתב ע"ז הרב הגדול ונח"ה ז"ל צח"ה ק"י דן
אוח ע"ב ד"ס לזכר בזה כדצ"י הרב דחומר"ה סכנתא .

סימן לג

א סעי' א ניטל לחי התחתון כשרה והוא ע"כ לחיות ע"י הוראה והלעטה . פי'
הוראה היינו שחוצצין לה צצית הצליעה עד וקוס שאינה יכולה לחזור
הוראה וצנוקוס שיכולה לחזור נקרא הלעטה . ט"ז קק"ז וטס גמ"ו פי' וי' שהחטיף וכ"כ
כל האחרונים ז"ל :

ב וה"ה דלריך להטקות וי"ס דל"כ אינו יכול לחיות . צ"ח כנ"ה הצ"י אוח ו וטס
דנ"ה טפ"ד קק"ב צ"י צע"ו קק"ב עכ"ה ק"י ה אוח א' :

ג וא"ה ויהיין אנו יודעים לשער שאינה יכולה לחיות ע"י הוראה והלעטה אנו יודעין בזה
אס ראינוה שהולכת ונחנעטת וגס כשנאכילין אוחה ונחנת ואינה חפלה זה יגיד שאינה
יכולה לחיות ע"י הו"ה . פ"ח קק"ה עכ"ה טס :

ד לאו דוקא ניטל לחי התחתון אלא אפי' צברחת חקרה לח"ה . עכ"ה טס :

ה הג"ה וכן עוף שניטל חרטומו ויכול לחיות וכו' כשר . דוקא חרטום התחתון אצל חרטום
העליון אע"פ שיכול לחיות ע"י הו"ה טרפה . כנ"ה הצ"י אוח ז' וטס דנ"ה
הצ"ש קק"ז וט"ז קק"ה ז"ה אוח יוד עכ"ה טס אוח ז' חכ"ה כלל ט"ו אוח א' צ"י אוח
א זכ"ה חודה קק"ג :

ו ונעשה שאיננו צהרנגול א' שניקצ לחי התחתון עד שילא לשונו דרך הנקב והכפירותו
ונעטס דניטל ל"ה כשרה . צ"ה וי"ס חייס קק"ה וטס ונח"ה ט"ו דק"ה ח"ה ז"ל :

ז סעי' ב ניטל לחי התחתון וכו' טרפה וראוי לחוש לדצ"ו . וכן הסכיוו כל האחרונים
ז"ל . וה"ה אס צברחת חקרה לחי העליון . עכ"ה טס אוח א' :

ח כיווק הלשון עד הנוטעלת והיא ערלת הגרון כשרה אצל אס כיווק עס הנוטעלת טרפה .
צ"ח וטס רוקח כנ"ה הצ"י אוח ח הצ"ש קק"ה וט"ז קק"ב ונח"ה אוח ז' טע"ה
קק"ב עכ"ה טס אוח ג' תו"ז וטס השו"ב ק"י ק"ו אוח ה' :

ט ולפ"ו ה"ה אס ניטל הלשון טרפה . טו"ה פרי הארץ יו"ד ק"י ו קי"ס וכן נוהגים
צירושט"ו . עכ"ה טס תו"ז טס אוח ו' :

י ונעשה שיהי צלשון א' של צחונה ג' פלולים והיה נראה כ"ו אלצעות והסכיוו רצ"י ונח
ללא וקרי יורת לשון הואיל ויש להס שורט א' . פרה"ה טס עכ"ה טס אוח ד' תו"ז טס .
ונשנוע

ונוגע להם לא יש להם שורת או טרפה דכל היתר כעול דווי וא"כ אם יש צו לשונות טרפה וי"א להם יש צו לשונות כשרה טו"ט ק"י נו :

יא ונעשה צו לדינו בלשון של שור הגדול שנואל ונעו תחובה בעקב הלשון והיתה שם צר הלשון ונעופשת וקרובה עד שאינה ראויה לאכילה והכשרות ונוגע לזין טרפות בלשון ונעו זה ונקתול היתה טוונת הך ונאלכ הבהמה ובאכילתה נחשב בלשון ולא הספיק לנקוב השטח טו"ט ונחיו ג הביאו תו"ט שם אות ז וכן נוכל בלשון או צועה קטנה וקציב הצועה הים הצקר שלם ויפה שהצועה היתה צפנים והצקר שצחון יפה והכשירו טו"ט ק"י נו :

יב סעי' ג וטע או תורבץ השטח שניקב לחללו בכל שהו נבילה אפי' ניקב השטח לנועלה סוונך לראש ששם לבוק צצקר אין הצקר קותס וטרפה תצ"ש ק"י נו סק"ג שפ"ד שם ק"י ונ"ו ונח"צב אות הו נו"ב יו"ד ה"א ק"י נו עכ"ה אות ה פת"ח ונ"ס תשובה ונח"הב ה"א ק"י פ"ו סק"ג :

יג סעי' ד צו עורות יש לטעו ניקב או ונ"ס כשרה וכו' ואפי' עלה צו קרוס וכו' ואפי' ניקבו זה שלא כנגד זה אקורה והוא שניקבו שניהם ונ"ס או וכו' ואפי' עלתה צו קתויה עבה אינה ונתקיינה רש"י ז"ל בש"ס פרי"ח סק"ו שניה סק"ו חכ"ה כלל טו"ט אות גו כתי סק"ה :

יד ואפי' הסוונן שצוטט אינו קותס פנים ונאירות ח"ה ק"י או תו"ט ק"י צ"ן אות גו ונש"ו סק"י"ח עכ"ה שם אות כ"ז :

טו ניקב עור או בתורבץ ועור או צוטט טרפה דגם צזה אפשר דוותרנו אהדדי תצ"ש סק"ו עכ"ה שם אות ד :

יז הא דצטי רוחות כשרה סיינו זה ברוח זה זה ברוח שכנגדו אבל אם הרוחות זה אלל זה טרפה תצ"ש סק"ו ונש"ו סק"ה עכ"ה שם אות גו צי"ן בתק"ה סק"ג פ"ו אם או צוונעב וזו צוונעב כשרה אבל או צוונעב וזו צלפון או צדרוס טרפה :

יז אם ניקבו ונ"ס או אפי' אם רחוקים הרבה זה לנועלה זה לנועלה טרפה דלא פלוג רבנן טו"ט סק"ה ונ"ס רש"ל פרי"ח סק"ה תצ"ש שם כתי סק"ו עכ"ה שם אות גו צי"ן בתק"ה שם :

יח אם ניקבו זה שלא כנגד זה ועלה קרוס צ"ל ונ"ס אקורה עכ"ה אות גו עכ"ה שם אות הו ודלא כשרו פנים ונאירות תשובה ונח"הב צזה הק"י :

יט שם בהמה וכל זה לא ויירי אלל צניכר שהנקב צו ונחנת חולי אבל אם יש לחוש שניקב ע"י קוץ אפי' לא ניקב רק הפנימי טרפה וכו' רבני האחרונים ז"ל האריכו צזה ולדין דאין אכחו בקי"אין צדיקת השטח כו"ש לעיל ק"י כ"ג בכל גוונא טריפה צין ניקב הפנימי או החילון גס לא בקי"אין אי זה ונחנת חולי או ונחנת קוץ ובכל אופן שראינו נקב טרפה כן ונחגיבו פה בגדלד יע"ה וא"כ כל הדינים שכתבו לעיל הכל לפי ונחגיבו אין צהס נפקותא ונ"ס דאין ונעריפין בכל גוונא וכ"כ הסו"ג הביאו ה"ו זל"ה ע"ש :

כ סעי' ה עורות אלו החילון אדום והפנימי לבן ואם נתחלפו וכו' טרפה וכן אם שניהם אדוניים או לבנים טרפה דוקא צטולו אדום או כולו לבן וכן צרובו הו"ל ככולו אבל אדום צוקלת לית לן בה טו"ט סק"ה ש"ך סק"ט כתי סק"ט שניה סק"י זר"ה אות י"ד חכ"ה שם אות ז עכ"ה שם אות כ"ג זצ"ת סק"טו :

כא הא דנוכשרין צקלת אדום צפנים סיינו דוקא דליכא לובן צעור החילון אבל אם איכא ונ"ס לובן צעור החילון וצעור הפנימי איכא אדוניות ונ"ס טרפה אף זה שלא כנגד זה דהו"ל כאלו ניקבו שניהם תצ"ש שם שניה סק"ה נו"ב תנינא יו"ד ק"י טו"ט חכ"ה שם כ"ה"ג הג"ה אות י"ד ונ"ס דו"ש"ה זצ"ת סק"ו עכ"ה שם צי"ן אות נו :

כב ונ"סו אם נוכל צפניו ונקלת אדום ח"ה לחפש ולצדוק צעור החילון לראות אם יש שם לובן נו"ב שם חכ"ה שם צי"ן צעו"ט סק"ך פת"ח סק"ג :

כג אם עובר האדוניות ע"י שוונעך צרוק תלין שנתאדם ונחנת רחיה השחי וכשרה נו"ב שם חכ"ה שם צי"ן שם פת"ח שם :

כד אם נתחלף עור השטח לטאר גוונים הפרי"ח סק"ו אקר והנש"ו סק"י דמה דצ"ו להכשיר

והכשיר ונח"צב אות זי תו"ט ק"י גן אות יוד זל"ה שם ונעיקר להכשיר יען שהצ"ת סק"י"ד דמה דצ"י הפרי"ח והכשיר והאונת איתו יען דכתב הט"ז סק"י ונ"ס רש"ל דלא ולינו פקול ונראות אלל צריאה וכו' ע"ש ואנ"ג דאין ק"ל דלובן צעור חילון דאקור סיינו ונ"ס דסינו חליף דכתב צגו"י אבל שאר ונראות לא נוכר כלל :

כה שם בהמה וכ"ש אם יש לו צו וטע"ס או צו קנים דטרפה יעיל תורבץ השטח טרפה כ"ה"ג הג"ה אות ה עכ"ה שם אות חו תו"ט ק"י צ"ן אות טו"ב :

כו צו אוח"ה שיהיה לה צו וטע"ן ולנועלה היו ונחוצרים צי"ח וכן לנועלה היתה גס כן ונחוצרת צי"ח ובאונ"ע הים נחלק לשנים טרפה הגהות ונח"ו"ו ונ"ס רש"ל תצ"ש סק"ט פליתי סק"ו לח"ה"ך סק"י"ג שניה סק"י"ג חק לישראל סק"י"ג צי"ן צעו"ט סק"ו תו"ט שם אות נו ו"ס ט"ס צדכ"ו וי"ס הזכ"ה הכשיר בהפ"ו ע"ש אות לו :

כז צו אוחות הזכרים צרוב ונ"ס יש כו"ו צו קנים דסינו שלפעמים צקנה שלו באונ"ע יול"ה כעין קנה אחר אלל שאין עשוי חליות חליות כעין הקנה וחור ונחצבר צקנה כשרה דסינו רצ"תי"סו אחרונים ונ"ס עולת יחק כ"ה"ג הג"ב אות כ"ח כתי סק"י שניה שם זצ"ת סק"י פרי"ח סק"י"ג זר"ה אות ל"ה חכ"ה שם אות טו"ו צי"ן צעו"ט סק"ו ודוקא בזכרים אבל בנקבות אין להכשיר ע"י"ל שם צי"ן שם זצ"ת שם כתי שם שניה שם זר"ה שם להש"פ סק"י"ג וכן הביאו לפנינו פה בגדלד יע"ה אוח זכר שהיה צו כעין צו קנים המ"ל והכשרו :

כח סעי' ו ז וטע אין לו צדיקה ונחמו וכו' הגם ולדין דאין אלו בקי"אין צדיקה אף עוף אין לו תקנה ולע"ן נקב נוי אין לטעו צדיקה וכו' כ"כ כתבו לנועלה דוונחגיבו להטריף בכל ענין ונ"ס דאין אכחו בקי"אין וכפי ההגה ז"ל :

כט תרגומים שלנו כל השטח לבן הוא גס ח"ה לידע ולהצחין שיש לטעו צו עורות שא"ה לקלף זה ונ"ס כ"ה"ג לעיל ק"י כו הג"ב אות י"ה ונ"ס דו"ש"ה אף שהו"ל צ"ח דף פ"ו כתב על דצ"י הכ"ה"ג יש לראות דלפ"ו אם יועיל צדיקה גס לדין כיון שהעור החילון נוי לבן ונכתפק צו ונ"ס אכן צדיקן כ"כ כתבו צ"ו כ"ג דוונ"ג פשוט דאין אכחו בקי"אין בכל גוונא :

ל סעי' ח עוף הצא לפנינו ולוארו ונלכך צדס וכו' הג"ה ו"ס אוקרים כל עוף או בהמה צלוארס ונלכך צדס דחיישינן לנקיבת השטח ואין אכחו בקי"אין וכן הוונ"ג גס אכחו כן ונחגיבו כפי ההגה ז"ל וכ"ה"ש לעיל ובס"ו כ"ג :

לא דוקא נקרב הלוואר ונחמו אבל אם לא נקרב הלוואר אלל נוכל לכלוך דם אחר שחיתה קציב השטח צפנים אין שום חשש צזה אפי' לדין טו"ט סק"י"ג וכן הסכים ה"ו וועיל לדקא ק"י ל"ה ונח"צב אות חו חכ"ה שם אות הו תו"ט ק"י צ"ן אות כו זצ"ת סק"ו עכ"ה שם אות כ"ה כתי סק"י"ג לח"ה"פ סק"י :

לב הא דהכשרנו דוקא לכלוך דם ואחר שרוחלים לא נשאר שום ריעותא אבל בגלל הדם צעור החילון ולאחר שגוררין הדם נראה נקב צעור החילון ודאי ד"ס להטריף עכ"ה שם ונ"ס פ"ו ח"ה וסי"ס דבגון זה לא עלה על דעת הט"ז להחיר :

לג כפתור גדול של שוונן יול"ה ונעור החילון שכנגד הסיונים דאוח"ה והיה כולו שוונן צרי"ה הגם שהיה צאי"ך פרק אגודל וכנע"י נפרד אין צכך רעותא לחש"ש שהיה ריעותא צסי"ן או ש"ל קוץ ונשט"ו דרך שם והצרי"ה כי צשו"ן אין ריעותא לחש"ש וגם שהיה צלד פנימי של העור כושט אדום קלת אין ריעותא ונ"ס נכון לצדוק הסיונים ולהפוך השטח ולצדוק צפנים ג"כ דכל ונ"ס דאפשר צקל לצרר ונצרי"ן דע"ך סק"ד וק"ו סק"ה :

לד וכן צעירנו בגדלד יע"ה נוכל"ס דלדולים צעיר הלוואר ונקרא"ס בלשון ערב זוד"ה"ת הוונ"ג פשוט הוא ונעשים בכל יום להכשיר ועל הרוב נוכל"ס צעו"ס דסינו רצ"תי"סו :

לה ונפקת עקום ח"ה צדיקה צסי"נים כי הם נפרדים ונונו ונ"ס עוב לצדוק כשקל דע"ך שם וק"ו שם :

לו נקרב עור הלוואר שלא צפלוט אלל דוקא ונחמו ונעור ונצנים חוק וצרי"ה יש להכשיר בהפ"ו גס צ"ל"ה דם כן נראה ונע"ך צ"ו כ"ג כ"ה"ג דוכתי וע"ן צדכ"ו לעיל ק"י

ק"י כג אות וזה :

לז קוף קטן שנואל צעור החילוק בגד הסיועיים ורק קלת ושהעור היה קרוע עם ותחתיו היה שלם ויפה ולא היה שנוי כל דהו וחספי תולדתו אין להטריף בכך כי רק צענין דלח שייך צו כאן נוואל וכאן היה חוסטין לנוקלה עור דעוף יקצב כאלו כולו יקצב ושא"כ כאן כשר ואל"ל לצדוק שהוטע וניא"ו חס הקוף עב קלה אין לננוע ולצדוק הוטע צפנים כשיכול צקלות ובפרט כיון דרואים שאין פלוט צעור חילון אין להחמייר וכן הוא צוה שהחמייר עוד הפר"ו ז"ל בקרע ציד צקוף ק"י כ"ג שג"כ אינו יודע עד היכן הגיע הקרע ולא שייך כאן נוואל וכאן היה ושא"כ צקוף החמוצ לפנינו רק בחוף לא כחוטט שהיה גם ללד הוטע וחזר לחמוריו ושייך שפיר כאן נוואל ופאן היה להקל : דע"ק צק"ו כ"ג קק"כו :

לח ונלכך צדס לאו דוקא אלל כל שנקרע עור הלואר צפלוט הדין כן וצק"ק וועשה שהיה כן היה ונקטו הפוסקים לשון הש"ס : וק"ו קק"כח :

ט נוואל קוף צושט לאורכו או לרחבו וכו' כשרה : ונ"ו נכון לצדוק חס לא נוואל צפנים ח"זה רועט שיחא חמוצ : דע"ק קק"ה וק"ו קק"כט :

מ לא תינא דוקא קוף אלל ח"ה עחט דטור ונחט לקוף צדינים אלו : כנ"ה ג הג"ה ארת ח"ו צקס רש"ל תצ"ט צקוף קק"ח עכ"ה עם אות ט"ו ח"ו ק"ו צן ארת י"ב :

מא הא דלנחצו כשרה טיינו רחבו דווי"א דלרבו שנונה צריות ויולל ונכנס בלח דוחק אלל חס ונונה כצריח ששני ראשי הקוף ווחזקים צצו לדדי הוטע ואין זזים ונשס אלל ע"י קלת כח גצרה נרדיפס : תצ"ט קק"ח וק"ו קק"ח צין ק"י גל ח"ג ארת או עכ"ה ארת י"ג :

מב כל שנוואל לרבו חפ"ו חס לא ידענו חס היה חמוצ או לא תלינן לקולל וכשרה : כנ"ה ג הג"ה ארת כו :

מג הגם חס אין עליו קורט דס וצחוף : יש להחמייר צנוואל קוף ונונה ונוואל קו"ד עליו חפ"ו וצפנים וכ"ש וצחוף : ט"ו קק"ו פרי"ח קק"ט תצ"ט סוף קק"ב כרתו קק"ח טע"ה סוף קק"ט צ"ל עם :

מד אי ליכא ונחט או קוף ואיכא קורט דס כשרה : ש"ך צק"ה עכ"ה עם אות טו וכן אין לחוש צנוואל קו"ד אלל צווחט וקוף כעין ונחט שהוא חודר ולא צדכר עב כיון שחומר"ל ונחודשת היא : תצ"ט עם עכ"ה עם אות יד :

מה פרה שקרעה לואר על עוף אינ"דיק דינו כקנה רחב ונחגי ליה צדיקה דדוקא צקוף ונחט לא נחגי ליה צדיקה ונכה דקצב ונשהו אין ניכר צו ג"ג אין אלו צק"חין צקצב ונשהו אלל צק"ן פרה דאין צו דקות לנעלה כווחט הוי כעין קנה רחב ונשס ויש לו צדיקה ואופן הצדיקה כך היא שיתפוס הקנה לצדו וישחוט ואח"ך יתפוך הוטע ויצדוק צפנים : כו"ט ק"ו יוד : ואן ווחמיירין הרבה צילל דס וע"כ צדי"ן יש להחמייר וערפס :

מו ע"י לעיל צק"י כג צדצרינו ארת ונע כ נא כב ע"ש :

מז עם אלל חס הוא חמוצ צו אקורה וכו' הגם ויש ונכסירין וכו' וכן נהגו להקל צעירנו צארתן אוחות שוולעינין וכו' ויחזר היה טוב וכו' : העיקר הוא כסו ונן ז"ל דצחחוב צכל ענין ערפס שהיא טעם רוב הפוסקים ו זר"ה ארת יו :

מח צענין שהלעטה על אוחות צעירנו פה בגדלד יע"ה אין נחגיין להלעיט האוחות כלל ועיקר ונשס דאין ונכה צעירנו לא הארכנו צה : וצעיר שיש ונכה ראוי להחריס לצטל ונכה זה דכוותה רעות ופיקי ערפיות ונשהו ונח וכן ראוי לגזור שלא לאכול ושויון אוחות הבה ונח"ך ונח"ך כי הוכחלה רבה צשוון הזה הנעשה ציפויים שאין צהס וורה הוראה : ע"י ונח"כר ארת יוד ונשס הרב פנים ונחירות : ונ"ו אי איכא עדיות קנהגו להלעיט אין צדינו לצטל ונכהס כי כווח רצוחתא ונכסיריס ואונס לר"ך הצדוק להיות חס גדול וירא שוים ונרבים :

מט חס נוואלח נוואלה החוזה צושט ויאלל ח"י צשרו על עור הפנימי צנוקס שהיתה הנוואל עם חס אינה החוזה צחח"ך יש להכסיר צפשיעות ואס חח"ה צחח"ך יש להכסיר בהפ"ו : ונח"כר ארת י"ב עכ"ה עם אות י"א : ונ"ו חבו דלל לוס"ף עלה דלח יקצב כל

כל הפנימי ערפס : תצ"ט ארת י"ג עכ"ה עם :

נ צר אוחות נוואל צקוף וטע סמוך לקרקען כוין צושט וצחוכן תולעים חיים וכרוכים צעיגול ודקים כשערה וכשנוול"חין ארתם רוחטין ונחפשינין ונכסיריס זה וזה לכן החוט ונעיד דוניה ק"א רבו ואף כשנוואל נקצים צצועות הללו צפניויותן צחוף הוטע כגי צצדיקה כשנועבר השני שלם ואין לוור צזה וטע אין לו צדיקה וצחוף גם אין לחוש לנחפסא כי התולע הונקצ אינו וניח להתרפאת וכו' ואס נוואל נקצ ונפולט אקור : שו"ת חתם סופר ח"ו"ד ק"ו כח וק"ו קק"לג וכן צק"ו עו"ט כחצ עעשה צל לדי שנוואל צושט תולעים מוכחים צין צו העויות והיו כראין דרך העורות מוכחים כעין שרשרות ושלשלת וכשהיו ונשסן ונשס היה ארוך ואלוד ולצן כעין גידים לצנים וכשהניחו ארתו על השלחן היה נכפל וצחחוף ונעלו ויחד והיה נראה שיש צו חיות הנח תולעים כאלו היה נראה שהנח נכפס ונ"ו הוטע וכאן הוא נוקס צריחתן גם היו נצדקים כווח וכווח וטעים צצחמות גדולים וצכולן נעלאו אז כן והיה נראה דהכי רציתי"הו צזה נראה דצנוקס שנהא לעין הנוורה דוניה ק"א רבו ואין רואה על עור הוטעים שום ריעותא נראה דיש להקל צזה וכל כה"ג תלוי לפי ראות עיני הנוורה ולפי צמיחה הזמן והענין : עו"ט צק"ס"י ח 77 ע"ג 3 :

נא חס נוואל תולעת צחוף חלל הוטע ונצפנים יש להכסיר ע"י צדיקה צעור הוטע שאין צו נקצ כשר אלל חס נוואל עם ק"ו צפנים יש להחמייר צנוקס הפקד מועט אלל צהפ"ו יש להקל ולקטוף על הש"ך : וכל זה הוא חס נוואל התולע צחוף חלל הוטע אלל חס נוואל התולע מוכח צין צו העויות צזה נראה הגם דליכא קו"ד ערפס : עו"ט עם :

בן מעשה היה צעירנו בגדלד יע"ה שהציאו לפנינו תרנגול או שהיה צו צליעה צין העור והוטע וצדקנו צעור וראינו שהוא קני וצר ולא יש צו שום ריעותא והצחנו סכין ופתחנו זאת הצליעה וכח"ו שיש כ"ס ח"י צזאת הצליעה וצו רנש ח"י שקורין איתה צערי"צ כוופס"אנה והיא שחורה וגדולה כווח ח"י עקרב והיא דרחה להנאל צצתים וצכותלים חו הרונש י"א צזה התרנגול צין העור והוטע שלם כווח שהוא צכס"ו וראשו ורגליו וצדקנו צושט ולא יש צו שום ריעותא גם צעור ואלד הוטע לא יש ריעותא ותווחנו הרבה ולא ידענו ונח"כר צל הרונש הזה לכאן ואחרי ששאלנו ונחטנו צדצר עם חפוי הסיצה ט"ו חקרנו אותה ונשס נקיבת הוטע ואע"ג דהשתח לא יש צו ריעותא חשטנו שח"י יקצב והצריח והטרפנו אותה ונשס : אח"ך ראינו שהציא זה הדין צעלונו הרב זר"ה ז"ל צקלופ ערפס עלו ארת יש והגריף וצחחלה צחוף הקפר ק"ו ח"י הציח ניווקי ערפיות על הרב ונח"רי צריאל ז"ל ונכה עם ונח"רי"צ חנו צארת ט וז"ל עם פעמים רבות נוואל צצחחגולים קטנים צין הוטע לעור הלואר הפושית הנקרה צלע"ו וצפי הווחון ונח"רי"קולו ועושה סצ"ב כ"ס קטן ונקרס דק וצחחבו הווי"קולו שלם צכנפים גקיס וקטנים כווח שהוא נראה צח"ו ולא נראה שום רועס ונ"חין צל כי העור שלם וגם הוטע ונצפנים שלם לגנרי ועפ"י הקפק חקרנו וכו' ועוד האריך וחזר להקל ואח"ך הניה הדצר צל"ע ע"ש והגאון ונח"רי"ך צעל הקפר כחצ עליו וז"ל ואני כווח להטריף דלל יח"ה אלל ספק עכ"ל וכן צקוף הקפר צקלופ ח"ו ערפיות עלו ארת יש הציח זה הדין והטריף ע"ש : ואן צדי"ן כשראינו זה שוחטו פעל כל הון שראינו זה הדין צעלונו וג"כ הטרפו ותל"י"ת שכווננו לדעת גדולים יען שהפושית שהציחו הרבים ז"ל היא הרונש שהצחנו לעיל שקורין צערי"צ כוופס"אנה שכן ראינו צערוך ערך ח צעך חפושית וז"ל עם פ"ו היא התולעת השחורה וכו' וצלו יעוועאל כ"עופס"א וכו' ע"ש : והוא חלו ערצ"י שלנו שקורין ג"כ כוופס"אנה ונעט נשחצס וכן הציח זה הדין חצ"ט ארת ז עשס הזר"ה חנו והרצ זצ"ר : וכן ראינו צק"ו פחד ילח"ך ז"ל ארת ו 77 עם צעך וטע שהציח זה הדין צעלונו ולו הרב ונח"רי" צריאל חנו ע"ש"צ והגם דהרצ חנו ז"ל נטה דעתו להכסיר ע"ש ונ"ו לדצרי ונח"רי"ך שוועים דהוא צתראה וע"כ יש להחמייר :

ג נוואל כוין שערות חמוצים צישט וצדוקים עם הרבה וקשה ואלד להוליאס ענהקצ יש להחיר חסר הצדיקה שלא שלט צלד החילון שוועור הפנימי וזה דוקא צשער אלל צקוף ונשס וכדווח חלילה להחיר חפ"ו ע"י צדיקה זו : חתם סופר ק"י ל"ה וק"ו ק"י ל"ג :

דן עוף שנואלל בו וואכל זין השטע להקנה ולא נודע וואיכן נכנס אותו וואכל וגם לא נוואלל קצב זוטע טרפה דלואלל לצואל עס וואכל אלל עמי נקיבת השטע פרייה קק"כג וועס הרדצ"ג כח"הג שהטע אות זו טע"ה סוף קק"ה זר"ה אות י"ז תו"ז ס"ו זן אות י"ט חכ"ה עס אות י"ח וועה יוסף ח"צ יו"ד ס"ו ו' ד"ה ס"ו ל"ג עכ"ה עס אות נ"ו זצ"ה קק"טל טצו"י ח"ג ס"ו קו טער אפרים ס"ו כ"ה יד אפרים טע"ו נ"ו :

הן אך וזה שהטעיר הרדצ"ג עס דאס הדצר צור טענוע וועטע השטע וועקוס הצורו דלוארין דרך אותו ווקוס השנוע נכנס הוואכל אין להכות כן דלדין דפקיין לעיל צק"ו כ"ד דווערפיין כל עיקור ושוועה זין צויעוט קווא זין צויעוט צתלל זין צק"ה זין צוטע הדצר פטוע ד"ט לנו להטריף צכל גוואל זר"ה עס צאל ויס הייס קק"ט"ז :

נו כל וכה לריכה צדיקה אס צה קון או אצן או וואכל ופעס או נוואלל צעוף כיס קטן אלל הוועקת דצוק צעור ופתחתיו והיה ואלל וואכל הצואה שאוכלים העופות והכיס היה קתוס קצ"ב והוצא לפני אחר שהוליו וזקרו השטע והזפק לחון והטעפתיו דע"ק קק"ו וצעוף ט"ט לו זפק טרפה וזפק וויי שאין צו זפק הוי דלוי טרפה ולא וועה שהייה י"ב חודש ובהפ"ו וטעט הדמק י"ט להקל צעהה יצ"ה וק"ו קק"ל :

נז לפענוים נוואלל צוטע אצבעצעות קטנות ודקות וואוד כונו גרגיר הרדל לצנים ואין צהס להם אס לאחר שגוררים אין ריעותא צעור שתחתיו כשרה אלל אס י"ט טע"ו ונראה צעור הפניווי טרפה זל"י קק"ד חכ"ה עס אות י"ח וועס זל"י צי"ל ס"ו ל"ג ח"ג אות ה' וכן פעס או הציוו תרנגול או צעירנו לפני הו נקיס הלוי והיו צו אצבעצעות חכ"ל כונו גרגירי הרדל צוטע וגרר כל האצבעצעות חכ"ל וראה צעור השטע שלם וצריא ואין צו עוס ריעותא והטעיר וכן פעס אחרת צל וועשה לפניו שהיה גרגרים חכ"ל צדקיס ואחר שהטעיר אותם צדק צדקיס ולא היה עוס ריעותא והטעיר :

נה היה צועה צוטע צקובו וקוטנות וועצר הוואכל נראה דטרפה עכ"ה עס אות ל"ז :

נט עובדא צל לידי צאוואל או שהיתה צתוך העור הלאר סווד לבוף בעין כפתור ושונן והצחתי עור הלאר ורלתי צוטע וצחון קלת אדעיונות והפכתי השטע לעצר הצו ווללתי צעור הפניווי וצצולת טועל הקליפה הראשונה שהיה ארוכה ודקת תחוצ צעור הפניווי והטעפתי וואחר ט"ט אודס וצחון א"כ הוי כקו"ד ווארניין אס אין וכה קו"ד ונין ווע"ו קק"כג צי"ל צתק"ה קק"צ :

ס וזוה כללוד שכל ט"ט חיה ריעותא ווארי"צ הוא לצדוק עכ"פ וויסו לא צדק אין להטריף צכל ווקוס רק צווקוס דנראה דהוי ריעותא גוואה או אפי' צדיעצד אקורה אס לא צדק ווע"ו עס צי"ל עס :

סא עוף שנקרו העופות עור הראש שלו ונוול עירף י"ט להטעיר כי ווי החזיר הסיונים אחריו העירף לחוש לנקיבת השטע אך לריך לעיין צניקור אס לא נכנס צעוונן ון הצלדים ואס לא נראה עוס ריעותא צצטר שונן הצלדים צעוונן טרי כ"י כח"ג פת"ה קק"ה :

סב אס נוואלל צועה צוטע כשרה דקי"ל דאין צועה פוקלת צשאר איצרים ואס נוואלל צהוך הצועה נוואל טרפה תו"ז ס"ו זן אות כ"ב וועס חנוך צ"י זל"י קק"ה וועס חכ"ל :

סג אס נוואלל צעור הלאר קל אוזות פטוונות צועות ויס צתוך הצועות נוולת וקופלים ונקלתס היו פניס ורקוצים והשאר הצניחס וארנס כשאר נוולת צזה איכא פלוגתא ציני רצותא וועס אוקרים וועס ותידים ויס להחזיר כפי האוקרים וכן פסק לקוון גאון עוזבו רצינו חיד"ה צוואצב קיען כ"ה אות י"ב כפי האוקרים וכתב דכן ראו להורות וכן פסק תו"ז קיוון זן אות כ"ב :

סד תרנגולת שחוטת שהיה לה צקוף גרון לוועה וורקס טנפקד כל הגרון סווד לסיונים וצדקו הסיונים ונוואלו טליונים י"ט להטעיר דולוי אס היה נקב צוטע היה הצצר נפקד וועיקרו קצ"ב הנקב ובעין נגע היה נראה עס וכיון דנוואלל השטע יפה ושלם לא נשאר עוס חקטה וכיון הדצר תו"ז עס אות כ"ג צס ווער"ש ילחקי והטעיס עונו :

סה עוף או שהיה כל הלאר נגע ונוכה ון הראש עד ווקוס דציקתו צגוף וולל וורקס לארבו אף שלא הציוו השטע לצודקו י"ט להטעיר וועפי שהיה כל הוורקס על גבי הלאר

הלאר כנגד עורפו לארבו וללד וועה הוואה את הקרקע דסוף ווקוס חניית השטע היה נקי וצר ואין לחוש לו תו"ז עס אות כ"ד :

סו צהוה שהיתה לה וכה צלוארה צווקוס טחי ונדע טעשה לה עמי אונן גוי שהיה לה חולי ולקח האונן צרול וליצבו צאור והניחו על לוארה כדי שיטרף החולי י"ט לאסור הצהוה דחיישין טוואל יקב השטע חק"ל יו"ד ח"ה ס"ו כ"ג עכ"ה עס אות ל"ה תו"ז עס אות כ"ו :

סז לפענוים נוואלל טחין צוטע צווקוס צית השחיעה ונראה טעמתי צתוך אותו הטחין וצעור הפניווי ניכר טחנתך לטנים ונחלק הטחין חלק או ללד הראש וחלק או ללד הגוף צזה י"ט לחוש דלואל צווקוס נקב טע"ו זל"י קק"י"ב וועס פנים וואירות :

סח סע"י י נפטר השטע וועקס ונחלדלו זה וזה וכו' טרפה עיין צזה צק"י כד לעיל :

סט סע"י יא זפק שניקב גגו נקב ופולט צוועה טרפה וכו' כל שיוחה וכו' אלל שאר זפק שניקב ווער אס נחצר קלת ון הזפק הוי צכלל יקב

וכשר פרייה קק"ה זצ"ה קק"ו"ג י וכן עוף שניקב הזפק וגם העור ניקב והוואכל יולל דרך עס לחון הכשיר הרצ צית יהודה ז"ל וועס רצו צדף ק"י"ד ע"ג הציוו וועצב אות יד אכן הוואל יו"ד צקל"ר הו טרפות עס אות כ חלק עליהם והטריף ודחה דצרי הפרייה ז"ל וק"ל דאס חצר קלת ון הזפק טרפה וצבעוונות שלו עס חלק גס על הרצ"ה והטריף צעוף שניקב הזפק והעור והוואכל יולל לחון וכו' עי"ש וויסו כתב אפי' לדעת הרצ"ה ז"ל אס חצר חקרין גדול טולל כל הוואכל לחון טרפה וכן אס ניטל וונונו כ"כ שהוואכל יורד לחלל הגוף טרפה אפי' לדעת הפרייה ז"ל עי"ש וצקוף הקסר צהשעוונות תו"ז ס"ו גן אות ט וקייס ולענין הלכה י"ט לסווד על הווקליין :

ע נקרב גג הזפק קרב גדול עד שהוואכל היה נראה וצחון וצוודק שונן חיהם הווכס והטילה צליס טרפה היא והצילה וועצב אות טו וועס טו"ג :

עא עוף שצדקו לה אצן צווקוס הזפק וירד לה וועס דס הרצה ומיתה הווכס וואח"ך הטילה צליס י"ט להטעיר וכה ק"ס צ"ד יו"ד ס"ו ד טו"ג ווע"ו ד וועצב אות טו אהל יוסף עס תו"ז עס אות ה עכ"ה אות ז וכתב העכ"ה עס דלאו דוקא הצליס אלל דגם העוף י"ט להטעיר עי"ש וטרי ליה ווארי"ס דהרי צ"ד ז"ל כונתו על העוף כאשר יראה הוואה ופטוע :

עב עס צהגה ניקב הוועי טצין הזפק לקרקען טרפה קתס וועי טצין הז"ל ק הוא הוועי הוולך ון הזפק לקרקען ואס ניקב הוועי סנוו טהוא צקוף הזפק צתחתיו דהיינו וועקוס שנותחיל להשחפע והולך לקרקען והוא גגו של זפק תחתון וזה דינו אס כדון כזפק ולינו נפקל צנקצ או דינו כשאר הוועי ואסור צנקצ וועהו צזה נחלקו הרצנים ז"ל צצו"ה ג"ור י"ד כלל א. ס"ו ג' טהג"ור עס אקר והרצ ווער"י פראגי ז"ל עס צק"ו כד חתיר וחור הגו"ר עס צק"ו כה וחזק דצרי וואר עי"ש והעיקר כדצרי הגו"ר שאף וזה טנווח עס הזפק טרפה טכ"כ רל"צן ז"ל ס"ו קסא ודצרי רל"צן אשתוויט להו להרצנים חכ"ל עכ"ה אות טו :

עג אס נוואלל קין או וועט צוועי הוה טצין הזפק לקרקען ואין נראה צו עוס נקב כשרה צ"ה פרייה צקו"ה ווע"ו קק"כא צ"ל צווע"ו קק"ו זצ"ה קק"ו תו"ז עס אות יא חכ"ה כלל טו אות יד עכ"ה אות ד :

עד אס נוואלל תחוצ הקון או הוועט צוועי הוה טרפה אפי' אין עס קו"ד וצחון פרייה עס דצר טוואל ס"ו רפה הציוו טו"ז אות ד זצ"ה עס זר"ה עס אות כ"ה תו"ז עס אות יב צ"ל עס :

עה אס נוואלל צהרות שחורות צזה הוועי לע"ו כשרה זר"ה עס אות כב וכן הציה הוא ז"ל צפנים הקסר זר"ה ס"ו ה וז"ל וועשה צל לפני צעוף טנוואלו צו צהרות בעין צועות וולריכה דס קרוט צפנים צוועי טצין הז"ל וועכרתי אחר צצדקתי שהצצר שתחת דהס היה צריא אולס כדון צועות צצני וועיס שכתב הש"ך ק"י טו עכ"ל :

ש כוונתו לנודין וכל ויש לעיל סגג הזפק לנעלה הנחתה עם הוטט הנקצ פוקל צו וכן לנעיה צוועי טצין הזולק אפיו גגו הנחתה טס עם הזפק ג"כ הנקצ פוקל צו אצף הזפק עלונו אין הנקצ פוקל צו וכדי שלא יעשה האדם צוה הנוליא הנולאה א"י הרויאה וזכר"דה ז"ל צכו תו"ז דגג הזפק טנטרף צנקצ הוו צו קלוות הזפק או קציצ להצור הוטט כשיעור טצעת יד והצו קציצ להצור הוטט היולא ללד הקרקצן כשיעור טצעת יד דהיינו טוועביר על הוטט טצעת אדם צינוני ונתיחו על הזפק עד הווקוס טכננס כל אותו היקף טל הטצעת נקרא גג והנקצ פוקל צו צוועסה וכן כווי תעביר הטצעת על הוטט היולא ללד הקרקצן והנח אותו על הזפק כל אותו היקף הטצעת נקרא ג"כ גג והנקצ פוקל טס אצל כל ויה טהון ושיעור צו טצעות אלו וכל הלדדים הוא גוף הזפק ואס כוולא טס נקצ כשרה והוא הנכון ללאת ידי חוצה כל הפוסקים ז"ל וכן כחוי להורות ולנהוג תו"ז טס אוח ג רד :

עז כוולא כיס וצו הצואה ונחוצר צתחתית הזפק ווקוס טאין הנקצ פוקל צו ורואין טהזפק ניקצ טס ווטט ושאר ווקויות הכל טלס יט להכשיר והגס דכתצנו לעיל אוח דן דגס לא כוולא נקצ צוטט טרפה והטצווי אוקר גס צכצדק הוטט כי אין אן צקיאין צצדיקה הכא טאני טנוולא כיס קצוב צווקוס טנגד תחתית הזפק דווקייט ג"כ קודצא לונר טכאן כוולא וכהן היה וונקצ דבס ילא ווק"ו סק"ווד עיי"ט ואס טפק אס ווקוס הטצור הוא נגד גגו או נגד תחתיתו הוטל טפק דאורייתא וטרפה דע"ק סק"ו ווק"ו טס :

עח ואס הכיס הנזו טיט צו הצואה אינו ונחוצר לזפק יט ס"ס להחנייר טנא ונגו טנא ון הוטט וכל זס צין אס נאצד הוטט והזפק צלי צדיקה צין אס נצדקו וטט חזפק וכוולאו טלנויס לעיינינו יט להטריף דע"ק טס ווק"ו טס :

עט אס היה צוועי זס וכות ונקרע צלי צדיקה אין להקל דעת קדושים סק"י ווק"ו סק"ו :

פ היה הוטט טצין זולק צפניס עז ככפות וגרתי צטר הווקולקל והיו תחתיו תולעים ווטטטיס צצטר וגרתי הכל עד טכטאר קרוט טלס וצריא צלי טוס קלקול עוד והכשרתי ווק"ו סק"קנ"ה :

סימן לר

א סעי' א גרנת טנפק רוב חללה וכו' וועשה טהיה צעירנו זאה טהציראו לפנינו תרנגולת או אחר טטטטו אותה ראו צקנה לנעיה וווקוס טטטטו ווקוס או טהוקרה הגרנת ווטטו דהיינו הטצעת הקטה ולא נטאר כי אס קרוט הוועצרס דהיינו אותו קרוט רך טהוא צפניס טצעות והוא נקרא קנה כו"ט לעיל סי' כא אוח א ואותו קרוט היה טלס וכל לך ולא היה צו טוס ריעותא והיה נראה טנחתלת צרייתת היתה כן והטצרתו כו"ט ווק"ו ז"ל דצעיקן רוב חללה והכא כל החלל טלס וכו"ט טעור ז"ל דאס לא נפק רוב חללה אע"פ טהוא רוב הקיפה וכו' כשרה עיי"ט וגס דסקרה כל הטצעות אין צכך כלוס דהלכה כו"ד רוב חללה והכשרנו צפונצי :

ב כל הדינים האלו וקע"ו או עד קע"ו יוד לא כתצנו עליהם כלוס דלא טייכים אללנו דכתצ ווק"ו צצ"י וכ"כ וו"רס צהג"ה לקונן קע"ו ט דכל הדינים האלו דנקוצה וחסרון צגרנת טס דוקא כשידוע טהוא ונחונת חולי אצל אס נעשה ונחונת קרן או ונחט לדידן דלא צקאיין צצדיקה הוטט טרפה צכל ענין וכו' דלא גרע ואלו היה הלאר וולכלך צדס וכן הטכיונו כל הפוסקים ז"ל וכן כווי טוטיס צעירנו טאין אנתנו צקיאין כלל ואפיו אס ילא דס וטעור הלאר אנתנו ווטריפין כו"ט צק"ו כג וע"י ג"כ לעיל צק"ו לג וא"כ צכל ווקוס טווליו נקוצת הגרנת או פסקה או קדוקה טרפה :

ג אס טפק הוא צנקיבת הקנה אס עיי קרן או עיי חולי י"א דכטר דדוקא צוטט אנתנו ווטריפין ווטוס דצוטט טכוי קוליס ולא ויהי ס"ס צווקוס הטכית אצל צגרנת לא טכית קוליס

קוליס ולכן צקפק אס עיי קרן או עיי חולי יט להכשיר ווטטט ס"ס טפ"ד סק"י וכ"כ טפ"ד לעיל סי' ל"ג סק"ו עיי"ט ציו"ל צעו"ט סק"ו קוונן כלל דו צהלכות טרפות טאר האצרים צעטרון סק"ו כרס טלנוס צוה טקיון וויירי טטעור טלס ונצחון ווטטו"ה ווטטריין צקפק קרן או חולי אצל אס עור החילון הוא נקוב פטיעא דיש לחלות טצא עיי קרן דכננס לו ונצחון גס אפיו אס אין טעור לפנינו לצודקו יט להטריף אס טפק עיי קרן או חולי וטוס דאין לה חזקת היתר ציו"ל טס וי"א דגס אס הוא טפק אס עיי קרן או חולי יט להטריף וצ"ט לעיל סי' ל"ג סק"ה ווק"ו לעיל סי' ל"ג סק"טו ודהה דצרי טפ"ד וצוה סק"ו סק"ו צו"ג סק"כב חכ"א כלל ע"ז אוח כ"צ ווט"ו צהפ"ו יט להכשיר דכדאי טס הוועתריס לקוונן עליהם טצעת דחק :

ד ווטטט זס הכשרנו צוועשה טצא לידנו טהציראו עוף או טהיה וולד או טל הקנה ווטט גרר יצט וולד העליון טל הקנה ולא צלד טוועצר צוטט והסירו הגרר היצט ון הקנה ונוולא הקנה נקוב אצל הוטט היה טלס ונקי וצר וצדקו טעור ונצחון והיה טלס וצריא ולא יט צו טוס ריעותא והכשרנו טהיה צהפ"ו :

ה סעי' י הקנה צכופו וכו' הגה ויהו צקנה הלצ וכו' רגילין להיות צו נקציס קעניס דקיס וכו' והס פיות הטופנות וא"כ אס כוולאו טס נקציס טלא צווקוס פיות הטופנות טרפה ט"ך סק"כב ונח"צ רות הו :

ו אס צווקוס הטופנות ניקצ טוונן טרפה צל"י צוק סק"י"א טפ"ד סק"כד ונח"צ רות הו עכ"ה סי' חו אוח י"ג :

ז הקנה הוא לצן ואס האדים אפיו נפלה לאור כשרה ער"ה צק"ו כ"צ אוח צו ואע"ג דהגאון ונח"צר הטריף טעיקר כדצרי טערי"ה ז"ל ונחנה טעוויס ויטכן טיט איה ס"ס צווח"צר ועיין לקונן סי' כ"צ אוח כ"ג

סימן לה

הוא"ר וצדיקי הריאה יט כוונה דינים טיט הפרט צין הפטר מרובה וצין הפטר ווטט רחיתי לכהוצ צכאן טיעור טפ"ו וגי"כ צא"הט ז"ל כתצ אותה צריט סי' זס צסק"ה :

דיני הפ"מ

א הפטר ווטטט הוא כצד טל תרנגולת וכל ויה טהוא יותר וזה הוי טפ"ו וזהו לעני אצל לעטיר כל ויה טוופקיד קלת יותר ון טטתות צקנן עלונו הוי טפ"ו אף לעטיר כן פסק טו"ת נחלת טצעה סי' נה וכ"כ טפ"ו צק"ו כד סק"ו וכ"כ טפ"ד צהקדוה לקו פרו"ו יו"ד כללי הוראת ארו"ה אוח ז עיי"ט וכ"כ קלת אחרונים אונס הגאון טצווי ז"ל צקפרו קו"לו כלל נח דין צ דחה דצרי הכ"ט וכתצ דטפ"ו אין צו דצר קצוב כלל אלא הכל לפי ראות עיני הוורה הטעיר לפי עטרו ועני צעניו ולפי טעת והזון והווקוס ולדדי הוראה להקל עיי"ט ואחרוני זונינו ווטטו אחריו פת"ח צק"ו לא סק"ו צטס הר הכרנו"ל חיי"ד סי' עו ז"ל חיי"ד אוח ה ציו"ל סי' על חלק יט איה א פחד ילחק אוח ה וכתצ טס טכן נהגו צפירארה וכ"כ הגאון ציו"ט ז"ל סי' על סק"קלו טציראו טרו צקוונן צפתיחה אחר פתיחה ד עיי"ט ווק"ו צכללי טפ"ו אוח א :

ב הגס טהעיקר הוא כהרי קו"לו ווט"ו היכא דיש פוסקים טוועתיון צדין או אף צהפטר ווטטט והרוב ק"ל דצעיקן טפ"ו אפטר לקוונן על דצרי הכ"ט כוול דצטתות ון סקרן חטיב טפ"ו ואללנו כל טרפה הנולאת חטוב טפ"ו דהגויס איכס קויס טערפות אלא צוול יותר ון טטתות ון סקרן וכו"ן דיש פוסקים להחיר אף צהפטר ווטטט כל כה"ג כטוונן על טרו כ"ט ולהחיר טו"ת זר"א חיי"ד סי' יג :

ג אולם ונדברי תכלתי כי נח סק"מ ונשוע דלהטריף בהוה הוי הש"ו לכל הדעות אף לכו סק"מ וכו"כ הגאון דע"ק כללי הש"ו אות ה' ובגודינתו פה בגדלד יע"א סנדף כווכר בזיל הרבה אי"כ לגבי דידן כל בהוה הוי הש"ו לכל הדעות :

ד הש"ו לא ונקרי אלל סיכא דנפסקי וון הקנן אלל אס אין ונפסקי וון הקנן חנ"פ שונפסקי כל הריוח לא ונקרי הש"ו : ש"ך בקלור הנסגה או"ס אות ג סק"י רוב פרו"ח ס"ו על סק"כ שו"ת כ"ש ס"ו נה שו"ג שס דע"ק ככללי הש"ו אות א וכן העתיקו האחרונים ז"ל :

ה הגאון דע"ק שס כתב דהטפול סהיה לנווכר בהוה יס להשצו עם הקנן דהיינו כוהה ס"ו נותנים עבור טיפול כזה : אונס וון הפר"ח בק"י על סק"כ"ו לא ונשוע ס"ו דאפי' שכירות השוחט שונפסקי שכירות אינו חושב אותה כקנן כ"ש הטיפול : ונק"ו שס אות א' : אונס אס קנה שעורים ללוכך בהוה וכיולא ודאי זה נחשב וון הקנן כיון שונפסקי וניק"ו : כן העלו חכמי הישיבה הי"ו ופשוט הוא : וכן הגאון"לה שלוקחים סקל ונהכרות לא הוי הש"ו אלל לענין בהוה ישראל ונקרי בהוה ישראל : ע"י ס"ו לו אות ז וס"י על אות רעו :

ו הא דאוריין בקוונך דהטיפול אינו נחשב וון הקנן היינו אס הבע"ח הוא כונו בשעה שקנה אותו אלל אס צדק ונשל קנה בהוה או תרגומה סהיו קנינים ונשאר אללו בצית והבע"ח לא הפסקי עליהם כלום אלל כוונים ונכרת הצית ובעת ששחט אותה גדולים וסו"ס הרבה ועת שקנה אותה או סהיו כחוש"ס ונעשו סוונים ובע"ל כן ניתוסף הערך שלהם הא ודאי שכל זה נחשב קנן כיון שאס הים ווכר אותה קודם שהחי' כך היו סו"ס ד"ו שקנה אותה בעשרה ובעת שהחי' סס סו"ס יותר ונפני גודלם או ונפני סוונס כל זה נחשב קנן : כן העלו חכמי הישיבה :

ז ראו"ן שקנה בהוה א"ו וון השוק ד"ו קנה אותה בעשרים אלל הוא נחלטה זה ואינה שוה אלל ע"ו לא חשבין הקנן אלל ע"ו והגם שקנה אותה בעשרים אינו דאפסקי אכפסיה : כן העלו חכמי הישיבה הי"ו :

ח הפקד וועט חפ"י שאינו וון הקנן כי אס וון הריוח כגון שלריך לזולל בנכירה קלת אס הוא בעת הדחק ללבוז בצער אף בחול סתיהם יחד ונלטרפין להיות נקרא הש"ו : אלל צלל דוחק לצער אף שהבעל דבר יפקיד כל הריוח וגם ונהקנן קלת ע"י שינוכר לגוי אין להקל : בי"א שס הביאו הקוונן שס :

ט לכבד שבת וי"ט אפי' לעטיר הוי כהפ"ו : וור"ס ז"ל בתו"ח בהקדמה ש"ך שס אות ג פרו"ח שס פרו"ו בהקדמה שס קוונן שס אות ד :

י כתצנו לעיל דעני כל ימות החיל ונשוס הש"ו ועטיר בע"ש סו"ס סס ונ"ו סוונס לונר להס הטעם זה ונפני עניו חס ונפני כבוד שבת כדי שלא יתנוסו שלפענו"ס אוסר ולפענו"ס ונתי"ר וור"ו בתו"ח שס ונשס ונתי"ר וינן ס"ו עו פרו"ח שס פרו"ו בהקדמה שס :

יא ונשוס כביד אורחים הוי כהפ"ו : ש"ך שס וור"ס בהגה ס"ו קה סע"י יא : ודוקא אורחים חסובים : פרו"ו בהקדמה שס : ונתי"ר ונתי"ר איכס אורחים לענין זה : סו"מלו כלל עו ונשס תורת האשס : ואס זיוון חצרו לקטור אללו לא ונקרי אורחים : שס בשס תורת האשס : והרב סו"מלו שס דחס דבריו והעלה דלכתה"ו לא יזון חצרו אללו כשידע שיסא לריך להקל אלל אס כבר זיוון אז יס להקל כונו ונפני סאר אורחים גדול כבוד הצרות ונק"ו : שס :

יב סעודת וולום הוי ככבוד שבת ואורחים : כן ונשוע ונדברי הרב תו"סא וסול"ו שס קיוון שס ונק"ו שס :

יג לא ונקרי לכבוד שבת אלל כשלא יס שחות לשחוט אלל אס יס שחות לשחוט ולהכין צער אחר צרות לא : ואס צדאי לא יכינו אחר לכבוד שבת אף ש"ס שחות הוי שפי"ר לכבוד שבת דע"ק שס אות ז :

יד ונה שותי"ן לכבוד שבת וכדוונס וכסאר וננו לחול כער דהוא"ל והותר הותר ונש"ו ס"ו ל"ד סוף סק"ט וכתב הונק"ו שכן פסק בצפר נעט שעשועים סק"י י"ב וס"ס הונק"ו

הונק"ו שס דה"כ ונקחנר"א : וכן אס התירו דבר א"ו ונשוס הש"ו ונאלל רובו וכסאר ונענו רק קלת וצוה ונעטו שכסאר אין צו הש"ו אין סכנר לונר שיחזור ויאקר אלל כיון דהותר הותר : ונקדש ונעט שס :

טו עובדל הוה צעירנו ציוס עש"ק ששחטו ונה שלריך להס צבקר והיה דוחק צבקר ונולל דין א"ו שאין להחיר אלל בשעת הדחק והתירו חכמי הישיבה הי"ו ונשוס שעת הדחק וחר שעה שחטו עו"ד הקלצים בהוה הרבה והיה הצבקר צרות הרבה ואין דוחק לא אוריין כיון דנעשה ריוח צבקר אי"כ נחזור ונאכור אותו הצבקר שהתירו ונשוס שעת הדחק לא עבדין הכי אלל כיון דאשתרי אשתרי ועוד דזה הוי כחוכא ונלולול ונשאר אותו הצבקר בהכשרו : כן הורו חכמי הישיבה הי"ו :

טז אס צלו יחד עני ועטיר וסאלו על דבר א"ו שאין להחיר אלל בהש"ו ולעני איכא הש"ו ולעטיר ליכא הש"ו הוא"ל ונתי"רס לעני ונתי"רס ג"כ לעטיר : ונק"ו שס :

יז אס אינע קלצ א"ו שחטו צו בהוה והיה שס דין א"ו ככל הצו בהוה שאין להכטיר אלל בהש"ו ואס נעריך כל בהוה בעלמה ליכא הש"ו אלל אס נלרפ הצו בהוה יחד הוי הש"ו הא ודאי דכטיר אלו הצו בהוה ונשוס שס של אדס א"ו ויס לו הש"ו : שו"ת ר"ע איגר ז"ל ס"ו ונ"ג והגם דבתחלה דצרו נכתפק צקוף דצרו פשיע ליה להחירא וכן הדעה נו"ס : ונקדש ונעט שס סק"ב :

יח אונס אס הצו בהוה ס"ו סס של צו צני אדס הגם שצאו לשאול סתיהם צבת א"ו אין ונלטרפין כיון שסס של צני אדס וכל א"ו לצדו לא יס הש"ו וכן בהוה א"ו של צו שותפין וליכא הש"ו בחלקו של כל א"ו וא"ו צפ"ע אלל סתיהם יחד לא ונתי"ר : פת"ח סיוון ל"א סק"ב ונק"ו שס ודלל כהדע"ק שס :

יט כהצ צק"ו עו"ט הנ"י"א בחיך ס"ו פ"ט סורה הוורה להחיר שלל בהש"ו צוקוס שלריך הש"ו ונתי"רס דצרו או נחצטל צכלים ונעשה ע"י"ו הש"ו לא ונתי"ר דלל אוריין כדאי לקוונך עליו צע"מ"ה רק אס ונקודס הוא שעה"ד לאו כשח"ך ע"י הורחתו נעשה ש"ע"ד עכ"ד : ואין הדין כן דכיון דהתעוררות וצול נעשה עפ"י הורחת סכס אף דהיה צטעות שוגג גוונר ס"ו כוונ"ס הע"י"ו ס"ו ל"ט סק"ט ונ"י"א צ"ח ס"ו שי"ח סק"ג ונ"י"כ לנ"ס לא יועיל ונה שהו"א עתה הש"ו ועל כן יס להכטיר : ונק"ו שס וכן עיקר :

כ רעותות שכל א"ו אין להחיר רק בהש"ו ואינע צו רעותות יחד צדבר א"ו אף בהש"ו אין להכטיר דתרי קולי לא עבדין ונשוס הש"ו : דע"ק שס אות חו וכתב ונשוע ונור חנ"ו שכן הורה הגאון פרו"ו :

כא אס צא להוורה שאלה שנותרת בהש"ו והאי"ש עטיר הוא ולא הוי לדידה הש"ו יוכל הוורה להכטיר ולונר לשואל לתת להעני רק יודיע להעני ונשוס גניבת דעת פי חולי אף שהו"א עני לא יאכל ונה שהו"א טרפה לעטירים : עיין שו"ת שואל ונשי"ב ונש"ת ח"ד ס"ו סק"ח סנרחה דעתו לאסור אף הרו ונתי"ר סכ"ו צדיני ריאה עקף י"ט צל"קי סק"ח וצקופו צטו"ת דף עו ע"א הביא ונשס הגאון יאושע לי"ב להחיר והצי"א חזק לדצרו ע"י"ש וכן עיקר :

כב כהצ הרו ראש אפרים ס"ו ל"ו סק"לה דכשהיתר ללוכך גדול לא הותר אלל לז"ס ש"ס לו לוי"ג אלל לא לאחרים אל"כ יס גס להס לוי"ג כגון אורחים וכבוד שבת וכן ס"ו דע"ק ככללי הש"ו וכתב דע"ק דלפ"ו ל"ט א"ך ונתי"רס צפונס דצרים צענייני טרפות צוה שיסיה הש"ו לנצח הא לקונים לא יסיה הש"ו ול"ל דאס נעריך לנצח יתייקר השער ויסיס דוחק להקונים וצפרעו כשהטבח כשלוחן של קונים לשחוט ונתי"רס צטבילס עכ"ל : א"ך צטו"ת צית שלונה הי"ד ס"ו קפ"ח סקי"ג על הר"א"פ והדע"ק דונלצד דהצרים רחוקים סס חני"ס דהא צוקוס שלריך הש"ו לא ונתי"ר סע"ה"ד אלל ודאי דהולפי"ס רק אחר בעל השאלת שהשאלה שלו דאס יס לו הש"ו וותר לכל העולם ונעשים ככל י"ס דנוסגין כן וע"י"ו להרו לק"י ד"י הש"ו ס"ו ע"ל עקף י"ט סק"ח סהצי"א ונשס דע"ק צהשונעות ס"ו ונ"ג הנק"ו קוני התשובות דצרים הנו"י אינ"ס ונהדע"ק ול"ד להחיר ונ"ו"ו אס הנרפות הוא רק הוונר"א ואינו איסור דאורייתא לכ"ע וותר אף לאחרים : א"ך דוקא כשלא פשע הטבח צות לקנות צהוה כו"ו צכוון אלל אס פשע והכניס עלמו לקנות צהוה כו"ו שיסיה עליה השאלת ל"ל דאין קונים רשאים לקנות וננו צו"ד

צווי דאין לו היחד רק בהסמו עייש . לקמי סס :

סימן לה

א סעי א חנוכה אורי איה לריחא וכיו ואם חקרה או ויונין או וטוואל או סהיו צו ויונין וכו וטוואל טרפה . ואם יש או בטוואל ודו ציונין גיב טרפה . ק"ך קק"ב טרפה קק"ג פרה"ט קק"ז טוואל אוח כ"ג ובהצ"ט קק"כט לצ"ט קק"מ כתי קק"א שפ"ד קק"ג טע"ה קק"ד טע"ה סוף קק"ז צ"ל ק"ו ל"ה חלק ו אוח או וצ"ט קק"ד טע"ה קק"ז זכ"ט טוואל ד"ף י"ז ע"ב קק"א כה"ג הטה"ט אוח י"ח :

ב חקרה האונה טרפה צין וטוואל צין ויונין . תצ"ט קק"ז וט"ז קק"ז טע"ה קק"ה כה"ג סס סוף אוח כ"ח ער"ה קק"ז טע"ה קק"ג עכ"ה סס אוח גו אמרי עוז וסוף סגה"ט על צדיקות וטה"ט ו"ל קק"ד וצ"ט דין ט"ו :

ג אם חקרה האונה דיונין אין הורדא וטלמות וטרפה . כה"ג סס טע"ה סס עכ"ה סס טע"ה סס וי"י לקטן אוח לו ד"ט מולקין . והעיקר לדיכא דהורדא וטלמות לאונה דיונין אזל לא לאונה דטוואל אם חקרה אין הורדא וטלמות :

ד סס צה"ט אורח האונות של יונין אינם דוונות לשל טוואל ואם נחלפו וכיו כל זה ווקרי חליף וטרפה . אכחנו ונכה"טו פה בגדלד יע"א להחיר בכל אלו החלופים ככו רש"ל ז"ל וכ"כ הפר"ח קק"ה פרה"ט קק"ג טע"ה קק"ו וצ"ט קק"ו עכ"ה סס אוח ט"ז ק"ג קק"ו :

ה אפי' נחלפו ונעשו האונה לנעלה והאונות לנעט צין וולד או צין וצו לדדין ונכה"טו להכשיר ככו הפר"ח סס טע"ה סס וצ"ט סס עכ"ה סס . אזל אם יש עוד ריעותא אחרת אפי' דלח ונעריף בצצילה וי"טו ה"ל תרתי דריעותא וטרפה כן ונכה"טו וכן הבין התצ"ט קק"ז כוונת הט"ז קק"ז אע"ג דהנש"ט דח"ט דצרי התצ"ט דאין כן כוונת הט"ז והאונות אחר וי"טו לדדין הדין דין אונת וכן עכה"טו דצ"ט ריעותא אחרת עושה וטריפין :

ו אם נעשו האונות גדולים כאונות דעת הפר"ח קק"ג להטריף והצ"ט קק"ו דח"ט דצרי עיי"ט . וכן עיקר לנכה"טו שאין חוקרים בטווי תואר כלל :

ז סס והורדא אם חקרה וכיו כשרה הגם וצוונותו אלו כה"ג להטריף וכיו עד סופו . אכחנו ונכה"טו להכשיר ככו וכן ז"ל ואין שום שנוי פוסל צורדא צין אם נוולאו צו ורדות צין סתתה וקוונת או תאורה או טיעורה צין אם לא נוולא לה כיס צין אם נוולא צו כיסין כ ונכה"טו להחיר פה בגדלד יע"א וכ"כ העכ"ה ק"ו י"ב אוח או וואת גו דאין לנו אלא פסק וכן צט"ע ז"ל טע"ה סוף קק"ז וק"ח וצ"ט קק"ח טו"ט ק"ו פ"ז אוח או ק"ה טו"ג סוף קק"ז :

ח סעי ג נחוספי האונות וכיו או ונלפני הריחא שהיא לעונות הלז ואם היתה על גבה וכיו טרפה . אם נוולא יתרת ע"ג הערוגה דהיינו צחלק הבז צשפוע הנוטט ללד שוון היורד צין הערוגות הנקרא ציננו גב הריחא טרפה . ט"ז קק"ג כה"ג הטה"ט אוח כו ולי פרה"ט קק"ז טע"ה קק"כו ונ"ה יוסף ק"ו ז דף לו ע"ב טוואל אוח י"ח טו"ג קק"ב חכ"א כלל ע אוח ח ודלח כוונת קק"ך טו"ז ק"ו ס אוח ע :

ט יתרת ע"ג ערוגה והיא פחותה וט"ד כשרה . תצ"ט קק"ד ודלק כה"ט עיי"ל דוטרירף וכן הסכים הלצ"ט קק"ז צ"ל ק"ו לה ח"ג צעו"ז קק"א :

י והוא שתייה כעלה של הדק אחר שנפחה וכיו . טיעור טרפא דאקא י"ח ארכה ורחה כאורך ורוחצ לפורן גודל ציננוי וי"א כאורך ורוחצ פק אונלעי של גודל ציננוי לכן בכל ווקוס טכו טיעור ט"ד יש לפקוק ככו החנוכה שצטניה"ל להטוויי אס יש יתרת ונצ"ה רק כט"ד דהיינו לפורן גודל טרפה ולהקל ר"ל להכשיר הטהוונת כגון שחקרה אונות ולריכה זו להטלים לריך שתייה כפרק אונלעי של גודל ואין חילוק צין צהוונת גסה ולידקה לענין טיעור זה ואפי' צגדיים ועלמים דרכים וי"טו צתוך לו ללידתן אם נחקטן צה"ט או וכל אלו יש להקל ולטער צלפורן אגודל ונצ"ה דאונין צה"ט שפופו להטגדל ולטוויי על טיעווי . קוונץ סס אוח ג ועיי' צעטרון קק"ה . והגאון וק"ו קק"כטו הכשיר צה"טו עיי"ט . טוואל אוח

ז תצ"ט קק"ט לצ"ט סס חכ"א סס אוח ג ונכחצ אליהו אוח ו וצ"ט אוח צ צ"ל ק"ו לה ח"ב אוח ו וט"ז קק"ג עכ"ה ק"ו ע אוח ס קוונץ צדיני . טרפות הריחא חלק א אוח צ ודלח כהפר"ח דעס טיעור אחר ודעטו דחצ צקק"ה דשיעור ט"ד להקל לריכה צלפורן של צו גודלים דכבר דח"ט דצרי התצ"ט סס דלח ולינו זו הסצרה צפוסקים ז"ל . גם טר"הג וטהר"דה ז"ל צקטרו חו"ט ק"ו ס אוח ג הווליא סצרה אחרת ודעטו דאחר שצצ"ה סצרת הגדולים ז"ל כחצ ח"ל וציננו נוולא הדק הרצה ויעינו הוואות דעלה של הדק הוא קטן ופסק אונלעי של גודל וגדולה ונלפורן ולכן ונעטריין בגופה של העלה סכו עכ"ל . וטרי ליה ואלים דכבר התצ"ט סג"ר עלינו הדך של הדק וטוס ד"ט הרצה ויני הדסים ולא ידעיין צא"ה ויין הדק טיעור דוטווע צקוכה דף לצ ולג" דכוונת ויניס סס גס יש הפקע צגבול הארלות עיי"ט וכ"כ החכ"א סס ע"כ אין לקוונץ על דצריו צזה והעיקר כוונת לעיל :

יא וכפאנו ווודיים ט"ד אין אנו ווודיים אוחס ונחחן טנחחן נראית גדולה אלא ונעיקר חהוכס . כה"ג הטה"ט אוח לג לח"ה"ט קק"כ טו"ג קק"ג קוונץ סס אוח ג :

יב אם נוולאח אונת יתרה פחות וט"ד ונלצדט הריחא ולא נפחה לראות אם יש צה כט"ד אחר הנפחה כשרה . כה"ג הטה"ט אוח סה וטס וטהר"ט קוונץ . והיינו דוקא אם נודע צודאי פלא ה"ט צה כשיעור קודס נפחה דאונין דגס אחר נפחה אין צה טיעור אזל אם נלצדט ולא נודע אם ה"ט צה טיעור כגון שלא צדקוה כלל קודס הנפחה טרפה . ער"ה אוח ח ואף דהטו"ח דין יד הטריף צה אפי' אס צדקוה קודס שנלצדט ולא ה"ט ט"ד וי"טו נראה ד"ט להכשיר כהער"ה ז"ל וכן נועה דעת השפ"ד קק"כ וכן פסק השט"א אוח ו עכ"ה ק"ו יא אוח טו . גס נראה ודאי דאס נראה צאונדן דעתא דאחר הנפחה ה"ט כט"ד כגון דגדולה קלת וקודס נפחה קרובה לט"ד טרפה דולאי אחר הנפחה נגדלת קלת . טע"א אוח ו :

יג וכל זה הוא דוקא ציתרת ונצ"ה אזל אם או ונלחכות היא פחותה וט"ד ולריך לנפחה כמו שפסק וכן ז"ל לקטן טע"ו ו אז הוא הדין צהפך שאס נודע צודאי שהיא פחותה וט"ד קודס שנפחה ונלצדט יש להטריף . וצדין של הער"ה שלא נודע אם ה"ט צה כשיעור ונלצדט גיב טרפה . וצדינו של השט"א דאס נראה צאונדן דעתא דאחר סנפ"ו ה"ט כט"ד כגון טרואים אכחנו דהיא עכטיו קודס הנפחה היא קרובה לט"ד יש להקפח צה דנוכל לוור שהיא כשרה כיון דרואים צאונדן דעתא שאס ינפחו אוחת ה"ט גדולה וקרוב צודאי הוא ויתכן דהוא ודאי גנור דמוכח הוא להיות גדולה כשנפחה אוחת וגס ווקעיין לה אחזקתא דנפחה הותרה ונוכל לוור דכשרה או נוכל לוור כיון ד"ט רעותא לפנינו דהיא חכרה לפנינו לא ווקעיין לה אחזקתא וטרפה . ולעני"ד הלד הראשון היא העיקר ונ"טו לדיכא ל"ע :

יד סס הגה ו"ט ונחטריין לאקור כל יתרת שאינה צדרי דאוני וכיו . אכחנו צעירנו אין לנו אלא דעת וכן ז"ל שוכטריין כל יתרה וקנא ואין לנו שוונת סגה ז"ל וכן נוהגים כל הספרדים הי"ו :

טו ואם אין כאן יתרת רק שאונת או ווטרתט צוקוונת ככאוי ונחטקונת לגצה כשרה ואפי' אם העקוס צולט כט"ד כשרה וכן אפי' טרשה גצוה וואותה שאללה כט"ד אינו מויק . טוואל אוח יג . ולוונכה"טו אפי' יתרת והיא צדרי דאוני וטועה לגצה כשרה :

טז סעי ד נוולאח אונת יתרה צקוף שפולי אונות כשרה . ואפי' צאונת יתרה סכו יש לה קוונץ ואז ונלדי אין לה כשרה . וק"ו סק"ו :

יז וה"ה אם ה"ו צו אונות גדולות צלד או סכל אורחה הוא וכשרה . טוואל סס וטס סלצוט קע"ח צ"ל סס עכ"ה ק"ו יא אוח ח :

יח כשנפסק היתרות . טלונות . וכן האונות סס כאותם סצדרי טלונות וטלונות יש צה כשנפסקו וטצדרי ליכא קוונפות . טרפה וטוס חליף האונות לנעלה והאונות לנעט דהעיקר סס אוחס ט"ט צה"ט קוונפות וטרי סס לנעט וכן האונות . וק"ו סס וטס רח"ט והגאון עק"ו סס דח"ט דכאן לנעט וכן האונות לאו דרי הוא ואינו עקוס איכות אולי דהעקוס

לזונה ושלמה כוונת וכן לקנות קעוי נז' ח"כ פשוט הוא ז'ה הדין לחיבה ד' צטואל וגי ציונין וא' צטפולי לזונה דזה וקרי טום צטום וכסרה :

לד טס צהגה ואס כראה צאונה או כוון קדק מלטרק להכסיר חבל לא להטריף וכו' כגון חס יס צלד צטואל חונה או וגי קדקיס וצלד יונין ג' חונות כדרכו אמרינן דקדק או וועיל להכסיר וסאר הסדקיס אינס כלום לחוסצו חליף . ט"ך קק"לג טוונח אות כ"ה טו"ג ק"ק כ"ג צל"י ק"ק ל"ה :

לה ח'י חוכה ג' צטואל וציונין יס צ' וקדק . צדן ז'ה יס פלוגתא ציני רצונתא וחנו ח'ין לנו חלל צדני וכן ז"ל צצ"י טהכסיר וכתב וז"ל ודבר פשוט הוא שאין צוה טום לד' ח'יקור עכ"ל וכן פסק הש"ך צנקה"הן וכן ונהגיני פה בגדלד יע"א כוונן ז"ל . ולפ"ז מ"ש רבני האחרונים צענין הסדקיס לא החכנו צה דצכלהו ק"ל דכסרה דהקדק מלטרק להכסיר ככל ענין ואפי' חס יס צלד טוואל ד' פטרדיס וצלד יונין ג' וקדק ונהגיני להכסיר דלא כה"ו פה"צ אות ע"ה הציאו העכ"ה ק"ו יוד אות י"ג טהטריף צזה . וכ"כ צהדיא הלצ"ש אות כ"ה צטוונח צהוך צ' חללי לצינה וז"ל וסיכא ד"ס ד' צטואל וציונין יס ג' וזו ונהס יס צ'ה קדק כסר צלל הפ"ו עכ"ל חרי צהדיא הסך חרי פה"צ ז"ל וכו' פה"צ לא נוולל חללנו לחרות הדצריס צטרטן :

לו חפ"ו חס הקדק ניכר ונצ' עברי חאונה ח'ין חושטין להטריף . עכ"ה טס אות י"ד וטס חרי פה"צ אות עט' והוא פשוט קוונן כלל ד' אות יע' . גס חפ"ו חס הולך ע"ש כל וטך חורך חאונה עד קלא כסאר חפ"ו טורט כעו"ח צלי קדק חפ"ה ח'ין וועיל להטריף . קוונן טס . והגס טהרי כהצ' דוקא וולד ח'י ח'ן צדידן ק"ל חפ"ו ונצ' לדדן דוונש דצכל גוונח קדק מלטרק להכסיר ולא להטריף והוא פשוט וגס חריה טהציא טס צעטרון קק"כ טהיס חריה חפ"ו על טני עברי חריה :

לז חפ"ו לא ניכר קדק עד חחר הטתכלות היעב נגד השונט ונהני . וק"ו קק"י וטס ח"ה"פ ק"ק קונד :

לח טס צהגה חונה טתפללה ויט לה טרט ח'י כעו"ח חונה נחצבת חלל לחחת . היינו להטריף חבל להכסיר פשיעו' דלא גרע ונהכסר קדק . ט"ך ק"ק לד' . דהיינו ג' ציונין וגי צטואל וז' ון ג'ו טל הטואל נחפללה לטניס ויט לה טרט ח'י כעו"ח כסרה דלא הינח דהוי יותר צלד טוואל ונצלד יונין וז'הוי טרפה חלל כיון ד"ס להס טרט כעו"ח כחחת נחצביס וכסרה וז'הוי טום צטום . חבל להכסיר כגון ט"ס צלד טוואל צ' חונות וצלד יונין יס ג"כ צ' חונות וחונה ח'י ונהס נחפללה לטניס ונכסר עו"ח לא גרע ונהכסר קדק ונחצב לג' וכסרה וכן חס יס ג' צטואל וצ' ציונין וז'הוי נחלקה לצ' ויט להס טרט ח'י כעו"ח כסרה וכן חס יס ג' צטואל וז'הוי נחלקה לטניס וצ' ציונין וז'הוי נחלקה לצ' ח'ין חונתיס ונוני' ח'י דטואל ח'י דיונין כני' ח'י ח'י טצטואל ח'י ונחפללה לחצבט טרט ח'י כעו"ח ד"ח ח'י ונוני' ח'י דיינות להו כוונולקיס חו"ל-ד' צלד טואל וז'י לחו חו"ל ח'י דטואל לא חונתין חבי דק"ל חאונות טתפללו יס וועלת ח'י וועלת טניס דהיינו צהקרה חאונה חטוצות כטניס חבל ציחיר לא חטצינן להו חלל ח'י . טוונח אות כ"ה צ"ל ח"ה צעוונ' קק"ט טפ"ד ק"ק ל"ג וז'ה עכ"ה ק"ו יוד אות י"ח :

לט טס ויט לה טורט ח'י כעו"ח וכו' . וחפ"ו חס יס צהטרט קדק עד לזונה כסרה כוונש חור"ס ז"ל לעיל צהגס קעיו . צ' גצי צ' ורדות ע"ש צ"ח וז'ה קעיו ח' :

מ חונה טתפללה לטניס צעוציה חס טרט ח'י להס כעו"ח נחצביס לחחת וז' ח'ין להס טרט ח'י כעו"ח חס חח'ונה טרטה צולט לחון והפנינו טום וקונח לטאר חונות טבלדה ונה כראה טהפניוית ח'י חח'ונה חראוי לחיות והח'ונה ח'י יתרת ונצ'ה וטרפה וז'י ח'יכח טתח'ונה ח'י צוה ונצ'ה לטאר חאונות והפניוית צולטת לפניס וז'ה טום לטאר חאונות חרי טתניוית יתרת וקונח ולדידן דוונכטרינן כל יתרת וקונח כק' וכן ז"ל כונש"ל צחות י"ד חרי ז' כסרה וז'ה טניס ח'כס . צולטיס-כסרה דח' קיונין צדרי-דח'י וז'ה טניס צולטיס ז' לקונח ח'י לנצ'ה יס להחוניר וחפ"ו לדידן לונחגיני וטוס ח'י דונצ'ה . טוונח אות כ"ג צוועט חקור לטון ויחור לטון צ"ל ח"ה ח'י ח'י קוונן כלל ד' אות כ'ו צטכוי לטון :

מא פ"ול ז'ה דעוצי צין טיש להס טרט ח'י צין ח'ין להס ח'י חס טניס ח'ס צולטיס ח'י ח'י עשליס חקרון וחס חקרה ח'י ון חאונות ח'ין ז'ה ונשליס . פה"צ קעיו ז' ח"ה"פ קק"י צ' לצ"ש קק"לה צ"ל טס חות ו' . קוונן כלל ד' חות כ'ו כהצ להכסיר ח'י וועיל וטספ"ד קק"כד נכתפק צוה ועל"ל ג"כ ונכתפק צוה וצ"ה ז'ה הדין יתצרי לקונן לדידן :

מב כל וקוס טכוכר עו"ח היינו גודל ציוני ווקוס רחצ טצ' . טוונח חות ל"ח קיונן טס חות כ"ג :

מג טס צהגס לא וקרי יתרת חלל חס יס לה לזרת חונה חבל חס נוולל ע"ג חריה ח' וקוס גצוה רחצ לזונה ועצ לזונה וכו' נקרא גצושי'ט וכסרה . וחס לזעלה או לזונה חד ככוצע חוי יחיר וטרפה . צ"י צסס וז"ה קק"י ח' ט"ך קק"לה פרי"ח קק"כו טע"ה ק"ק ל"ח חצ"ח קק"לו טו"ג ק"ק כ"ג לחס"פ קק"לה חכ"א כלל ט'ו חות י"ג עכ"ה ק"ו י"ח חות י"ח . פ"ו חד לזונה היינו צווקוס טונחלת לעלות נח'ית כוונן קדק טהוא חד ככוצע ח'י טרחה לזעלה יותר ונחחיה וז'ה ח'י כט"ד טרפה . טוונח חות י"ז עכ"ה טס קוונן צדן טו"הר כלל צ' חות ח'ו צ"ל ח"ג חות ח' וקייס טס צעוונ' הק"י חס חוא ונצ'ה כט"ד טרפה ונקונח חוי כסאר יתרת וקונח וכסרה לדידן . קוונן טס :

מד וחס חוא רחצ לזונה ועגול לזעלה כסר . ג"ו טס וט"ז קק"י ח' טוונח טס עכ"ה טס חכ"א טס קוונן טס :

מה חס קודס כפיחס נראה כעין צליטה חדה לזעלה או לזונה וחחר חכ"ו ח'ין טס חודד כסרה ח'ין ונשטרינן צריחס חלל כונו טהיח נפוחה . וכן חס נוולל טס צ' צליטות קטריס רחצ'ס לזונה ולזעלה ח'יכס עציס חלל טעל ידי חכפיחס חס ונחקוצות ח'י חל חחת ונחחיוות כאלו חיה חכל צליטה ח'י עגולה וכסרה . צ"ל טס צעוונדי זחצ קק"ט צסס צ"ח"פ וק"ו ק"ק כ"ז :

מו חס חקרה חונה ח'י ויט צווקוס חווא גצושי'ט ח'ין להחיר ע"יו דלחו חונה חוא חבל חס חוא חד צטרטו או צרחהו וקרי חונה ונשליס . טוונח חות ט'ו צ"ל ח"צ חות ח'ו עכ"ה קיונן ט'ו חות ג' :

מז חס ח'ין חצליטה חד לזעלה לא נחונר דכסר חלל צוונן טח'ינה ונודלת כלל ון חריה ח'י ח'י כעין חר חצולט חבל חס חוא ונודל ון חריה כשיעור ט"ד ח"ה"פ טח'ינו וטוך וחד כחור חונה חלל עגול או לזרה חחרה חרי ז' יתרת וערפה חס ח'י ונצ'ה . וק"ו טס וטס פה"צ ק"ק ח"ט :

מח טס צהגה וכן חס נוולל חונה ע"ג ח'יח וגינח חחתיס וכו' כל חאונה חופלת לחוך חגינח וכו' חלל טוונתינן חיד צנחת עליה כסרה וכו' . חפ"ו צוונקרינן חיד ח'י חחרת ח'י ויולחח לחון קלת ונהגונח ח'ין להחוניר . טוונח חות י"ח לצ"ש טס חצ"ש ק"ו כ"ה צ"ל ח"ה חות ח'י עכ"ה ק"ו י"ח חות י"ג קוונן טס צט"הר כלל ג' חות ח'י :

מט ח'ין להכסיר צכ"ה כ'י חס טנוולל חון לגונח וע"י חכפיחס ככסה קלת צגונח חלל טעדין צולט לחון וע"י חכחת יד צנחת חוא יורד לחוך חגונח ח'י חס נוולל חוך חגונח ונחחית חכפיחס ח'י יולחח קלת וצילט לזעלה וע"י חכחת יד צנחת חחרת לחיות טום לצטר חריה . חבל חס נוולל חפ"ול כולו חון לגונח וח'ינו ככס לחוך חגונח חכפיחס כלל רק ונחחית חכחת יד צנחת ח'ין להכסיר כ'י חס צהש"ו . צ"ל ח"ה חתק"ה קק"ח טסס צ"ח"פ טע"ה קק"ונצ עכ"ה טס :

נ וחס ח'ינו ככס גס ע"י חכחת יד צנחת רק לריד להניח חיד וונש לחוך חגונח טרפה . וכן חס ככס ע"י חכחת יד צנחת וכטונקיר יוד ח'י חחרת ללחח כולה ונחוך חגונח טרפה דחייטינן טתהטרק . צ"ל טס וטס צ"ח"פ וק"ו קק"כט וטס חכו ונשס פה"צ :

נא וכל ז'ה דוקא חס צעט טוונחת צגונח ח'י טוה וצחון לטאר חריה וונש חבל חס גצוה ונצ'ה חריה חפ"ו כעין גצושי'ט טח'ינה חדה טרפה . וחפ"ו חס גצוטה פחות ונע"ד רק טכל חפ"ול כט"ד טרפה . טוונח ח'י ח' חצ"ש קק"כט וט"ז קק"י ח' וי"ג וכתב טכן וטוונע ונונרן צ"י ז"ל טפ"ד קק"לו חצ"ח קק"ו וטס גו"ח לצ"ש טס עכ"ה טס צ"ל טס קעיו צ' חצ"ש דין

פה"ז וברו ר"אם ודחאו ונהלכה כמו קדמינו וסך דמחוק הריאה וסכמים דטרפה עיי"ש :
סח אם קודם הכפיהה היא רחצה ונהגוהו ועיי' הכפיהה הפולו ונהגלו ונחלקו וכנסק
לחוך הגוואל וסוף לשאר הריאה כשרה אזל אם הוא ונהכפל ונהתקוט וכנסק לחוך
הגוואל טרפה כיון שאינו טוף לשאר הריאה : צית אצרהס צל"הצ קק"לה ועס צי"אם
קק"כה וכן הצי"ו ועס צי"אם הגלון וק"ו צסק"א וק"ס עס ויהו לדעת הכק"סך וספר"ה
כשר גו"ו עיי"ש : וא"כ הדבר צומחוקת פניו ויש להכשיר צהפ"ו :

סט אם הפולו טוטה לחוך הגוואל אע"ג דשרש עווד ע"ג הריאה כשרה דרוא"ס קצטר
הגוואל הוא : אהל ישראל אוח לא צי"אם צל"הצ קק"לו וכתב עליו ועכ"פ לריך
שלא יהא סק"ש גזרה כ"ד אם הוא צענין דאפשר להכשירו ליהנת ופסוק הוא עכ"ל :
ע מלאתי כהוצ צועשה שהיה צק"ק פצ"דמיון צריאה שהיה עליה פולו ונגצה וגוואל
תחתיה ועליה צועה וכנספחו הריאה היתה טוף לשאר צטר הריאה וטופלת לחוך הגוואל
ורלו להטריפה וטעם הר"ל ואח"ך הכשירוה לפי טעמי הכפיהה הצטר ומהפה הצועה וטעם
צהסכמות אצ"ד וצני הישיבה : צי"אם עס :

עא אם צחוך הפולו נמלא קנפון כדרך אונה כ"ל דאסור להצ"ש אפי' צטוף לגוואל
דא"פ קק"עה צסס הזנה שמואל וק"ו קק"ס וק"ס הווק"ו והבי ודאי וקסחצר
דהקנפון טורה שמוולדס היה זה אונה צפ"ע וק"ס ול"ע :

עב אם נמלא יתרת צערוגה שהיא למעלה ון האונות קוודך לשדרה ללד קוון היורד צין
צו הערוגות כחצרו לעיל צחית ט דטרפה וועס הט"ו קק"ג וק"ס הט"ו ח"ל שזה
נכלל בכלל על גצה שאמר הש"ס וזוה שכלל בגוה עכ"ל צחופן דטרפה נוטוס דזה נקרא
על גצה עיי"ש : ומוילא ילא לנו וזה דאס ילא פולו וגוואל תחתיה צווקוס הט"ו דכשרה
דזה הוי בכלל פולו ונגצה וכשרה : ואע"ג דהרי אהל ישראל צק"ו ג קק"לג כהצ דטרפה
דהוא נקרא וקנא ו"ו ק"ס עס ח"ל ועיי' ו"ש לעיל צסס ט"ו עכ"ל כינתו הא דכתבתי
טרפה היינו לקו הווכשירין עס וק"ל דהוי וקנא אזל לקו הט"ו דועטריף וק"ל דהוי ונגצה
הכא כשרה כן היא כונתו ז"ל : ול"ש לדין שפסקנו לעיל כפי הט"ו הכא כשרה : אח"ך
ר"תי שכ"כ צעטרון קק"ו עיי"ש :

עג פולו וקנא צין הערוגות אלל שוון הלצ למעלה ולא הגיע למעלה ללד גצ הריאה
ללד השדרה רק צין צו הערוגות צהדופן שלמעלה למטה והיה נושרט יפה והכשרתי
כיון שלא היה טוף ללד קופו להספרק צזה שהרי נלמעלה היה נושרט ונלמעלה היה נפולל
והיה גוואל תחתיו חין צזה ללד רעוהא של פולו וקנא רק צפולו ונגצה שאין צו חשט פרוק
כן הוא צזה : דע"ק קק"י וק"ו קק"סה צקופו :

עד עס צהגה י"א דאס נמלא יתרת נגד חרין הורדא וכו' חין לקמוך על זה רק צשעת
הדחק והפ"ו : היינו דוקא לנאן דאוכר יתרת וקנא אזל לדין כשר בכל ענין אפי'
צלא שעה דחק וצחין הפ"ו : ט"ך קק"לה פרי"ה קק"לה טפ"ד קק"לה ולט חכ"א כלל ט
צצ"ח קק"ו צע"ה עס צי"ל חלק ה אוח ד :

עה וטעמה היה צעירכו שאונה הסמוכה לאוס צלד יונין היה צליעה או צחוד וצחוד של
האוס שאללה נמלא גוואל או וכסנופהין הריאה אותה הצליעה כנסקת צחוך הגוואל הט"ו
שהיא צאוס וממלאת את הגוואל ויהיה טוף צטר הריאה והכשירו חכמי הישיבה הט"ו דצזה לא
הייטינ דהספרק כיון שנסקת צחוך הגוואל לא הייטינ לפירוק ולא חשיבא צפולו וקנא
כיון דהוי צדרי דאורי עכ"ד הט"ו : אח"ך ראינו דקון או שהציא הגלון דע"ק צק"ק טו וז"ל
צמוקס שאונה או חודה תחת חוד אונה או אונה שאללה אפי' אם נחלקת עס וכפי קנטון
צצחיה הו"ל זה תחת זה ולא זה אלל זה ולד הנחלק יס צו חשט פירוק צאולי ו"ו וקצרה
גב הצ"ח שמוחיר צנחלק וודה ככך דקיל כי צחוויר פילול דעלנאו וליוקף ונה פרצו שמוחיריס
צקנא ושא"ך ככך דהו"ל צדרי דאורי עכ"ל עיי"ש : הרי ושוטע ודצרו דגס צנחלק שמוחיריס
ו"ו היכא דהוי צדרי דאורי ווכשיר הט"ו כ"ד כיון דהצליעה כנסקת צאונה צדרי דאורי יס להכשיר :

עו סעי' ו או וסאונות שהיא פחותה וכו' הו"ל חקרה וטרפה : אינה שהיא פחותה
ונ"ד

ונ"ד ויש צה צועה ומשלימתה לנ"ד אם חין צה חוט צטר וק"ף טרפה
ואס יס צה חו"צ וק"ף כשרה דהדרא צריא דכל צועה כשיס צה חוט וק"ף הדרא צריה
ואין כאן חקרון כלל דסא יסיה ע"ד אחר שהצריא כאשר צראשונת קודם שצעשה הצועה :
ככה"ג הצ"ו אוח טו שפ"ד אוח וו ער"ה אוח טו ש"ג קק"כה ונחו"ס שעי"ס קק"לה
שפ"ה אוח ה צצ"ח קק"ו צע"ה דיני חקר ק"ו ט אוח ה לצ"ש אוח ז צי"ל ק"י לה ס"ג
צחק"ס קק"ג קוון כלל א אוח ו : ונ"ו כשיסיה אונה פחותה ונ"ד וצועה ושלמת לריך
סיסיה עס הצועה יתיר ונ"ד יען דכתב הרי פרי"ו צק"ו לו הפי צועה ונגצה דלאו צכלל
צצטוסיס דקוף הליסיה ומגלה להחוטעו כשיטרפה עיי"ש וא"כ הי"כ לריך לשער דאס יתרגשה
הצועה עתיד הווגלה להחוטעו שיהא נשאר אח"ך כנ"ד דל"ה יס להטריף וא"כ לריך
סיסיה הצועה יתיר ונ"ד : צי"ל עס ודצריס אונתי"ס עס :

עז י"א אונה שהיא פחותה ונ"ד ויש עליה טינר ומשלימתה כשרה אפי' צלא חו"צ וק"ף
ככה"ג הג"ה אוח לו שפ"ה עס ער"ה עס : וי"א דגס צעירכו צעי חו"צ וק"ף :
טו"צ קק"כה ונחו"ס : וע"כ חין לבו אלא דצרי הווק"ו דכתב דוקא צהפ"ו וטעם דלדן
יס להכשיר אף צלא היקף חוט צעירכו : וק"ו קק"כה :

עח אם יש יתרת ונגצה פחותה ונ"ד וצועה עליה ומשלימתה לנ"ד טרפה : ככה"ג
אוח כה ונ"ו קק"ה שפ"ה אוח ה יונין ושה צזה סק"י שעי"ס עס עכ"ה אוח
י צ : ואפי' אם חין חו"צ וק"ף : שפ"ה עס וטעם דאס חין חוט וק"ף תיפוק לי
דטרפה עוסו צועה צפולו ואין הצ"ו טרפה : ודלא כהער"ה עס דהכשיר צחין הצ"ו :
ח"ו"ו ק"י יג אוח צ : ו"ו צין ושלמות צין אם חין ושלמת פחותה ונ"ד וקרי רעוהא ואס
יס עליה צועה או רעוהא אחרת הו"ל תר"ל וטרפה ועיי' אוח יד צדרי תר"ל צזה סקינן :
אונה חלקה ולין צה כנ"ד רק צלרוף צו החלקיס ושרש או צאלצע עסני ואס אינו
כאלצע לריך סיסיה צחלק או לצדו עס השרש כנ"ד דחלק הצו עד השרש פליסיה :
ווק"ו קק"כו ועס ר"ה קק"פ :

פ ואס חין צחורך אונה חורך ט"ד ורצנה יתיר ונ"ד וסופק צדע"ק או ושלמיס הכוונת
לאורך : עיי' צדע"ק קק"ד וכד ול"ע לדינא וק"ו קק"כה :

פא סעי' ז חקרה או וסאונות היונין קידלה ושלמות : העיקר הוא כצדרי וכן ז"ל
דאס חקרה האונה הורדה ושלמות וכן ונחגבו פה צגדלד יע"א :

פב אם חקרה אונה ונחגוהל והורדה ציעין כדרכה חין הורדא ושלמות לחקרון שצטוהל
ונן צצ"ו ז"ל צצ"ח קק"ו עכ"ה ק"ו ט אוח ז :

פג וכן אם חקרה אונה ון שמואל ונמלאת הורדא צמואל חין הורדא ושלמות : וכן
צצ"ו ז"ל פרי"ה קק"ג ט"ו קק"ו עכ"ה עס :

פד וה"ה אם יש ורדא ציעין וורדא צמואל וחקר וואורי דמואל טרפה : עכ"ה עס :
פה נמלאת הורדא צלד שמואל וחקרה אונה או וולד יונין חין הורדא צכלד שמואל ושלמות
ללד יונין : פרי"ה קק"ל עכ"ה עס פרי"ה עס :

פו ואס חקרו צו אונות וולד יונין ויש צלד יונין צו ורדות חין ומשלימת וטרפה : ככה"ג
הצ"ו אוח לו ועס ונהר"ס ונהר"ס ק"ו קק"כו ער"ה אוח י"ג לצ"ש קק"י ודלא
כהרי שער הניס עכ"ה עס אוח חו וצ"ש אוח כ"ד :

פז וכן אם חקרו צו אונות וולד יונין ויש עס יתרת וקנא וורדא חין ומשלימת וטרפה
לצ"ש אוח הו קק"ד :

פח אם חקרה אונה או ויינין וג"כ חקרה הורדא ונמלאת יתרת וקנא כנ"ד ושלמיס צמוקס
אונה דאונתינ זאת היא הורדא ואע"פ שאין לה לורה ורדא ואינה צמוקס ורדא לפי
שאין פני פוקל צורדא לדין וכשרה : ט"ך קק"ו ט"ו ועס וס"רי פינון ונחו"ס ו ככה"ג
הג"צ אוח ל"ד צצ"ח קק"ו טע"ה קוף קק"ו צצ"ש אוח הו :

פט אם חקרה האונה וולד יונין חין הורדא ושלמות : כ"כ לעיל אוח דו ועס ככה"ג הג"ה
אוח כ"ה : חכן ה"ו קק"כו ונחו"ס זו כתב דהורדא ושלמות וכשרה ומה שמונע וואוהו
צודק

סייהם צם כשיעור עוול לזה ולזה קוונן סם :
קט מעשה שהיה צלד יונין די אונות וזאונות העליונות היתה אונות קטנה ואונות האמלעית
 היתה גדולה יותר וכן האונות הקטנות לאוס והעריפו : שמיא אות עוול ותצאם סקוונת
 נעש סגרות וסריון : וחסו לפי ונחב האשכנזים אצל לדין בכל גוונא כשרה : פרוח סוף סקויה :
קי סם צהגה יוול דצבדיים ועלמים אין להעריף אס לא נוכלא אונות וכו' : אין בקראים
 רכיס לענין זה רק הוך לי ללידתם וגם נגדריס אחר אונות סוויקתן אצל אחר לי יוס
 אעוים סנגרין אחר אונות ווויקתן סריוי כגדולים וערפה וגם לרין לידע צודאי סהס הוך
 לי אצל ון סתס אונות דהוא לאחר לי דאין להכסיר אלא דידעין צודאי דהוא הוך לי אצל
 ון סספק אקור : סך סקומו כנהיב סגהיט אות וו סשוד סקומו סויב סקלו צויל סח
 אות גו סכיל כלל עו אות יו גצ צדין אופתא דין זו צלי סקומו קוונן סם כלל ו אות די :
קיא ודוקא שאין להס סיכר אונות לגמרי צצו לדדים אצל אס צלד אי יש להס סחובי
 דאונות וצלד סבו אין להס ערפה : עו סקומו סך סם כנהיב סם פרוח סקלו סכיל סם
 סמיא אות וויב לצוש אות וויב עכוס אות יוד צויל סם צלי סקומו קוונן סם אות סו :
קיב ויהו אס צלד אי יש סדקיס וצלד סבו ליכא סדקיס כשר דדק וועיל להכסיר ולא להעריף :
 וסו סאות עוול לצוש סם עכוס סם אות יוד צויל סם צעומו סקויה קוונן סם :
קיד אין לקוונן על סני יוול אלא אף צבדיים ועלמים ערפה : פרוח סקלו זרויל אות
 וויב סעויה סקומו צלי סם : וספרות כה צדין לקוונן עויל אלא כסיוולאו כל
 סגדיים צוליאות זה או סוויקין על קו זו אצל כסיוולאו אפי קלת גדיים צסתוך אונות לא
 סוויקין להסיר דאונותין איך ערפה ניכסו עוויב סקומו וכו' סקוונן סם אות ו אלא
 דצעי רוצא עוויב : ולענין דיכא סעיקר כסו ספרות וספרות דאף צבדיים ועלי ערפה אף
 סספיוו ועט סדקס יש לקוונן על דעת יש אונות אלו :
קיר סא דכסיוו יוול דוקא צביוו דעין דקות סמס וארסיסו צהכי אצל צעגליס דעין
 גקות ולאו ארסיסו צהכי ערפה : סרו וכו' צדין אופתא אות עו צויל סם צעומו
 סקויד קוונן סם :
קכ סבופלו רוצס ככולס אין להס סחובי דאונות וסרס דכסי ארסיסו : סויב סקולא
 וסו : זצוית סקומו סווי סו סו אות יו צ : ואס סרלס לידע וסו סבופלו עו
 לעיל דצצרינו קו כוס אות עו :
קכז סעי ט אס צלד אי של סריאס סרס אונות אי וכו' היתס צליעס גדולה וכו' כשרס
 סגס ויס וסגין להעריף וכו' אונות ונכסיוו כצדי וכן זול סהיא כשרס :
קכז אס נוכלאו סאונות צעליעות אלא ססאו ון סאונות היתס פחות וסויל וצאונות סצלדס
 יש סדק סוועיל ססתצאר עכיוו לעיל כשרס : עכוס סו עו אות יו נעס פת"ב
 אות עו ופסוט סו :
קכח ריחס סהיס לה צלד סנאל צליעס ון סאונות צסתוך סצין אונות לאונות ונעס צוקוס
 סדך סודל סהיות עוונות כנגדו צלד יונין ואותס צליעס היתס לה כיס גוור ווונתס
 צכיסס ולא היתס לה לורת ורד כלל וגם היתס קוס לאונות וול קנא כאלו היתס סתיכס וונתס
 כשרס : צו סקומו פרוח סקולא צלי סקומו :
קכט ונעסס היתס צעירנו פה צגלד יעיל לפני עכסי ונתא סצלד יונין סרס אונות או
 וצוק סאונות של איותס סלד היתס סונרס סדק סרלוי להיות כדיוו וסעריפס סו נכיס
 סלוי יען ססתצנו לעיל אות עו ונעס כל ססרסוים זול ססדק אינו ונכסיר אלא דוקא סהיס
 צוקוס סרלוי להיות סם סחובי אונות אצל צוקוס אחר אינו וועיל וסכא אין סרלוי להיות
 סם אונות אע"כ דלס היתס סם אונות ונכסירין סוויב וכן זול וכל וקוס אין דך להיות סם
 אונות וערפס ופסוט סו :
קכ סעי י אין כל סדכריס סללו אונותיס אלא צצסונות וחס אצל סעוף וכו' : דוקא צסתוך
 אונות אין לי אצל סאר ערפוט סריאס כגון ונרלות וצעות כולס סייכיס גס
 צצוף כן דל! לצדין סרסיסס דלס ססיס צס : סמיא אות ויח לצוש סם סשוד סקומו
 צויל

צויל סח צחקויה סק"ב : גס ניקצס סריאס או איות לה קון ונצחון כנגד סריאס סייסין
 לכניצס סריאס וערפס : סויב סק"ב : ולענין סרסס צריאס של עוף יצבאר לקוונן צכיו צויל צב"ס :

דני הר"ל לסימן לה

א יתרת צדרי דאונות לא סוי ריעותא ואינו ונלטרף לתר"ל ואס יש עליס צועה או סי'
 סלויס או ונרסס כשרס לא סוי תר"ל וסרס : לצוש סו לה סקולא ודלס כסויה
 סיי לו סעו ס גס דלס כנע"ו סו לו סק"ב אות ו ונכסיוו להכסיר כסו סלצ"ס :
ב אכן יתו"ק סיס צועה עליס או ס"ס או ס"ר רעויות סצוונות על יתו"ק סוי סר"ל
 וערפס : לצוש סם סק"סו ע"ל צת"ל סק"עס צויל צת"ל אות צ קוונן צת"ל אות
 יוד סע"ו סה :
ג ודוקא אס הית כונת סרק אונעי של אגודל אחר סספיתס אצל צעויות וסס אף אס
 ספרק אי של אגודל יש להכסיר : לצוש סק"קיא צויל סם אות ג ע"ל סם :
ד יתו"ק סיס עליס עיכר לא סוי תר"ל וכשר : לצוש סם סק"סו ע"ל סם סק"סא
 צויל סם :
ה אס יש יתרת צדרי דאונות וולס ונע"ס יתרת וקנא לא סוי תר"ל וכשר : לצוש סם
 סק"קיא צויל סם :
ו יתרת צדרי דאונות ציונין או צסנאל ואינו ניכר איות יתרת וס' וסס לוקס סולה או
 רוצס ערפס : לצוש סק"קומו צויל אות ד צצ"י סק"ב :
ז אונות כסיס יתרת צדרי ויס צאו וסס סני לגריעותא עד סניכר סו היתרס דין וולד
 קטנותה או וולד שאין לה סופון ואותס היתרת לקנא כ"ל דיש להכסיר : לצוש
 סם סק"קיא וצויל סם :
ח אי איכא סתתא וניין ודי וסנאל ולוקס אי וסנאל ערפס וכתצונוו לעיל צס סס'
 אות לא :
ט יתו"ק סלוקס וקלחס ולא רוצס כשרס וכו' ציתרת צדרי סלוקס וקלחס שאין צס
 סוס לך איקור : לצוש סם סק"ק"ו צויל סם אות ה ע"ל סם סק"סו :
י יתו"ק סלוקס כולה או רוצס ערפס וסס דציתרת סכא סיס עוד לך היתר סוויקל
 לא ספיד אונות צסא יש להעריף : לצוש סם סק"ק"ס צויל סם ע"ל סם :
יא ויהו אס יתו"ק אין לה סופון או סהיא קנא ואל ולוקס כולה או רוצס יש
 להקל צספ"ו עכ"ס : לצוש סק"ק"ס ע"ל סם :
יב אס הית סקר אונות וסכסרס עו"י סדק כו"ס וכן זול צסע"ו ס אס יש סם צועה
 או סו"ס או סאר רעוית צוקוס סדק לא וקרי תר"ל כשרס : לצוש סם סק"ק"ך
 צויל סם אות ו ע"ל סם סק"סד :
יג ויהו אס יש סם יתו"ק והיתרת סכו עונות אכל וקוס סדק יש לססתק ואולי
 יש לסקור : לצוש סם ע"ל סם : ויס להעריף : צויל סם :
יד יתרת ונצס פחות וסויל וקרי רעוית ואס יש עליו איות רעוית סוי תר"ל וערפס :
 לצוש סם סק"קכא צויל סם אות ז ע"ל סם סק"סצ : קוונן צת"ל אות יוד סע"ו
 סז : וכתצנו זה צס סס' אס עס :
טו ודוקא אס סרעוית הית עליס ונעס אצל אס סרעוית סוויכס לה לא וקרי תר"ל
 וכשר : ע"ל סם סק"סעס קוונן סם :
טז יתו"ק צרגל סוור ססתצנו לעיל צאות כס להכסיר צספ"ו אס עליס עוד רעוית סוי
 תר"ל וערפס : לצוש סם סק"קכס וכ"כ סם לעיל וסס סג"ס סו"ס קוונן סם סע"ו ס :
יז בצבוסית סנולא על גצס דריאס כשיעור ע"ד סוי ריעוית ואס יש עוד רעוית ונלטרף
 לתר"ל וערפס : לצוש סם אות קכו וס"ו צכו לו צת"ל אות צ צויל סם אות ז
 ע"ל סם אות כ וואת ק קוונן סם אות ג סע"ו לא : וע"ו לקוונן צכיו לו ויס סם על
 סגנכסית

דיני תריל

הגבשותי בלות וי ווא וונ עייש :

הי פלול ונגזה וקום לצטר הריאה לא ונקרי רעותה אבל אם הפלול קטר ונהגותה ליע אם ונקרי רעותה או לאו . לצ"ש שם איה קבו על"ל שם איה קא צ"ל שם איה ט :

יט פלול ונקרא שהיה פחות ונע"ד ונקרי רעותה וולטרק . לצ"ש שם איה קכח על"ל שם צ"ל שם :

כ כהצנו לעיל בלות ד סבל חליף שכתב רמ"ח ז"ל בהגה חן לא נהגין הכי ולא ונקרי רעותה ואינו וולטרק לתריל לצד ויש לעיל בלות ה דאם נתחלפו האונות לנעלה והאונות לנענה דכטר וישו הוי רעותה וולטרק . כ"כ לעיל שם :

כא אם יש צו ורדות לדלידן ונכשרין צו ורדות כו"ש לעיל איה ז וישו ונקרי רעותה ואי איכא צועה או שאר רעותה צדא ונייהו או צתרויהו אקרי . לצ"ש איה קא צ"ל שם איה יוד קיוון שם איה ו קע"ו וז על"ל שם איה פו :

כב אכן שני ורדות צטרק או ואפ"ו אם אי ויהא השוכה לא ונקרי רעותה כלל ואפ"ו אם יש צועה או שאר רעותה לא הי תריל . וישו דייני תריל צ"ו לו איה יא לצ"ש איה קלא צ"ל שם על"ל שם איה ענו . וכטר אפ"ו בלא הפיוו . לצ"ש שם דלא כקוון :

כג וכן ברעותה דכ"ס כגון חקר כ"ס או יתיר כ"ס בכל אופנים שהכשרי לעיל אינו וולטרק להדדי שום רעותה אף באין הש"ו . לצ"ש שם צ"ל שם צביאור על"ל שם איה פ ופו קיוון שם :

כד אם חקר ונקלת הורדא ונולאת צתחוכה החקרה ציוון או צשואל שהיה כשרה וישו איה יש עליה איה רעותה דינו כדן רעותה על יתוויק דהוי תריל ודוקא אם הוא כפרק אונעי קל אגודל . לצ"ש איה קלו על"ל שם איה ל צ"ל שם איה יא קיוון שם איה ה קע"ו נא

כה אם חקרה הורדא לגווי או עלא היה צה שיעור כע"וד אם נולא שם רעותה אינו וולטרק לתריל לדלידן כל חקר וחליף ויתיר לא הוי רעותה להטרק . לצ"ש קע"ו :

סימן לו

א פעי' א

הריאה יש לה צו קרוניס ניקבו זה בלא זה או זה שלא כנגד זה כשרה הגה ויש ונעריפין צניקצו זה שלא כמ"ו . העיקר הוא כפי ההגה ז"ל דאף אם נקצו זה שלא כנגד זה ערפה וכן דעת רוב הפוסקים כו"ש הש"ך ז"ל . ונייהו היינו דוקא ורוח או זש"כ אבל אם ניקצו וצו רוחות כשרה . ע"ו קע"א . ואם ופקה זיקא אפ"ו וצו רוחות ערפה . פרי"ח קע"א ז"ל איה וישו שעה קע"ב צסיפו וכן ונהגינו . וכ"ש אם ניקצו קרום או צערונה של יוין וקרום הצו צערונה של שוואל יש להכשיר . קוון כלל ז' איה צו :

ב אם נולא בריאה כדווח נחם צין צו הקרוניס וראשו שקוע בריאה וצפנים הנצו יולא לנעלה או איכפא אע"ג לקו וכן ז"ל דאם ניקצו זש"כ כשרה וישו הכא ערפה . ונחצ"ר איה או צקס צני היי עכ"ה ק"ו י"ג איה צו תו"ו ק"ו פ"ו איה ת"ו קע"ו ע"ו . וז"ל הצני היי בהגה"ט איה או שונעתי ופי אונן צקי צקס רצני שאלניקי דלפעמיס נולא בריאה כדווח נחם ונכניס אותו צקס וכו' ע"ש שהיה דווח נחם חה לצעוים נולא על גוף האדם והנסיס ונלחסיס אותו וזה נולא בריאה צין צו הקרוניס וראשו שקוע בריאה הנצו יולא וכן הריאה עצהון ולפעמיס צהשך וצחי ההנהגה הוא דצר חי וצויתת הבהנה הוא ג"כ ונת ולפעמיס נעשית ונולא וזולט לחון ופקסו דבענין זה ערפה דאם ניקצו שני הקרוניס או ונחנת הראש השקוע צחונו והחילון וולד הנצו היולא לחון או להפך ואף שהרש"ב ק"ל ניקצו זה שלא כנגד זה כשרה ונקום צו הקרוניס דצוקים זה בזה ורוח לא יבא צניס הכא שאני שהרי צווקים רצילה זה הנחם הוא חלול והרוח נכנס צו ויולא צו וחינו יכול להצק לעולם עכ"ל

עכ"ל והעתיק דבריו הסו"ב צוה הסי' אות לו וכן העתיק דבריו ונכ"י בל"ק"י קע"ט וכן פחד ילחק אות ושט דף כ"ה ע"א . כראש ונדברי הרב ז"ל שזה הוא נחש ונחש שהיה כוון חולע ארוך ונעוקס שצחי הבהנה הוא רוחם ועושה חלל בריאה . אך וז שנוולא חללינו כמו עינל קט"ז בריאה והוא ונעוקס כוון נחש וגם יהיה ראשו או שקוע וראשו או צולט ואין ונקומו חלול אין זה נחש דוניידי ציה הרב דזה הוי עינר וסרי :

ג סעי' ב אפ"ו נגלד קרום העליון כולו כשרה וכ"י . וה"ה אם יש לקוחה בכל עול העליון וקולפין ויולין שצתחתון אין שום לקוחה דינו כנגלד וכשרה . לצ"ש

קע"י צ"ל ק"ו ל"ו ח"ח צתק"ה על איה ג' קע"ב . ואע"ג דהלצ"ש שם לא הכשיר חלל צהפ"ו וישו צלשקו שם כתב דיש להכשיר צפשיעות חלל דהשק לקו הונש"ו אבל חן צדידן חוין דרובא דרבותא ונכשרי והם הגאון דריש"ה צק"ו ל"ג והפרי"ח צק"י וצתצ"ש ק"ו ל"ג קע"ה ועוד נוסף אנהנו הער"ה ק"ו ל"ג איה הו הכ"ה כלל ע"ו איה ז' ע"ה שם קע"ה גם ונדברי הש"ו ז"ל כאן צק"ה נראה דכך ק"ל להכשיר ע"ש . וכיון דכל הני רבותא ונכשרי הכי נקטינן להכשיר אפ"ו צהפקד וועט :

ד שם חלל טלריכה צדיקה . גם צוה הסי' צק"יין צדיקה זו וצדיקין לה . ש"ך קע"ט ודלא כהט"ו פרי"ח קע"ב שו"ח איה ג' וצתצ"ש קע"י לצ"ש איה ג' הכ"ה כלל יו"ד איה צו וק"ו קע"ב עכ"ה ק"ו י"ג איה ג' שו"ג קע"ו פה"ח קע"א ונחם הכי ונקום שוואל ק"ו ע"ו חו"ח ק"ו ל"ג איה ד' וקיים שם והכי נקטינן :

ה אם נגלד קרום העליון ונלצדה הריאה ולא נצדקס אורנקרעה או איהם קצה שיהיה ולא נצדקס י"ח דכשרה . כנה"ג הגב"י איה ז' ונחם ונהרש"ב פרי"ח קע"ב חו"ח שם איה הו וצ"ח קע"ד . ונייהו י"ח דערפה . ע"ו ק"ו ע"ל קע"א חצ"ש קע"ה וקיים הצצ"ש שכן ונשתיונת לשון וכן צע"ע ונשונע דהאי צדיקה לעכזא היא וכן ונשונע דעת הש"ך קע"ב עכ"ד הצצ"ש שפ"ד קע"ב חכ"ה שם לצ"ש קע"י צ"ל שם וצתק"ה קע"ד לק"יין ק"ו כ"ו קע"ד עכ"ה ק"ו י"ג איה ג' וכיון דהרוב ק"ל דערפה יש להחזיר :

ו צדיקה זו אין לריכה להיות צוים פוטרס חלל צנפיחה לצד כשרה . לצ"ש קע"א צ"ל שם צתק"ה קע"ג והגם דהלצ"ש שם לא הכשיר חלל צדיעבד וישו לפי וזה שהבאנו לעיל כוונה רבותא ק"ל דצדיעבד אף בלא צדיקה כשרה ונשום דוודיכא דגו"ו לא צעי צדיקה דינו שחמוי"ח ונאור דצדיקה ונעכז אפילו צדיעבד אבל צדיקת פוטרס ודאי לא צעי . עכ"ה שם צסם אחרונים :

ז אפ"ו ניקצ קרום העליון לצדו צעי צדיקה . כנה"ג הגב"י איה ג' דלא כש"ך קע"ב שו"ח איה או וצתצ"ש איה או שפ"ד קע"ב לצ"ש קע"ב עכ"ה שם איה ז' איה או צ"ל שם ח"ה איה או חו"ח שם איה ג' וכן הביא ח"ו שם ונחם ג"כ ק"ו וישו וקיים וכן הונחג :

ח אע"ג דכהצנו צסוון דגם צניקצ קרום העליון לצדו צעי צדיקה וישו דצדיעבד יש להכשיר אף אם לא נפחה כלל . שו"ח וצתצ"ש שם לצ"ש שם צ"ל שם . ונייהו צעינן שיוליא הריאה לחון ויראה היעצ צונח"ית העין וצונשונת חיד דלא ניקצ חלל העליון לצדו אבל אם לא הליאה לחון ולא ראה צעיניו חלל דוקא צונשונת חיד לצד שפט דלא ניקצ חלל העליון פשיעא דיש לאקור דא"ה להרגיש היעצ צונשונת . הצ"ש ושו"ח שם לצ"ש צ"ל שם וצעו"ו קע"ב עכ"ה שם :

ט ובכל דיני נקובות חלו אין חלוק צין נקצ צלי חקרונ וצין נקצ צחקרון . ר"ל דניקצ זה בלא זה כשר אפ"ו צקצ שיש צו חקרונ ולדידן דונעריפין ניקצ זה שכו"ו ל"ל דגם צלי חקרונ ערפה . לצ"ש קע"ה . ונייהו אנהנו ונחגינו . להטריף כשיש נקצ צחקרון וסינו ונשום שאין אנהנו יודעים לקלוק קיים העליון ון התחתון ועל כן כיון שיש חקרונ חייסין דניקצו שניהם :

י וז"ל דכל זה לא וייירי חלל צניקצ או ע"י חולי וצכ"ו לא ניכר שום חולי אבל אם ניקצ ע"י ונחט או קצן ל"ע לדיכא אי ונחטי צדיקה ועכ"פ צדיקה צעי אפ"ו צדיעבד . לצ"ש איה או קע"ד . וא"כ אם נלצדה הריאה ולא נצדקס ערפה :

יא ואם פוח ספק חולי ספק קון הגם דהלצ"ש שם החו"ח וישו הגאון וק"ו צק"ד הכשיר צקפק ונשום דלא שכיח לצלוע קוליס ונחמיס דכך הקרה ונשתנוא ע"י פולי נעשה והביא ח"ה

ראיה לדבר עיינש ועוד הציא נשם הרי דא"ש קק"ב דקחם נקב צריאה הוא עמי חולי ולא קח :
יב ודלא עניקזה אע"פ שהכיס קוחתה טרפה . פרי"ח קק"א ומס הרו"ח צ"ח להא"ש
קק"א לצ"ש אות אי קק"ו ונש"י ק"י ל"ה קק"ב :

יג שם צהנה ויהו אס נוולא צועה על וקוס טנקלף העור העליון יש להטריף וכו' . אפי'
צועה של ויס זכיס טרפה . ש"ך קק"ב פרי"ח קק"ב וצ"ח קק"ה טע"ה קק"ד טע"ח
אות דו טפ"ד קק"ב חכ"א כלל יו אות דו צי"ל צז"ה קק"ו ח"א אות דו תוי"ז ק"י ל"ג אות
זו וק"יס שם והוכחג להטריף :

יד פסק נגלד ויש עליו צועה כשר ד"מל פסק תר"ל לקולא . דע"ק קק"ה :

טו אס נוולא עיכר ע"ג גלודה כשר ודלא קחור רעותה טפי . וק"ו קק"ח :
טז אפי' נגלד פורתא ונוולא צנוקוס הגלד צועה טרפה . תוי"ז ק"י ל"ז קק"ח טע"ח אות
דו וצחצ"ש קק"א . וה"ה יקב קרוס אי לצד צלי חסרון דינו כנגלד פורתא ואס נוולא
צנוקוס זה צועה אפי' צנויס זכיס טרפה וטוס תר"ל . לצ"ש אות דו חכ"א שם אות צו צי"ל
שם וצח"ק קק"ה חו"ד קק"א :

יז אס נוולא קועט ע"ג נגלד . הוי תר"ל וטרפה . תוי"ז ק"י ל"ג אות וו ומס הרי צי"א"ש
צחצ"ש ק"י י"א וק"יס והכי נקטינן :

יח אס קורע דס צעליון אפי' לא יקב . אלא חסרון טרפה . וכן אפי' לא יקב אלא עליון ויש
קו"ד טרפה דודאי דיקב גס החסרון . ככה"ג הצ"ח אות י"ב צ"ס וטע"ח טיון טע"ה
קק"ו וצ"ח קק"ו עכ"ה ק"י י"ג אות ע"ו לצ"ש אות אי וכתב ואס יש קו"ד צקרוס הצו
טרפה עכ"ל עיי"ש שו"ג סוף קק"ב :

יט אס יש סרכה אפי' תלויה על וקוס טנקלף טרפה אפי' צנוקויות טעו"ס נפיחה .
ככה"ג הצ"ח אות חו יעין וטע"ה טע"ה קק"ה עכ"ה שם אות חו צי"ל שם צח"ק"ה וח"ו
צו ומס הרי צי"א"ש ז"ל :

כ לפעו"ס יולא תחת הנגלד דצריס הווכע"ס לעצור הכוח כגון דס כלרר או צועה או
טיכר וכיו"ל ראוי להטריף ונלצד הטעם דתר"ל עוד זאת וולד הנגלד עלמו מ"ר"ך לצודקו
צנפיחה זה אינו נצדק צנפיחה ונחנת אותו דבר טנוולא שם דועבד הכוח לעצור ואפטר דאלו
לא היה שם אותו דס כלרר וכיו"ל ה"ס ונלצ"ן שם על כן יש להטריף . תוי"ז ק"י לג אות טו :

כא נגלד צריאה וקרכה על גצו לדופן ל"ר דהיינו לצטר ועל"ס או שהנגלד צחחוך וטע"ס
ק"י לחחוך אחר כשר צלי ט"ס צדיקת נפיחה ודוקא אס ונכס הקרכה כל וקוס
הנגלד ואס אינו ונכס הקרכה כל הנגלד ל"ך צדיקת נפיחה . תוי"ז שם אות יו"ד וטע"ס
הרי פרי הארץ ח"א חו"ד ק"י ג' :

כב נגלד צריאה וקרכה על גצו לדופן רחצ עם וכה כשרה וא"ל צדיקת נפיחה . ואנ"ב
דהכרכה הליון צווכה והנגלד ה"ס ל"ך צדיקת נפיחה כדיו ונ"ו אס כחור דצעי
צדיקת נפיחה ל"ך לפרק הקרכה ון הדופן צכ"ן דלא חלי"ש פוג"א וע"י טורה צהיות הצהונה
צארץ קנורה וא"ל לכיון ונפקצ"ח לחלות דנחנת סכ"ן יקצה ונש"וה א"ל לצודקת וכן הוכחג
להפ"ר כרכה ע"ג גלוד"ס לדופן ונכה שחתי"ס . תוי"ז שם אות י"א וי"ב :

כג נגלד צריאה ונכה דדופן כנגדו כשרה והיינו דוקא כשאין עוקץ צווכה אצל אס יש
צווכה טצדופן עוקץ ראוי להטריף דודאי דחשט"א קרובה דנחנת עוקץ נגלד . תוי"ז שם
אות י"ב וי"ג . והרי צי"א"ש החו"ר צד"ר דלא נשצ"ו הללעות אפי' שאין שם עוקץ עיי' צי"ל
צח"ק"ה אות צו שם . ונ"ו הוכחג להכש"ר אס לא יש שם עוקץ . תוי"ז שם . ויש להחמ"ר כש"ס
נגלד צריאה כגד הדופן לעיין בללעות כגדו וצדיע"ד אס לא צדק יש להכש"ר ולחתי"ו ל"ך לומר
על זה צי"ל צח"ק"ה שם וטע"ס הרי צי"א"ש ז"ל וכ"כ וק"ו קק"ב וטע"ס פת"ב :

כד ואס אין הנגלד ונכוון כנגד הצצר אלא רחוק וכנגדו טפי ונ"ו אלצעות כשר צדיקת והיינו
טועטע"ן אחר נפיחה ה"ה רחוק טפי ונ"ו אלצעות . וק"ו קק"ב וטע"ס צי"א"ש ק"י טו חו"ד :

כה קרע צצטר שבין הללעות כגד נגלד וידוע טע"ש הקרע ע"י נגיחת קרן דצחצ"ח אף
דעור הטיון דצהונה של"ס חו"ר כשצר לל"ע כגד נגלד . וק"ו ק"י שם :

כו שם צהנה י"א ש"ס נפחו הרי"א ונקרע הקרוס וכו' טרפה . היינו דוקא עיי"ר טפחות
כדרכה אצל אס נפחות יותר ודאי כשרה . ש"ך קק"ה פרי"ח קק"ה טע"ח קק"ג טע"ח
אות הו לצ"ש אות הו עכ"ה ק"י י"ג אות וו צי"ל ח"א אות כו טפ"ד קק"ה חכ"א כלל יו"ד
אות ג' צל"י קק"ה קוונן שם כלל חו אות אי :

כז וה"ה אס נפחות ונחנת איזה רעותה הלר"כה צדיקה כגון מראש וכדומה ואחר טפחות
הלכה לה רעותה ונקרע הקרוס אס צנוקוס רעותה או כוונך לו נקרע יש להטריף
אפי' נפחות יותר ודאי שא"י חו"ר ונחנת רעותה וחי"ל טצנוקוס זה נקרע אצל אס נקרע
צנוקוס אחר שלא היה שם רעותה כלל יש להכש"ר כיון דנפחות יותר ודאי . הצ"ש וטע"ח
קק"ה לצ"ש אות הו וכתב דאף שהטפ"ד קק"ה גונגס עיי' כדאי ה"ס הצ"ש וכת"ב לקמו"ד
עליה"ס וכן הסכ"ס צי"ל שם קוונן שם אות צו . ומה שהצי"א הצ"ל שם צעמ"ז קק"ה ומס
הגא"ן וטע"ח נע"ע וק"ק אלול"י"ש ונלשון רח"א ז"ל צד"ו צכ"י ט"ל שכתב צין טכצצר צנוקוס
רעותה צין צש"ר רי"א עכ"ל ונש"ו"ע וזה דאף אס נקרע רחוק ונוקוס רעותה טרפה והכ"ס
צל"ע . יש לייצ"ב דהכי פ"ו צין טכצצר צנוקוס רעותה דהיינו צריאה ט"ס צה רעותה ונקרע
הקרוס צנוקוס רעותה דוקא ונ"ש צין צש"ר רי"א היינו רי"א שאין צה רעותה כלל ונקרע
הקרוס ונחנת נפיחה דטרפה וק"י ארי"א דעלנ"א ודו"ק וכן פסק הרי לקי"ל ק"י כ"ה קק"ה
וטע"ס הרי צי"א"ש ז"ל וכתב עוד וטע"ס צי"א"ש ש"ס רחוק כרוצ"ק ק"ט ונוקוס רעותה יש להכש"ר עכ"ל :

כח חו"רין צנוק"ד דאס נפחות ונחנת רעותה והלכה לה רעותה ונקרע הקרוס רחוק ומס
דכשרה . לא צעי"ן דהלך רעותה לנורי ד"ו כגון שהיתה מראש פסולה ותחזור למראש
רי"א אלא כיון דחורה לה למראש הכשרה יש להכש"ר וטע"ס דנקרע צנוקוס אחר . הרי יד שא"ל
הכד"ו והג"ס ד"ס לגונגס צר"א"ו ונ"ו דין דין אונת וכן ונש"ו"ע טכ"ן דעת הו"ק"ו קק"ל עיי"ש :

כט ואס קשר פי הקנה אחר הנפיחה ונש"ר כ"ך נפוחה ואחר זונן ע"ה נקרעה אין לחוש .
וצחי תמי"ס צדי"ן יצ"ב אות וו וטע"ס צי"א"ש ז"ל :

ל הא דהטפ"ו לעיל צריאה טפחות ונקרע הקרוס צין צריאה שאין צה רעותה ונפחות
כדרכה צין צריאה ט"ס צה רעותה . היינו דוקא טנקרעו צו הקרו"ס העליון והחחון
אצל אס נקרע אי וטע"ס כשר . ככה"ג הצ"ח אות וו וטע"ס דנש"א טע"ה קק"ו לצ"ש קק"ב
צי"ל שם צח"ק"ה אות צו וצ"ח קק"כ"א קוונן שם :

לא סעי' ג יקצה ועלה צו קרוס וכת"ס טרפה . אפי' סתינוה עבה וחוקה טרפה . תוי"ז
קק"ד וטע"ס רש"י ז"ל טע"ח אות וו לצ"ש אות וו וצ"ח קק"ה צל"י קק"ו :
לב אפי' דנפחו הרי"א ולא ונלצ"ן צמי"ס צנוקוס סקצ"ה ה"ה טרפה ומס דהקרוס טכתק"ס
ע"ג הוכ"ה הז"ח הוא דקות וחי"ה סתינוה וטע"ס דקופו להפ"ק . ככה"ג הגה"ט
אות צו וטע"ס הרי לד"ל שו"ג קק"י טע"ה קק"ז עכ"ה שם אות יו"ד :

לג סעי' ד רי"א טכש"ו"ע צה קול הצרה וכו' מושצ"ן אותה צנויס וכו' . לא נא"ר"ך
צפרטי צדיקה זו דלדי"ן לא צקאי"ן צצדיקה זו ואין לקמו"ד עליה . ש"ך
קק"ט פרי"ח קק"ה זר"א אות ונ"ו טע"ח אות וו חכ"א כלל יו"ד קק"ה טפ"ד קק"ט לצ"ש
לות זו צי"ל ח"א אות הו לקי"ל ק"י כ"ט אות ג' צל"י קק"ה להט"ש קק"י וטע"ס עיי"ל :

לד ואפי' יודע"ס הוקוס טוט"ס הקול יול"א ג"כ אין חנו צקאי"ן צצדיקה האידנ"א . טע"ח
שם לצ"ש שם צי"ל שם טפ"ד שם חכ"א שם קוונן שם כלל טו אות אי :

לו סעי' ה נוולא"ת נקוצ"ה צנוקוס ט"ס לחלות וכו' כגון שהעצ"ר ידו הטצה צכ"ה או
טחלטה צכ"ה וכו' . וה"ה אס העצ"ר הטצה ידו צוול"ר החזה שהוא וקוס
דחוק הליון דחד ונחתי צעי"ן או צוול"ר החזה אפי' אס לא העצ"ר ידו צכ"ה וטע"ס שהוקוס
דחוק וצש"ר וק"ס הרי"א צעי"ן טעוטי"ו ידו צכ"ה . כן ונש"ו"ע צצ"י ז"ל . פרי"ח קק"ט טע"ה
קק"י טע"ח אות ע"ו וצחצ"ש קק"י טפ"ד קק"י לצ"ש קק"ל עכ"ה אות הו חכ"א שם אות
וו עכ"ה שם אות יו"ד צי"ל צז"ה קק"ו ח"א אות צו וצעמ"ז קק"ב לקי"ל ק"י לו קק"א
וצ"ש אות יא קוונן שם כלל יו"ד אות הו :

לז ונל"ר החזה היינו ון החוט ולנעלה . טע"ח שם לצ"ש שם חכ"א שם עכ"ה שם צי"ל
שם

עם הריאה דוחקין אהדדי והוא צרוח ון השדרה עד החוט שווקרין ון החזה ולמעלה ללד השדרה והיינו צווקים שהדופן
וצלוחך ונתחלת הללכות עד כגד קיום חתוכי דלוחי עסס ונתחלת האוונה וכל הנוקמות אלו
ווקו ווקוס לר וועס כנגד האוונה ונתחיל להתרחב ואין עס דוחק . תצ"ש ק"ו ע"ל קע"ף
כ"ד לצ"ש עס ל"ין עליו צ"ל צענו"ז עס קיו"ז עס . ודוקא צגז שלסס הוא דווקרי דוחק ולא
צלל קנא שלסס ללד קנא שלסס לא הוי דוחק זולת צלוונה העליונה שוונחת צוולר החזה
דקנא שלסס כגז . קיו"ז עס :

רח הא דלוחרין דצוולר החזה א"ל צרו" עסיה צכח א"ל קתנא היה צכח היינו דוקא
כשחינו יודע אצל אס צרו" לו שהעציר ידו צנחת או שלא היה הנוקוס דחוק כלל
ללא לעולם יס דוחק צווקוס האותות דין וולר כד"ן שטח האוונות . קיו"ז עס א"ת ו' :

מל וס"ה אס העציר עס ידו העצב צכסין אפ"י צלל כח תלי"ן צטצח וכסרה . שו"ח עס
לצ"ש עס עכ"ה עס צ"ל עס עק"ל עס זצ"ח ק"ו כ"ה א"ת או קיו"ז עס :

מה הא דתלי"ן צ"ל עס היינו דוקא היכא דנוולת נקוצה אחר שהול"ה הריאה ונגוף
הצנוונה אצל אס צטעה שהעציר ידו על הריאה צעודה צגוף הצנוונה הרגיש צה שהיא נקוצה
טרפה . ככה"ג הגס"ע א"ת י"ג וועס ווערש"ך ז"ל ווער"ד כחוי"אש זצ"ש א"ת י"ג :

מא צכניסח יד הצדוק לצדוק שוכניסה צנחת אין לתלות . ככה"ג עס א"ת י"ד וועס הו"ל
עכ"ה סק"י ונחצ"ר א"ת ד' עכ"ה עס א"ת כ"צ זצ"ש א"ת י"ג קיו"ז עס :

מב גס אס ניקצה צחחוכי דלוחי ווקרי וולר החזה ואע"פ שלא העציר העצב ידו צכח
כסרה כיון דהווקוס לר תלי"ן צטצח . ככה"ג הגכ"י וועס ווערש"ך גאון א"ת כ"ה
ווחצ"ר עס א"ת ה' :

מג אפ"י אס לפרון העצב גדול ורחוי לקרוע אס לא העציר צכח לא תלי"ן . תצ"ש קק"י
לצ"ש א"ת ה' צ"ל צענו"ז עס קק"ג :

מד וכל זה ויירי כשודע צצרו" שוועס העצב צווקוס הנקצ הל"ה ווחצ"רין וועסק .
צ"ח כ"ז סק"ו פרו"ח סק"י ווע"ז קק"ו זצ"ח סק"ו ככה"ג הגס"ע א"ת י"ד וועס
דוע"א . א"ן יס צדוקים נוטגים דכל היכא שנוולת הנקצ צווקוס שהעציר ידו צכח וכדוונה
אע"פ שא"י יודע צצרו" שהיתה ידו צווקוס הנקצ וועס רק שודע שהיתה צטעה הזה תלי"ן
לומר שגס כאלן היתה ידו צכח ויס לקמו"ך עליהם ללו"ך גדול . עכ"ה עס חכ"א עס סוף
סק"ו לצ"ש עס סק"צ עכ"ה עס סוף א"ת יד צ"ל עס צענו"ז סק"ד לק"ל ק"ו ל סק"צ
וקיים עס דצטענו"ז או ללו"ך צכח או י"ע יס להקל כו"ל קיו"ז עס א"ת ה' וכתב צעשרון
סק"ז עכ"כ ר"א"פ :

מה עס או שלקחה זאצ והחזירה נקוצה תלי"ן להקל וכסרה . לאו דוקא זאצ א"ל ה"ה
כלל וכדוונה וצענו"ז עסקיהם חדים ועלולים לנקוצ . הו"צ"ה פ"ו ווע"ש ה' יד
צ"י וועס ר"ו ז"ל ש"ך סק"י א פרו"ח סק"י עכ"ה סק"י א שו"ג סק"י א"ת ה' ככה"ג
הגכ"י א"ת ה' לצ"ש א"ת ה' חכ"א עס א"ת ו' צ"ל עס א"ת א עכ"ה עס א"ת י' זצ"ח
סק"ד קיו"ז עס כלל יד א"ת ז' :

מו ואס נעלה גוי והחזירה נקוצה אין לתלות צו וטרפה . אצל אס ידוע שנקצה הגוי
רק ללא ידעין צוונה תלי"ן צו כל הנקצים וכסרה . ש"ך סק"י א פרו"ח סק"י ככה"ג
הגכ"י א"ת כח זצ"ח סק"י א צקופו עכ"ה עכ"ה עס א"ת עכ"ה עס א"ת
יד . אונס הלצ"ש א"ת ה' וסק"כ"ט לא התי"ר צידוע שנקצה הגוי א"ל דוקא צהפ"ו ואס
הגוי ונקל"ת שהוא עשה הנקצים כאלון . זצ"ח וועס זצ"ש א"ת י"א עכ"ה סק"י א :

מז הא דלוחרין דאין תולין צגוי היינו היכא דליכא אונחלא אצל אס יס א"ת ענין ואונחלא
שהדעת נוהכת שהגוי עשה הנקצים תלי"ן ציה כלל ענין . ווק"ו קק"ל א"ת וועס פה"צ סק"ל :

מח עוד הא דלא תלי"ן צגוי היינו כגון שעדין לא נצדקה הריאה אצל אס נצדקה הריאה
ווצפנים ואין עס קרחה ואח"ך לקחה הגוי והחזירה נקוצה יס להכשיר כלל גוולא
דתלי"ן שהכרי עשה הנקצים . לצ"ש קק"כט :

כט עס ואפ"י יס נקצים עס הרבה שלא צווקוס שנינו תלי"ן כולמו צז"ז . וס"ה א"ת
החזירה לפנינו ואין עס נקצ צווקוס שאינו צשיניו ויס נקצים צווקוס אחר ווע"ו
תלי"ן צו הו"ל ועלול לנקוצ לחזרין דעתה רפוי"ס ה' צשיניו ווקודס זה א"ת צכח יותר
צווקוס הנקצים עד שנקצ צשיניו . שו"ח א"ת ה' ווע"ז קק"ו לצ"ש קק"ו צ"ל עס צענו"ז
סק"א עכ"ה עס סק"ד קיו"ז עס :

נ ואס נתייחד אלל הריאה זאצ או כלל כל שלא ראינו שנטלס אין תולין וטרפה וועסק .
שו"ח עס לצ"ש סק"כ"ו וכתב עס דא"ך דהווע"ז סק"ו הניח צל"ע ווע"ו לעכ"ד אין
להקל צזה צטוס אופן . עכ"ה עס צ"ל עס א"ת א' :

נא ואפ"י אס אנו ווכירין צלוחת הנקצים עס כחצנית הנקצים שנטעיס עכ"י שני
דהווע"יחד עוונה אין תולין להקל . קיו"ז עס א"ת ג ווק"ו סק"ו וועס ר"א"פ סק"ו :

נב אס לקחה זאצ והחזירה נקוצה כסרה אפ"י לדיון דק"ל דנאצדה הריאה ולא נצדקה
דאקור ווע"ו הכא גבי זאצ שכי א"ך אס לא נצדקה הריאה ווערכות ווקודס . הצ"ש
סק"כ"ב ודלא כהצ"ה ופר"ח צק"א דאקור . לצ"ש סק"כ"ה וקיים עס וצווע"ז סק"ו כחצ
להחזיר כצ"ה אין לחוש לזה וכו' עכ"ל :

נג ואס נוולא צה לדלולים וסרכות תלויות כשהחזירה טרפה דחיישין שהיו שלא כסדרן וניתקן
הזאצ . קיו"ז עס א"ת צ ווק"ו סק"ל וועס פה"צ . והווק"ו עס התי"ר צהפ"ו :

דו תלי"ן להקל אפ"י נוולא צועה צווקוס הנקצ . ע"ו סק"ו וכן פסק עון ז"ל לקמן צש"ע
ק"ו לו קע"י ו' וע"י לקמן ק"ו לו צדצרינו א"ת קל"צ :

נה כל היכא דליכא לוחלי צטצח או צז"א א"ל להקיף ואפ"י אחרוני דהקיפו ולא דנו
כסרה . ש"ך סק"י וועס הגסות וועד"י ווע"ל ככה"ג הג"ע א"ת י"ח פרו"ח סק"א ודלא
כפר"ח ווערנו"ט ח"א ק"ו לו זצ"ח סק"י עכ"ה א"ת ז פ"ד סק"י ווחצ"ר א"ת ז וצ"ו צ
א"ת א וצווע"ז ק"ו כיון א"ת ה' צקופו עכ"ה ק"ו ל א"ת ג וע"י לקמן ק"ו כיון א"ת ז' :

וו ולא ווע"א אס וועיקרל התי"ה צלל הקפה ואח"ך הקיפה ולא אדנו דאין לאוקרה
אלל אפ"י אקרה ונתחלה וועעס בהקיף א"ת הנקצים ולא אדנו כסרה ואין כאלן איקור
וועס דשוי"א התיכא דאיקורל דעוועה צדצ"ר ווענה הוא . ווערנו"ט עס ככה"ג עס ווחצ"ר
לקמן ק"ו כיון עס וע"י לקמן ק"ו כיון עס :

זו גדי או עלה לפענוים נוולא צהס חלוק צין הערוגות והוא ווחו"ת שהעצמים ווחתקים
הכרס צכח והועט נוועך עונו צכח וקורע קל"ת ועל כן יס להכשיר ווע"ו יזכרו הצדוקים
ויסגירו ע"ז . שו"ח א"ת צ וועס הרד"ק :

נח עס צהגה ולא תלי"ן ציד העצב א"ל אס הנקצ ווע"ך וכו' . אצל אס הוא עגול
וכו' . היינו דוקא אס תלי"ן צטצח אצל גבי זאצ או כלל או היה שנטלה ווחזירה
נקוצה אפ"י אס הנקצ עגול כסרה דען שלסס ג"כ עגול . ככה"ג הו"צ"ה א"ת ל' וועס דג"א
עכ"ה סק"י קיו"ז עס א"ת י"ד . ואפ"י אס ווע"ך קל"ת תלי"ן צז"א וכו"ל וועס שלפענוים
ווגלגלה צפ"ו ווע"ר צשיניו עד שנטעה הנקצ ווע"ך . שו"ח סק"י א :

נט אס ה"פ עגול פשוט חיכו ווער"ע כ"כ רק ע"פ צקיאות וועעגול ציותר כ"י ע"י ווע"ר
ג"כ נעשה נקצ עגול קל"ת א"ל צשינו עגול ודוי"ך . דע"ך סק"ד ווק"ו סק"י א :

ס עס צהגה וכל נקצ שהיא פתוח וכו' . פ"י ע"ס חלל צנקצ כעין נקצ ע"ס צו חסרון .
שו"ח א"ת י"ד לצ"ש א"ת י"ד צ"ל ח"צ א"ת ג לק"ל ק"ו ל סע"י צ סק"ג :

סא אפ"י צנקצ שהוא פתוח אס ווער"ש העצב צצרו" שנידו נעשה כסר . רש"ל פ"ו אלו
טרפות ק"ו ככה"ג הגכ"י א"ת ל הצ"ש סק"צ לצ"ש סק"ל צ"ל עס צענו"ז סק"ו
קיו"ז עס א"ת י"ד :

סב הא דלוחרין דאס ווער"ש העצב שנידו נעשה כסר היינו דוקא צנקצ פתוח אצל צט"א
קיונים הווצוארים צק"י זה טרפה א"ך אס יודע העצב צצרו" שנידו נקצ דעס יותר
קיונים ווערקים ונקצ פתוח ותלי"ן שנתחלה היה נקצ וע"י ווע"ו ווע"ו נחצ"ר הנקצ . לצ"ש
עס צ"ל צענו"ז עס :

דרכו כלל ליבול בחוק הריאה אין להחיר צדק וקוס בעולם פרי' סוף קק"ט קיוון עס
אות ע וקס צ"א :

עח הא דוכסרין בנוולאו תולעים חון לנקצ דוקא שהנקצים דוועים לנקצי וורכא
והקוטעים צקיאס צזא וכל שאינו דומה לנקצי וורכא יס להטריף לז"ש עס
צית ילחק בתק"ה עס :

עט ויש האחרונים שיצדוק צמים השועס או כנגד חוס דתנור אין לסמוך צזא להקל
פליתי קק"ו וכן ונהגיני פה בגדאל יע"א שאין צדקים צחוס השועס :

פ אס הושר קציב הנקצ אף אס יס תולעים וצחון ערפס כנה"ג עס צע"ה עס
ק"ו לג צ"ת קק"ב שיו"צ אות ה לקי"ן ק"ו ל אות ה :

פא אס הוא אדוס קציב הנקצ י"א דערפס כנה"ג עס וקס ושרש"ג צע"ה עס הצ"ש
קק"ג שפ"ד סוף קק"ח ער"ה אות ה לקי"ל עס צע"ה עס וקס צ"א קק"ו
זת"ו וקס צ"א אות ז ז"ת עס שו"ג קק"ד ויהו אס אחר שנפחוס ווירק צה הלך
האודס ככרז כן ככרס וולקון שו"ג עס ועי"ו לע"ל אות קה וי"א דאס הוא אדוס
קציב הנקצ כשרה כי כן לרך נקצ הוורכא שיהא אדוס וך קציבותיו כנה"ג עס וקס ושרש"ו
קוועו צע"ה עס וקס הכ"ו לז"ש קק"ו"ג צי"ל עס וכתצ הלז"ש עס שכי"כ הצ"ח צק"ח
החדקות ק"ו ע"ו וק"ב וכתצ הלז"ש עס לא ככסיר אדוס גצי וורכא א"כ כפל דין וורכא
צצירא שלא תוולא נקצ על וורכא שלא יהיה אדוס וא"כ בטל כל דין וורכא וקיים וכן כוהגיס
ע"ש וכן ונהגיני פה בגדאל יע"א שוכסרין אדוס צקצי וורכא :

פב אונס אי איכא אדוס צללעות נגד הנקצים הכ"ו שאינו הולך צושועו חיד ערפס לכ"ע
גס לריך לפתחי לצדוק הללעות נגד הנקצ ואס יס אדוס ערפס דנקצי וורכא א"ש
אין רגילות להאדיס הללעות צע"ה עס וקס ושרש"ו קוועו כנה"ג עס וקס הכ"ו
לז"ש עס שפ"ד עס :

פג יס אווריס דאס יס ללע נצצר נגד נקצי וורכא שהיא ערפס כ"כ פח"צ הציאו הרי
גה"ק קק"ז ויהו גה"ק עס דחה דצריו וכתצ שהיא כשרה דחלין צוורכא ולא
אוורין עע"י הללע נצצר נעשה הנקצ קודס עחי ע"ש :

פד פעס או הציאו ריאה וליאה נקודות שמכות הרצס ואור הצדוק כי הס ונחוס וורכא
ע"ס תחתיה והר"ה צחוס כן ואפ"ה הטרפנו אותה דחזין כיקצו ונחיס וקרוס ונחוס
וכה עלה א"כ וליאו קרוס שפ"ד עס זת"ו אות ק"ו וקס צ"א עס וקס צ"א עס
צע"ה קק"ו קוון עס אות ע"ז :

פה ואס ראינו נקודות אדוועים ותולעים תחתיהם הגאון ר"א ש הטריף כו נקודות שמכות
וכן הרי על"ל הציאו וקסו אונס הווק"ו דחה דצריו והכסיר וכתצ עכן הסכים הגאון
דע"ק וכן הסכימו הז"ט והאל להכסיר ע"ש צק"ע צק"ו :

פו אפי' נקצ עגול ופתוח תולין צוורכא שו"ה אות ע"ז לז"ש אות ע"ז צי"ל עס אות
ו עכ"ה ק"ו י"ג אות כ"ז :

פז הא דוכסרין בנוולא תולעים על הריאה וצחון לריך שיהיה התולע חוש וווקוס לוקוס
זת"ו צשס צ"א אות כ"ח כנה"ג עס וקס ושרש"ד צע"ה עס ק"ו ל"א שו"ג עס
קק"ד וכן ונהגיני פה בגדאל יע"א דאס נוולאו תולעים ונחיס חון לנקצ ונטיפין ויהו
כופחיס צהצל חס צפיהס על התולע ואס רוחס ונכסרין וכ"כ זת"ו עס אות כ"ט וקס צ"א עס
וצי"ל צחק"ה קק"ד קוון עס אות י"ב :

פח ריאה נקובה ונוולאו עלים תולעים ויס סרכה צקצ אס הסרכה תלויה או כקדן תלין
צחולעים אצל סרכה שאינה תלויה שלא כקדן לא תלין וערפס כנה"ג עס צע"ה
עס ק"ו ל"ב שו"ב אות ה' וכ"ש אס יס אונה יתרה צווקוס שאינו וטריף או גבשועת
ויס עס נקצים ונחוס תולעים כשר זת"ו אות ק"ו וקס צ"א עס :

פט אס נגלד קלת קרוס העלין שצריאה אס התולע ונקלתו צקצ ונקלתו צחון ויס תולעים
כווקסר הנקצים כשר לז"ש קק"ו"ג צי"ל עס צחק"ה קק"ג ודלא כהרי צ"א עס דא"כ
וכן

וכן אס יס צועה וצה נקצ ותולע יולא ונחוס כשרה אצל אס התולע ונקלתו צקצ ונקלתו
חון לנקצ או שאין כ"כ תולעים כווקסר הנקצים יס להטריף גצ"ש ק"ו פ"ה לז"ש עס
דוקא נגלד צוקלת אצל נגלד כולו או רובו כיון לריך צדיקס צכה"ג א"כ כל ע"ס נקצ עס
אף שידוע שנעשה א"ש ערפס שא"א לצדוק לז"ש עס צי"ל עס :

צ אס נוולא תולע צקצ ופיו חיד הריאה ושוליה לחון ערפס תצ"ש קק"ו וקיים עס
שאפטר שהוא דצר שאינו ולא אירע כך ונעולס וכ"כ הלז"ש קוף קק"ו ולפי שאינו
ולוי ואפטר אינו צנוולא כלל לא הארכתו צו ועי"ו צע"ה ק"ו ל"א :

צא אס עור הריאה תלוי ע"ג הנקצ כעין דלת אין תולין להקל קוון עס אות ע"ו וקס
צ"א עס קק"ה וק"ו קק"ע וקיים וז"ל ול"לע אס הוורכא ונקלתה צחון הנקצ צזו
ג"כ אקרין או כיו"א כיון שתלוי כדלת חיישינן שו"ה צווקוס נקצ נקצ ע"ש :

צב דרך נקצ להיות פתוח ועגול ואס הנקצ ונשך לגורי ערפס אצל אס הוא רק כווקס
קלת לפי ראות עיני הוורס צזו יכול לתלות צחולע שדרכו לנקר קלת גס לאורך
שהתולע אינו ונחזין לעגלו ולא צווקוס יתארהו גס וקוס רכות הצצר נותח הנקצ קלת
וק"ו עס קק"ע וקס פח"צ קק"ו :

צג ואס צדק וי"ד א"ש וולא תולע אין תולין דזו ווכה דודאי ונחיס פירש כיון שלא היה
שהות צין השחי לצדיקה שניקצו הקרונים כנה"ג גה"ע אות כ"ב וקס רש"ל וקס
צדיקות קוון עס אות י"ג וקס צ"א ע"ל קוף קע"ו הו וקס צ"א וק"ו קק"ע וקס
הנ"ל ויהו הווק"ו עס עשה חלוק כיון דכל שלא ראי נקצ עווק צצצר ודאי יס לתלות
שהיתה התולע תחת הקרוס ולדקות הקרוס כנגע נקצו לח"ש אס הקרוס וכשר אצל אס ראו
שהנקצ עווק עוב"א גס צצצר זה ודאי לריך שהות כי הוורכא אינה נוקצת ח"ש ונר כקצין
וא"כ ודאי ונחיס פירש וקצס הצצר ולכן חיישינן כיון שלא היתה שהות לנקצ גס הצצר
צעווק לח"ש שו"ה גס הקרוס ונחיס ניקצו ולדיא כשנוולא נקצ עווק גס צצצר לריך
שהיה שהות צין שחיעה לצין שעת וליאות הנקצ צכדי שתולע תוכל לעשות הכל אחר שחיעה
והכל לפי ראות עיני הוורס :

צד ריאה שנוולא על גבה תולע וחפשו עס צריאה ולא היה עס נקצ כשרה ואפי' אס יס
צריאה רשס צלי נקצ אין להחזיק רעותא על הריאה דהשתא ונה אס נקצ נוולא
אוורין צזו לח"ש פירש כ"ש אס רשס צלא נקצ שאין להחזיק רעותא על הריאה ואין לריך
צדיקס דע"ק קק"כ כשנו" לשון ע"ש :

צה אס ילאו ג' תולעים וון הריאה חסיר לאכול ריאה הכ"ו כיון שהחזקה צחולעים יס
לח"ש שו"ה יס עס יותר ולא ילאו וחסיר לנווכה אפי' לגוי דלפני עור לה"ו דאסור
וקוס אונס זת"ו עס וקס צ"א צי"ל עס צחק"ה קק"ד על"ל קוף ק"ה חכ"א כלל ל"ה
קק"ל ויהו כתצ צחכ"א עס חסורה צאכילה עד שיצדוק אחר התולעים עכ"ל והדע"ק קק"כא
הילך ונחיר לנווכר הריאה לגוי וק"ו קק"ע :

צו אס הווק"ו ג' תולעים צערוגה או גס ערוגה השנית חסורה דע"ק רש ק"ו כ"א
דלא כווי שטעה צזו וק"ו עס :

צז עס ואס אין ווקוס לתלות וכו' עושים נקצ אחר וכו' הגם ויהו צז"ה אין אכתו
צקיאין ואין לסמוך אהקפס כלל להכסיר העיקר הוא כהרי סהגס ז"ל דאין קווכין
צז"ה אהקפס כלל כנה"ג גב"י אות ו"ו פרי"ה קק"ז פרי"ה קק"ח זר"ה אות ע"ג ש"ס
קק"ח שו"ה אות י"ג לז"ש אות י"ג לק"ל ק"ו לו ק"ד שפ"ד קק"י צי"ל ח"ב צחק"ה
קק"ב הו"ו ק"ו פ"ו צדיני ריאה אות ה' :

צח אפי' אס יס עוד קלת לד להחיר לא סומכין אהקפס האידנא תצ"ש קק"כ קק"ל
קק"ב ק"ו לו צי"ל עס לז"ש עס שפ"ד עס :

צט סעי' ו ניקצ או וון הסופוטות וכו' ערפס אצל ניקצ לצצר הריאה וכו' וכשרה
העיקר הוא כק"ו וכן ז"ל דניקצ לצצר כשר ודלא כהצ"ח כן הסכימו כל
האחרונים ז"ל וה"ה אס קווסון הצירו ג"כ ניקצ כנגד נקצ קווסון זה אע"ג דכל הוולא ונקצ
(יח)

זה ככנס הכף לנקב השני ואינו הולך צין הסופרות כלל ומיו טרפה דקוצה היא ואין דבר
סיקתום אותה . שומח אות יו לזש שם ציל שיד אות או קיון כלל יוד אות זו :
ק אם יש מוגלה קצב לנקב הסופון טרפה דמוגלה לא מוגין . ככהג הבהט אות כמו .
וכן צועה או עיכר או מוגלה או להם או שום רעותא אינו מוגין . שייג סק"כו זצ"ח
סק"כו הויז קיו פיו אות קו צל"י סק"י קיון שם אות או וכן אם אין צטר על הנקב ח"ט
ש"ש צלדדיו וכנגדו או שהצטר טעל הנקב לקוי טרפה . שוי"ח ולצ"ש אות יו ציל שיד
צט"ח סק"ב ערה אות יח עכ"ה קיו יוג אות כ"ח קיון שם :

קא וה"ה אם ניקב הסופון לנעלה קודם שמהפשו צצטר הריאה ואין עליו צטר רק קרום
הריאה פרוש עליו טרפה דקרום הריאה אינו סוחמו קב צכסופון . ג"ח סק"ט וט"ז
סק"ט לצ"ש סק"מו וקיים שם שכל האחרונים הסמינו להט"ז וני יחלוק עליהם ע"ש ודלא
כהפ"ח קיון שם אות או :

קב גם אם ניקב הסופון וגם כל עיני הצטר עד הקרום ח"ט שהקרום נשאר שלם ולא
הקר והצטר כלום טרפה . וק"ט סק"ט :

קג דבר זה דנקיצת הסופרות אינו ונלי הילכך אין לצדוק אחיו ללא אחר ברכות הריאה .
שוי"ג שם הויז שם אות זו צ"ש אות יט חכ"ח כלל יוד אות יוד . ואם נעלה
קין או מחט לא כהצנו דאכן לא צקאינו ונעריפין ועיי לקון סעיף יו צהגה :

קד סעי' ז ריאה שנשפכה כקחון וכו' וסופכים אותה צכלי שהוא שוע וכו' הגם וני
שהוא צקי לצדוק שלא כיווחו הסופרות יכול לקמוך עלייהו ללורך הפ"ח .

לא נהרין צהלוקי צדיקה זו וטוס דלדין אין לקמוך עליה כיון דלא שרינן צצדיקה זו ללא
להצקי ואכן לא צקאינו . צל"י סק"י ח"ח אות כ"ה . וכן אכן צדין פה צגדלד יע"ח לא
צקאינו צצדיקה זו וכל שניוחה ונשפכה כקחון צין כולה צין וקלחה ונעריפין : ויהו דבר זה
לא שכיח וכ"כ השוי"ג צסק"כ דדבר זה אינו ונלי והוה וכו' ע"ש :

קה ריאה של עוף שנשפכה כקחון טרפה ואין לה צדיקה שאין אחריו יודעים אם הסופרות
של ריאת העוף הצנית שריקי הוור או גוון אחר . וק"ט סק"פ וט"ש פ"ח סק"ט
צית אצנהם צלצ"ח סק"י :

קו אם נהרככה ונצפלים כעין כיווחם אצל לא כ"כ כוים הנשפכים וא"ח לשופכס ועולה
צנפיתה צלי שום רעותא כשרה צלי צדיקה הסופרות דכל שלא כיווחה כ"כ ונשחוח
עדיין לא הגיע הקלקול לכופות . שוי"ח אות יט לצ"ש אות יטו צ"ל ח"ד אות יוד עכ"ה
קיו יוד אות זו לק"ל קיו לצ"ח אות גו וקיים אצל אם יש שם איזה רעותא עליה הוי הר"ל
וכ"כ הנו צ"ה ח"ח דק קי"ד ע"ג צש רצו דכל דליכא צועה ח"ט שניוחה צטר הריאה
והנה . ועיין לקון קיו ל"ז אות קל"ח :

קז אם נמלא על הריאה ונלא ליהות שקורין צל"ח שליפדוק והוא ענינו כונו דבר לח וננס
כוים וקורין כן לדבר הנהנוע שאין לו חוק צוקוס או וכעין קחי ויחה שאין ונחזק
צוקוס או ונחליק לכאן ולכאן לריך לצדוק אחר נקצים כי נוחות הנקב שהיה צריאה צא
הלחות דרך הנקצים כי הריאה ונליה לחות וכן צא לידי שהיתה הריאה שליפדוק וצדקתי
ונלחתי נקב צריאה והטפתיו לכן לריך הצדוק לצדוק אחרים אם יצא לידו . הגהות ונר"ל
צקושו אהל יצ"ח סק"כב זצ"ש וט"ש ע"ל צקושו צדין ריאה שנשפכה ככהג הבהט אות
כ"ט הויז קיו כמו אות וי י"ח צ"ה קיו . וכן אחריו טוהגים פה צגדלד יע"ח כשחויים
על הריאה זה הלחות צל"ח שליפדוק וצלשוני קורין אותו זל"גו צדקין אותה היעב ען
הנקצים שדרך הוא ליוולא צה נקצים . ועיי לקון קיו ע"ל אות זו :

קח סעי' ח חקר ונגוף הריאה ולא ניקצה כשרה ויש וי שאוסר . הגה והונגה להכשיר
אם החקרין ככף פשוטה אצל אם החקרין ככף כפופה אם יוכל להכיר
צגווח הריאה אצל ונקרי חקרין וטרפה ואם לאו כשרה . יש להחמיר כ"ו ההגה ז"ל ואם
החקרין ככף כפופה וככס צה אצל ציטוי טרפה ואם לא ככס צה אצל אגודל כשרה
ואם החקרין ככף פשוטה צכל ענין כשרה . וכל זה דוקא אחר הנפחה אצל אם כפוחה ולא
נשאר

נשאר צה חקרין כשרה לכ"ט כ"ח סק"כב :

קט צכל דינים אלו אין חילוק צין אונה לאוונה דגם צאוה אם חקר כף כפופה טרפה ודלא
כונקלת אחרונים טעמו חלוקים צזה . הצ"ש סק"מו לצ"ש סק"כב קוון כלל יוד אות זו :

קי שם צהגה צגווח הריאה אצל אגודל . היינו גודל של ח"ט ציטוי . י"ח כגודל של
ח"ט ציטוי צוקוס החצ של אגודל . פ"ח הצ"ח וק"ט סק"ל קוון שם אות זו .

וי"ח אצל אגודל צאורכו ונכניסו דרך ל"ו ולא צעינן צרצבו . לח"ט סק"כט וט"ש וי"ח
נליה צודקים . והגאון דע"ק סק"ל ונחפיק אי השיעור צוקוס החצ וכ"כ סק"מו וט"ח
צק"ל ע"ש . ולענין הנכס יש להקל צהפ"ח כדעה או דהיינו דהא דאוריין דפליגי דחד
צעי רוח אגודל וחד לא צעי רוח אגודל וי"ח צעו ג"כ ארכו של גודל וחו פשוט וכן נשמע
צדע"ק שם צק"ל והיינו דאוריין צהפ"ח יש להקל כדעה או דהיינו סיכנס ארכו דאגודל ורצבו :

ק"א גם צעינן אורך אגודל איכא פלוגתא הריאה הלח"ט שם צש"ס וי"ח שמוע נליה
צודקים דלצ"ב אגודל היינו ווחן האלצ"ב עד הפרק וכו' ר"ל נר"ח אגודל עד פרק
נשון חוה לחוורא . וא"ח כחצ הלח"ט שם שח"כ טוע ונצ"ד דק"ק סל"ח וי"ח יח"ל
כ"ל שנועדין צכל אצל אגודל צאורך והוא שיעור דו אלצעות וכו' ע"ש ר"ל דק"ל דצעינן
כל אורך צו פרקים של אגודל ונעלה דו אלצעות וכן הוא צחוס חוה קולא יח"ה . צל"י
סק"כ וצעטרין סק"ד הריא וט"ש צ"ח דהיא שיעור צו אלצעות צדקה ודו צגסה וכ"כ צ"ל
ח"ה צחק"ה סק"ב . וט"ז להחמיר כיון דיש אורך אגודל של פרק או נעריפין :

ק"ב אם נמלא חקרין צריאה ונלצדה צלי הצחנה אם החקרין ככף כפופה ונחזיק אגודל
וכדווח יש להקל . וק"ט סק"ג וט"ש פ"ח סק"ל :

ק"ג וכן אם נפגם שפול הריאה ונצטר לעצר עד שרעה הפגם ככף כפופה אם יכולים
להכיר אגודל ציטוי לחוך הפגם אחר הנפחה טרפה כיון דנפגם כ"כ הרי הפגם סמוך
לכופות ויחייבין לקלקלה . שוי"ח אות כ"ח לצ"ש אות כ"ח צ"ל שם לק"י קיו לצ"ח אות
גו חכ"ח שם אות י"ח עכ"ה קיו יוד אות יוד קוון כלל יוד אות זו :

ק"ד אצל אם ל"ו או אורך ונצטר וכ"כ אם ל"ו או שום עד לוונה הרי הוא ככף
פשוטה וכשרה . וה"ה צכף כפופה שכהצנו לעיל דוקא צאלד ונעלה ונעלה שום אצל אם
ל"ו או אורך ונשני דיו ככף פשוטה וכ"כ . שוי"ח שם לצ"ש שם צ"ל שם לק"י שם חכ"ח שם :

ק"ה כ"ל לדינא לענין חקרין צריאה אם יש איזה קנו צריאה שניכר קלת שנעשה כך
נחנות איזה לקוחה ונלי אזי כל רעותא העוודה שם טרפה וט"ש ח"ל אצל צחקרין
על הריאה שניכר שנעשה כך ונחלדה והוא דבר הניכר לצקאים אזי אינו ונלכך להר"ל
זולת אם יש שם צועה טרפה אצל צשאר רעותא יש להכשיר צהפ"ח עכ"פ . לצ"ש סק"ט
צ"ל שם צחק"ה סעי' צו :

ק"ו צעינן כף כפופה כ"ל להכריע דבניכר שהוא ונחלת צרייתו יש להחיר צהפ"ח צכל
אופן אף כפופה אצל צקוטים שנעשו ע"י חולי יש לאקור צכפופה אף צהפ"ח דשהא
לא ונלי שום נחיר . לצ"ש סק"ס ע"ל סעי' גו :

ק"ז וק"ו לדבר לידע איזה ונחלת צרייתה ואיזה ונחנות חולי אם הגווח היא חלקה עלאים
דצרים שזה צא מצטן ותולד אצל אם יש כעין קוים וקוטים וזה נוכח צצא ח"ח ע"י
חולי . קוון כלל יד אות גו . והעיקר הוא לפי ראות עיני הצדוק :

ק"ח צעינן אצל אגודל צעינן צכל הווקווח ונח"כ כפופה יהיה רחצ ועמוק כ"כ שיוכל
להכיר צו אגודל אצל אם צוקוס או ונח"כ כפופה לא יוכל להכיר צו אגודל כשר אף
ששאר וקויות רחבים ועווקים רצ"ה . לצ"ש סק"כג ודלא צהצ"ש סק"מו וכן פסק הרי
חוכה שגואל קל"ח והוסף צה הרי חכ"ש טעם להקל דכיון שהחמיר קלת להחפאות ולא
נחזיק גודל גם כולו יחפא ונכשירין . וקיים הל"צ צדין זה שרצו הוכשירים וכו' צפרי
חלוקים צצו שוועין להקל ופשוט עכ"ל צ"ל שם צחק"ה סק"ב וק"ט סק"ל :

ק"ט אם החקרין כעין גווח עגולה או צלועה אפ"ו שיעור גדול כשר צוכ"ש מכף פשוטה
כ"ח ע"י צהצ"ש סק"כא צ"ל שם אות או חכ"ח שם :

קב אם החקרן באולע הריאה והגווא עמוקה ויש לחוש שהיא נוגעת עד וקוס שהספונות
והתפתים הם צבוצי צקר הריאה לפי אווד הדעת ולפי גודל הצהוה . י"א שהיא נרפה
צין אם החקרן בעין גווא או ככף פשוטה שכל שהיא צעווק צחוק עוצי הצקר יש לחוש
שחשק והספונות וטרפה . צ"ל צע"מ תקי"ג ונשם צ"אפ קוונן שם אוח צו ונשם הכ"ל ע"ל
קע"י נ"ו וכו העשרון עכן הסכים ק"ו ונאירח עינים . וי"א דלא חייטין לקפונות וכפרה . ונצח
העולה בהעלה שלווה קק"ה ודחז דצרי הצ"א ונלסון הלצ"ש קק"קד וק"מ קק"לט וק"ס
דאין להפקיד ווון ישראל : ויש להקל כדעה זו :

קכא אם החקרן כחונות מים סחונות או סו"ד יש להטריף ככף כפופה כיון שהחקרון
וקיף הצקר . וק"מ קק"כג ונשם פ"ה קק"לד :

קכב אצל אם החקרן כחונות אחרות כגון ל וכיולא צו ונחונות שאין ללודם לא ונכף
כפופה ולא ונכף פשוטה ודיכא הכל וותר רק שונתג לאקור צכף כפופה וצוודיות
שאין שם ונכה (כגון עירנו בגדלד יע"א) יש להקל אלא כיון שהגאון שו"ח החוניר ראוי לשנוע
לו צ"ח הפ"מ אצל בהפ"מ ככר . ונ"מ היינו דוקא בקונט שעי רעותא שכיכר שהוא ונחנה
חולי אצל בקונט שנתחלת צרייתו יש להקל אף בהפ"ד וועט . לצ"ש קק"מ צ"ל שם בהק"ה קק"ד :

קכג ונ"מ אף חקרן וועט לריך נפיהם לראות שהעור קיים צלי נכז ואם לא נפחה אם
החקרון כיכר היעב שהוא וצרייתו יש להכסיר בהפ"מ אצל בקונטים שעי חולי ולקוחא
יש לאקור אפי' צדיצד . לצ"ש קק"סה :

קכד ונ"מ לריך לראות אם כל העור הצפנים נעתק לוח ונוקונו קלת הגם שאינו עולה
להסתוות עד לנעלה שאל"כ יש לחוש לאטום . קוונן שם אוח או ונשם צ"אפ :

קכה ודע דכל היכא דהנפיהה ונכב דיעצד כגון הא דחקרון הנ"ו בקוונן וכיולא אם יש
שם נכז אף דתלין ליה צונשוט ידא דצחא או זאז או ונרלא וכ"הג נרפה . וותר
וזה אפי' ידע שנגעה נכז זה אפי' ונ"מ נרפה דהו"ל כלאצד צלי נפיהה כיון דא"א
לנצדקיה עתה . לצ"ש שם צ"ל שם צע"מ קק"יא :

קכו כחצו בקוונן דצחקרון וועט ויקצה הריאה וא"א לנפחה נרפה ונ"מ אם רחוק
והחקרון נקרט הקרום וקשה לצדוק עוד וקוס הקונט צנפיהה יש לצדוק הקרום
צצוקוס הקונט נגד השו"ש אם הוא שלם ונועיל צנפיהה . דע"ק קק"טל וק"מ קק"קב :

קכז אם החקרן ככף פשוטה ונחזיק יותר ונרציעת י"א דערפה . צ"אפ הביאו הווק"מ
קק"ק . וי"א דכפרה דחקרון ונחזין אין הלוק צין רציעת או יותר . דע"ק ק"ל
וכן וורה לטון התצ"ש קק"ן הגם שהווק"מ פירטו פ"ו אחר ונ"מ פשט דצרו כן ונשנוע גס
כרו ונצח העולה בהעלה שלווה קק"ה הכסיר ודחז דצרי הצ"א . וי"א הווק"מ צק"ה הניח
צ"ש ועל כן יש להכסיר בהפ"מ :

קכח אם כצבר הללע נגד וקוס שיש צו חקרן וקונט יבואר לקוונן צק"ד צק"י נ"ל אוח ט"ו :

קכט לפעמים קוונן לשפולי אווה נולא שם עפ"י הוצ כונו פגם וקונטים והם צ"אס
ונחנה דחיקת הכצד כי האווה היא שם ונחנה צוילר ונדחקה והשדרה ונחכצד
עד שנגעה שם בעין קונטים והבדקים קוראים אותם הווק"לך צל"א ולפעמים נעשה שם בעין
קף כפופה כידוע לצדקים ונחזים ורציתיהו צהבי ולא ונקרי רעותא ולרוב פעמים היכא שם
סרכות הליות ולא ונקרי רכ"ל כי דבר זה ניכר שהקונטים אלו אינם צ"אס ונחנה ח"י כי אם
ונחנה דחיקה כנוצאר ובלים עם הריאה ולא ונקרי רעותא . צ"ל שם צתק"ה קק"ג זצ"ח
צדן חקר אוח ק"ג ונשם צ"אפ קוונן כלל י"ד אוח יו"ד :

קל וכן הדין צ"אכס עליונה של יונין צחלק הוונת צוילר הוואר ולפעמים נולא צשפולי
אוחו וקוס בעין חרין וחקרון כו"י הדין כן וכפרה . קוונן שם :

קלא אם הקונט והחקרון היא בעין לצנה דהיינו ח"י עגול ונערטין אוחו אם צו עוקלין
ק"י נרפה ואם או ונשם ארוך ונשטי כפרה ונשם דהוי כף פשוטה . הגשות והכ"ל
גבי דין ריאה שחפרה ככ"הג צ"י אוח ק"ט . ונשם טו"צ והוא הגשות והכ"ל הנו :

קלב שם צהגה וכל זה שגאס החקרן ונחזין וכו' אצל אם ונחזין וכו' אלא שחכר ונצפרה
ונצפנים

ונצפנים אפי' ונחזיק החקרן עד רציעת כפרה יותר ונכאן נרפה . וכן ונחגנו פה
צגדלד יע"א להכסיר צרציעת ויותר ונרציעת נרפה יען סרצים הם הוונטיפוס כו"ש הלצ"ש
קק"כח והם ונן צ"י ז"ל ואהל וועד וק"ל וצ"ח וק"ד וצ"ל ורמ"ה ורמ"ה ולצ"ש והנש"מ
קק"ד הכ"ל כלל י"ד אוח ונצ"ש ונחז"ח אוח כ"ו וצ"ל ח"ד אוח ו' ולק"י ק"ו לצ"ש
קע"י ו' ונחז"ו צדן חקר ק"ו ק"א וכן הביא שם צש"א קוונן כלל ט"ו אוח או עכ"ה
ק"ו י"ד אוח ג' וצ"ח ונחז"ל צדן ריאה צפ"ה ונשם זכחי טוצים וכן דעת אגודה ורמ"ב
כו"ש הצ"ש קק"מל הרי דים יותר ונכ"א רצווחא דהם ונערפין וכן דעת הפרישה ואם כן
ני יקל נאשו כנגדם :

קלג ואם תשאל צנה ניכר דבר זה ונחזין עד סנצוא לחוש לו . יש לווד דאם הוא סווד
וונש להעור א"כ נראה דרך העור שיש שם חקר אלא דאפי' אם החקר הוא צעווק
הצצר קלת ונ"מ הדעת נוחת שכל כרחך ניכר איזה שפלות וקוס גם ונחזין ככל טבע דבר
ך שחכר ונחזיו דבאוחו וקוס לנעלה אינו גדוש כ"כ . קוונן שם צעטרן קק"א :

קלד ואם הדבר ספק אם ונחזיק יותר ונרציעת אם לאו שאינו יכול לשער באווד דעתו
נרפה ונשם דהוי ספק חקרן ידיעה אצל אם לא הספיק לראות ולצדוק אחר זה
עד שנאצדה הריאה יש להקל בהפ"מ . קוונן שם אוח צו וכתב שם צעטרן קק"ג סכן
דעת הצ"א וק"מ ק"ק פ"ח :

קלה א"ל צדיקת פוצרין . גה"ק קק"כ וק"מ קק"פ וד"א כדע"ק קק"לד :

קלו גם אם נחזוקה אונה עליהם כל שאינו עפי' ונרציעת והקרום קיים עווד כלאוי
ככר . וק"מ קק"פה ונשם כוה פוקקים :

קלז ואפי' צהוונה דקס קענה השיעור כן ואין אוונרים צזה הקטון לפי קענו . דע"ק
קק"לצ וק"מ קק"ש"ט :

קלח אם נחזוקן צצו וקוונות או יותר וכל וקוס ליכא רציעת לא ונערפין להו וככר .
שו"ח אוח כ"ו וצחצ"ש ק"ק וק"מ קק"מל שם לצ"ש שם צ"ל שם עכ"ה שם ק"ינן שם אוח
כ"ו . ולריך שיהיה הפסק צצר כל שהוא ציניהם אצל אם פתוחים זל"ו ונערק . וק"מ קק"לא :

קלט שיעור רציעת ונערטין צכ"י מרובע שחללו ונחזין צו אלציעת על צו אלציעת צרוס צו
אלציעת וח"י אלציעת וחונש אלציעת היא רציעת של תורה האוור צכל וקוס והאלציע
ונערטין צגודל צינכי ווודדין צגודל ונחנה ונעט ולא צלנוליס והוא רוח צו טעווח צינכיס צו צלד
צו צדוקת וצאורך צו צערות צריות ונחגיס לשער כשיעור צ"ל ונזלה עם הקליפה . ונחז"ו אוח
ק"צ צש"א צ"ל שם צע"מ קק"יא קוונן שם אוח ג' . אוונס הווק"מ קק"ש"ט פקפק ע"ו
וכתב דוודדין צאלציעות ונלונלונות לחוננה :

קמ אם קודם הנפיהה נראה שחלל החקרן ונחזיק יותר ונרציעת ועל ידי שנפחה נחולא
החקרון קלת ואינו ונחזיק כ"כ כשר שכל ענייני הריאה לאחר הנפיהה ונערטין ואף אם
לא נחולא החקרן כי אם ע"י שנפחה קלת יותר וודך הנפחים שאר הנאות כשר . זח"ע שם
נשם צ"אפ צ"ל צע"מ שם ונשם צ"א וק"מ קק"פח :

קמא אם יש חקרן ונחזין כצקר הריאה ויש כנגדו תחת העור חקרן ונצפנים פחות ונרציעת
יש להכסיר החקרן ונצפנים לאו רעותא הוא ועוד דאין הרעותות חכופים דחקרוניס
ונפסיקים וי"א צקונטים שצ"אס ע"י חולי ויש חקרן ונצפנים ל"ע לריכא . לצ"ש קק"כא .
ועל כן יש להחזיר צקונטים הצ"אס ע"י חולי :

קמב אם יש חקרן ונצפנים ואלל החקרן יש צועה הצולעת צין עור לצצר ונעבר הצו
של החקרן יש להטריף כדן צועה הצולעת ונעבר לעצר . צית אצרהס צל"ח
קק"כג אוח צו ונשם צ"אפ :

קמג אם נחזוקן ונצפנים אפי' הוא פחות ונרציעת ונולא ק"ח על וקוס זה יש להטריף
ולא ונלד ת"ל שאפי' אין החלל הזה נחשק לרעותא כלל היא נרפה והעעש הו"ל
וסחת הצועה כלה הצצר לכך לא היה להצרכה יניקה וחזיק ונצפנים ולא היה לה כח להתחזק
צווקוס אחר . נ"ב ת"י"א ק"ו כ"ג ור"ו פת"ח דהם דצרו וקיים דל"ע לריכא וא"כ לנעשה יש
הצ"ר

קסב קס"ב ז"ל שם בתיקה אות זו ודלא כהצ"ש קיוון שם .
 קס"ב שם בתיקה או לנשנות הרבה בנזקוק האטום וכו' . אף לדעת ונהר"י ז"ל ח"ד
 ק"ו יא שערער על ונשנות הרבה בנזקוק האטום וכו' . אף לדעת ונהר"י ז"ל עכ"ל
 עליה חבל כבאן וידה גם ונהר"י ז"ל שנועיל הושמות בנזקוק האטום . כ"הג הב"זי אות
 עט תו"ז ק"ו א אות ה שו"ב קק"לד אות יוד :
קסג שם בתיקה ואפ"ו אס כבר נחתכה הריאה אס יוכל לבדוק ע"י שפופרת וכו' יש להכשיר .
 וכ"כ התו"ז ק"ו א אות ד וז"ל ובדיקה זו של שפופרת אכתו רגילין זה בכל ספק
 שיפול בריאה אחר שחתכה לנפוח הוך הקופון ללאת ידי ספק עכ"ל וכן ונהר"י פה בגדלד
 יב"א לבדוק בשפופרת :

קסד אס יש ק"ת בנזקוק האטום אף שבדקו ולא בלצ"ן ואח"ך קרעו הקרום ונע"ג האטום
 ובלצ"ן אפ"ה ערפה . תצ"ש קק"מח שפ"ד אות כו בל"י קק"כו חכ"א שם אות יב
 לב"ש קק"כ"ו ז"הו א"ת וזה ז"ל שם צענו"ז קק"ו זצ"ש אות כו וק"י דה"ל זכרה ועקרבתא
 ואין להס תקון כלל וכ"ש אס נוכל בתוך האטום ונגלה דערפה דתלין סא דלא בלצ"ל נשום
 ונגלה הוא ואין הנפיתה ראי' . פת"ת קק"יא ונשם הפלחה לבי :

קסה אס האטום הוא בגב האונות וק"י ונע"ג האטום קרובה לדופן לר כשרה בלא נפיתה
 אלא שלריך שיכסה ק"י כל וק"ס האטום . כ"הג הב"הט אות לו שו"ב קק"לד
 אות ו ער"ה אות עז תו"ז שם אות יא זצ"ש אות כו :

קסו וכן הדין אס האטום בתוך החתיכים וק"י ונע"ג האטום שבתוך אונה או נאחז
 לחתוך האחר שנגדו ונכסה כל האטום הכזו כשרה . כ"הג שם שו"ב שם ער"ה
 שם תו"ז שם זצ"ש שם :

קסז אס האטום בגב האונות וקרבה ונע"ג האטום לד"ור עם וכה הקרבה כשרה בלי
 דיקה דתלין בנכה וקולפין הקרבה ונע"ג הריאה ובדוקין וקוס האטום כדין והס
 בלצ"ן כשרה . כ"הג שם שו"ב שם אות חו ענ"ה שם אות נו תו"ז שם אות י"ג זצ"ש אות
 כ"ה וק"י שם ונשם הו"ת והדין דין אונת וכל"ו לאונתו :

קסח אס האטום הוא וק"י ונע"ג אפ"ו ק"י רוב הק"י ונגבה אינו ונ"ל אס וקוס
 האטום שבקו"א אלא וק"י אס הקרבה בלא דיקה גם וק"י כיון ש"ש רוב על
 גבה ועוסק דיקה בנזקוק האטום שבקו"א כדין ש"ש קרע איהו וקוס ובלצ"ן כשרה ואס
 לאו ערפה . שו"ב שם אות ו' . וזהו לפי ונהגם אכל לפי ונ"ש לעיל דקרבה תלויה על
 האטום הוי תנ"ל ערפה :

קסט אס נוכל וקוס אטום בריאה נפחין לה אס עלה צטר הריאה ויכסה וקוס האטום
 כשרה כיון דעלה צטר וקרום על האטום לא אכפה לן אס יש אטום בתוך צטר
 הריאה . כ"הג הב"זי סוף אות ז תו"ז שם אות יד :

קע פה עירנו בגדלד יב"א שאלנו לכל זבחי הזבח ואנורו שביניהם לא ונלאו וקוס אטום
 בריאה וכ"כ תו"ז שם וז"ל זה לי קרוב לנ"ו קנה עונד ועוקב בנולאכה זאת ולא בא
 ליד לא אטום ולא ונראות הפוקלות וכן שונעתי ונור"י כוה"ר"ח ונודעי שגם הוא שונק ק"ו סנה
 בנולאכה זו ולא בא ליד לא אטום ולא ונראות פוקלות עכ"ל ופה עירנו בגדלד יב"א ינלא
 לפענו"ס ונראות הפוקלות אכל אטום לא נוכל כלל :

קעא אס נוכל באטום חוט אדום נונך ונע"ג אס הוא הסקד ונע"ג ודאי ערפה ולא
 נהני דיקה אכל בהפ"ו או טעת הדחק יש להכשיר ע"י דיקה דהיינו שינקוב
 החוט ויבדוק . שפ"ד סוף קק"כו לב"ש קק"ע"ה זצ"ת ונשם זצ"ש אות ו"ה ז"ל שם צענו"ז
 קק"ג אות א' קיוון שם אות י"א ופ"ו שם דהטוט הוא וינכה לארכו על פי האטום ודבוק
 זו ג"כ לארכו אכל לא תלוי כשאר קרבות ע"י"ש צעטרון קק"ה והוא פשוט . עיד כתב הקיוון
 שם שלריך לבדוק ג"כ בנזקוק האטום שהן לחוט ואס לא עשה כן אלא שבדק בנזקוק החוט
 לבד כדין ושאר וקיונות האטום לא צדק כלל יש לאקור :

קעב אכל אס החוט הוא לבן יקוב החוט ויבדוק . הגהות ונהר"ץ על ונהר"י פרי"ת
 קק"כו

קק"כ לב"ש קק"ע"ה . ודוקא אס נוכל שם ונגלה לצנה אז הוא כשר שונחות
 זה באטום אכל אס לא נוכל שם ונגלה כלל לא ונהני דדיקה אחרת לפי שונראת לבן הוא
 ונוראות הפוקלות וערפה . ז"ל שם ונשם זצ"ש קיוון שם אות י"א :

קעג סעי' י ריאה שקשה כען צונשוושה ערפה . אפ"ו ונשאו קשה כען ערפה . שו"ב
 קק"לה זצ"תקק"לה שו"מח אות כד לב"ש אות כד לק"י ק"ו כג אות א
 ז"ל ה"ז אות א ענ"ה ק"ו עו אות עו קיוון כלל יז אות א :

קעד לא דווי ליצ"ש ונקלחת הונצואר לקוון סע"י יג דהתם אין זו לחלוחית אכל הכ"א יש
 זו ליחה ואי ונקצי לה ונוליחה דס ולחלוחית אלא שבנשוושה קשה כען גם לא דווי
 לאטום דהתם עדיין לא הגיע לקטוי כען רק קשה קלה גם לא דווי לטכ"י אע"פ שקשה באצן
 דהתם ונראה ונגלה יש לה והנוגלה שבתוכה נחקשה והיה לאצן אכל כאן ונראה כשאר ריאה
 גוף הריאה הוא שנתקשה . שו"מח אות כד לב"ש שם לק"י ק"י ח אות א ענ"ה שם ז"ל שם
 צענו"ז קק"ה :

קעה אס נחערב חתיכה אז ון פריאה הזאת עם חתיכה של ריאה אחרת ונפל ונאחז
 תערובת לנזקוק אחר כל התערובת חקורים ונפני שהיא ודאי ערפה : לח"הג קק"לה
 ונשם בית יעקב ק"י קל"ו וכ"כ הפ"מח בקו"א ק"י לו שהיא ודאי ערפה . וכ"כ תצ"ש קק"ס לב"ש שם :

קעו ואס אין ונשוושה קשה כען ונשם רק בנשוושה הנצר שהוא ג"כ קשה קלה יש להכשיר
 אכל לריך לבדוקה אס הכוח בא שם שכיון שיש קושי קלת חוששים לאטום . קיוון כס
 אות ז' ונשם זצ"ש וק"י קק"ק"ב וכ"כ תצ"ש לקוון ק"י לה סק"ה ע"י לקוון ק"י ל"ה אות ו' :

קעז שם בתיקה וה"ה קלה כען ערפה . והיינו כשנרגיש זה קלות לפי אונד הדעת שלא
 כדרך שאר ריאות . שו"מח אות כה זצ"ש ק"י כג לב"ש אות כה וק"י פו ונ"ש קק"י"ח
 שפ"ד קק"כח לק"י שם סק"ד ז"ל שם קיוון שם אות ג :

קעח זה שהיא קלה כען אינו אלא ערפה ונכסף . לב"ש קק"פ"ו קיוון שם וק"י קק"ק"ג .
 וכ"כ דאס נחערב חתיכה אז ונבהוה זו עם חתיכה ונכשרה ואח"ך נפל ונתערבתן זאת
 לנזקוק אחרת יש להכשיר . קיוון שם ונשם זצ"ש קק"ק"ו וק"ו

קעט ודוקא כילה קלה כען או רובה אכל לא בנזקוקה . קיוון שם וכתב שם הטעם צעטרו
 ק"י קק"ה דאי בנשוושה פקולה הי"ך אפשר להצמין קלות כזה וכ"כ תו"ז ק"ו :

קפ ונעשה שהיה צעירנו פה בגדלד יב"א שוללו ריאה אז כרגל חנוור שלה היא קלה כען
 דהיינו שהרגישו זו שהיא קל שלא כשאר ריאה שבשאר ריאות גם לא כשאר אונות שבצ"דו
 באיתה ריאה ולא ראו זה כבוד כלל אלא הרי הוא כרום שאין זו ונשם והציאו כוה ריאות
 של שאר בהונות וראו שאין זה דוונה לשאר רי"ח לקלותו ובכבודו ועצמי עירנו ה"ו הער"פו
 הצהונה שהיא והגם דכתב הקיוון דבנזקולתה כשרה כו"ש לעיל צמנוך וודה צום שהיא ערפה
 דהוא כהצ הטעם צעטרון ונשם שא"ה להצמין קלות בנזקולת וכן נמי הו"ק"מ כתב זה הטעם אכל
 צכ"ד שהיא אונת שלימה והיא מופרדת ונשאר האונות יכולים להצמין צמנוש האונת שהיא קלה
 קלה כען וכמו הנועשה שהיה שהרגישו עצמי עירנו ה"ו בקלות ועל כן פשוט הוא שבזה מודו הקיוון
 והו"ק"מ דערפה . ונה גם שכ"כ הרב ונ"מ ז"ל ריאה דדווי"א לאופתא אות ג' שכתב וז"ל
 והיינו כו"י בנשוושה ונעשה דלעיל א"ך לבי ונגוגם איך אפשר להצמין הקלות דנשאו לכן לריך
 השומע ליתן השגחה גדולה לזו ולא להורות צדין זה צלי שאלת חכס עכ"ל הרי שה"ו ונ"מ
 אפר בנשוושה אלא שכתב שא"ה להצמין הקלות אכל צכ"ד שאפשר להצמין הקלות כו"ש ודאי
 דוונריף צום והגם דהקיוון שם כתב דלא כו"מ ונ"מ צום שאפשר להצמין עודה וכונש"ל :

קפא סעי' יא ריאה שנתנוקסא וכו' ובסתולין אותה וכו' ותפול חתיכות חתיכות וכו' .
 כ"ל אפ"ו לא נחתך ונפל ונונה אלא ונשאו ערפה דלא גרע ונריאה

שיקצה אפ"ו כל שהוא דערפה . שו"ב קק"לו זצ"ת קק"כד זצ"ש אות כ"ה קיוון כלל י"ז אות ד' :

קפב אף אס לא הפול אס הגיעה ללקוחא שברופא גוררו ונענוידו על צטר מי ערפה .
 כ"הג הב"הט אות ו' פרי"ת קק"ל זצ"ת שם ש"ע"ה אות ל"ג . ויהו אן לא

בקאיין צצטר שברופא גוררו אלא כל שרואין אותה שרבה ליפסק ציד חייטין שנתנוקסא
 ונרפה

(יט)

וטרפה • קמו"ח ארת כ"ו לז"ש ארת כ"ו צ"ל שם צעו"ז קק"ו עכ"ה שם ארת י"ז קוונן שם :
קפג קלקול זה דעקסוקס הוא גם בקרונני הריאה דאי הקרונני חזקים וקלקול זה הוא
 צער הריאה לית לן זה וכעצמא דין זה צקע"ו וז' לז"ש קק"פ צ"ל שם צעו"ז קק"ה •
קפד ונעשה שהצ"ח ריאה לפני הנוורה ונפחה ונפל עונתה התיבות התיבות ולא ילא הרוח
 ולוח הנוורה לנפוח בחזק עד שפבל כל צער הריאה וראו שהיה צפנים לריאה קרוס
 חדש על הריאה כלומר על הקופפות והכס"י : הגהות ונהר"ל ככ"הג הב"ב ארת פ"ג פ"ח
 קק"ל ז"מ שם צ"ל קק"ל ש"ע שם שו"ח שם לז"ש שם ונ"ז קק"י וק"י ואלה הריאה
 שלימה אח"ך וכל ווס כשרה ע"י כפיחה צ"ל שם צעו"ז קק"ו עכ"ה שם ארת י"ז • והנה
 ונשנע ונדברי הגהות ונהר"ל דא"ס י"ט קרוס חדש על הקופפות הגם דליכא צער חדש על
 הקופפות תחת קרוס החדש אלא דוקא הקרוס על הקופפות ונכס"י עכ"ה אחר שכתב ונהר"ל
 קרוס חדש על הריאה כהצ"ח ר"ל על הקופפות פ"י שלא תטעה לומר שלר"ך ג"כ צער
 על הקופפות אלא קרוס על הקופפות שרי זהו פשוט צכוונת ונהר"ל וכן ונשנע כו"י ככ"הג
 ז"ל שכיון שהקופפות קיימים הגם דלא י"ט צער ונכס"י וכן ונשנע צפ"ח ז"ל שהעתיק לשון
 ונהר"ל ונהל צולה וכן הב"ב העתיק לשונו כו"י • ויהו השו"ח כתב והריאה שלימה כד"ס
 וכ"כ הו"ש והלז"ש והריאה שלימה וכל ווס ע"י ונשנע ונדבריהם אלו דבעינן תחת הקרוס
 החדש ג"כ הריאה על הקופפות ונדקטו דבריהם והריאה שלימה וכו' ונשנע דשלימה היינו
 בצער ג"כ ונזהר כהצ"ח קוונן שם ארת ה' בעינן שיהא קרוס החדש פרוט על צער הריאה ולא
 כגי צקרוס וצקופפות לצד"ס אלא לר"ך שיהיה צער צין הקרוס החדש והקופפות ע"י צערו
 קק"ח וכתב שכ"כ הצ"ח להדיא ע"י וכ"כ הו"ש קק"ק ונ"ש הצ"ח • וקי' דהם הצ"ח
 ונעשה זה ונהגות ונהר"ל ונהר"ל לא צעי צער אלא צקרוס חדש וקופפות לצד כגי כו"י
 שהוכחו לעיל ונדבריו ואלה השו"ח והלז"ש פ"יג"י לפחות היה להם לצער זה בתצ"ש והלז"ש
 צ"ח אוריו ועל ל' הדוחק נוכל לומר דנאי דקאורי הלז"ש והשו"ח הריאה שלימה דהיינו שלא
 י"ט צקרוס החדש שום נקב ולא רעותא אחרת וגם שהוא דוחק ונ"ש על כרחו לשענוס כן
 צלשונס כי סיכי דלא לפלגו על ונהר"ל דא"ס הם פ"יג"י על ונהר"ל הו"ל לפרש ולא לקרוס
 ועל כן לפ"ק היה נראה דלענין הלכה י"ט לפקוק דלא בעינן צער על הקופפות וכ"י הפר"ח
 והכ"הג אלא שאח"ך ראינו שהגאון צ"ח צקע"ו יוד גוגס על הא דהפר"ח וכתב שכיון
 שפבל כל הצער ולא נשאר כי אם הקרוס שעל הקופפות קרוב להיות שהיא בכלל חקרה
 ע"י שהאר"ך וק"י ש"ל רב לנעשה ע"י • וא"כ זהו ודאי דבעינן צער עם הקופפות
 חבל צענת הדחק או צהפ"ו י"ט לקוונן ולהכס"י אף דליכא צער :

קפה פע"י יב ריאה שנואלת נפוחה וכו' אוקרים אותה וכו' • ריאה נפוחה י"ט צח
 צ' פירושים הפ"ו הא"ו ר"ל שנהוקף צעו"י הריאה כדרך וי' שצטנו

לז"ה • וק"ו ונ"ש הצ"ח צפ"ח קק"קו • פ"י אחר שנואלת נפוחה ר"ל שהיא נליאה רוט
 ונאליה • שם ונ"ש הפ"ח ק"ק קו"ז וק"ק קט"ו :

קפו שם ריאה שנואלת נפוחה וכו' • הטעם ונ"ש שהריאה שואצת רוח ונוליה להכיף ללז
 וכשהיא נפוחה תמיד אינה יכולה להכיף ועל כן נרפה הילכך אם נופחין אותה ומהנולת

קלת ונ"ש שהיתה קודם כשרה שהי יכולה להכיף ללז • ככ"הג הב"ב ארת פ"ו ונ"ש ונהר"ל
 צו"ג קק"על וק"י שם וכו' נקטינן ש"ע קק"ל לז"ש קק"פ צ"ל שם צתק"ה קק"א
 הו"ו ק"י פ"ז ארת ג' קע"ו י"ט קוונן שם ארת ז' :

קפז ואין לא צקאין ויהו חריות של דקל חבל הנופת הוא כשנולין הריאה שהיא נפוחה
 או יחזור הטבח לנפחה נפחה אחרת ואלה צפ"ח ז' חקדק הריאה ותחקרע זהו

הוראה שאינה יכולה הנהגות צח"ה לנפוח הריאה וטרפה • ככ"הג הב"ב ארת פ"ה צ"ש ונהר"ל
 פ"טן ז"ל שו"ג שם ש"ע שם לז"ש שם עכ"ה שם ארת כ' ז"ש ארת כ' קוונן שם ארת ז' :

קפח ועד י"ט תקנה אחרת שלר"ך לראות שו"ח נקתה פי תקנה לנעלה צקדשות דס
 השמיטה ונפני זה לא ילא הרוח וננולת נפוחה • קוונן שם :

קפט דין זה דנפוח פוקל צין בכל הריאה או רוצ"ה וגם אונה או או רוצ"ה פוקל חבל
 צוקלת

צוקלת י"ט להכס"י • קוונן שם ארת ח' ודלא כהצ"ח קק"ו ש"ל להטריף אף צוקלת :
קצ נפל לקדירה התיכס שנוטרפה ונ"ש ריאה נפוחה והיכה או שנוטרפה נחונת ריאה
 שהיה צח נראה לזון פחות ונלזון צילה א"ל ק' רק נגד חתיכה או ד"ט נפרשים
 ככריות של דקל נפוחה וי"ו נראה לזון ולו ונ"ש ונ"כ כ"ר • וק"ו קוף קק"קטו ונ"ש פ"חז :
קצא ונעשה שהיה פה עירנו בגדלד יע"ח שהצ"ח הנגול או לפני הנוורה שהיתה השדרס
 שלו נקובה לנעשה ונחצור האגפים צגוף ופתח הנוורה ארת השדרס לראות אם החוט
 קיים וראה שהחוט הוא קיים ותלם ואונס ראה שהלעות שצו נחצלת הריאה הם גבוהים
 זראו צריאה שלו שלד או וון הריאה היא נפוחה ולד או היא כצריאה ונכתפיקו צוה דין
 הרצה דהנה צריאה של צהונה כחוצ צקע"ו זה שהיא אקורה וקפק ואל"כ ריאה של עוף ג"כ
 דיכא הכי או לאו • ואחר החפוש ראינו שלא י"ט הפרש צין ריאה של צהונה לעוף וכו' שהצוונס
 נפוחה אקורה הה"כ צעוף שצבל הערפות העוף כהצוונס לצד ונ"סין אונות הריאה וכו'
 שהאר"ך רצינו הכ"הג הב"ב ק"י על ארת א' ע"י וכ"כ השו"ח ק"י לה ארת ו"ה דשאר נרפות
 הריאה הצח"ס ונחונת נקובה הריאה או חקרונו כולם שייכים גם צעוף רק דא"ל לצדוק
 אחריהם עכ"ל ע"י וכ"כ הלז"ש שם וכ"כ השפ"ד ק"י לה קק"ו וק"י לה קק"ט צקפו
 והציא ראינו ונדברי הרונ"ש ז"ל צפ"ח ונ"ש ה"י ע"י וכן האר"ך עוד הלז"ש צק"י על
 ארת ג' ע"י וכ"כ הצ"ל צק"י לה ח"ה קק"כ צתק"ה וכ"כ הו"ו ק"י ח' ארת ו' וכ"כ קוונן
 צדיני נ"הר כלל נח צעטרון קק"ד ונ"ש הגאון צ"ח • וא"כ שנוענו ונ"ש דה"ה צריאה נפוחה
 דיכא הכי עוף כהצוונס ונ"ל לריכין להטריף :

אלא שאח"ך החרנו זה צלרוך חכו"י הסיצה הי"ו ונ"ש ק"כ דכחצנו לעיל ארת קפו ונ"ש
 הכ"הג ופוקים אחריס שאם נופחים אותה והגזים עוד לעלות יותר נחונת הנפיחה
 שהיא כשרה ועוד כחצנו לעיל ארת קפה ונ"ש הקוונן דלר"ך לראות שו"ח אח"ש נקתה פי
 הקנה צקרישות דס השו"ח ונפני זה לא ילא הרוח וננולת נפוחה ונ"ל ראינו לנפוח ארת הריאה
 לראות אם העלה עוד צנפיחה ולא יכולנו שצטעת פתיחה השדרס נקדע הקרוס של הריאה
 ונ"ל לנפחה ועוד ונלא ונעט דס צפי הקנה חבל לא כ"כ וקרענו ארת הריאה הנפוחה כו"י
 נלד הלעות וראינו ש"ל הרוח וון הריאה וחזרה כוונת כל ריאה שאינה נפוחה • וא"כ י"ט
 צוה כ"ס ק"ס ק"ס ריאה זו אם היתה שלימה היתה ונהנפחה עוד וכשרה ונ"ל שלא היתה
 ונחנפחה עוד שו"ח ריאה זו לא היתה נפוחה ונ"י אלא אח"ש ונ"כ קתיננה פי הקנה צדס
 דהגם לא ונ"י דס הרצה שראוי לקתוס פי הקנה שו"ח עכ"י הלך הדס וגם הוי ק"ס
 הנההפך ק"י שנקתהו א"ה ונ"כ דס או היתה נפוחה ונ"י ונ"ל שהיתה נפוחה ונ"י
 שו"ח ארת שלימה ונפחו אותה היתה ונצתה עוד נחונת הנפיחה וכשרה • ועוד י"ט ק"ס
 אחר שהנפוחה עלמה היא אקורה וקפק כו"ש וכן ז"ל וכיון שיעקר אקורה הוא וון הקפק
 אפי' אם לא י"ט לנו אלא קפק או כשרה כ"ש הכ"ה ש"ס צ' ספיקות והחרנו אותה צ"ל קפק :

אח"ך ראינו שהציא זה הדין צריאה עוף שהיתה נפוחה כו"י ז"ל צח"ד ק"י י"ט ונ"ו ק"י
 כו"י צריאל ז"ל קע"ו י"ט צלוחה או שדחקה צצלים והוכתה וכלכר הדס תחת הריאה
 וכו' וראו שהריאה היתה עבה ונפוחה והעריפה כו"י כו"י נחונת הנפיחה ע"י הרי שהרי
 כו"י אקר הנפוחה של עוף כו"י ריאה צהונה וכוש"ל • אלא שראינו לה"ו ונהר"ך ז"ל שכתב
 עליו דל"ן נראה לע"ד דל"ן להיסיף על הערפות וכו' ע"י ולא ירדנו לדעת הרי צוה דנאי
 הוכפה ש"ך צוה וכלל הצ"ח ונכונה פוקים לעיל דצבל ונ"י ח"ן הפרש צין עוף לצהונה
 וככ"ה צריאה נפוחה נרפות בלה ונ"ש נקב וצקצ צריאה ח"ן הפרש כלל צין עוף לצהונה
 כו"י שכי"ל לוי בגו"י פ"א"ע דכל נרפיות שונו חכמים צצהונה כנגדס צעוף הרי דפן א"ל ח"ן
 צוה הוכפה צלו"ן קדברי ונהר"ך ז"ל שצו ונונו ולא זכינו להציגס והעיקר כדברי ונהר"ך
 ז"ל אלא שאנחנו החרנו ככ"ד ונ"ש נעמיס אחריס דק"ס • ונ"ו עוד נעשה סקיף להיתר
 שלנו דלעיקר דנולת ונהר"ך ונ"י צנפוחה הגם שאין הלכה כוונת ונ"ו סקיף ונ"י הוי
 והיתר שהחרנו ח"ן צו חש" • אחר זונן רב הגיע לידינו שו"ח י"ד יוסף הכ"ה ונ"ו ונ"ו ונ"ו
 וראינו שם צק"י י"ט שהטריף צריאה עוף נפוחה ע"י וכ"הו :

קצב סעי' יג ריאה שיצטע אפיו ונקלטה טרפה וכו' ונקלטה לאו דוקא אלא ה"א ושהו טרפה ככ"הג הג"הטו אות ונג ש"יג קק"ווא זצ"ת קק"ו סעי' א

אות כח לצ"ש אות כח צ"ל ה"א אות א לק"י ק"ו כג אות א תו"ז ק"י פו אות יוד סעי' או קוונן כלל יח אות א :

קצג הא דיצט אקורה צין ונראה ריאה צין ונראה ונוגלה כן ונשנע ונצ"ש קק"סה לצ"ש קק"לצ קוונן שם אות ז :

קצד קצה אפיו אם יש ונוגלה או ליחה וכה"ג תחת היובט לא ונסי הגם דבאטוס ונסי לצ"ש שם :

הא דיצט טרפה דוקא ונצחון אבל יצט ונצפנים כל שהקרויים ונצחון יפ"ס כשר דחקרון ונצפנים לא שמי' חקרן ולא גרע ונצפכה כקחון או כנוקס . לצ"ש קק"ל צ"ל

שם צענו"ז קק"צ . ולריך לשער דאס כתיצט כ"כ שיטור שאס ינטל הסער ונשס יהיה החלל והחוקט יתח ונרביעית הלוג טרפה קוונן שם אות דו ונשס צ"א וק"ו קק"קט ונשס הנו"ו

ווי"ו יש להכטיק אם כיצב וווליא דס . זצ"ר ק"י ט ונוקפ"ס קק"ט ונשס הצ"א קוונן שם :

קצו שם והוא שחא נפרכת צלפורן פ"ו כשונשונן צה צלפורן היא נפרכת ואף אם אינו נפרך צין האלצעית ונעשה פתיחין ווי"ו כשנפרכת צלפורן יצט וקרי וק"ו הדברים כשנפרכת צין האלצעית . ראש אמרי' קק"קפו ע"ש"צ :

קצז שם והוא שחא נפרכת צלפורן נקטינן צזה כקו ונרן ז"ל צצ"י אפיו צוה"ז דאס אינה נפרכת צלפורן כשרה צהחלטו צלי צדיקה ככ"הג הג"הטו אות ג והגצ"י אות

פ"ו ואע"ג דאינו עולה כנפיהה ולא עיילא צה זיקא כשרה פרי"ת קק"כס וי"א דגס צזה לריך לראות שיהיה עולה כנפיהה צנוקס זה פרי"ת קק"כח ולג קו"יג קק"ווצ זצ"ר ק"י ט צתווידי'ס

קק"ווד ונשס צ"א . ואס אינו עולה לריך לקרוע הקרוס ולנאות אם יש שם ונוגלה או ונחנכנד כשונשונן עליו רוק או נו"ס . הצ"ש קק"כס זצ"ר שם ונשס צ"א . וצטעת הדחק יש לסויד על סברא או סכן ק"ו ונרן ז"ל צצ"י :

קצח שם צהגה ואס ונשרטט צלפורן וכו' ונראה שטרטוט צתיכה נקרא יצט וטרפה . אם כשונשרטט צלפורן על צטר הריאה וחחר לקדמותו ונעלמו לאטו לאטו אע"ג דאינו חחר

לחלח צהקרת הלפורן כי אם צהנושך קלת לא הו"ל יצט וכשרה אבל אם חחר לקדמותו ע"י ונשנוט ידי'ס או כציהה יהיה אפיו לחלח הו"ל יצט וטרפה . שו"ת אות כח הצ"ש קק"סה לצ"ש אות כח צ"ל ח"ת אות צ זצ"ת קק"ו לק"י ק"ו כג סעי' צ עכ"ה שם אות כח חכ"ה

כלל יוד אות טו קוונן שם אות או זצ"ר ק"י ט אות ז :

קצט אם ונשרטט צלפורן ואינו חחר אע"ג דנוקצ צאותו ווקוס וווליא דס יש לחקור דילנול כתיצטו הקרויים לצדס ואפיו עולה כנפיהה טרפה . צית אצרהס צל"ת

קק"ל ונשס צ"א הצ"ש שם לצ"ש שם לק"י שם קק"ד עכ"ה שם צ"ל שם חכ"ה שם קוונן שם :

ר אם היא אינה נפרכת צלפורן דכשרה אף דכדק על ידי נקיצה ולא ילא דס כשרה כן ונשנע ונחמו' דף וו ע"צ קוונן שם ועיין צעטרון קק"ג :

רא אם נצטר הקרויס ונחמת נפיהה צנוקס שהיא יצישה א"ל צדיקה אחרת לראות אם נפרכת צלפורן אלא היא יצישה וטרפה . ש"ך קק"ה ונשס הר"ל ככ"הג הג"הטו אות וו ונשס דו"ש"א צל"ג שו"ת שם לצ"ש שם לק"י שם עכ"ה שם צ"ל שם זצ"ת אות ל :

רב אם נו"ל קונט על הריאה פ"ו כונו גוואל והצטר שצתוכו הוא כעין חרילין יש לחוש ליוצט ולריך לנפיהה לראות אם לא ונצלצלה ואפיו אם יש על הקונט ונראה אדום

או שחור קלת או לצן קלת כל שאינה טרפה ונחמת הנוראה לא אונקין דהר"ל הוא שכן דרכו של קונט להיות לצן או אדום או שחור . ככ"הג הג"הטו ונשס דו"ש"א אות ונח צל"י קק"לצ

לק"י ק"ו כג אות ה צ"ל שם אות ד . וק"יס הצ"ל שם צתק"ה קק"ג דרצ"ס צדיקיס טעו צדין זה וצבוריס לוונר דלריך להיות דוקא צתוונות הללו וכו' אבל טעות הוא צידס ולא

כאונו קיוני'ס הללו אלא לאשונעין דלא הוי הר"ל וכו' אבל צחמת אם יש כעין גוואל צריאה וצטר שצתוכו היא קונט כעין חרילין הוי קונט אף שאין צו ונחמו"ת הללו וכו' ולריך לצדק אם אינו יצט או אם לא נקדע הקרוס קוונן לקונט עכ"ל :

רג ציצט לא ונסי כשונרכבין ע"י תחצולות . הצ"ש קק"ו לצ"ש אות כח וצק"לצ כחצ ולונעטא ל"ע קוונן שם אות ז :

רד רה יצט פוקל ציתרת שהיא צדרי דאוני . קוונן שם אות ג . וכן ציתרת ונקונא לד"ן :

אם השטרטוט נראה לתוכה והוא צין אונה לאונה ונו"ל שם סכרה כקדרן אפיו ונכסה כל ווקוס היצט טרפה דכיון שווקוס אחיות הסכרה הוא יצט אינה הולכת ומזק וקופה

ליסתר . זצ"ר שם צנוקפ"ס קק"ט ונשס צ"א וק"ו ונשס הנו"ו קק"קד אלא שכתב שם דכ"ו ונכטיק והפסנו צכ"ו ולא ונל"טו סכהצ כן ואלדצ"א ונדצ"ו ויכה שהוא ונכטיק ע"ש ול"ע :

רו סעי' יד לונקס כולה אם ונחמת צני אדס וכו' ואס צד"ש וכו' כשרה . וק"ו לדצר צד"ש כשרה יראה הו טהורה וצד"א טרפה כי רצה רעת האדס .

ככ"הג הג"צ"י צסס דו"ש"א אות ל שו"צ אית ז :

רז העיקר הוא כקו ונרן ז"ל דאס לונקס ונקלטה כשרה וא"ל צדיקה . ואס לונקס רובה הוי ככולה וטרפה . ט"ו קק"ך ש"ך קק"כט ונשס רש"ל ככ"הג הג"צ"י אות לג פרי"ח

קק"לג צל"י קק"לד שו"ת אות לג הצ"ש קק"עט פליתי קק"יג שו"ת קק"לג לצ"ש אות לג חכ"ה שם אות טו צ"ל ח"ת אות ו לק"י ק"ו כד אות ה וקק"קלצ עכ"ה שם אות כב זצ"ת קק"כט :

רח הגם שכתצנו דאס לונקס ונקלטה כשרה וא"ל צדיקה ווי"ו צדיקיס אותה כנפיהה ואס עולה קרוס הריאה צנפ"י יתה וכל הספיקות וכשרה ואס לאו אפיו לונקס ונשהו טרפה

ודין ווקוס אטוס . וכן הנוכח כי אנו צקיאין צצדיקה זו . שו"ת ק"ו קק"קד וק"ו קק"ונו :

רט אם לונקס אינה עלינה לע"ג דשאר הריאה לא לונקס ונכטיקה צפוטרי'ס ווונקס צה גס נותן פוטרי'ס צתוך סקנה ושודך ואס אח"ך חזרה לקדמותה כשרה ואס לאו טרפה .

והכ"א לא ונסי שהשה ונע"לע צפוטרי'ס דכיון דעדין לא שלטו הקלול כ"כ אי אית דהסדר לחלח הו"ל למהדר . ט"ו שם ככ"הג שם פרי"ח שם צ"ל שם שו"ת שם ונש"ו קק"ך לצ"ש שם

חכ"ה שם שו"ת שם זצ"ת שם עכ"ה שם אות כ"ג לק"י שם ז"תו ק"ו טו אית י"ב צ"ל שם אות ז :

רי אף דלכתחלה אין לשהות אותה ונע"לע ווי"ו דעצד ואחרוני ושה ונע"לע וחזרה לצריאותה נראה להחזיר צה"שנו . לצ"ש קק"קד צ"ל שם צתק"ה קק"ט :

ריא אם לונקס אונה או ועטינו לה תקנה הכ"ו וחזרה לצריאותה אין חילוק צין שהופחדה צד"ש או צד"ש דאף שהופחדה צד"א כשרה ואס לא הדרא אף צד"ש טרפה . שו"ת

שם לצ"ש שם צ"ל שם לק"י שם אות ו עכ"ה שם :

ריב אע"ג דצלונקס אונה או וצדיקין לה ולא חזרה לקדמותה כתצנו לעיל צאות רע דטרפה ווי"ו שפיר כתצנו צק"י לה אית לא דאי איכ"ג ציוני ודי צשנאל ולונקס או ון

השנאל טרפה דהכ"א אונקו להחזיר ולא להקל . שש"ד קק"כט ז"תו צדין חליף ק"ו י"ג :

ריג אם לונקס אונה עלינה או אונה וכתצנו לעיל דטרפה והכ"א לא ונסי לה שיקרע הקרוס ושנאל יונלל ונוגלה או יסי'ס רוק צנוקס הקרע כדלעיל גצי אטוס דחתס צעינן רק שיהיה

חיות צנוקס אטוס אבל הכ"א צעינן שחיה'ס הנוגלה עתידה ללחא צחיה'ס ותוכל להצ"ף על הלצ וכיון שלא יראה ע"י השוטרי'ס וע"י הנושנוט ציד גס צחיה'ס לא היתה ונכנת ללחא

וצטלה ונוללכתה והו"ל כחכרה אונה וטרפה . ועיין לעיל אות קן שו"ת אות לד לצ"ש אות לד לק"י שם אות כד צ"ל שם צענו"ז קק"טו :

ריד רוב הא"יה או רוב האיונה ככולו כדק"ל צכל הסורה רובו ככולו ואפ"ו כשאר צהאי ויעוט כט"ד לא ונסי כיון דנחתלה לא כצדחא כך קטנה . שו"ת שם ונש"ס קק"פד

לצ"ש שם קק"קטו ונש"ו קק"ך לק"י שם עכ"ה שם צ"ל שם צתק"ה קק"ח אות א :

ריו ונשס שהיתה יתרת ונגצה פחות ונע"ד ולונקס ונקלטה אי כיו"א כיון דאס תחזור לצריאותה קוב יהיה צה כט"ד וטרפה או לא . והס"ב יד שאול הצד"ו סצ"ב הש"ך

שהיא כשרה צהפ"ו דכל טעם דלונקס ונקלטה דלא אכפת לן היינו ונש"ס דכ"ו לונקס שלא ישחנה הטצע של הצריאה ותחזור לצריאותה והיינו דוקא צלונקס אונה אבל יתרת דהוא צלצול ס"י'רה והשתכות הטצע קוב וון הכ"ו לונקס דלא תחזור לצריאותה ותשאר צלונקס ויהיה פחית ונע"ד ואיכס אלא לדלול צעלנול וכשר גס י"ל דהוי כחכי רואין דרואין ונח שלונקס כאלו כחשצו והו"ל

אלצנו לטעום כח ללחך בלשון דלא נפקא לן ודי לזונתנו להכשיר בלתי שום צדיקה כאמור . הו"ו ע"ס א"ת ג :

ד לע סדרך הצעות הגדולות לפעמים שאין הוי"ו שצחוכה מוולח"ס כל הצעות ונשפ"ס כקיהן הנה והנה צהוך הצעות וכשר אפי"ו א"ס י"ט ריקן בחוכו יוחר ורביעי"ת וה"ה צצועה וע"לע או צפול"י צוקומות שאין בהם איסור נחמת השפול"י או נחמת המע"לע או אפי"ו י"ט צהם ריקן צהוך הצעות יוחר ורביעי"ת ג"כ כשר . לז"ש צהג"ה צקיף א"ת כו מק"מ קק"מ ונשם הכ"ל זכ"ר ק"י יוד צמוקפ"ס קק"ג ונשם הכ"ל :

ה א"ס נולל צעות ולי"ה ד"ס כשרה . שו"מ א"ת א לז"ש א"ת א א"ת ה פ"ה א"ת ק"י לה קק"ג וק"י"ס ע"ס אף הלוח"ס וולח"ס ד"ס והעור א"ת ג"כ נרפ"ה דכ"ו דהא"ד"ס העור לק"י הוא דכל דהא"ד"מ ע"י ונכה ערפ"ה וקס"ק א"ל הא"ד"מ צב"ש"ה ולא צע"ה כשרה וכו' ע"י"ש . וכן ונכה"ג"ו פ"ה צב"ל"ד יע"מ כ"ס הפ"ה דכ"ס"ל"ל צעות ולי"ה ד"ס נ"ר"ק ד"ס ו"ן הצעות ו"ס הא"ד"מ"ות שלט"ה צב"ג"ה העור ונע"ר"פ"ן א"ת"ה ו"ס ל"ה הא"ד"ס העור א"ל ר"ק ד"ס כ"ס צחוכה ונכ"ר"ס א"ת"ה וכן ע"ק"ר :

ו א"ל לצדוק הקופות כשנולל צעות צרי"ה . וכן ז"ל צ"י תו"ו ע"ס א"ת ד תצ"ש קק"ד וכה"ז הצ"ש ע"ס וד"ל כה"ל ד"ק"ל ד"ס י"ט צעות צקופות י"ט לצדוק א"ס כד"ק צקופ"ן דל"ת דח"ש לה"א וכל האחרונים וכו' ע"י"ש וכן הלצ"ש סכ"ר צ"ה צק"מ וק"י"ס צק"מ ו"ל השול"ה וכל זה כל צעות ימ"ד"ה או אפי"ו הצ"ה דחוק"ס זה מ"ס א"ן צו ש"ס חל"ק ואפי"ו י"ט צ"ה מוגל"ה ע"מ"ק או מ"ס ע"מ"ק צ"ן גדול"ה צ"ן קטנ"ה צ"ן עומד"ה צעומ"ק מ"ל או ל"ה ל"ת מ"ל דח"ש לה"א כלל וכשר"ה ו"ל"ה צדיקת קופות עכ"ל וכן העתיק דצ"ו הצ"ל ע"ס צע"מ"ו קק"מ זצ"ש א"ת א :

ז צעות ישנה ערפ"ה כ"ל היא כשהצדוק ונכ"ס ידו לצדוק ונחמ"ק"ת צ"ד הצדוק שהיא ונעופ"ה ערפ"ה וכן רב"ל"ת להנול"ל ונע"ר"פ"ן . כ"מ"ה הג"מ"ו א"ת צ ונש"מ מ"כ יו"ן ונש"מ צ"י קק"מ לח"ה"ס קק"מ ע"מ"ה קק"ג לז"ש קק"ג צ"ל ח"מ"ל צתק"ה קק"מ עכ"ה ק"י ע"ו א"ת ו"ן תו"ו ק"י י"ה א"ת א קו"ן כלל כ"ה א"ת ו ק"י"ס ו"ן לה ש"ס הכשר בעול"ס :

ח א"ס נולל"ו ו"ן צעות צרי"ה שקולפ"ן א"ת"ה צ"ד"ס והרי"ה כשר"ה שליו"ה צוק"ס הצעות ול"ו קור"ן שלפ"ח"ת י"ט להט"ר"ף ואפי"ו נפ"ה"ה ל"ה ונכ"י ונע"ס דל"נ"ל ה"ה קצ"ה צוק"ס הצ"עה וחז"ה והצ"ר"ה וק"ר"ס ש"ע"ל"ה א"ת"ה ק"ר"ס . כ"מ"ה ע"ס ע"מ"ה ע"ס צ"ל"י ע"ס קו"ן ע"ס א"ת ה לז"ש ע"ס צ"ל"י ע"ס עכ"ה ע"ס תו"ו ע"ס א"ת ז וכה"ז ע"ן צ"ה ונע"ה ל"ד"ו והט"ר"ף וסכ"כ ה"ו לה"מ"פ ז"ל וכ"כ ה"ו יו"ן ע"ה ז"ל וסכ"כ ה"ו הלכה לנע"ה ולק"מ"ל וש"ן סכ"ס ה"ו א"ר נע"ל"ס ק"י ע"ו וד"ל כה"ו ז"ה הו"ה ש"הכ"ר ג"ס ד"ל כה"ו ר"ש אפ"ר"ס ח"ל"ק צ"ן מ"ס זכ"ס למוגל"ה א"ל ד"ל אפ"ל"ג"ן ואפי"ו צו"מ"ו ערפ"ה וכו' ועוד א"ר"ך הצ"ה ע"י"ש צהו"ו"ו וד"ל כ"ס ל"ע"ר רוד"ס א"ת ג ע"י"ש :

ט הנופ"ה ל"ד"ע א"ס היא שלפ"ח"ת או צעות שליו"ה הוא ע"י העצ"ה האלצ"ע על השלפ"ח"ת צחוק כ"ל א"ס נק"ר"ה היא שלפ"ח"ת דק"ר"ס הרי"ה הוא ק"ה ונכ"ד"מ"ק"ן על הצעות היא כשר"ה לנ"ק"ס הצ"ר ולא לח"ן מ"ן הק"ר"ס ו"ו ש"ש"ה צהעצ"ה האלצ"ע היא שלפ"ח"ת שה"ה נק"ר"ה ונח"י"ס . הו"ו ק"י י"ה א"ת ג :

י שלפ"ח"ת ה"ו אפי"ו ה"ה ולי"ה ר"ה ערפ"ה . ונ"ח"ה העולה צ"ק"ר המוצ"ה ק"ף קע"י ח קו"ן צע"ר"ן כלל כ"ה קק"י :

יא ונ"ו"ו כ"ל ד"ה דוק"א א"ס הצעות ה"ה ככל צעות הנולל"ה צרי"ה א"ל הנולל"ה כ"ו שרבי"ל"ת להנול"ל על שו"ן וחל"ז הל"ז ועל הכ"ס והד"ק"ן וד"ר זה ש"ח"ה ככל צהו"ת דק"ת שה"ו שו"נ"ס ונחל"ה ווא"ד והולכ"ס להכח"ש וק"י צעות א"ל שה"ה לז"ה ונחוכ"ס מ"ס זכ"ס ו"ן לה כ"ס צפ"ש צ"ו י"ט להכ"ר"י ע"י קליפ"ה וצדיק"ה תח"ה"ה ר"ק ש"ר"ה הי"ע ש"ה"ה הו"ק"ס תח"ה"ה נק"י צ"ל ש"ס ר"ש"ס א"ת"ה נק"ד"ה ד"ל"כ י"ט לח"ש ש"ס ע"ס נק"ד והע"ל"ה א"ת הצעות ה"ה"ה קו"ן ע"ס ועש"ר"ן קק"י . וכן א"ר ח"ו נק"ס הל"ו (ז"ל) שר"ה כ"ו"ה פעמ"ס כ"ו"ו זה הצעות וה"ה כ"ו"ו הזכ"ר"ת ו"ן לה כ"ס כ"י א"ס ע"ר השלפ"ח"ת והע"ר ק"ה ד"ק הצ"ה וק"י כ"ו

כ"ו שלפ"ח"ת הנולל"ה לפעמים צ"י מ"ע"ס ונ"ו"ו צעות ה"ה ל"ך להח"ש צ"ה הצ"ה וע"י ש"ל"ה ח"ס ונכ"ר"ף כל הצעות דש"מ"ה ה"ה ע"ן הצעות הנקל"ס"ת שכתב"ו לע"ל ונש"מ"ס ל"ך י"ט"ו דע"ת ל"ה הצ"ה :

יב א"ס נולל"ה על הצעות נקודות אדומות או שחורות ע"מ"פ ה"ו"ז זה מ"ר"ה על נק"ס"ס ול"ן מ"י"ב לק"ה א"ת"ה צ"ד ולצדוק א"ת"ה ו"ס ל"ה צד"ק ערפ"ה . שו"מ א"ת י"ט לז"ש ע"ס תו"ו ק"י י"ט א"ת ע"ו ז"ח שו"מ"ל ד"ף כ"ה זכ"ר ק"י יוד צמוקפ"ס קק"ג קו"ן ע"ס א"ת ג

וא"פ"ן הצדיק"ה כ"ך היא ש"ה ק"י"ה א"ת"ה צ"ד וע"ד"ן הנקודות ככ"ר"ת ולא נולל"ה נק"ס"ס או יו"ל"ה הנוגל"ה ו"ן הצעות ד"ך ל"ד"ה צ"ח"פ"ן ט"ל"ה י"ע לקל"ק מ"ק"ס הנקודות ו"ס הלכ"ו ל"ס"ה ז"ס מ"ר"ה שהנוגל"ה ג"ו"ה לל"ו"ה"ה הנקודות הל"ו וכשר"ה ו"ס א"ר"ה סק"ר"ה הנוגל"ה ג"כ ל"ה הלכ"ו הנקודות ערפ"ה ע"ה מ"ר"ה על נק"ס"ס א"ל"ה ש"ע"ל"ה צ"ו ק"ר"ס ונכ"ת"ה ולא"ו כל"ס"ה ה"ה קו"ן ע"ס :

יג וכ"ש א"ס נולל"ה על הצעות ג"כ או שח"ן דערפ"ה וא"ו"ו מוע"ל ש"ס צדיק"ה ד"ה וד"ל נ"ק"ה והע"ל"ה א"ת הג"ר"ז והש"ח"ן וק"י"ו לק"ר"ו ו"ף צ"מ"ל"ה ג"כ או שח"ן על ע"כ"ל י"ט להט"ר"ף וקס"ק . ע"מ"ה ע"ס לז"ש א"ת י"ט קו"ן ע"ס :

יד א"ס נולל"ה על הצעות נ"ר"ה שח"ר ל"ך לצדוק א"ס חל"ך שו"מ"ה ה"ה"ה ע"י סק"ר"ה הנוגל"ה כ"כ"ל צקע"י הקוד"ס א"ת י"ט כשר"ה ו"ס ל"ה ערפ"ה נחמ"ת הנולל"ה שח"ר ע"ס . קו"ן כלל כ"ה א"ת ד י"ד אפ"ר"ס ונש"מ ה"ו"ז :

טו צעות על ג"ה של ר"ה"ה ה"ה"ה ע"מ"ה וכל שא"ר צעות ד"י"ו"ו צולמ"ת יוחר ו"ן הרי"ה ונ"ר"ה לע"ן שא"ן ונוג"ה כלל צהוך הרי"ה ר"ק דצוק"ה להרי"ה צב"ש"ה לז"ד והש"ר"ה ה"ו צול"ו לח"ן ערפ"ה ע"ס"ס דקופ"ה להחפ"ק נחמ"ת חצ"ר הללעות . שו"מ ע"ר אפ"ר"ס ק"י כ"ס פ"ה"ה צק"מ"ל ק"י ל"ו וא"ר"ה מוע"ס א"ר"ה א"ת ע"ו לז"ש א"ת ע"ו שפ"ד קק"י"ז קו"ן ע"ס א"ת צ ק"י ונ"ר"ה ע"י"ס ער"ש ד ע"ף ה א"ת יוד זכ"ר ק"י יוד א"ת ג ונש"מ צ"ל"ה ז"מ"ה א"ת ל"ד לח"ה"ס ק"ף קק"ו וק"ף קק"מ"ו צ"ל"י קק"ד . דוק"א כ"ר"ד א"ל א"ס ה"ה פח"ת"ה ונ"ר"ד כשר"ה . כ"ו"ו מ"פ"ס"ו"ת ש"ה ופ"ר"ה"ה שפ"ד ע"ס לז"ש קקע"מ"ה צ"ל"י ע"ס לח"ה"ס ע"ס צקס"מ"ו דע"מ"ק קק"ך עק"מ"ו קק"מ"ד . וה"ס דהג"ל"ן צ"ל"ה א"ר"ה אפי"ו צפ"ח"ת ונ"ר"ד ונ"ש"ו א"ר"ו"ה סק"ו"ן והנ"ע והצ"ר והע"ל"ל צ"ד"ן ח"ר"ל א"ת קכ"ו ונ"ו"ו כ"ר ד"ה דצ"ו"ו הו"ק"מ"ו ע"י"ש ועוד דה"ס"פ"ד והלצ"ש א"ת"ה צק"י"ה ע"ב"ה ועוד דע"יק"ר"ה ה"ה מו"מ"ה י"ת"ה כ"מ"ש דע"מ"ק ש"מ"כ"ר"ה ל"ה ש"י"ך צכ"ן קנ"ו"ן י"ת"ה ג"ס א"ת"ה כ"ו"ו בצ"ק"ס"ת כ"י עומד"ה להחפ"ה נ"ו"ו ה"י ש"ש"ו לח"ך עכ"ל ו"ל"כ דפ"ח"ת ונ"ר"ד א"ן להט"ר"ף ולא י"ט חש"ש :

טז צעות שכתב"ו צקע"ך שה"ה דצוק"ה לרי"ה צב"ש"ה לז"ד א"ס ה"ה ולי"ה ר"ה ג"כ ד"כ"ה ה"י וכן צ"מ"י . זכ"ר ק"י יוד תו"ד"ס קק"ד :

יז וכל זה צעות שא"ת"ה מו"ר"ש"ה הי"ע א"ל צמוקפ"ה י"ה צע"מ"ה ר"ז א"ף צולמ"ת הצ"ה ח"ן יוחר ונ"ר"ד ועומד"ה צוק"ס סק"ר"ה לללעות ואפי"ו ה"ה ח"ס צ"ל"ש"ה וכל ע"ן כשר"ה . שו"מ ע"ס לז"ש קק"מ"ו שפ"ד ע"ס ונ"ו"ו ע"ס זכ"ר ע"ס קו"ן ע"ס . ולא ד"ו"י לזעות צ"ח"ה עליו"ה של יו"ן דח"ס ל"ה ג"ד"ח"ק לח"ד א"ת"ן על"ה א"ל"ה ע"ס"ס דד"כ"ה להחפ"ק צג"ר"ה ונ"ה"פ"ל"ל ונ"ש"ל"כ ה"כ"ה . תצ"ש קק"מ"ו זכ"ר צמוקפ"ס קק"מ :

א"ה דר"ח"ת"ה להכ"ה"ג ונ"ר"ד"ה ז"ל צקפ"ר"ו תו"ו ק"י י"ט א"ת ז ונכ"פ"ר"ו כד"ל ח"מ"ל ק"י ע"ו שהול"ל"ה ד"ן ח"ד"ש ש"ה"ס נולל"ה צעות ע"מ"פ האו"ת"ה או האו"ת"ה כ"ר"ד ערפ"ה ע"ס"ס י"ת"ה על ג"ה ע"י"ש צקפ"ר"ו כד"ל שה"ר"ך הצ"ה . והנ"ה"ה גדול"ה על"ו ש"ד"ן זה ל"ה י"ט א"ו מ"ן הפוק"ס"ס ל"ה ע"ן הר"ש"ו"נ"ס ולא ע"ן האחרונים שכת"ב ד"ן זה א"ל"ה ה"ה הנו"ל"ה א"ת"ה ונכ"ר"ת"ו ול"ד א"ת"ו מ"ד"ר"י סכ"ה"ג צק"י לה סג"ה"ו א"ת"ה כ"ה שה"ז"ה ונש"מ ונ"ר"ש"ג ג"ל"ו והצ"ח"ו א"ת"ה לע"ל צ"ד"ר"ו ק"י לה א"ת ע"ה ד"ה"ס י"ט י"ת"ה מ"ג"ה פח"ת"ה מ"ר"ד וצ"עה על"ה ונש"ל"ו"ת"ה ל"ר"ד ערפ"ה ע"י"ש . וכה"ז הנ"ל"ה דהטע"ס ה"ה ונש"מ דדופק"ה צללעות ונ"ה"ת"ק"ה הצעות ונ"ק"ה ה"ה"ה א"ס צעות לצ"ד"ה כ"ר"ד ע"מ"ה הרי"ה ג"כ ח"י"ש"ן דהפ"ק צללעות וח"ק"ב הצעות וא"ר"כ"ה יוחר י"ט לח"ש צעות כ"ר"ד ג"ר"ד"ה מ"ש"ל"ו"ת ע"מ"פ י"ת"ה ו"ל"כ צ"ד"ה"ה ה"ה צעות כ"ר"ד על ג"ה דערפ"ה ע"י"ש דצ"ו"ו צ"ח"ך וצ"ח"ס"ה והכ"ו"ה י"ת"ה להפ"ה צק"מ"ל ק"י ל"ה

ז"ל גם אם לונטה צטרטס יש הפרש שיעור צו טענות ולונעלה הולכות ונותרות עד שזוכות
או שונגיות זצ"ל טרפה כפי הרש"א ז"ל אלף צעין שיהיה ציניהם צו ח"ש צין לונעלה
צין צטרטס פרייה קק"ו וקק"י שונות אות ו שפ"ד קק"ו לצ"ש אות ו הל"ו ק"ו נו אות
צ צ"ל ה"צ אות א עכ"ה ק"ו נו אות כד קוונן טס אות א :

פח בהפ"ו יש להחיר כל שיש הפרש לונטה צטרטס כראוי אף שלונעלה נגעי אהדדי
לצ"ש קק"י צ"ל טס צחק"ה קק"צ וכהצ הל"צ טענס כי כן דעה רוב הפוסקים
ע"ש קוונן טס ולדין וננהגו פה בגדלד יע"א להטריף צדון זה אף בהפ"ו יען כי לא
שיך חללנו הפקד ונעט לאפ"ו צצהנות גוי יש הפ"ו וק"ס וק"ס הקהל כונס"ל אות צ וא"כ
כיון שהנכב הוא להטריף ונכרה לונר אפ"ו בהפ"ו ואלו כש"ס טעה הדחק ודחק הצטר
שאינו נוכל וננהגו להטריף צדון זה ופעם או אירע צע"ש ונעשה כזה שלונטה היה צו ח"ש
ולונעלה היו נוגעים והיה דוחק הצטר והטריף ח"י נק"ס הלוי (ז"ל) ונשום ט"הד וכפי הל"צ :

פט ואם הצעות דצוקים זה על זה יותר ונדאי עד שיש לחוש שז"א ניקצ ע"י דחיקתן
ועלה צו קרום יש להטריף והכל לפי ראות עיני העורר : לצ"ש טס קוונן טס :

צ טס צהגה והוא שיהיה צונה שונפריש ציניהם ונ"ר אלף אה ה"א וננהגו וננהגו או וננהגו
אחרת אפ"ו טה"א וננהגו הכשרות שיתבאר צק"ו לה כיון שחתתיו וננהגו ה"א קו"י
וערפס : ע"ו קק"ה ט"ך קק"י פרייה קק"י צ פרייה קק"ה כ"ה"ג ה"צ"י אות כט טע"ה קק"ה
צ"י קק"ה שונות טס לצ"ש טס שפ"ד קק"י חכ"א כלל י"א אות ה זצ"ת קק"י טלנו טס
לק"י קק"ה עכ"ה טס אות כה צ"ל טס תו"ז ק"ו כ אות ד :

צא ט"ה אה יש צין צו צעות טיכ"י או וננהגו וליכא הפרש צטר ציניהם כד"ן טרפה
שונות טס לצ"ש טס צ"ל טס צעו"ו קק"ה לק"י טס :

צב הצ"ד דקודס נפ"ה היה הפרש ציניהם וע"י הנפ"ה טס סווכים ואין הפרש כשיעור
הכ"ו טרפה לכל וי"ל דריאה כנפוחה ונעטרינן ועל כן לריך לנפוח אפ"ו אה יש צהס
שיעור על"ל דף יצ קוף ע"א זצ"ר ק"ו י"א קק"ו ונ"ש צ"א"פ ודוקא אה נפוחה כדרכה אלף
אה נפוחה יותר ונדאי ונתקצו כשרה זצ"ר טס :

צג אה ונחונת דקות ההפרש לכ"פ לניקס על וננהגו ונ"א להבחין אה הוא ונ"ר או וננהגו
וננהגו או וננהגו כשרה טרפה דלא ונעטרינן ליה א"כ חז"ן הכשרו צהדיא . לצ"ש קק"ל
זצ"ר טס קק"י ונ"ה צ"ק"הו קק"ד ק"ו לצ :

צד וננהגו ונעטע דכ"ש אה כצדדה הריאה או כחכה ולא הספיקו לצדקה טה"א טריפה ופסוס
צה אה פתחו הצועה והול"ו הוננהגו או כהרוקנה הצועה ע"י ונעטע או ונ"ש או טה"ה
וע"כ נעשה הפרש ונ"ר טרפה : לצ"ש טס קוונן טס אות נ זצ"ר טס אות או צק"ו
וקק"י ונ"ה טס צ"ק"הו קק"ה :

צו טס צהגה יש ונעטריס וכו' אה הו"ס טצהס זכ"ס וכו' כצ כחצו לעיל אות נו דוננהגו
צצועה צפול"י אפ"ו צו"ו טרפה :

צז טס צהגה צועה על חרין וקונט טרפה וכו' לא ונעטע צוק"ס שאינו ראוי להיות חרין או
קונט ונעשה כן וצועה עליה פטיטא דטרפה דה"ל אלף אפ"ו הצועה היא על חרין
אונה העליון דיו"ן להיות טס חרין או חרין הורד"א ונ"ו טרפה : ט"ך קק"י וי"ט שונ"ח
אות עו שפ"ד קק"י לצ"ש אות עו הל"ו ק"ו יש אות ג ז"תו טס אות לו ח"א כלל י"א אות
ה תו"ז ק"ו יש אות ה :

צח ואם אינה ונ"ש על החרין רק קוונן לו וכיכר לעיניס שאין ככנס וננהגו אפ"ו כל דהו
לחך החרין אפ"ו אי ליכא הפרש כה"ה טרפה : לצ"ש קק"ע קוונן כלל כצ אות
יד ונעטרו קק"ה ונ"ע טרש ד ענף ה קק"ה זצ"ר ק"ו י"ד קק"כ ודלא כה"ה אות עו :
צט לא שיך חוננ"א זו רק צחרין ענווק ולא צצדקים וחרי"ים קטנים הנגילים צריאה : דע"ק
קק"י וק"ו קוף קק"כ :

ק ואם הצועה טה"א לצטר הריאה אחר הנפ"י אפ"ו על חרין יש להכשיר לכל הטעמים דה"א אינה
ונתחככה צגרת וגם אין דרכה להגזים עור הריאה : לצ"ש קק"ע קוונן טס אות יד
ז"תו

ז"תו טס אות לו לח"ה קוף קק"כ ונ"ש ע"י וק"ס ולריך שיהיה אותו צטר הונכה ונראה ריאה
דוקא זצ"ר טס קק"כ :

קא ה"א דונטרפיך צועה על קונט היינו דוקא צקונט טה"א ע"י חולי והוא כיכר ע"י צק"י א"ס
ולריך לקצן כל הצק"י צצחיה וחקירה אלף קונט טה"א ונצרי"ו כשרה : זצ"ת קק"י לצ"ש
טס וקק"ע : ואם ח"א לעמוד עליו אה הוא ע"י חולי או ונצרי"ו ה"ל טר"ל ונרפה : לצ"ש טס :

קב צועה ונליאה רוח על חרין וקונט אפ"ו קונט טע"י חולי כשרה : לצ"ש טס :
קג ונ"הו לריך לידע טע"י הרוב דרך הצועה לפעמים להקניט הריאה וכיכר צציות הצועה
כונן קונטיס ואין זה טר"ל כי הכל ונחונת הצועה ונחונת הצועה יתפסטו
גם הקונטיס ולא ונקרי חר"ל ח"כ הקונט היה ונעלמו צלי הצועה וזה כיכר לצק"י ולריך
צכ"הג לאכנפי טצ"ו : לצ"ש טס :

קד צכל דיכ"ס חלו אה עולה על הצועה ונראה ריאה כשר : לצ"ש טס : ועיין לעיל אות לו :
קה טס צהגה צו צעות זה כנגד זה וכו' כשרה : וכן וננהגו פה צגדלד יע"א ואין חולק צזה :
קו צו צעות זו כנגד זו צין צו אונות ונכרה יולדת ונ"ו טרפה : ונ"א ז"ל צד"ו ק"ו טל
אות ז ט"ך צכ"הך על קק"ג ע"ש אהל ישראל על צדיקות להר"ו קק"ה :

קי טס צהגה אלף צועה נגד טכ"י כה"ג טרפה : כן וננהגו פה צגדלד יע"א להטריף
ודלא כהכ"ה טה"א אות יוד ונ"ש וננהגו ונ"ה ט"ס ונ"ה ט"ס להכשיר וכן טה"ג קק"י אלף
אנחנו וננהגו כהו ה"ה"ג ז"ל להטריף :

קכ צועה נגד טכ"י אפ"ו איכ"ס וכוונ"ס זה כנגד זה ונ"ו לפעמים פוגעים ז"ל וק"ה וקל"ל
הך וננכצו : שונ"ח אות י"ו קוונן טס אות עו ונ"ע טרש ד עכ"ה אות י"א זצ"ר ק"ו
י"א אות ט על"ל דף יג ע"א : ונ"ו אה עלה על הצועה ונ"ר כשר : לצ"ש טס : ואם איכ"ס
וכוונ"ס זה כנגד זה ויש ציניהם רוח ק"ס אחר הנפ"י יש להכשיר בהפ"ו : קוונן טס ונ"ש צ"א
על"ל טס ונ"ש חכ"ל זצ"ר טס קק"ו וק"ו קק"ו : ונ"ו הל"צ קק"פ הכשיר בהפ"ו צכל
גוונ"א הגם דאין ציניהם רוח"ק : והכל הוא לפי ונ"ה העין אה אפשר שיפגעו יחד : ונ"ש
הצ"ר טס ד"א לפי ונ"ה העין ח"א שיפגעו יחד כ"ע מוד"ס דנותר :

קט צועה נגד טכ"י אפ"ו ונליאה רוח טרפה : תו"ז ק"ו כ אות י"ו וק"ו נו אות ה וק"ו
קק"ו ונ"ש צ"א על"ל טס ונ"ע טס קק"ל זצ"ר טס אות ט קוונן טס ונ"ה טס כלל לצ
צ"ק"הו ק"ו יד :

קי טס צהגה צועה ונכ"י סווכים וכו' כשר : כן וננהגו פה צגדלד יע"א להכשיר ודלא
כפי הפר"ח והה"צ דונטרפי :

קיא ככ"י נגד טכ"י או טיכ"ר נגד וננהגו או נגד גצטו"ס צין החתוכים אין לאסור
אות יד לצ"ש טס קוונן טס וק"ו טס על"ל ונ"ע טס וק"ס הקוונן טה"א ונ"ש
וכל הפוסקים ז"ל :

קיב צועה ונכ"י השוכים זע"ו ה"ו כזה כנגד זה דהטנכה וקלקלת הצועה וגם טה"ה ונ"ה
על"ל דף י"א קוף ע"ב :

קיג טע"י ד אצטצוע טנו"ל צפול"י ריאה נהגין לאסור אה אין צטר וק"ף וכו' : צועה
צפול"י אפ"ו צועה קטנה : טצ"ש קק"ל לצ"ש קק"פ צ"ל ח"ג אות א ודלא
כצ"ח דצ"י גדולה כגודל קוונן כלל כה אות א :

קיד לפעמים נו"ל צועה העונדת רק על השיפול לצד ואין וננהגו כלום על הטעה אלף
דוקא עונדת על החדוד לצד כ"ש דטרפה : לצ"ש קק"פ ו"ו צ"ל טס צע"ו קק"ג
קוונן טס אות ג :

קיט חוט צטר וק"ף כל טה"א : פ"ו אפ"ו צרוח טע"ר או ו"ל צצ"ן צ"ו טה"א : ט"ך
קק"כ ונ"ש חכ"ל פרייה קק"ד כה"ה ה"צ"י אות לצ טע"ה קק"כ צ"ל קק"י
שונ"ח אות י"ו לצ"ש קק"ל חכ"א כלל י"א אות י"ד צ"ל אות צ עכ"ה ק"ו נו אות נ קוונן טס :

קטז אפ"ו אה חו"צ זה הוא על החוד צין הטעה וצין השיפול והצועה היא נראית צצ"ח
וצפ"ל וסו"צ הוא על החוד ונע"ק ציניהם דהיינו טה"ה אינו על פני רוח
כל

קמא אם הנשים האחרונים נפחו צריחה והיה חצ"ו הכתרו לעיל ואזריין לעיל ע"י שכתם יפה יותר וכן הראשונים נעשה חצ"ו היינו דוקא אם לא קרעו הצועה פנים האחרונים אבל אם חלו חצ"ו האחרונים קרעו הצועה חצ"ו וצוהכ"ו ראוי להחזיר ולאקור הצער כי הלב נוקף וזה כי לא שלם הוא צהורה האמת ויש לחוש לפנים הראשונים ולאקור הצער והכל הוא לפי אונוד הדעה צ"ד ולפי האדם ע"י על אחרו לך חצ"ו עם אחר כצ :

קמב הא דנוטנוש ונחסי ח"ו כשהצועה צווקונה עיוורת אחר הנוטנוש אבל אם על ידי נוטנוש כהרוקנה הצועה צפנים אף שיש חצ"ו יש להטריף ככהג הג"צ אחר נא ספ"ד סק"כ צ"ל צחק"ה אחר צ"א חצ"ו צד"ן הצועה אחר לו חצ"ו עם אחר עו צל"י סק"כא צ"א אחר יג קוונן עם אחר יצ :

קמג אבל אם גם אחר שכתרוקנה הצועה לא היה חצ"ו וק"ו חזרו לנוטנוש ונוכלא פהוא וק"ף כשר שא"ל לחלות שנוטנוש שכתרוקנה הצועה כראש החוט שהרי עיניו רואות שכבר כתרונקנה הצועה ואח"ך לא היה חצ"ו ח"כ ונה עתה הוא וק"ף אין זה כי אם שנוטנוש ענה היטב ונעשה היקף צבר וכשר ככהג ס"ל עם ונשם צ"א ז"א חצ"ו ונשם צ"א עם צל"י סק"כא אחר יו קוונן עם :

קמד י"א ונשם ח"ר יעקב עוזאל ז"ל שלא היה נוטנוש צוועה צפול"י אלא היה ונעזיר ונחט קטנה צקוף צפול"י צנחת כדי שלא תנקו הצועה ואם היה שופכת הצועה טרפה ואם לאו כשרה ככהג הג"צ אחר כ"ו ואם שנוטפת חוהך הוא דכל צער הנוטנוש ונע"לע ולא כשפך והצועה צידוע שיש עם חצ"ו ונ"ו לא כהגו כן אלא דוקא ע"י נפיתה ע"י ונח"ו יצ וכן הרי ר"א"פ החזיר צזה הצ"ו חצ"ו עם צ"א כ ונ"ו חצ"ו כתצנו זה שהועיל זה הצדיקה כשהיה ונחלקת צ"ן הצדקים וא"י אונוד שיש חצ"ו וא"י אונוד שלא יש וצדק היודע האמת עם נ"י הוא א"י יש לעשות זה הצדיקה ע"י ונחט כי הוא וצדק ככ"ו לראות האמת עם נ"י וכ"כ החז"ו עם :

קמה הא דאזריין דאם ע"י הנוטנוש נעשה חצ"ו כשר היינו דוקא אם לאחר שקילק ידו יע"א הסיקף צווקונו וקרי שפיר חצ"ו אבל אם כשקילק ידו יחזור הצער לנועלה וא"ן הסיקף צווקונו טרפה פ"ת סק"י קוונן עם אחר ט :

קמו אם הריאה כשאינה נפוחה יש צה חצ"ו וכשנפוחה אחרת הולך החוט וא"ן צה חצ"ו יש להטריף כ"ו חצ"ו אחר כ"ו חצ"ו עם קוונן עם אחר יוד וכתב עם צעטרון סק"עו דלא כהפ"ת סק"י שהטריף דצבר השיגו הגאון צ"א ע"י :

קמז כשהצדק הרגיש צצדיקה פנים שיש צועה צפול"י ילוח לנחור ונעשה ההפשטה צכדי שלא התקרה הריאה וא"י לא תוכל להעלות צה ח"צ ויפסיד צח"ס ספ"ד ק"י על סק"ל צ קוונן עם אחר י"א וק"ו סק"עו ונשם צ"א ונ"ו א"ס קודם הנפ"י היה חצ"ו ושהתה א"י ז"ו ואח"ך צדק צכפ"י וא"י וק"ף א"ן להקל ונחונת זה ליוור ונה שא"י וק"ף עתה הוא נפחת אחר הצדיקה זה לא אזריין ויהו א"ס הריאה שהתה כל כך עד שיש לחלות שנוטנוש הקריכות כולד השתנות צריאה עד שא"ל לה לעלות עתה חצ"ו יש להקל בהפ"ו והכל לפי ראות עיני הנוור קוונן עם ונכהג"ו פה בגד"א יע"א כשהתה הרצה וכראה צה יוצט וניח"ס אחרת צדק צע"ן הצהורה צדק לחלוחית חק"ס וא"י החזיר לקדוונה וא"ס לא חזרה גם צזה וניח"ס נ"ס פוש"ס צדק סק"ה ותחזור לקדוונה :

קמח צועה צפול"י וא"ן חוט וק"ף אבל היא וולד או צוורקה ח"כ היא צהח"ד שגוף ההוד א"י צצצרות הצועה צקום לך כשר היטב ר"ל צצחוד א"י צצצרות הצועה וסוה לצער הריאה דע"ק סק"כד וק"ו סק"קו :

קמט ונעשה שהיה פה עירכו צגד"א יע"א שהיה לך יו"ן של הריאה חקר אונה אחר וצוקוס האונה היה נראה סדק דכשרה וק"ס שהקדק ונשלים כוונ"ל ק"י לה קע"י ה צהגה ונוכלא על סדק צחוד קלו שא"ן צה חצ"ו והכשרונה ונשם ס"ס ספק להלכה כוונ"ל ז"ל ודע"ה דצועה צחוד סצ"ן אונה לאונה כשרה הגם שא"ן חצ"ו ואף אה"ל דה"ו כוונ"ד דגם צחוד סצ"ן אונה ונחשי"ן ח"ו נ"י יוור שזה עשויה להספק דשנ"א לא תהפך וגם לנעם

לנעם חצ"ו כהוא ונראית העין צכ"ד לא יש ונ"הע כיון דא"ן לה החוכי דא"ו ונש"ו כשרה והגם דלקו"ן ק"י על אחר כצ כהצנו ונשם ונח"ו צריאה או שהיה לה סדק לנועלה צוקוס השלם וצח"ו סדק והחחוד שהיה לה ילאה כרעה ונחחוד לגב והטריפה ונח"ו ונש"ו לסדק צונו החחוד ונושם שא"י פתח דלא יש ככ"א אחרת דווכס"ר כרעה ונחחוד לגב אבל הכ"א דא"י א"ס ונ"ן ז"ל ודע"ה דווכס"ר צועה צחוד סצ"ן אונה לאונה ה"ו ק"ס וכשרה ועוד דק"ס כרעה שלא כסדרן הוא דינ"א דגו"ו אבל הכ"א צועה צפול"י הוא ונ"הג וקפיקו להקל כוונ"ל צ"ל :

קז אם נוכלא פלול או כנ"ד צהתתית הא"ס וצחוד פלול ההוא היה צועה שא"ן צה חצ"ו והכשרו חכ"ו הי"צ"ה הי"ו ונשם דא"ן דרעה להיות כן וקפיקה להקל ויהיו דוקא כגון ד"ס צה ט"ד הקטן דה"ו ק"ס אבל אם יש צה ט"ד בגדול עדי"ן אחרת ונקהפ"ן צה ונ"ע :

קנא צועה קטנה שא"ן צה ט"ד צחוד החתוכים הגם שא"ן צה חצ"ו כשרה ונחט ק"ס דלכו כצ"ח צועה קטנה צפול"י ונחור והגם דלא כ"ל כן כוונ"ל אחר ק"י היינו דוקא צפול"י אבל צחחוכי האונות דלכו ונ"ן לא חשיב צפול"י ח"כ חו"ל ק"ס והוא ונחפך ופשוט :

קנב צועה צפול"י ועלה קרום על הצועה ונכסה אותה כשרה ד"ו אחר ו כ"הג הג"הט אחר לא ונשם דוונ"א ונח"צ"ר א"ת ד חו"ו עם אחר כ"ו עכ"ה אחר לו :

קנג סע"ה צועה צריאה וניכרת צעבר או וכו' כשרה הגם והוא דלא קיינו צוקוס קנופונות דהיינו צ"ו אלצעות ונן השפול"י צדקה וד"ו צגס"ה נהגו להטריף וכו' ודוקא א"י שפכי אהד"י אבל א"י לא שפכי אהד"י כשר וכו' ונכהג"ו פה בגד"א יע"א כ"ו

ההגם ז"ל דונן השפיל עד ד"ו אלצעות צגס"ה וצ"ו צדקה א"ס נוכלא עם צועה ונע"לע כשרה לנועלה ונשיעור זה טרפה והיינו א"י שפכי אהד"י אבל א"י לא שפכי כשר :

קנד עם צהגה דהיינו צ"ו אלצעות צדקה וכו' אלצעות אלו הם רוחצ גודל שנו"ח אחר כד חצ"ו סק"לו לצ"ש עם ונש"ו סק"י וכן צש"ר אחרונים :

קנה כתצנו לעיל צדקה צ"ו אלצעות היינו צגדולה צצדקה וצקטנה צצדקות לפי קוטנה לפי ערך צ"א צגדולה צצדקות לצ"ש סק"קצ קוונן כלל כד צעטרון סק"צ וק"עו סק"עו זצ"ר ק"י יג צתוידים סק"י וק"י סכ"כ צצגורת שוואל ז"ל :

קנו א"ס ע"י שהקויעה הצועה א"ת השפול נראה כאלו היא לנוטה ונ"ה או שסקויעט ע"י כפל צריאה שזכרנו צכ"ו על אחר קעה לא ונח"י ונוודים כאלו לא נפגוה ולא נקוועה :

קנז צועה ונע"לע על הקרום סצ"ן אונה לאונה או צ"ן אונה לאונה פשיטא דלכ"ע אין צה חשט כיון שרואים שא"ן עם קנופונות ולא שוט צער כלל דצ"ק סק"ל צצקו וק"ו סק"ע"ה וכן צועה ונע"לע עיוורת על הקרום הנוצר הערוגות אל הסוונן שצ"יח"ס קרויים של הריאה עלמה הגם שעיליס צנפיתה וכל וק"ס כיון שא"ן עם צער וקנופונות כשר דעת קדושים עם וק"ו עם :

קנח צועה סצ"ן תחלת החוכי האונות שרק ונצ"ה החוכים ונוקו"ח עדי"ן ונחוצרים יש להסתפק א"ס ש"ך צזה ונע"לע דע"ק עם וק"ו עם ונכהג"ו פה בגד"א יע"א להטריף יע"ן ש"ס צער עם :

קנט עם צהגה ודוקא צשפכי אהד"י וכו' דהיינו שנוקצים אותה צ"ו ונלדיה וא"ס כשפך ונחחוקן כולס ד"ך הכקצ הזה אחרת היא וטרפה ולפעמים יונלא צחוד הצועה חכ"ו ונוגלא עצה שא"י יול"ה ונן הכקצ ונחט עוב"ה אז ינקה כל הנוגלה ונשם וישפוך נ"ס צקצ צצלד א"י של הצועה א"ס ונחחולל גם לך חצ"ו או כשנופחין צלד א"י של הצועה ונחחולל כל הצועה יש להטריף ד"ה ונורה צצועה א"י היא רק ונחונת עוב"ה הליחה לא ילחה תחלה ד"ך קצ"ה עם קוונן עם אחר ג וכן ונכהג"ו פה בגד"א יע"א וכשנופחין צלד א"י של הצועה ונכהג"ו לנפוח ע"י קנה חלול דק של ק"ס :

קס ודוקא לכתחלה ל"ך לצדוק ע"י העלה וי"ס או נפיתה אבל צדיע"ד א"ס צדק ע"י צדיקה ד"ו ונשם ולא ילא כל הנוגלא ולא הספיק לנפחה ולנל"ח מ"ס כגון שחצ"ה הריאה או נקרעה כשרה קוונן עם אחר ד זצ"ר ק"י יג וקפ"ס סק"צ ונשם צ"א :

קסא אם נעלמו קטנות חוץ לשיעור הכוז דהיינו דאל זבקה וקנים זדקה אשה כשרה
 ללא חיישין לקלוקל קטנות עסה חוץ עשיעור הזה וקנים חכמים ומקיצים
 כל כך . ש"ך קק"כו עשה ל"ח ככהג הב"זי אוח כו פ"ח קק"כו ע"ד קק"כו
 עומח אוח כס הז"ש קק"לח לז"ש אוח כה ז"ל ק"י לו ה"ד אוח א ה"לנו ק"י יח אוח ז
 הו"ז ק"י יח אוח ז ז"ח ק"י לה קיונן כלל כד אוח ז :

קסב אם זאה ריאה לפנינו זבועה ניכרה ונע"לע ולא הקפיקו לדוק אם היא לזעלה
 נד"ח זבקה וזו זדקה עד ענאזדה הריאה או נקרעה זאופן שאינו יכול לעמוד על
 זדיקה יש להכשיר ונכח ק"ם קפ"ק אוח היתה עומדת זקוקים קטנות או לאו ואח"כ זקוקים
 קטנות עומח הלכה כדעה סוכסיריס זבועה ונע"לע והוא ונחפ"ך . שו"ב קק"כח תו"ז עס אוח ג :

קסג ואם אחר עזדקנו הריאה וראינו שהזבועה קיונח זקוקים קטנות דהיינו דזבקה וזו
 זדקה ולא הספקנו לדוק אי שפכי להדדי או לא שפכי ונאזדה הריאה או נקרעה
 ע"ח"ח לעמוד עליה טרפה דאין זס נקרא קפ"ק כלל דתולין זעלוי ויש רגלים לדבר עזבועה או
 היא . שו"ח עס לז"ש עס ז"ל עס :

קסד הא דאזרינן דאי לא זדק אי לא שפכי אהדדי טרפה היינו דוקא עסה עכו"מים
 ונוש זס נגד זס ערגלים לדבר ע"ח"ח היא זאל כל שאין עכו"מים זס כנגד זס נוש
 ואין רגלים לדבר כ"כ ע"ח"ח היא יש להכשיר ואין לאסור נשפ"ך . לז"ש קק"קד ז"ל זח"ח
 קק"ח . ויחיו אם קרעו זמזיד זלי זדיקה אסור לדדיה . לז"ש עס ז"ל עס :

קסה הא דאזרינן הכא דזקנון לשפולי כשר זבועה ונע"לע דוקא כשאיה ונחפ"טה לזענה
 זריאה עד יותר ונז"ח זדקה וזו זבקה זאל אם ונחפ"טה לזענה זריאה עד יותר
 ונז"ח טרפה אפי' זחחלחה היא מן השפול כיון שהולכה עד לזעלה ונז"ח יש להטריף ודבר
 זה לריך להזיזר לזדוקים עליו . כן נשנוע ונו"ח קק"עו כ"ח"ג הב"הט אוח כו לה"הם קוף
 קק"חז ז"ל עס אוח ג קיונן כלל כד אוח ז :

קסו הא דאזרינן זקנון לשפולי כשר זבועה ונע"לע אע"ג דלעיל אוח קכ"ח נזכר דכ"ח
 התוך והתוך נקרא שפול ע"י"ש הכא אינו כן אלא דלא נקרא שפול כי אס החחית
 וקוף האונות והאונות ונוש עסס היא דקה ואין לחוש לקטנות זאל לזעלה זקוקים ענז
 אפי' קנון לחדוד ונוש טרפה ונע"לע . שו"ח אוח כו ע"ד קק"כו לז"ש אוח כו ז"ל עס
 אוח ז ה"לנו אוח ז לק"י קק"ח תו"ז עס אוח ה ע"ס ר"ח"ח קיונן עס אוח ה
 ודלא כהר הכרמל ז"ל :

קסז י"ח הא דזבועה ונע"לע דטרפה היינו דוקא כשהזבועה נראית ונעזר זס ע"ח"ח זבז
 דריאה לעזר לז קנוח קלה זאל אם היא עזברה ואל זבז להחזות עזין החחוכים
 או ואל קנוח לזין החחוכים ואינה נכרה לעזר הז' כלל כשרה . קיונן עס אוח ע . אונח
 ונכהינו עס זבדלח יע"ח להטריף זבועה כוז דהיינו עזבועה ונז"ח או וקנוח ונראית זאל עזין
 החחוכים זס ג"כ נקראת ונע"לע עין אם היא וקנוח ונראית זאל החחוכים אפי' דלא נראית
 זבז"ח או אם היא זבז"ח ונראית זחחוכים אע"ג דלא נראית וקנוח זס ג"כ נקראת ונע"לע
 וכן נשנוע ונחחיות דזרי הפוסקים ז"ל וכיון ענכהגינו להטריף אין לזח ענונו . ונראית ע"ס
 להכשיר זבועה כוז זחפ"נו ונכח ק"ם והוא כי לקו הר הכרמל דכ"ח חתוך הוי שפול הגס
 ענראית ונע"לע ולקו הקוונן גס להטריפים עס אם זבועה כוז ע"ח"ח וקנוח או ונז"ח לזין
 החחוכים כ"ע מודים ע"ח"ח כשרה ור"כ הוי ק"ם קפ"ק אם הלכה כה"ח"ח ור"ח"ח ע"ח"ח
 כהוטריפין ענח הלי כקוונן והוא ונחפ"ך ופשוט :

קסח וכן אם עזברה ונחחך אונה של לז או להחחך של לז הז' זאוחה אונה יש
 להטריף . ז"ר ק"י יג זחחידים קק"ז :

קסט אם יש זבועה זקוקים קטנות ונגדו ונעזר הז' היא לזענה וזקוקים קטנות יש
 להכשיר דכיון עזקוקים קטנות לז הז' קיים ואינה ניכרה כי אס ונחחך לזקוקים קטנות
 אינו נשפ"ך ולית לן זבז . שו"ח עס לז"ש עס ז"ל עס אוח ג קיונן עס אוח יוד גס ע"י"ש עז :

קע ואפי' אם קודם הנפיה היתה נראית ונז' לדדיה זקוקים קטנות וכל ידי נפיה
 נחכקית

נחכקית וקלח זענה זלד או זבזר הינז זאופן ענחכק"י עד קוף השפול אין ז
 שיעור ז"ח"ל כשרה . קיונן עס :

קעא אם נעלמה זבועה זשפולי ונז"ח וזבועה הכוז היא היתה זולעת זשפולי הריאה
 יוחר ענאזר השפול ונשכה עומח אוח ה"ח"ז הכוז ואזרינן לעיל אוח קך לכשרה ונש"ח
 ולח"ן זקוקים קטנות נעלמה עוד זבועה ונע"לע ויש זבז שיעור ז"ח"ח ע"ס דהזבועה והחזר
 נחשכים עוד חוץ ונחפ"ך ויכר ענאזר חחרפח הזבועה של השפולי העמוד הזבועה ענע"לע
 לזענה ונע"לע ע"ס להכשיר . ז"ר עס זקוקים קק"ג :

קעב אם נעלמה אונה או זלי קנונן אפי' ע"יך זס דין ונע"לע דסא יש לה קטנות
 דקיס . עס זקוקים קק"ד :

קעג אם אונה או נחפ"לל לזו וז"ח ונחפ"לל זבועה ונע"לע ע"ס ד"ס לה כל דין
 ונע"לע דנאי ענח . עס :

קעד אם יש פלול ונז"ח ונחחך ונחחך החחין הריאה השפול נופל לחוך הגומח וז"ח
 לשאר הריאה דכשרה . כ"ח"ח ר"ח"ח ז"ל זבז"ח לעיל ק"י לה ע"י"ש ה ואס נעלמה
 זבועה זחגוונח וניכרה זעזר הז' אין קחיות השפול עועיל והוא ונע"לע וטרפה . עס :

קעה עס זבז"ח זבועה ע"ח"ח חחה חורדח וכו' טרפה דניכרה ונע"לע . ענכהגינו עס זבדלח
 יע"ח להטריף זבועה ונע"לע זורדח זין זקוקים ענז זין זקוקים דק זכל זקוקים
 דק שיהיה . לאפוקי ונז"ח עכהז עס זח"ח"ח קק"ז דלאו זכל דק זבורדח אקור אלא דוקח
 זדק החולך עד אונלעיה עחחה חורדח ע"י"ש אלא ענכהגינו להטריף זכ"ח"ח דק שיהיה . גס
 לאפוקי עכ"ח ק"ח"ח אוח ה דכו ע"ס הר' גו"ח דגס זורדח זעיון ז"ח"ח זדקה וז' זבז"ח
 דלא היא אלא זכ"ח"ח טרפה וכ"כ תו"ז ק"י יח אוח ע :

קעו וכן אם חורדח עומדת על הזבועה וניכרה ונע"לע טרפה . מור"ח ז"ח"ח ז"ח"ח ז"ח"ח
 ע"י"ש אוח כס לז"ש אוח כס ז"ל עס אוח ד ה"לנו ק"י יח אוח ד :

קעז ואם חורדח עומדת על הטינר יש לזדוק אחר טיפס לחס ואם יש עיפס לחס זטינר
 הרי היא כוזו ע"עומדת על הזבועה וטרפה ואס אין זו ע"ס לחס כשרה . ג"כ זד"ן
 זבועה הניכרה ונע"לע אוח ז ועיין לעיל אוח ע :

קעח זבועה זכ"ח"ח חורדח כשר אפי' היא ונע"לע או זשפולי ואין חז"ח . שו"ח עס
 לז"ש עס ז"ל עס לק"י ק"י יח קק"ג :

קעט וה"ח"ח חז"ח"ח להדדי זכ"ח"ח חורדח כשר דלא גרע וניקז חכ"ס דכשר . לז"ש עס
 ז"ל עס זח"ח"ח קק"ד :

קפ זבועה זלד חורדח אלא אונח זקוקים ע"ירד קנונן להורדח יש להטריף . עק"ח"ח קק"חז
 ע"ס ז"ח"ח זח"ח"ח קק"ע"ח ונראית ע"ס להכשיר זחפ"נו . וק"ח"ח עס :

קפא עס זבז"ח ענרי הניכרה ונע"לע דיה בזבועה וכו' . לא ק"ח"ח הכי אלא עינר זבז"ח
 ונע"לע כשר . ט"ח"ח קק"ח"ח ע"ס רש"ל ע"ך ק"ח"ח זכ"ח"ח הב"הט אוח כו פ"ח"ח
 קק"כ"ח ז"ח"ח קק"ח"ח ענ"ח אוח כו ע"ד קק"לז לז"ש אוח כו ענ"ח ק"י ע"ח"ח אוח
 לה תו"ז ק"י יח אוח י וכן זביא ע"ס ר"ח"ח אוח כו ע"ד קק"לז לז"ש אוח כו ענ"ח ק"י ע"ח"ח אוח
 וכן הדין זעירקא זבתוך הריאה ע"ח"ח ע"ח"ח לז"ש הריאה וניכרה ונע"לע כשרה . שו"ח
 עס ע"ד עס לז"ש עס ה"לנו ק"י יח אוח ד ז"ל ח"ח"ח אוח ה תו"ז עס אוח יא :

קפג ואם זלד או זבועה דהיינו זולעת לחוץ וזלד הז' ע"ס לז"ש הריאה זקוקים אפי' ח
 טרפה דנ"ח"ח הו"ל זבועה ונע"לע עד ע"ח"ח ז' עזריו ע"ס לז"ש הריאה ור"ח"ח אע"פ
 ע"ס זרחה וזגלה לעזר ע"ח"ח אינו אלא חורדח וכשר . שו"ח עס ע"ד עס ז"ל עס אוח י :

קפד זבועה ונע"לע וליאה כוז יש להכשיר אף זקוקים דלקרי קו"י"ח ז"ח"ח . ע"ח"ח
 ק"י בא קע"י ד' ז"ר ק"י יג אוח ג :

קפה אם נעלמה זבועה ונז"ח זס חקרון ונז"ח"ח ע"ח"ח ע"ח"ח רזיעיה ואס כלוח החקרון ונחחך
 עס זבועה עד שניכרה ונעזר הז' יש להטריף . קיונן עס אוח יח ונש"ח ז"ח"ח קע"י קע"י :

קפו זאל אם יש זבועה ונע"לע ונ"ח"ח ע"ח"ח עולה ואלד או עזר זבזר קלה ואין
 הניכרה

הצועה כיכרת עם כלל ואפי' היכר ונורקא אין עם אלא נחכקה בצטר הריאה הו"ל צוועם
נו"ל או וכטר . זל"י קק"כב הצ"ש קק"א לצ"ש עם ז"ל עם ארת ז קוונץ עם ארת ז :
קפו י"א דאס זילעט לחון לא ונהי ויה שונחכקית ויש לה ונ"ר דנ"ו גזוה הוא ונצטר
הריאה וטרפה דוקא אס קוה וולד או ונ"ר עליה יש להכסיר ולא צענין אחר . שפ"ד
סק"לצ לצ"ש עם ז"ל עם . וי"א דהגם אס זולעט היא כונו הר וגצקוסית כיון שונחכקית
צצטר הריאה כשרה . קוונץ עם ארת ז וכתב עם צעטרון סק"צ סכן הסכים הגאון ז"ל ועל"ל
וכן הסכים הו"ק"ו סק"פ . ונ"הגינו פה צגדאל יע"א כצרת הונכסירין ונה גס דהכל לגבי
דין הוי הפקר ונרובה :

קפח ואס יש וולד או צוועה ונולד הצו טיכר כווי טרפה ויהו לריך לחתוך כל הריאה ולראות
אס יש איזה הפרט והבדל בין הצועה ובין הטכני צפנים צריאה כי א"א לצדוק צזה אס
שפכי אהדדי כי הטיכר קשה לכן לריך לצדוק כו"ש ואס יש קלת הצדל ציניהס כטר . ונ"י
צנולה להסיר צהפ"ו אין ונחין צידו . לצ"ש עם ז"ל עם צחק"ה סק"ד :

קפט דרך הצועות הגדולות לפענויים שאין הוים צבחוסס ונולאים כל הצועה וכשפכים
בקיתון הכה והנה צהוך הצועה וכטר ואפי' אס יש ריקן צחוכו יותר ורציעית וה"ה
צצועה ונע"לע או צפסילי צווקוונות שאין צהס איקור ונחנות הטפולי או ונחנות הונע"לע או
אפי' יש צהס ריקן צהוך הצועה ג"כ כשרה . לצ"ש עם :

קצ צועה העוונדת צאוונה העליונה של יויון אלל החרין והיא צווקוס שונחפללת הגרנת
ויש עם קוונץ אס נולא עם צועה ונע"לע יש לאקור ונשס ונע"לע דיש עם קוונץ ואפי'
חוט צטר וק"ף ונאחר שהקוונץ עם הוא ונולא לגווי ואין שום צטר חופה עליו שונגין צעדו .
כנ"הג ה"ה"ט ארת סז הו"ז ק"ו יט ארת ז . ונ"ש לעיל ארת או דצועה על חרין דרגל חוור
טרפה אע"ג דאינה ונע"לע וא"כ הכא למה צעינן ונע"לע . זה אינו דשס היא הצועה
על החרין ונש"ה טרפה אע"פ שאינה ונע"לע דטרפה ונשס צועה על חרין וקונט אלל הכא
הצועה היא איכה על החרין אלל היא קוונץ להכי דוקא צעינן ונע"לע דטרפה ופשוט :

הצא קצב צועה על ית"ווק פחית ונע"ד הקטן לא שייך ששס ונע"לע . דע"ק סק"ל א וק"ו סק"פ א :
אונה תחנותה דשנאל יש לה מדוד גס וקוונץ לא שייך עם ונע"לע כיון ששכי העצרים
הס וקוונץ . וק"ע עם . וכן ציונין אס ינולא כך צא"הל ג"כ דיכא הכי :

קצג אי ליכא צועה ונע"לע אע"ג דנחוח צטר הריאה כשרה ולא חייסין לכקיצת הסופנות .
שו"ת בית יאורה ח"א דף ק"ד ע"ג ודלא כהערה ז"ל ארת ה דהסווייר וכ"כ לעיל
ק"ו לו ארת קו ונשס רוב האחרונים ז"ל ע"ש :

הצד צועה הנוללת צווקוס קוונפות ונאללו הסופנות טרפה . זצחיס שלניס ארת כב
ונשס כ"י וק"ס והוא צרו :

קצה סעי' ו אצעצוע שנולא צו נקצ היכא דלא ונשנשא ידא דנצחא ואין ידוע אס
ניקצ ונחיים וכ"ו טרפה . ונ"ן ז"ל וכל השיקקים ק"ל דהיכא דוונשנשא
ידא דנצחא כשרה אלל וננהג טאלוניקי יע"א העד העיד השו"ב ז"ל ונחו יג ונשס אציו ז"ל
דנחגיס להטריף כל צועה הצאה לפניהם קרופה בין צדו"ל בין צדו"ר בין צכ"ו דחייסין
שנא שלפוחית היחס ונחוך שאינו יכול לעמוד על צדיקתה טרפה וכן הוא וננהגיו להטריף
כל צועה הצאה נקובה ולא חלינן צ"דו"ט ולא ציד הקלצ ולא צקוס ענין כלל יען על הרוב
נונאים צועות ישנות ושלפוחית יותר קרוב ונלוי הוי דנחנות שהיחס נקובה צעור הריאה
והיחס שלפוחית כשרה ונשפס ונללות ציד הטצה וכך אנחנו עושים ונעשים צכל יוס
להטריף . תו"ז ק"ו יב ארת יוד :

קצו ואפי' אונור הצדק צרי"י בשפערתי ידי עליה היחס שליטה לא ונחיוון להכסיר ונשס
דהשלפוחית אינה נר"ה ונצפנים כי אס צחוך דצהעצרת ידו צפנים ורחה צועה אשפ"ר
שהיא שלפוחית ונליאה והוא פשוט . שו"ב עם תו"ז עם ארת יא :

קצז וכ"ש אי איכא רעוהא אחרת צנקצ דאיכא עפה דס דטרפה אפי' לדעת הונכסיריס
צווקוס דיש לחלות צ"דע" . פ"ח"ה קק"ו הו"ז עם ארת יב :

קצח ונולתא דפשיטא דכ"ש אס הצדוק צעת צדיקתו צפנים ונלא צועה נקובה צאיזה ווקוס
שהיה דולאי הו"א טרפה דאיכא לנחיש לצועה ישנה כנ"ל . כנ"הג ק"ו לו ה"ה"ט
ארת יג תו"ז עם ארת יג :

קצט גס סק"ו שכתב ההגה לעיל ק"ו לו שאס הנקצ ונשך היא הוכחה שפעסית ציד הטצה
אין ק"ו זה אונור אלל צריאה שהנקצ עונד צווקוונ ונ"ן דבר אחר ונכריחו להחרב
וליוונק אלל צוועה שאחר שניקצה יולאים ונחוכה הוים עם השלפוחית פלה ע"י שונצקסיס
הוים ללאח ונחרב הנקצ הרצה והדרך דצעת יליאת הוים לנעה הוא ונכריד יותר ונעשה
ונשך ואין ראה צראונו ונשך לחלות צעצה דאין ספק דהיה עגול ונחיים והוים ונרצבים ארתו
ונשך ואזיל וכן צא ונעשה לידי שנולא הצדוק דרך צדיקתו צועה נקובה והיו רוליס להכסיר
ונעשם דהנקצ ונשך והטרפה . תו"ז עם ארת ט ו"ד :

ר צועה שהיחס ונליאה ננורים וכ"ו . וכן צועה שהיחס צה גרצ כתצנוס לעיל ארת יב ויג :
רא לפענויים ינולא צועה שניקצו ונחיים צו קרוונות הריאה אטר עליה ורחה לנ"י שלא ידע
צהס שלא ניקצו יען כי צחוך הצועה איכא שלפוחית ונליאה וי"ס ויחצבו שהיא קרוס
הריאה ונ"י שידע יכירה כי ונראה השלפוחית כנוראה קרוס הריאה אלל היא יותר לצנה .

כנ"הג ה"ה"ט ארת לו . פ"י טרפות זה הוא דנראה ע"ג הצועה קרוס נגלד עגול או ונשך ונראה
צווקוס הוונגלה קרוס אחר ונר"הו יותר לצן ונקרוס הריאה היינו קרוס השלפוחית דניקצ
קרוס הריאה וכיון שכן לא שייך שום צדיקה צואת הצועה כיון דהנקצ צפנינו ונה שאינה
שופכת והצועה היינו ונחנות קרוס השלפוחית ולאו צר קיוונא הוא . תו"ז ק"ו יא ארת צ .

ונ"ש הס"ג ונחו יא דניחגיס צצועה כואת לצדוק צנולה אס נכנס ראש הנולה בין הקרוס
וצועה צידוע שניקצה הריאה ואס לא נכנס ראש הנולה צחוכו אע"פ שכל"ית כשלפוחית
כשרה . אין לקוונץ ע"ג וצדיקת הנולה לא תועיל ולא חלי"ל ואין לו צדיקה אחרת כי אס
לנקות הצועה ע"י קליפת ארתו קרוס ורובם ככולם ונאלו יולאת הצועות נקובות תחת
הדלדול הנו"ל להיות הצועה ישנה שניקצה ועלה צה קרוס ולא כשפכה הצועה ונחנות השלפוחית
צצה ונחליחה כשתנה כך היא סדר צדיקתנו צצועה כואת ואין לוח וננכה . תו"ז עם וכן
וננהגינו פה צגדאל יע"א :

רב גס דע שכתב השלפוחית צא אסקלר"אדו צריאה (פ"י כונו ריר עב על הריאה) או
צדופן והאסקלר"אדו הוראה שהיחס נקובה הריאה והטרפות הזה נולא הרצה צכצסיס
וכל זה צצקיות הצדוק וה"י לילכו ונשיאות כ"ר"א . כנ"הג עם תו"ז עם ארת ד :

רג טרפות זה של שלפוחית שכתצנו לעיל הציו"ו הנו"ז ז"ל צק"ק והש"ר סק"ח צשס
ע"כ ונ"ל אס נקלף קרוס העליון של הצועה דהיינו עור הריאה טרפה ונשי שטעור
התחתון הוא עור הצועה והוא צא ונחנות וכה והו אפי' צצועה יחידית ואפי' צו"ז עכ"ל .

כנ"הג ה"ה"ט ארת כ"ו ונשס דונ"ש"א תו"ז עם ארת ו . אלל אס לא ניקצ עור העליון כטר כיון
שהעליון קיים והוא עיקר הריאה ונש"אך כשניקצ העליון . כנ"הג כלל יד ארת יד :
רד צועה צריאה ונולא צחוכה תולעת וליכא נקצ צצועה רק כשפתחו הצועה נולא תולעת
צחוכה כשרה . שו"ת גצ"ש ק"ו פה לצ"ש סק"קכ"א תו"ז ק"ו טז ארת א :

רה ואס נולא נקצ צצועה והתולעת היא ונקלתה צנקצ ונקלתה חוץ לנקצ כשרה . גצ"ש
עם לצ"ש עם תו"ז עם ארת צ וק"ס ואפי' לפניהגיס להטריף כל צועה נקובה ונשש
צועה ישנה כל שנולא נקצ דק והתולעת צחוך הנקצ אף שכתפכה הצועה יש להכסיר כל
שכראה צרו דונקיצת התולעת כשפכה וליכא שום חשש שלפוחית ופשוט :

רו אלל אס נולא נקצ צצועה והתולעת אינה צחוך הנקצ אלל על הריאה יש להטריף דלא
דנ"י לריאה שיש צה וינכ"א דכיון דיש כאן צועה הוי הנ"ל וטרפה . גצ"ש עם לצ"ש
עם תו"ז עם ארת ג :

רז סעי' ז צועה או קרבה שנולאו צקנה הלצ וכ"ו כשרה . השיקר כ"ו ונ"ן ז"ל ודענויה
דצועה צטר וקוונות אפי' צאיצרים שנקובתה צושהו כשרה צלי צדיקה .
נשחא דנצותא צזס סק"ו הו"ז ק"ו כב ארת א וכתב סכן פסקו רוב האחרונים ז"ל . וי"א
סלריך

קשו ושושן אין להטריף : תצ"ש קק"ה וקיים ח"ל ואני לא שונעתי לעולם ואין דמך
 להא אפי' בלא שעת הדחק וכו' לצ"ש אות ד ודלא כהפ"ה ז"ל דהלריך שצ"ה גס דלא
 כהשג"ה קק"ב דהטריף בזה ופי' דעת אר"ז דק"ל הכי דלא היא אלא אדרבא וכן ז"ל
 צצ"י בהדיא ונכסיר וכו' דמה דצרי השג"ה הרי לצ"ש קק"ה ע"ה קק"ב כהצ כן צ"ש
 רוב הפוסקים : וכן ונכסנו מה בגדלד יע"א : ועיי' לעיל ק"ו לי אית קעו :

ז קס או שהוא ירוק או אחרת וכו' בל"ש זין שהוא כנראה הלוחן זין שהוא כנראה
 כשמה טרפה : הלוחן זילה זין חי זין וכו' : ש"ך קק"ג פרי"ה קק"ג זצ"ה קק"ה תצ"ש
 קק"ג שפ"ד קק"ג קוונן טס אות ד :

ח כרכוס זין כרכוס גופיה זין דצריס טלכצעים וכו' : ש"ך קק"א פרי"ה קק"ד זצ"ה קקו
 כרתי קק"א חכ"א טס שפ"ד קק"א זצ"י קק"ב :

ט כרכוס הרבה פירושים נאמרו צו יש ונפרטים שהוא ונרי"ה קק"ה הנקי צערי"ב אל על"פ
 וי"א שהוא שקורין צערי"ב אל כרכוס והוא הצב ונאכ"די"ה ונחנים אותו בחדש
 ועיי' כל זה ב"ה צצ"ש קק"ב : ונכסנו להטריף בכל ויין כרכוס :

י וכן כשותא יש צו כנה פירושים י"א שהוא הנוטילין אותו להוך הסכר וקורין אותו צערי"ב
 רזנאי"ב וי"א ויניס אחרים והלריך בזה הפ"ה קק"ה וכנ"ה הג"ב אות ד ולענין
 דינא קענין ככולהו פירושי להוורא : פרי"ה קק"ה זצ"ה קק"ג שו"ב קק"ד ט"ו קק"ד טע"ה קק"ו :

יא ואין לא צקא"ן בזה וכל ויין ירוק טרפה : וכללל דלולתא כל הכ"ה לנראה ירוק גע"ל
 יש לאסור זין כנראה השעוה או כאלהו או כהצ או ככף העו"ה דהיינו ירוק טהה זין
 כעין הורקת פנים של חולי ירקון או כנראה ללעת הכל הוא ויין ירוק וטרפה : ט"ו קק"א ש"ך
 קק"ב כנ"ה הג"ב אות ז וחו פרי"ה קק"א צקופו וקיים טס דכל ויין ירוק טרפה זילת כרתי
 ונוטט שהוא בל"ש ויר"די שהוא ליונה לתכלת כשרה וכ"כ הגאון כנפי יונה בזה ק"ו
 עיי"ש וצ"ל שנינו צערי"ב קורין אותו כר"ה וכ"כ שו"ב קק"ד שו"ה אות ז צ"לי קק"ג טע"ה
 קק"ג כרתי קק"ג לצ"ש קק"ג חכ"א טס הלוחן טס אות ז ענ"ה ק"ו ז אות ז צ"ל ח"א
 אות ז קוונן כלל בו אות ג :

יב טס וכן אס היא כנראה הצקעת וכו' : עיי' לקונן צקעו"ך אות יד :

יג טס וי"ו דהיינו כעין חריות של דקל : והיא ספק טרפה כו"ש הרנ"ב ז"ל צצ"ש ונ"ה טס
 וכ"ו לענין ק"ס דאי איכא ספק אחר עמו כגון שנתערבה חתיכה או ובהמה זו טס
 חתיכה ובהמה כשרה ואח"ך ככל ונתערבת לנוקס אחר יש להכסיר וטעם ק"ס : קוונן טס
 צעשרון קק"ק : ודוקא אס צקי ויודע בודאי שוורא ריאה זו ונוטט כחריות של דקל אצל לני
 שאינו צקי לא נחשצ לסקק דהו"ל קו חקרונ חכ"ה וכל קו ח"ה הו"ל בודאי וטרפה : שו"ה
 אות ג וט"ו סוף קק"א לצ"ש אות ג צ"ל ב"ה קק"ה קק"א :

יד טס בהגס י"א דאפי' אס היא כלובן זילה טרפה וכו' : לובן זילה רבו הדעות בזה
 יש טפי לובן זילה אחר צקולה : ש"ך קק"ג דקודס צקולה אינה כי אס זהרורית :
 זצ"ה פ"ו כקרוס הקשה צצ"ה : והפרי"ה פ"ו כלבנוכית קרוס צילה : ולדין אין כ"ו בכל
 אלא דאין אלו צקא"ן ולכן יש להטריף כל ויין לובן : שו"ה אות ו תצ"ש קק"ה פרי"ה קק"ג
 טע"ה קק"ה לצ"ש אות ו חכ"א טס הלוחן טס אות ה צ"ל טס אות ה קוונן טס אות
 ז : וכן ונכסנו מה בגדלד יע"א :

טו אפי' אס נטעה קלת ללובן טרפה : לצ"ש טס קוונן טס :

טז וי"ה כ"ל דלובן בריאה יעניד בלדה צקעת ען אס דווגה ונוטט הוי ודאי טרפה ואס
 אינו דווגה לא הוי אלא ספק טרפה : לצ"ש טס צ"ל טס ב"ה קק"ה קק"ג : וכ"ו לק"ס :

יז ונראה לכן דאחר שקלפו עורות הריאה ונתיבשו קר ונראה הלובן אחר היבוש לא ונתי
 וטרפה דהשג"ה צח"ה צ"ל יבוש : דע"ק סוף קק"ד וק"ו קק"ה :

יח אס אין הוורא שחור ונוטט ולא לכן ונוטט אלא כנראה צגד לכן טפבל עליו אצק
 שהוכסה לצנינותו אין להטריף ונוטט שחור רק ונוטט לכן והוא ספק טרפה ולכן אס
 יש עוד ספק אחר הו"ל ק"ס : וק"ו קק"ד וטס צ"ה זית אצקת צ"ה צק קק"ב :

יט סעי' ב כל אלו הווראות אינם פסולות עד שנופחין אותם ונוורקט בה צידו . אס
 אחר שמירקו בה וכפחמה וחזרה לנראה ונותר ואירע שצ"ל דהיינו שצדקה
 צוים או צרוק וצ"ל כשרה דאכחו תולין דנחמה ונוטט ניקבה וכן כוהגיס צשאלוכי
 צבא"ה וקוס טיעשה צלצון חון לנוקס ספק תולין לומר טעשה הנקצ צונוטט סיד : כנ"ה
 הג"ב אות כה וטס וי"ו וטס וטס הרנ"ו שו"ב סוף קק"ו וקיים ח"ל וכך שונקב
 עוד סיוס וטע"ס בכל יוס עכ"ל זצ"ה קק"ב : וכן ונכסנו מה בגדלד יע"א :

כ טס אס כשתחת לנראה הוותר ונותר וכו' . העיקר כדברי וכן ז"ל דאפי' אס לא
 לא חזרה לומר ונוטט אלא חזרה לנראה ונותר ונותר ג"כ כשרה : ש"ך קק"ד כנ"ה
 הג"ב אות כה פרי"ה קק"ה פרי"ה קק"ד זצ"ה קק"י שו"ה כו"ב ח"ד ק"ו יוד וקיים טס
 זין שחמה לנראה הסכרות שהחכרו בהדיא בגו"ו זין לנראה ונותר טלל החכרו בגו"ו יש
 להכסיר חכ"א טס אות ז זצ"ש אות ז וכן ונכסנו מה בגדלד יע"א אף שהצ"ש לא הכסיר
 אלא בהש"ה אכחו ונכסנו להכסיר אף שהפקד ונוטט וכל הכי רצווחא :

כא ואס בנתלה סיה בה ונראה פקולה ועיי' נפיחה יותר ודאי חזרה לומר ונוטט כשרה
 דלנוינן צצח"ה כו"י סיה נפוחה כ"כ : קוונן טס אות יא זצ"ר ק"ו יד צח"ה
 קק"ל וי"ע טרס ה עכ"ל אי אית ד וק"ו קק"ב וכלס וטס הגאון צ"ה צפת"ב קק"ו :
כב והיינו דוקא אס נפחמה יותר ודאי ונותר לומר הוא דכ"כ אצל אס לא חזרה אלא
 דוקא לנראה כשרה יש להטריף : קוונן טס זצ"ר טס וי"ע טס וכלס וטס הצ"ה טס :
 וי"א טס בזה אפי' אס חזרה לנראה כשרה יש להכסיר : וק"ו טס ודמה דברי הצ"ה :
 ויש לקמוד עליו בהש"ה או טעה הדחק :

כג ריאה שנוטט בה ונראה פקולה ואחר שפחמו אותה חזרה לנראה כשרה ואפי' אס אח"ך
 כשנחה ונפיחתה חזרה לנראה אסורה וכל זמן שהיא נפוחה אין בה ונראה אסורה
 כשרה דכל יודי דנוטטין בה כשהיא נפוחה ונכסירין דנח"ה נפוחה הריאה טלה : שו"ה אות
 יב לצ"ש אות יב צ"ל ח"ב צערי"ב קק"י זצ"ה קק"ב קוונן טס אות ט :

כד ריאה שהיה בה ונראה פקולה ולא הספיקו לנפחה עד שכלצדה או נחכה טרפה
 ואין תולין לומר דילגא אס נפחמה סיה חזרה שו"ה טס לצ"ש טס צ"ל טס
 אות ח קוונן טס אות יוד :

כה ריאה שכתבו צקעו"ך ט"ש בה ונראה פקולה ולא נפחמה דטרפה כתב הלצ"ש קק"ב
 דדיינן לה לודאי טרפה ואפי' לעשותו ספק ללרפו להיות ק"ס לא עבדין ליה וטס
 דחולין צולוי וע"ה הרוב לא ישחנה עיי"ש : וא"כ י"ל לנו דין וזה דאי איכא עוד ספק
 אחר צריאה זו שכלצדה ולא נפחמה טרפה ולא חזרינן ק"ס וכשרה דחולין צולוי ועל הרוב
 לא ישחנה וטו כודאי איסור : ודע דזה הדין אינו אלא לנוקונו של הלצ"ש דסס צמקונו
 לא יחזור הסקיל לנראה כשרה אצל צעירנו זאה בגדלד יע"א כשנח"ה ונראה פקולה ונופח"ה
 אותה סכף וייד חזור לנראה כשר ולא יש אי וני אלף שחשאר צפקולה ותהיה טרפה כן
 העידו טצחי ונחא צעירנו וא"כ אדרבא צספך הוא דחול"י הוא דחזור לנראה כשרה : וא"כ
 צעירנו זאה י"ל לנו זס הדין דאי כלצדה הריאה ולא נפחמה ויש בה עוד ספק אחר הרי היא
 כשרה דחולין צולוי וע"ה הרוב או רובא דרובא חזור לנראה כשרה וא"כ אפי' לקו הפוסקים
 דק"ל דצחחוק איסורא לא עבדינן ק"ס הכא לא וקרי אחחוק איסורא דעל הרוב תהספך
 לכשר והרי היא כשרה : גס הווק"ו צקק"ד דמה דברי הלצ"ש ונוטט אחר :

כו כתבו לעיל אס לאחר הנפיחה חזרה לנראה כשרה וכ"ש אס עיי' ויירוס לצד צלי נפיחה
 חזרה לומר דכשרה רק שלריך לעשות נפיחה לנראה שו"ה חזור לנראה פקולה : וכן
 אס צנפיחה לא קר שוורא ועיי' ויירוס קר שוורא ונתי : וק"ו קק"ג וטס הצ"ה :

כז ריאה טלא סיה בה טס ונראה או ט"ש בה ונראה ונותר וכפחמה ונותר לנראה האיסור
 טרפה ונ"ה צח"ה צח"ה סיה נפוחה : שו"ה טס לצ"ש טס צ"ל טס וט"ו קק"א
 ענ"ה ק"ו ז אות ה קוונן טס :

כח הא דאצרכו דאס אחר הנפיחה יש בה ונראה פקולה דערפה סיינו דוקא כשנפחמה
 כדרכה (כג)

וין הצועה וחזר לומר כשר אפי' אם ונתחלה לא היה כלל ונוגלה תחת הנוחלה אצל
אם לא צדק ונאצד טרפה וכן אם חזרה ונראה זו שאלל הצועה לנחלה כשר כשרה . לז"ש
קק"ו ז"ל צע"ו ק"ק א"צ אות ז קוונן עס אות טו :

כז אם יש נחלה טרפה על קרום הריאה ולא יש עס לא צועה ולא ונוגלה אלא צער הריאה
תחתיה וקלפו לקרוויים והלכה הנוחלה וין הקרוויים רק כשארית צצער והעור קי' וכל
נחלה יש להכשיר . ונעה יוסף ונח"צ אות ז ונענו עכ"ה עס אות כז זצ"ש אות ג תו"ז
עס אות יוד וקיים ו"ל וכן צל ונעשים כזה לידו שהיה נחלה שחור וקלפתי הקרום ורליתיו
כנוחלה ריאה והשחורות נשאר על הצער והכשרתי . לז"ש קק"ז דחה דברי הת"ב צע"ש פאקר
וא"ע עכ"ה שאינו אוניר צו לא חיקור ולא היתר וי"ו כחצ שלל הזכירו עוס פוסק חכ"א
אות ג עס צינת אדם עס ז"ל צע"ו קק"ד ונעס ז"ל וא"ע דחצ יש להקל צהפ"ו
וגם קוונן עס אות יו כחצ יעשה שאלת חכס כצר כחצו דכל לגבי דין הוי הפ"ע ועוד
דכלהו רצוה"ל עכ"ה צע"ו לעיל הכשירו צע"ו . וכן ונחגיבו פה צבדלד יב"ח :

כח עס הגם וכן צל שנוי נחלה ונכה עער שחור וכו' כשר שלפענויים הצהונה צולעת עער
וצל לה להריאה עד הקרום . ד"ו צע"ש ונח"ר וו"ן ואוניר הו' נקיס הלוי דכונה פענויים
צל לידו עער שחור תחת הקרום וכשיהיה השער על עז הוא קשה ולפעמים ינאל שנוקב
קרום הריאה ועל כן לריך הצדק שיטגיח על זה :

מח ונחלות פסולות צריאה ואירע ששלקס וחזרו לנחלתם אחר שליקה אם ידוע ודאי שלא
נפלה לאור ונוגלה צה ונחלה הפסולה אפי' אם אחר השליקה חזרה לומר טרפה .
ונח"צ אות יד עכ"ה עס אות כ זצ"ש אות ד וק"ו ק"ק א"צ :

מט ע"י ד אם אינה שחורה כדיו אלא כנוחלה הכחול וכו' . ותינו צין כנוחלה הכחול
עלונו צין כנוחלה דברים הכלצעים ונח"ו יש להכשיר . שו"ח אות יוד
וע"ו קק"ג לז"ש אות יוד צי"ל ח"צ אות ה :

נ עס או ירוקה בכרתי וכו' . וכל ויין כרתי . יש להכשיר צין ירוק כרקיב צין כעצבים וכל
ויין אותו לצע יש להכשיר : שו"ח אות ה וע' חצ"ש קק"א לז"ש אות ה וע' צי"ל
עס אות ג וד :

נא עס או שהיא כנוחלה הכצד וכו' . ונחגיבו פה צבדלד יע"א כשי"ש נחלה כצד שכניא
כצד על אותה צהונה עלונה ונקיף וצוה ילאנו וידי כל השש כן א"ל עבחי ונח"ה י"ו :
נב נחלה הכצד כצד חי עקקינן דצללי כועה לפענויים ונלצע אחר . שו"ח אות ז לז"ש
אות ז צי"ל עס צע"ו קק"ג :

נג עס או כנוחלה העחול וכו' כשרה . כל נחלות הכשרות שנתצארו אפי' אינם ונשתנים
כלל ע"י נפיתה כשר ודלל כיש וי' שו"לריך שיהיה ונחלצן קלת ע"י נפיתה . ש"ך קק"ו
כנ"ה הג"צ אות כו פרי"ח קק"י צ צ"ח קק"א חצ"ש קק"א צ שפ"ד קק"ו חכ"א כלל י' אות ד
לז"ש אות ט צהנה צי"ל עס צע"ו קק"ו עכ"ה ק"ו י' אות יוד :

נד עס או שהיא אדומה וכו' . לריך לעיין ואלד צנוחלה אדום שלא יהיה כועה לנחלה
צער . שו"ח ונ"ש אות ד ו' וק"ו קק"ע קוונן כלל כו אות א :

נה נפלה לאור ונוגלה אודם צריאה יש לאקור אם אין הפ"ו ואם יש כיון צנוקס האודם
יש לאקור גם צהפ"ו . וק"ו עס ונעס פ"חצ קק"כו :

נו נחלה אודם אפי' ככס לצער כשר . חצ"ש עס דלל כדו"ש קק"ו ונ"ו קק"ג לז"ש עס
וקיים וכן הסכנות אחרונים עכ"ה עס צי"ל עס צע"ו :

נז כל נחלה כשרה לריך לנפחה דכיון דחזינן רעיה"ל לריך צדיקה לכה"ו ואם לא נפחה
או שאלצדה הריאה יש להכשיר . שו"ח אות י' ונ"ו קק"א לז"ש אות י' צי"ל עס
צתק"א קק"צ קוונן עס אות ג ואף עהס הכשירו דוקא צהפ"ו כצר כחצו כוה פענויים
דלגבי דין הכל הפ"ו :

נח עס צהנה וי"ח דלס יש ונכה צדופן נגד ריאה אדומה וכו' והכי כה"ג . וכן ונחגיבו
פה צבדלד יב"ח כפי ההגם ז"ל דלס יש ונכה צדופן נגד האדומות נוהגים להטריף
ודלל

ודלל כפי ויין ז"ל :

נט אם יש נכה צדופן נגד האדומות דטרפה אפי' אדומות כל שהו . שו"ח ונ"ש
אות י' צי"ל עס אות ט קוונן עס אות ה :

ס אם ונקלה האדומות כנגד הנוכה א"ע כרצו ונפשטו הולה לה יש להטריף . קוונן
עס אות ו צע"ו קק"י עס ז"ל קק"כ וק"ו קק"כ"ה . וצסקא אם היה וכוון יש
להקל צהפ"ו . וק"ו עס ונעס חכ"ל . ולדין יש להכשיר אפי' צהפסק ווענו ונעס ק"ס :

סא אם לא נוולל אדומות כנגד הנוכה כי אם אחר הנפיתה וקודם הנפיתה לא נראה
צס אדומות אין להטריף צהפ"ו כ"א ישאל לחכ"ס . קוונן עס אות ט . ולדין
דכולס אית צהו הפ"ו יש להכשיר ונעס דוונן ז"ל ונכשיר ככל גווחל והגם דאין כהג"ו
כפי ונח"ר ז"ל וי"ו צה"ל דסקא אין להחגייר כל כך :

סב אם יש נכה צדופן נגד אדומות הריאה ונפחו לריאה וחזרה לומר
כשרה . כ"ו קק"ד ש"ך קק"ע פרי"ח קק"א כנ"ה הג"צ אות לו ע"ה ק"ק י' ו
זצ"ח קק"י שו"ח אות י' שפ"ד קק"ט לז"ש אות ג חכ"א כלל י' אות ו . צי"ל עס אות
ט עכ"ה ק"ו י' אות י' קוונן עס אות ח . ותינו דוקא אם כל האודם ונה עכנגד הנוכה
חזר לומר אצל אם קלתו כשאר אדום טרפה . וק"ו קק"כו ונעס פ"חצ ק"ככ :

סג אם יש נכה צדופן נגד האודם ונלצדה הריאה או נקרעה קודם הצדיקה וא"ל לנפחה
כשרה ונעס ק"ס קפ"ק אם היתה חזרת צנפיתה לומר או לא ונח"ל לא היתה חזרת
שנאל הלכה כרצו הפוסקים דק"ל דלס האדומה ונחנות ונכה כשרה
והוא ונחפ"ך ק"ו ח"ל כרצו הפוסקים ונח"ל הל' כרצו אפרים שנאל היתה חזרת צנפיתה
לומר ופשוט . שו"ח ק"ק א"צ ודלל כו"י שטריף :

סד הא דאמרינן לעיל דנכה צדופן נגד האודם וחזרה לומר אחר הנפיתה דכשרה לא צעינן
דוקא וי"ח אלא אפי' חזרה לנחלה אחר ונחלות הנוחלות יש להכשיר אף צהפסק ווענו .
וע"ו קק"ד שפ"ד עס לז"ש עס צי"ל עס צתק"א קק"ד אות ז . והגם דהגאון חצ"ש לא
התיר אלא צהפ"ו וכן ננעכו אחריו כוה אחרונים העיקר הוא כו"ש :

סה אם האדים ונכה צדופן כנגדה ונפחה וחזרה לומר וקרעו ונלחו שהצער שלה
ועופש שהרופא גוררו יש להטריף כיון דהצער ונעופש קיף הקרום ליקצ . כנ"ה הג"צ
אות לו ונעס יוסף ח"צ ק"ו י' זצ"ח עס ונח"צ אות יוד ונעס ונח"ק עכ"ה עס :

סו אם יש אדומות צריאה אמרינן שלריך לצדוק צדופן נגדה ואם עצר ולא צדק
יש להכשיר . שו"ח עס חכ"א עס לז"ש עס צי"ל עס צע"ו קק"ג :

סז אם יש נכה צדופן ונגד צריאה ליכא אדומות כי אם שאר נחלות הכשרות יש להכשיר .
כנ"ה הג"צ אות י' א' הצי"א ק"ו ע"ש ונכשירן שו"ח עס וקיים אפי' צלל הפ"ו חכ"א
עס לז"ש עס צי"ל עס . והגם דהכ"ה עס הצי"א ק"ו ונח"ר פ"טון שו"ח וי"ו אלו
הגדולים ונח"ר צפ"טות :

סח אם יש נכה צדופן ונגד אודם צריאה וקלפו הקרוויים והיו לצבים ואודם רק צצער
כשר צפ"טות . וק"ו קק"צ , והגם דהנ"ק עס עשה עוד חלוקים צין ללע כצער
וכיולל אכן לא כחצו דהא אפי' צנוחלה פסולה וקלפו לקרוויים והלכה הנוחלה ונעס ונשארית
צצער כחצו לעיל אות ו' דכשרה כ"ש הכ"ל דכשרה דלדין ליכא איסורא צאודם ויש נכה
כנגדו צדופן רק ונעס ונכה דאין צתר ויין גרינן ולכצרת ויין כשרה ואם כן צודאי ע"ש
להקל ואין לריך עוד לחלוקים :

סט ואי ליכא נכה צדופן רק שטודע שחבו אותה על הדופן ונחצרה שו"ח צלל האדומות
צריאה כגון שהיה הסכאס גדולה שראוי שתהיה הריאה נלקיה על ידה וגם היה נראה
שהג"ע כה הסכאס עד הריאה יש להטריף . שו"ח עס לז"ש עס קק"ל צי"ל עס צע"ו
קק"טו קוונן עס כלל כו אות ז ודלל כנ"ה שו"ח ע"ש צנוחלה צנוכה צינוכית . ואם חזרה אחר הנפיתה
לומר יש להכשיר . קוונן עס צע"ו קק"ד :

ע ונאל ללע צצור ופקא אי ונח"ס או לאח"ש יש להקל ונ"ק שו"ח לאח"ש כצער ונע"ו
הל' :

הלו כהחולקים על רבינו אפרים ונחירין בהאדינות נגד וכה בדופן ואפי' ציט עוקן ג"כ
יש ספק טוהר לא יקצ' דע"ק קק"י ויהו הגאון וק"מ בקק"כ פקפק ע"ז ונשום
דקפק דלח"מ אינו ספק ועליה דהאודס שביראה נגדו וורה שהסבר ונחיים ע"ש :

עא דבקו אונות זל"ז ויש זיכיהם קדק המגלים ויש ע"ג הסדק אודס אין זה כהאדיס נגד
ו"כד ולא הוי תר"ל וכשרה : דע"ק קק"יא עק"מ סוף קק"כב :

עב אם אין ו"כד נגד האודס חלל בהרות שמורות לא וקרי וכה וכשרה ככהג הג"הט
אות ע ונפתחות שבקוף ספר קול בן לוי ק"י מד זכ"ת קק"יט : והגם שהקוונן כלל
כו אוח ס הטריף בהרות שמורות אלו אין לנו חלל דברי ורן ז"ל לקונן ק"י על קע"ו כג :

עג כתב הפ"ח אוח כג אם אין עס וכה ונשק רק בהרות שמורות או שהים עס וכה
וחתה ונתרפאה רק שיש כאן עוד רופס ונשוכה בדופן נגד האדוניות שכתבנו להטריף
ו"מ אס ע"י הכפ"י האדוניות חחר ונתלבן אף שאינו חחר לומר כי אם לנראה וותר יש
להקל אף בלא הפ"י עכ"ל : ולדידן דהכשרנו בהרות שמורות יש להכשיר גם בחיתת המכה
אף בלא כהלבן האדוניות :

עד וה"ה כו"י אם נשבר הללע וחזר ונקשר חשבין ליה וכה וה"ל האדיס ונחנות וכה
ותרפה : ככהג הג"הט עס ונפתחות קב"ל עס בל"י קק"י קיוונן עס :

עה אם האדינות הריאה ונחנות וכה בצער שבין הללעות ולא בללעות אע"פ כן יש
להטריף : ככהג עס אוח יד ונשם ונשכ"י פיטין קב"ל עס קיו"ב ק"י על אוח ז'
ואע"ג דנחנות אוח יא הביא דברי ונש"י שהכשיר ו"מ צקו סיו"ב חזר והביא דברי ככהג
והטריף ע"ה אוח ו : וכן ונכהג"ו פה בגדלח יע"ה להטריף כשיש וכה בצער :

עו וכן אם האדינות ונחנות וכה שבנרפס ערפס : ככהג עס אוח יב קב"ל עס בל"י
עס קיוונן עס :

עז אם יש וכה בצכד נגד אודס דריאה ובגון שהיא עבה ונפוחה דינו כו"כד וטרפה :
וק"מ קק"כד ונשם ב"ל קע"י יד זכ"ר ק"י עו קק"י ונשם ב"ל וק"י הזכ"ר דלח
ככהג דוכשיר בכה"ג : וק"י דלח הככד נפוח אונאי ונרפסין היכ"ל דיש אודס בריאה והל"ל
הנרפס ונשקין בין הריאה ובין הככד : ור"מ וצ"הג הו ערפוח שכתב וז"ל והיכ"ל דעביא
לה כבידל חזינן לריאה דידס אי חורר וכו' ולי קוונק הדכ"ל ובריה וכשרה עכ"ל ופ"י דברי
בה"ג ק"י אככד ופ"י חזינן לריאה שלה ר"ל ונראה של הככד אם לבן ערפס ואס אודס
תחזור ותתרפא ולכן כשרה : כי הריאה ונחן דבר שוה הכ"ל כי ויירי עכסו דדיני הככד
ואח"ך התחיל דדיני ריאה וכו' וכתב דין הריאה אם נוולל זה ונראה לבן ערפס כאשר יראה
הנראה בצכה"ג עס : ועל כן כ"ד יש להכשיר : ועיין להרא"ה ז"ל בקק"כב שהביא דברי
צ"הג ושק"ל וטרי ציה עיין עס :

עח אודס בעור הריאה ותחת העור ונוגלח ואין האודס קר ונשעור בהקת הנוגלח הוי
כאודס נגד ו"כד וטרפה : וק"מ קק"כד ונ"ה צ"הג בקק"ט :

עט יראה לי דנראה אודס העוונת על צועה או טכ"י או נווגלח או חללס ויש ו"כד
נגד הנראה אפי"ה אם בהירקת הנווגלח חחר לומר כשר : לב"ש אוח עו וק"מ קק"לס :
לפענשים בא חקקל"האדו בריאה ונראה שהיא אדוונת ונחנות וכה וכשנווליאין האקקל"האדו
הכו' כשארית הריאה עלינות תחתיו כשרה : ככהג הג"הט אוח י קב"ל עס בל"י עס
ועיין לעיל קיוונן לו אוח רב :

פא ונשסה שהיה פה עירנו בגדלח יע"ה לפני נצחי ונח"ה ה"ו שהיה אודס בריאה
וכנגדו בדופן צכ"ר צכ"ר שבין הללעות הים חקקל"האדו פ"י שהוא כונו ריר עב אודס על
הצער שבין הללעות והוא כונו צכ"ר ונח"ך הסירו הצער בל"י הכ"ו ונעל הצער שבין הללעות
וראו שהצער תחתיו החוד וללכר צו הדס וחזרו ונח"ו ונח"ו אחרי הדופן של הללעות הכ"ו ונלד חוץ
וראו שהם אדוניות ונחנות הנוכה שהנוכה היתה ונשם והטריפו :

פב אם יש על הריאה נקודות אדוונות לריך לצדוק אחר נקצ"ס בנקוס האדוניות ואס לא
צדק ערפס : קע"ה עס חכ"ה עס לב"ש עס ב"ל עס אוח ע :

פג ויהו בנקוונות דשכ"מי נקודות אדוונות וצדק כוונת פענשים ולא נוולל נקצ"ס אע"ג
דע"מ ראו לצדוק תניד ו"מ אי אחרוני צכ"ר דלח צדק וליחא קונן למצדקת יש

להכשיר : לב"ש עס צכהג ב"ל עס בחק"ה קק"ו וכן הוא חללנו פה בגדלח יע"ה דשכ"מי
נקודות אדוונות חבל על הכוז לא יש זה נקצ"ס וקרר צדיקתנו כך היא שבתחלה נקרה
הנקודות וון הריאה או צידים או צקל"ת לנר ק"י ואחר שנתקנתו נופחים הריאה ונחיים עליה
רוק אם בצללס ערפס ואס לא בצללס חוררים וקולפ"ס הקרוס של הריאה ואס בלילה נראה
אוחו כנגד הכר וציוס נראה אוחו כנגד האויר או כנגד השמש ואס נווללו צו נקצ"ס ונחיים
אוחה והא דלחננו קולפ"ן אוחה ונראה אוח הקרוס אם לא בצללס היינו ונשום דחייסין טוהר
ונחנות הנקודות הכ"ו נפתחו הנקצ"ס ונש"ה אוחו עושים אוח הצדיקה :

פד עס וכן אם יש זה הרבה גונים נווללו הנחלות כשרה : אם יש זה הרבה ונראה
כשרות כוחלח ואודס אפי"ה הם קוונכים זל"ז כשרה אפי"ה בהפקד וועט : תכ"ש קק"ה
כן פ"י דברי הל"ש קק"ה ודלח כהנש"י קק"ה :

פה וכן נוולל בריאה אדוונת וירוקה אפי"ה הם קוונכים זל"ז יש להכשיר : לב"ש קק"ב
ודלח כהכ"ופ ואף שונש"י לא הכשיר חלל צ"ה"ס קוונכים היינו ונשום דחזיל לטעמיה
כוונש"ל בצקווד חבל לפי ונשם שהכשרנו בצקווד בקוונכים ס"כ לא טכ"ל עס בענ"ו קק"ה
וכן ונכהג"ו פה בגדלח יע"ה :

פו אם הונראה הפקול הוא דוקא בקרוס העליון והתחתון הוא כונראה הראוי לה שלח
הגיע הונראה הפקול כ"ה בקרוס העליון ולא בתחתון ערפס : ע"מ קק"ד בקופו פלתי
קוף קק"ב ונש"י ק"י כז קק"ה ער"ה אוח א זכ"ה אוח פה : ואע"ג דהפר"ה והרבה ענוו
וכשירים גם הצ"ש והל"ש והצ"ל ונכשירים בהש"מ והקוונן ונכשיר ללורך גדול ובגון
שהנראה לא שלטה חלל בנקל"ת העור ו"מ אכן צדיק ונכהג"ו להטריף דאין לחננו
צקיא"ס כוונש"י הזכ"ה עס שאין לקוונן ע"מ לפי שריך צקיא"ת ואפשר לבא לידי טעות עכ"ל :

פז וכן אם הונראה אינו כיכר בקרוס העליון כלל רק שדך קרוס העליון כיכר שהנראה
שלטה בקרוס התחתון או שאירע שקלפו קרוס העליון ונוולל בתחתון ונראה פקולה
וצעליון לא כיכר הונראה דינו שוה ונשם לנוולל צעליון לחוד : לב"ש ק"ק נג ונד קיוונן כלל
כו אוח עו וכתב בעשרון עס קק"כו עכן דעת הצ"ה :

פח ויהו אם יש אודס בריאה ויש כנגדו חכ"ד ואין האודס רק בקרוס העליון לצד יש
להכשיר : לב"ש קק"נוה צ"ל עס בחק"ה קק"ו אוח צ קיוונן כלל כו אוח ח : ויש
להכשיר אף לפי ונכהג"ו :

פט אם נפחו לריאה לראות הונראה פקולה ונוולל שאינה עוונת בנקוס או רק זזה
ונווללו בין הקרוניים כשרה : צדיקות הר"ץ ככהג הג"ה צ"י אוח כג צסס דנש"ה טע"ה
אוח יז וק"י ח"ל דנראה וזה דליכ"ל לקוחת צקרוניים כ"ה יש איהז ונוגלה תחתיהם טוונחיתם
כך ואוחה הנווגלח זזה ונווללו : ונ"מ ראו לפחות הקרוניים ולנאות ונש"י עס : טפ"ד
קק"ט לב"ש אוח יז צ"ל חג אוח ד עכ"ה ק"י יז אוח עו קיוונן כלל כו אוח יח : ואי צדק
ולא נוולל כשר דאיונור נאצדס הנווגלה או לא צדק יפה : וק"מ קק"מ א :

צ לפענשים אירע ונראה אדוונת ועליה סת"ת וכצדוק ונש"י ציד הונראה זזה ונווללו כשרה
ולריך להבחין ע"מ שלא יטריף צה"ס : צ"ל עס בענ"ו קק"ה צסס צ"ה ז"ל :

צא ריאה שנוולל קוונן וחקרון עליה ועלתה בנפ"י באופן דכשרה חבל היה ו"כד כנגדה
דהיינו ששכ"ר הללע וחזר ונקשר טעש"י יש להכשיר אפי"ה שלא בהש"מ : טו"ת גצ"ש
ק"י פו הביאו פת"ח קק"ב ודלח כש"ת צ"ה ק"י קל שהטריף לב"ש ק"י על קק"קד אוח ז'
ח"ו"ז ק"י לב אוח יב עיין עס :

צב ויהו אם וכה שבדופן יש זה עוקץ וכנגדס בריאה יש חקרן וקוננו יש להטריף :
ח"ו"ז עס אוח יג :

צג אם יש בריאה ונראה אחרות ונשונות שלא חכרו צש"ס ואינס ככללים לא בכלל
השקולים ולא בכלל הכשירים יש להכשיר : ע"מ קק"ה ונש"י קק"ה טו"ת
כו"ב

כח"ב ח"א ק"ו יוד ונח"ב אוח ד וכלא כש"מ אוח יא . וכן ונחגיגו פה בגדלד יע"א להכשיר
צט"א ונראות . ונע"ב דהלכ"ט קק"ב ונח"ב ח"ב צע"מ קק"ה וע"ס הגל"ח ז"א וכן קיו"ן
ע"ס אוח יוד לא הכשירו אלא כה"מ און קו"בין אהנהו רבותא עהכשירו צע"מ ותו דכ"ב
כתבנו כונה פעמים דלגבי דין כללו הפ"מ . אכל ונ"ו כתב הע"מ ע"ס של"ך דקדוק הרבה
כי אין אהנהו צק"א"ס כ"כ להכיר צ"ן הנהלות :

צד ק"ו להרגיש בהנחת היד בפנים אם יש איזה ונראות צריחה יש ד' קיו"נים . או הנוקס
הוא שיש בו הנהלה הוא ק"ר . צ"ן אוחו הנוקס אינו חלק כשאר הריחה אלא
נקת"ך באל"ע . ג' אוחו הנוקס הוא ונסונה וקשה קלת ונשאר צ"ר הריחה . ד' על הרוב
תולא אוחו הנוקס נפוח ונשאר צ"ר הריחה . ונע"מ יר"ד ח"ב ק"ו הי ונח"ב אוח א אכל
ישראל אוח קל"מ צ"ל ח"א בתק"ה קק"ב וע"ס ז"א :

צה צנוקמות שאין נוהגים להוליא הריחה לר"ך ליהרר הצדוק צעת הכנסת ידו סיכוי דעתו
לזה וכשנרגש או וקיו"נים אלו לר"ך להוליא הריחה ולצדוק אחר הנהלות צנוקמות
העין . וצנוקמות שנוהגין להוליא הריחה ונתוך הנהנה אחר שצדק אוחו צפנים ולצדוק
צנוקמות העין אין לו לקו"ך על שלא הרגיש או וקיו"נים אלו צפנים ולר"ך לצדוק הריחה
צח"ן ונראותו ואין לקו"ך על קיו"נים אלו . צ"ל ע"ס בתק"ה וע"ס ז"א ובעירנו פה בגדלד
יע"א הנהנהו להוליא הריחה ונתוך הנהנה ולצדוק ואין קו"בים על צדיקת פנים לצד :

צו וא"ס צע"ת צדיקת פנים הרגיש צ"ו וקיו"נים אלו הכולל ולא צדק אחר זה לראות אם
יש ע"ס איזה ונראות יש להחזיר ולהטריף אם עשה כן צו"ד . אכל אם נאצדה הריחה
צטוגג קודם שהספיק לצדוק אחר הנהלה יש להקל ולהכשיר כיון שרוב הפוסקים השגיגו
קיו"נים אלו אלא דאינה קיו"נים וצדקה"ס כ"כ וא"כ איכ"א ק"מ ספק טע"א אין כאן
נראה אחרת ואח"כ יש כאן טע"א ונראה כשרה ועל כן יש להכשיר . צ"ל ע"ס וע"ס ז"א :

צז יש ו"י שכתב שאין לשום חכם להורות צנוקמות הריחה צלילה לפי שלאור הכר אין
יכול להצחין צ"ן ונראה ונתר לנראה האקור . צ"ל ח"ב צע"מ קק"ה וע"ס ז"א תו"ן ק"ו
פו אוח ו" קע"ו יד וע"ס ז"א . וניהו כתב התו"ן ע"ס שנוכחם לראות הריחה צלילה לאור
הכרות צפני באוני עולם יע"ן שהצ"א ז"ל על וקו"ו וי"י דודאי טכ"מ ונראות פקולות כע"ס
דנלויות הטריות ונע"מ צע"ן צדיקה אכל אללם זה לו קרוב לנו ענה שהוא עוסק צנוקמות זו
ולא ראה ע"ס ונראה פקולה וכך טוע ורצו כוונת"א וודעי ז"ל ע"מ צנוקמות זו יתר ונע"מ
ענה וגם הוא לא ראה ונראה פקולה ונע"מ אין חיו"ב לצדוק אחר ערפות זה עכ"ד התו"ן
ע"ס . ואכנהו פה בגדלד יע"א לפעמים ונלו"ים הרבה ונראות פקולות צריחה ולא כו"מ התו"ן
ז"ל ויחנן טע"מנו היא כנוקס הגל"ח ז"א כן א"ל ע"מ ונח"א יע"ו וכן ונחגיגו כשרואים
ונראה פקולה צלילה ורבים צנוקמות ונראות אה הנהלה והיא וא"ס ונלאו שהנהלה שהיא חזר
לנראה צ"ר צצ"ור גמור לפי דעתם אזי ונכשירין את הנהנה שהיא וא"ס לא חזר לנראה כשר
או עדיין וקופקים הם צנוקמות שהוא אזי ונח"מ את הריחה הכ"ז עד אור היום ולא רואים
אוחה לאור היום וא"ס ראו שהיא עומדה צע"מ אחר הכפיחה לנראה פקולה ונע"מ וא"ס כהפכה
לנראה כשר ונכשירין וכשנח"מ את הריחה לאור היום חזרין ונכשירין אוחה לעקו"נה צצ"ן
הנהנה להלכ"ע ע"ס עד היום כי הריחה עשויה להסתנות ונח"א האויר ונע"מ ונלכ"ע
אוחה צצ"ן הנהנה .

צח אם יש אודם צריחה ועליו ק"ת ונחגיגו פה בגדלד יע"א לקלוף הסככה או הרי"ר ועל
האודם ולנפחה וא"ס לא צלצ"ס כשרה . כן א"ל ע"מ ונח"א יע"ו . והיינו כשקלפו
העור ולא שלטה האדונימות צע"ר דא"ס שלטה האדונימות ויש עליה ק"ת היא ערפה כו"מ
צק"ו על אוח קמ"א :

צט אם יש סככה ע"ב ונראות השוקלות אם הוא צנוקס הל"ר או צחוכים ונכסה
הסככה כל הנהלה כשרה וא"ס היא ע"ב האונה ערפה . כו"מ הג"מ אוח
י' וצ"מ אוח על טע"מ ק"י קצ"ל אוח ו"ד צ"מ קק"י צע"ס ז"א :

ק ונראה כשרה על יתרת צדרי דאוי כשר וא"ס אודם על יתרת צדרי דאוי כשר כל
שאין

שאין ונח"ב צדוק . לצ"מ קק"י צ"ל צד"ן ח"ב ק"ו לח אוח צ :

קא אכן ערחה כשרה על ית"מ אפי' לדין שנוכשירין ית"מ ערפה אכל אם לא צדקו
לראות אם ונחגיגו ע"י נפיהם יש להכשיר . לצ"מ ע"ס קק"י צ"ל ע"ס קיו"ן
צד"ן ח"ב אוח ו" קע"מ פ"א :

קב אכל ית"מ אפי' כשרה פחות ונפרק אונע"י על גודל אחר הנפיהם ונראה כשרה עליו
כשר . לצ"מ קק"ב צ"ל ע"ס :

קג ונע"מ קשה צריחה כוונות צ"ר שהכשירו לעיל אוח ד אפי"ס הוי רעותא וא"ס יש
ק"ת עליו או רעותא אחרת הו"ל ח"ב ונרפה . לצ"מ קק"ב :

קד ק"י וי"י ונראות כשרות הקו"בים ז"ל אפי' דהכשירו לעיל אוח פ"ד ונ"ו הוי רעותא
וא"ס יש עוד רעותא צ"י"ס או ונ"ל או ונ"ס הוי ח"ב ונרפה . לצ"מ קק"ב

קיו"ן צד"ן ח"ב ע"ס קע"ף פ"ב :

קה וכ"ש צ"דוס וי"ק דקו"בי להדדי שא"ס יש רעותא צ"ל הי"ק הוי ח"ב ונרפה . לצ"מ
קק"ב וכה"ז דל"ו צ"ל האודם אפי' אודם לצ"ו ויש צ"ל רעותא הוי ח"ב . וניהו
לדין דהכשירו לעיל אוח פ"ד אין להטריף אלא דוקא צ"דוס וי"ק קו"בים ויש צ"ל האודם
רעותא אכל אודם לצ"ו לא הוי רעותא . קיו"ן ע"ס :

קו ונראה פקולה החזרת לנראה כשרה ע"י נפ"ו ונע"מ ח"ב אכן ונראה פקולה החזרת
ע"י נפ"ו לנ"ר אינו נקרא רעותא ולא הוי ח"ב . לצ"מ ק"מ לו ולצ"ל ע"ס אוח ה :

קי ונ"ש לעיל אוח ס"ז דא"ס יש ונ"ב נגד האודם ונראה ע"י נפיהם לנ"ר דכשרה
לא הוי רעותא וניהו א"ס חזרה לנראה ונ"ר הוי רעותא וא"ס יש עונה רעותא אחרת
הוי ח"ב ונרפה . לצ"מ קק"ו צ"ל ע"ס אוח ו :

קכ ונראה פקולה ע"ב צועה או טי"ר או ונ"ב ונ"ב ונ"ב חזרה לנ"ר לא הוי
הנהלה רעותא להטריף לח"ב והוי כאלו אין ע"ס רק צועה לצ"ו ועל הטכ"י לא הוי
רק טכ"י לצ"ו ועל הנוגל"א לא הוי רק כוונת"א לצ"ו . לצ"מ קק"ב ונ"ל ע"ס אוח ז :

קכ וכן סיכ"א דחזרה הנראה פקולה ע"י הורקת הנוגל"א לנראה כשר ונ"ש א"ס ונחלה
לא היה רק ונראה כשר לא הוי הנהלה רעותא להטריף לח"ב ודינו כאלו אין ע"ס
רק צועה לצ"ו ונכ"י לצ"ו ונ"ב ונ"ב . לצ"מ קק"ב צ"ל ע"ס :

קי וכן ונראה פקולת אלל צועה ונכ"י ונ"ב ונ"ב ונ"ב חזרה לנ"ר לא הוי הנהלה
רעותא להטריף לח"ב ודינו כאלו אין ע"ס רק צועה לצ"ו ונכ"י לצ"ו ונ"ב ונ"ב .

לצ"מ קק"ב צ"ל ע"ס אוח ו :

קיא ונראה אודם העומדת על הצועה או טכ"י או ונ"ב ויש ונח"ב צדוק נגד הנהלה
אפי"ס א"ס צהורקת הנוגל"א חזר לנ"ר כשר אכל אם נאצדה הריחה ולא צדק
יש להטריף . לצ"מ קק"ו צ"ל ע"ס אוח יא :

קיב סעי' ה יש צ"ה קליפות כמו נתק וסי"א שליונה כשרה . והן כפני אדם מלורע והן
עשוין כקליפות הסוס וצ"ל"ס . רש"ד כו"מ הג"מ אוח י' ונע"מ ספ"ד
סוף קק"ב ונע"מ לצ"מ קק"ב צ"ל ע"ס על חלק יא צע"מ קק"ה :

קיד ולר"ך לקלוף נתק ו"ן הריחה ולנפחה . פ"מ קק"ו טע"מ אוח י' ספ"ד קק"ב
לצ"מ אוח י' צ"ל ע"ס אוח ג :

קיד וא"ס צדק ונולאת שליונה אפי' יש סככה וקליפה לקליפה אין זו סככה וכשרה ואפי'
ראשה או צ"ל הריחה ונאקה או צ"ל קליפה אין זה אלא ק"ת וכשרה ונ"ל
כה"מ ק"י לצ"ו אוח ז דהטריף צ"ה ע"מ :

קטו וכן לפעמים נולאת על הריחה טו"ת שקורין וארז"ל לר"ך ג"כ קליפה ונפיהם
כע"ו צנתק וא"ס הריחה התחיו שליונה ה"ו כשרה . טע"מ קק"ד ע"ס לצ"מ ע"ס
צ"ל ע"ס . ונ"ר ה"ו נק"ס הל"ו ז"ל שהוא כע"ו ע"מ ע"מ ע"מ :

קיו א"ס צדיע"ב צ"ן צנתק צ"ן צו"מ ל"ל"ן א"ס לא נפח כשר אכל קליפה ונע"מ הוא ונע"ב
שא"ס לא קלפו או קלפו ולא השגיגו לראות א"ס הריחה תסתיהם ע"ס ונ"ס ערפה .

לצ"מ (כ"ד)

לכ"ש שם קק"ע :
קז אם קלפו הקליפות או הוחרלו לין מעל הריאה וראו שהריאה תחתיסה טלס ויפס אינס
 נקראים רעותא להלערק לתר"ל . לכ"ש קק"עא :
קיח מיכו נראה דאם קלפו הכתק או הוחרלו לין ונוולא תחתיסה איזה רעותא ח"א דאזרנו
 דלא הוי תר"ל וי"ו רעותא הוי עכ"ש ולריך לכפסה ואם לא נפאזס יס להעריף גם
 זדיענד זכה"ג . לכ"ש שם :
קיט הוחרלו לין דרכס להיות על צטר הריאה וקליפס ואם הם ושוורסיס צחוק צטר הריאה
 יס לצדוק אם יס צהס ונוולא ליסה דין צועס יס להס יביסה דין טינר יס להס
 וכפסה אזל אם נראה לעיניס שהיא כעו צטר לריך קליפס דוקא וכפיהס כעו צנתק . ז"ל
 שם צעו"ו קק"ו ושס הב"ן ז"ל :
קכ אם קלף הוחרלו לין ון הריאה וילא דס ושהריאה טרפס . ז"ל שם ושס ז"ל קק"ז :
קכא קליפס זו שאזרנו לריכס שתהיס צנתח ואם לא יכול לקלף צנתח ושס רק פלוך
 לנעך צחוק יד עד שקלפס צזס לריך כפיהס דוקא ואם לא צדק צנפיהס יס
 לאסור חף צהפ"ו . ז"ל שם ושס ז"ל :
קכב ואם לא יכול לקליפס ון הריאה דך ויעוד והולך לפרוק הוחרלו לין ון הריאה
 צחוק יד לין וועיל כפיהס וטרפס דכיון שלא הלך צעל פני הריאה כי אם צקרעיס
 צחוק נראה וזה שס ושורסיס צצטר הריאה ותושיס טע"ל ניקבס ועלס קרוס ונתס .
 ז"ל שם ושס ז"ל :
קכג נוולא שוון דצוק ע"ג הריאה אם הוא כצלי לריך צדיקס אי תחתי טלס ויפס ואם
 אינו צלי וכיכר שלא כיתק ושוון הלצ צצרכס כטר צלא צדיקס . וק"ו קק"ח :
קכד ואם יס שוון תחת הקרוס של הריאה חף שהריאה אינה ענדלת שוון אינס רעותא
 כלל . דע"ק קוף קק"ו שם :
קכה כל נראה שפול צריאה צצהווס פוקל צריאה של עיף אלל טא"ל לצדוק אחריס :
 ז"ל ע"ו צס דט"ל קק"ד צקו"ו כנה"ג הנה"ע אות א פרי"ח קק"ז צקו"ו טע"ס
 קק"טו טע"ס אות עו צלי קוף קק"ז כריתי קק"ח זכ"ח קוף קק"ז טע"ד קוף קק"ז עה"ז
 אות יב ושס צאר יעקב ער"ס אות צ לכ"ש אות יע חכ"א שם אות ט עכ"ס ק"ו יז אות
 יז זר"א אות וס ז"ל ח"ג אות ה זכ"ש אות ה :
קכו וייהו כתיב צריאה של עוף לרעות דס ונראה אדום או שחור והוא צא וצית השחוי
 ואין זס לריך צדיקס כי כיכר הוא לניו שהוא צקי צצרכגוליס וכפסה כשהוא עכ"ר סי"ב
 צזס טאינו רק ונחונס לריכס הדס וצית השחוי . לכ"ש שם צע"ו קק"ו . וכן ח"ל
 טנחי ונחא שכונה פעו"ס ינולא לרעות דס צעוף ונכסריס :
קזו צענין כשקרעו הטרפס להכניס סיד לצדוק קפן עליסס קלות גדול של מ"ס וכח
 שהצי"ל הכניס"ג ה"צ"י אות וס יתצאר לקען ק"ו על :

דיני תרי"ל רס"י לח

א נראה כפסה שנתפרש צחלמוד להיחר אם לין הש"ו וקרי רעותא וצה"עו העיקל לונר
 דלא הוי רעותא ואינו וולערק לתר"ל לין וווחין צידו וא"י כניק לצטר הריאה וגס אינה
 ונשחית כלל ע"י כפיהס . לכ"ש קק"י"ב ויג ז"ל צדיני תר"ל ק"ו לח קצ"ו א על"ל צצרכ"ל אות
 קק"א קוונן צדין תר"ל אות ו קצ"ו פ זכ"ח צצרכ"ל ק"ו טו אות א וכחצ עקן טק"ס חכ"א קק"ח :
ב חונס צנראה אודס חש"י אינו ככנס לצטר וקרי רעותא חש"י צהפ"ו . לכ"ש שם
 ז"ל שם קוונן שם זכ"ר שם :
ג נראה כפסה על יתרת צדיני וכח . כחצנו לעיל אות ה :
ד נראה כפסה על ית"ונק . לעיל אות קא .
ה ואם נראה כפסה על ית"ונק פחות ופרק חלע"י של חגור"ל . לעיל אות קב :

ו נשמות קסס צריאה צצטר . לעיל אות קג :
ז נראה הטועס קלת לשחור שהכשרנו לעיל צאות א דינה ככל נראות כפרות שהעקל
 צהפ"ע דלא הוי רעותא לין וווחין צידו . לכ"ש קק"כב :
ח שני מיני נראות הקוונכיס ז"ל הוי רעותא ואם יס עוד רעותא צין ציניהס צין מלד או
 וחס הוי תר"ל וכ"ש צלדוס וירוק דקו"י להדדי טא"ס יס רעותא צלד סינוק הוי תר"ל .
 לכ"ש קק"כג ז"ל שם קוונן שם קצ"ו פה ועיין לעיל אות קד וקס :
ט נראות אחרות שלא נכזרו צצ"ס לא לאסור ולא להיחר כחצנו לעיל אות לג דיס
 להכשיר ו"צ רעותא וקרי ואם יס עוד רעותא הוי תר"ל . ז"ל שם אות ד קוונן שם
 קצ"ו פז . וייהו אם חזר לאחר הנפ"י לנראה כפסה הוי דינה כע"ב שכתבנו לעיל שפטר
 צהפ"ו . ז"ל שם קוונן שם קוף אות פו :
י נראה פקולה הסחורת לנראה ריאה ע"י כפ"י לא וקרי רעותא לדין דליס לן ויעוד
 ונשמות והסחורת לנראה כפסה ע"י כפ"י הוי רעותא חש"י צהפ"ו ונלטרפות לתר"ל .
 ז"ל שם אות ה קוונן שם קצ"ו פו ועיין לעיל אות קו :
יא אם יס נראה אודס צריאה ויס ונכס צדופן כנגדס וחזרס לנור אחר הנפ"י כחצנו לעיל
 צאות קצ דכפסה לא וקרי רעותא ואם חזרס לנראה הנוחר הגס כחצנו לעיל אות
 קד דכפסה ו"צ וקרי רעותא ונלטרפות לתר"ל . ז"ל שם אות ו קוונן שם קצ"ו פו ועי"ל אות קז :
יב אם יס נראה פקולה על הצועס ואחר שהוריקו הנוולא ון הצועס וחזרו הקרוניס
 לנור כחצנו לעיל צאות לה דכפסה לא הוי רעותא להלערק לתר"ל וא"י אם לא חזרס אלל
 לנראה כפסה לא וקרי רעותא ודינו כאלו לין שם רק צועס לצד . ז"ל שם אות ז על"ל
 אות קס קוונן שם קצ"ו לד . ועיין לעיל אות קח וקט :
יג נראה אדום העינדת על הצועס לריך ג"כ להוריק הנוולא ונצועס ואם חזרו הקרוניס לנור
 כפסה ולא חש"י אם ונכס צדופן כגד הנוראה חש"י אם צבורקט הנוולא חזרס לנור כפסה
 אזל אם נאצדה הריאה ולא צדק ערפס . ז"ל שם אות יא . ועי"ל אות איק :
יד נראה פס לה אלל צועס וטנרי . לעיל אות קיב :

סימן טל

א סי"א לין לצדוק אחר שוס טרפות וכח . אם הגוי ונגיד טראה אינה שני לכחתי
 לריך לצדוק שם אולי יס אינה טרפות ואין ללנוד לגוי טא"ס יראה אינה שני
 צלא יגיד ולא ישאל לין נכון טנראה כוועריס . דע"ק קק"א וק"ו קק"א :
ב שם חוץ ון הריאה לריך לצדוק וכח . הצדוק כצבא לצדוק הריאה יזכר כשיבא להכניס
 ידו שלא יפתח הטרפס יותר ודאי אלל יתחוק צנתח לפתוח הטרפס ויעס ללד הללעות
 ולא יפתח יותר וכדי כניקס ידו כדי שלא יתחוק שם אינה סרכס ויס שאין חותכיס הטרפס
 צכסין אלל צלפיון ונפ"י חש"א זו ויס חותכיס נקצ קטן כדי להכניס חלצעו ולצדוק כצי"ב וחח"ך
 נראה"ב הנקצ . פרי"ח קק"א צסס א"ח טע"ס אות ג חכ"א כלל יג אות צ זכ"ח קק"ח צל"י
 קק"ג לכ"ש אות ג ז"ל ח"א צעו"ו קק"ד . וכן ונכגיני פה צגדלד יע"א כצכ"ל אחרונס
 שהוחכין צכסין כדי עדת חלצעו ולא יותר וחח"ך ונח"ב הנקצ ונעט ונעט :
ג ואם לא חתך צנתח אלל צקע צכסין צללעות לין שוט חש"א חף צלא חפ"ו כשידוע שלא
 חתך כרכס וכיכר זח"ל וולד טא"ן לפנינו שוס דלול ונכרכס . דע"ק קק"ג וק"ו קק"א :
ד צדיקס זו היינו שכינס הצדוק ידו לפניס צנתח ונשמש ככל חלקי הריאה צנתח וציכ"ב
 הדעת להכניס אם לין צה חקר או חליף או סרכוס וכל שאר טרפות ההלויס צריאה
 וצדוק זס לריך טיכס ונונחס לא ונצי"א ש"ריך להיות צקי צכל דיני צדיקות הריאה אלל גם
 לריך טיכס צקי ציד וצהנגסס ויודע כל לורת הריאה וקוונס ודך הנחתס צחוק הצהווס .
 טע"ס אות צ חכ"א שם לכ"ש אות צ ז"ל שם אות צ :
ה חף לזח"ל יחרד לצ צצון צצורא לצדוק את הריאה יסיס לנגד עיניו להיכין הוא ככנס
 להכשיר

לחשבו אובל נפש לרצים נקתה דרכו ואין נ"י שיראהו כי רם הו' וקבל יראה וישים כל
ועיינו אל הריאה לצדוק בנחה וזריזות גדול ולא יכניס ידו לו זרוע עם גבורה בחזק יד
דע ויה למעלה מן הריאה כלל עליו לגבר אשר דרכו נקתה יצא צונטפו על כל נעלם
וגמול ידיו יעשה לו ועיקר סכל להיות זרין לצדוק ביראת הו' על פניו צמורה ופחד ולא ידבר
צעה צדיקתו עם פום אדם ולא יעם אונו אל דבר אחר כי צנפטו דיבר אולי יפרק פום
סרסא צלון וציון והוא לא ידע ואשם וטעם רבים תלוי צו וכפסוח ונשטום צבל חלקי הריאה
יוצטום בנחה וצויתון רב ויהיה צקי צבל דיני הריאה ככל חוקותיה ונשפטיה ולא כלרעה אלא
להגיד לאדם אונתו דרך ישרה צענין הצדיקה לדרך כוונה גדולה ויראת הו' היא אולרו והיא
הצדוק כשר וירא הו' מרבים ומי הוא זה אשר יערב לו לונר פסוח כשר וירא הו' יטוע חס
ויוסף לקח ויותר צני הזמר ולא יהיה אסון גם צדוק יהיה הו' קיו ז אית ד :

י' הריאה וההרדמה ז"ל צקטו הו' הכו' האריך הרבה צענין צדיקה הריאה סלריך להוליא
תחלה הכרס מן הצהמה ואח"ך יצדוק הריאה ונכונה טעוים חדא נשום דהייסין לנקיבת
הטרפס וכפסוכס עודנו צחוק הצהמה לא יצדק הטרפס ועוד נשום סרכות הנוליים צטרפס
אל הכרס ועוד נשום דהריאה לא תיצדק היטב כל עוד פסוכס צחוק הצהמה ועל כן סנהיגו
צטאלנדיקי יע"א ועטו הסכום שלא לצדוק ריאה עד טיוליא סכרס והאריך הרבה צקיו ח
אות ח"טי עיי"ש . ואכן צדיקן פה עירנו בגדלד יע"א צעויה סקלבים יש צהס פהס ערנאים
ובקיאים צניתיק סכרכות ואס נעטס זו סתקנס טיוליא סכרס מן הצהמה איכא לנשט פניתקו
סכרכות פהס צקיאים הרבה צו סרעטות של תיקת סכרכות ואס לאור להס טיוליא סכרס
צזה יולאלו להס פתח פתוח וצעה סוללת סכרס יתקו כל סכרכות פהס יש להס חכמה גדולה
צענין זה חכמים סוים לסרע ונחמה סיבה זו חדלנו מזה . אלל עשו תקנה אחרת עבחי
עירנו לסניח אדם אחר סיכניס ידו לתוך צטן הצהמה ויוטקו את סכרס וועט לחת ויצוה הצדוק
לצדוק הריאה וכל זמן שסבדוק צדוק את הריאה האדם האחר הזה מוטך את סכרס אללו
וצזה יאלנו מידי פשטות סכו' ועל כן ראו לכל ירא פניס לעשות כן צעה צדיקה הריאה
כדי טיובל לצדוק היטב ודי צזה :

ז' נוולא הריאה וליאה ליחה לריך לצדוק אחר סקצים כי נחמות סנקצ צה כליחה דרך
נקצ הריאה והו' תחלת סכרכה . פרי"ח סק"א זצ"ח סק"ה לח"ה סק"ג עכ"ה סינן
הו' סוף אות א . והוא הוא הדין צעלנו סכתצנו לעיל סיי לו אות קו ריאה סנמלל עליה
סלופ"ריק נשס כחם אחרונים עיי"ש . פני"ח אות ל לצ"ש סק"טו :

ח' ריאה פהיא וליאה ליחה כח"ל סקורין סלופ"ריק צל"ח וצלו ערציו זחלי"צ ולא סקסיק
לצדוקה עד סלצדה הריאה יש להטריף . עכ"ה פס לצ"ש פס :

ט' פס לריך לצדוק צצהמה ומיה אס יש צס סכרס וכו' . לריך לצדוק צכל מין צהעה
ותיס צין זקניס צין ילדיס ואפ"י הינקיס . פני"ח אות א לצ"ש אות א צי"ל פס אות
א קומץ כלל כח אות א :

י' דין סכרס צריאה של עוף ככתוב צקוף סק"י צק"ד :

יא' אע"ג דמלשון וכן ז"ל עשוע דאין לצדוק אלל אחר סכרכות היינו צדיעצד אלל לכחלת
לריך לצדוק על כל סטרפות פזה . הצ"ש סק"ד לצ"ש סק"ג וכ"כ הו' סיי ח אות

ג' דללו דוקא סכרכות אלל אפ"י פאר טרפות כגון צועות ונחלות הפוסלות ושאר אקורין
האמורים וס"י לה עד סיי טל הן והולדותיהן לריכיס צדיקה דשכיחי סס ואין לילך אחר הרוב
צריאה כלל עיי"ש וכן ונכהיגו פס צגדלד יע"א :

יב' פס צהגה וכהגו לפסוח כל ריאה אפ"י דליה צה רעותא וכו' . אפ"י צוקומות דלא
כהגו לפסוח עיי"נו יש להוליא הריאה אחר צדיקת פניס כדי לצדוקה צנחלות העין ויש
גדולים סגזרו חרס על הצדוקים צצמקומס עיי"ו ולא יקמוך על צדיקת פניס לחוד . פני"ח
סוף אות צ פט"ד סק"ד וקיים ה"ל ודאי כעה צעויה ראו שלל לסמוך על צדיקת פניס
עכ"ל לצ"ש סוף אות צ צי"ל פס אות ג חכ"א פס אות א וכ"כ הו' וההרדמה ז"ל צהו"ו סיי
כל אות א ח"ל ונכהג סוקומות סנפסיס כל ריאה פהי"א וכן צצ"י וכו' ופסקו מוררס
צסגס

צסגס למדו סקדומים נקלת סחומתל הלו וקצלו סחייצ הצדוק להוליא הריאה לחת ולצדוקה
ונכונה טרפיות פחינו יכול להרגיש צצדיקה דוצפניס צנשטום סיד כי אס לנחלות העין סס
כרליס דהיינו סכרס מיינס וצה או הצ"דס או אודס צריאה ונכה צדופן או אסוס ונחלה
פסולה או צועה צספולי וק"ח ונכה כנגדה וכיולל ואלו סטרפות דצנו רחייס צחוס סרלות
וכו' וצדיקה זו נקתת הנהס והרי לח"ש צקיו על כתב ד"ס גדולים סגזרו חרס על הצדוקים
על זה וכ"כ סק"ג דכן הנונה צטאלוניקי וכן סכיונו רצני איכרנ"י יע"א לנהג צעירס
וכן סלחו רצני טאלוניקי כתב ונירי לסקומט סצעיר כחכ"ייה סזי"ח ויקל צזה שלל לצדוק
צדיקה פניס הלו ופסק הרי צ"ד פהס עבר אחר ססחחלה ולא צדק צדיקת הנהס לריך
להעצירו ונחומותו יע"ש וגס צוצכינו נודע לנו ופ"י הנו"ל וק"ב וצ"ר כחכ"ייה סכו' וכו'
דלא היו כופניס לעשות הנהס וכו' ואזרנו כגבר חללינו אלא זעירל ורצ אח"י הרב סווס"י
כוכר"ח פל"א צי וכתצנו לשס חקוצה כלחת וחוכתה מוקר לחיי"ס צצדיקת הנהס לפי הדין
ונונה כל סוקומות אשר פוענו פועס כמזכר צקו חק"ל ה"א סיי כל עיי"ש עכ"ל .
וכן סנהיגו עבחי מיה סיי"ו פה צגדלד יע"א :

יג' אף לנוקומות סכוגניס לפסוח כל ריאה אס נלצדה צלי ניפוח לח"ש פכרה כיון דצדקה י'
ד"ו ונשס ט"ד ט"ך סק"ד פני"ח אות ס לצ"ש אות ס צל"י סק"ג סכ"א פס סוף
אות ג פני"ח סק"ה עכ"ה פס אות א . ופ"י ונכהיגו סנוהגיס להוליא הריאה לחת
כע"ל וסכח ולא הוליא הריאה ונלצדה או נחכה ו"א לצדוקה כשרה :

יד' פס אפ"י ליח צה רעותא וכו' אונס כסונגיט צפניס חיה רעויה קלת לריך להוליא
לרלות צה מן הדין . פני"ח אות ג . היינו דוקא צרעותא פורה צעניינה אלל רעותא דצועה
וכדועס כל סנרגיש פהיא כצועה סרגילה ילא י"ח צדיקה . וק"ב סק"ה . וכע"ו לדין אס
נלצדה ולא צדקה כשרה :

טו סעי' ב' ויי סקרע צטן הצהמה וכו' צה כלצ או גוי ונעלה וסלך לו הרי זו
פותרת וכו' סגס ויש נחומין אס נלצדה הריאה וכו' או צנדייס ועל"יס
וכו' . סגס אס נלצדה הריאה ולא נצדקה לכו' וכן ז"ל פותרת ולסי סגס ז"ל אינו נחיר
אלל צהפ"ו או צג"ט . ואכן צדיקן צעירנו פה צגדלד יע"א ונחומין הרבה יותר וכל
סכרכות ונכהיגו צנלצדה הריאה וכיולל כגון צה כלצ או גוי ונעלה וכיולל להטריף את
הצהמה ואפ"י צג"ט וכן ונכהיגו וייני עולם ונשכיס קדומיות והטעם הוא נשום דסקלבים
סלנו אס נחיר להס צזה חיצנל צדיקת הריאה ח"ו דצכל יוס ויוס יעשו כן ויאלצידו את
הריאה צידיס וצנויד ויאלרו דלאו אדעתיכנו וצייני צייני חפסס הנוספתת וחיצנל תקנת ר"ז
ח"ו וצציל כן תקנו סקדומים ז"ל כיון דנלצדה הריאה ולא נצדקה מטרפיין צכל ענין וצכל
מין צהמה ומיה צין גדולים צין ג"ט . ומה גם לפני"ח סלצ"ש סק"ד ח"ל לפעוים ב"ח
גליל סכחי עוצל חיה מין טרפות צצהמות עד סכנועט הרוב כטרפו ועכ"פ ונחלה על ונחלה
הוא כלסרלנו רוחיס לפעוים סנודנון כך לליחה סבה או טרפה צנלצדה אפ"י צפס"ו
כיון דליכא רוב סכרות ואפ"י צג"ט אס סכיה צהו דינא סבי מוס דכ"ג הו' ססיקא
דלוחייתא כל שלל צדק עכ"ל . וה"כ צעירנו זחת צינוות סחורף עביאים אללנו מין ללן ונע"י
פסס סקורין כח"די וסנין הזה רובס ככולס סס יולאים טרפות ונעט ויהס טיולאים כשרות
ויתכן צנוין הזה הו' ססיקא דלוחייתא כו"ש סלצ"ש ז"ל . ואפטר דצציל כן סנהיגו צעירנו
כך נשום זה סנין דלס יתקינו דוקא צזה סנין אס נלצדה הריאה טרפה וצטלר יהיה כשרה
לא סתקייס סגזירס צאלו סקלבים דויי נופיס ונש"ח עשו גזירה כוללת וסתקס גמורה כל שלל
צצדקה הריאה טרפה ודי צזה :

יז' אס עבר צנויד וסלציד את הריאה כדי ללכול צלי צדיקה דין סצטר כליסור סכתצנל צנויד
ואסור לכל סכרכות . ט"ך סק"ו ונשס הרי"צ סיי חל"ח פרי"ח סק"ג ודלא כסטר"ח
סק"ג פני"ח סק"ד פני"ח אות א ככהג סג"י אות יוד לצ"ש אות א סג"ד סק"ו זצ"ח
סק"ו חכ"א כלל יג סוף אות ג צי"ל ח"א סוף אות א עכ"ה סוף אות ו זכ"א אות סז :
יז' צוקומות סנהגו לפסוח כל הריאות ועבר צנויד ולא נפסה וכגון סקרע הריאה עד סל"א
לנוסחה

לנופחה עוד דינו הוא כמו טעבר והאזיד את הריאה צמוד . שניהם זכ"ש אות צ קיונן כלל כח אות ו וי"ע טרש או עקף או אות ג וק"מ קק"י וז"ל דלנופחגיו טלל סיס דרכס לנפוח הריאה ועצמי ונחל ה"י הכהניו כן נחדש יס להכשיר בהפ"ט :

יח אם עבר צמוד טכהצטל לעיל דאקור היינו אקור לנצטל עלונו אם הוא שלו וכן אקור למי טכהצטל צטצילו אבל לאחרים וותר כדן אקור טכהצטל צמוד טכהצטל לקוון צט"ע ק"י לטי ע"ש :

יט גם הכלים טכהצטל צהס צטר הזה טהאצידו צמוד ריאה שלו הם אקורים לנצטל עלונו או למי טכהצטל צטצילו כדן אקור טכהצטל צמוד דק"י לטי דטס ג"כ הכלים אק"יס כדן האק"יר . הצ"ש קק"ט לנצ"ש קק"ט צ"ל טס בהק"ה קק"ט טע"ה אות ד . וי"א דהכלים טכהצטל צהס הצטר הזה מותרים וגם צנצטל אקור צמוד הכלים הם מותרים כיון שאינו חלף קכ"ק . ע"ה טס קוף אות ו ובק"י לטי אות יא . ולדין ק"ל דיש להשוניר כקו חלשונה חדף דרכים כיכחו והס הצ"ש והלצ"ש והצ"ל והטע"ה . ולע"דן גם השפ"ד ק"ל הכי צקק"ו דהקכ"ס לדברי השו"מ דאקר הצטר ונקטנוף צקוף דברי השו"מ דאקר הכלים וודה צה אע"ב דלף הזכירה דללה"ה לא הו"ל לשתוק וגם ההכ"ח ג"כ הכי ק"ל דהוא ג"כ הציף דברי הצ"ש

ולא זכר וכלים נשונע דלף פליג עלי"ה . ועוד דצ"ח ק"י ש"יח גצי טצטיל טכהצטל צמוד צטצט דאקור לו לעולם ולאחרים וותר לנול"ש ויד כהצ הו"א ז"ל טס קק"ה דגם הקדירה אקורה ונייתי לה וטס הרצ"ח ק"י קצ"ה וכ"כ טס הגאון ח"ר ז"ל והטע"ה צחלק אק"ח אות א ונח"ה טס ור"ז צט"ע שלו קע"י א וכוון דנצטל צטצט הוא ונש"כ כדון זה דטס כו"י אקור דוקף לנצטל עלונו וטס קכ"ס ודע"ב דגם הער"ה טס חלק על זו הקצרה דהרצ"ח ז"ל וק"ל דנצטל צטצט צמוד הכלים מותרים ע"ש צע"ה ח"ה ק"י ש"יח אות א . וי"ע ודאי דרכים טוועים דהוה להו הכ"ה והטס עטרה חכמים גדולים והס הצ"ש והלצ"ש והצ"ל והטע"ה והגאון ח"ר ופר"ט ונח"ה טס ור"ז ז"ל . וב"ה דאיכ"ה טס טרו וטע"ה יהודה ז"ל דק"ל דהכלים מותרים ע"ש צדצרו צק"י ש"יח קק"ח וטע"ה וטס דלחריני טרי הכלים יהיו מותרים וא"כ ה"כ ק"ל הכי דה"כ טרי לאחרים . זה אינו דנח"ה ונכזר הרי ע"י ז"ל לא הטניה צדצרי הרצ"ח ז"ל והקט"ה על הג"ה ז"ל וק"ל דלדצ"ה הרצ"ח ז"ל ונח"ה הקדירה ונח"ה חלק עליו אבל האנח אינו כן דהנודק צדצרי הרצ"ח ז"ל צק"י קט"ה יח"ה צהדיף דק"ל דהקדירה אקורה וכונ"ש הג"ה ז"ל ובכ"ר דח' דברי הונ"י ז"ל הער"ה טס צ"ח ע"ש ותר"ץ וא"כ אין רח"ה ונח"ה ז"ל דודאי חלו סיה ונכ"ה כרצ ז"ל צדצרי הרצ"ח וסיה וצ"ן דהרצ"ח ק"ל לאקור הקדירה לא הוה פליג על וי"א דכל חיליה דהונ"י וטס דוהרצ"ח וטע"ה להפך וא"כ אין רח"ה ונח"ה ז"ל דברי ועוד אפי"ו אי יסיבנ"ה לך כל דילך ולחצוץ להונ"י . צ"ס הער"ה אפי"ה הו"ל הכי ואין דברי השנים יכולים להכריע כל הנהו רצווחא וא"כ הכלים אקורים . אחר כותצי כל זה רח"ה לכהו יד אהרן ז"ל צ"ח ק"י ש"יח צהגה"ט שהציף להא דהו"א ז"ל גם חרצ עולח חו"י הציף לז"ה הקצרה טל הרצ"ח ע"ש קק"ח ולפ"ו רצווחו האוקרים נעשו י"צ כונ"ן טצטי צני ישראל . אח"ך רח"ה טס הקוון כלל כ"ה קוף אות דו כהצ טהכלים אקורים . וע"ן לקוון צדצרינו ק"י לטי אות ל"ה :

כ כלים חלו טצטלו צהס זה הצטר טאקורים צקוון אם טס כלי חרפ ונע"ילן ג"ש וד"ו כונ"ש וק"ן ז"ל לקוון צק"י קיג קע"י יו צענין צט"ג וה"ה כאן . פרא"ו צ"ח טס צ"ח קק"ח לנוד כן לכלים טצטלו צהס צמוד צטצט ע"ש וה"ה צמ"ד דד"ן או להס :

כא צטר זה טאיצד הריאה צמוד אע"ב טוותר לאחרים וי"ע אקור לנוכרו לאחרים צדוני כטרה רק צדוני טרפה כונו טווכר לכברי כדי טלף אהנה ליה ונע"יו הכעים . לנצ"ש קק"ז צ"ל טס בהק"ה קק"ט וי"הו כהצו וטס הגאון צ"ח ז"ל דאקור לנוכרו לישראל אפי"ו צווקה הזול כונו דוני טרפה כיוון טעחט כדי לנוכרו לכל ישראל א"כ כל או ונהקל הו"ל כונו טכהצטל צטצילו וכ"ה צהריצ"ש ק"י חל"ס . קוון צעטרון טס קק"ז וטס צ"ח וק"מ קק"ו . וי"ה וותר לנוכרו לצני עיר אהרת . וק"מ טס :

כב דוקף טעוהט כדי לנוכרו הצטר אבל וי שאין דרכו לנוכרו צטר וטע"ה לחי"ה ואי"צ הריאה

הריאה צמוד אוי אף דלעלונו ולמי טכהצטל צטצילו אקור וי"ע וותר לנוכרו לאחרים אפי"ו צדוני כטרה כיוון טכווכרו צטטול האקור לא סיה לנוכרו רק לאוכלה ולא חתק"י וט טכהצטל טרינן ליה לנוכרו לישראל אפי"ו צווקר . לנצ"ש טס קק"ח וטס הרי חג"ש ז"ל צ"ל טס :

כג והיכ"ה דעט"ה צד"ן דצטר טוותר להטליך הריאה אוי לא קנקין ליה כלל ודינו כנאצדה הריאה צטוגג . לנצ"ש קק"ט ולדין דכהצטו לעיל אות טו דוונחגיו להטרוף כנאצדה הריאה ה"כ לא כנ"ה ואקורה . וכן אח"ך רח"ה להקוון טס אות ה טדה לדברי הלצ"ש ואקר :

כד אם צדק הריאה ונכרות ולא אטאר טרפיות הש"י"ס צריאה ואח"ך כנאצדה הריאה יס להכשיר אפי"ו כלל הפקר גדול . טו"ח קוף אות ד לנצ"ש אות ד צ"ל טס אות ז קוון טס אות י . וה"ה לדין דאקרינן כנאצדה הריאה :

כה אם צדק הריאה ונכרות ולא כצדקט וטאר טרפיות ואצד הריאה צמוד הצטר אקור והכלים מותרים . לנצ"ש טס קק"י צ"ל טס בהק"ה קק"ט :

כו אם צדק אפי"ו רוב הריאה ונקלח"ה לא צדק דינו כאלו לא צדק כלל . וי"ע טרש א עקף צ אות ג וק"מ קק"י :

זכ סעי' ג צ"ה גוי או ישראל והול"ה את הריאה וכו' והרי היא קיימת כיפה"ן אותה . אע"ב דק"ו וק"ן ז"ל דוותרת צדציקה וכפי"ה וי"ע ח"ן צד"ן קק"י להטרוף

צהחלט אם פתח הגוי הטרפ"ש וכ"ש אם הול"ה הריאה צלי צדיקה ונע"ים ככל יוס דל"ה פותח הגוי הטרפ"ש וטרפינן אפי"ו צנ"ט זולת לפעמים טפותח הטרפ"ש לפכ"ו הקלצ גוי או צדקינן לה דלכו רואים טלף נגע צריאה . הו"ז ק"י ח אות יא . וכן ונחג"ו פה צגדל"ד יע"ה באקרינן אם הול"ה אותה הגוי או פתח הטרפ"ש טלף צפכ"ו וטע"ה או קל"ג ישראל פתח הטרפ"ש טלף צפכ"י הצדק ואקר אותה חו כסיס חלוי (ז"ל) ללו"ך טעה ולווגדר ויילח"ה :

כח כהנו צקל"ה וקוועיות טאחר הפט"ה טכהנוה תופס הגוי צקנה ומוטך אוהו לנעלה כח וכן ללד"ס . פרא"ה קק"ה וטס הרצ"ח ז"ל צ"ח קק"ט ע"ה ק"י ח אות יוד . וכן יס ונח"ה אחר צ"ח טנפטי"ט הגוי טכהנוה תופס הגוי צקנה ומוטך אוהו לנעלה כח וותר צטכ"ן ללד"ס הקנה ועל חרוב עגיע צטכ"ן עד הריאה . טע"ה קק"י . כל זה לפי ונחג"ו ערפ"ה דלחכ"ו יס לנו כל הטווערות ואין להאריך :

כט כנאצדה הריאה כלל צדיקה וי"ס לו חלצ טנחלצ ונחג"ה זו הוך ג"ו יע"ס יס להט"ר . פליתי קק"ד ער"ה אות ז לנצ"ש קק"ח צ"ל טס בהק"ה קק"ד קוון טס אות יא . וצע"ל נפ"ש יחוס לעלונו וי"ס לו להחמיר טלף לאוכלו . לנצ"ש טס צ"ל טס :

ל ואם איצדה צמוד כדי לאכול הצטר אע"ב דהצטר אקור לדידיה וי"ע חלצ וותר לו . לנצ"ש קק"כ צ"ל טס אות צ . אבל אם איצדה גם כדי לאכול החלצ אקור גם החלצ לדידיה . לנצ"ש טס צ"ל טס ער"ה טס קוון טס :

לא ואם אין לו רק חלצ טנחלצ הוך ג"ו יע"ס יכול לכתחלה להטליך הריאה ולנוכרו הצטר לכברי ולאכול החלצ . לנצ"ש קק"כ צ"ל טס אות ג :

לב ואם אחר טורקו הריאה כולל צללעות ונכה רצה טנכרכה הריאה צללעות אקור החלצ עד י"ב חודש אכן הכלים טנשחנשו צהס החלצ וקודם ג"ו יע"ס אם אין צני יוון צע"ה טנוול"ח הוכה כטרים . צ"ח צהטו ק"י קנו לנצ"ש קק"כ וכה צ"ל טס אות ד . וזהו דוקף לסי האטכנו"ס דק"ל אם טרוכה לדופן ט"ש צו ונכה טרפ"ה כונ"ש השו"מ אות כצ וע"י לנצ"ש אות ע טכו ח"ל החלצ וכו' זולת דצוקה לנ"צ או חלויה נגד ונ"צ ולא זולת וצו"יטוך דוטרפינן אוי אם ניכר טה"ה ונכה יטנה אקר החלצ עד יצ"ה ע"ש . וטע"ה דזהו דוקף לסי האוקרים לנ"צ אבל לדין דק"ל דוותר ח"ה טרוכה לדופן ט"ש צו ונכה לא טייך דין זה :

לג אם טע"ה טווע"ה והלך לו וליכ"ה אינ"ה לצדוק טכהנוה ואם ינתן עד טי"ח הצדוק יחלקל הצטר יס ונכ"ינן לאכול כלל צדיקה פליתי קוף קק"ג . ולק"ו האוקרים כנאצדה הריאה יס לאכור . וט"ו קוף קק"א . וכ"ש לדין דכהצטו לעיל אות טו דוונחגיו להטרוף כנאצדה הריאה ככל גונ"ה צכ"ן יס לאקור לגמרי ולא יטע"ה כן צישראל דז"ה דכ"ר טהנו"ה לרצ"ס לאכול צלי צדיקה הריאה וי"ה וזה פל"ה גדולה ואין צידינו להטרוף וטע"ה טדה על חיל"ס :

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

לד מאל לריד ליזמר שלא לבדוק טוס בהנה דרך המה בעודה מוכחת על הארץ דיש לחוש לפסיקה
הקרכות אם לא שדק תמלה דרך הערפס ולא נמלא קרכה לחזי קומץ טס אות יג ונ"ו

ר"ה סעי' ד אונס הקרכוס לאונס או לאונס וכו' כקדן כשרה אף בלא בדיקה וכו' .
כן העיקר הוא דאין לא דקיקן קרכה ומחוד לחתוך ולאלתר ונכסרין לה
וייהו אפי"ג דלא דקיקן לה ונ"ו נפיהה צעי עכ"פ לראות היעב מקום עמידת הקרכה שיהא
לאו כקדן היא . שמי"ח אות ה לב"ש אות ה ב"ל ח"ב אות א . וכן ונהגינו פה בגדלד
יע"א לנפוח כל קרכה בחתוכין כדי לידע אם היא מתקנה צין החתוכים ולא כראש עשני
ראשיה כלל לחון ואזי ונכסרין אותה :

ל"ו אם נמאלת קרכה ומחוד לחתוך ולא נפחה כלל יש לאקור אפי"ג בדיעבד דגרע ונכאדה
הריאה בלא בדיקה דכיון דהזינו קרכה איכא למיהא לאיקורא . שמי"ח טס לב"ש טס ב"ל טס
קומץ כלל כע אות ז ויד וללא כעמ"ה ק"ו ח"י אות יד שחכשיר דלא סאכיקן עליה . ונ"ו ח"א
כתחון ומחלה להטביח היעב אם היא ונ"ס כקדן ונכאדה מח"ך והוא בקי ואונר שבני לו
שהיתה כקדן ונ"ס יש להכשיר . לב"ש טס סק"מ"ב :

ל"ז טס בהנה ויהו אם בדיקה ונמלא נקב טס טרפס . כגון סמולא טס הנקב בעוד שהקרכה
בתוכה דהיינו שנפחה צמוד שהקרכה בתוכה ובלבלה . פרא"ח סק"מ סמ"ה אות ט לב"ש
אות ט ב"ל טס אות ז קומץ טס אות ג זכ"ס אות ו ונסף לזה כתב שמי"ח טס דאם
לא בלבלה כשהקרכה צה ואירע שהקירו הקרכה ונונה ובלבלה במוקם שהיתה הקרכה ג"כ
טרפס . דאפי"ג דלשיעור רש"י ראוי להכשיר ונ"ו יש להטריף ע"פ טעם התוקי והרא"ב דע"ס
פליתי סק"ד פרא"ח בפת"י דסי' על סוף ד"ח השעם השניה קומץ טס ב"ל טס . ויש ונתיריס
גם בנפחה צמוד שהקרכה בתוכה ובלבלה . שמי"ג סק"מ"ו וכתב טען דעת ונ"ל דחור צו
ונו"ס ב"ל כיון דלא פסקא בשיעור וקיים טען ונכא טאלוביקי ע"ש וכן פסק סרי טוב לישראל
אות כז דף י' ע"ד טעה כו ע"ש . ואין בדיקן בנפחה צמוד שהקרכה בתוכה ובלבלה
נכאנו להטריף וכנו"ס בהנה אכל אם לא בלבלה כשהקרכה צה ואירע שהקירו הקרכה
ובלבלה יש להכשיר כי דעת ונ"ן ב"י והכ"ה והס"ג דק"ל כרש"י ז"ל דא"ס בלא נקב
ואם כן יש להכשיר בשופי :

ל"ח אם נפחה ועלתה גם הקרכה בנפיהה יש להטריף אפי"ג לשי' רש"י ז"ל וטוס דחזיקן
דנקובה הריאה ואין זה קתימא ועלייהא . שמי"ח טס דאפי"ג דף לח וכן הריא
אותה כמ"ה ג"ב"י סוף אות על וטס דאפי"ג ע"ש לב"ש טס ב"ל טס אות ז ע"ה ס"ו
ח"י אות יז קומץ טס . והרי יד טאל ז"ל סנד"ע סביבות אשלי רב"ב דהפ דברי הסנד"ע
וכתב דבהפ"מ יש להקל . ובנו"ס כל דבריו יש לדמותן כנקל דראיה או שהביא מדברי התוקי
חולין דף נו ד"ס היינו רביתייהו וכו' שהוכיחו מהטובות הבאות על שריע דקרכה ומנחה
נקב מדולריכין נפיהה כקדן וכתב ונ"ל אם הקרכות צאות בלא נקב א"כ כקדן למה לריד
נפ"י כיון דלא חתפרק וכו' ואזי א"ס דבדקי לה בנפ"י שיהא עדין לא נקחם חקב עכ"ל
התוקי וכתב סרי י"ס ז"ל ונ"ל ואי ימא דעלתה בנפ"י פרסה ק"ו למה לא כתבו דלכך לריד
נפיהה דשמי"ח תעלה הקרכה בנפ"י ותהיה פרסה אלא ודאי אף שהעלה בנפ"י תהיה כשרה
וכו' עכ"ל ואין כאן אפילו מדומי ראיה דכל זה ככלל בדברי החוקמות ז"ל עכאנו שיהא
עדין לא נקחם הנקב ואם תעלה הקרכה בנפיהה הא ודאי הוכחה גמורה היא שלא נקחם הנקב
וא"כ הכל ככלל בדבריהם דבין אם יש נקב צמועל צין אם תעלה הקרכה בנפ"י הכל הוא
ווקרי לא נקחם בנקב וזה פשוט ואין להאריך בו . גם ק"ו ב"י שהקי לסי' התוקי דיש קרכה
בלא נקב למה לא דקיקן לה שמי"ח תעלה הקרכה בנפ"י אלא ודאי דכשרה . גם ז"ל יש לדמות כנקל
דלכתחלה לא צעיקן בדיקה ולא דקיקן לה דקומינן ארובא ואזקא דכלן לא יעלו הקרכות בנפ"י
ואף דהדומ"ש ק"ל לריד לבדוק אחר זה הוא לשיעוריה אולי דק"ל דצעי בדיקה כונו שהביא
דבריו הכ"ה טס אכל לדיקן דק"ל דלא צעי בדיקה וכן ק"ו הסנד"ע כדמורה מדבריו אין
טס ראיה כלל על כן אין לקמוך כלל בזה על הרב ז"ל ויש להטריף אותה אף בהפ"מ

ומיהו

אם בתחלת הנפ"י לא עלתה הקרכה בנפ"י ולבסוף עלתה בנפ"י ומנחה טנפחה ביותר יש
להכשיר בהפ"מ כיון שיש ונתיריס בזה כמ"ל :

טל וה"ה אם נמלא דם בחוד הקרכה אפי"ג שהיא כקדן יש להטריף ואפי"ג אם אחר
שחיתכין הקרכה ונשתנית ונראית הקרכה ונחפכה ללצן טרפה דולאי נקובה היא .
ב"ל טס בעיניו סק"ח וטס ב"ל קומץ טס אות ג וכתב טס בעיניו סק"י"ג דכן הסכימו
נ"ע ועל"ל וק"מ סק"ל"ט וטס פ"ה טס ק"ל"ב זכ"ר ס"ו ח"י אות ד :

מ' וה"ה אם יש צאנולע קרכה כקדן כונו כפתור עב יש להטריף . וק"מ"ג טס זכ"ר
בתוידין סק"י"ז וטס פ"ה ט :

מ"א טס ואין נקרא כקדן אלא בשמים זא"ז ונח"י טל זו לח"י טל זו וכו' . אפי"ג יש ד'
או חנוטה ארית טיס קרכה ונח"י טל זו לח"ש דייכין להו בחתוכין וכשרה . כמ"ה
ג"ב"י אות וצ וטס ונה"ס"ג חו"י ס"ו ע"ה אות י ע"ה טס אות כה . וכן אם יש כונה
קרכות בכקדן דהיינו צין אונס להצרתה וצ"כיהם כונה חלונות יש להכשיר . שמי"ח אות יא
לב"ש אות יא ב"ל טס אות ג :

מ"ב אם נקרכה כקדן וית"מ"ק ציניסם וכטופחין אותה נפרדים ומנחה היתרה טעולה
ויורדת ציניסם טרפה . זכ"ס אות יב וטס זכ"ר :

מ"ג טס ואפי"ג היא צאלכסון וכו' . ואם קרכה ונח"מ"ל צאלכסון וק"רה עד שהצטר נקוט
תחתיה או אפי"ג אינה הולכת צאלכסון רק שברוח האורות דהיינו בעוצי החתוכין
אינה נכונת וע"י זו נמשכת לקווא וזו נמשכת לגבה יש לאקור דעסויה להחפשט וליכתק .
שמי"ח טס לב"ש סק"מ"ו פרא"ח סק"ה ע"ה טס אות כה ב"ל טס כ"י סק"ח :

מ"ד אכל אם זו הקרכה ונח"מ"ל שהצטר ונקוטת תחתיה אולא לה ע"י ונ"ו יש להחיר
צין אם נתפשט הקוטע אחר הקרת הקרכה צין לא נתפשט הקוטע שעדין ונקוטת אחר
שעצרה הקרכה יש להכשיר ולא דו"י לקרכה ויניה וזה דטרפה ב"ה"ג אם לא נתפשט הקוטע
דהתם קרכה ונוקוס לנקוס אין וגיין על הנקב וכיון דתחתיה ונקוטת הו"ל ח"ל ונ"ס"ג הכ"ה
אין טוס רעותא ווקרי דהחתוכים וגיין על הקרכה ואי נשוס דקרכה קלרה ומייסין דהתפרק
כיון שצוברת ע"י ויעוד אף כשהתפרק וטס לא יהיה נקב כיון שאינו נשוס בצטר הריאה :
ב"ל טס בתק"ה וטס ב"ל סק"ב . וה"ה לדיקן דלית לן דיכא דנו"ו ונ"ע צה"ל דיכא סבי
נשוס דחברתה וגינה :

מ"ה אפי"ג הקרכה היא ומחוד זו לחתוך הגו קלרה ונדצקה החתוכים אהדי כי האונה
טציניסם ככפה לה ללד גבה או ללד קווא ואינה הולכת אפי"ג טרפה כיון דלאו רביתייהו
דהראשונה והשלישית בנפיהה כד רק ע"י הקרכה נקוטת לא יחייבין כן והקרכה הקתר . וק"מ"ג סק"ב :

מ"ו אם כשנחיק האורות זה וזה כראש טרס הקרכה צמוד וכטופחין צין ז"ל נראית בחתוך
טרפה א"כ ונח"ן היעב טע"י הרחקתן גרם סכוי צגוף הצטר דאונס או י"ל טע"י
היה כראה בהחוד . דע"ק סק"ח וק"מ"ג סק"ב :

מ"ז אם הקרכה היא ומחוד לחוד וכטופחין אותה תהיה נכוסת נסתפק דע"ק סק"ו וכן
הנ"ק"ו סק"ב על כן יש להטריף ונספק :

מ"ח קרכה שהיתה כקדן ונתקה אח"ך כגון שנטאר טס רשס או לדול וכן אם יש ק"ח
בחתוך ובנגדו בחתוך טבו יש ג"כ ק"ח והם ומחיימות זו לזו צאופן שנטאה טדבוקה
היתה ונח"מ"ל אפי"ג כשרה . דע"ק סק"י וק"מ"ג סק"ב ודלא כפ"ה טס ק"ל"ז וטען ונ"ל בקי
חו"י שחולק אפי"ג וק"מ"ג טס ודלא כזכ"ר ס"ו כה צניספין סק"ד וגם הקויון בכלל לא
אות ה שהסכימו להצ"א דאין הלכה כן אלא העיקר דע"ק וק"מ"ג טרה לדברי ס"ה"א וכן
ונהגינו פה בגדלד יע"א :

מ"ט טס אכל ונבא טל זו לגבא טל זו או ומחוד לגב וכו' בקי טל"ך . הגה וי"א דאפי"ג
כקדן וכו' וי"א להכשירה אם היא ויעיקר עד חלין וכו' . אכחנו צני ספרד ונכאנו
כקצרה ונ"ן ז"ל ונכשירים קרכה בחתוכין אפי"ג לנעלה מחלין ובלא בדיקה וכן הנונה טעו
כל תפולת ישראל ואין לשנות :

(בה)

ג

נ לפעמים יוצא ריאה שהאונה הסתחנה על ימין דהיינו אונה הקמוכה לאיס יהיה חתוך
 שלה יותר קלרה האונה האמלעית יען שהאמלעית חתוך שלה הוא יותר ארוך ונמשך
 יותר לנטיע עד הערוגה באופן שאחר שנקלם חתוך של אונה הקמוכה לאיס תהיה אונה
 האמלעית שוכנת על החתוך האוס הם יהיה מעשים בכל יום ועם אי נעשה נעשה שהיתה
 קרבה יולאם נחתוך אונה האמלעית שהיא לנטיע נחתוך האמלעית והיתה נאחזת בחתוך האוס
 ונמלא קרבה זו היא נחתוך של האמלעית לחתוך האונה האמלעית זהו מקוונה עם והוי נקום
 לה כקדקן כיון שאמלעית נפקקה לנטיע והאונה דבוקה עם האמלעית זהו מקוונה עם והוי נקום
 רביעה ולא נגע נקדק רביעה וקרבה בחוכו שהכשיר הכנהג כונו שיצואר לקמן והוא נמי
 דכוותא תו"ז עם ק"י ע"ו אות י"א זכ"ר ק"י סי' צהמירין קק"ז . ואין צדיקן זה קרוב לעשרה
 שנים נעשה נעשה כזה ולקפנו את חכמי הישיבה הי"ו וזה פעלה צוולדתנו כן הוא . אם
 זה החתוך של האמלעית אינו נמשך הרבה לנטיע ון אמלעית חלה נעשה פחות ונגדל אכן עכדיפן
 אותה נקום רביעה ולא חיישין שתתפרק כיון דחוקה היא ובעינן דהקרבה תהיה דחוקה ון
 אונה הקמוכה גודל או יותר לאפ"י אם חתוך אונה האמלעית הוא נמשך הרבה וי"ע העיקר
 הוא הלוי בקרבה כן העלינו עם חכמי הישיבה הי"ו :

נא ריאה או זה קרבה נחתוך לגב ואחר הנפ"י היה עולה והמחוד יתרון או כמו לשון
 קטן והיה נחקה על נקום הקרבה לגב והכשירה נעשה שדנו אותה כונו נחמ"ל אע"פ
 שלמי האונת הוא גב וכן לנטיע נמקום ההוא גב גוור נמי"ו אם לא היה עם יתרון פשיעא
 שהוא גב וערפה אצל כיון דאיכא יתרון ונחקה על הקרבה דינו כחתוך דיל צתר עענא
 דנחמ"ל כשרה לפי גזם וגיין ע"ז סי' ה"כ היתרת הזה וגיין עליו ולפ"כ זה עשו נעשה והכשירות .
 תו"ז עם אות י"ב וכתבת נעם והר"ש ילחמי ז"ל נעם ונחמ"ל אלנוטנינו והביא דברייהם שה"ב
 נחמ"ז . והתו"ז חלק עליהם וק"ל דזה הוי נחמ"ל ונרפה כונו שיעוש . והרואה יראה שאין
 צדכניו כדאי לדמות דברי הרבנים הכ"ז טעמו נעשה רב והעיקר הוא כדברי הרבנים הכ"ז
 ועל כן הניקל צום לא הפקיד :

נב וכן לפעמים הרבה יוצא רגל חנוור רחב הרבה ונחתוך שלו אינו שוכב על חתוך אונה
 האמלעית שהאונה האמלעית היא קלרה צרחה ונונו ויהיה חתוך ר"ח שוכב ע"ג אונה
 האמלעית ואם יהיה עם קרבה נחתוך ר"ח עד גב אונה האמלעית שהיא נחוקה צר"ח י"ג
 להכשיר וכן עשו רבתי עירנו כונו נעשים וזה צין אם כל אונה האמלעית נחוקה ון הר"ז
 צין אם קלת אונה האמלעית נחוקה ונונו כיון דזה נקום רביעה ור"ח וגיין עליה והוי נחמ"ל
 וכפי הרבנים הכ"ז . ואפשר לומר דגם התו"ז ז"ל נודה בזה דהא דהעריף החם נקום דהוי
 לשון קטן ואינו וגיין כ"כ צורה אצל צבאן דכן דרבה של ר"ח פעננים הרבה הוי הגנה ונעליא
 ואין זה פקסוק . אחר שכתבו זה בא לידיו ק"י הגאון דע"ק ז"ל וראינו שהחנני צזה ע"ש
 צק"ד והביא ריאה ולי התוקי צחולין צד"ה אצל כקדקן וכו' שכתבו וז"ל כ"ל כקדקן דוקא
 צאותו ענין כמו שהן שוכבות זו אלל זו אצל אם הם שוכבות זו על זו אע"פ שהן קמוכות
 ז"ל ערפה דאין זה כקדקן וכו' ע"כ ונשוע ודבריהם שאם החתוך הוא שוכב ע"ג הסכיח
 הם שהם קמוכים ערפה ע"ש והגם שהוק"ו הכשיר ופ"י דברי התוקי צענין אחר הכוונה
 יראה שאין פשוט דברי התוקי כדכריו ועל כן יש להחמיר . וכ"כ הקינות כלל כע עשרון אות
 ו דלעת התוקי כדקון זה ערפה וכ"כ צקוונן כלל א עשרון קק"כ ונייהו כיון דהוק"ו
 נכשיר ועוד איכא אחרונים דנשוע ודבריהם להיתר יש להקל בהפ"ו :

נג נעשה היה צעירנו שהביא לפנינו ריאה או והיתה אונה האמלעית קלרה הרבה ון
 ר"ח ון אמלעית חתוך שלה היה נמשך להגן בשלם לנטיע נחתוך ר"ח ואמ"ל באופן
 שאונה האמלעית אינה נגעת אפ"י עד ח"י ר"ח ואמ"ל ובתפחו הריאה ראינו שנחמ"ל ר"ח
 עד ראשה היתה שוכבת על אמ"ל נראשה עד ח"ה יען שהאונה האמלעית אינה נפקת
 ציניהם שאינה נגעת עד עם והם נחתכים צראשם נאחר קיום אונה האמלעית ושוכבים
 זה

זה על זה ונחתקו חכמי הישיבה הי"ו אם היה עם קרבה נחמ"ל נראש ר"ח עד ראש אמ"ל
 ויה דינה אם נאמר דערפם נקום דהוי ון הראשונה לשלישית והוי של"כ או כיוצא דכשרה
 נקום דהיינו רביעה דעענא נא"י דנחמ"ל לנטיע ערפה נקום דהיישין דנחתקת הקרבה
 ע"י נענוע האמלעית שהיא ציניהם ויהיו דוקא צקסה ריאה אצל ריאה זו שאונה האמלעית
 היא קלרה ואינה נגעת עד נקום הקרבה לא תחתק הקרבה ע"י רחיצתה נקום דהיא
 דחוקה הרבה ונקום הקרבה זה עענא דנחמ"ל כשרה נקום דעל ידי שריצתם זע"ז אחת
 נגינה על הצרחה ולא חיישין לנקיבת הריאה וה"כ הכי הוא דשוכבים זע"ז ואגווי נגד
 אהדיי אה"ד לא פלוג רבין זהו עם שכתקפו חכמי הישיבה הי"ו . וכפי וזה פעלתה הסכונתו
 יותר דיש להכשיר דהוי נקרי כקדקן כיון דלא יש הפרש ציניהם אפ"י כחמ"ש זה דני לדן
 שכתבו בזה ו גבי אונה האמלעית שנמשך חתוך שלה עד הערוגה ויש הכשיר התו"ז ז"ל
 והם הוי דוונה דקום לשם אלא שלא ונלאנו לצנו להקל כיון דלא עלינו כוכר זה . צדכרי
 הפוקקים ז"ל . ונ"מ הא ודאי צענת הדחק יש להכשיר :

נד עוד צריאה זו שכתבו לפנינו נחתקו קפס אחר והוא דריאה הכ"ז אונה האמלעית
 ה"ה נשך החתוך שלה לנטיע עד הערוגה יותר נחתוך אמ"ל יען שחתוך אמ"ל היתה
 קלרה ואונה האמלעית היתה נמשכת לפנים ונונה הרבה ובשאלה נרפה הריאה תהיה אונה
 האמלעית צתחיתה שוכבת על החתוך האוס כנעשה דלות ו עוד דכל אונה האמלעית נראשה
 עד קופה היא שוכבת על אמ"ל וקלת חוד של אמ"ל צונשך צו וגו אלצטות הוא חתם חתוך
 אונה האמלעית ונחקה אותה והיה קרבה נחתוך אונה האמלעית עד חוד אמ"ל ונחתקו חכמי
 הישיבה הי"ו אם נאמר דערפם נקום דהוי נחתוך לחוד אה"ד כשרה נקום דנחוקה היא כלוונה
 האמלעית אגווי נגוונא עליה והוי כונו נעשה דלות ככ שכתבו לעיל דהיה ר"ח שוכב על גבי
 אונה האמלעית והכשירו לעיל . וכפי הקצרה הכ"ז ג"כ כשרה דמו דקם בזה הכשרה
 ה"כ הכ"ז דנ"י טע"א ונ"מ לא ונלאנו לצנו להקל דשנא יש הפרש צין הבא להחם ונשאר הדבר
 צק"ק וזה גם דכתבו לעיל בזה נכ נעם דע"ק דהחמיר :

נה אם הקרבה צכקדקן צנקום החתוכים והיא קמוכה לחודה וכשנפמין הריאה נראה נקום
 הקרבה נחונת שהיא פרודה עם קלת ונחתקת ונחתמה יש להכשיר ש"ך קק"ב ככ"ה
 הג"כ אות ו פר"ח קק"ט צ"לי קק"ג שפ"ד קק"ב לצ"ש קק"ו צ"ל צחק"ה סוף קק"ב
 קוונן כלל כע אות ו . ואם יש צועה צתחוכין ונשאר האונות נפרדות נכח שבעה שהיא
 החתם הקרבה יש להכשיר אף שנחמ"ל הקרבה ולא יחדיו ידוצקו . תו"ז עם אות ג ועיין
 לקמן אות עב שאם הקרבה היא על הצועה כשרה :

נו קרבה צכקדקן וארובה עד שצנפיתה היא נחמ"ל ונונתה ונעלמה צחוך החתוך או
 יולאם לפנים דהיינו לקנא אע"פ שחתוך שהיא ארובה אפשר להוליא הכפל לחון ללד
 הגב כשר . ויהו אם צנפיתה יולא הכפל וצין החתוכים ללד הגב י"א שהיא חקורה דחיישין
 דנחמ"ל החתוך הקרבה צללעות ונחתקת ש"מ"ה אות טז חכ"א כלל י"ג אות י"ב ענ"ה עם אות
 לח . ויש חולקים וק"ל דכשרה דלא חיישין לחתוך הללעיה צכ"ה . ואף דיש לחוש לקצרה
 קוניתא נמי צנקום הפ"ו או צנקום ש"ש עוד ח"ה ל"ד היתר אין ונחמ"ל אות . לצ"ש
 קק"ב קוונן עם אות ט . ואנחנו ונחמ"ל פה בגדלד יע"א להכשיר צכ"ה אף אם יולאם
 ללד הגב והגם דווי שונחיר לא היתר אלא צכ"ה או ל"ד חתך ככר כתבו כונו פעננים לנטיע
 דלדיקן הכל הוי הפ"ו . גם ח"ו לחמ"פ נקום ע"ל קק"י הכשיר אף צלל הפ"ו :

נז יש נוסגים בקרבה של"כ צודקין אותה ע"י נחמ"ל או כולה או אלצע אם נפקת ונקלה
 ח"ו ע"י הגבה ונכשירים . ככ"ה הג"כ אות נ"א תו"ז עם אות ז . ונחמ"ל כ"ז שלל
 נעשות הגבה צקום קרבה דשל"כ . תו"ז עם וכן ונחמ"ל פה בגדלד יע"א שאין עכשירין
 כלל ע"י הגבה הכ"ז :

נח כתב הכנהג אם נמלא קדק צריאה ויש צאותו קדק קרבה וכשנפמין הריאה נעשה
 אותו הקדק ואותה הקרבה כשרה נחמ"ל כשרה . ככ"ה הג"כ אות נ"ב נקום והר"ש
 ונחמ"ל וכן צתסוזהו ח"ד ק"י ון ש"י"ב אות יוד וי"א תו"ז עם אות יד . ועיין ראש אפ"י
 קק"ק

קוונן בתר"ל אוח ז קעניו בו וקיים דאס הצועה רחוקה יותר ושיעור עד סגולה שאינה
נועכנה ונלכהקרב או שהקרכה היא על הצועה ונוש כסרה עיי"ש :

ע אס כנולאח נחמו החובה הליה בחתוך זה וחליה בחתוך זה וקרכה על הכל בין חללה טרפה .
פרכ"ה קק"ו עכ"ה עס אוח יח תו"ו עס אוח כג . ודין זה א"ל ליכתב לונכהגינו לונכהגינו
כיון שיואל נחמו בריאה ככ"ו סי"ה טרפה ואפי' צוקוס שכקר כפי הדין אכחו ועריפין צקוס
וקוס סי"ה בריאה כנ"ל ק"ו לו אוח ריט עיי"ש :

ע אס כקרך נוגג ערוגה זו לגג ערוגה אחרת טרפה . זה הדין כתבו המרדכי בקיף חולין
ונוכה אכשי קנדיאה והביאו וכן ב"י ז"ל ובתב עליו ופשוט הוא וכן הביאו ונח"ש
ז"ל באות טל וה"נ צק"ו כק"י ככ"ה ג"כ אוח עט ש"ה אוח ז וק"ו קק"י לז"ש
אוח ז וצ"ח קק"ו צקופו נ"ס ז"ה חכ"א כלל יג קיף אוח ד עכ"ה עס אוח לב תו"ו ק"ו עט
אוח טו ונ"ס ש"ב נחמו ז . ותו"ה גדולה היא זו שאין אכחו ונכ"ה זה הדין כ"ל ה"א
דאיך אשכר צעילס סי"ה סרכה נוגג ערוגה זו לגג ערוגה סכנגלה דהרי שיוון היורד בין צו
ערוגות הוא ופסיק ציניהס ונלחו צטרדה בחווק ולא יט שייכות למילוח זו שהיה סרכה
ווערוגה לערוגה כלל ועיקר דלא יט וקוס לסרכה לעבור דנפסיק ציניהס שיוון היורד הנקרא
קנה הלז . ואין לוור כגון שכרכו וקנ"ה חל"ה דלא יט גג הערוגה אלא ונלחיה ועוד עס
ג"כ ופסיק טרפש הלז בין לד יונין ללד שנאל ולא שייך להיות סרכה ווו לו ועוד ושיכן שייך
ונחתוך ערוגה זו לחתוך ערוגה זו שכתבו רש"ל והט"ו . ונ"ח ח"ה על כל הגדולים ה"ו איך
לא השגיחו צוה וה"ח עס והט"ו עס הביאו נ"ס ש"ב וז"ל ור"ל לנעלה צו אוח
העליונות צוקוס שאין שיוון ערוגה ופסיק עס עכ"ל . כר"ה נ"ה שכתבו ונלחיה ונלחיה
ונש"ה כהצו כגון לנעלה צו אוח העליונות על לד יונין ולא שנאל ואכי אונר דשאר לכו
נלחיהו דחצו להקן ולא תקנו כלל ועיקר ד"ס ג"כ בין צ' אוח העליונות יט הפסקה גדולה
ד"ס הקנה ופסיק והשט לנעלה ונחמו ונחמו צטרדה בחווק צצטר ולא יט דרך לנחות
יונין ושנאל אפי' כנולא נחמו קדקית והדך קיגרת ונסוגרת כאשר יראה הווא צצהז וא"כ
איך שייך זה הווא אוח ולנעלה ונ הקנה יט טרפש ופסיק עד חוזה ע"ס ונ"ס הווא
צאופן דדין זה הוא חוזה הרצה . וחכ"ה ישיבה רלו לוור כגון דנולאח הריאה פרוה ען
שיוון היורד וקנה הלז וא"כ כיון שהיא פרוה יכול להיות נוגג ערוגה לגג ערוגה . זה
הט"ו ג"כ לא יתישע על הלז חל"ה דהרי ולינו לקוון צקע"ו ז ג"כ סרכה ונ הריאה לכבד ד"ס
ופסיק טרפש כהצו עס הפוסקים כגון ד"ס קצ צטרפש ועצרה דרך עס הסרכה ואלו הכ"ה
שיט הפסקה כ"כ לא אשתנו"י חד ונ הפוסקים לכתוב כן ותו דה"ה כתבו רש"ל והט"ו ונ"ס
אכרוכים דונחתוך ערוגה זו לחתוך ערוגה זו דכסרה דהרי כסרכה ונח"ל ח"ה ידוע דסרכה ונח"ל
דכסרה ונ"ס דחצרתה ונ"ס עליה ד"ס וקוס רביח"ה ואלו הכ"ה לאו וקוס רביח"ה כיון דהשיוון
ופסיק ולא רגיל צהכי ולמה תחכער ועוד דכל הווא אוח זה עהוא פל"ה גדול ועלוס שפעקרה הריאה
ונן השדרה ונן קנה הלז היורד לא לריכים לכתוב רש"ל והט"ו ונ"ס אחר הפוסקים כגון שפעקרה
הריאה וכו' ותו וני ייור דאס נעקרה הריאה ונן השדרה ונן השיוון שהיא כסרה . צאופן דדין זה
לא זכינו להבינו על צרכיו עד יבוא ונ"ל צ"ה . אחר שכתבו זה ראו להרי עוב ע"ה ונ"ס
ק"ו ע"ב צקופו ד"ק ע"ג שכתב ו"ל יתכן שיהא סרכה גדולה וארכה שתלך לנעלה על השיוון
שצין הערוגות וכו' עכ"ל וכוונתו היא כונו שפירשו חכ"ה ישיבה הי"ו וכבר דח"ו זה לעיל .
ועיי' להרי לקו"י יוסף שהביא להרי עו"ה ה"ו וכתב עליו וז"ל ולא ידעתי הא השיוון נחוצר
לשדרה עד חל"ה וכן ש"ס ריוח רק שיליי טעמ"ה קצ צשוון ודך עס הולך סרכה או
סלדך דרך עס עכ"ל עיי"ש :

ע אס יט סרכה בין חתוך ערוגה לקנה הלז היורד בין צו ערוגות יט להכשיר . עיי'
קק"י לז"ש קק"ו . אכן השו"ה אוח ז אוקר והלז"ש עס דמה דכרי עיי"ש . גס דין
זה צע"ה אין אנו יכולים להבינו דהרי כתבו הפוסקים ז"ל והביאם וכן ז"ל צ"ה דאס
האונות או האונות דצוקוס לגו"י ונלחיה ועד קופס לכגון היורד בין הערוגות יט ונכסרים
בדצק ויט אוקרים ונ"ל דעתו ונן האוקרים והגאון רנ"ה לקוון קע"ו ז הביא דעת המ"ה
עיי"ש

עיי"ש ונצואר עס צצ"ו ז"ל דאפילו כונתיהם לא החירו אלא צלצקו ונלחיה עד קופס דצוק
גוור פל"ה יס"ה עס חלון אפי' כנולא נחמו ואס יט חלון נעט הוי סרכה וטרפה ועיי' צע"ה
ולז"ש לקוון אוח כו ח"ה ידוע דהצוק הזה סלדצקו האונות ואונות לקוון לא שייך זה אלא
סלדצקו ונן החתוך הערוגה לקנה הלז דצאופן אחר לא שייך והרי כתב וכן ז"ל צוה סכ"ה
דסרכה ונח"ל כסרה צין סרכה נעט צין סרכה כולה וא"כ אי ניו"ה דסרכה ונחתוך ערוגה
עד השיוון הוי ונח"ל ח"כ למה כהצו דאס יט חלון הוי סרכה וטרפה לכ"ע והלא סרכה צחוחין
היא ועוד למה אס דצוקס ונלחיה ועד קופס יט ונעריפין דנחתוך אפי' דצקה כולה כסרה
ואין לוור דנעריפין אוחה נ"ס דלדצק חוד גג הערוגה לשיוון והוי סרכה ונחתוך לחוד דז"ה
דשוון ה"ו לא יגיע עד חוד גג הערוגה גס לא ינולא כל החתוך של הערוגה אלא נגיע עד חלי
החתוך או נעט יותר וא"כ למה חסרה . יט נ"י שכלל לוור כגון דנעקס גג הערוגה ונ"ה
עד השיוון ונכרך כולו ח"ה ג"כ לא יתישע על הלז דכל כי ה"ה הו"ל לפוסקים לצאר ולא לנעקס
כהו"י . צאופן דדין זה ג"כ לא זכינו להבינו ונכסרי פה בגדל"ה יע"ה להעריף סרכה ונחתוך
ערוגה ולשוון היורד ודלא כהט"ו ז"ל ואין לסתור ונכסרי חל"ה כיון דהט"ו צ"ה אוקר אשכר דה"ו
כוותיה ועוד כיוון דדין זה של ה"ו אין אכחו ונכ"ה אוחו דכסר הוא ונדכרי שפוסקים לקוון
על כן פשוט הוא ד"ס להעריף סרכה ונחתוך ערוגה לקנה הלז :

ע עס צהגה ואס יט כעין קרוס צין אונה לאונה או צין אונה לאונה וכו' יולא ונעיקרו עד
אונלעיתו אין להעריף דרך הוא להעל"ה כך ואין זה סרכה וכו' . דעת וכן צ"ה ז"ל להכשיר
קרוס זה הנקי טי"ל צכל אופן סי"ה צין צחוחים צין ונחוד לחוד או נשפול לשפול כל
דליכ"ה ש"ס פלוס וחלון ונ"ס דכך הוא רביח"ה וכן ונכסרי כדעת וכן ז"ל ונעולס לא ראו
ש"ס דיקה דקרוס זה אכל אי איכ"ה חלון ואינה צתוך החתוך טרפה . תו"ו עס אוח כ . וכן
ונכסרי פה בגדל"ה יע"ה להכשיר טי"ל ה"ו צין צחוד צין צשפול וכדעת וכן ז"ל והג"ה שרנ"ה
לא ק"ל הכי ועוד שהפרכ"ה הביא נ"ס דנעריף צחוד אכחו ונכסרי כסצרת וכן
ז"ל ואין לשנות :

ע קרוס זה הנקי טי"ל אפי' אס הוא צין אונה לאונה ונלחיה ועד קופס ואפי' השפולי
צכלל ג"כ כסרה וה"ה דכצו יולא ונעיקרו עד אונלעיתו לאו דוקא ואורח"ה דנולח"ה נקטו .
צ"ח ט"ו קק"ו ונ"ס רש"ל ע"ך קק"ו ככ"ה ג"כ אוח כ"ה אוח כ"ה אוח ז וכן
צהצ"ש קק"כד . וכן ונכסרי פה בגדל"ה יע"ה להכשיר טי"ל ה"ו ונלחיה עד קופס אפי' אס
נגיע עד השפולי כונו ספ"ו דעת וכן ז"ל . ואנ"ה דלז"ש קק"ה כתב דעת וכן להעריף
צקרוס לנעלה ונח"ה ונ"ס צשפול אכן לא ק"ל הכי אלא ונכסרי כ"ה הגדולים ה"ו :

ע ואין חלוק צין קרוס ע"ב ד"ק וכן ונכסרי להכשיר צכל ענין . ע"ך קק"י דלא כצ"ח
לח"ה קק"כ צ"ה קק"ו :

ע ה"ה אס יט צאוחו קרוס נקצ דיינין ליה כסרכה וטרפה אס הקרוס ה"ו הוא ונחוד
לחוד . ככ"ה ג"כ אוח כג ונ"ס ונח"ש תו"ו עס אוח כ :

פ טי"ל ז"ל ידוע הוא וכיכר לצקיא"ס ולא חטעה לוור דקרוס וסרכה תואר אי להס ואין
היכר ציניהס אלא שפוסקים יולא ונעיקרו ואין צו פלוס זה נקרא קרוס וכסרה ואס יט
צו פלוס זה הוי סרכה דלא היא אלא ד"ס הפרש צין קרוס לסרכה ולא תלי"ה צפלוס והר"ה
שהרי וכן ז"ל צצ"י ונקודס ה"ה ק"ד להכשיר טי"ל אונלחיה לשפולי ונחוד לחוד אפי' אס
יט צו חלון אלא שח"ה דמה זו הסצרה ונ"ס דאין דכ"ו של קרוס להנול"ה אלא ונעיקרו וכו'
עיי"ש ואס אוח"ה דלא יט הפרש צין סרכה לקרוס אלא הפלוס ח"כ ה"ה ק"ד ונעיקרה להכשיר
הקרוס אפי' יט צו חלון ונחוד לחוד וה"ה הוי סרכה וטרפה אלא ונכסרה ד"ס ידוע ד"ס הפרש
צין טי"ל לסרכה . חצ"ש קק"כ צ"ה ח"ה צע"ה ק"י . והדבר ש"ס צין קרוס לסרכה
הוא דפקרוס הוא חלק וקוס צכל וקוס ונלחיה ועד קופס הוא חלק אכל סכרה היא אינה
חלקה וקוס והצניהס ידוע שפעקרה ונכסרי כשאר סרכות ודבר זה תלוי בצרות עיני המכס הווא .
שנ"ה אוח ז חכ"ה כלל יג אוח ע"ו צ"ה עס אוח ד עכ"ה עס אוח ק"ו אוח לו . ואכן דידין ע"ה
עיי"ה ה"ו עס צקיא"ס להצמין ח"ה צין קרוס לסרכה כ"ה ע"ה ועוד יט להס ק"ו אחר
לח"ה

כנו"ד קש"ב הגדול והח"ל דהו כנו"ד קש"ג הקטן שנהא היא קצ"י וא"כ ק"ס זה הוא לכ"ע והתרכו זאת הצהורה צפונ"י :

קה סעי' ו עיניוהא דורחא לכ"עו שהכרך ערפה . אפי' אם חקרה אונה או ויהיוון דק"י"ל דהורחא ושלמות אפי"ה זאת הורחא שהיא ושלמות ג"כ צכ"עו שהכרך ערפה ולא יש הפרש כלל צ"נה לקחם ורדות ודל"ל כנו"י שכתב דדין אונה יש לה דעבות הוא . פרי"ה קק"טו ע"ה קק"כא לז"ש קק"ע"ט זכ"ה קק"כו :

קו אם נקרכה הורחא להאונה ונקרכה האונה לדופן והס חד קרכא אפי' אם הרוב לדופן ערפה ולא יועיל אותו הרוב כיון דש"ל"כ וקרי . זכ"ש אות כט ונ"ס ויה"ר"צ :

קי אם ואפי' לביס טלה ואפי' כולה נדבקה צו . העיקר הוא כסו וז"ל דל"ס נדבקה כולה לביס טלה דערפה ודל"ל כהש"מ"ה אות בא שכתב דווערקין אותה נמחח ונפתי"ן לה צפונ"י"ס ואם לא נבצלה כשרה דל"ל היא אלא כיון שנקרכה או נדבקה אפילו כולה לביס ערפה . לז"ש קק"טו צ"י"ל ח"ד צפונ"י"ס קק"א וכן וננהגי"ו פה בגדל"ד יע"א :

קח ואם אינה קרובה לביס טלה ולא דבוקה צו אלא שאינה יכולה ללאת וניכ"ה ונחוצה דוחק וא"א להוליאה וזו הכי"ס א"א"כ פותחין הכי"ס ע"י חתוך אצל ח"ן אם לא קרובה ולא קצובה ולא דבוקה דין זה יש להסתפק צו . כ"ה"ג הג"צ אות לו ונ"ס דו"ש"א שו"ת אות בא ונ"ס חנו"י חכ"א כלל י' אות י"ה לז"ש אות בא עכ"ה ק"י ח"י אות ו"א צ"י"ל ח"ד צתק"ה קק"א . וי"הו לעת הלוך פותחין אותה ע"י חתוך לראות שלא תהיה נקרכה לביס"ה יש להקל ולהכשיר כיון שאין הריעותה צעלוותה של הורחא כלל . צ"י"ל"ס צתק"ה ונ"ס הגאון צ"א וק"א"ו קק"טו ונ"ס חנו"י זכ"ר ק"י י"ט צפונ"י"ס קק"ב . וכן וננהגי"ו פה בגדל"ד יע"א ולא עוד אלא שוכשרין אותה אפי' בלא עת הלוך אלא כיון שראינו אחר שחתכנו הכי"ס שאינה קרובה לביס ונכשרין אותה :

קט כי"ס הורחא שנקרך לשונן הל"ז או לשאר וקויות שאין הנקב פוקל צה"ס כשרה . שו"ת אות ע"א שפ"ד קק"כ לז"ש אות ע"א :

קי וכן אם יש קרכה וניכ"ס הורחא לערפ"ה הכבד ג"כ כשרה ואפי' אם חקיר הקרכה ונערפ"ה הכבד יהיה נקב תחת הקרכה צערפ"ה כשרה יע"ן נקב ערפ"ה הכבד ח"ן פוקל ונ"ל על"נו אלא ונ"ס הכבד וכיון שנקת"ס צקרכה כשרה כמו שידוע לקו"ן צכ"י ו"א :

קי"א קי"ב אף אם יש נקב צפועל צכ"ס הורחא אינו פוקל וכשרה . שפ"ד ע"ס : ונעשה היה פה עירנו בגדל"ד יע"א שהערפ"ה שהיא ונפסיק צין ל"ד שו"אל לל"ד יונין היה צערפ"ה חנו"י קרכה שהיא קרובה לשונן הל"ז והכשרנו ולנודנו אותה ודין ערפ"ה הורחא שכתבנו צפונ"י"ס ופ"י לריך להיות שאין הנקב פוקל צערפ"ה של ל"ד שו"אל חנו"י כמו צכ"ס הורחא . ואף דיכולין לדחות דל"ל דוני לביס הורחא ונ"ס דכונה פעמי"ס הורחא יולאת וזה הכי"ס אצל זה הערפ"ה היופסיד לל"ד שו"אל הוא חנו"י סוגר ונ"ס ונ"ס לא ונ"ס נקב פוקל אלא צריאה ולא צטאר וקויות ולא ונ"ס שזכ"ר הפוקקיס ז"ל נקב צו"ה הערפ"ה אלא דוקא צערפ"ה הכבד ע"כ יש להכשיר . וכן אם יש נקב צפועל צערפ"ה חנו"י ג"כ יש להכשיר כמו צכ"ס הורחא וכן עשינו ונעשה פה בגדל"ד יע"א שהיה נקב צפועל והכשרנו :

קי"ג אם וה"ה לכל יתרת דכל היב"א דקריכה ערפה . היינו ית"מ"ק אצל יתרת צדרי דלוי דין אונה יש לה וכסד"ן כשרה . ש"ך קק"י"ט פרי"ה קק"י"ו כ"ה"ג חנו"י אות ק זכ"ה קק"כ"ט צל"י קק"כ"א ע"ה"ה קק"כ"ב שו"ת אות כ"ג שפ"ד קק"י"ט חכ"א ע"ס אות בא לז"ש אות כ"ג צ"י"ל ח"ד אות ג עכ"ה ע"ס אות כ"ט :

קיד אפי' אם ית"מ"ק זו עונדת צל"ד הורחא קו"ה צטוה ונקרכה צכסד"ן להורחא לאו רבית"ה היא וערפה . שו"ת ע"ס לז"ש ע"ס חכונ"ה א"ד ע"ס עכ"ה ע"ס צ"י"ל ע"ס קוונ"ן כלל כ"ט ק"ף אות ע"ו :

קטו אם היתרת חנו"י שהיא וקונ"ה פחותה ונ"י"ד וכן צית"מ"ג ופחותה ונ"י"ד או גבשושית וילאה ונ"ס הקרכה אל ג"ב אותה אונה שצ"ה היתרת או הגבשושית אם ח"ן הצטר שהתת הקרכה וקוני"ה כשרה דהוי כוונה וצ"ה ואם הקרכה יולאה ונ"ס אל ג"ב האונה הסגית

הסגית הסמוכה אל"ה ערפה . זכ"ה קק"כ"ט . ואנ"ג דהוא כתב ציול"ה אל ג"ב האונה הסגית דכשרה היינו ל"ס הרמ"צ"ס אצל לדין ערפה :

קטז אם נוול"ה הורחא שחלקה לשנים יש קרכה צאותו וקוס שנתחלקה צאופן כשנפשי"ס הריאה נעשית הורחא כחד"ה והקרכה עונדת צחוכה כמו ונח"ל"ה אפי"ה ערפה . כ"ה"ג הג"צ אות ונ"ה וצת"צותיו ק"י כון ונ"ס הגאון ק"י"ו"צ ונ"סו אות י"ד דכשרה הוא ע"ס ול"ל ערפה ונ"י"ס ק"י לה דף לו ע"כ קצ"ל ק"י . וכן אם יש צו ורדות וקרכה ונחתוך של זו לחתוך של זו ערפה . ונ"י"ס ע"ס עכ"ה ע"ס אות לא צ"ס הרעצ"ן צכ"י י"ט זכ"ה קק"כו ונ"ס חנו"י . ואפי' אם יש צו ורדות צטר"ה או כעו"י אל"ע וה"ס קרוכ"ס ז"ל"ו ערפה . צל"י קק"כ"ג שו"ת אות בא לז"ש אות בא ונ"ס קק"י"א חכ"א ע"ס אות י"ה עכ"ה ע"ס אות לא צ"י"ל ע"ס אות צ זכ"ש אות כ"ה . וי"א דבכל זה כשרה . עכ"ה אות י"ב ונ"ס הרעצ"ן זכ"ה ע"ס ונ"ס הרעצ"ן צ"ס ר"ה"ק חנו"י ק"י ע"ס אות ע"ו וק"י פ"ב אות צ ו"ה . וננהגי"ו פה בגדל"ד יע"א להעריך כ"ס ראשונה . אכן אם יש פלול צורח"ה ואין צ"ה כנו"ד ויש צ"ה קרכה וננהגי"ו להכשיר :

קיז וה"ה שני ית"מ"ק שנקרכו להדדי צכסד"ן ערפה כיון דשניהם לאו אורח"ה גדולין הם ונפרי"ו . לז"ש קק"פ"ה וד"ה דצ"י השפ"ד קק"י"ט קוונ"ן כלל כ"ט אות ע"ו :

קיח ואם הצ"י ית"מ"ק יש להם שר"ה או כאל"ע ונקרכו צכסד"ן צו"ה דכשר . וק"י"ט קק"ע"ו וק"י"ס דצ"ה יש לקוונ"ן על השפ"ד :

קיט ע"ס צה"ג וי"הו אם הורחא נדבקה לנ"ס צטר"ה טלה ע"ס הכי"ס טלה יש להכשיר . ה"ל דווכשרין צורח"ה שנדבקה צטר"ה טלה דוקא שידוע בצרור בלא נדבק רק השר"ה לז"ד אצל כשאינו צרור שהיא השר"ה לז"ד יש להחזיר . וי"א אות ו פת"ה קק"ד ונ"ס חנו"י :

קכ דוקא אם היא דבוקה אצל אם נקרכה ערפה . ונ"ע זכ"ר ק"י י"ט צתוני"ן קק"א"ד ונ"ס זכ"ה קק"ט :

קכ"א ה"ל דלונרין נדבקה צטר"ה טלה כשרה ח"ן הדבקות צכל תחתית הורחא רק צטר"ה וקוס שהיא תחלת לנ"ס צווקוס הצורה צאונה והיינו אם דבוק צטולי הכי"ס צקופו דהיינו הפול שלו הנוקיים צווקוס חצור הורחא צין חתוך האונה לאונה ושיעור נשך הדיבוק ונתחלת וקוס חצור"ה עד הנוקוס שהיא ונתחלת להתעגל ולהחלצ"ה צל"ו"ה וד"ה שעד הנוקוס ההוא חל עלי"ה ע"ס שר"ה וד"ה ש"ס וקוס גדולה ורבית"ה צכך להיות דבוק השר"ה ע"ס הכי"ס . וי"א ע"ס פת"ה ע"ס ועי"ן צמווך :

קכ"ב וכדי להצ"ן זה נכתב לך דרך נוס"ה הורחא שחכונ"ה נוס"ה הורחא כך הוא . שהיא ונתחלת לנ"ס ונכגד חתוך אינה הסמוכה לא"ס וג"ב הורחא כנגד הל"ז ופני הורחא כנגד ערפ"ה הכבד והחריץ כנגד חתוך הא"ס של ל"ד יונין ול"ד שכתב החריץ הוא כנגד ל"ד שו"אל והדין שכתבנו לעיל ונ"ס הגאון י"א"פ הוא כך שהקרוס הוא היה צווקוס התחלת ונ"ס הורחא שהוא כנגד חתוך א"ה"ל וש"ס הוא התחלת ראש הכי"ס וש"ס דבוק קרוס חנו"י והג"ס דהר"ב כתב צטולי הכי"ס צקופו אכח"נו קורין אותו ראש הכי"ס וכן וננהגי"ו אכח"נו ג"כ כשי"ס ע"ס קרוס כנו"י הגאון י"א"פ ונכשרין ונ"ס יודעים להצ"ן צין קרוס לקרכה כנו"י"ל אות פ ועוד וקרי"ן זה הקרוס הנו"ל"ה אם הוא קרכה יפסק צוה"ה ולא ינשך קרוס הריאה ע"ו ולפעמי"ס יול"ה קרוס צל"ד שכתב החריץ דהיינו לל"ד שו"אל הורחא לנ"ס ונ"י"ס הורחא אל"ל השר"ה ואכח"נו וננהגי"ו להכשיר צו"ה הקרוס ג"כ ולעיל"ה זה הקרוס לא יול"ה אלא פחית ונ"י"ס הורחא אצל אם ננושך זה הקרוס עד ח"י הורחא או יותר זהו צוד"ה שקרכה הוא ונערי"ן ולריך הצודק להשגי"ה צו"ה הר"ב צכנו"ף כל הצקיא"ס והצודק"ס . כן אונ"ו נצ"ה עירנו הי"ו :

קכ"ג לפעמי"ס חו"ל"ה הורחא חקרה כולה או ונקלת"ה ונע"ה הנשאר ונ"ס נו"ל"ה שוכבת חו"ך כי"ס ונרא"ה כמו דבוק"ה ואין זה דבוק אלא ונ"ס שחכרה ונחפ"ה אותה ונ"ס ונתחונ"ה אל"ל"ה ע"ה ההתפעלות צ"ה על ידי החקרון שאנו נו"ל"ה גוף הורחא היא חקרה והחקרון חנו"י הוא יול"ה דבוק צאונה או צאוונה ונ"ל שו"אל כע"ן צליעה ויתרת וזה הוכח"ה דהיא דבוקה ואין צ"ה חש"ה קרכה אצל כש"ה דבוק"ה חנו"י ולא נו"ל"ה לא צאונה ולא

ולא באוונות וצפנים שום יתרת הרי היא דבוקה ונחמה קרבה ונעריפין אף לדיכא חלון וכן
אנחנו עושים ונעשים בכל יום . תו"ז ק"ו ק"א אות ד וק"ו פ"ב אות ד ע"ש

קבר אצ"ג דהצטנו לעיל דאם בדבוקה צדקת שלה כשרה ו"ו רעותא הוי וכשיט רעותא
אחרת עונו אזי ונלעקף לתר"ל ואם כנולא נקב אחר שהקירו הקרבה ערפה . שפ"ד

קק"כ לב"ש קק"פ"ב ופ"ג :

קבה דרך הורדא בשותחלת ללמוה וצ"ן חתוך אה"ל והאום שערש שלה רחצ ונהקלך
והולך שערש הכזו עד תשלוס שרש הכזו ולפעמים סוף שערש הכזו יהיה ויפרד ון

השרש שלו כנ"ד או כח"י כ"ד או כרביע כ"ד או ושהו יהיה כפרד וקורין אותו עוקץ הורדא
התחתין ולפעמים יולאת קרבה וזה העוקץ אל הקרום שכנגדו ולאנחנו ונעריפין צ"ה וגם אם
העוקץ הכזו הוא פחות הרבה מנ"ד עד ושהו אפ"ה כוהגים להעריף צדקת הכזו . וכן לפעמים
לועלה בתחלת יולאת הורדא בראש שרש שלה יולא עוקץ הכזו וקורין אותו עוקץ העליון ואם
יולא צו קרבה עונו אל קרום שכנגדו ערפה . ודע דהרבה פעמים וגם ון הקתס לא יולא
צורדא לא עוקץ עליון ולא עוקץ תחתון ולפעמים יולא התחתון ולא העליון ולפעמים יולא
העליון ולא התחתון באופן כשיש אלו העוקץ ון צדקת ונחגנו להעריף .
כן א"ל עזרי ונתא ה"ו :

קבו צריית הורדא כך היא יש לה שרש בתחתיתה ללד האוונה ולא ללד האונה והוא פול
העוקף אותה כשרעוט העוקף לגדול ונקרא ונושב הורדא ונושב הכזו פעמים יהיה

ויפרד ון האוונה ופעמים יהיה ונדבק אם היתה קרבה ונוף הורדא לתוך הנושב כשרה
דכולה ורדא היא וכן אם היתה קרובה ון הנושב לאוונה ג"כ כשרה עוקוס זה נחשב ון
הורדא ובלבד שלא יהיה צדקתה וקווי"ו . צ"ש אות כד ונשס ונחריף צתוקי ציאור וקיים
וכן כוהגים צנועצ ולאנחנו ג"כ ונחגנו הכי אננס כשתיה פרודה ון האום אזי יהיה ונושב הורדא
בתחתית הפולול ואם יש קרבה ון חוד פולול הנושב לאום ונעריפין אותה דזה הוי אחר ון האום :

קבו אם נקרבה הורדא למושב ונאותה קרבה יולא קרבה צמוצ ונקרבה חץ למושב רואים כח
הקרבה אם חוט היולא ון הנושב כושך עם הורדא אזי נכחה הוא צא וערפה ואם לאו

כשרה . צ"ש אות כה :

קבה סעי' ז אם נקרבה האונה או האוונה לגרבת וכו' ערפה אה ויש וקלין אם
האוונה וכו' דבוקת ונוש צנגרבת וכו' וכן אם היו האוונות או האוונות

דבוקים לגוורי וכו' צשוון וכו' וכן אם היתה כל הריאה דבוקה צדקת וכו' . לא נאריך צ"ה
לפי שנונהגינו להעריף הכל ואין אנחנו ונעריפין שום דבך צ"ן אם היו אוונות העליונות דבוקות
לגרבת צלי שוט פלוס צ"ן אם היו האוונות או האוונות דבוקים לקוופון הורדא צ"ן צו ערוגות
צ"ן אם כל תחתית האוונות או האוונות דבוקים ונערוגה לשרדה הכל אנחנו ונעריפין והגם דורן
ז"ל צ"ש ויתר אם גב הערוגה נדבך צדקת כסו הרש"א אנחנו אין וננהגינו כן אלא אוקרים
כל וין דבך ונעריפין קדמוניות כן הוא הנונה וכו' תו"ז צ"ו פא"י אות כע צקופו ונשס
השו"ג ז"ל דהנונה לאקור וקיים הוא ז"ל וכן וננהגינו ע"ש על כן לא נאריך :

קבט סעי' ה קרבה וכו' והיא תלויה וכו' כשרה וא"ל צדיקה . אצ"ג דורן ז"ל כח
דלא צעי צדיקה יש ון האחרונים דק"ל דצעי צדיקה והם הע"ז קק"ב

פרי"ט קק"ו ויו"ד ע"ה סק"ו וננהגינו פה בגדלך יע"א לעשות צדיקה ועיין בסו"ד :

קל צדיקה זו שכתבנו לעיל לקו הש"ו היינו שלריך לנפחה כשעדין הקרבה תלויה אדיקה
זה לראות ענא עולה הקרבה צנפ"ו דערפס כו"ש רנו"א לקוון סעי' ע אצל א"ל

להעציר הקרבה צנחת ולצדוק . ו"ש"ו סק"ב אצל הצל"י סק"כט ק"ל שלריך להעציר הקרבה
ולצדוק כן הציא ונשונו ונש"ו שם ודחאו . ואכן צדיקן וננהגינו לעשות צו הצדיקות דהיינו בתחלת
כשעדיין הקרבה עליה אנחנו נופחין אותה לראות אם עולה הקרבה צנפ"ה ואם ראינו עולתה
הקרבה צנפ"ו אז ונעריפין אותה כי כן הדין וכשראינו קלא עולתה הקרבה צנפ"ו אזי עושים צדיקה
שנית דהיינו שקולפין הקרבה צנחת ונע"ג הריאה ונפחין אותה ע"י רוק ואם תצלבן ונעריפין
אותה כן הנונה צעירנו ונעריפין קדמוניות ואין לשנות :

קלא אפ"ו לדיקן דננהגינו לנכחה אם אירע שלא נפחה כשרה . שו"ת אות ל שפ"ד
סוף קק"כה צ"ל ח"ו אות ג קו"ג כלל לא סוף אות א :

קרב לפעמים כשבאים להקיר הקרבה צנחת ועל הריאה אינם יכולים כי היא אדוקה ציותר
ולא תתפרק כי אם צחוק כע"לאל כן וננהגינו פה בגדלך יע"א להניח אותה כן וכשרה

קרנ ק"ת שאינה עולה צנפ"ו רק שהקירה צנחת צסכין והיה נקב תחתיה וסיהם צ"ן
התחכים ערפה . וק"ו סק"פ"ה :

קלד ולא קרבה אז אלא אפ"ו כולאו ע"ג הריאה קרבות הרבה תלויות צ"ן קלות צ"ן ארוכות
צ"ן צאוולע צ"ן צספוליס אין לחוש דאינה אלא ריכים וכשרה . כנה"ג הג"צ אות קל שו"ת

קלה אות כע לב"ש אות א ס"א אות א תו"ז ק"ו עו אות צ ונשס ר"א"ש ז"ל סק"י"ח קו"ג ס"א אות א :
וכן לפעמים כולא צקוף הריאה צספולי דלדוליס כעין קרבות שאינם נדבקים צקוס

קלה וקוס אלא תלוים ועוונדים גם זה כשר ונקראים דלדולי ריאה . ונחרי"ו ד"ו אות יח
כנה"ג הג"ה אות קל"א לב"ש סק"ק"ל קו"ג ס"א אות ו וקיוונס שהם אדוונים קלת ואין

קלה עליהם דין ק"ת ואפ"ו כשראים אדוונים ציותר א"ל להקירה ולצדוק דשוא יולא דס תחתיה
זולת צאם אירע שהקירה צנחת וולא זיעת דס תחתיה ערפה . צ"ש ק"ו צ צנוקפין קק"א קו"ג

קלה ס"א ואם אלו הדלדוליס נקרבות ז"ל ונחוצות דלדול דלדול אין לו דין קרבה וכשר . צ"ל
צדיקי הר"ל ק"ו על אות ד וסגס דהר"ו ז"ל הניחה צל"ע אנחנו וננהגינו להבשיר צ"ה . ועיין

צ"א ק"ו לו קע"ו צ :

קלו אפ"ו אם הק"ת היא צבב האונה או האוונה כשרה ולא חיישין שתתחבך צללעות ויתהווה
אזיה נקב . לב"ש קק"לה עשרון כלל לא סק"א :

קלו אפ"ו אם יש ק"ת הרבה וקוונות ז"ל כשרה ולא הוי תר"ל . לב"ש ס"א עשרון
ס"א סוף קק"צ :

קלח לפעמים יש כוון קרום רחצ הנקלף ון הריאה גם זה צכלל ק"ת . שו"ת אות
כע צ"ל ה"ו צה"קה סק"א :

קלט ק"ת יש דס צתוך הסרבה ערפה . כן ונשונו ונע"ז ק"ו לו סק"כ והציא דצרו
כנה"ג הג"צ אות קו"ה גם הציא דצרו הפ"רת סק"כ"א שו"ת ס"א לב"ש ס"א צ"ל

קמו ס"א אות א תו"ז ק"ו עו אות ג ונשס הרב צ"א"פ קו"ג ס"א . ועיין לעיל ק"ו אות ונע :
ואפ"ו רק דס ונעו ואפ"ו רק צשרשה הקרבה לנעיה ואפ"ו אם הדס קרוש ג"כ ערפה .

קמא דע"ק סק"ל"ט וק"ו סק"פ"ע . ואם יש ספק אם הדס רק תחת הקרבה צקרום
הריאה ולא צקרבה גופה ג"כ יש להחזיר . וק"ו ס"א :

קמב וכן אם ק"ת והאדוניה הריאה צקוקים הקרבה יש לאוקרה . כנה"ג הג"צ אות
קבו תו"ז ס"א אות ה ונשס הכנ"ה"ג ור"א"ש :

קמב ואם קלף עור הריאה ונשאר לצ"ן ורק הבשר נוהדים כשר דלא גרע עאורס ונכבד
כנגדו ועיין לעיל ק"ו לח אות לח :

קמו ק"ת שיש צ"ה דס אפ"ו אחר שחוחכים הקרבה ונשתנית ונראות הקרבה ונשפך ללצ"ן
ערפה . צ"ל ס"א צעונו"ו סק"ד ונשס צ"א"ש ועי"ל אות על :

קמו ק"ת וליאה ויש ערפה . תו"ז ס"א אות ד :
ס"א הגה וק"ת היולאת ון הצועה וכו' . עי"ל דצצרינו ק"ו לו אות וו :

קמו ק"ת ונתוך הצועה אפ"ו היא צקוקים רציתא דסיינו צחתוך שצ"ן אונס לאונה ג"כ
ערפה . שו"ת סוף אות וו לב"ש סוף אות וו כנה"ג הג"צ אות קנ"ב ונשס

קמו ונחרי"ב"ל ח"ב ק"ו פ"ג :
ק"ת שיוולאת ון הריאה ויש צועה צלדס ונעו רחוק ונונה וו הק"ת נחשטה ג"כ

על הצועה ושכחה עליה וכשבא הצדוק לראות היטב וייד נתקלפה ון הצועה ולא
נשאר ס"א רשס כלל יש להבשיר דאין זה נדונה לצועה וקרבה . צ"ש אות ק ונשס ונחרי"ב"ג
וקיים שהיא קצרה אונתית והגם דכתבנו לקוון אות קצו ונשס הרי פרי הארץ ונשס תו"ז
דקרבה וינה וצ"ה רגל א"י על הצועה ורגל א"י על הריאה דערפס וה"כ הוי רגל א"י על הצועה
סא"י

שאי הכא נשום דנקלפה בנקל וון הצועה ולא נשאר בה רשע . ואמר חי נסים הלוי דעוד לריך להתישב בדבר :

קמח ק"ח ויש צדקה צועה כעין כפחור בכ"ו שחיה צריחה צין צפולי צין צשאר וקיוויה שצריחה האחרונים ז"ל חילקו צין הסרכה דקה או עבה וצין הכפתור דק או עב ועיי פ"ח ס"ו לו סקכו שו"ח אות ל וצ"ו סק"כב לצ"ש אות ל צ"ל ס"ס אות ד תו"ו ס"ו יז אות צ עיי"ש קוונן ס"ס אות ג . אצל קיים תו"ו ז"ל דונחגס להטריף הכל צין גדולה צין קטנה צין עבה צין דקה עכ"ל וכן ונחגיבו פה בגדלד יע"ח להטריף הכל :

קמט ס"ס וטעמי בשרה . וה"ה ק"ח על יתרת פחותה וט"ד דכשרה . צ"ח סק"לט ודל"ל כהל"קט . ולפ"ו"ש לעיל ס"ו לו אות כ אין להכשיר אלא דוקא ציחרת פחותה וט"ד וקו"ח אצל יה"ח פחותה וט"ד ויש עליה ק"ח טרפה :

קנ ונעשה חי"ע שהיתה ק"ח וטעמי ב"כ ונקל"ת ווריס הו"ו לאסורא אכן ונקל"ת ווריס והס וווח"ס בצדיקה הו"ו להכשיר וכן עיקר . ונח"צ"ר ס"ו לו אות צ וקיים דכן הורה דצו ז"ל עכ"ה ס"ו חי אות כ קוונן צדיני תר"ל צחות ט קע"ו כו צסופו . וכן ונחגיבו אכן צתנאי שלא יהיה ט"ס לחלוטית או ווגלה ב"כ ויש נו"ח ונע"ו ווגלה ב"כ ונחגיבו להטריף :

קנא ח"ס ק"ח יול"ח וון הצועה וו הצועה לא יש צה לחה שנספכת כו"ס או שנספכת בדצ"ש אלא יש צתוכה ווגלה רבה כשעוה או כעור קרוש זהו צועה ולא ענדי וטרפה כו"ס"ל ס"ו לו אות עו :

קנב ה"ל דלוגינן וטעמי כשרה דוקא בק"ח אצל ח"ס היא כרובה לנזקס אחר אשילו וטעמי טרפה . ט"ו סק"י"ג כ"ה"ג הג"צ אות קו"ד שעי"ה סק"כ"ח צל"י סק"ל"ח .

קנג ריאה או שהיה זה צועה והיה כו"ו קרוס יול"ח על הצועה צל"י רוח צעורה וצרוח ע"ש הצועה כח"י אלצע והורה זקן או סינפחו הריאה וא"ס הקרוס הזה עולה בצפ"ו קרבה היא וטרפה וא"ס לא עלה בצפ"ו אינה קרבה אלא קרוס וכשרה . כ"ה"ג הג"צ אות קו ט"י"ז אות י"ט . והנה עליו השע"ה סק"כ"ה עיי"ש וצווח"ך לא ירד לק"ף דבריו והפ"ו כך הוא ה"ל דקאו"ר ח"ס עלה בצפ"ו אינה קרבה אלא קרוס וכשרה אין השי' שכתב רוח צהוד הקרוס צע"ו דו"ה ודאי וטרפה דה"ו ק"ח עלה בצפ"ו דערפה כו"ס ההנה אלא דל"ל היה אותו קרוס ארוך ותל"ו כחונות ק"ח אלא היה ווט"כ ע"ג הצועה כו"ו חל"צ תל"ו הנו"ח על הריאה וחששו ונקל"ת השו"מ"ס שו"ח הוא ק"ח על הצועה ואחרים קצרו דה"ו קרוס הריאה ונחונת הצועה נמשך צחותו וקרוס קרוס הריאה ונעשה רש"י והורה אותו זקן סינפחו אותה וא"ס האונת בדצ"ה"ס שהוא קרוס הריאה וון ההכרה שיעלה אותו הקרוס ע"י הכפ"ו ויהיה שיה' לשאר קרוס על הריאה וא"ו ונכשירין ליה וא"ס אחר הכפ"ה נשאר אותו הקרוס רש"י על הצועה ולא נשתנה בצפ"ו ע"ס שא"ר קרוני הריאה ודאי דה"ו ק"ח ורש"י להטריף . תו"ו ס"ו עו אות ה . וא"ן בדידן ונחגיבו פה בגדלד יע"ח לעשות כסור"ח זקן וגי"כ נעשה כש"ו"ן אחר דכס"ר אותו הקרוס ונע"ג הצועה צנחת וצמיחון רב ואחר שנס"ר את הקרוס הכ"ו נופחים הריאה ותופסים צידי"ו את הקרוס השל"ס של הריאה שהוא צל"ד אותו הקרוס ח"ס נמשך ג"כ ע"ג הצועה צוקוס אותו קרוס א"כ הור"ח הוא דה"ו הקרוס לא ה"ו קרוס הריאה כיון דנמשך קרוס העיקרי צוקונו וה"ו ק"ח וטרפה וא"ס לא נמשך הקרוס שצ"דו ע"ג הריאה אלא כיון שהגיע קרוס של הריאה לאותו וקרוס של הצועה כלה קרוס הריאה ונשאר אותו וקרוס פנוי או ודאי הוא דה"ו היה קרוס הריאה וכשרה . כן אנו"ו ע"ח עירנו ה"ו :

קנד ק"ח וצדקה דצוק חתיבת שו"ן ונעשה צ"ל לדי וחקר"י דוד"י היתה כרובה לשו"ן הל"צ ויתקה ונש"ס ע"ס השו"ן וכ"כ יו"ן ונשה חל"צ צל"י צריחה טרפה דוונח"ח עלת"ח שהיתה כרובה צ"ה החל"צ לנזקס אחר וטרפה . תו"ו ס"ו עו אות כ :

קנה ריאה שנו"ח עליה שלופ"ו"ק כחצונה לעיל ס"ו לו אות קו :

קנו סעי' ט קרבה שהיא ונו"ח"ו צאו"ה או צאו"ה וכו' אכחו ונחגיבו כ"ו ונ"ו ונ"ו ז"ל שונכשירין קרבה וינה ובה אחר שנופחין אותה ואינו וקו"י"ט צ"ר הריאה ואין לשנות :

קנו וכל שטח השל"ס ונחגיבה עלו"ה לאורכה ונעווקן ע"ה דהיינו עוקן הא"ס צתחית"ה עד הגר"ה נחש"ג ג"כ לאצ"ר צפ"י עלו"ו וא"ס יש ע"ס קרבה ונו"ח"ו ח"ף שר"ש"ה או צשטח השל"ס כנגד אונה זו ור"ש"ה צ"ו צשטח השל"ס כנגד אונה אחרת ה"ו ונו"ח"ו וכשרה זולת כשעברה ח"ה חתוך ח"ף שאין דרך להיות ע"ס חתוך אלא שעתה יש חתוך ע"ס או להפך שראוי להיות ע"ס חתוך אלא שעתה אין ע"ס חתוך ויל"ד שדצקו ע"ס האונות ורפה דזה צכלל שלא כקד"ן ה"ו . קוונן כלל לצ אות צ . ועיי"ל אות ד :

קנה קרבה וינה ובה שיו"ח"ת ונחגיבה דהיינו כל השל"ס שכתב האונות קורין אותו ערו"ה ודצק"ת צאותה ערו"ה או וואו"ה לערו"ה נגד אותה אונה וכן וואו"ה לערו"ה שיו"ח"ת ונו"ח"ה הכל הו"ל כו"ו וואו"ה לאו"ה עלו"ה וכשרה . שו"ח"ה אות לא לצ"ש אות לא צ"ל ה"ו אות צ חכ"ח כלל י"ג אות ז :

קנט אצל וואו"ה לערו"ה שכתב האונות או וואו"ה לשל"ס שכתב אונה אחרת הו"ל כוואו"ה לאונה אחרת וטרפה . שו"ח"ה ע"ס לצ"ש ע"ס צ"ל ע"ס חכ"ח ע"ס . דוקרי סל"כ ולא ונע"ח ח"ס אלכסון הסרכה עוברת על החתוך שבין האונות אלא חפ"ו ח"ס אלכסונה נמשך למעלה וון החתוך ואין הסרכה עוברת כלל על החתוך דאפ"ה כל שר"ש"ה או לנע"ה וון החתוך ור"ש"ה צ"ו על אונה אחרת הו"ל סל"כ וטרפה . לצ"ש סק"קצ"ב צ"ל ע"ס צעו"ו"ו סק"ח קוונן ע"ס כלל לצ אות ג :

קס קרבה וינה ובה ששי"ח ונחחוד האונה לצ"ו אותה אונה כשרה דוואחר דאין לה כ"ח לכך כנגדה צאו"ה אחרת אינה קרבה . כ"ה"ג הג"צ אות קל"ד :

קסא ח"ס נו"ח"ל סדק צריחה צוקוס שאין ראוי להיות אונה ח"ס הסרכה ונחחוד לחתוך דהקדק כשרה . קוונן ע"ס אות ד . וא"ס הסרכה עוברת ונו"ח"ו על הקדק או ח"ס עולה ונחחוד הקדק לצ"ו האונה שהיא אין להכשיר אלא צהש"ו חפ"ו לדידן דנכשירין צוניה ובה . וי"ע שר"ג ג עק"ג סק"ט"ו צ"ר ס"ו כ"ה צדיני תר"ל סק"צ קוונן ע"ס . והג"ס דכתב ע"ס ונש"ס הצ"ח דח"ס הסרכה עוברת ונו"ח"ו ע"ג אותו סדק דכ"ר ח"ף צל"ל הפ"ו וכ"כ הווק"ו סק"ק"ו ונש"ס הצ"ח וי"ו ג"כ כחצו ע"ס הווק"ו והקוונן והצ"ר והו"י"ע ונש"ס הצ"ח דח"ס הסרכה עולה ונחחוד הקדק לצ"ו אינה כשרה אלא צהש"ו ונוכרה לו"ר דג"ס ונצ"ג לצ"ו ונחגי"ו צה וצ"י הפ"ו דנאי ש"ח וכן הק"ו עליו הווק"ו ע"ס עיי"ש ועל כן יש לתמו"ר :

קסב וה"ה ח"ס יש קרבה וינה ובה ע"ג האונה ונש"ס נסך כחצו או דק לדופן ל"ר כשרה צהחל"ט . כ"ה"ג הג"צ אות פג תו"ו ע"ס אות י"ב ונש"ס שו"ג צ"ש ע"ס :

קסג וא"ס הו"י"ה ובה ע"ג האונות ונש"ס נסך אל הדו"ר ח"ס יש ונש"ס צדופן כשרה תו"ו ע"ס אות ו :

קסד וכן ח"ס יל"ח קרבה ונחגיבה ונחחוד קרבה יול"ח קרבה אחרת ונחחוד ג"כ צאותה אונה צוקוס אחר ונחחוד קרבה יל"ח קרבה אחרת ונחחוד לדופן ל"ר וה"ו נקראת קרבה צל"גו"ן וכשרה וא"ס נחחוד לדופן האונה ורפה . כ"ה"ג הג"צ אות פו :

קסה ח"ס הסרכה וינה ובה רגל או ע"ג ריאה ורגל צו ע"ג צועה וטרפה דה"ו כק"ח יול"ח וון הצועה . צ"ח סק"ו ונש"ס שו"ח פרי הארץ ס"ו או תו"ו ס"ו ע"ה אות ט והג"ס דהר"ב ז"ל כתב דעצדי"ן הגצ"ה אכחו ונחגיבו דל"ל עצדי"ן הגצ"ה וטרפה . ועיי"ן לעיל אות קו"ו :

קסו ע"ס הג"ס דוקא שאין הסרכה קל"ה ונש"ס הריאה וכו' הצ"ר שחתי"ס וקו"י"ט טרפה ולריך לנפח הריאה וא"ס אחר הנש"י רוא"ן שסרכה קל"ה ונש"ס הריאה והצ"ר שחתי"ס וקו"י"ט ואחר שהס"ר הסרכה כחשט"ו הקו"י"ט ונש"ס דק"פו להחש"ק . שו"ח"ה אות לג לצ"ש אות לג צ"ל ח"ו אות ה חכ"ח ע"ס אות ז :

קסז וא"ס אחר שהס"ר הסרכה ועדין וקו"י"ט כשרה והיינו דוקא ח"ס נעשה כך עתחל"ת צרי"הו והוא ניכ"ר לצ"ק"י"ס דל"ו לא וקרי רעותא וכשרה אצל ח"ס יש ספק שו"ח הקו"י"ט הזה צ"ה ע"י חו"י ולא ניכ"ר שהוא ונחחוד צרי"הו וטרפה . לצ"ש סק"ק ע"ס צ"ל ע"ס אות ז :

קסה וכן ק"ח ואחר שנספחו כשאר אותו וקרוס קו"י"ט קו"י"ט יש להטריף . כ"ה"ג הג"צ אות קכ"ע צ"ל סק"כ"ט . דהו"ל ק"ח יול"ח וון הקו"י"ט וטרפה . תו"ו ס"ו עו אות ו :

קצב סעי' יב עוב להסקות הצהורה סגור לשמי וכו' ואולי שלריך להסקות יתר
והרגיל הוסיף לחיותה דהיינו בניה המים סגור לפיה זמן ארוך
וזזה היא שורה וחזרה וסותה ומפני זה נפקקים הסרכות כשתחולל הריאה ומשאית העסקין
וינתה עורה וככתים הסרכות פריית קק"ז זכ"ת קק"ג :

קצד לריך להסקות מים לונגים שהסרכה נחננת חנויות זאה פריית אות נו לז"ש
אות נו חכ"א כלל יג אות לו ז"ל ח"ע אות ע קונן כלל לד אות ו :

קצה סעי' יג יש ויי שאומר שהבדק יכניס ידו בצנהמה וכו' גם זזה אין לחכמו
כיהגים בן אלל לריך להכניס ידו בצנהת ואם הכניס ידו בצנהת וביחקה
הסרכה לחכמו ונעריפין וכ"כ כוהם אחרונים :

קצו ותייה אם הכניס ידו בצנהת והכניס סניחקה סרכה אזי וויליחין הריאה לחון ונחפשים
צריאה ואם לא נחלל ראשה צריאה רירא הוא וכשרה אלל נחלל ראשה חי צריאה
או צדופן וכיולל סרכה היא וטרפה פריית קק"טו לז"ש קק"קלס וקלו וכן ונחגיבו :

קצז אם חירע שנחכמה הסרכה צהעצרת יד הצדוק צנהת והוליא הריאה לחון ושכח
לצדוק אם ראשה צריאה ונאצדה הריאה או נחכמה וא"ל לנצדקה כשרה לדידן דצדיקתנו
צנהת הרצה וכהי דכחצנו לעיל בצמוך שלריך לנופחה שהחל דנאצדת ונחרת פריית ח"ב
י"ד ק"ו ונח"צבר אות כו ועיי"ש בקו"א עני"ה ק"ו חי אות נה תו"ו ק"ו כ אות יא זכ"ת
קק"כב וכן דן הלכה לנועשה הרי לעיר רודס המ"ו אות ד :

קצח שם ואין להקל בכך אלל צנהת ישראל וכו' לחכמו צעירנו כוהגים להחשיצ צהנות
גוי ככהת ישראל ונשום וקס הקהל שלוקחים וון הגוי כוונ"ל ק"ו לו אות צ ונשם
הכ"הג וסו"ג עיי"ש פריית קק"כז ק"ל דוקא צהנות ישראל אלל צהנות גוי אפי' שפורע וקס
אין להקל וכן קו הגאון פריית אות נח וטע"ה קק"לב וסגאון עיי"ש קק"כו הביא שתי הסכרות
וכו הנהתיין הביא צהחונה גם הגאון לז"ש צק"ק קנהה העתיק ג"כ קו הנוקליין וקסיים והכל
לפי ראות עיני סוורה עיי"ש צרס הרי הגו אחרון זמנינו ונח"דח חון ז"ל קיים זו הסכרה
של הנוקליין וכתב עכן כוהגים עיין שם צתו"ו ק"ו נח אות ה"ו וק"ו נע אות יא
עיי"ש וכן ונחגיבו כוונ"ש לעיל :

קצט הגה יש ונח"רים לנועשה צסרכה ולנועך צסס וכו' ככר כחצנו לנועלה ע"אחכמו
אין לנו ויעודק ולא נענוע ולא הגצהה וק"ו לדבר וישבות **הכ"ז** ונחרת פריית הו"ן
ר"ת הגצהה ויעודק נענוע כלומר עצה הזון שאין אנו צקיא"ס ענתה זאה
סנללכה וחו ונחרת דהיינו צזה הזון :

ר כל וקוס שכתצנו שלריך נפ"י הכפ"י הראייה לסיות דוקא צריאה פליעה או לקתום
הכקצ"ס אזי הו"ל צדיקה הנווליהה וקספ"ק דע"ק קק"כו :

רא ונח לריך להסגיה על הנופח שלא ידוה אותו צנחלה פקולה סצו שעושה את עלונו
כאלו הוא קלר רוח ועושה לורחו אדוונה ואפשר שכתה את פי הקנה צצבר שקביצ
אחר שכתה צכדי שתהא הרוח כלוא צריאה ונחית כפוחה וזה צכור שצעת שהיא לא הצלצץ
אלל לריך שיהא נופח צה דוקא צעת נתינת הוים או הרוק גם יזכר שלא יתן הוים או
הרוק צאופן סיוצו ונוקוס הסרכה ונחך אם הוא צדרך ודרון אלל יגציה צידו וקוס שהוא
נחחתיי שיהיה עמוד צקוס קונן כלל לג אות י ונשם הכ"הג צסס ונח"י צי רצ והוא
צכ"הג ה"ב"י קוף אות רץ ואפי' ויי שהוא ירא שוים הוא צהול על ונוונו וילכו חוקפו
להיות ונחפסק צהצבולות לנועך צעקק הצדיקה כדי שילל צהיחר ואל"ל אלו הקלצ"ים אשר
ונווסם חצ"ב עליהם ונחפסם וכשנחם וככפירים שולגים לטרף ופני לשצים פניהם פ"ס צעשרון
קק"יז ונשם הגאון צ"ח ונח הצדוק ונעייין היעצ לעמוד על צוריו הקלצ הקלצ ונח קשות
ונחוי ליה צישות ואל"ל אם הקלצ צעלמו הוא הנופח שדבר הזה וכווער ונח הוא יעלנו
לכלוא את הרוח ויה יועילו וים הללו כי אף על הכקצ ונשם אם יהיה עליו קעף ויה ג"כ
לא יצלצץ צית אצרהם צל"ת קק"ו"ה דף עו ע"ח ונשם צ"ח :

רב לריך להזכיר להנופח שקרום הכפ"י לחתוך ונעט ראש פי הקנה ונפני שיש שם רוב
ס

דס וזיזיק השמי חלל פיעעוס צפ"ו טעם דס שאקור ועוד שלא יוכל לנפח יפס
עשרון שם ונשם הנ"ל :

רג סעי' יד צדק שהוליא ידו ואור טרפה ואח"ך וכו' הראשון לאון ואקורה ונח"ה
אפי' שנים אונרים שלא היה סרכה אפי' הראשון לאון ואקורה פריית
קק"יט ע"ד קק"לט לז"ש קק"קף קונן כלל לה אות א :

רד לא ונעיה אם צאו ראשון ראשין אלל אפי' אם צאו כלי ואפי' קדם הנוכסיר לצל
לצ"ד ראשון אפי"כ טרפה פריית קק"כ זכ"ת קק"ס לז"ש שם :

רה אם דאוריין הראשון לאון סיינו דוקא כשהלך לו הראשון אלל אם הוא עתה לפנינו
ואור טרפה ע"י שנלל צה חקר וכדוונה ועכסיו רואין שאינו בן אם יש לתלות
טעמה צדבר שאוי לטעות צו יש להכסיר אלל צדבר שאין ראוי לטעות צו לאו כל כווייה
להוליהה ונחוקת טרפה ולקחור צבריו הראשונים טרפה צכתה פריית אות נח פריית שם
דאם יכול להצבר טעמה צו"ש טרפה ליה לן צה עיי"ש זכ"ת קק"ס לז"ש קק"ק"פ צ"ל
ה"י אות א קונן שם אות צ וקייס ואם נתן אונחלל אחרת ונוקבלת צעיני סוורה יש להכסיר :

רו חזר הצדוק הראשון אחר שאור טרפה והכסירה לחכמו אפי' שהוא לא חכל ונחמה
התיר שלא כהלכה פריית ונח"ה אלשקר ק"ו צ ככה"ג ה"ב"י אות קק"ג ע"ה אות
לו והצהנה אקורה ונח"ה אלשקר שם :

רז ויהו דוקא כשאור טרפה ודאי אלל אור סרכה יש ולא אור טרפה דילנח לא סיתה
שם סרכה ונחפת פריית שם ונשם ונח"ה ד"ל

רח אור צתחלה טרפה וחזר ואור כשרה וקראו אותו צ"ד ונח"ה ח"פ"ו על וזה פניה
צבריו והכסיו ואור טעוים לא הטרף וצאו עדים ואורו צתחלה אור טרפה אפי' נתן
אונחלל לצבריו אינו לאון ונח"ה עיי"ש ח"י"ד ק"ו יג ככה"ג ה"ב"י ק"ו א אות פ"א ע"ה שם :

רט ואם צדוק הראשון אור כשרה והצו אור טרפה אם הצדוק הראשון אדם כשר לאון
והצהנה כשרה אלל אם חירע כוה פיעוים חקלה על ידו טרפה צדאי ככה"ג ה"ב"י
אות קק"א ונח"ה פריית ח"י"ד ק"ו יג צ"ל קק"א :

רי סעי' טו עצה שהכניס ידו ואור טרפה וכו' שלא נפתח הטרפש וכו' ונכסירין אותה
ואפי' להצדוק עלונו ונח"ה ולא אוריין שו"י חנפיה חתיכה דליקורא
פריית קק"כא זכ"ת קק"סא ונ"ש קק"יט לז"ש קק"קפד :

ריא ודוקא אם אור צפירוש צצריאה ונלל טרפות אלל אם אור סתה טרפה חייסין סנח
קצ סרגיש צטרפש עלונו ואפי' אור הצדוק האחרון אפי' השפתי צטרפש ולא ונלחתי
קצ חייסין דילנח הראשון סרגיש קצ קטן והצדוק השני לא שם לצו כל כך פריית קק"צ
ככה"ג ה"ב"י ק"ו א אות פ"ה צל"י קק"עצ פריית אות נח זכ"ת שם לז"ש שם צ"ל שם אות צ :

ריב ואם אור טעמה צא"ה ענין והוא דבר שאדם טועה צו לפעוים אפי' שאינו רק
ויעוץ הו"ל ורצ צקיא"ן הן ואינס טועים צכך ונ"ו לאון שהרי הוא צחוקת כשרות
ואין נחמד להאכיל טרפות צידים צית אצרהם צלצ"ת קק"ן ונשם צ"ח קק"קנח קונן
כלל לה אות ג :

ריג ואם חירע שלא נפתח העור או עדים אונרים שלא נע כלל צצהנה אם הוא צדוק
לחוד כשרה ואם הוא סוחט וצדוק אפשר צצשיעה נטרפה ונח"ה ונח"ה כן לח"ה
קק"לט אלל אם אור כשרה צצשיעה סוב אין לאון וכן אם אור טרפה ואח"ך אור אונחלל
טובה לנח לא אור בן לאון פריית קק"צ לז"ש קק"קפה :

ריד סעי' יו אור הצדוק שלא כסדן וכו' ואחר ונח"ה וכו' ונעוידין הצנהנה צחוקת
סיהר פריית צצאו שניהם צצת או צצ"ד כונו צקעף שאח"י פריית

קק"כב ש"ך קק"ו וכ"כ כל האחרונים ז"ל :

רטו סעי' יז הקונה ריאה ואור שנלל צה סרכה וכו' והנוכר אור שהיתה צוקוס
שהיא כשרה כיון שצאו שניהם צצ"א וכו' אלל אם צה האוקר תחלה
לצ"ד הוי כשנים ואין יכול הצו להכסיו דאין צבריו על או צוקוס פניהם ויהיו דוקא
סנכסך

וקרי דופן רחב ופשוט :

רלח ונעשה היה צעירנו שהיה קרבה לדופן שבין ללע הנושית לשפית צפתי שליטים שהם ללל ללע שפית שכחצנו צקמוך דערפה וייהו כשכפחו הריאה נוולא וקיס הכזו הוא כנגד האונות ונושכים עוד האונות ונונה ולהללח עד כנגד ללע זו דכהנה זו היחה ונוכית ונשאר הבהמות והכסירו חכמי הישיבה הייור לזאת הבהמה דזה וקרי דויל וכן ונשוע ולשון הוצ"ט ז"ל צתקובה הכזו הביא דכריו הכנ"הג אוח ריב שהפיז שם לשואל ח"ל אס לא שיתברר לפי ראות העין כשיארע קרבה כזו בין הנושית לשפית שעדין היא כנגד האונה ולא כנגד האונה נה שהיא רחוק להיות וכזי עכ"ל וגם שכחצ שהיא רחוק להיות ויינו ונשוע מדכריו אס אירע כך שהיא כנגד האונות ונכסרין אפי' צבו שליטים שנוולד ללע שפית ווקרי דויל ונושעם זה הכסירו חכמי הישיבה הייור וכן צכנ"הג שם אוח רע' ועוד דצנועשה הכנ"הג שם וצנ"הג שם דכחצ דללע הנושית הייור חזן עללע ראשונה הקטנה והיא ללע שפית עם ללע הקטנה הראשונה והעידו לפכיו הצדוקים שכן הוא ונאגסם ועשה ונעשה והכסיר ולצקוף פקפק צזה וכ"כ הש"יג צנח"ו אוח וצ דוהגים דגם ללע שפית ווחר וכן קי הח"ו שם וסגם דלכן נהגנו לחומרל וחסצין ללע הי עם הללע הקטנה ויינו צכנ"הג דהוי כנגד האונות יס להכסיר צפשיעות :

רלט ואס הריאה יס לה יחרת צדרי דאוני כגון שנוולאו דו אונות ציונין אר בו אונות צנוולא והקרבה יולאת ונאונה דו לדופן שכנגדה או ונאונה בו ללל שנואל לדופן שכנגדה . הרי ונכר"י צל ח"י קי פג צחוך השאלה דעתו להטריף וכן הכנ"הג . הג"צ אוח רע כחצ ונשם ונכר"י ח"ל שיעור צחורך השלם שכנגד האונות יס ויי שנתן שיעור עד הי ללעות ויעיל זה כשיולאו דו אונות ויונין והקרבה יולאת ונאונה דו לדופן שאז כ"ל שאין ראוי להכסיר כל נה שכנגד האונה דו אלא כל נה שכנגד הי ללעות דלכ"כ אין לדבר קוף ואס יולאו ג"כ הי אונות ונחשטות צדו"ר הכסיר כל נה שכנגדן עד הי ללעות ואין זה קצרא דזיל צחר טעונל ע"כ בלוור דלל הכסירו כשהדופן קוחס אלא ונפי שהוקוס לר ורציע עליה אצל כשהוא רחצ לא רציע עליה ואינו קוחס . ש"יג ונח"ו צ . נוולא לקי הרי ונכר"י צל ולקו ונכר"י ח"ל דשם נוולא יחרת אונה דו צלל יונין או אונה בו צלל שנואל ונכרבת לדופן אחר הי ללעות ערפה ונח שפכסרנו לעיל צנועשה שהיתה חתוך האונות ונגיע עד ללע שפית וכזי היינו צאונה בו של לל יונין או אונה צו של לל שנואל ואפי' נושכה עד ללע שפית כיון שהוא אונה בו או צלל שנואל אונה צו ואף שאין רוב הבהמות ונגיע חתוך האונות עד ללע שפית כחצ הוצ"ט ז"ל שזאת הבהמה ונוכית וכל הבהמות ויינו כיון שהיא אונה בו כדרך כל הבהמות הכסרנו ונש"כ אס היא יחרת צדרי דאוני ציונין או צנוולא אזי אס היא יותר ונהי ללעות ערפה : **רמ** לענין חוט שנונקרין מן החום הנה דע לך שיש צצר אדום צקוף ראשי הללעות כולן וזה ונח והוא ונכס החום ונחשטו לרצו על ראשי הללעות כשיעור צו אלצעות והחוט אדום של דס שנונקרין מן החום הנה הוא עוונד תחת הצצר האדום הכזו צאמלעיתו ואס נקרבה האונה ע"ג צצר זה ג"כ ערפה ואפי' צראש הצצר הזה שהוא קמוך לללעות . כן העלם הח"ו צד"ל שם וצח"ו קי פ אוח יוד :

רמא כפל ונחוקה צאופן צדיקה זו איך תהיה יס ויי שאוור צדיקה זו היא צהיות הבהמה רצולה ונועלת צקרקע על ונחיה ולא תלויה וייא דהצדיקה האנוחיה כשהיא תלויה . כנ"הג הג"הט אוח רי ונשם הוצ"ט ח"י קי יא . והס הסכינוו דהעיקר כשהיא תלויה ונצ"ט שם כנ"הג שם שנו"ה אוח כד לצ"ש אוח כד . ואנחנו ונכגיניו לצדוק צדיקה זו כשהיא רצולה ונושכבת צקרקע על ונחיה כן ונכגיניו ויינו ראשונים ולא פקפק או צד"ר :

רמב אס נקרבה האונה על שנוכית החום ערפה דהיינו צהיות הבהמה שנייה הרבה ונחיה צחום עלה שונון הרבה קרוב לשנוכית הלז והוא דצוק שם צחום אס נקרבה אונה לשם ערפה . הח"ו צספרו כד"ל שם וצח"ו קי פ אוח יא ונשם חכ"הג ונכר"י צל ועוד פוסקים : **רמו** ואס ונשונון החום כוונך ע"ג הללעות ונכרבת האונה לשם כידון כללעות וכשרה . וכן צצ"י ונשם צכ"י ונ"י פרי"ס קק"נחא צנ"הג קק"נחא אוח כד לצ"ש אוח כד וצ"ש אוח קח חו"ו שם אוח יצ וצד"ל שם ונחיה הכ"ל שם דאיך אפשר להכסיר כיון דשנוכית זה ונכבת שפיהו שנייה

שנייה הרבה ולא כל העתים שוח ששאר שנייה דעצילא דנוחכשחא וקונון זה הוא כיתך ונחשקוס וכיון לקרבה צחוקת כקצ נה יסן ונה יוקיף השונון הזה דהיום או ווחר ונחשקוס וכיהך השונון הזה ולא תהיה לה שום הגנה ושאינו וון הצצר שבין הללעות דהצצר לא ינווט לעולם ונש"כ שונון זה וצקוף דכריו הסכים לדכריתם והכסיר וקיים דאין צי כח לעשות ונעשה נגד דכריתם וידעשה ונכרעת ע"ש . וחכמי הישיבה הייור עדין הם ונפסקים צד"ר כי הקצרא הסיא כדכרי הרב ז"ל ולכן עדיין יס קפק צד"ר . ונחחלמ העיון עלה צדעחנו לוור דהראשונים ז"ל אין ונכסרין אלא דוקא אס היס השונון הזה על צצר שבין הללעות ללא חיווא כיון דנושך הוא וון החום כידון כחום קמו"ל שהוא ווחר דנידון כללעות אצל אס השונון הזה ע"ג העלם סס אוקרים זה נשם פעלה צדעחנו לוור . אח"ך ראינו צדכרי חכ"הג ז"ל קי . פל"ג ונוכח ונדכריו שנוחירין קרבה צשונון הכזו ע"ג העלם ע"ש וא"כ הפקפוק הכזו עדין צנוקונו עונד ואין צנו כח לירד לקוף דעתם ז"ל ונ"י אס השונון הזה הוא ע"ג הצצר יס להכסיר צפוי ואין לפקפק כלל . ועיין להרו כ"הג צכ"י וי קק"צ שהקי כיוולא צזה על ענין שונון הלז וא"כ הכא צשונון ע"ג העלם ל"ע אח"ו ראינו שזאת הקוף של הח"ו הקסה אוחה הנוק"ו ז"ל צקוף קק"קנו ח"ל ואין להקשות ונ"ש החצ"ש קי ונ"י קק"צ דשונון שעי"י שכשונון הצע"ה ולא צחולדה לא ונהי ונשם דכסיוכש ייתך השונון דשאינו שם ונשם דאי לוכא שונון ליכא כתיינה כלום ונש"ך הכא דלו יוקר השונון הלא הדופן עלמו קוחס שפיר עכ"ל ועדין הקוף צנוקונו עונד דהיי זה יכון אס השונון הוא ע"ג הצצר אצל אס הוא על העלם ק"ל דאינו ונגין ואפשר דק"ל כיון דהרבה ונפוסקים ז"ל איכא דק"ל דגם עלם לצדו ונגין כונו שהצ"ח וכן ז"ל צצ"י וכ"כ הש"יג צקוף קק"ה דנוכסם להכסיר אף צקרבה לעלם לצדו וצק"ו האריך והביא דעת הפוסקים דק"ל הכי וקיים צקוף דכריו ולכרי רוב הפוסקים כשרה אף לעלם לצדו עכ"ל ע"ש . וא"כ ת"י הנוק"ו יצא על ככון דהגם דלכן ק"ל דלעלם לצדו ערפה ויינו כיון דיש לנו להקה הפוסקים ז"ל דק"ל דכשרה כווכיכו עלייהו צענין הסרבה שכקרבה לשונון שעי"י העלם ונשם פעכ"ס השתח לפכינו יס שונון שנגין ואף אי חיישינן שיוקר השונון ע"י כחיכות הבהמה כדאי סס הפוסקים דכווכיכו עלייהו ונשם חששא זו וא"כ אין לפקפק :

רמד אס נקרבה האונה ונאחורי הערובת הנקרא גג האונות לדופן למה צצדרה צוקוס החליות וסם צצדרה צולר החום הנה סם צצר הליו"צו ונשכב על הצדרה דנוולאת הקרבה הנקרבת לשם היא צחם ע"ג צצר ואין שם שום עלם ונגולה ונגין יותר ונשאר הדופן וכ"כ יס להכסיר צפשוט . חו"ו שם אוח יע :

רמה סעי' יט ודוקא כנגד האונות הוא דנוכסרין אצל כנגד האונות ערפה . פי' ואפי' אס נקרבה האונה לדופן הלך צאלכסון דהיינו כנגד האונה שאללה וכיוולא כשרה . וכן צצ"י ז"ל וכל האחרונים :

רמו הא דנוכסרין צנכרבו צאלכסון היינו כש"ן צצר הריאה ונקויעי אחר הכפ"י ע"י אלכסון אצל אס ונקויעי עשוי לשחשטו ולהחפרק ואין זה דצק טוב וערפה . שנו"ח אוח כו לצ"ש אוח כו וכן ונכגיניו :

רמז ואס קרבה יולאת ונגב אונה והיא לעונות הללע דהיינו אס נודוד ציוקר לדופן שכנגד ראש הקרבה יצא כנגדו עלם וקרובה צאלכסון לצצר שבין הללעות יס להחשפק אי ונגין כיון דהכל הוא צוקוס הלך או כיון שנוקוס שיוולאת ונחיו הקרבה אין הגנה כנגדה שעלם אינו ונגין ויש להקל בהפ"ו רק שלל יסא צצר הריאה ונקויעי . שנו"ח שם לצ"ש שם . וחכמי הישיבה הייור חתירו צפוי ואפי' בהפקד ונועט כי כן הנוכח :

רמח הא דאונירין אס רוב הקרבה צצצר וניעונו צעלם כשרה היינו דוקא אס נכתם צקרבה אצל אס כיקצה ונכתונו ונדצקת היע"ב צצצר ועלם שכנגד האונות צלי קרבה אלא דיצוק געור שהאונה או הגב נדצקת צדופן היע"ב אזי אפי' רוב הקריונו צצר ונשהו עלם ערפה כיון דנוקוס העלם עשוי להפתח הרי הוא נקב ונשהו וערפה . שנו"ח אוח כה לצ"ש אוח כה :

רמט ואס נקרבה האונה הסנוכה לאוס של זאת הריאה צללע דו או הי יס להחשפק אי חשצין לה לדו"ל או דילנחא כיון שהאוס ללל הערובת החתוך עולה לללע ג"ג (כח) סו"ל

הואל ללע דו או הו דוהר ונראה דהשצין לה דוהל ועוחר בין שיהי מן אונס לדוהל ולא
הוי מקום זה תרתי דקתני דלגבי האונס השצין לה דוהל ולמעט מעט לגבי המחוק הערוגה
השצין ליה דוהר כי כן מלינו להצני זאל ספדיא קו יש אונס דשלים כנגד האונס המחוק
דצי אלצעות ולמעלה דינו כאוס ויהי השלים שהוא למעלה והאונס דינו כולו באונס עייש
בולא דוחו דופן שהוא כנגד האונס נגד המחוק הוי דוהל וכנגד צו אלצעות השלים או ליה
השלים כולו הוי דוהר ואף דהצני לא ספק כהאי קברא אלא השצין ליה כל אוחו וקוס דוהל
נחייג לענין נידון הדוהל המחוק האוס על ערוגה נגיע ללע גי וקפאל תרצ ומעלה דחשיב ליה
דוהר נחייג אם קקרו מן האונס לדופן שכנגד השצין דוהל ופשוט ואם ילאה סרקה ומאה הריאה
ומחאה וקסרקה לדופן השלים על הערוגה השצין לה לאוס הואל ונראה לדוהר וערפה :

רן אמרין לעיל בשכנגד כל השלים שבאונס כשרה וכדי שלא יבוא הבדוק לעשות צדוהו
השלים לשער אם הוא אונס או אונס לריד לשער ולגודל מחסוכים שבין אונס לאונס
עד הגובה שכנגד השדרה באלו חוט ונחוח המחוק אל הגובה הכזו וכל שלמעלה מונו הוי אונס
ולמעט מונו הוי אונס מן צמי זאל חו עס איה ה שמיח איה כה לצמ איה נה :

רנא ואם לפעמים יבא המחוק צאלכסון ואינו הולך ישר עד הערוגה וכשאו צאים לשער
צחוט ונחוח אין לגודל ענקוס שכסלס המחוק על קדר ואופן המחוק צאלכסון אלא
מוודים צחוט ישר ענקוס שכלס מחוק האונס למעלה בין האהאל ובין האונס על קו סיוטר
ולא צאלכסון כעו שהולך המחוק הוי עס איה ו עס סרקה צל צימ וצכדוהל קו לג וכן מנהגיו :
רנב מעשה צא ליד המחוק זאל צאונס המחוקה של יוני דהיינו אהאל שפחמה צאלכסון
הרצה ללד ראש הצעה עד קוף הערוגה וסיתה האונס צאחורי הערוגה עולה למעלה
הרצה כמעט נגד ללע שליטת וכשפסק הרי זאל אם כדון אוחו וקוס על האונס כדין השלים
שכנגד האונס לענין קרקה עסס לדוהל דקסרה אוהד בין דמינו סקרכה הוי מן האונס ולא
מן האונס אע"פ שהיא דוהל ג"כ ערפה והעלה הרי זאל דערפה עקוס דאונס גמורה הוי
ולא עתכסרה צקרכה לדוהל תויו עס איה ז ובכדוהל קו לר :

רנג קרקה מן האונס לצער שבין הללעות וכרקב הצער וכקרכה לעור ערפה דעצור אינו
מגין שמיח צית יהודה ה"צ קו קד תויו עס איה כד וכן צא מעשה ליד זבחי
עירנו היינו שהצער שבין הללעות שנקרכה לו סקרכה הוי שחוקקוס וסגיע לצער שערופא
גורכו ודוקא העור הוי קייס והטריפו מעטס הכוהל :

רנד אם יש כפל בגב האונס ונקרך לדוהל שכנגדו כשרה והוא שחכסה סקרכה כל עקוס
הכפל ככה"ג סג"צ איה קד תויו עס איה כה סח"ג מחי לה וכחצנו זת
הדין לעיל איה קעו :

רנה אם יש צועס ע"ג האונס וקרקה מן הצועס לדוהל הוהנה להכשיר וא"ל שיכסה
סקרכה כל הצועס ככה"ג סג"צ איה קד תויו עס איה כו :

רנו אצל אם יש הצדק אהדי צלי הצמו או איזה עראה פקולה וקרקה מעל גבה
לדוהל או אטוס וקרקה ונע"ג לדוהל צעינן שיכסה סקרכה כל תחרי צועי או הוראה
פקולה או ענקוס האקוס כדי קיגין על הנקצ היכא דאיתיה ואם לא נכסה סקרכה כל
תחרי צועות וכו' ערפה ככה"ג עס איה רי"ג תויו עס איה כו ועס סח"ג מחי הכו' ואף
עס סקרכה שנקרכה לדופן הוי מיעוטא צעלס מיינו כיון דהרוב צצער והקרקה משקיק סכל כשרה :

רנז סעי' ב הא דמכשירין דוקא כשהקצ נגד הדופן אצל וכו' מצפנים וכו' בשפולי
ריאה וכו' ערפה וכו' אונס העליונה לרד יונין הנקראת רגל חנוור דיש
לה מוטס צחודה אם נקרכה מן החוטס ולמעט סכועה ללד פנים לדוהל אינו מגין הדופן על
אונס קרקה דהואל נקרכה מצפנים לדופן וערפה ככה"ג סג"צ איה ריו ועס עהרש"ג
הוינו עס איה כה עסס קו"ג צמ"ג איה עד :

רנח עס ואם קרקה יולאה עשפולי אונס ונחשפעת ע"ג אונס וכו' אם רוב סקרכה
היא בגב כשרה וכו' ואם הצדק לא יוכל לשער צפנים המחוק צחיות ראש סקרכה
הצדוקס לדופן ויוליא הריאה וישער אם רובה הוי בגב האונס כשרה וע"ג ס"ו ו

דף לו ע"ג צ"ח קק"כג ומנהגיו צחלה וציאץ כקין ופוחמין כל החוט מראשו ועד קוצו
ויהיה לר אז נכאן ולד אז נכאן ואז סריאה וסדופן הוי תלוים לפניו ויכול לשער צמוז ואם
אף גם זאת לא יוכל לשער אזי חותכין סקרכה וכו' כה"ג :

רנא וה"ה אם סקרכה יולאה מצפנים ומצבה ג"כ אזלינן צחר רובא אם סרוב ומצפנים ערפס ואם
סרוב מן הגב כשרה ככה"ג סג"צ איה פט צקוסו כד"ל קו מן וכן מנהגיו :

רס סעי' כא אם סקרכה עולה מן אונס לדופן וכו' ואם סקרכה עולה מן האונס וכו'
ולדופן שכנגד האונס אזלינן צחר רובא וגם צזס ימחוק ראש סריאה

הצדוקס לדופן ויוליא סריאה לחוץ וישער מ"ג"י וגם מנהגיו צזס כמ"ג צחיות כה"ג :

רסא סעי' כב אם האונס סרובה לדופן אם יש מ"ג צד כשרה וכו' וה"ה אם האונס
סרובה לדוהל צעלס לצדו ויש מ"ג צד כשרה וכן צ"י עסס מנהגיו

ן י"ה"א סר"ח סוף סק"מ"ה שמיח איה קא לצמ איה קא והוא פשוט :

רסב הא דמכשירין אם יש מ"ג צד כשרה אין חילוק בין סקרכה יולאה מ"ג האונס או נשפולי
או מצפנים דהיינו מקמאל או מ"ג סחוכים א"פ"ה כשרה דהא לא הוי טעמא מחוס
הגנה אלא נשוס דהלינן רעוהא צדופן ולא צריאה סר"ח סק"מ"ו עסס רד"צו צלי סק"ן

לחש"ס סק"קטו שמיח איה קג לצמ איה קג מ"ג"י ס"ו ו ע"ג איה קו זצ"ח סק"קטו
כר"ה איה לר וכן סציא סח"ו ס"ו פא איה צ ובכדוהל קו כה עסס סח"ג סק"קטו להכשיר
וכן מנהגיו והגם דח"ו"ז עס איה ג ובכדוהל עס כחצ שמיחאגם להטריף מ"ג כחצ סיה"א
דכסגו להחיר אין צו כה לאקור עיי"ג ואנחנו מנהגיו להחיר צפוי :

רסג וה"ה אם יש מ"ג צדוהל וסקרכה לשפולי או מקמאל כשרה :

רסד וכן אם סקרכה עולה מהאונס לדוהר שכנגד האונס ויש עס מ"ג צד כשרה וכן אם
סקרכה עולה מן האונס לדוהל שכנגד האונס ומ"ג צד כשרה ונח"י"ע ח"ד ח"ב קו
יא ככה"ג סג"צ איה ע וע"ג וצפ"צ"י איה רכו ע"ג"י עס כד"ל ועס סח"ג סק"ק"ה ועסס
הכש"צ"ן צקו י"ג דף כ וכן מנהגיו והגם דח"ו"ז עס ובכדוהל עס כחצ שמיחאגם להטריף א"ג
צדין מנהגיו להכשיר כקו מ"ג וכל וכל סה"ו רבוהא :

רסה הא דמכשירין אם יש מ"ג צד א"פ"ה אם הריאה נקמעת קלת צכפ"י ע"י סקרכה זו אין
לחוט וכשרה והיינו נשוס דעיקר רעוהא דקועט נשוס דקופה להחשטע ולפסקו
סקרכה ויתגלה נקצ סריאה אצל סקרכה זו חלינן דופן הדופן צאה ואין צריאה עוס רעוהא
ולכ"י מנכשירין שמיח איה קד לצמ איה קד :

רסו עס אם יש מ"ג צד כשרה וא"ל צדיקה וכו' הגם דמדינא א"ל צדיקה ונ"ג ח"י אחרוני
נשוס ספק אחר שהקירו סקרכה מן הריאה צחחה ונואלא נקצ צריאה צנוקוס סקרכה
דהיינו שפמחו הריאה ובצ"ן עס צנוקוס סקרכה ערפה וכן זאל צצ"ה וכו' סר"ח צ"ג ככה"ג
הג"צ"י איה ע"ג סר"ח סק"מ"ה שמיח עס לצמ איה קו ער"ה איה לו וכן מנהגיו להטריף הגם
דח"ו"ז עס איה ל כחצ דמנחגס להכשיר אנחנו מנהגיו להטריף כקו מ"ג :

רסז סקרכה סיולחת מן הצועס וקרובה לדוהר שיש צו מכה כשרה ער"ה איה לו וכן
עשוע עשמיח איה קג ומצ"ג"ס סק"מ"ז תויו עס איה ו עסס סח"ג ס"ו קו וקייס
וכן מנהגיו וצח"ו"ז ס"ו כצ איה ד' ואכן צדין ג"כ מנהגיו הכי :

רסח דוקא צועס אז או א"פ"י צועות הרצה צח"צ"ו ציניהס אצל אם הוי הצדק להדדי
ואין הצ"ו ציניהס ערפה אף אם נכסה סקרכה כל הצועות אינו מלייל איה דהסקרה
חלינן מן סכסה ולאו הוי"א סג"ה דלאו עקוס רציחא הוא וכשאר סח"י צועי צחוקת איסוקן
תויו עס איה ז וסכן קו סח"ג עס וכן מנהגיו :

רסט וה"ה כתי' איכא נראה פקולה או מקוס אטוס וכיואל וקרקה על גבה לדופן
עס מכה דערפה מעטס האצור תויו עס איה ח ועס סח"ג עס וכן מנהגיו :

ער אם נקרך גב האונס ע"ג חליות שצדקרה ומכה עס צחליות כשרה שכסס דמנהג
מכה שצדוקן להכשיר סקרכה סריאה דחלינן מן סכסה ילאה כן ע"י עה"י לנע"ה וכן
הללעות עד השדרה תויו עס איה לא :

רעא סעי' כג ונכה זו שאמרו היינו טעם צדופן בעין נגע אבל אם יש צדפות שמורות כל צדפות כיון לה פאין קיון א :

ערב רעג אפי' היתה הונכה בעדקת ונכשרין * זכ"ש אוח פו בקופו ונשם ונחרי"ב :
אם נכשר הללע והיה צו עוקן ולא הים קרכה צריאה לדופן כשרה צלי צדיקה * זכ"ש אוח פט ונשם ונחרי"ב :

עדר אם נכשק לו אם הקרכה היתה צונכה אם לאו ולא יכול לעמוד על הדבר טרפה * זכ"ש אוח לג :

ערה אם כל זמן שלא נקשר השצר של הונכה והיו הקצרים טובים זה על זה אזל כשנפרידין את הקצרים הים נראה כמין עוקן צדאשי הקצרים אינו כלום דכל הקצרים כך הם כל זמן שלא נקשרו כל אי נראים כמין חדש וכיון שהיו דבוקים זל"ז עתידים להתפלות וכשרה * זכ"ש אוח קג ונשם טו"ח ונחרי"ב ק"ו ל :

רעו עור אם יש ונכה בחון צדופן ללד העור וצדפות ונכשרים שפיר קרין לה ונכה וכשרה * טו"ח טס :
אבל אם יש ונכה צדופן בחון ללד העור ונכשרים הוא צרי ואין רואים ונכשרים טוס רעו"ח ונכשרה צפנים כנגד הונכה שצחון טרפה * טו"ח טס צ"י דוד דף כד ער"ה אוח לה וכן צ"א ונעשה ציד טבחי עירנו והערימו :

רעה אם יש צללע ונראה הונכה או נגע ארום וכיו"ל אפי' אם אינו כנגש צונשנות הים אלא דוקא צונראה כשרה * טו"ח ק"ו פא אוח ט ובשפרו כד"ל ק"ו לח * צרם הציא טס צד"ל ונשם השויג קק"ע דבעי דוקא דהונכה יש נגלד עליה וכו' והוא ז"ל דחה דבריו עיי"ש * ואין צדין ק"ל כהשויג ז"ל דבעיין דוקא טעם ונשקות בהנגש הים צונכה אבל צונראה לצד לא ונכשרין ונשם טדחה להשויג וגם כל ראויותו שהציא אין צה כדי טביעה והעיקר כדברי השויג ז"ל וכן ונכהג"ו :

רעט לענין ונכ"ד כל ונש טעם בקבלה אמתית שהיתה ונכה וחייה יש לקצוץ עליהם אבל אם השוחטים ונכשרה ראשם אומרים טכך נראה להם ושאר העם אין רואים יש לטול דעת השוחטים * לח"ה קק"ע וצ"ל קק"א ונשם ונחרי"טן קיון קג ונחרי"ב אוח לג זכ"ש אוח לג :

רפ אם נכרכה הריאה לצצר טצין הללעות ויש ונכה צצצר טצין הללעות יש להכשיר * הרי כנ"הג הג"הט אוח לו נכשק צדצר צרם ונחרי"טו ז"ל חיי"ד הכשיר צ"י דוד דף כד פאין ק"ו א ער"ה אוח לג טו"ח טס אוח יוד כד"ל ק"ו לח זכ"ש אוח ל וכן ונכהג"ו :

רפא אם יש ונכה צצצר והקרום טע"ג הללעות דהיינו דהצצר טע"ג הללע או הקרום טע"ג הללע נלקה ונעשה על גבו ונגלה אבל בעלם ליכא טוס רושם ונכה אעפ"כ יש להכשיר * זכ"ש קק"לכ פאין טס כד"ל טס :

רפב ואם הצצר או הקרום טע"ג הללע יפה ועוד ונכה יש בעלם שחתיו והקרכה היא ע"ג צצר טעל העלם יש להכשיר * כד"ל טס ונשם דהפאין טס החמיר והלריך נפיהם יש להכשיר בפשיעות ונפיר וקרי קרכה צונקוס ונכה עיי"ש ואין צדין ג"כ ונכהג"ו להחיר בפשיעות כפסק הרב ז"ל :

רפג הא דונכשרין קרכה עם ונכה צלא צדיקה דוקא כשאין באותה טצירה עוקן אבל אם יש טס עוקן דהיינו טכצצר הללע וילא וננו עוקן לחון וקרכה יולאה ונחלו"ה ונחלו"ה בעיקר וכשנפרידין הקרכה ונע"ג העוקן יש נקצ צריאה צונקוס הקרכה יש להעריף דחלין צעוקן טעסם הכקצ * כנ"הג הג"הט אוח לו זכ"ש אוח לו טו"ח טס אוח טו * ואפי' דד"ל כה"ג טעם ונכה ועוקן צדופן וקרכה הריאה ע"ג העוקן אע"פ שאנו ונחיריס נקצ צפועל ט"ו כשקרוכה כדרכה טדופן טוכצ על הריאה וננין וקו"ה אבל טעם עוקן אין העוקן ונחיר לריאה ליטכע על הדופן והקקצ חנו"ד צריאה ועל כן יש להעריף * טו"ח טס ונשם טו"ח זכ"ש אוח עה :

רפד ונעשה צריאה אי שהיתה האונח קרובה לדופן ונכה צדופן וכצ"ח הצדק להפריד הריאה וכן הדופן טס הים החוב חתיכה עופרת עגולה (הקרחה צערי"ב לג"ס או רל"ח"א"י) טרפה * טו"ח טס אוח ים וצד"ל אוח לו :

רפה אם ראינו שהוכיח הצהונח לפנינו ואח"ך נקשה"ט וראינו טכצצר הללע אין להכשיר צונכה זו ואם נכרכה לו הריאה טרפה לכיון דהצצר הוא חדש ודאי דהקרכה לא צאה וכן הצצר אלא ונחמה הריאה וטרפה * אבל אם נקשה"ט אחר כונה ימים אפי' טידעטו טסוכחה חלין הקרכה צונכה טכצצר ונכשרין ופשוט * טו"ח טס אוח יב ויג :

רפו יש ונקוונות טווקיפין העלם הקרכה עם הללעות הסמוכות ואם רואים טכ"י צונראה הונח טצחון העלם דנין אותו לונכה * ער"ה אוח לו זכ"ש אוח לג * ואין לא נכהג"ו להכשיר צצדיקות אלו וכחצ הרצ"ש ק"ו כצ דהעושים כן הם ונחילי טרפות ליטראל והגם כי ער אצ"ו הרצ"ש ז"ל הטכ"ס צזה ונשם טוסם טרחה הרצ"ש ז"ל וידע כי כחונעטו הדורות ואין הדור טלו ראוי לכך על כן גזר אונר טכל העושה כן ונחילי טרפות ליטראל * זכ"ש אוח פח בקופו * אונסם אם נראה בעלם עלמו טוס טכ"י טגזוה או כונך או נגע וכיו"ל הנראה צחוט העין או צונשנות הים ואנחנו ונכשקים צו אם הוא טצר או צרייתו כך אזי עושים כן טכצצרים העלם הקפ"ך ועוד טוצרים העלם טל הללע שהוא צלדו כנגד אותו וקוס הקפ"ך ונקיפין ואם רואים טכ"י צונראה הונח טצחון העלם ונכשרים * טו"ח טס אוח יד וכן ונכהג"ו :

רפז אם נכשק אוח יש טס ונכה אם לאו כחצ הרב צית יסרה ז"ל צונכהג"י ארנ"ל דף קיד טכה"ג לללות הללע על האש ואם יש צו ונכה יצ"צן ונשם הדם ודוקא צצהונח גקה שהוא טפ"ט וכו' עיי"ש ואין להקל צזה * ער"ה אוח לו וכן החמיר צדצר הזכ"ש אוח פח וקיים טוהר"ח קלצ"י ז"ל עשה נקיון והציא ללע אחר כנגדו וילד האחר כוונתו והחירו על האש וצ"צן דס כוונתו אע"פ שלא הים נראה וננו טוס ונכה כלל ונשם קבל על עלמו להחמיר צדצר וכן ונכהג"ו פה גדל"ד יע"א טאין קוונכ"ס על זה הנקיון :

רפח אם נכרכה האונה צדי"ן לללע והללע הים נכשרה פ"י טכצדק לאורכו ונעשה נקוב ונכרכה טס האונה צין עור לצצר וצללע עלמו צצוקה ודוקה טרפה * כנ"הג הג"הט אוח רכ"א דקצ טצדופן לא חטי"ב ונכה עיי"ש * טו"ח קק"א ונח"ו ונ ער"ה אוח לד והגם דהכד"ל צכ"ו כד הכשיר ונ"ו כחצ דלא יונלאו לצו להחיר נגד דעת הרבנים הכ"ו :

רפט אונסם אוח נכרכה לדופן טע"ג צו ונכה אפי' אם ניקצ הדופן כיון טע"ג ונכה יש להכשיר * כנ"הג טס גד"ל טס :

רצ ונעשה שהיה קרכה צריאה לונכה טצדופן דהיתה הללע טצורה והיה צלדו טל ללע נקצ ולא הים ונע"לע כי אם לרוחה הללע עד חליו וטס היתה הקרכה יש להכשיר * טו"ח טס אוח לד וקיים צצנדון זה הכנ"הג יודה דכשר כיון שלא הים הנקצ ונע"לע אלא ונקלחה נקובה לרנחם דהו"ל ונכה צרורה :

רצא ריאה טכקרה צבצ האונח כונו קדק והעור והצצר קיים וכנגדו צדופן נראה טהללע הים נכשר ונכרפ"א יש להכשיר אע"ג דה"ח צצ"ח צצ"ח טלו ק"ו קל העריף והעתיקו אותו הצה"ט קק"טו והל"ה קק"טו והז"ח קק"לכ ונ"ו ככר דחו אותו ונחלכס האחרונים ז"ל הרי ג"ש והל"ב טה"ח כנש"ל צכ"ו לח אוח קה עיי"ש :

רצב חני טוהתי על נ"י טהורה צצוס וקוס להכשיר הקרכות צנפיהם ונפרט ונאלו טחכונ"ס האחרונים וכ"ש הצ"א ונחדש לדור צונקוס טאין כוהג"ס צנפ"ו טודאי זה ונעו"ט טכנה וירחט חט"א וונגודל לצ וגא"ה עלו"ה ונאחר טבל טשוק"ס והגא"ו"ס ז"ל אונרו טהכפ"ו אינה ונעולת כשאין ונכה צדופן ולא ראינו נ"י טהורה כן כי אם ר"ח לחכ"ו וירקל"י"א אבל רוב העולם וכמעט כולו אוקרים וכן הדין לכן טוונר נפשו ירחק ונשם ונ"ש צונקוס טלא נהגו והצ"א להחיר צנפ"ו צונקוונות האלו ונדנין אותו ונכריזין על צצרו טהוא טרפה * כנ"הג הג"הט אוח רכ"ג ונשם ונחרי"ב צירצ צחצובה ק"ו א והש"ח צכ"ל טאריך הרבה ונ"ב הציא דברי ונחרי"ב הכ"ו וקוף דבריו כחצ דכל דנ"הג איסור צנפ"ו לא ונ"ו להחיר וכו' דכל הונחיר ונחיר טלא כרליו יתו טאין להם טהרם ואי עבוד טהרם ונ"הג צנפ"ו ונ"הג אצ"ו ונכה

מכהג צעוה געוור האו ולריך כפרה ויחזור למנהג ראשון שלא להכשיר הכפירה וכו' וכל עוד
ללא חזר למנהגו הראשון הרי הוא מורד בחורה וצדקת הכמים וכל העוהר צדקת הרי הוא
מעמיד דגל הכפירה ומנוע העוואה מנשקות עם הו ומעכר בית אלהינו ומקצי עטרה
ליוסנה עייש באורך :

רצג מי שאלך ומוקוס טנהגו לעשות כפי למוקוס שלא נהגו לעשות כפי כותנין עליו
מומרי מוקוס שאלך לשם ככהג עם אות רפו ומס ומהקדש חייך קיי וו ונס
ומסע ושאלך ואלך בחורה המנהגות חקירה יא :

רצד סעי' כד אם כל הריאה דבוקה לדופן אם אין וצד טרפה וכו' האוונה למעלה
במוקוס שהיא דבוקה אל העוונה כנגד הכליות קעוך למלך הכבד לריכה
שהוא כפרד לשם כעווי אגודל יש ומשירים אפי בכל שהוא זהו לשון ומהרי"ו וקרא עוקן האוונה
או און האוונה והיינו פלריך להיות און האוונה שלא תהיה עם קרבה אל הערפס או אל
הדופן או לקרסה או למוקוס אחר ואפי צלי חלון רגילות להנאלא עם קרבה הכרעית לקרס
והסקיון גדול לזה וכחן כוה פעמים והוא לראות חוונה דבוקה האון האוונה האחרת אם
נפקה מן הקרס יותר למעלה וזו דהיינו פרודת יותר וזו היא על הרוב שהיא קרבה דמועע
כל הריאות שהי אוונה דסקירה אחת נקרקין ונפרקים ון הקרס צעוס ואם גם חכרתה היא
עמונתה האון אל הקרס כוונ זאת על הרוב היא קרס וצרייתה כך ולא קרבה תוי"ו קיי ע
אוח א ומהנהג פה בגדלד יע"א לעשות זס הנקיון של און האוונה האחרת והיינו אם יש
קשר גדול כשרה ואם לא יש קשרי אזי עושין הנקיון של אונה האחרת ועוד עושים נקיון
אחר שמוציאין עפר תיחוח ומיחין על ומוקוס הכו' ולמעלה עומנו ומקליכין עליהם עיס או רוק
ואם הוא קרבה מוקוס הקרבה כשאר וולוכלך צעפר ומוקוס שלמעלה יהיה נקי ואם אינו קרבה
הכל יהיה נקי ונקיון זס כתצוהו למעלה אות פ בקרוס העיי"אלא עיי"ש ועוד נמי על הרוב
ניכרת היא לצקיאים אם היא קרבה או אם כך רציתא ונבחי עיכנו תיי"ו יודעים להצטין אותה
ועל כן לריך הסודק לעשות כווציא של צודקים ויכשיר ולא יכשיר לצדו וכן נוהגים צעירנו
יע"א לעשות כנופיא צדקת הזה :

רצה סעי' כה אם האוונה והאוונה נקרכו צדקתה אחת לדופן אם רוב הקרבה ון
האוונה כשרה וכו' לא אזלין צתר רוצא ללא דוקא כשהקרבה דבוקה
ע"א הריאה ונושכה האו על הדופן כשנותחלת כושכה ונע"א האוונה והאוונה עד הדופן או היא
ואין הפרס צעיקרן ללא כקרבה ודבוקה צשתים כאו צהא הוא דאזלין צתר רוצא ואם רוב
ון האוונה תלין הקרבה צס וכשרה אכל אם ראשי הקרכות ע"א הריאה ונפרדות אזי ון
האוונה ואז ון האוונה ודופן הס דבוקות כאו לא אזלין צתר רוצא וטרפה דחייטיין שווא
ונצ לבצ ילאה ושוב נקרבה לדופן ומהרי"ו עיי"ד קיי יכ ככהג הב"ה אוח ונ פרה"ח
סק"מנו זצ"ח סק"מנה תוי"ו קיי פי אות לצ ובנד"ל קיי על עיי"ש צ קיים צתוי"ו דכתי
נקטיין וכן ענהגינו :

רצו עוד יש חילוק אחר דאף שהיו נופרות במוקוס דבוקה צריאה יש להחיר ופייו כפאין
שני רגלי הקרבה שוות ללא הרגל צצאוונה או צצאוונה הוא יותר עב וסבי דק עומנו
דמוכחא מילחא דאין הקרבה ונצ לבצ דאם היא ונ"ג סו צו קלותיה שוות ובהא ונתריין
ע"י רוב דאם הרוב צאוונה כשרה דאוריין קרבה או היא שיואלת ון הרוב והויעווע הוא הששעות
ליחה וכן אם צו אוונה נקרכו צדקתה או לדופן ואז עצה ואז דקה כשרה אכל כשהס שוים
צו הרגלים ערפה דחייטיין שווא נקרכו ונ"ג ומהרי"ו עיי"ד קיי יכ ככהג הב"ה אוח ונ פרה"ח
עד תוי"ו עם אות לג ובנד"ל עם :

רצז כוואל העולה לנו ומועס למעלה דאם צו אוונה נקרכו צדקתה או לדופן אם איין נופרות
ועיקרם ללא ונתחלתם הס קרבה או שיואלת ועיקר שתי אוונה ודבוקה על הדו"ל פרי
זו כשרה דהדופן וגיין וכן אפי אם הס ונפרדות צראסיהם במוקוס דבוקה צריאה דהיינו שלכל אוונה
יאל ראש או ואח"ך חזרו ונהדבקו ונעשו קרבה או וקרכו אל הדופן אכל אין צו קלותיה שוות
כראש האו היולא ון אוונה האחת הוא עב והראש השני היולא ון אוונה השנית הוא דק ג"כ כשרה
דאוריין

דאוריין דסעיקר היא הקרבה העבה והשנית היא התפשטות ליחה ולא הוי ונ"ג . אונס אם
פאוונה ואוונה נקרכו צדקתה או לדופן וצין אם הס מושרדים צראסיהם למעלה צדופן והס
ונתחלתם קרבה או אין חילוק צזס דצכתי האופנים אזלין צתר רוצא :

רצח אוריין לעיל דאם רוב הקרבה ון האוונה כשרה אפי אם כוואל איזו הוכחה צצאה
מן האוונה כגון ט"ט עם כוונ גומא אפי"ה אזלין צתר רוצא צאוונה וכשרה ככהג
הב"ה אוח עד ונס ונ"י :

רצט וה"ה אפכא אם הרוב צאוונה והויעווע צאוונה ויס הוכחה צצאה ון האוונה תלין
צאוונה שהיא רוצא וטרפה . ככהג עם :

רצ סיה עם גומא ונעס והרוב צצאוונה נקרה וילאם צנקל ויעווע הקרבה שתיחה צאוונה
סיה כדצק ומוק ונראה כי ואל האוונה יהיה אותה הקרבה ונפני אותה גומא יש להעריף
וצענין הזה אין לדין ללא עה פעיכו רואות אם היא רעווא או לאו . ככהג עם ונס
ונ"י ח"ג קיי קק :

רצא ואם אפכא שהויעווע צאוונה ויס צס גומא ונעס והרוב צאוונה ויעווע צצאוונה סיה
כדצק ומוק והרוב צצאוונה נעקר צנקל יש להקחפק דאשפר הא דהעריפו צקמוך נעוס
לדמוכחא אכל הכא דקולא הוא כשאר צקפק . כן אורו חכמי סיס"ה הי"ו :

רצב עם וכן אוונה הקרובה צדקתה או לחוה ולדופן אזלין צתר רוצא וכו' . מעשה שאירע
צעירנו שהיה קרבה ון האוונה לשתי ללעות קטנות הראשונות דהיינו שנקרבה האוונה
לללע קטנה הראשונה צצלד יעין והיה וכה צללע הכו' הקטנה וכשרה עליה הקרבה וכשחפקו
צזס טצחי עירנו הי"ו והורה חו נקיים סלוי (ז"ל) שהיא כשרה נעוס ק"ס יען צצו ללעות קטנות
הכו' איה צהו פלוגתא דיש דק"ל דנקראו חוה ואיכא דק"ל דחטיצי דופן כוונ שהציא פלוגתא
זו צרן צצ"י ז"ל עיי"ש וצרן נראה דעתו דק"ל דדינו כדופן דהרי צצ"י כחצ ונס צ"ה וז"ל
איכא דאוריין שיעור חוה צו ללעות כחזה הנייה לכהנים ואיה דאוריין חוה או אדום יס צחזה
וען חוה ולעטה דינו כחוס וכו' עיי"ש ונעווע לאיה דאוריין צתרא שמונ חוה או אדום וכו'
ק"ל צצו ללעות הכו' ונקרי דופן וכמוצן וכיון שמון ז"ל צצ"ע סעי' יח כחצ ונקרא דופן עד
הסוע שונקריין ון חחזה וכו' פסק כאיה דאוריין מוכח דק"ל צצו ללעות הכו' נקראו דופן ופשוט .

ועוד איכא פלוגתא אחרת דאם נקרבה הריאה לשאר וקוונות ט"ט צהס וכה כגון חוה
וגררה ושונן הלצ וכו' דהרא"ב ז"ל ק"ל דכשרה דדיינין להו כוונ"ד והרו"צ ז"ל ודעויה ק"ל
ללא דיינין להו כדופן וטרפה והרא"ב ז"ל לאו יחיד הוא ללא הר"ה ג"כ ק"ל הכי כוונ"ש
הכ"ה ומה"ש כחצ צתוי"ה הקלך וכזה הרוב רוב העורים עיי"ש וא"כ רביס הוא דק"ל הכי
והס דוונן ז"ל ק"ל כוונריפין ו"ו עבדין ק"ס ספק אם הי כוונ"ד דשתי ללעות קטנות נקראו
דופן וכשרה ואלה"ל נקראו חוה שווא הי כוונ"ד דאפי צחזה או איכא וכה דכשרה והוא ונהסך
קו או הי כוונ"ד דאי איכה וכה צחזה כשרה ואלה"ל דטרפה שווא הי כוונ"ד דקני ללעות
נקראו דופן וכשרה ונע"א יש להכשיר צכ"ד ונה גס דוונן ז"ל ק"ל דנקראו דופן כוונ"ל
ואנחנו קבלנו הוראותיו ועוד יש סקיף אחר דוכל לעשות ספק גו דקו הר"ה צצ"ל אפי
אם נקרכו לחוה ג"כ נקרא דופן ללא חצצנו זס הספק ונכוס דהוא יחיד צצ"ד כוונ"ש הש"רס
סק"מוצ והצי"א דצרי ומה"לנח צצ"י ו דאף צמוקוונות שעותין ונעסיהם עיי"פי הר"ה צצ"ל צזס
יש קצלה שלא לעשות כדצרי עיי"ש ונ"ו סקיף מיהא הוי ועל כן יש להפסיר צפשיעות :

רצג עם וכן אוונה הקרובה וכו' לדופן ט"ט צו וכה וכו' אם רוצה צווכה כשרה ואם לאו
טרפה וכו"ש אם כל הוכחה חוץ לצד דטרפה ללא כווקלת שותגים טנהגו להכשיר כשהקרבה
ע"א הללע ט"ט צו טנר אע"ש ששצבר צמוקוס אחר והקרבה חוץ לוכה נעוס שכל אותה העלם
צחזקת רעווא הוא והוי כאלו כילו כצבר דאין לסווק ע"ו כלל וכבר סכה על קדקודס ומהרי"ו עיי"ש
הי"ד קיי ע דהס אותם צאוונ הצנין והקס יקודס צצכתי הקלע . ככהג הב"ה אוח עם
פר"ה קיף סקיין ונ"י קיי ו דף לו ע"ד שו"ח אות סעו לצ"ש אות סעו צצ"ח סק"ל צ"ג ש"ג
עמו עיי"ש והגס דה"צת התי"ר צק"ל אין לסווק עליו צזס דאנחנו וננהגנו כפי ורן ז"ל :

רצד וכן נמי שכל אלו הקרכות דאזלין צתר רוצא אם היו נחלה על נחלה דהיינו נחלה צמוקוס
הנוכחי

הנוכח ונחלה צווקוס הווערין ואין כיכר בהם רוב לקום לד טרפה . וכן ז"ל צ"ה
כ"ה הג' צ"י אות שלד פ"ח ק"ן טו"ח ע"ס ל"ב ע"ס תו"ז ק"י פ"א אות כח ער"ה אות נ"א :
שה הא דלזלין בכל הסרכות האלו צהר רובא צעין רוב גדול הנראה לעינים ודלא כבודק
או שהיה נביא חתוכות נייר כדי לשער אם הוא רוב ובערו בו חציריו ואין נכסיריס
כי אם צרוב גמור הנראה לעינים ולא צרוב ולומלם . תו"ז ע"ס אות כד ע"ס הש"ב
והוא כ"א ע"ס ונח"ש ילחקי צ"ה אות לה :

שו ואם נכרעה האוכה נגזם לד"ל וגם נתפשטה הסרכה לקחא ונכרעה לשוון הל"ז י"א
דלזלין צהר רובא ואם הרוב של הסרכה צדופן ומה שנקרך וקחא לשוון הוא הווער
כשרה . ככה"ג הג"ה אות ע"ס צדיקית כ"י לנח"ש ק"י ונח"ן וכתב ע"ן ק"י ונח"ש
ילחקי תו"ז ע"ס אות כ"ז . וי"א דכ"ה לא דלזלין צהר רובא כיון שאין צעטה או וטרפה .
ונח"ש ע"ס ק"י ע"ס כ"ה הג' צ"י אות שלג ע"ס ונח"ש ק"י לו רציו אצרה ז"ל שהוא
בעל גמור צעמות ונח"ש ח"ד ק"י צ והר"י ונח"ש ע"ס צ"י ד הגם שצברחו להקל ונח"ש
כה"ז צקוף ק"י הכ"ז שראוי לחוש לדצריהם ולהחמיר צ"ש . ולענין הלכה יש להחמיר כ"י
אחרונה ונח"ש צעיקר דצרי העמור רוב השוקים פליגי עליה והוא יחיד צדבר אלא נשום
דכה"ז כותיה דלזלין צתריה כ"ה ע"ס וכן ז"ל צ"ה וצ"ו דלא לוקיף עליה :

שז אם נתפשטה הסרכה וד"ל משוון צבין צ"י הערבות או לשדה רואין אם רוב הסרכה
לדופן כשרה ע"י וכה"ה אם הסרכה צאוונה או אם היה צאוונה דכשרה אש"י ב"ל
וכה"ה אם היה לצטר ועל"ס . צ"ה צוונגוי ארוב"ל ענייני טרפיות ח"א דף ק"ד ע"א . ולא
דוני לאות ע"ו דכתבו ד"ש להחמיר דש"י הכ"ה דהוי צעטה או סמוכים זה אלל זה וצ"ה
לכ"ע דלזלין צהר רובא וכן ע"ס ונח"ש והכשרנו :

שח אם יש סרכה ונ"ן האוונה לד"ל ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צאוונע וז"ל הכ"ה ונ"ל או ליכ"ה רובא וז"ל הכ"ה ונ"ל הכ"ה ונ"ל הכ"ה ונ"ל הכ"ה
כל הסיקף שחון לנכ"ה איכ"ה רובא חוץ לנכ"ה טרפה . א"ע ש"ה ונח"ש ח"ב ק"י ק"ס התיר צ"ה
וצ"ו ונח"ש ח"ד ק"י ע"ס סכ"ס ע"ו ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב
ק"ל הכ"י והעריפו . פ"ח ק"ן טו"ח אות כ"ה צ"ה ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב
נח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב

שט אם הוכה צדופן צללע וי"ס צ"ו ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אזריין כיון דנכ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צהר רובא ונח"ש . ככה"ג הג"ה אות ע"ס ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב ונח"ש ח"ב
רובא נכ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שי ריאה שהיתה צדוקה וקרוכה צרכה רחבה צ"ו ללעות וה"ו ללעות היתה צ"ה ונח"ש
בכל העלם אצל צצקר צדיניהם לא היה ע"ס ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אין לטעות ולנכות הללעות דוקא וכיון דצ"ה ללעות איכ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש
הוי ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
כיון דאיכ"ה צ"ו צצרים צבין הללעות דאין ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צ"ו הללעות והוא רוב גמור ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
נח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
נח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שיא ריאה שנקרעה האוכה לד"ל ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
והצטר הסוון לה דאין צ"ו ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אחרת יש לאקור ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
שיב ע"ס ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
יש לו לצקי לעיין כי תלוי צעיקר הסרכה דלפעמים יתפשט ונח"ש ונח"ש
ונוקוס לנח"ש צ"ה או צווקוס ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ונוקוס

ונוקוס ע"ס יקוד שרש הסרכה הוא ע"ב ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
והיקף ע"ב להכשיר כי להחמיר לולא שלפעמים ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
לד"ל ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
דנכ"ש אש"י אם הווער הוא צווקוס הצטר והרוב צווקוס הווערין אש"ה אם הרוב הוא דק
וחלש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
וגם שהוא הווער ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
כה"ז זה מוכח דק"ל ד"ש להכשיר . וי"הו הכ"י ונח"ש ח"ב ח"ד ק"י א' ג"ה צ"ה
דשנ"א ע"כ לא חו"ר הל"ל אלא צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
היכ"ה רובא ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אלא ההפשטות וחלין להקל צ"ה היכ"ה דחויי"ה ע"ב ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
הוא ע"א ליו"א ל"ן דל"ה הוא קלוש ודק אי"י דיל"ה רובו צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש
כרובא עכ"ד ע"ש . ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צווקוס הווערין והוא דק וחלש והווער הוא צווקוס הפוסל . והוא ע"ב ונח"ש ונח"ש
ונוקוס ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שיג ס"ת ע"ה דעוונת על צ"ה ורוב הסרכה היא חוץ ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צהר רובא ככה"ג ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
יא כה"ז דק"ת העוונת קוון לצ"ה טרפה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שיד הגה ריאה שנואל עליה כמו חל"צ כסוי והוא צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ש"ס וי"ה כשר וי"ה לר"ך לצדוק הריאה צנפ"ה . חל"צ צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש
דקה על הרוב נו"א תחתיו נקובה ואם כ"ה הריאה וכיול"ה ולא הספיק לצדוק אם ש"ס
י"ה תחתיו יש להטריף ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שטו צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
בגון בצ"ה או קו"ט ש"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
וערפה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ק"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ק"ה כ"ד צ"ה ע"ס אות י"ד . ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
וכ"ה צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שיו אם נו"א ע"ה הריאה או ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אחת ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
וצ"ה ע"ס דצ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
היתה סרכה זו קרוכה לשוון חל"צ ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
על צ"ה הריאה כמו צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ואם לאו טרפה :

שיז אם נו"א חל"צ ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
לכ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש

שיח אם נו"א חת"ה הצטר צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
שנו"א ע"י ע"י דמי"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
אחרים ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
כה"ז ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
שיט אם הצטר צ"ה הוא צ"ה ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
דח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש ונח"ש
(כ"ט)

העליון

העליון של הריאה פשיטא דטרפה ונאחר לה"א לצדוק תחמי ביון שנקרעה הריאה וזה הכדון הוא גרע ונאצדה הריאה ולא הספיק לצדוק תחמי שכתבנו לעיל בזה שיד . ויטה או יכול לקלוף ע"י כניחא דחליש או ציד צכה הגם שאינו נקלף צחח וצדק צכפ"ו ונולא יפה יש להכשיר . וק"מ סק"קצב וכן אם נולא תחת הנקלף אע"פ אף שהוא נחונת ונוגל ואינו גצות והריאה דלא הוי צכלל רעותא וי"מ הכי א"א לצדוק אחר נקב כיון שהיא אע"פ וטרפה לכה"ע . דע"ק סק"קצב צאנולע הדבור ע"מ ועיין קומץ צדון תר"ל אות ז סעיף כח :

שב אם הפצר צלוי נקלף לעומק א"ל צדיקה רק תחת וקוס הצלוי אבל לא צבאר וקוס הנקלף ואם אירע וצלבן תחת שאר וקוס הנקלף תלין שהצלבן נעשה ע"י ונעווש סיד צכה . וק"מ סק"קצב :

שבא ונעשה שאירע לי צריאה או שהיה צה צצר צלוי וקלפתי כדינה ותחמי ונלחתי כונה עורות זה על זה וקלפתי את כולם צכדי להעמיד את הריאה על עברה ונלחתי תחת כל העורות שקומפון הריאה הוא ט"ל ונחכה לימות צאורך קצר או דגול וקצבו היה ריאה פלינא ולא צלבלא והערפתי והוא דבר פשוט . קומץ צדון תר"ל אות ז בעשרון ק"ק לו :

שבב ואלד לריך לזמר שאחר קליפת הצצר הצלוי יראה שתהיה הריאה תחתיה פלינא ויפה צלי שום דושם ושנוי . קומץ שם צת"ל אות ז סעיף ל .

שבג לפעמים נולא קרום צריאה שנושנה הקרום ועצ יוחר משלר קרום הריאה ונראה צו כונו גידון וקומפון ויש לו ונראה ריאה דין קרום זה כדון סרכה מינה ובה ויש לקלפו וצדוק תחמי צכפיה . וק"מ סק"קצב ועיין לעיל אות קו :

שבד קרום צבו אודם הוא צגדר צצר צלוי ולריך לקולפו ולכחות תחמי שלם ויפה ואם תחת הקרום הכונו אודם צעור גופים של הריאה הוי כאלו נגדו וכה צדופן וטרפה .

דע"ק סק"קצב וע"מ סס :

שבה קרום קטון זו ונו"מלנו אינו צגדר צצר צלוי וק"ל וק"מ . דע"ק סס וק"מ סס . ונונהגינו לחשוב אותו כדון ק"מ :

שבו ונעשה צדקו צהוה או וכשפתח הצדוק ערפש הצהוה כדי לצדוק קפץ עליהם קלות גדול של וים עכורים והולכרו להפוך הצהוה דרך ישר תחלה עד שילאו כל הוים ואח"ך צדקו הריאה ונלחתי טובה וצריאה "א שאם הריאה פלינא כשרה ואם נחוקק צצר הריאה יש להטריף . טו"מ פני ושה ק"ו קכה ככ"ה ג"ב צ"ו לה אות ויה תו"מ ק"ו ע"א אות א צ"מ ושה ונח"ש כלל ן אות סה . וי"א פלריכה הריאה נפיהה ואם לא צלבלא כשרה . ונח"רי אלככדרי צקומ"ת פ"ו סס . ולענין דינא אין להחיר כי אם צהש"ו . פרי"ה ק"ו כ סק"א . ועוד לריך צדיקה צכל הנוקומות שהיו נוגשים וים אלו אם אין צהה רעוהא הנוטרפה וגם הריאה לריכה נפ"ו וכל צדיקות אלו ונעכבים אפ"ו דיעצד ואחר צצדק ונלל הכל יפה יש להכשיר צהפ"ו . ויהו הנויקל לאורך צבת צטעת הדחק אפ"ו צדליכא הפ"ו לא הפסיד ודוקא אחר צדיקה הנוכחה . תנ"ש ק"ו ן סק"צ פ"ד ק"ו ן סק"צ וצ"ו ו סק"א פ"ה ק"ו ן סק"מ ונח"צ ק"ו ן אות ז וק"ו אות ז צ"ל בהק"מ סק"ו ע"ל קומץ כלל לו אות א ועיין צ"ו ויה אות ז :

שבז ודוקא קלות גדול אבל ויה שלפעמים נולא ונעט וים צנוקס הריאה לחור יש להכשיר עכ"פ ע"י נפיהה . קומץ סס :

שבח אם נולא ע"ג הריאה צצחון תחיכת עלם צדוק צה לריך להסירו צחיתון וצחיתון ידים ואח"ך נופחין הריאה לצדקה ואם לא צלבן כשרה . ע"ו סק"כג ושה גדול או ודלא כהט"ו שם שהטריף פרי"ה סק"ו תו"מ ק"ו פו אות ו סעיף א וצכפרו כד"ל קומץ כח צ"מ אות ז ואות לט . וכן וננהגינו . ועי"ל ק"ו כד אות ז :

שבט והיינו דוקא אם לא יש עוקן צעלם אבל אם יש עוקן צעלם טרפה . לה"הפ ושה ע"ל הציאם הנד"ל סס צדק כד ע"ד צל"י סק"מ"ט ושה ע"ל קומץ כלל לו אות ז . וכן וננהגינו כהוראת הכי ע"ל דב"ש עוקן ונעריפ"ס :

שר ואם נולא תחת הקרום עלם אין שום צדיקה ווע"ל וטרפה צחלנו ואף שצער צלם . לצ"ש קק"רה תו"מ סס קע"ו צ וצד"ל סס קומץ סס אות ז . וס"ה אם ונוכה ע"ג ריאה ונ"א לקלוף א"א קילף עמו קרום העליון של הריאה טרפה . קומץ סס ע"ל דף כ ע"ג משם הצ"א :

שרא ועלם שנולא ע"ג הריאה ונכה גדולי ריאה דהיינו שהוא רק כונו חסוק כשרה ודיינין ליה כצצר צלוי לקלוף ולכחות את תחמי שלם ויפה אחר הכפיהה . צ"ל ח"א אות ו תו"מ סס קע"ו ד דע"ק סק"מ"ד :

שרב ואם נולא תחת קרום הריאה כעין תחיכת עלם וכצ"צדוק הינו נולא שאינו עלם אלא כעין גיד קשה כונו תוך און ולפעמים יהיה תחיכות רכות כונו תוך און והם חזוקות ואלד צקרום הריאה ותחמי ונצחון נכחות כדמות עלם ואינו עלם אלא כחונת גיד רחב וך וננהגינו להטוח הריאה באותו וקוס ולפוחה ואלד צצר הריאה צחיתון י"ד גדול כדי שלא יותק הקרום ואח"ך צדק הקרום באותו וקוס לאור השנוש ואם יש סס נקב ונעריפין ואם הוא שלם ויפה צלתי שום רעותא ונקב אז ונכשירין ואם יש חשש כפחין תחלה קודם צדיקה הכונו שווא תצלבן קמוך לאותה תחיכה ואחר הכפ"ו לא עבדין כו"ל . כד"ל סס דף נה ע"ב תו"מ סס אות ג וכן וננהגינו והקומץ סס אות ג הכשיר :

שרג ולפעמים ינלל על אותן תחיכות דקות שהם צתוך הריאה ינלל על עור הריאה וצחון על אותו וקוס ק"מ וננהגינו לקלוף הס"ת ועל הריאה ולנקות הריאה ונפחין לה אם צלבלא ונעריפין ואם לא צלבן אזי עבדין צדיקה הכו"ל ונכשירין . כן אחר ח"ו נסים הלוי שכן וננהגינו :

שרד ריאה שהכניס צה הצדוק דבר קשה והיה באותה ריאה דבר הלריך נפ"ו ונפוחה ויקר וקרה צככה יליאת הרום והריאה אחר הכפ"ו ילא וצ"ל לו דרך פי הקנה כדמות תחיכת עלם קטן וכשהתך וקוס הקשה לא נולא צו שום דבר וצדקו ונלל תחיכת עלם הכונו וידע צציוור ט"ל ונאותו וקוס וצדק צחתיכה ונלל שהיא לימות הריאה קרושה צכקשה על צצולת תצוהה זה היה ונעשה והערפתי דה"ל כוונתו דהייסין טניקצה וחזרה לאחוריה צצולת כוונתו כו"ש הפר"ה צק"מ ק"ו ואל צצולת שועל אלא שהנבחים העירו צדרכס וננהגס להכשיר . תו"מ סס אות ו ושה הכי זכות אבות ק"ו כד ק"י :

שרה הסרכה פוקלת צריאה עוף כונו צצהוה אלא שא"ל לצדוק אחרים דלא שכיחא . ככ"ה ג"ה ט"ו אות א ונח"צ אות ה עכ"ה ק"ו יח אות ד :

שרו אם נוללח סרכה צריאה עוף כונו שצרכה ללעוה כשרה אבל אם כרכה ללד פנים טרפה וי"מ אין לחננו זקוקין לצדוק אלא צצהוה ומה . ונח"צ אות ו ושה הכש"צ עכ"ה סס לצ"ש ק"ו לה אות ויה וק"ו על סק"ג פ"ד ק"ו לה סק"ו צ"ל ח"ה קומץ לה צחק"ה סק"צ :

שרז סרכה שאינה צריאה רק צבאר וקומות שנקובתן צנושה צצוקה לוקוס אחר או שצצוקה לוקוס אחר צלא סרכה לריכה צדיקה דהיינו שנופרידין אותה וצדוקין אותה צריאה שאם יש צה נקב ונע"לע ונעריפין ואם לא נולל צה נקב ונכשירין ואפ"ו צדיעצד ונככח הצדיקה . לצ"ש סק"רע . והגם דהלצ"ש ונלריך הפ"ו לחננו וננהגינו להכשיר אפ"ו צלא הפ"ו אחר הצדיקה . ועיין לקמן ק"ו וצ אות ז :

דיני תר"ל לסי' טל

א ק"מ וקרי רעותא וכן סרכל ונו"מלנו צחותה אונה היא כס"ת . צ"ל צדיכי תר"ל אות א ועיין לעיל סעיף ח :

ב לדוליס הנולים צטפולי ריאה . לעיל אות קלה :

ג סרכה ונח"לח וצועה תחתי . לעיל אות קז :

ד ואם היו צו צעות קטויות ואין ציינים חצ"ו או יש תחת הסרכה ונראה פקולה . לעיל אות

דיני תר"ל רסימן טר

אות קט :
 קרכה ונח"לח ותחת הקרכה האו יש וקוס הטום : לעיל אות קט :
 אס יש צועה גדולה וקרכה חללה : לעיל אות עב :
 קרכה ונח"לח ונח"לח קרכה יולא ק"ת כחצנו לעיל אות פז דכשרה ולא וקרי רעותא
 לענין טילטרק לשאר רעותא : ז"ל קס אות ה :
 קרכה זו הכפולה טיולח וקרכה דבין החתוכים חזרה ונדבקה להקרכה עלוה : לעיל
 אות פט :
 אס קרכה זו חזרה ונדבקה באו וצו אונות : לעיל אות ל :
 ק"ת טיולח ונתוך קרכה דבוקה ונח"לח וקרכה הכו קס"ח ונח"לח יולח ונתוך הכועה
 לעיל אות לב :
 אס יולא ק"ת וקרום שקורין טי"לח : לעיל אות פא :
 אס יש תחת הקרום הכו צועה או שאר רעותא : לעיל אות פג :
 אס נכתב אס היא צבצ או בחתוך ויש קס עוד רעותא אחרת כגון צועה : לעיל אות לו :
 צטר צלוי דונכטריין לעיל ויש תחתיו עוד רעותא : לעיל אות טטו :
 אס נוולא על הריאה עליהם ליחה ונח"לח טלופוריק שלריך לצדוק אחר נקצים וגם
 אס צדק ולא עלא קס נקצים וצו רעותא וקרי ואס יש תחתיו רעותא אחרת הו
 הר"ל וטרפה : לצ"ש קק"קיעי ז"ל קס אות ז' קוונן צדין הר"ל אות ש קע"ף קלה :
 ויחו אס כשהכניס הטצה ידו לצדוק הריאה הרגיש ק"ס לחה הכו שקורין טלופוריק
 וכשהוליא הריאה לחון לצדוק אחר נקצים הלכה הליחה הכו ולא עלאה לא וקרי
 רעותא ואינו ונלטרק לתר"ל . כן אחר הו נקיס הלוי (ז"ל) :

ה
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז

סימן מ

א סעי' א הלכ יש לו גו חללים ניקצ לאו וחס טרפה וכו' . הגס לו וכן ז"ל הוא
 לו הטור ז"ל שכתב גו חללים אונס רשעי כחצ וז"ל חלל קטן הרבה חללים
 קטנים יש לו קצבי עכ"ל וכי"כ הר"ן ז"ל וכתב הכ"ה הג"ה אה"כ ופי' צדק ויוונה
 דהלכ יש לו חלל גדול והוא ק"ס הלכ וולד שואל וכו' יש חלל קטן וונו וולד יעין יש לו חלל
 או קטן וקטל שואל אלח שחלל הזה אינו יורד עד לוונה אלח ומתפלל ונכנס לחלל הגדול
 האולעי וכן ראיתי צע"י עכ"ל הכ"ה ז"ל . ולענין דיכא י"ל דאנו אין לנו אלח דברי וכן
 ז"ל דאין גרפות רק בגו חללים ונש"ו קק"ח . וי"ל דלכל חלל טרפה וגם לאלו חללים הקטנים
 הפתוחים לאלו הגו טרפה : פרי"ת קק"ח . וכן כחא ונושנעות שו"ג קק"ח וק"ע קק"ח
 ובג"ה קק"ח וכתב בג"ה קס טכן פסק הרא"ש בחלק השמות ק"ו ו' ויש להחזיר כיון
 דגם הנוש"ו שוכטיר הניה אח"ך צ"ע :
ב קס אלל אס שוונן הלכ עלונו קותמו כשר . הגס וי"ל דלא ויהי קתינות ש"הל וכו' .
 העיקר הוא בקו רעו"ח ז"ל דאפילו ש"הל עלונו אינו קותם ודלא כסו וכן ז"ל דונכטיר .
 ר"ו קק"ב ט"ך קק"ב כח"ה הג"ה אה"כ פרי"ת קק"ח זל"י קק"ב טפ"ד קק"ב
 פליתי קק"ב טע"ה קק"ב ונח"לח אות א ע"ה אות א ע"ה ק"ו יע אות א ז"ל אות א ז"ש
 אות א תו"ו ק"ו ק"ה אות ג . וי"ל דכ"ה יש להקל : פרי"ת קק"ב ז"ל קק"ד חכ"א כלל
 י' אות א ונראה דבטעת טדק ולורך גדול יש לקוון על הנוקלין בהפ"ו :
ג כתב הפליתי ז"ל דכ"ה הוא צצטוה אלל ש"הל דהעוף כיון דרך הוא קותם : פליתי
 קק"ב והודה אליו הנוש"ו קק"ב ובש"פ קק"ב כתב וי"ל ובע"ף הנוקיל צצ"הל לא
 הפסיד כו"ש צווש"ו דקות דרך הוא עכ"ל וכן העתיק דבריו הצ"ל בחק"ה אות א
 וכ"כ הנוק"ו אות א :
ד לובן ע"ג הלכ קס קוונן פסק ונכס וקפס לחללו הגס דהוי ק"ס לחקל וצ"ו הו"ל
 קי

קי חקרין ידיעה וטרפה : דע"ף ק"ף קק"ח :
ה סעי' ב ניקצ ולא הגיע לחללו וכו' כשרה וכו' אפי' ניקצ נקצ ופולס וולד ללד ולא
 ניקצ לחלל דהיינו צעצו של לב או לוונה וון החללים כשרה : הר"ן
 ז"ל צפ"חצ צונטת חלו כשרות ניקצ הלכ ולא לבית הללו עי"ש ז"ל אות ג ט"ך קק"ב
 כח"ה הג"ה קק"ב פרי"ת קק"ב כתי קק"ב טפ"ד קק"ב זל"י קק"ב חכ"א קס אות א
 ז"ל קק"ה ז"ל קס צעו"ו קק"ב עכ"ה קס אות ח תו"ו קס אות ד :
 כחצ וק"ו קע"ו צ' ח"ל פעס או צא לפני לב וולא וקרות וקפס אס ופולס הקלקול
 לחלל ונכרתי וי"ש הר"ה ספר הכחרי טהלכ ונרוב צריאותו וכל האיברים ולחזוק הרגשתו
 ודחה וועליו כל ליחה שוולה חרה ואין ויחה לליחה להטעב שחיה וי"ת עי"ש ונאורתי
 לשואל שאין זה לב האונתי כי לפי דברי הכחרי שאין ללב טייכות ונרקה ויבוקס הדבר ויולא הלכ
 צעוף צריא חילס חס העוקלקל סיה רק דבר וי"ת והכשרתי ע"פי גאמר השואל שזה היתרת וולא
 רק בחלל ולא סיה דבוק לכן אין להחזיק רעותא שווא סיה דבוק צוקוס הלכ ויהיחר כנעול דני
 עכ"ל ור"ל טאס סיה דבוק הו"ל צו לצבות וכחצנו לקונן צאות עו טאס נעלא צו לצבות
 ואו וחס לקוי טרפה :
ז אפי' נחמד וונוו חתיכה ולא הגיע לחלל כשרה : ע"ה אות ג' ודלא כה"י יש הו"ח
 צצ"ר פו וו ק"ו ד טהטריף ז"ל אות ח הו"ו קס אות ו ע"ה קס אות י ובכפרו טפ"ח אות א :
ח קס ואס צקון או צונחט טרפה : הש"ך טרחה וקוס לק"ו ונע וסס נאמר דאס קפס ע"י
 חולי או קון כשרה ונשוס ק"ס והגאון טפ"ד קק"ד דחה דבריו וצעו"ה כשנביע לק"ו
 ונע צצ"ר זה הדין צק"ד :
ט סעי' ג נוולא וחס צלכ וכו' טרפה הגס ויחו אס לא נוולא וכו' כגרעין של חוורה
 כשרה : ונחגיבו כיון שנוולא וחס צכל וקוס טיהיה צלכ צין צקופון צין
 צכל וקוס טרפה יען דלא חתירו וחילקו אלח כגרעין של חוורה וצונוניו לא יש וחס כוס ועל
 כן צכל גוולא טרפה זכ"כ טו"ב קק"י :
 אס נוולא עלס צהלל הלכ טכל לדדיו גקיס ואין צו חדוד כלל צקוס לד וולדדיו יש
 להכשיר : פרי"ת קק"ה חצ"ש ק"ף קק"ד חכ"א כלל י' קק"ב טע"ה קק"ח ז"ל אות
 ג ונח"לח אות ח ע"ה קס אות ד תו"ו ק"ו קס אות י ז"ל קק"ו ז"ל אות ד :
יא ואס נוולא עלס חקוע צעוצי צטר הלכ והוא דבוק הרבה עד שא"ח להפרידו ויכר טכך
 הוא וצבירתו העידו הקלצים טכן נוולא לפעמים צוין צהוה גסה והוא כוין ונמיני
 השוורים הגדולים שקורין צלשוניו ג'אנווס ויש להכשיר צאותו הוין וגם צכל וין צהוה טידענו
 טיולא צה עלס כך וצרי"ה , פרי"ת קס ונשט טער הטעים חצ"ש קס טע"ה קס זל"י קס
 עח"לח קס ובק"ח אות א ז"ל קס ז"ל קס תו"ו קס אות י ויא ע"ה קס וכן הצ"ו ונשט
 כרי הארץ ח"ד ק"ו ע ונשט הרי לח"ה כ"פ אות א צקופו :
יב וחס טנוולא חקוע צלכ אס יש היכר וצחון צדופן הללעית טידוע טצא חווחט ללד פנים יש
 לעיין אס חקוע וקלחו עדיין לדופן ולא עצר לחלל הלכ צקב ופולס אפי' קופה
 לצר כשרה ואפי' צונחט דקס : לח"ה ק"ף קק"ו ונשט רש"ל צסס הו"דכי :
יג סעי' ד קנה הלכ שהוא קנה שוונן וכו' . עי"ל ק"ו לד צש"ע קע"ו יוד צהגס
 וצדצ"נו קס אות ה שק"ה רגיל להיות צו נקצים קטנים וחס פיות
 הסאופנות דאורחיה הוא זכשרה עי"ש וחו דוקא צנקצים טצאו ונעלוס הוא דונכטירין אלל
 וחס וחס טנוולא קס טרפה : טו"ב קק"ח ע"ה ונשט השו"ב אות ז' ז"ל ונשט הכו :
יד סעי' ה כיעל הלכ וכו' טרפה : נוולא טני לצבות טרפה כן הוא צהדיא צש"ע לקוון
 ק"ו כ קע"ו צ ונשט טכל היחר כנעול דני : כח"ה הג"ה אה"כ יא ונשט
 דנש"ח וכהצ תו"ו קס אות עו ונשט הש"ב דהא דהצ"א דין זה וורינו הכ"ה ונשט דנש"ח
 ונשט דונעשה רצ ז"ל קק"ב ונש"ו קק"ב חכ"א כלל י' אות ח ע"ה ק"ו יע אות יג
 ז"ל ונשט השו"ב ז"ל אות ד כתי קק"ו :
טו אס נוולא טני לצבות והא' וחס לקוי אפי' טרפה : ע"ה קס אות יע :

כז אם נולדו בו לבנות ואם קרעוהו ולא נולדו בו שום חלל אלא גוש צער יש להטריף וקפץ ענייה עם ונשם הרי שפתי זהב שהניח זה בלמע על כן יש להחזיר :

כח אם הבן לבנות דבוקים בהחלתן או בטיפו יש להכשיר . ענייה עם ונשם הרי הכו :

כט ריבה או שפתחה בטון התכונות להוליא בני עיניה והחחול היה עם ולא נולדה לב לתכונות הכו בשדה דהליטן שאכלו החחול ודוקא שהחחול היה עוונד עם דליכא למחלי בו אכל אם אין עם החול נרפס . בלמי קק"ט ונשם פנים וואירות ודלא כש"ת חו לבי ק"י עד כתי קק"ט ונש"ט עם חכ"א עם אות ה זר"א אות לב ענייה עם אות יד תוי"ז עם אות יד בל"י בת"ק קק"ד זכ"ש אות ו ש"ש קוף אות ג ורנ"ו זה הד"ן ונח"צ אות נ :

ל ואם איכא בו עדים או אפי' אם יש עד או שכיוון ודקדק ונחלת הפתיחה לראות אם יש לב ולא נולד דיש להטריף . ונח"צ אות ד ונשם שאלה יע"צ ח"א ק"י קבו תוי"ז עם :

לא לאו דוקא החול אלא ה"ה התכונות או שהיתה עומדת אלל האשה צעשה שפתחה התכונות ונח"צ אות האשה דלולי הלב נשונע ויורה צעשה שפתחה התכונות יש להכשיר דכל שיש לתלות הגם דלא היה עם החול יש להקל . דע"ק קק"ג :

לב אם יועל הלב וצנוקו נולד חתיכת צער קטן וחיתר הלב אין לו כלל רק חולל צפנים קלה כדמות הלב אין זה נשלים חסרות הלב ונרפס . פלתי אות ד בל"י בתק"ה עם ורנ"ה ונח"צ אות ג קוונן דדיני שחר טרפות כלל ה אות א :

לג כב סעי' ו יש ווי שאונר דאם ש"הל דבוק וכו' . לפי קו ונ"ל עיירי הכא צנוקו נרפס הלב . ב"ה נ"י קק"ה פרי"א קק"ז פרי"א קק"ו זכ"ש קק"ג ונש"ט קק"ה בל"י אות ה תוי"ז עם אות יו חכ"א עם אות ז ענייה עם אות יא :

לד עם ואם נולד עם או צעווי הלב קו"ד חקור וא"לל אם נולד צחללו . פ"ו אם נולד צעווי הלב ולא נחשט עד לחללו נרפס וא"לל אם נולד צעווי הלב ונחשט עד לחללו שהיה נרפס זהו פ"ו דברי ונ"ל . ש"ך קק"ה כנ"הג ג"מ"י אות י בל"י קק"ב בל"י עם . אכל דם צחלל לא נועלה ולא נוריד דכל לב יש דם צחללו וכשר . ש"ך עם . וייהו אם יש צחלל רופס הנכה כמו נלכר הדם שזה יש להכיר ולהצחין אפי' צפנים ונש"ט נרפס . שפ"ד קק"ה פרי"א קק"ט בל"י עם זכ"ש קק"טו בל"י צעווי"ז קק"ג :

לה הגם דיש לחזקוים ז"ל דגונגו על קו ינ"ש דהיא קו ראב"ה ז"ל וק"ל דיש להכשיר וגם יש הרבה לחזקוים ז"ל הפר"ח קק"ו והכתי קק"ז והכח"א עם אות ז התירו צהפ"ו אנו אין לנו אלא דברי ונ"ל ואין להקל . כ"כ הרבה ונח"צ אות ז :

לו הגם נלכר הדם וכו' הרי הוא כקו"ד ונרפס . דוקא אם נולד עם על הלב רעותא וצחוק וגם צעווי הלב קו"ד זהו שאונרין לעיל דסוף חקור אכל אם הלכותא אין כיכרת אלא צנוקים שהיתה דבוקה לשונן הנרפס ולפנים בלב אין כיכר שום רעותא כלל יש להכשיר לכ"ע . ענייה עם אות יז תוי"ז עם אות כג :

לז אם שונן הלב הכו לא היה דבוק ללב ונולד קו"ד לרור צעווי הצער ולא הגיע לחלל יש להכשיר . שו"ב אות ד ונשם ונח"רי פיכטו ז"ל ענייה עם אות נ"ו ועי"ש טכ"ח שודברי הכנ"הג לא נשונע הכי . ונ"ש העיקר כו"ש דכשרה דעיקר דברי ראב"ה ז"ל הרבה ונן האחרונים פליגי עליה והקגי לן לחוש לדבריו אכל בל"י דל"י דכשרה ועי' צוח"צ אות ו שהצטנו לעיל זר"א אות ד כהז הנשם לפי שהם צו רעותות נשונע דאם רעותא או דהיינו דם לרור והשונן אינו דבוק בל"י כשרה :

לח קו"ד הכו צכ"ו היינו נשונות אודם לרור צעווי הצער אכל האדים הצער לחוד אינו נזק . שפ"ד ק"י ונ"ו קק"ו ונשם שו"ת חוט השני ק"י קטו ונח"צ אות ה ענייה עם אות יח . יע"י לקונן ק"י נח"א אות לח :

לח נעשה בלב תכונות או שהיה עליו כק"י נולד וי"ס והלב כולו צחוק וקלפוטו ודקו"ט ולא היה בו קצו וזה כשר . ונח"רי"ש ב"ק ערך לחם פרי"ח קוף קק"ה זכ"ש קוף קק"י ענייה קק"ה חכ"א עם אות ד תוי"ז עם אות יח בל"י אות ה והיינו דוקא שהכשיר היה קתום וכל לב דליכא לנחשט שהניח הללו צאו דרך השטע אכל אם אינו קתום ויש לחוש שצאו

שצאו אלו הניס דרך הטעו אין להכשיר אלא צהפ"ו ואחר צדיקת כל האצרים . נח"צ אות ז . ואם לא היה רק כק"י בלי וי"ס כשרה אם הלב שלם וכל לב . שפ"ד קק"ה ונח"צ עם ענייה עם אות ה זכ"ש אות ה . ויש גירסא אחרת צוח"רי"ש ז"ל שכתוב והלב בל"י צחוק וזהו ג"ו השו"ב הביאו הרב ז"ל ולכ"ך שאחר שיקיר הצער בל"י לכ"ך שהיה הצער ששאר צער שלם ויפה . ז"ל ונשם השו"ב נח"ו צ ועי"ן ענייה קק"ח :

מ אם נולד הלב ירוק צהננה או צעוף עי"ן לקונן ק"י בן אות יא :

מ לב שיקצ לחללו ונפנים ע"י חולי ועור הלב נצחין וכל לדדיו שלם קלא יקצ ככתוב דינו לקונן צקיון וג ב"ק :

מא אם נולד הלב נקוב ונח"צ שנתחלת צריחתו כך כצ"ח נרפס . ענייה עם אות כח ונשם הרב ל"ל ק"י ע"א :

מב אווה שהעור שלה שלם ונח"צ והעלם האולעי שקירין צוליק נחלק לשנים צרוה צלצעים ונראה ונשם הלב והכ"ד והיה נראה שכן הוא ונחלת צריחתו כשרה . נכ"י כלל לב אות יא ונשם הרי ל"ל ענייה עם אות כח ונשם הכו :

מג צועה ונראה ליהם שנואלת בלב או צחוק הלב וצדקו צקנה הלב וצחלל הלב ולא היה צו שום רעותא ונעשה היה צע"ה"ק ה"ה"צ והכשירוים רבני נח"א . תוי"ז עם אות י"ו ונשם הרי פרי הארץ ק"י יוד ענייה עם אות כד ונשם הכו ז"ל ונשם השו"ב נח"ו ה :

מד נולד על הלב צין אצויו תוספת כמו אונס והיו צו שנים או רק קלה וא"ו קשה מאלד והלב לא נשחנה והשונן שעליו לא לקה וקרעו הלב לשנים ולא נולד צו שום קצב וקלפו הצער צפנים עד שהגיעו לנוקים האטום ונולד צער חי וא"ו קרעו האטום וילא נענו ליהם ירוקה כשרה . ענייה עם אות ו ונשם הרשב"ן ב"ק י"ש :

מה נעשה שאירע צחללו"ק יע"א בלב צהננה גסה שנואל עם צועה הכיכרת ונ"ל"ע ונן החלל ולחוק אלא שללל היה קרום צער ע"ג הצועה ונולד חוק היה מגולה והכשירוים ונעשה דלא אשכחן צועה אלא צריחה אם נחוש לק"י רש"ל ז"ל האיכא צער תחתיה שלם . תוי"ז עם אות כ ונשם השו"ב ק"י לו נח"ו יו ונח"ה הרב ז"ל וכן צ"א נעשה ליד עזחי עירנו הי"ו והכשירו :

מו עוד אירע נעשה בלב צהננה גסה שהיה צועה גדולה כיכרת ונ"ל"ע ונולד הלל הלב היתה כל הצועה נשונת צחוק צער הלב רק שיעור ז"ו או היה לבן שהיה נראה שהיא קרום הצועה וכלו להנדיפה דהויא כניקצ ואח"ך קרעו הצועה וקלפו קרום הצועה ונשאר החתיו עוד קרום דק על צער הלב והכשירוהו דלא הגיע לחלל קרינן צ"ה . תוי"ז עם אות כח ונשם השו"ב עם ונ"כ רנ"ה הרב ז"ל :

סימן מא

א כע"י א יעל הכ"ד נרפס . אפי' שנשחרה הנורה דבוקה בגידי הכ"ד וקנאפנות נרפס . תי"ק דף נ"ז ד"ה יקצ הלב פרי"ח קק"א ח"ה קק"א כתי קק"א חכ"א כלל יז אות ט שפ"ד קק"א ענייה קק"א זכ"ש קק"א בל"י קק"א לח"ה קק"א בל"י צעווי"ז קק"א זכ"ש אות א :

ב גם א"כ נשתייר כזית צנוקים ונ"ה וכו' . צנוקים ונ"ה היינו צנוקים שהנדה חיה ויולד צרעה ונח"צ והיינו צנוקים תלייתה ככ"ד ודלא כאל"ו ק"י תי שפ"ו כזית צמ"ו היינו כנגד הנדה דלא הובא פ"ו זה צטום פוסק . וק"ו קק"ב וכ"כ רש"י ז"ל צחולין דף נ"ו ע"א סוף ד"ה ונעביל ליה עי"ש ונ"ש צפוקים ג"ה"ק קק"א :

ג עם וכזית צנוקים חיותא שהיא תלוי צו וכו' . צענין צמ"ח יש צו פ"ו שפ"ו הא"ו צנוקים דצקותו צכליות והפ"ו הצ"ו צנוקים דצקותו צנרפס והפוקקים ז"ל פליגי צ"ה יש שפסקו כפ"ו הא"ו ויש שפסקו כפ"ו הצ"ו ולכן לל"ח יד"י כל הדעות צענין ג"ו זיתים כזית צנוקים ונ"ה וכזית צנוקים תלייתה כזית צנוקים תלייתה צנרפס . א"ה"ה תוי"ז כלל פ"ו ד"ן יח פרי"ח

כשאר באו זיתים הללו כשיעור חלי צילם אפי' אם נשאר כשליש צילם נרפס :
כד אם צבגה ניווק הכבד וכו' נרפס אע"פ שנתתיירו צו זיתים וכו' זהו קי' הכוקח
 לשי' הצבת וכן ומוזרם ז"ל ומונן צב"י דהם דברי הכוקח ופסק להכשיר אם נשתיירו
 צו זיתים הללו והעיקר כדברי וכן ז"ל דאם נשתיירו גו' זיתים לדין כשרה ומה גם דדברי
 הכוקח נמי יש לפקדם כן דהא דלוקר בלא נשתיירו הזיתים אצל אם נשתיירו הזיתים כשרה
 והכי נקטינן . ע"ז קק"ב וכן הביא גם נשט' ו"ב ק"ו כה ש"ך קק"ד והביא גם זכ"ן ק"ו
 הו"ח ולה"ה פרי"ח קק"ה פרי"ח קק"ו הצ"ח קק"ז הל"פ אות ג סב"ד קק"ד ע"ה קק"ו
 שו"ב קק"ו ומה"ב אות יא ושכן ק"ו הב"ש ונכ"י ונש"ל ונש"ד ומה"ש מפלג ומה"ג רבנים
 עשו נעשה להחיר ע"ש צמח"ב זר"ה גם אות ק צב"ח קק"י צ"ל גם אות ל הו"ז גם
 אות י קונ"ץ גם אות ג צב"ש אות ג :
כה ואם ניווקו הזיתים והשאר צריא באופן שלא נשאר בעוקם ומה"ה זיתים צריאים
 אלא כל כדת מהם ניווקו ע"ה לשי' ערכה כד"ן ניעלו הזיתים והשאר קיים *
 מה"ב אות יב :
כו כבד גדול וגם ונולא שהוא כפוח כשרה ללא גרע מנימוק ודלא כנוורה או שהעריף *
 מה"ב אות יב נשט' שאלה יעצ"ן ח"ב ק"ו נח צב"ש אות ח פת"ח קק"ג וק"י אפי' *
 אם היה הכפ"י גם בעוקם צו הזיתים כשר הו"ז גם אות כב :
כז אם יש צועות וטרי צב"ד צו"ה ונ"ה יש להכשיר * מה"ב אות כה ע"ש שו"ח
 הרמ"ה ק"ו ג ע"ש * וכן כבד מליאה למהים לצנים קשים מצחון ומצפנים ושאר הכשר
 אדום אך כשר הכבד כולו היה כנוצט מראה שאר כבדים כשרה * מה"ב אות יד נשט' שאלה
 יעצ"ן גם ק"ו נע צב"ש אות י הו"ז גם אות ז וק"י דסגס דהזר"ה ק"ו ו לצו נשט' ע"ן
 להכי עיקרי הד"ק ק"ו ד קע"י ד דהכ"ס להכשיר צופי ועוד להגם דהכי גור אריה נשט' *
 צוה יש לקמוך על המוקלין והכי נקטינן ע"ש צמח"ב פת"ח קק"ג * ואם כל הכו"ה הוא
 צועה גדולה ולא נשאר מונו כלום יש להעריף :
כח לפעמים בא הכבד כולה מליאה אצטצועות ונימוק כולה צושט"ש היד הא ודאי כל שלא
 נשאר זיתים שלמים נרפס לח"ן אלו צקיא"ס צב"ב כהרופא גירור ופשוט הוא * ספ"ד
 קק"ד * והגם ש"ש מן האחרונים שהצ"ו דברי הספ"ד שהוא פליג על המוקלין ואוקר צועות
 ח"ן צדי"ן ק"ל שא"ן דברי מורים כן אלא שהעיקר הוא שהעריף נשט' דנימוק צושט"ש היד ועוד
 ק"י שא"ן אלו צקיא"ס צב"ב כהרופא גוררו ונשט' דאם הכבד הוא צריא ויש צו צועות דכשר :
כט גם צבגה י"ה כבד עקשה כא"ן נרפס והוא שלא נשתיירו צה צו זיתים וכו' * ומונן
 ז"ל צב"י ק"ל דכשר אפי' אם נתקשה עוקם הצו זיתים ע"ש ומה"ה או לצת הלוקר
 יש לפקל כפי וכן ז"ל * ש"ך קק"ה פרי"ח קק"ו כנ"ה הצ"י אות יב פליתי קק"ו ע"ה
 קק"ז צל"י קק"ד זר"ה גם אות קא הכ"ה גם אות יא צב"ח קק"ה * והו"ז גם אות יא
 פת"ח אפי' בלא הפ"ה כפי וכן ז"ל ע"ש וא"ן נפקותא צוה לכל הצהויות שלנו הוי הפ"ה
 ואפי' כל גוי נשט' הגאב"ה כו"ש לעיל בצוה מוקמות ועל כן יש להחיר :
ל סעי' ד החליע הכבד אפי' צו"ה וכו' כשרה * ואפי' ניכל כל הכבד ולא נשתיייר רק
 הזיתים אלו הזיתים החליעו כשרה * ע"ז קק"ג * ונ"ה צע"ן שישאלו כו"ה
 צו"ה והו"ה לצד ומה"ה קבז הכולעים * ש"ך קק"ו פרי"ח קק"ו כריה קק"ו חכ"ה גם
 אות יב ע"ה קק"ה זר"ה אות קצ הו"ז גם אות יב צב"ח קק"ב :
לא כבד שהחליע והיתה נפוחה וראו ש"ש לרוך גו' זיתים ונל"ד נקצ' החולעים אפי' יש
 להעריף דלמורינן הא דרוא"ן עכ"ה ש"ש גו' זיתים היינו נשט' הנפחה מהגדל הכבד
 ואלו לא היה גם כפיהם לא היה עולה לשיעור גו' זיתים על כן יש להעריף :
לב כבד שהחולעים וקודם שראו א"ש יש גו' זיתים שליו"ס נל"ד הכבד יש לאקור
 אפי' צב"ה * דע"ק קק"ז וק"ו ק"ו קק"ב :
לג כבד שהחליע הגם שא"ן הצהוה נרפס כבד ו"ה הכבד אקור לאוכלו א"ש לא ידקרו
 או עושה מן החולעים כו"ש וכן ז"ל לקמ"ן ק"י פד קע"י יו' * הו"ז ק"ו גם ק"ו
 אות

אות יב * וע"ן צב"ג וכו' צ ככתב דהכל חלוי צו"ה העיר ש"ש עוקם ונרפס שהוא מהגדל
 חולעים כגון שאלוקי יע"ה שונדלים חולעים כבד הכבד ויש עיירות אחרות כגון אלד"רבי
 ולהר"ק וכו' ואלא שרפס כלם אינם מוגדלים חולעים וע"כ מה"ה ע"י צב"ה והוא יפשוט
 על ידי ונרפס העיר :
לד סעי' ה נעקר הכבד וכו' ונעורה צורפסיתון וכו' * הנה וכן ז"ל צב"י צרי"ש
 ק"י כהצ שהעיקר כפי' הראשון דרש"י דהיינו שהיא נעורה ודוקה חחת
 הכליות ולפ"ו ו"ש ככ"ן נעקר הכבד וכו' ונעורה צורפסיתון היינו דנעקרה כולה מוקם
 הכליות ונעורה נעט' צורפסא כשרה כ"כ הגאון פרי"ח צרי"ש ק"ו קק"ה וכ"ש גם נעקרה
 מוקם צורפסא ומוקם הכליות ונעורה עדין דלפ"ו הראשון כשרה ומה שנתפסק הו"ה קק"ה
 הוא לפוקס כפי' הצו דמוקם חיותא הוא מוקם דצוקתא צורפסא אם נעקרה כולה וכן
 הטרפס ורק נשאר דצוקה ככליות ו"ה דינה ע"ש * והגאון וק"ו פשוט לה דכשרה דכו"ה
 לז"ד מוקם חיותא הוא דצוק צורפסא ח"ך דנפרד הדצוק כיון דהכבד גופה שלמה גם כשרה
 היא ומצורת עדין ככליות ע"ש * ואחר הו"ה זהו עיקר פסק הו"ה כיון שהגוי אורה
 ונעורה צורפסיתון א"כ אי אמרינן גם לפ"ו הצו אם נעקרה כולה מן הטרפס וכו' דכשרה
 אם לא דצב"ה לפ"ו האו דנ"ה ככליות קאמר אם נעקרה מן הכליות ונעורה צורפסא כשרה
 אצל לפ"ו הצו דנ"ה הוא מוקם דצוקתא צורפסא וקא מצביא לה לגוי אם נעורה נעט' מעט
 אינא לך דאם נעקרה כולה מן הטרפס דנרפס ול"ע :
לה לפעמים נולא כבד של כבש לקוי והפך לל"ן וכשלו"ן אוחו נופל הלחי הלחי יש
 לאקור ולהעריף כיון דנפל הלחי הלחי מוקיבת חולי שחין רע שרגילין להנולא כבצ"ס
 ונח"ס צה * ספ"ד קק"י נא צקוף קק"ה ומה"ב קק"י נא אות כ צס הספ"ד הו"ז גם
 אות יב צב"ש אות כו * וכן צוה הסנה צנדינהו בגדלד יע"ה נחחדש חולי כבצ"ס שו"ה
 מחנהו וכשלו"ן הכבד יהיה נשט' והיה ל"ס ועצמי עירנו ה"ו כשרוא"ן כבד כה וידע"ן
 צב"ר שהוא מואותן שזכנו שנוס כשלו"ן אוחו ונעריפין אוחו :
לו סעי' ו נחט שנוולא כבד וכו' ושיעור גסה כשיעור גרעין של חונרה * לא נל"ד
 צדין זה יע"ן שצו"ה ל"א נולא נחט כגרעין ש"ח וא"כ לע"ן דינא צין אם הנחט
 גדולה צין קטנה צין קופא לצר צין קופא לגיו צין אם הוא ומה"ה שחופרין צהס הנשים
 ב"ש חוד צב"ש העב ליכנס צו החוט (שקורין צערי"ז אצ"ר) צין אוחס * נחט"ס שהנשים
 נשחטות צהן שראשן עגול (שקורין צערי"ז דכח"ס) ככל ע"ן מטרפ"ן ואפי' הנחט"ס
 שחופר"ס צהס השקים הם נוקצים צלד טעב ונרפס והכי נקטינן * כן כתבו כל האחרונים
 ז"ל הו"ז גם אות ל :
לז אם נולא כבד גרעין ש"ח כשרה ואם הוא גרעין של זית נרפס * פרי"ח קק"ה
 לח"ה קק"ו וק"ו קק"ז :
לח נחט שנוולא החוב צחתיכס או מהמלע"ת הכבד לאחר שללואו וצלו"ה יש לאקור
 הצהוה * פרי"ח גם הצ"ש סוף קק"י ע"ה קק"י ספ"ד קק"י זכ"י שלמים אות
 יד הו"ז גם אות לז :
לט ולע"ן הכלים שנתצטל צה זה הכבד או הצב"ר של אותה צהוה עותר להשחוט צהס
 לכת"ה כשא"ן הכלים צבי יומן * פרי"ח גם ע"ה אות ו ויתכן דכן נועט דעת הספ"ד
 קק"ד צקופו הגם שהיה צל"ע צב"ש גם נשט' צב"ר :
מ ואם הנחט לא נחט כולו אלא קלת נמנו צחלו"ה של הכבד וא"ן גם ש"ס חלודה צמח"ה
 ולא ש"ס דעותא צחתיכס כגון חלודה או שני נראה או דס לכור יש להכשיר צספ"ה
 וצחתי"ה על זה שא"ה נחט"ס דלמורינן ע"ה שחעסקות הדחה וצטול ונחט"ס שעל הא"ה
 חלי"ן שנתחצב מוחה אחר שחט"ה ומותר צספ"ה * הצ"ש גם ע"ה גם אות כה :
מא גם אם נחעסקה הא"ה שנתצטל צמח"ה וכו' צו צע"ן שנוכל לוור שח"ה צח"ה
 הנחט צח"ה לאח"ש יש להכשיר צספ"ה וקעודת מ"ה * הכ"ה כלל כה אות כ ע"ה *
 כנרפס הכו"ה קק"ה :

סב אם נולדו בו נדפסים כשרה ולא אמרין כל יתר כנטול דמי נקיס דאין פקולו נחיות עלונו . פרי"ח קק"ט זכ"א אוח קה טע"ה קק"טו זכ"ח קק"כב תו"ז עס אוח יא זכ"ט אוח כא . חונס התצ"ט צק"ו לה אוח מו נשוע נדצריו שאקור וכן ער"ה אוח ה אקר . וי"ו קק"ד צק"ו לה קק"יד גבי צו כיסיה התי"ר בהש"ג וה"כ דכוותה כוונ"ה הפרי"ח וכן הספ"ד קק"ט התי"ר בהש"ג . ונשום דכחצנו לעיל דלגבי דין כולוהו הוי הפ"טו א"כ יש להכשיר : **סג** אם נולד נעוהא צטרפס אלד קסוה כנגד הכבד ולא הספיק לצודקו אם היה נקב פשוט או לא ונאצד או נקרב צאופן שאינו יכול לעמוד על צדיקתו יש להכשיר . וק"ס דצרי בה"ב פס דצרי קבלה והוי ספק או ואקור . אלד אם כרעותא סיחה צטרפס צלד שאינו כנגד הכבד ולא הספיק לצודקו עד כאלצד יש להכשיר ונעס ק"ס קו אם הו כוונ"ד דוקא צלד הכבד טרפה והכא כשרה ואת"ל דהו כוונ"ד דככל לד טרפה טעמא לא היה הנקב פשוט ועל כן יש להכשיר . כן נולדו והש"ג ונח"ו הביאו תו"ז עס אוח יב ע"ש והגם דנשוע נדצריו עס דהש"ג הכשיר בכל גוונא אכן ויראי כולא אכן דאף הכונהב הב"ה אוח יא יחב סהר"ט צב"א ז"ל חולק על דצרי בה"ב וק"ס שארית יהודה ו"ו לא החליט הדבר צאופן דאין ק"ל דצד"ן זס לא עזדין ק"ס לגבי בה"ב ועל כן העיקר כוונ"ה :

סד עס בהגה ואס נקרב טרפס הכבד לצ"ה יס לצדוק צכ"ס וכו' . דין זה יס צו מחלוקת רבות ונכתוב ויה טהעלינו עס חכמי הישיבה הי"ו לענין דינא . אם חפס דלא נלא ונחט כלל לא תחוב ולא נונח ואפ"י צפרס לא נולד זהו כשר לגומי אפ"י בהפקד ונעט דלא כהרצ פנים ואליות טהמורי . כן נשוע נהרו ל"ל והפרי"ח קק"טו דדוקא אם תחובה אלד צוונח ואינו תחוב כשר וכ"ש אם חפס ולא נולד דכשר . זכ"א אוח ק"א וכן נשוע ונחצוה חוט השני ק"ו קט כפי וס טהצ"או ונש"ו ספ"ד צק"ד סק"ו כוונ"ה י"ד ונ"ה ק"ו הו ונ"ה ק"ו כז חכ"א עס קק"טו צ"ל ק"ו ונח ה"ג אוח ד צכ"ס קוונן כלל ו אוח עו זכ"ט אוח טו"ב תו"ז ק"ו קב אוח יח זכ"ח סוף אוח כו וכן ונחגיבו :

סה ואס חפס ולא נולד ונחט אלד נולדו כנגדו נקב צכ"ס או צצית הכוסות י"א דאקור אף אם לא ניקב ונע"לע . צ"ח יעקב הביאו ונח"ב אוח חי כוונ"ה חניכ"א ח"ד קק"י וזו זכ"ט עס תו"ז עס אוח טו"ב . וי"א דאס היא קרבה צלד ונכה אם לא ניקב ונע"לע כשרה אף טצפנים ואלד נקב טונון וול הסרבה טצחון לריך לצדוק ונצפנים ע"י חתוך צצכ"ן חד עד סוף כלות הנקב ואס אינו נגיב לחון כשרה אף בהפקד ונעט דהולין טניקב ע"י חולי וכשרה ואס צגיה טנשאר יש טציל לצן עד חתוך טרפה אף אם לא יש נקב ונשום דהטצ"ל הכו" ונרה טניקב וחור ונחפ"א ועיין צצנווך . קוונן עס וכן ונחגיבו פה צגדלד יע"א טצודקין ע"י חתיכה צצכ"ן ואס לא ניקב ונע"לע כשרה :

סו וכן יש לפעוים ונע"ס כלל יוס נולד כונו דד קטן טועה לפנים תחת הסרבה וע"י טונקין הסרבה ונע"ג הכרס צכחה עס נולד נקב קטן ונצחון פונה אל תוך הדד ולפעוים ינולד דד או קטן כוה ונצפנים תחת הסרבה ולא ינולד עס קום נקב ולא קום נחט וצכל זה טרפה דכיון דנולד זה דד ונכחא מילתא דניקב ונע"לע ואין לד להכשיר והוא פשוט . תו"ז עס אוח כ :

סז ואס חפס ונולד ונחט תחוב צו אף שפי הונח אינו כנגד פי הסרבה או ע"ס טצ"ל ונחנח להסרבה טרפה אפילו בהפקד ונעט והטצ"ל הוא לצן טהולך צצנווך צצכ"ר הדופן . צפ"ד עס צ"ל עס תו"ז עס . והגם ע"ס ונכשירין צכ"ה"ג נש"ו יש להמנור :

סח ואס נולד ונחט צפרס יש להכשיר בהש"ג דוקא . כוונ"ה ונ"ה ק"ו יע צ"ל עס קוונן עס : **סט** עס בהגה טצודאי יש עס קון ונחט טניקב וכו' . וצדיקה זו לעיכ"ב ואס אינע טלא צדק הכרס יש להכשיר . ספ"ד עס ונ"י כלל פה אוח לא כוונ"ה עס וכו' אפ"י צצנחנח יסר"ל והש"ג והויק"ל צזס גס לצו צהוראה ונ"ו לגעור צו צנזיפה ע"ש וצוונח"ה י"ד ק"ו נח חכ"א עס צ"ל עס אוח ה קוונן עס צעטרון קק"כה :

ע סעי' ט נולד ונחט צטרפס ספק טרפה . פ"ו כוונן טכולה טנוונה ונכוסה צטרפס . טרישה ע"ו קק"י ט"ך קק"טו כוונ"ה הב"ה אוח יד פרי"ח קק"י לח"ה ס קק"י

קק"י טפ"ד קק"טו צל"י קק"י צכ"א כלל יז אוח יז הל"פ אוח ט טע"ה קק"טו זכ"ח קק"טו צ"ל עס אוח צ תו"ז ק"ו נח אוח יוד . וי"ל טנכנס לערפס צמוד טונח ולא ניקב טערפס אלד ככנס דרך טונפון דאס ניקב טערפס תפוק לי דטרפה ונעס דניקב כוונ"ה עס : **עא** ואין חלוק צנולד ונחט צטרפס צין קופ"א לגיו צין קופ"א לצר טרפס . צ"ח ט"ך עס כוונ"ה עס פרי"ח עס לח"ה עס ספ"ד עס זכ"א אוח ק"ב טע"ה עס זכ"ח עס זכ"ט אוח יח תו"ז עס :

עב אין הצדק לריך לצדוק צטרפס לראות אם יש צו נקב אם לאו דטונין ארובא . ע"ז עס כוונ"ה עס צל"י עס זכ"ח עס הל"פ סוף אוח ה לח"ה עס צ"ל עס צנו"ה קק"י . וכן ונחגיבו פה צגדלד יע"א זולת אם יש קרבה לכרס או קום נעוהא צדיקין : **עג סעי' י** נולדו צו כצדים וכו' טרפס וכו' . אפ"י אם אינע דצוקים זכ"א אלד כל או צפ"ע טרפה . טרישה צ"ח ט"ך קק"טו פרי"ח קק"יה ספ"ד קק"טו זכ"א אוח ק"ב ע"ה ע"ה ע"ה אוח י זכ"ט אוח יע צ"ל אוח ז עכ"ה עס אוח וו תו"ז קוונן עס אוח כד :

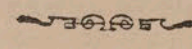
עד י"א דאס הכבד הצו צדוק לנעט ונע"ס ונרה ונחיתא כשרה דאינע אלד הלחולי כצד זכ"ר . ע"ז ק"ו נח ונעס רש"ל ט"ך עס ונעס הכו" הל"פ עס צל"י קק"ד חכ"א כלל יד קק"טו צ"ל עס . וי"א דטרפס . פרי"ח ק"ו נח קק"י צפ"ד קק"ד ק"ו כה לדעה רש"י דק"ל כוונ"ה כוונ"ה הג"צ אוח על תו"ז עס אוח כה . והעיקר כהו אחרונה . וצטעה הדחק כד"י עס צצנווך על סק"ו ראשונה ולהכשיר וכן תו"ז עס אוח כו הכשיר צצטעה הדחק ע"ש :

עז אפ"י צוויכס שאין להס נרה אם יש צו כצדים טרפה . ספ"ד קק"י עכ"ה עס אוח וו : אם נולדו צו כצדים ואו ונעס לק"ו טכולו דס או קשה כאלן וכדוונח טרפה דאין אוונריס דסלקוים כונאן דליחא דו"ו קודס טנלקית סיחה טרפה וא"ך חחור לכשרות . ספ"ד ק"ו ווד סוף קק"י ונח"ב אוח כ וק"יס והוא פשוט ונ"ל תו"ז עס אוח כז זכ"ט אוח כג . וי"ו כהצ דע"ה קק"י דלא טייך יתרת הכבד כי אם טהיחר הוא לורת כצד אלד אם חזותו ונרה טלא כצ"ח זה צחורת כצד אלד לריית דס צעלנח טנעשה צתוונה זו ע"י אינע חולי או קיצה יש להכשיר וכ"כ ונ"ה סוף קק"טו דאס אינע כחונות כצד לא אמרין יתרת כצד וכ"כ הונק"ו צק"י ווד קק"כד וצחנ"י טיה"א ונכח טגס הלקויה ונחחילתה טליומה היתה כשאר כצד דאל"כ י"ל ונחחלהה כך היתה כאלן או כולה דס ואין כאן כצד יתרה כלל עכ"ל ע"ש :

עח אכן טנולד כצד על צטוה טוון צצכ"ר הכבד כשרה לפי טעס ונחח"ה ונחח"ה הנאכל הירוד אל הכבד . ונח"ה טגס בהגותו פרי"ח סוף קק"יה לח"ה ספ"ד קק"י ונח"ו ה צל"י סוף קק"א ספ"ד סוף קק"ד זכ"א אוח לח ונח"ב אוח כג זכ"ח קק"כט עכ"ה אוח יז זכ"ט אוח כ תו"ז עס אוח לה . והי"ו דוקא אם לא ניכר דלחי ונעלנח אלד אם ניכר דנעלנח אחי טרפה . ספ"ד עס וק"יס ופשוט הוא עכ"ה עס :

עט תרנגולים הצאים ונארץ הודו ונ"ו להיות צהס כונו אצנים קענים ולצנים תוך הכבד והונרה ואוונריס טב"א ע"י טוונחגזים ע"ל נהגו להכשיר . ונח"ב אוח כד ונעס הרב ק"לנו סוף כלל פה עכ"ה עס תו"ז עס . וה"ה אם ינולד כן צתרנגולים טלנו ג"כ יש להכשיר . חכ"א כלל כא סוף אוח כז . ואנר חו נק"ס הל"י (ז"ל) דאס נולד אצן צמרה ונעילת לכונה רפואות כן ונלא צצפריס אח"ך ראינו טכ"כ זכ"ט קק"כב :

עפ ונעבה טנולד כיס או צחוך צצר הכבד וקרעוהו ונולד צו טצולת טועל וננקצ"ס כדרך טנולד צהוך הקרקצן טרפה . טער אפריס ק"ו נח פרי"ח צק"ו"א לח"ה ספ"ד קק"א צל"י סוף קק"א ספ"ד סוף קק"ד זכ"א אוח לו עכ"ה אוח עו זכ"ח קק"כט זכ"ט אוח עו צ"ל עס צחק"ה אוח ה תו"ז עס אוח כ :

והדר חזו ללא הוה צכצד יש להכשיר דהליכין פנעקרה המרה מן הכצד ונעלה עס צ"ע
ובכרה . שצווי ח"ב ק"ו וכן משמע וולי הפרי"ח קק"ד ונחצ"ר אוח יח נעס הכזו ונעס
הרצ ונחצ"ר פרא"ג כ"י ק"ו פא ונעס הכזו חג"ש קק"א שו"צ אוח צ נעס הכ"ד זכ"א
אוח ק"ך צ"ש אוח י עכ"ה עס אוח יז תו"ז עס אוח יז :

כח לפעמים יהיה שוון הרצה קוונך לורה ע"ג הכצד ולפעמים כנולח המרה צהוך השוון
הכזו ונח"ב אס לא כנולח המרה ונעמו השוון הכזו ונולח כ"י ע"ה דכל מקוונות
הקוונות לורה כגון קרקצן ועמול וצ"ע דש"רין אס נעמו ע"י זהו דנולח דשכ"ח דהשפך
הורה עליהם ונח"ב ה"ה צשוון הכזו ופשוט . וכ"כ דע"ק קק"ד ה"ל וצ"ל הנחול וניעיס
וקרקצן ושוון קצצטן אלו רואים ששכ"ח הרצה שחולח עס מרה ע"י :

כט אס לא היה ע"י צכצד כלל ולא צצ"ו וללו צ"ע והיה להס ע"י יש להכריף . פצט
יהודה עס ונחצ"ר אוח כ צ"ש עס עכ"ה עס :

ל אס לא היה ע"י צכצד כלל אצל נעמו הקרקצן והיה נר כלענה כברה . כ"כ וצ"ח
צ"ח ק"ו קל ש"ה עס אוח ו ונחצ"ר אוח כא שו"צ אוח ג נעס ש"הל כ"י וצ"ח
צ"ל ונחצ"ר אוח א עכ"ה אוח יע צ"ש אוח יא תו"ז עס ונח"ב ק"ו . וכן הנחול אס
יש צו ע"י כברה . תו"ז עס ז"ל אוח ע :

לא אס לאחר שנוע אלליו ש"ין עס מרה ונחצ"דו הצ"ו או הקרקצן לא הליכין דהיה
זה ע"י דדוקא צכצד הוא דאמרינן כן ולא צשאר איצרים ונרפס . ז"ל אוח כ
עכ"ה אוח כז תו"ז אוח יז נעס הכזו אהל יחק :

לב אס לא נולח מרה צעוף ולא הביעו לנעוס הכצד או שאר האיצרים הכזו ונולחו העוף
כדינא יש להכיר . עוז לישראל פ"ב אוח עו צ"ה נעסה צל לידו וכזו דף כע
ע"ב נעס כוה רצנים :

לג דין הקריעה לא כנור אלא צכצד אצל צשאר איצרים כגון צ"ע וקרקצן ועמול לא
נוהגי קריעה אלא לריך שיהיה ע"י ונח"ב על פני האבר . ז"ל עס עכ"ה אוח יח :

לד אס נעמו הכצד כדינו ולא נולח ע"י ואירע שטעמו צהלל בגוף ונולח צו ע"י לא
נוהגי ונרפס דלא אמרו אלא צווקוונות הקוונות לורה כגון קרקצן ועמול וצ"ע עה קוונות
לורה דנולח דשכ"ח ה"ה דהשפך הורה עליהם אצל לא צשאר מקוונות . פצט יהודה עס :

לה כצד על עגל שהיה לו מרה כדינו אלא שהיה לצנה צוותר וקיעו הורה והיו זה
מ"ס זכ"ס ללולים ונחוקים יש להכריף . ע"י ק"ך קק"ד ונחצ"ר אוח כז וכג צ"ל
צתק"ה אוח ד תו"ז עס אוח כ פת"ח קק"ב נעס חו"ד כ"י עכ"ה עס אוח כ :

לו כנולחו הורה לצנה ונחוקה כו"ש לעיל לריך לקרוע הכצד ע"י ולנעוס אוחו ואס
לא נולחו ע"י יש להכריף אכן אס נעמו נעס נר צכצד יש להכשיר דאמרינן הורה
צלושה צכצד ואוחה שכלה לנו מרה אינה אלא צועה וכברה . ונחצ"ר עס אוח כג תו"ז
עס אוח כא צ"ש אוח יב עכ"ה עס :

לז אס נולחו מרה לצנה ורקוה צלי ענינה נרפס . דע"ק קק"ד . אף צעוף שוון דרכה
להיות לצנה ולפ"ו צלח נעמוה כברה . וק"ו קק"ד :

לח אס אכלו הכצד ולא נעמו ע"י ושאלו לאשה שפחה ההרנגולת ואורה שלא נולח
עס מרה וצקשו עוד הורה ולא כנולח יש להכריף . דבר נעס ח"א ח"ד ק"ו ו נעס
הצ"ד ז"ל נשנת מ"ס ק"ו ו ונחצ"ר אוח כה צ"ש אוח יד תו"ז עס אוח יע ונח"ב ק"ו :

לט יש לחפש אלל עמול על עוף וקוונך לו ינולח על הרוב הורה קטנה עד למאד ובחנם
ונחריפין תרנגולים הרצה . כרתי קק"ו ונחצ"ר אוח כו חכ"א עס אוח כג עכ"ה עס
אוח כג צ"ש אוח עו תו"ז עס אוח יח צ"ל עס צתק"ה אוח צ ונח"ב ונח"ב צ"ו
הסרגל צעוקוס מרה ולפעמים קוונך לעמול ונח"ב עוף אס לפעמים ונח"ב ונח"ב ונח"ב
ולפעמים

ולפעמים נולח העורק כיתר העורקים וקרעתי העורק שהוא חצ ומתו ליח נר ונח"ב כנולח
הורה ועל הרוב כך נולחתי עכ"ל . וכ"כ תת"ז עס אוח כג נעס השו"ב ונ"ל כשהתנגולת
שנייה הרצה הורה שלה ה"ה קטנה ונחוקה צשוון והליחה שצחוכה ירוקה ככרתי ולפעמים
שהיה אינה ירוקה ככרתי אלא דושה ללוח העוף שקורין אמריליו צלעו וצערצ"י אלפ"ו ותי
שאינו צקי חוהך אוחו עס הצ"ע וכמה תרנגולים העריפו מחוסר ידיעה וגם כוה פצ"ה
נולח כמו ריר ונחוקה צשוון ונולח צחוכו טיפת מרה כטיפת צ"ו ולריך צקיחות למ"ה
אוחה עכ"ל השו"ב נח"ב ג ע"ש וכ"כ הגאון שצ"ה ח"ב ק"ו ק"ו ה"ל פנעס אס נשאלתי על
כצד כוה וליתי להצ"ה לי הצ"ע ושוון ורתייה שהמרה דצוקה צצ"ו ושוון וכן עמדתי על
כק"ו זה כוה פצ"ה ובקשתי הדבר ונולח ולפעמים המרה קטנה ונחוקה שמוכית העוף ואינה
ניכרת ולפעמים כשך מנכה המרידות ע"י הליכה המיעים מרה וכן הוא ע"י הרוב עכ"ל
וכן העתיק צ"ל קק"ה נעמו וכן העתיק הפת"ח קק"ד בקיפו משמו . וכן צמדילתו כוה
פצ"ה הצ"ה כצד על התרנגולים לפני מ"ו נק"ס הלוי ח"ו (ז"ל) ולפעמים מולח הורה
צכצד ונחוקה צשוון או ונחוקה צהוך העורק אס צהוך הכצד ונולח אוחה עס כמו נרפס מרה
וכמה פעמים נולח אוחה צק"ך הצ"ע מרה קטנה עד מאד ועוד פעמים יש עורק אס שהוא
משוך מן הכצד אל העמול פעמים שהוא ירוק ופעמים שהוא לצן וקוצ אס העורק הכזו נעס
ינולח צו נפות מרים שהמרה עס והארכנו צוה עזר עכ"ה הרצה ולריך הורה ליהר
ולא יאצד ושוון ישראל צח"ס :

מ אס ללו הכצד ואכלו אוחו ולא חקיקו אדעתייהו אס היה צו הורה אס לא ואח"ך צדק
הצ"ע ובכל העוף ולא נולח עס מרה וגם מ"י שאכל הכצד העיד שלא נעס ע"י יש
להכריף כיון דליכא לנחלי כלל ולעשות ק"ש ולכך נרפס . שו"ב נח"ב ג יד דוד הג"ה
אוח ז נעס כוה רצנים :

מא הא דנוכסרין ע"י נעיוח הכצד לאו דוקא צעוף אלא אף צהנה ונכרינן ע"י נעיוח
נר צכצד . נע"ו קק"ב ונחצ"ר אוח ו עכ"ה עס אוח ע תו"ז עס אוח יא :

מב מרה של צהנה כנולח קטנה וקשה וע"י דחיקה כשפחה הליחה לריך קנפ"ה
ועורה היה עב כשיעור עוזי צו דיכריך אצל היהת שלימה אף שהיה נראה לנח"ב
חולי נעשה כך וצ"י כולח קשיות נחמת חולי נעריף היינו דוקא צכולח נעס דק"ל לק"ה
צכולח נרפס ונח"ב צשאר איצרים וגם הקשיות זה אינו דושה לקשיות כולח הכזו דה"ב
העיר נעשה עב כמו צל אוח ויחנן דלא נחמת חולי אלא נחמת שנוכית ונח"ב קעוח לא
נחוקין ואין להחוקיק על הנרפסות וכברה . תו"ז עס אוח ד :

מג מרה שנתייצב הכ"ס והליחה שצחוכה נח"ב ע"ד שפרכה צלפון נרפס . ז"ל אוח
ע נעס השו"ב נח"ב א תו"ז עס אוח כה צ"ש אוח ה :

מד מרה שהלחה ירוקה שצחוכה כשך לעפשות ונרפס נרפס . חכ"א עס אוח ל וכ"כ
הרז יריעות שלנה דנראה צכור דאס נרפס הורה או נפות וכדושה נרפס . ונח"ב
לא נח"ב נעיוח . ידיעות שלנה צוה ק"ו קע"ו א :

מה מרה שנהקשה הלחה כאצן ה"י לקוחה ונרפס . חכ"א עס . והרז יר"ש עס להשפך
צוה והכ"ה צ"ע . אכן דע"ק קק"ג כהצ דמרה שהלחה שלה קשה כאצן כל שטעמו
ונולח גם מרידות נעמו כקר והצ"ה וק"ו קק"ו וק"י ונלח כסו חכ"א שהעריף ע"י ונ"ל
כן יש להכשיר צהפ"ו :

מו כשיש צכליחה מרידות נעס אף שאינו נר נעס כוה כר . וק"ו עס נעס דע"ק קק"א :
מז עס ונעמו צלכרו וכ"י . כל אדם נעס אפי"ו ירלח ונ"ל קפ"ל ארנ"ה וכן הנח"ב
כרתי קק"ו ונחצ"ר אוח כו עכ"ה אוח כד :

מח לא נולחו מרה צעוף ונחתי להשולל ללחך צוקוס מרה על הגיד היולח עס ואוח
שהוא נעס נר ולא כרתי לקמוך עליו מלד שאינו עדין צו ונ"ל . דע"ק קק"ג .
נח"ב כשיש קטן וצ"ן יש קמיכה עליו אס הגיע להכ"ד . עס קק"ד וק"ו ק"ך פק"ש :

מט לריך לקנה הדס שהיה צעין על הכצד ואח"ך יעמונו בקרבן הל"ה הכזו ונח"ב יק"ב
וכ"י

סט אם נמלא מרה צחור או צן יונה וכן אם בלבי נמלאה המרה הלל הכבד כשאר המינים כשרה : ונחצב אות מוה תומו עם אות לו עכ"ה עם אות טל :

ט אם נמלא מרה צחור או צן יונם וניקבה יש לפקפק ולהטריי : ונחצב אות מוה עכ"ה עם אות מ :

עא עם והלבי אין לו מרה בכבד וכו' קמוך לזכרו ואם לא נמלא מרה בלבי כלל אפיו קמוך לזכרו טרפה : תומו אות לו נשם שוי"ג קק"יע וכן משמע ונחצב"ש קק"ה ומוחלי קק"ו

ספ"ד קק"יז ונחצב אות מו :

עב וה"ה אם ניקבה המרה של הלבי או יש לו צו מרות טרפה דכל דין מרה יש לו חצ"ש עם ספ"ד עם תומו אות לו ונחצב אות מו עכ"ה אות נג :

עג אם לא נמלא מרה בלבי זוכב וטעמו הכבד ונמלא טעם מר טרפה : ונחצב אות מו עכ"ה אות יב :

עד ואם לא נמלא מרה בלבי זוכב וטעמו צמקוטה דסיינו צמקוס הזכב ונמלא טעם מר י"ח דטרפה : ונחצב אות יב : והתומו עם ועכ"ה עם הנז"ל צו הקצרות ולא הכריעו :

עה האיליים אין להם מרה : ש"ך קק"יז נשם כוה פוקקיס פרי"ח קק"יג :

עו צוודינדתו פה בגדלד יע"ח מין הלבי יש לו מרה כזהמה ואם כן כל הדינים דכתבנו לעיל סי' בלבי :

עז סעי' ט גרעין שנמלא צורה וכו' הגם וכ"ש אם נמלא נחט או קון וכו' : כן עיקר דאין להכשיר כלל צנמלא נחט או קון דלא כפר"ח דכתב נחט צורה כשרה גם צדיקה ונפחה לא ונחצב כו"ש האחרונים ז"ל וכן ונחצב"ו פה בגדלד יע"ח :

עח ואם נמלא אכן צהוכה כשרה : ספ"ד קק"יד ועיין לעיל ק"ו נחצב אות קג : ואמר ח"ו נקיס הלוי (ז"ל) דאכן שנמלא צורה מועילה לכמה רפואות כן נמלא צקסרים :

סימן מג

א סעי' א יעיל העמוד כשרה : צין יעיל ע"י חולי או צידי אדם : כח"ה כח"ה אות או נשם הרנוצ"ס ז"ל :

ב אם יעיל העמוד ע"י חולי שנימוק וכלה לגמרי טרפה דכיון שנימוקה צקומכיה ונחללה עד שלא כשתיר כעו"י דינר זהב הוא נטרף ואיך תחזור אח"כ לכשרותה כשכלה כילו וינעל : פליתי ק"ו נוד קק"ח ונש"ו נשמו צק"ו נוד קק"טו חכ"א כלל יח אות ה ונחצב צוז הס"ו אות י צצ"ש אות א נשם זצ"ר תומו ק"ו נחצב אות עו : ויהו העכ"ה אות צ ק"ו כב וצקפרו שש"א ק"ו נוד אות ה צקופו כתב דאין נראה כן ודצרי הרנוצ"ס פ"ו ונחצב דין כ ככתב כל אבר שאננו שאם ניקב טרפה כך אם יעיל כולו טרפה צין שריעל צחולי או ציד וכו' אצל יעיל העמוד ונחצב ע"ש נשמוע דיעיל העמוד כשר אפ"ו ע"י חולי שהזכיר צרישא וכלל ע"י חולי שריעל דכחלל ע"י שנימוקה דכחלל חולי שהזכיר צרישא הוא עכ"ל ולכאורה נראה דהאונת אהו ונחצב הגאון כו"ש כב ת"ו זה בלבונו עם דכתב וז"ל דיעיל אש"ו צחולי כשר היינו חולי שהקטינה דעמוד לא מייטרף צחקטין ואין שיעור לגלותה אצל אם יעיל צחולי שנימוקה טרפה וכו' ע"ש ופשוט הוא דכתב כל זה כדי דלא תקשי ל"ט ונ"ל הרנוצ"ס ז"ל וק"ל דכוונת הרנוצ"ס כך היא דצק"ר איצרים צין יעיל צחולי או ציד וכו' טרפה אצל העמוד יעיל ציד או צחולי כשרה דסיינו חולי דקטין העמוד דוקא ולא בכל מין חולי דהא"ן דיש חולי דטרפה כגון צנימוק וכו' פשוט צכוונת הכו"ש דאיך אפשר להיות ד"ו גאוניס גדולים הכו"ש והספ"ד וצ"ב ח"ד"ל ונחצב אלא נחצב עליהם דאשתנויע להו לו הרנוצ"ס צנוקומו דכל רז לא חניס להו אלא פשיעו כדאמרו : אלא דאפ"ה אין אהנו יודע עד מה ולא זכינו להצין דצרי הכו"ש דהיינו נודע להצחין צין אם יעיל העמוד דקטין דכשרה צין אם יעיל העמוד ע"י שנימוקה כיון דאנחנו רואים עכשיו דיעיל העמוד נ"י יגיד לנו שיעיל ע"י קטנות או ע"י העוקס : וסו נקיס הלוי אמר דיש הפרש גדול ציניהם דאם יעיל ע"י קטנות או הקרוס הציקרי

הציקרי כל העמוד יהיה כחוף ע"י הקטנות שיקטין צער העמוד ונחצבו לאט לאט ויתכוין הקרוס אצל אם יעיל ע"י העוקס אז הקרוס של העמוד דוקא יהיה ריק ולא יכחוף עכ"ל : ואכן בעניותן חכמי לא הונח לנו צום דמי ייגור שהוא כן ונחצב לענין דינר ודאי דיש להטריף צניעל העמוד ע"י העוקס וכדעת הכו"ש ודעויה : ועיין וק"מ קק"א : [וכדעת ד"ש הפרש צין יעיל צקטנות לצין יעיל נחמה כיוווק כו"ש נוכן ז"ל צק"ש ק"ו נוד קט"ו ו דאם יש חנצב אזי הוא כיכר ע"ה תחלה צריחחה וכשרה ואם נמלא צכ"ס עם הלצו ונוקוס ריק כיכר שהיו לה כליות וכיוווק וטרפה עכ"ל והה"כ הכ"א גצ"י נחול אם הכיס יש צו גידים של העמוד אזי כיכר ע"ה נחמה הקטנות וכשרה ואם הוא הלל וריק אזי היא כיכר נחמה כיוווק וטרפה : ומ"ש ש"ר נקיס הלוי ז"ל דיש הפרש צין כו"ך העור ללא כו"ך וכו' זה אינו נעלה ומוריד כאן גצ"י נחול צניעל נחמה הקטנות לצין יעיל נחמה הכיוווק כיון שצניהם לא יש צכ"ס צער העמוד ונחצ"ב גצ"י כולי"ה שהקטינה שיש צער של כולי"ה קטין רק אין אלו יודעים אם נחמה חולי או נחמה קטנות ע"י"ו וכל להצחין צין עור כיון ללא כיו"ך :

ג סעי' ב העמוד ראשו או עז וכו' אם ניקב צראש העז וכו' טרפה : כל חלק העז היצוק לכרס דינו כזה דהעמוד אפ"ו צנוקוס הגם והעז הדצוק לכרס יש לו צקלפו כדמות צפה קצ"ב צראשו דק ואפ"ו אם ניקב עם צלד הדק בצצפת העז טרפה : י"ז קק"א כח"ה הג"ה אות ו נשם הר"י הלוי כר"ה קק"א והצ"ל נוד שח"כ השל"ה ז"ל הל"ש אות ג ונש"ו קק"א פכ"א כלל יח קוף אות א ונחצב אות צ נחצ"ב ק"ו נז ח"ח ג"י"ד ושח"כ הר"י פניס ונחצ"ב ק"ו קכ"א קוונן צדיני שאר טרפיות כלל ה א"ת יד עכ"ה עם אות ד זצ"ת קוף קק"ב : וגם צלד הדק אין חילוק אף אם עז קלת אעפ"כ נקבל ל"ד הדק וכשרה : צח"ה קק"א נשם השל"ה ז"ל :

ד העמוד יש לו עור דק בגופו ע"ג הצער שלו צכל האיצרים ועוד יש עליו קרוס על ל"ד העז ואינו נגופו אלא הוא בככ"ו עליו כו"ש נוכן ז"ל צק"ו קד קע"י ו וא"כ אם ניקב העמוד עלונו הגם דהקרוס שעל העמוד לא ניקב טרפה וגם אם ניקב העמוד ולא נשאר צו כעו"י ד"ז חלל נשאר ונחצב ונעט ואם הלכך אהוה עם הקרוס הנז"ל יהיה כע"ה אפ"ה טרפה דהקרוס הנז"ל אינו נלטרף לנחול ואינו נשלים אצל העור של העמוד עלונו נלטרף ונשלים שהוא נחשט ונצבר העמוד : ע"ז קק"ב כח"ה הג"ה אות ה פרי"ח קק"ו פרי"ח קק"ב זצ"ת קק"ד הל"ש אות צ בל"י כרית"י קק"ז ונש"ו קק"ב שט"ה קק"א זכ"א אות קלד ונחצב קוף אות ג וכן הצ"ח נשם הר"י חג"ש והר"י הל"ו עכ"ה עם אות ו צ"ל צענו"ז קק"א תומו ק"ו נחצב אות ה קוונן עם אות י"א ועשרון עם קק"טו :

ה עגלים שיש להם נקב ונפולט צעמוד שלהם צראש העז וקצ"ב הנקב וצפניס ונקוף עור העמוד וכיכר שצצראח כך ואווריס שכך דרכם של רוב העגלים של אהוה נוקוס אם עוודנו על החקירה ונחצב שנוצריהם של עגלים שצארתו גליל כך הוא דיש להם נקב צעמוד ועין רואה שהיתה העגלים שלא נשחטו רובם קיינוים וגדילים ופריס כדרך כל הארץ אז יש להכשיר דוקא שנהצבר צרוו גנור שכך הוא אצל אם נאונוד דעתה ולא וון הצרוו הגמור דהיינו צציתיהו יש להשעיר ולאקרי : הנש"ש קק"א ונש"ו קוף קק"ב ונחצב קוף ד צ"י"ן צחק"ה קק"א זצ"ש אות ג קוונן אות יב תומו עם אות ז עכ"ה עם אות י : ונחצב צהש"ו כל דיש ל"ד הוכחה קלת דהיינו צציתיהו אף אם יש ל"ד להפך יש להקל ועל המורה נועל לחקור לצבר הדבר והיה כ"ו עם השופט : ונחצב עם :

ו עם ואם ניקב נקב נשולט אם נשאר תחתיו וכו' : אהוה עו"י הנשאר לריך שיהיה דוקא נצצער העמוד עלונו וחלצ אינו קותס גם צער אחר אינו קותס : ע"ז קק"ג ש"ך ק"ו נ"ו קק"ג ושח"כ אה"ה ק"ו כב כח"ה הג"ה אות י פליתי קק"ג כרית"י קק"ב זצ"ת קק"ג הל"ש אות צ ונש"ו קק"ג צ"ל צענו"ז קק"א חכ"א עם אות ג תומו עם אות ה קוונן עם אות י"א : עם אצל אם ניקב הדק כשרה : ניי"י שאין נחט לפנינו וונח עם דאי יש נחט ודאי יש נשם שו"א נכ"כ עצחון וניקבו איצרים הפנינוים כו"ו נחט שנמלא צחלל הצהונה וטרפה ואם נחצב לפנינו עצחון ופגע צעמוד וניקב הדק וראינו שלא ניקבו איצרים הפנינוים יש להכשיר

בן לא עזרו הוים או הרוח ונעריפם • כן ונהגינו פה בגדלדל יע"א :
 כתבנו לעיל שיש לחתוך הצעות והכרעות לראות אם הצטרפת החתמי שלם ואפי' אם יש קרום דק שלם כשרה • ז"ל לא עם ונשם השויג ק"ו לו סק"כד • ואם צטעה שחיתכים הקרבה או הצועה נחתך או כיקצ נוהגים עכשיו השוחטים להטריף העוף ונקפס • ז"ל לא עם זכ"ש אות כז • וכן ונהגינו פה בגדלדל יע"א :

נג אבל אם יש צבני ונעיס צועות הרבה וצטעה קצאו לצדוק או ונחם נחמכה או ניקצה הצ"ו ואח"ך צדקו הצועות האחרים וראו שלא יש נקצ צבני הועים והעור שחתמם שלם ונהגינו להכשיר בכיון שילאו שאר צועות שניונים אורינו ונקתווא דצועה זו שחתמכה או ניקצה היא גם כן היא שלם הצטרפת החתמי • כן אנוני ערפי עירנו הי"ו :

נד ודע לכל הצדיקות של קט ונולד או שפוערת הוא אחר שכבר עשה התקון האנוני לעיל שחתך הקרבה או הצועה ונולד עור דק שלם שאינו נקוצ ונשם דחייטיקן שוא ניקצו הדקין וכיון שנולד העור שלם כשרה ונחשש הנקצ אבל יש עוד חשש שוא נפתחו הועים ועל כן לריך צדיקה זה צקש או שפוערת ונחשש הסתימה ואם היתה הצועה וצפנים יעשה העצרת הקש החלה או יצדוק ע"י שפוערת צנפיתה כוונהגינו ואח"ך יהפוך הדקים כדי לחתוך הצועה אבל אם הצועה וצחוק יכול לעשות איזה צדיקה שירלה תחלה • ז"ל לא עם :

נה צועות צדקין שחורות וצפנים וצחוק ג"כ ונראה שחור על הדקין וגררו הלימה וצפנים והנראה לא זו וצחוק ערפה • ונש"ו סק"ג ונח"כר אות ונג ע"י סק"י זכ"ש אות י' כו"כ יוד ק"ו יג צ"ל עם צחק"ה אות ז' תו"ז עם אות ד ע"י עם אות ל' • ולא דוקא שחור ללא ה"ה צקאר שני ונראה ויש צועה • ע"י עם :

נו ואם אינו הצצוע רק גבוה ונעט אם לא היה הצטרפת ונשם צושוש להיות כך או כיוון קלת כשר • כו"כ עם ק"ו יד הביאו הוה"כר ק"ו לצ ע"י עם :

נז אם תולעים החובים תוך הדקין צונקלת וכנגד צחוק צועה או יבלת ערפה • ונש"ו עם ונח"כר אות וד תו"ז עם אות ה צ"ל עם צחק"ה סק"ג זכ"ש אות י' ע"י עם אות ל' • וכן אם כולאו תולעים קצי צדקים והם נקיצים ערפה ולא תלין שילאו תולעים אחר שמיטה ונקצוה • זכ"ש יוד ק"ו יב ז"ל לא עם ונשם עיקרי הד"ט תו"ז ק"ו יד אות ד וכהצ כן צא ונעשה לידו והטריף :

נח אם ראו צועה צדקין ולא צדקות ונלכדה ערפה • ונח"כר אות ונשם הי"ק תו"ז עם אות ז ע"י עם אות ל' :

נט צועות הנולדים צצהוות צדקים או צועי העצ אינם לריבים כלל צדיקה שאינם צכלל צועות אלא הם כמו קוון וכשפתחים יולא ונשם כמו לואת און ואין זהם ליחות כלל ולפעמים הם שחורות ואינם גבירות וצטרפ הועי וכשרה • פת"ח סק"ג ונשם סו"ח הר הבנוול הי"ד סק"ו ח' • וכן צא לפנינו תרנגולת אחת שהיה זה כנוי צועות אלו והכשרנו :

ס וכ"ש אם נשאו צחות ונעי עדין לפנינו כוה צועות שלא נעקרו ויכול לצדוקן דקני ע"י צדיקה אלו הנשאים צדיקה זו ראה על אופן שאין לפנינו • ואפי' נכתמי אם רואה להשויר ולצדוק א"ל לצדוק אלא ג' ונח"ייהו ואם נולד החתמה צטר שלם ונעי הוכחת צדיקה זו על כולם וגם צחות צועות שיש זהם ליחות קגי צדיקה קלתם • פת"ח עם ונשם הרז הכו' • וכן ונהגינו פה בגדלדל יע"א כשיש צועות הרבה כיון צדקנו ג' ונשם וילא הצטר שלם קגי • והרי הם קופר הי"ד ק"ו ונע הביאו הוה"כר סק"כג ולריך צדיקה לכל הצועות ולא קגי צדיקה ג' ע"י • ואנוני הכווי הישיבה הי"ו דאם יש צועות גוורים והם גדלים אזי ענדין כסי חו"ש • שלריך לצדוק כולם אכן אם הם צועות קטנות כונו קרעין אזי א"ל לצדוק כולם אלא ג' ונשם דוקא והכל לפי ראות עיני הוורה :

סא והיינו דוקא דקני צדיקה ג' ונשם היינו כשכל הצועות ונראה אזי הם אבל אם יש הפרש צונראה הצונג לריך לצדוק וכל ונראה ונראה ג' ונשם • כן אנוני ערפי עירנו הי"ו

סב היכא שלריך לצדוק כולם כו"ש לעיל כגון שהם צועות גדולות וארע צדקין דוקא ג' צועות ונשם ולא עיינו יותר ונלכדו שאר הדקין ואותם הג' צדקין אותם כולל עור

עור שחתמם יפה אין לחוש שוא היה עוד בהכאכד ונשם לא היה יפה אלא ונקתווא אורינו דהם יפם וכשר • ונק"ו עם ונשם דע"ק סוף סק"יג :

סג ואם הראה הצועות לאו שאינו צקי בהוראה אפי' הוא לנגד ונפולפל אך הוא אינו צקי בהוראה ולא שוש חכמים צעניני הוראה וצדיקה וזה קוונך עליו להכיר יש לאקור וגם הצערות חד צחד ולהקל בכלים אחר שזהו ונע"לע • אחס קופר ק"ו ונע עם :

סד ונעיס קתוויס קצועף כגון קניא דיבי ורגילים להיות קופס עב אם כז יותר ונכפי הרגיל ונפוחים ציותר אין להקל • ונק"ו סק"כד ונשם דע"ק :

סה צועים היה צאוולע קצון הוואכל עב הרבה והוי רעווא דשוא ע"י דחיק"ה הוואכל ציותר לשם ניקצ ולריך צדיקה • ונק"ו עם ונשם דע"ק סוף סק"ג :

סו ונעשה שהיה צתרנגולת או שהיה זה חולי אצעצועות צבני ויעים ונסיבת חילי הכו' והצועות נקרט כל שוון הדרא דכנהא והוא צעוף הקרום הוואכר הדקין ונכתוולו כל הצ"ו וצוקוס התחלתם כדצקו זכ"ש דצוק ואלד ונכפלו ונחונת הדצקות עד שלא היה עובר הכוה צחוכה ונכח הצדיקות אשר כצדקה כוה פעמים צחותו ונעווד ראו חלול צחוכו צעקיפין והכיוונו הרבנים שהיו עם להחיר ונשם דע"כ"פ היה חלול ועובר הכוה ולא נכתונו הצ"ו וכן עשו ונעשה והכשירו • תו"ז עם ק"ו כי אות ה :

סז ונעשה והציאו לפני תרנגול שהיה צקרצה אלל הצ"ו פוקטי"ווא אחת גדולה צחוק הכים (דהיינו כיס ונולא ונורסא אודם קרוש כונו אגוז) והיתה תלויה בעלם הקולית ורליתי שהצ"ו קיימים ושליויים גם העלם שלם והכשרתיה דכן דרך להתיילד עם ונורסא וצאורך זון ונחשלת ויולדת הלימה דרך פי טבעת וכשרה • ונח"ש ילחק צב"י תו"ז עם אות ט' והרואה יראה דוה סק"ו הרב ז"ל על ונח"שי עם לק"ו ופסוק דהרי הכו' וציא ראה ונחשלות של צהוה על הגרון שלו דלא חייטיקן לקלקול הצ"ו :

סח אכן פה עירנו בגדלדל יע"א הביאו תרנגולת או לפני ח"ר ניסים הלוי (ז"ל) שהיה צחוק חלל שלה חתיכה או עגולה כונו אגוז והיא אדוונה והיתה תלויה צדופן של התרנגולת הכו' ופתח חו ניסים הכו' את החתיכה הכו' וילא צהובה חלי ונשם דק שחופרין צו הנשים והטריף אותה ונשם דנחש שנוולא צחלל הגוף ערפה דחייטיקן שוא נקצ צאיצרים הפניוויים אבל אם לא היה ונחש היה נוכסיר ובהוראה ונח"שי הכו' לעיל • וצאונו ללונדך צזה שאם הוולא יולא צחלל העוף פוקטי"ווא כאלו לריך לפתוח הפוקטי"ווא הכו' לראות ונשם צחוכה :

סט וכן לפעמים הוולא יולא תלוי צדקין כונו דד קטן ולפעמים יולא דד הכו' צחוק צטן הצהוה ואוור חו נקים הלוי הי"ו (ז"ל) שלריך לפתוח דד הכו' ואם לא כוולא צחוכו כלום והעור שלו שלם וצריא אזי יש להכשיר אבל פעמים הרבה ראינו שיוולא צחוק דד הכו' צבני ונחשים או חתיכות של צחול צחוק דד וצא ונעשה לפני ח"ר נקים הכו' תרנגולת או שיש צה דד ופתח דד הכו' וילא צו חתיכות צחול והטריף ועל כן לריך הוורה ליותר צזה :

ע זרע פשתן שנוולא דצוק צדקין של אותה וצחוק יש להטריף • בינת אדם צשער חו"ה הסיידך לכלל כא אות י' סק"כח :

סימן מו

א סי' א צהוה שנוולאו צה צו ויעים וכו' • הכה צזה הדין רצו הפירושים ויש לחוש לחוונני דכולהו פירושי וכדי להכשיר היחר צדקין לריך ג' הנאים האי שקודם שנתחילין להסתפלל דהיינו כשיוולאים ונ הקיצה לריך שהיה צרוחצ הוועי כרוחצ אלצע או שלם ואין ניכר עם שום רוחס שהם שנים ואח"ך ונחילי ליפלל • וצו שלא יהיה צאורך עקף היולא יותר ונחלצע • והגו שחוזר ונחערצ לנעיה קוונך לבית הרעי כרוחצ אלצע ואם חקר אזי וננ תנאים אלו ערפה וכל זה דוקא הוא צהפסד ונעט אבל צהפ"ו יש להקל אם חקר תנאי הגו דהיינו שאפי' העקף היולא יש צו יותר ונחלצע ואפי' פוה אלצעות כל שיש צו לנעלה רוחצ אלצע ולנעיה רוחצ אלצע יש להכשיר • תצ"ש סק"ג ונח"כר אות צ צל"י סק"א

והא אות 3 והתו"ו ק"י וזה אות כז ע"ש :

מז קיצה שילא ונונה ג' ענפים כאלוך חלי אלצע בעין חתיכה ויעים והיה קחוס צקופה אך הצקר היה ועין צקר הקיצה צלי טנוי כלל ים להכשיר טכן רגילות להנאלא צצטנות טונינות כי הטוונן דוחה עלונו לפנים ופני כך נושכו הענפים . צלוי קק"א ונשס טרו חוט השכי זר"א אות קעו ונשס טרו חש"ש ק"י ה טע"ה סק"ו ונשס טרו ל"ל זצ"ש אות ו תו"ו ק"י עז אות ד צ"ל צעו"ו סק"ה וק"י דצוה לר"ך דקדוק גדול חס צאותו ונקוס רגיל להנאלא כך וע"י צק"ה"ס וצלרוף ונורה גדול ע"ש . ואמר חו נק"ס הלוי (ז"ל) דלר"ך ג"כ לפתוח הענף היתר הלוי דצרוצ הפענוים ינאלא צו ונשט או קון או צרול וצלשוטרו קורין אותו דד . ועיין ו"ש לעיל ק"י וזו אות טו :

סימן מח

א סע"י א קיצה טניקצס וכו' והס החלצ טעל היהר וכו' כשרה חלצ טעל הקטת אינו קותס . חלצ טעל הקטת חס חירע צו ספק לר"ך להחוויר כי הוא חסור ונדלורייחא לכ"ע דליטנח קנח עיקר . חצ"ש סק"צ ונש"ו סק"א ונח"צר אות 3 :

ב אי חטכחן חחרח דנהוג להקל דחאקטחא לענין חכילה או לענין סתיוחא ים לצטל ונחגס . חצ"ש טס ונח"צר אות ג ענ"ה ק"י כז אות 7 :

ג חלצ דחיתרח דקות י"ח טכל טנוצפניס לעוגל חרי דחיתרח וקותס ו"ש ונשועות קלת ון הפוקסיס דק"ל דלחו כל חלצ דחוך העוגל קותס חלח דוקח חוט ונשוך כונו יהר ועל כן הנוורס כטיצ"חו לפניו קיצה טניקצס וחלצ היתר סתוונס לר"ך ליזטר ולעין חס אותו חלצ קותס לכ"ע . חצ"ש סק"א ונש"ו טס . ולפ"ז זה הסיתר של החלצ דחיתר טהוח קותס הוא צספק דחין חתנו יודע הו"ס חזוה חוט היתר הנושך ועל כן ים להחוויר . ונש"ו טס צ"ל ח"א אות ח תו"ו ק"י קג אות ו . וניהו צהפ"ו כל טהחלצ ונצפניס ים להקל ולהחיר . ונח"צר אות י ענ"ה טס אות ג . וכצר כחצנו לעיל כוונס פענוים דכל לגצי דידן הוי הפ"ו . והגס דהתו"ו טס חחוויר חפ"י צהפ"ו חנו חין לנו חלח דצרי רצינו חיד"ח ז"ל דצתריה גרינן :

ד סע"י ב כק טניקצ טרפה וכו' . היינו כל הכרס וגס קניח דיבי וגס צנוקוס טחין צו ויילת דכל הנוכריס חס צכלל כרס וטרפה צנקצ ונש"ו חצ"ש סוף סק"ד וק"ו סק"ג :

ה חכן ים חלוק דחס היה סנקצ צכרס לונטה לכל הקרקע זהו טרפה ודאי חלצ חס סנקצ הוא צנוקוס הנחצח ונונו חחת הללעות ונלד זה ונלד זה הוי ספק טרפה . פרי"ת סק"צ חכ"א כלל כ אות 3 וק"ו טס :

ו עז או טדקרוס צין הללעות סוונך לצטן וילח הפרש ונרחה טניקצ סכרס וחח"ך חיתה י"צ חודש גס נחעצרה וילדה כשרה . צינת חדס צטער ח"ה ק"י כז ונתן טעס לדצר דכיון דספק פלוגתח הוא ונחני י"צ חודש ולידה כוונ"ש חש"ך ק"י כז סק"ו . חכן הגחון וק"ו טס דחס דצריו וכתצ עליו טגה צזח דלח כתצ חש"ך ורש"ל וצ"ח חלח צפלוגתח דפוסקיס וחף גס זחח כצר נחלקן עליו ולח סווכינן ענה חלצ כחן דפלוגתח דלונורחי צט"ס ח"ך יחכן להחיר עכ"ל ועל כן ס"ל דהעו חסור . וכ"כ חח"קל ח"ו"ד ח"א ק"י כה דף לד ע"ד דצין ונחלוקת טצט"ס צין צע"ח טצט"ס דלח חשט"ח לח ונחני טהוי יצ"ח ועצור ולידה חך צונחלוקת פוסקיס טהיח חחר חתינות החלמוד ונחני טחיית יצ"ח ולידה ע"ש :

ז טס וחין לו דצר טיטתוס אותו וכו' . ונקלת סכרס סנקרל קאלויו צלעו והנוקוס סהוח הוא ונכוון חס ניקצ צחוחו ונקוס הנוכוון חפ"י ליכח טס חלצ טהור טיטתוס כשרה כונו כטניקצ צהצור הנוקס וצית הנוקס טצט"י ז דכשרה ונש"ו חח"ך ונפולט לחון . ח"ו"ג סק"ד :

ח חלצ טחת סכרס חף דצני ריינווס חכ"י ליה כרו יוחל לדידן דלח חכלינן ליה אינו קותס . צל"י סק"ד ונח"צר אות יח חכ"א כלל כ אות 3 :

ט חף חס ניקצה סכרס צנוקוס טהטחול דצוק והטחול קותונו לח ונחני לפי טהקרוס טעל הטחול

הטחול הוא חלצ טווח וחיו קותס . ע"ו סק"צ פרי"ח סק"צ כנ"הג הג"צי אות ד טע"ה סק"ד זר"א אות קעו חכ"א טס אות ג תו"ו ק"י קג אות 3 טפ"ד סק"צ צ"ל טס צעו"ו סק"ג : י חס ניקצ גס הקרוס טעל הטחול ולח נשחר חלח צצר הטחול כע"ד חפ"ה חינו קותס דכיון טקודס טניקצ סקרוס טרפה ח"ך חחוויר לכשרותה כטניקצ סקרוס כוונ"ש ונך ז"ל ק"י וד טע"ו ו גצי כליות . חכ"א טס וכ"כ הגחון צית ונחיר טע"ו 3 ונתן טעס חחר דכיון דצקר זה אינו חלל נקצ סכרס צהולדתו ע"ש ודלח כזצ"ת טהכשיר :

יא חף חס ניקצ סכרס צנוקוס קולט"ה דטחול ג"כ חקור וחיו קותס . ע"ו טס טפ"ד טס ענ"ה ק"י כה אות יוד ודלח כזצ"ת טהכשיר :

יב נקצ טנוולח דדופן נגד סכרס לח חייטין טווח ניקצ סכרס וכשרה . כנ"הג הג"הט חית ה ונשס טרו ונשפ"י טווחל ק"י קל טע"ה סק"ה . והיינו חס ים ללדד טהנקצ ונחונח חולי או חלינן להקל דהוי ק"ס חלצ חס ניכר טהנקצ הוא ונחונח ונחט או קון וחין להטתפק צו טהוח ע"י חולי חקור דחייטין טווח ניקצ סכרס וטרפה . ענ"ה אות ג ענ"ה טס אות יד :

יג טס צהגה חולעיס טנוולחו צכרס כשר . וחס נוולח סכרס נקוצ ונחולעיס חין להכשיר כ"ח צריחה וקרצנן חלצ צכרס ים להטריף . צ"ה ק"י לו פרישה ק"י לח כנ"הג הג"צי אות כה חצ"ש סק"ד טע"ה ונח"צר אות יצ ענ"ה טס אות יצ צ"ל טס אות 3 תו"ו טס אות כז . וחף חס אינו נקוצ רק ד"ש טס קורט דס או טחר נעותח ים להחוויר . חצ"ש טס ונח"צר טס תו"ו טס ענ"ה טס . וניהו צהפ"ו ים להקל . ונח"צר טס טע"ה טס ענ"ה טס זצ"ת סק"ג צ"ל טס :

יד סע"י ג צצר החופה חת רוצ סכרס וכו' טחס יקרע ילח סכרס וכו' . נרחה דלונטה וזהו צנוקוס טחס יקרע טס לח ילח סכרס דחיינו לונטה צנוקוס טהכרס כלה לכל סיריכיס כשרה . רש"י ורש"ן כנ"הג הג"צי אות ה ונשס ללדל ונח"ה"ס חלשקר ק"י וזו פרי"ח סק"ד צל"י סק"ו זצ"ת סק"ה זצ"ש אות יח זר"א אות קעו ענ"ה טס אות יו :

טו ודוקח טנקרע ע"י חולי חלצ ע"י קון או ונחט או ככין חפ"י נקצ ונש"ו ונפולט ונעצר חל עצר טרפה דחייטין טווח ניקצ סכרס . צ"י ע"ו סק"ד וטכ"כ חרצצ"ח ק"י רעו כנ"הג הג"צי אות עז פרי"ח סק"ה צל"י סק"ו כרתי סק"ו ונש"ו סוף סק"ה זר"א טס חכ"א טס אות ה טע"ה סק"ו זצ"ת סק"ה זצ"ש אות ז תו"ו ק"י סד אות ג וטכ"כ סהו"ג סוף סק"ו צ"ל טס אות ה ענ"ה טס :

טז טס טרפה חע"פ טלח הגיע קרע זה לכרס עד טנרחת חלח כיון טנקרע רוצ עוצי צצר זה או ניטל טרפה וכו' . זהו דעת ונך ז"ל טפסק כהרנ"ו צס ז"ל ופליגי עליהס רצויתח וק"ל דחס אינו ונפולט כשרה ולח ונערפח חל"כ טיהיה הקרע ונפולט עד טנרחת סכרס ולכן חס אינו ונפולט עד סכרס ים להקל צהפ"ו . ט"ך צכו חלרוך פרי"ח סק"ו חצ"ש סק"ה טפ"ד סק"ד ונח"צר אות יג זצ"ת סק"ו טע"ה סק"ה חכ"א טס זר"א טס צ"ל טס צעו"ו סק"ה ענ"ה טס :

יז וחס הוא ונפולט וחין צו טיעור טפח דדצר צרוו טהוח כשר . כן ונשוע וננך צ"י ז"ל פרי"ח סק"ו ודלח כהטו"ו טלח חצין כוונת ונך ז"ל חצ"ש טס וק"י חפ"י צליכח הפ"ו זצ"ת סק"ה ונש"ו סוף סק"ה חכ"א טס :

יח חפ"י לדעת חרנצ"ס ז"ל חס נוולח נקצ צצצר החופה רוצ סכרס זה והעור קייס לגנורי וידוע טזה הגיע ונחיות טהטנות צקרניס דחין להחוויר דדוקח כצחא הקרע ונחון טנקרע העור ורוב עוצי סצצר דודחי הוא טסוף סצצר ליקרע כילו והכרס לינקצ סחס הוא דוונרפינן לה חלצ לח כשהעור קייס חלח טהצצר נקרע חחת העור ע"י נחיה דהדח צריח וכשרה . צ"ח סוף אות ג כנ"הג הג"צי אות יט ונש"ו פרי"ח סק"ו וכן חצ"ו כוונס ח"ל ונשס חצ"ת וכן טעתיק חו"ו"ז טס אות ו . ונוכח ונדצריהס דחפ"י חס חצ"ה חכו' נקרע לגנורי צנופולט חפ"י טעפח ולח נשחר כי חס העור לצדו ים להכשיר דכיון דהעור קייס לח חייטין נקיצת סכרס דהעור ונחין והדח צריח זהו חפ"י לדעת חרנצ"ס דהוח ונחוויר וכ"ש נכו טחר ספוסקיס ז"ל . וניהו טרו כנ"הג טס חחר טהעתיק דצרי חצ"ת חצ"ח דצרי דוונ"ש ז"ל דף קבו סוף ע"ח ק"י

(כו דונש"א אינו גלוי אלנו) ה"ל וכן ראיתי לפסקו הלכה למעשה ואני אחריהם דוקא כשנשאר קלח צער ללד העור ח"שם שהוא מפולג אל כלל נשאר שום צער ח"שם שהעור קיים אני נוכח להעריך אפ"י צונקתו ח"שם דונגיותו הנהמה אח"כ עכ"ל דונש"א אות זאת כפי מה שהעתיק הכנ"ה וכן העתיק הצ"ח סוף סק"ו וכן העתיק הצ"ח ע"ס בהק"ה סק"ב וכן העתיק תו"ז ע"ס אות ז' ונשענע מדברי הדונש"א דאף בנדון זה דהוי ונגיחות הקורים והעור קיים וי"ו צ"ע שיהא קלח צער ח"שם שיהיה דק ללד העור זה הוי דלא כפי הצ"ח דכנ"ה כחז אפ"י אם נקרב הצער תחת העור ונשענע נקרב לגמרי ולאו דונש"א צ"ע שיהא קלח צער תחת העור וזמן החימום על הכנ"ה ופ"ה הרבנים ז"ל שהצ"ח דברי הצ"ח ודברי הדונש"א ולא השגיחו צ"ח וי"ו דברי הדונש"א לא זכינו להבינם דקח"ר ידיה אלויהם דכחלת דבריו כחז כשנשאר קלח צער ללד העור ח"שם שהוא מפולג ונשענע דאם קלח הצער הכו הנשאר ללד העור אפ"י שהוא מפולג דהיינו נקרב לגמרי ולא נשאר אלל העור דוקא ויותר וצ"ק דבריו כחז אם לא נשאר שום צער נוכח להעריך אפ"י צונקתו ונשענע דצ"ע שיהא צער שלם דוקא תחת העור צ"ח דברי דונש"א ולא זכינו להבינם וזמן החימום על התו"ז ע"ס זאת ה' ה"ל וכללוד מדבריהם דאם נקרב או ניכיל אפ"י צונקתו רוב עובי הצער וולד פנים וייעוץ הצער הסמוך לעור והעור קיים אין שום חשש כלל וכו' עכ"ל ע"ש ויש עליו תחתי תמימות חלל דהק"ה דברי הצ"ח לדונש"א שכתב וכללוד מדבריהם דהיינו דברי הצ"ח והדונש"א שהצ"ח קודם זה והשום אוחס דתרוייהו ק"ל דצ"ע וייעוץ צער סמוך לעור וצ"ח א"ן הדבר כן לדברי הצ"ח אפ"י אם נקרב לגמרי הצער שתחת העור ויותר כנ"ש לעיל ועו"י תו"ז אחריתי דא"ך ההל"ע אפ"י לדברי הדונש"א דצ"ע קלח צער סמוך לעור והלא כחלת דברי הדונש"א לא ונשענע כן וכן תו"ז לדברי הכנ"ה ופ"ה רבנים לא ידענו היאך הצינו דברי הדונש"א ונשענע דבריו כמו הצ"ח וא"ן הדבר כן וכל"ע שכן פ"י דברי הדונש"א דהוא הצ"ח דברי הצ"ח כן דהא דנתייב הצ"ח אם נקרב הצער שתחת העור היינו דוקא אם נקרב ולא נחמר אלל כשתחבר הקרע קלחו אל קלחו לא יהא חקר כלל אלל דוקא קרוב אלל אם נחמר הצער לגמרי וכשתחבר קלחו אל קלחו יהיה חקר זהו חקר אף לענת הצ"ח וזכו פ"י דברי הדונש"א דדוקא כשנשאר קלח צער ללד העור ח"שם שהוא מפולג דהיינו שהוא קרוב לגמרי והוא מפולג אלל כשלא נשאר שום צער ח"שם שהעור קיים אני ונעריך אפ"י צונקתו פ"י כשלא נשאר שום צער וכשתחבר הקרעים לא יתאינו ויהיה הצער חקר זהו חקר אפ"י צונקתו ונשום דנקדר הצער . כן היא פ"י דברי הדונש"א לענין דעתי וע"ס שהוא דוחק קלח ולפ"י עלו דברי הכנ"ה ופ"ה ונחברים מהגון שהצ"ח והדונש"א הם שוים ולא נשאר לנו המוטים אלל דוקא דברי התו"ז . והנה י"א לנו לענין דינא בנדון זה דנגיחת הצהמות שהעור קיים אם נשאר קלח צער תחת העור אפ"י אם הצער הכו קרוב אלל דאם תחבר אותו קלחו אל קלחו יתאינו צ"ח יש להכשיר צ"ח זהו שיעלה דעתי לצ"ח דברי הדונש"א [ונראה לפרש דונש"א דקח"ר ח"שם שהוא מפולג כ"ל קאי אשאר הצער הסמוך לכרס שהוא נקוב נקב מפולג אלל העור וגם קלח צער נשאר על העור קיים ולזה קיים אלל כשלא נשאר שום צער (ר"ל על העור) ח"שם שהעור קיים אני נוכח להעריך וכו' עכ"ל וכן נראה שהצ"ח דבריו התו"ז ז"ל ונשענע התו"ז וכללוד מדבריהם ר"ל על הר"י כנ"ה והר"י צ"ח יעקוב וכו' וקאי אאות ז' שאלנו] וחכמי הישיבה הי"ו פ"י דברי הדונש"א כשצ"ע דהיינו דק"ל דגם דהעור קיים ושלם צ"עין שישאר צער ללד העור ח"שם שהוא מפולג כלומר דלא נקדר כשיעור קלח אלל נקדר ונע"ו וזן הצער והוא מפולג כיון שא"ן השלוש כשיעור כשר אלל כשלא נשאר שום צער כלומר נקדר כשיעור ח"שם שהעור קיים אני נוכח להעריך זהו מה שפ"י חכמי הישיבה הי"ו . היולא וזה לכו דונש"א דאם נקדר כשיעור חקר אלל אם נקדר ונע"ו כשר וג"כ זה השי"א לא יתבצ ה"ענב דברי הדונש"א דעל"ת שום צער וולת אפ"י צונקתו לא תבוא על כיון . אח"ך ראיתי שכן פ"י הגאון וק"ו צק"ע דברי הדונש"א כפי חכמי הישיבה הי"ו וג"כ כחז דקיום אפ"י צונקתו אין לו הצ"ח ע"ש והוא צ"ח צק"ע .

אח"ך ראיתי להר"י זצ"ל ק"ו וזו אות לב שכתב ח"ל ונעשה שנואל נגיחה צער וכו' וכשהפשיטו העור נבלה נקב גדול ונואל צער דצוק צער נגד הנקב צ"ח פ"ה נראה לענין שאם היה הטבח ונפשיט העור בנחת ובחכמה היה ויוליא הצער כלל פלוס ואקר ח"ל שאפשר שלא היה צער קוחס כל הנקב ועוד שהיה הצער ההוא ויולת כעין צער וזה וכן אינע פ"ה אחרת וכו' ונאסרו וכו' עכ"ל ע"ש הר"י זצ"ל . והוא כפי הדונש"א דכתב שלא היה צער קוחס כל הנקב כלומר דהיה נחמר הצער כשיעור גם הטעם הצ"ח שהיה כעין צער וזה דהיינו כהונקת והשוב כניטל כנ"ש וכן ז"ל קע"י ה' א"ך שיהיה כל האריות הזה הוא כדי לבאר דברי הדונש"א אלל וי"ו עיקר דברי הצ"ח הוא דלא כדברי הדונש"א אלל פ"ה דבריו דאפ"י אם נקדר לגמרי כשיעור כיון שהעור קיים כשר . ולענין הלכה העיקר הוא כדברי הצ"ח דאם העור שלם ויקב הצער ונח נגיחת השורים כשר שכן פסקו רוב האחרונים כוהיה כנ"ש כחלת דבריו וכו' הש"ב צ"ח ח' דמה קו דונש"א ע"ש :

י ועוד ל"ך בחדע דונש"א הצ"ח ז"ל ח"ל וידוע שזה הגיע ונגיחות הצהמות צקריהם וכו' אינו ר"ל של"ך אחרת לידע דהיינו שגלה צעיטו שנגחו אותם השורים ואם לא ראינו צצרו שנגחו אותם לא נכשרין אלל הכונה היא שנקטתו זה נעשה ונגיחת השורים ולא לריבין אחרת לידע צצרו והיו פסוע כציעתא צבותחא שכן כונת הצ"ח ודלא כפי עו"ש ונ"ה ק"ו ק"ה שכתב לכו הצ"ח דצעי"ן דוקא צידוע שנגחו אותם הצהמות אלל אי לא ידעי"ן צצרו לא נכשרין צצרו ע"ש דכל ונעי"ן יפסוע צל"ק דא"ן כן כונת הצ"ח . גם הר"י עו"ש ע"ס עשה חלוק לכו הצ"ח דהצ"ח לא נכשרי אלל דוקא צנקרע הצער אלל צנקדר הצער וכי"על מודה דרפ"ה ע"ש גם זה אינו דהצ"ח כתב צראש דבריו צהדי"ח ח"ל דצ"ן צקצוע צ"ן צנכול שיעורם שום וכו' ע"ש ועל"ה קאי הצ"ח דאם העור קיים כשרה כיון שיראה הכו"ה וא"ן להאריך דצרי"ם פשוטים . גם הצ"ח ע"ס כתב ח"ל ולפ"י יהא דנואל נקב צצער החופה רוב הכרס וכו' עכ"ל ונקב צל"טו נקב ויקב היינו נקדר ולא נקרב . גם הר"י עו"ש ע"ס פסק דלא כצ"ח וכו' דא"ן הלכה כן דהצ"ח יחדי צצ"ר ע"ש . והעיקר כנ"ש לעיל דהעיקר כדברי הצ"ח . וי"ו הר"י עו"ש ז"ל צעלנו חזר צו וכתב צונק"ה ק"ו מה דהעיקר כדברי הצ"ח ע"ש וכו' שפסקו :

ב ונעשה שהיה פ"ה עירנו צגד"ח יע"א שהיה הצער החופה את רוב הכרס קרוב כשיעור ט"ח הווערי"ף וחזר הצער הכו והצרי"ח והוא נראה שנעשה צונקתו כיון ללקח והכרס היה שלם וצרי"ח ולא יש צו שום ריעותא ונכתבקי צ"ח חכמי הישיבה הי"ו . ונראה צ"ח שלכו הצ"ח יש להכשיר שנתן ע"ס הצ"ח ז"ל דערפ"ת זה הצער החופה את רוב הכרס אינו נחמה עליו אלל ונע"ס דקופו של כרס הפנימי ליקב ולא נציע"א יהא דהגי"ע הקרע לכרס דקופו ודאי ליקב וכקוב עכ"ו הכרס דמי אלל אפ"י צל"ח נקרב אלל רוב עובי הצער כו"י טרפ"ה דהצ"ח ל"ה כאלו נקרב כולו ונצ"ח הכרס וקופו ליקב עכ"ל הצ"ח ע"ש . וא"כ לפ"י הטעם דא"ן טרפ"ה ונחמה עליו אלל ונחמה אצ"ר אחר אם חזר והצרי"ח כשרה כדאשכחן ג"י טרפ"ה הכד"ד דאי אצ"ק טרפ"ה ואם נכרחה צקרה לל"ע כשרה ונע"ס ונשום דא"ן טרפ"ה ונחמה עליו אלל ונחמה הכד"ד כנ"ש וכן ז"ל ק"ו ונ"ה קע"י ח' ע"ש וה"כ דכוותא דא"ן טרפ"ה ונחמה עליו ח"ה פסוע דאם חזר והצרי"ח דכשרה . וי"ו עיקר דברי הצ"ח הם המוכים כו"י שהק"ו עליהם הע"ה ז"ל צ"ח יח דונדברי החוקי ר"ש ח"ו טרפ"ה ד' ע"ב ע"ב צ"ח ונ"ה וכו' שכתבו דלא פ"ך ונגלגולת ונשום דא"ן טרפ"ה ונחמה עליו אלל ונשום דק"ף הקרוב ליקב וכבר הכי יקב הקרוב ע"ש ואם ח"ה"ל לדברי הצ"ח דערפ"ת צער החופה רוב הכרס א"ן טרפ"ה ונחמה עליו אלל ונשום הכרס א"כ ונ"ה נקשה התם ללחצו צער החופה את רוב הכרס וכו' ונ"ה קושי"א דערפ"ת צער זה אינו נחמה עליו אלל ונשום נק"י"ת הכרס וכבר תני יקב הכרס הפנימי אלל ודאי נשענע דערפ"ת צער זה הוא ונחמה עליו וא"כ נדמו דברי הצ"ח עכ"ל הע"ה ע"ש . וכן רמ"ז ל"ה ההוי"ה הא"ן ונ"ה צק"ה דכתב על דברי הצ"ח ח"ל ונ"ה לא ידענא ע"י"ן למד דין זה דכרס החילוקה נשום פרי"ה וע"י ר"ש ח"ו טרפ"ה עכ"ל ופ"ה הוא דכונתו

דין אי לפס וללוד זה וזה דליכס פויס אלז הכל ללא חוכר לרוף הנקצים צבטר המופה ודאי דאין ללמוד זה וון הגרנות וכן פיי הגמיי הפריה עם צפיי ל קק"ג עיי"ש וא"כ פשיטא כצנחא צבותחא לדקון זה עותר גמור הוא לכ"ע ואם נולא נקבים צבטר המופה אין וולטרפייס וכשרה וכן הקניינו חכמי הישיבה הי"ו :

כו לענין כרס של עוף או צטר המופה את רוב הכרס צעוף עיין לקון סי' ונע אוח ל : **כז סעי' ה** אם נחנקווק צטר זה וכו' הגה ואין לנו בקיאים וכו' ולכן כ"ע נשכחנה ונראית הצטר דינו כניטל . הא דשנוי צטר פוקל היינו דוקא שיש רעוחא

צבטר שהצטר לקוי וכחוקווק קלת אז שנוי ונראה פוקל אלז ש"ע לחוד צלא שום רעוחא כשרה כנ"ש לעיל סי' ונע אוח יב וכן ליינו הש"ך קק"ט ופריה קק"ח וכ"כ זכ"א אוח קפ"א :

כח סעי' ו ונחט שנואלת וכו' כנחט שנואל צבית הטוסות לקמן קע"ו ח עיי"ש : **כט סעי' ז** הווסק וצ"הכ דבוקים ז"צז ואם ניקצו צווקוס חבורם וכו' דע דהווסק וצ"הכ הם שוכצים זה ע"ג זה ואף שיש להם צו דפנות לכל אי דופן צפ"ע

וי"ו הם דבוקים ז"צז ויש צהם שני וקוונות ד"ש צהם וקוס דהם דבוקים ז"צז דיצוק גמור צלא שומן ציניהם כלל ויש עוד צהם וקוס דבוקים ז"צז ע"י שומן ולכן הא דאמרינן דאם ניקצו צווקוס חבורם כשרה היינו דוקא צווקוס שהם דבוקים ז"צז ואין שומן ציניהם אף שהם צו עורות אלז אט ניקצו זה צתוך זה צווקוס שיש שומן ציניהם ונ"דקס טרפה דהשומן חלצ עונא ואינו קוחם : צ"ח נשס ההוסי ש"ך קק"ח כ"הג הג"הע אוח יא פרי"ח קק"ד חצ"ש קק"ח ונש"י קק"ט וצפ"ד קק"ח חכ"א כלל כ אוח י' צל"י קק"ד צ"ל ח"צ אוח א קוונן צדיני ש"ע כלל ו אוח ה ענ"ה סי' כע אוח צ' : ונ"ש חצ"ח צווקוס הצוון ש"אין להם אלז עור אי ונפסיק צאוולע לאו דוקא אלז נשס דלא יש שומן ציניהם קרי ליה עור אי כן נשענע ונהצ"ש וכן הצין הקוונן צעטרון קק"ו ודלא כנו שחמה עליו הנש"י :

ל ואפ"י אם ניקצ אי ונחט דוקא צווקוס חבורם ג"כ כשרה ולא תינח שחכ"י צל ציניהם ודומק עלמו צין הכפולות ויולא לחון לא אמרינן הכי שהסתינח היא יפה ואינו נתיח ללאת דרך הכפולות אלז חוזר ויולא דרך וקומו : חצ"ח קק"ט פרי"ח קק"ט אלז דהוא חכ"י הטעם דלא תינח אם ניקצ אי ונחט טרפה ונשס דולעצנח צהכי טפי ואינה חיה וכו' עיי"ש שפ"ד קק"י חכ"א עם צ"ל עם צעו"י קק"ד פרי"ח קק"ג צ"לי קק"ג קוונן עם ענ"ה עם : **לא** עם ואם הנקצ ופולט ונע"לע טרפה ואם לאו כשרה צין צהווסק צין צצ"הכ הגה ויש אוקרים צהווסק וכו' אם לא צווקוס הפ"ו : אלו אין לנו אלז כפסק ור"ן ז"ל ואפ"י צהווסק כשרה ואפ"י צהפסק ונעט : פרי"ח קוף קק"ו וכן סי' רוב פוסקים תו"ו סי' קג אוח ד וכן הצ"ח ונש"י קק"י וקיים והכי נקטינן :

לב ונ"ו אף דומכרינן צנקצ שאינו ופולט צהווסק ונ"ו לר"ך לעיין היעצ ולצדוק צלל סצ"ו ולעיין שלא יש צו שנוי : חצ"ח קוף קק"י צ' ויהו ו"ש שאם נלצד ולא הצחון לעיין היעצ ד"ש להחזיק יש לפקפק צזה ואין להחזיר וכו"ש דלדין כולחו הפ"ו ודלא כהע"ה עם אוח ד שהעתיק כל דבריו :

לג צ"הכ שניקצו צו העורות זה שלא כנגד זה כשרה דעריה נייחי דעריה דקרקצן ש"ך ד"ש סי' ונע קק"ח פרי"ח קק"כ חצ"ח סי' ונע קק"ח זכ"א קק"ח שפ"ד קוף אוח יב וק"י ונע קק"ח כו"פ סי' ונע קק"צ ונח"צ צ"ו ונע אוח ה חכ"א כלל כ אוח יב ענ"ה סי' כע אוח עו שפ"ה קק"ח וק"י ונע קק"ז זכ"א אוח קלד זכ"א אוח ל :

לד ונ"ו צעינן שלא יהיו הנקצים קנווכים כ"כ שלא יהיה ופולט : שפ"ד סי' ונע עם ונח"צ עם אוח ו קיים ופשוט ענ"ה עם זכ"א עם :

לה סעי' ה אם נולא צ"ח ונחט חבורה נחט או קון ולא ניקצ ונע"לע הופכין אוחו וצודקין וכו' צין צהווסק צין צצ"הכ : ש"ך קק"ו שפ"ד קק"ו : וה"ה

צקיבה וקרקצן : כ"הג חצ"י אוח יו נשס חו"ה זכ"א קק"ו נשס חו"ה חכ"א צ"ח קוונן קפו : וניהו ו"ש עם צצ"ח דקין והדרה דכנחא אין דקין כן דצדקין ככר פסק ור"ן ז"ל לעיל סי' ונע קע"ו ד נחט שנואלת צדקין טרפה וכו' וסי"ו אפ"י לא נחצנה טרפה וכ"ש הכל

הכל דהיא חבורה וסי"ו נשס דפסק כפי הר"ן ז"ל דקין חוורי נשס דהולכין צהיקף וקרומון דך וכו' עיין צצ"י סי' ונע ואנחנו קי"ל כוונן ז"ל דקצ"נו הוראותיו כו"ש ח"ו לעיר רודס צזה הסי עיי"ש והדרה דכנחא נמי צכלל דקין הם וא"כ דוקא צווסק וצ"הכ וקרקצן וקיבה ורס אלז דקין וס"דכ טרפה ואפ"י אם ונחט צכלל דקין ז"ל נחצנה כפי ור"ן ז"ל :

לו עם אם נולא עליו ק"ד צידוע שניקצ כולו וטרפה ואם לאו כשרה : דוקא עליו חכ"ן נגד פי הנחט אלז אם לא נולא נגד פי הנחט אפ"י נולא קציבות הנקצ כשרה :

וי"ן צצ"י חו"ה כלל ד נשס הוורדכי ורצ"י"ה ונח"י"קס צפי ערך לחם ש"ך קק"ז וכן נשענע דכן סי' הפרי"ח קק"ז צ"לי קק"ז כח"י קק"ז זכ"א קק"ח שפ"ד קק"ז חכ"א עם אוח יד זכ"א אוח קפ"ד ענ"ה עם אוח ה צ"ל צעו"י קק"ח ודלא כהצ"ח דענינים דהחזירו וכ"ש דצחנות דקין הם הפ"ו :

לז אפ"י אם הק"ד הוא צפי הנחט ונצפנים כשרה : פרי"ח עם פרי"ח קק"ח דין אי כח"י קק"ח שפ"ה קוף קק"כ זכ"א קק"ו זכ"א אוח קפו זכ"א אוח יז :

לח קורט דם היינו כלרר הדם או קורט ונשס אלז אדמוניות הקרום לצד אינו מציק : ונש"י קק"ג ונשס חוט השני סי' קט זכ"א קק"ל וקיים דקורט הוא חתיכה כל דהו ענ"ה עם אוח ע וק"ו קק"ו עיין לעיל סי' ו אוח יח :

לט וכן שאר ש"ו בחון נגד פי הנחט כשר אלז אם השנוי נראה או האורם צפ"ג עד פי הנחט טרפה : וק"ו עם נשס שפ"ד סי' ונע אוח צ :

מ אם ניקצ ע"י חולי נולד אי ואיכא ק"ד ונצחון כנגד וקוס הנקצ ונשס טרפה : צ"ח יעקב סי' ונח ונשס הרצ פנים נחירות ח"א סי' א ענ"ה עם אוח יב ודלא כדחילק הכ"הג דענת ח"ה צהג"צ קוף אוח ל וק"ו קק"ו : וצ"ח א"ל לצדוק צחון אכ"ר ק"ד : וק"ח עם נשס חחם קופר ז"ל :

מא אם נולא נחט חבור צכרס וכנגד אוחו וקוס נולא קרבה צכרס תלינן לחונחא וטרפה דלא גרע וק"ד : ונ"י כלל ד קק"ח וצפ"ו שצ"ו ח"ב סי' קד והוא עש"ח ל"ל סי' ונע וצטר אפרים סי' קצ וחוט השני סי' קט ענ"ה עם אוח ה זכ"א אוח כד פת"ח קק"ו חכ"א עם אוח יב זכ"א אוח קפע :

מב ולאו דוקא קרבה קרובה וצדוקה לנקוס אחר אלז אפ"י קרבה חלוייה ואינה צדוקה יש להטריף : שפ"ד קס"ו ונח ד"ה וילא לנו וכו' : והגם דגאון דע"ק קס"ו על וצ"ה הסי קק"טו נקצפ"ק צדבר אנו אין לנו אלז דברי הגאון שפ"ד וטרפה וכן הקניינו חכמי הישיבה הי"ו :

מג דוקא קרבה נשס צעינן אלז אם נולא נפוח קלת ונלד חון ועצ קלת ואין שנוי צבטר לרעוחא אין להטריף ד"ה צל מחנות כ"כ הנחט שחצ"ח צבטר ח"י ואין להוסיף על הטרפות : שו"ת שצ"י עם פת"ח עם :

מד וקוס קשה צוונש"ו נקצפ"ק חצ"י דיינים צצ"קו קפ"ד קק"כ וק"י וק"ו קק"ו : **מה** קיבה שנואל חבור צה נחט ונלד אי ונולד האחר יש עליה יצלת קשה וקרא צערי"ב פוללול ועונדת על הקיבה נגד אוחו וקוס שהנחט חבור ונצפנים ודחו הנחט ללד חון ולא היתה ככנסת דרך אוחה יצלת טרפה דה"צלת ח"י קרום שצלה נחנות ונ"ה ואף שלא ככנסת הנחט צה ונ"ה קופה לינקצ ונעט ונעט מפכי שהנחה מעלה חלודה : ש"ח שער אפרים עם והודה לו הפרי"ח בקי"ח ונש"י קוף קק"ח : וה"ה אם יש וארזע"ל ונחון נראה דקרום ונחנות ונ"ה הוא : שפ"ד סי' ונע קק"צ :

מו ואם יש שצ"ל לצן עד לחון נגד פי הנחט או לצן והצטר קשה הכי אין לנו בקיאים צבטר שהרופא גורכו וכ"ש שיש נחט דאין לך רעוחא גדולה ונ"ו ונש"י"ה כל ששכחנה ונראה הצטר לחוד אף דבעלנחא כשרה כאן דאיכא נחט טרפה : שפ"ד עם ועיין לעיל אוח ט"ל :

מז וה"ה אם יש ונחט ונצחון כנגד הנחט טרפה : קוונן כלל ו אוח יז :

מח אם ק"ד חנו לא היה נצחון אלז היה צאוולע הצטר ונלענלה לא יש ק"ד

יש להכשיר . ש"אם שם זכ"א אוח לך ונשם זכ"א :
כט אם יקב וולד או ועלד הזו כחלה איזה שנוי בעור שנעשה כעין ללקח ערפה להללקת
 הוא סוף לניקב והזו הצריח ואפי' אם הונח לא היה תחוב צו . כן ונשוע ושהצ"ש
 סוף סק"י וכן צל ונעשה לפני ח"ר נכיס הלוי והטריף :
נ ונעשה שהיה פה בגדלד יע"א שהיה הונח תחוב וולד או ונצחון וולד הזו היה כנגד
 פי הונח גונח או כנגד פי הונח והעור לא היה נקוב וולד הזו ולא נפוח אלא שיש
 צו כוונן גונח שנחבל כונו שליש וון העור ונעשה צווקומו גונח ודקו אוחו ע"י כולה ורחו
 שהעור שלם והצ"ח זה לפני ח"ר נכיס הלוי והטריף ואור ללא גרע זה הגונח שנחבל העור וק"ד :
נא כל יקום שנזכר נחט לאו דוקא אלא ח"ה קוף או ונקור וכיולא כל דבר הנקב :
 וכן צ"י ז"ל ונשם התוקי פכ"ת סק"י"א עכ"ה שם אוח יא תו"ז שם אוח י וק"יס ופשוט :
נב כחפק צווק"ו או קש תחוב הוי כקוף ע"י"ש סוף סק"כ"ה ונשם דביק סק"י"א . ואם
 קש תחוב וסרכה ונצחון הוי ליוק להחנייר ונשם יפוח שצעו"י . וק"ו סוף סק"כ"ו
 ונשם דביק שם . וכ"ל שהכל לפי ראות עיני הטורה :
נג אם נולח הונח תחוב צכרס ואין כחלה ונע"לע אלא דצוקוס שהיה הונח היה כפל
 הכרס ונדצק דצוק חוק ע"י הסונון ורידין וכשקורע אוחו הדצוק צכרס יכחל ראש הונח
 ערפה ואין לדמותם לעו"י צ"הכ לעו"י צ"הכ הם צו דפנות דצוקות זו לזו ונתחת צרייתן
 חבל זה הכפל שיש צכרס אינו אלא וולד סונון או וולד אחרת ולאו צר קיינא הוא דעתיד
 הכפל להתרפק ולהתחמק הכרס ויהיה הנקב ונפולס . הרדצ"ו דפוק ויכילא ח"ה סוף רכו ער"ה
 אוח צ עכ"ה סוף כח אוח יג תו"ז שם אוח יע זכ"ש אוח כצ וק"יס ונשם ושה"רס צירדוגו
 ונשם זכ"ר דאם כחלה דהס דצוקיס ונתחלת צרייתן יש להכשיר . וכן ונשוע וולד הרדצ"ו
 שהצ"ח לעיל :
נד שם הגה ואפי' לא נשאר רק מעט ונעור החילון שלא יקב . ונסתברא לי ונלח דכל
 דניקב כ"כ צעו"י דלא נשאר אלא כל דהו ונשם דאי ונחיק כל דהו ונקיב ערפה
 דקרוצ הדבר דניקב וערפה לכל הסצרות ונעט דכתב ההגה לאו דוקא . פכ"ת סוף סק"י ויב
 עכ"ה סוף כט אוח ו זכ"ת סק"כ"ג אלא דהוא כתב דהפכ"ת חולק ולא דקדק יפס דהפכ"ת
 כתב דלכל הסצרות הכי הוא ולא פליג ופשוט :
נה שם והוא שלא ונלחו וכו' ואפי' ראש העצ שלו ללד חוף . פ"י שראשו העצ הוא ללד
 חוף וחודה הוא ללד הלל צ"הכ דאונינון אוכלין ונשקין דחקו"ו . ש"ך סק"כ"ד פכ"ה
 סק"כ"ז זכ"ת סק"ל"א ע"ה סק"כ"ו שפ"ד סק"כ"ד ח"ה כלל כ אוח יד תו"ז שם אוח יא :
נו ואין חלוק בין אם הונח הוא קטנה או גדולה . כח"הג הג"ה אוח יז ונשם תו"ה כלל
 לך ש"ך שם ע"ה שם תו"ז שם :
נז שם צהגה ויש וקילין להחיר אם לא יקב ונע"לע והודה ונמלה או שנחבד ולא צדק וכו'
 ויש לקונון עלייהו צווקוס שפ"ו . ולענין דינא אנו אין לנו אלא קי וכן ז"ל ולא ונע"י"א
 היכא דנחבד שלא היה ידוע אם יקב לחוף או לא דערפה אלא אפי' אם ראינו שלא יקב
 אלא וולד או ולא הספיקו לצדקו אם יש עליו ק"ד או אם הודה ונמלה ולא אפשר לצדקו
 אפי' ערפה . דכן פסק וכן ז"ל כהרש"ב ז"ל ואנחנו קבלנו הוראותיו וערפה אפי' צהפ"ו
 וכן פסק הרדצ"ו ז"ל צח"א דפוק ליוורנו סוף כח וע"י צכ"הג סוף הג"ה"ט וכ"כ השע"ה
 סק"כ"ד דלדין פסקין כפסק וכן ז"ל וכ"כ צל"י סק"י"א דאין להקל אפי' צהפ"ו וכן הלכה :
נח שם עבר הונח ונע"לע ועודנו תחוב צו וכו' הגה י"א דצ"ה"ו דאין אנו צקיאים יש
 להטריף וכו' והכי נהוג . וכן ונחגיבו דלחננו אין צקיאים צדיקס כו"ש ויורס ז"ל
 ועל כן לא כתבנו כלום על נחט התחוב ונע"לע דאין כ"ל דכיון דתחוב ונע"לע ויקצה וכו'
 לדדין אפי' לא נולח ק"ד ולא חלודה ערפה . וכן פסק הצ"ש סק"י"א ואפי' צהפ"ו וכ"כ
 רוב דבני האחרונים וכ"כ תו"ז שם אוח יב וק"יס והכי נקטינן :
נט שם צהגה ונחט או קח הנולחים בהוסס וכה"כ צהללו וכו' כשר בכל ענין וכו' . ואם
 נולח עליו ק"ד ונצחון ואין שום נקב ונפנים צזה יש פלוגתא דרבותא דהט"ו והט"ך
 ודעו"י"ו

ודעו"י"ו חקרי וסל"ץ והפכ"ח ודעו"י"ו ונכרי ועל כן יש להקל צהפ"ו . הצ"ש סק"י"ו צה"י
 ח"צ סוף קד ונש"ו סק"י"ד שפ"ד סק"ל"א צ"י"ל ח"ג סוף אוח א קונון כלל ו אוח ז :
ס וכן כו"י אם נולח קוף או נחט ונכר צפרט ויש סרכא על צה"כ ונצחון יש להכשיר
 צהפ"ו דדין הסרכא כונו ק"ד כו"ש הפוכקיס הכ"ל אלא דהתו"ז שם אוח יד ונכפרו
 כ"ל ח"ה סוף יח אקר צכרכא ואין לא ק"ל כו"תים וצהפ"ו יש להקל :
סא חונס אם נולח ונחט אוח צפרט ואינו תחוב צו והעור ונפנים יקב אלא או ויש
 עליו ק"ד ונצחון צה"ל ודאי יש להטריף ונשם דניקב וולד או כו"ש"ל אוח וזו גבי חולי ע"י"ש :
סב אם נולח הונח תחוב לארכו של דופן צה"כ ערפה אף שאין ק"ד ונצחון . ע"י"ו סוף
 סק"ט"ו תצ"ש שם והגס דהצ"ש החנייר אפי' צוונח וי"ו אין לאסר אלא בנתחב
 כח"הג אפי' אוח יע ונש"ו סק"י"ו קינן עס אוח יג עכ"ה שם אוח יח ונשוע וון הקונון שם
 דה"ה אם ונשכב לרצו של האבר ע"י"ש . וי"ה וכן ז"ל לקוון צפע"ו יא כתב ונחט שנואלח
 צקרקצן וכלה וכלעט צעו"י צקר הכשיר שם כהורלח הרצ"ב"א ז"ל והוא הוא הדין צע"ל"ו של
 צה"כ שכתבנו אלא דהכ"ל נלע צעו"י צקר צה"כ ונשם צעו"י צקר סקרקצן וא"כ לקי הרש"ב
 דפסק וכן כו"תים דכשר ח"ג כשר ועעו"י"ו ס"ו הרש"ב"א שם שייכא כו"י הכ"ל . אצל לקי
 ושה"רס ז"ל שהצ"ח ק"ד סוף לך ואו"ה כלל נא אוח כצ דאקר צקרקצן ח"ה צכ"הכ אקור .
 ונשוע ונאו"ה שם דדין סקרקצן ודין צ"הכ שו"ס לענין זה דק"יס האו"ה שם וז"ל ונשוע
 היינו טעו"ל דנאסר שהונח לא היה ניכרת ונפנים כונו שלם . היה ניכרת ונצחון איכא
 לנחלי ולוונר שצ"ח ונצחון ונקב השט ודקין וכן כל כיו"ל צזה עכ"ל ונש"ו וכן כל כיו"ל
 צזה דהיינו ח"ה צ"כ"ר אחר כיו"ל צזה כונו צ"הכ וקיצה וכיו"ל ג"כ ינא שצ"ח ונצחון הרי
 ונשוע דקרקצן וצ"הכ שו"ס דדין זה וכ"כ צה"ד"א הרי צה"ח כלל לך אוח ה שח"ר שהצ"ח סוף
 הרש"ב"א שו"ת"ר גבי קרקצן כתב וז"ל וצהגה"ט ש"ד כתב צכ"ס ושה"רס לאסור צכ"הג וכן פסק
 צה"ה"ה וכתב דה"ה לז"הכ שוונח שם הונח חוף העור צצריה דערפה וכו' עכ"ל הרי צה"ד"א
 שכתב שה"ס לז"הכ וכ"כ הסצו"י ח"צ צאו"לע סוף קד וז"ל זה פשוט וערוך לפנינו צפע"ו
 סוף ונח וצה"ה שם דצח"ל ונח"ח ונח"ה"ו וכו' ע"י"ש וא"כ לקי וכן דהחיר צקרקצן ח"ה
 צכ"הכ מותר . ולקוון אוח עב גבי קרקצן פסקנו ונשם האחרונים דדוקא צהפ"ו יש להכשיר
 וא"כ ח"כ גבי צ"הכ יש להכשיר צהפ"ו :
סג ונחט שנואלח תחוב לארכה בהקו"י"ס שהם כוונן חדרים צכ"הכ וקצה וקצה צו
 ושלם ונשם אצל אינה טעונה צדופן אלא תחובה לארכה וקצה שח"ס שלם וון הקו"י"ס
 ונח"ח שם כצריה וכלה כח"ה לפנים יש לזה דין תחוב ללד או ולריך לצדוק צאו"ה וקוס
 שו"א נקצה ונע"לע וגם לצדוק צחון אחר ק"ד . קונון שם אוח יד ונשם ש"יס עוד צזה
 ועשה חלוקי דינים הם חוגרות יתרות ולא כתבנו :
סד לפעו"י"ס נולח צכרס או צקיצה לטור או והלטור הוא סונון ופעו"י"ס הוא ונולח ואפי'
 לא יש ונחט אם נולח הסונון כונו ערפה ואנו חוהכין ונצ"ר הכרס שיעור שיהיה
 אוחו סוקוס שיש צה סונונון שוה לצכ"ר הכרס ואנו לוקחין ונחט או ונשינון אוחו חוף חלל
 הסונונון ואם עוברת חוף הכרס ערפה שהרי הכרס נקובה ואוחו הסונונון הוא קרוס שעלה
 ונח"ח וכה וערפה אפי' שלא נולח ונחט . כח"הג הג"ה"ט אוח כצ ונשם ושה"רס פינ"ו ז"ל
 זכ"ש אוח לז תו"ז שם אוח נו . וכתב דוונח"ג לצדוק צוולה ע"י"ש . וכן צע"רנו פה בגדלד
 יע"א ונ"יס סונונון באלו צכרס וכיו"ל וכן ונחגיבו שנצי"א כולה ונכניס חוף חלל הסונונון
 ואם עוברת צחובה ערפה :
סה הא דהטרפנו צניקב ונע"לע אפי' ליכא ונחט או קוף כו"ש וכן ז"ל לעיל צפע"ו ז
 היינו דוקא היכא דליכא לתלות צונונון ידי הטבח אצל אי איכא ונקוס לתלות
 צונונון ידא דנצח"א יקב כשרה . כח"הג הג"י"א אוח קצ ונשם או"ה כלל נא אוח כח
 עכ"ה סונון כט אוח כד :
סו ונעשה שהיה צפני הרצ לעיר רודס ז"ל ונחט או שנואלח תחוב צחלת הדקין סונון
 לקיצה והיה הונח תחוב ונע"לע וצדקו צווקוס הונח ולא נולח שם ק"ד כלל וגם
 ודקו

צדקו צמחט עלמה ולא מלאו צה חלודה כלל ולא צמקוס הוחט וזאלו אח המפטיט וחמט
 שהוא לא רחם שום דבר אלא כצבא להפריש הדקין מן הקיבה ולקח רחש הדקין צידו נרגש
 ע"י שכתבז מועט מן הוחט צידו וכמדומה לו שט"י שדחק צידו דקין ילא הוחט לחץ
 וכתפסקו צזה . ובורס סרו ז"ל דכסרה דהנה לקו מן ז"ל היא ערסה דס"ל צס"ו וזו סע"ף
 ד' גס אס נוכלא מוחט צדקין ולא נחטב דערסה כסו הרמז ז"ל ע"י"ש ולדין דקצבלו הורחט
 מן ז"ל לר"ך להיות דערסה ועיין לעיל צדצרינו אות לו אלא דרחה להדמק"ח הצ"ח הכנ"הג
 לעיל ס"ו וזו הג"צ"י אות יג דמ"ד שנוכלא הוחט צתחלת הדקין אף הרמז ז"ל עכש"י דהא
 דאכר הרמז דוקא לנעטה וחתלת הדקין שמוס וחתילין לילך צעגול וגס קרווס כך אצל
 צתחלת הדקין כמ"ד דאין כ"כ קרווס דק כשאר הדקין וגס עדין אין וחתילין לילך צעגול יס
 להכסיר וחס"ך לא קנך הרב ע"י"ש וקוס דהדמק"ח צעלמו לא קנך ע"י"ש החלוק לצקוף . אלא
 שהרי ז"ל הכסיר צזה מוסס ק"ס ספק אס הלו כהרמז דמחט שנוכלא צדקין ערסה או הלכה
 כמ"ד דמחט שנוכלא צדקין כשרה וחס"ל דהו כהרמז חפטר דלא חמרה הרמז אלא לנעטה
 וזההחלת הדקין חונס צתחלת הדקין שעדין אינס הולכים צעגול וגס אין קרווס דק מודה
 הרמז דכשרה סוף דבר שהכסיר סרו מועטס זס ע"י"ש צדצרינו צזה סס"ו . וחי ח"מ"ר שאין
 לקמוך על סרו צזה ומעשה שלו היא ערסה דמון ז"ל סהס דצרינו דהצ לעיל צס"ו וזו סע"י
 ד' וז"ל מוחט שנוכלא צדקין ערסה דמ"י"סין שווא יקצב עכ"ל ונדקסה דצרינו מוכח דק"ל דכל
 מוקוס צדקין אייבי חפ"י צתחלתס וחס"חטו סקצבלו הורחטו חא ודאי דערסה . וכן ח"י"י
 להקוונן דיני ש"י"ט כלל ו אות ח וז"ל וז"ל דכל זס צדקין סהולכין צעגול דהיינו וחתחלת
 הקיבה עד כוף הדק שהוא כחמוונת כף כפוסה ומס"ל וז"ל היא העצמית סהולכת צכיוון וכו'
 דבס דינה להכסיר צהפ"ע וכו' עכ"ל סרו צהדיא דק"ל חפ"י סתחלת הדקין שיולח"ס מן
 הקיבה ערסה וכן סקצרינו חפ"י ס"י"צ"ס ס"י"ו :

סז אלא דאס הכולל יונלא כדון זס צקיבה וכרס וצ"הכ ווסקס מוחט שהוא חחוב מוע"לע
 וצדקנו צמקוס הוחט ולא מלאנו לא ק"ד ולא חלודה וגס הוחט הוא נקי ואין צו
 לא דס ולא חלודה וצתחלת לא סרגיסו צמחט אלא דחס"ך צעת סולחט הכרס מן סבסמיה
 ע"י סהול"ח צמחוק נחטב צידו רחש הוחט והרגיש צו ונסתפק דמחט צתחלת לא סיה
 הוחט עובר מוע"לע אלא דע"י דחיקת ידו ככנס מוע"לע זסו ודאי דכשרה . מוסס דמעי"ך
 הדין צתחטב מוע"לע אס לא רחינו ק"ד ולא חלודה כשרה כמ"ש מן ז"ל חפ"י לדין דמחמירין
 כמ"ש סהגה ז"ל מוסס דלא צקלין צצדיקה היינו דוקא צודאי נחטב מוע"לע אצל אס הוא
 ספק נחטב מוע"לע ודאי כשרה מוסס דאין צו לא ק"ד ולא חלודה וכמ"ש"ל אות סה דאס יס
 לתלות צמוטשא י"דע כשרה ופשוט :

סח מלא ק"ד וכיולא צהון מוחט חחוב צפנים אלא סהיה מוסוס יד פצח לתלות טעל
 ידו סיה נחטב אין להכסיר סהק"ד שהוא מוסון נגד סחיבת סמחט מוע"ד דכן
 סיה מסי"ס וק"מ"ו סק"ל"ה :

סט סע"י ט אס נוכלא עליה חלודה וכו' סגס וכן אס מלא חלודה וצמחוק נגד הוחט
 אס יקצב מ"ד או ערסה וכו' . אצל אס נוכלא סהלודה ציקצב מ"ד
 או צפי הוחט וצפנים ולא וצחון פשוט דהיא כשרה כונו ק"ד שהכשרנו לעיל צאות לה :
ע דין זס דחלודה מ"ד או יס צה פלוגתא דמ"ל דעמי"ס וצצירין כמ"ש סה"ך סק"ל"ה
 ואין ק"ל כמון ז"ל דערסה מ"הו סוכא דנאצדה צ"הכ קודס סנדקתה אס סעלתה
 חלודה אס לאו יס להכסיר מוכח ס"ס ספק אס עלתה חלודה או לאו ואח"ל עלתה שווא
 הלכה כוכשירין וסווא וחס"ך ספק אס הלכה כוכשירין או כפוסל"ס ואח"ל כפוסל"ס שווא
 לא סיתה חלודה . כ"הג סג"צ"י אות ס צ"לי סק"מ"ב שעה סק"ל"ג צ"ל ח"צ צעו"מ סק"מ"ו
 עמ"ס סס אות כג וכתב עמ"ס דמ"ש צכנ"הג נאצד הוחט הוא מ"ש וז"ל נאצד צ"הכ
 וכן סאר ספוסק"ס סחצ"ח מוסכו חמ" סכנ"הג ולא דקדקו צזה :

עא סע"י י זס שאמכנו מ"ד או כשרה וכו' דאי לד סמחוק כלפי חלל סגוף וכו'
 ערסה . ערפות זס לאו ודאי ערסה אלא ספק הוא דהו דמ"י"סין דילול
 נקצה

נקצה איצדים ספנימ"ס וערסה מוסק וכו' אי ח"כא ספיקא חמרינא פטיטא דכשר .
 פרי"ה סק"מ"ו זצ"ה סק"ל"ע :

עב סע"י יא מוחט שנוכלא צקרקצן וכו' חילין להקל וכו' סגס דהוחט וכו' ואס אין
 עליו ק"ד וצמחוק צמר ויס מחמירין ואוקרים ויס לחוש לדצריהס אס לא
 צהפ"ו . העיקר סווא ש"ס לחוש לדצרי האוקרים אצל צהפ"ו מוחט כסו סהגה ז"ל . כן
 מוסעו וכנ"הג סג"צ"י ס"ו ונו אות ז חו"מ ס"ו פו אות יו וס"י"ס וכן רח"ו למוקט להחמיר :
עג ואס יס עליו ק"ד וצמחוק חקור כמ"ש סהגה ואס נאצד או סודה וסוולח ולא נצדק
 חקור . ש"ך סק"מ"ו כנ"הג ס"ו ונו שס פרי"ח סק"מ"ה צ"לי סק"מ"ב צע"י סק"מ"ו זצ"ה
 סק"מ"א חכ"א כלל כ אות כה עמ"ס ס"ו ל אות יצ צ"ל ס"ו ונו צעו"מ סק"מ"ו :

עד וסוכא ש"ס סוכר צבא וצפנים ולא וצמחוק כנון ש"ס ק"ד וצפנים ולא וצמחוק כשר
 לכ"ע אף צלא ספ"ו . ש"ך סק"מ"א כנ"הג סג"צ"י ס"ו ונו אות ח פרי"ח סק"מ"ו צ"לי
 סק"מ"ה זצ"ה סק"מ"ב וס"י סוף אות יס עמ"ס סס צע"י אות לו חו"מ ס"ו פו אות יס
 ז"ל"ה אות קלו :

עה מוחט שנוכלא מוצלע צקרקצן ואינו נקוב לא לפנים ולא לחץ כדון מן ז"ל אלא שהיה
 קרוב ללד חון יוחר מולל פנים יס להחיר צהפ"ו . ש"י"ה ועיל לדקה ס"ו יג וחס"ב
 אות נו וצמו עמ"ס אות יצ סס . והרי חולדות ילחק צע"י"ס ס"ו ד כתב דחקור ע"י"ש והרי
 פה"ס הצ"ח צק"י"צ ואחר העיין צה"ל סס רחינו שאין צו כדי צביעה שהוא סעו"ס זס
 צכונה דצרי פרי"ח ז"ל צק"מ"ב ואין צלסון פרי"ח הכרס דיכול להחפרס כפשוטו וכן סצ"ן
 דצרי סע"י"ס סק"ל"ג שהוא כפשוטו ואין להול"ח דין מזה . חס"ך דחי"ו סהכנ"הג ס"י ק"ל
 דכשר דכתב צהג"צ"י אות סה ח"ל ודצרי סרצ"א סס נרחה צפ"ו דחפ"י לא כשאר כח"י
 אלצע מולל סוכס כשר סהגה כ"י לומר"עי עכ"ל ודצרינו חווס"ס דוח"י חפ"י דנקט דהדצר
 צהפ"ך דהדצרה אס לא כשאר כח"י אלצע מולל סוכס דהיינו מולל פנים יס להכסיר יוחר
 מוסכ"ר ח"י אלצע דאס לא כשאר כח"י אלצע ח"כ הוי קרוב ללד פנים יוחר ואמירין סצ"א
 מולל פנים והדצר ק"ו דחפ"י אס כשאר ח"י אלצע מולל סוכס כשר כ"ש אס לא כשאר כח"י
 אלצע דכשר ווח"י חפ"י דנקט ועוד דוח"י חמ"א לאשועי"ן וסר"עי וז"ל דצרי וסר"עי ז"ל
 ח"א להול"ס . אלא מוכרס לומר ד"ס ע"י"ס צדצרינו וכל"ל דחפ"י לא כשאר כח"י אלצע מולל
 חון כשר וצוקוס מולל סוכס ל"ל מולל חון וססתח ח"ש דהרצ"א כתב וכשאר כח"י אלצע
 מולל סוכס גס מולל חון מוסעו דמולל חון כווי כשאר כח"י אלצע ומוס"ה סוכר וסר"עי ז"ל
 לאשועי"ן דחפ"י אס מולל פנים כשאר כח"י אלצע ומולל חון לא כשאר כח"י אלצע אלא פחות
 לא חיו"ח כסו סרו ח"י"ל מוסס דקרוב יוחר ללד חון סצ"י"ך אלא חפ"י כשר וסוכ"ס כן מדצרי
 סרצ"א ז"ל דנתן טעס דחי"כא לוחלי צונה סדרכו דצ"א עס סאוכלים דרך סושט וצפנים
 ולפ"ז טעס ח"ס אס קרוב יוחר ללד חון וסו פשוט דכן כוונת מוס"עי ז"ל וסכנ"הג סהצ"ח
 דצרינו ודלא כהרי ח"י"ל וכשר :

עו סע"י יב קטן שנוכלא מוחט חחוב צכרס וכו' יס להחמיר ולאקור על פיו . היינו
 מוסס דנוכלא הוחט והוי רגלים לדבר ולכן יס להחמיר ולאקור על פיו
 אצל להקל סהקטן חוונר דמלא הוחט צמקוס שאינו מועריף לא סוכ"ן עליה מוסס דחי"כא
 רגלים ש"ס מוחט . כן מוסעו יס"ש"ך סק"מ"ב וחס"ב אות קוב :
עז ככרי טעסה ונלחכס חלל יסר"ל צהפ"טת סבסנוות וסצ"ח וסקור צידו ואמ"ר שנוכלא
 חוחר חחוב צכרס וסרחה צמקוס שאינו מועריף חפ"ה ערסה דאין לסו"ך על דצרי סג"ו
 להחיר . ש"י"ה וס"ס"ס וולצ"ן ס"ו סו פרי"ח סק"מ"ו חצ"ו סק"י"ט ש"ך צכ"ה סק"מ"ב סס
 ז"ל"ה אות קלב סע"י"ה סק"מ"א כלל כ אות כ זצ"ש אות לו חו"מ ס"ו סג אות כד
 עמ"ס סיוון כה אות ד :

עח אס חמ"ר סכצב ספק סג"ו וסחעסק צהולחט סכרס צא חלל סיסודי וסצ"ח לו וסקור
 וז"ל שנוכלא חחוב צכרס אין להחמירי מוסס די"ל סכרס צס"ח . ש"י"ה וס"ס"ס סס
 כנ"הג סג"צ"י אות כצ מוס"ן סוף סק"י"ט חכ"א סס עמ"ס סס :

עט אצל אי האוי ונהיון ליה אקור אפי' אם אחר טילתה ונתחת ידו בוי"ש וכן ז"ל לעיל ק"ו יו קע"ו יא גבי אותו ואת בניו . ט"ו קק"ט עכ"ה שם אות ו ויה קק"ו שם על הני"ז יש ליטב צנקה :

פ גויה רחלה חתיכה צמר על הסדר וצאה ואורח שאלהה ונחט תחובה עם היט' או של פשהן והנחט היחה כחדשה והחוט ג"כ היה חדש כלאין הדברים דשקר ענתה ויש להחיר אליצא דכ"ע שכבר הותנה ולא ונחזקין רעותה וגם שלא היחה ונשתתה לעצמה אלא היסודית אורח לה לרחוץ צמר זה . ונש"ז שם ונח"צב אות יח עכ"ה שם אות ה :

פא אשה שנתעסקה בצכק לנקיתה ונפרש שצחוכה ובהיותה גורמת הפרש ונעצירתה בצכין קצידה רחמה שהיחה ונעצרה גם ונחט עם הפרש צגרייתה בצכין ולא תוכל לדעת אם היה הנוחט תחוב צכק או רק ונונה צהלל הכרס הוך הפרש יש לאקור הגם דיש טעם להחיר ונחוט ק"ק ונ"ו ונחוט דכבר השטיפה צו"ס ולא ילחה הנוחט צשטיפה רק ע"י גרימת הפכין ורגלים לדבר שהיחה תחובה צו שאם היחה ונחטה לצד היחה עוצרת על ידי השטיפה ולכן יש לאקור . ח"צ"י קיו"ן וו תו"ז אות כה והער"ה הביא תהלת דבריו : **פב** ישכאל שוכר כרס לגוי וצא אח"ך הגוי ואורג שאלה ונחט הוך הכרס אינו כלאון אפי' ונק"לתי . עכ"ה אות י זצ"ש אות כח :

סימן מט

א סעי' א הקרקצן יש לו צ"י עורות וכו' ניקב זה בלא זה כשר עד שניקצו שניהם זה כנגד וכו' זה שלא כנגד זה כשר . פ"ו הכ"ס שנקלף ונשליכין אותו הנשים עם הענופה והכלבוך שצחוכו הוא עור או ושאר צמר הקרקצן הוא עור שני . ט"ו קק"א כח"ה הג"ה אות ד פרה"ה קק"א צ"לי קק"א כח"ה קק"א ונש"ז קק"א ונח"צב אות א חכ"ה כלל כ אות כצ תו"ז ק"ו פו אות א זצ"ה קק"א זצ"ש אות א עכ"ה ק"ו ל אות א ודלא כהרצ שתי הלחם ק"ו על :

ב אפי' צר אוח"ה ואוח"ה כולם שוו צשיעויהן ויש צו השני עורות אלו דצקרקצן שלחם יש ב"ס שצו לאב"ק האוכל . ונח"צב אות ז עכ"ה שם :

ג ואם נחלפו עורות הקרקצן שהלדום היה לצן והלצן היה לדום לית לן צם וכשרה : כח"ה הג"ה אות ד ונח"צב אות ג ונש"ז שם עכ"ה שם :

ד הא דלונרין שאם ניקצו זה שלא כנגד זה כשרה ויהו לר"ך שלא יהיו קווצים הנקצים כל כך . שפ"ד קק"א ונח"צב אות ו תו"ז שם אות ז עכ"ה שם אות ז :

ה ניקצו זה שלא כנגד זה אפי' ונחט או אלא דזה לנעלה וזה לנעטה דכה"ג בושט טרפה נשום דאפשר דנחטו אסדדי אפי' בקרקצן כה"ג כשרה דנויפה ב"ה . כח"ה הג"ה אות ג עכ"ה אות ג :

ו כונו שהדין צניקצ בן הוא צניעל שאם נייעל עור או ונקרקצן או לקוצ לגנורי כשרה כל שהשני קיים . כ"ה ונה"ק הי"ד ק"ו יח שו"ג ונח"ו א ונח"צב אות יח תו"ז שם אות ט עכ"ה שם אות טו צ"ל צחק"ה קק"א :

ז נחוקקו צו עירות הקרקצן עד שאם היו ונשכים קלת היו נחתיין יש להעריך . ונה"ק צק ערך לחם ונח"צב אות טו תו"ז שם אות ח עכ"ה שם אות יג שו"ג ונח"ו א :

ח הא דניקצ זה כנגד זה טרפה היינו אפי' אם ונקצ צשפוע דינו כזם כנגד זה וטרפה . חכ"ה שם ועיין לקו"ן אות יט :

ט ואם ניקב שלא כנגד תהלל רק צעו"י הצמר של קרקצן ע"י חולי אב"פ שהוא ונעצ"ל כשר כדאורזין לעיל ק"ו וו אות ג גבי לב . חכ"ה שם :

י סעי' ב ניקב ושונן שגליו קותו כשר . אפי' אם עדיין הנוחט שם אפי' השונן קוחם . ש"ך לעיל ק"ו וו קק"א ונח"ו ונח"ו צכ"ן קק"א שפ"ד קק"א ונח"צב קק"א זצ"ה קק"ג זצ"ה אות ז עכ"ה שם אות ג :

יא לר"ך הנוחה לזכר לפענו"ש דנשכחה קתינא על הנקב ואינו שונן רק קרום שעלה ונחוט וכה . שפ"ד שם ונח"צב אות ח תו"ז שם אות ו עכ"ה שם אות ד זצ"ש אות ז :

יב אם כנולא השיון על חודו של נחט או הקוץ ונחט ונלצד שונן אשך ונקציב צידוע שלא ילא והשיון קותו וכשר אצל אם השיון קציב לנחט ולא על חודה צידוע שלא הוך לשהי עורות וטרפה ואפי' אם כשאר ונעור החילון שלם קלת שלא ניקב רק שאין שיון כנגד חודו דניכר דקרום ונחוט וכה הוא ונשתנה נשאר הקרקצן שאין צווקוס זה הפסק צשיון וכאן כנגד הנוחט יש הפסק צשיון ונש"ה טרפה . שו"ת צאר עסק ק"ו קא חצ"ש קק"א ונש"ז קוף קק"א ונח"צב אות יז חכ"ה שם אות כג עכ"ה קק"ו צ"ל צחק"ה אות ג עכ"ה שם אות ח זצ"ש אות ז תו"ז שם אות יז :

יג הא דשונן קוחם היינו דוקא שאין הנוחט ככנס צהוך השיון אצל אם הנוחט יולא קלת לחוץ לחוץ השיון אף שיש שונן הרבה על חודה של נחט יש לאקור . שו"ת תולדות ילחך ק"ו ו פת"ה קק"ג ונח"ו פרה"ה קק"א . ועיין צווק"ו ק"ו וו קוף קק"א שדה זה וקיים ופשוט להחיר צהפ"ו עכ"פ ע"ש :

יד לר"ך לזכר צשיון אורות ונפיענות אם השיון קוחם הוא רגיל צכילן הוא ונחולדה וקוחם אצל אם השיון הזה הוא וכה הפעום אינו קוחם . שו"ת צא"ע שם חצ"ש שם ונש"ז שם ונח"צב אות יא תו"ז שם אות ז ועיין לעיל ק"ו וו אות יא :

טו הא דשונן קותו כשר דוקא שניקצו שניהם אצל אם ניקב החילון לצדו והשיון קותו יש להעריך אף דהשיון קותו דאורזין דהנוחט צא ונחחן ומייסין לנקיבת איברים הפכיויים . עכ"ה שם אות כז ונש"ה שו"ג קק"א :

טז כצד צדוקה לקרקצן הוי קתינא לנקב צבקרקצן ואם ונסיק ונולא אינו קוחם וכן כשאין שם שום הפסק ונהודק יפה קוחם . דע"ק קק"ג וק"ו קק"ד :

יז סעי' ג אם כנולא נחט תחוב צו ונפנים דינו וכו' . ואם יש צביל לצן עד לחוץ כנגד פי הנוחט והצמר קשה ונשתנה ונח"ה וכה"ג דליכא רעותא דנוחט ואין לחטנו צקיאין צצמר שהרופא גורמו יש להעריך . שפ"ד קק"א ונח"צב אות ט זצ"ש אות י שו"ג קוף קק"ג עכ"ה שם אות ה :

יח קרקצן שהיה נחט ונולע צצמר ונפנים היה צביל עד שליש עביו ואח"ך לא ניכר צביל עד הנוחט ונחוקוס הנוחט היה צביל עד לחוץ ונחחן היה ונח"ה ונח"ה ונח"ה לא לאו עוד זכרויות והצמר צחון הוא צריא כשר אפי' בלא הפ"ו . שפ"ד שם ונח"צב אות י זצ"ש אות ט עכ"ה שם אות ו צ"ל צחק"ה קק"ד :

יט ואם הנוחט תחוב צאלכסון ונפולג היה ונחצב דכשר דאו ונגין על חציו אלא דאין לחטנו קווצין ע"ז ויש להחזיר ולהעריך . שו"ת סרד"ז דפוס ליוורנו ח"א עכ"ה אות א זצ"ש אות יא עכ"ה שם אות יד . ועיין לעיל אות ח :

כ ונעשה שצטלו תרגוליס הרבה ונחטו קרקצן או לנער לאכול וצעת אכילה לעק הנער ורלו והנה נחט תחובה צצמר הקרקצן יש להעריך . שו"ת ונח"ה הלוי אחיו של הני"ז ק"ו כה ונשכים הלוי הני"ז צק"ו ונח"ה ע"ש שו"ת חצ"י ק"ו ונח"ה צל"י קק"ד חכ"ה שם אות כה צ"ל צחק"ה קק"ג . וכן הביא צק"ו צ"ה קק"א על קרקצן שנוולא תחוב צו ונחט אחר שנתצטל שהואכל אקור ע"ש והשכים עונו הפרה"ה צק"ו ע"ש צ"ל צחק"ה קק"א . וכן צא ונעשה לפני הו"ו צקרקצן שאלאו צשעת אכילה נחט תחובה ונח"ה לפניו רק הנוחט והקרקצן השליכו אותו והעריך כק"ו הני"ז עיין שם צאות כו וכן שם צאות כג תו"ז הביא הא דבה"י והני"ז ע"ש :

כא חונקם אם היה הנוחט אונח על הקרקצן ואינו תחוב צו יש להכשיר נשום ק"ס שו"א נפל הנוחט צחוכו עכשיו אח"ש ואח"ל קודם שחיתה היה צה ונח"ה שו"א לא ניקב רק עור הפכיווי וכשר . בה"י שם פרה"ה צק"ו ע"ש . ואף אם יש חלודה צנוחט שהוא ונח"ה אין צכך כלום וכשר דחלין דחלודה ונעלנא אח"ה ודלא כהצ"ה . פרה"ה שם זצ"ה קק"א :

כב נחט שנוולא תחוב צקרקצן ועובר ונעצ"ל כשיעור חלי אלצע ולא ניכר אלא אחר צצטול

הצטוף וצטעט וליחס ושטיפה והדחה לא יכיר ולא הרגישו בו כשרה דחלין שאח"ך כפל
הנוחתי לתוך הקרקע כיון שהיה ארוך כ"כ שהיה עובר ונע"ל כחלי אלצע אלו היה קודם
צטול ח"א שלא ירגישו בו . שו"ת הרד"מ ח"א דפוס ליוורנו ק"ו נח כ"הג הג"הע אות י
פר"ח קק"ג ונח"זר אות עו וקיים שהגס שהרד"מ קס לא התיר לוועשה צפני ע"ה ו"ו
צדקות אלו הונג"ה הוא שכל שנוי שיואלאו יביאורו אלל הנוורה ואינס קיווכים על דעתם כלל
יש להחיר צלל פקפוק . חכ"א קס אות כו תו"ז קס אות כ"ז צ"ש אות פ . ולא דוני לנ"ש
לעיל אות כ וקס ה"מ והצ"ה להעריך אחר צטול דהכא רחוק לוור דווחיים צא הנוחתי
שהכי צדקו הקרקען והתכורו ויקו אותו יפה כונג"ה וכיון שהיה ארוך כ"כ אפ"ו תינ"ל שאחר
צטול ילא עוד איך לא הרגישו כשתעסקו בו לחותכו . הרד"מ קס פר"ח קס ונח"זר קס :
כג דרך הנוחתי הנואל צקרקען להיות ונשתנית לורתו אם הוא קל צרול וועלה חלודה
ונושחיר ונחנת הלחלוחית ואם של כחשה נעשה ונוורט ונחחיל להשתכל ונחנת הוס
הקרקען ואם ראינו ונחתי שלא היה צו קוס שנוי כלל זה וורה שאח"ש נתחצ קס . הרד"מ
קס כ"הג קס אות יא ע"ה קס אות כ"א . ונחתי זה העעס לעשותו קניף עס עעס אחר
אלל וקוס זה העעס לצדו אין להכסיר לוועשה . הרד"מ קס כ"הג קס :

כד אם כוולת ונחתי תחובה צקרקען של תרנגולה ונחחו והנוחתי אם יולל לתוך הרצה
דליכא לאתפוקי ט"ל . לאח"ש וסיו קס עופות הרצה ולא היו ווכירים את העוף
הצ"ק וצדקו התרנגולת ונלאו צ"ו ונחתי רוקס סחור וצטאר העופות לא היה רגס כלל יש
להחיר את שאר התרנגולות דוקתנ"ל הוקס השחור אינו אלל ונחנת הנוחתי . הרד"מ ח"א
ד ליוורנו ק"ו קנ"ג פר"ח קס ונח"זר אות עו חכ"א קס אות כו ז"ש אות ד תו"ז קס
אות יע ש"ה קק"ז . ועיין לקונן ק"ו ק"א אות ע"ל :

כה ונייהו אותו העוף שנואל צו הנוחתי אקור . כהרד"מ ז"ל ודלא כהפר"ח . ונח"זר
קס דהפר"ח אזיל לשעתייה דניקצ ונשי לרדים כשרה אי ליכא ק"ד אלל לדין דק"ל
כיון דניקצ ונע"ל אף אי ליכא ק"ד אקור כקו רנ"ל ז"ל יש לאקיר אותו העוף . תו"ז קס
אות כ ע"ה קס :

כו ונעשה צקרקען שנואל צתוכו ע"ו פרועות של כסף שצלטן התרנגול והוא כשר .
תו"ז קס אות כו :

כז תינוק חריף אוור טהוא תחצ הנוחתי צקרקען אולי וועיל ואם גדול ראה שעסק בנוחתי
אלל הקרקען אולי קיל יותר ואי תרווייהו איתנחו קיל יותר ואשה כאונת כי אינו גדר
אתחוק איקורא כי היה רק קפק והוכיה לנפרע היעצ . דע"ק קוף קק"ד :

כה סעי' ד זה שהכערנו וכו' ואם לא היה ווכיר אם הנקב ונחנת קון או ונחנת
חולי תולין להקל . הא דחלין להקל היינו כשאין ניקצ ונחחו אלל אם
היה העור נקוב לפנינו ונל חוץ אין כאן קפק דוקתנ"ל נעשה ע"י קץ וערפה . פר"ח קק"ד
וק"ו וצ קק"ג תצ"ש ק"ו נח קק"ג טפ"ד קק"ה בע"ה קק"ה ע"ה ק"ו ל אות יז . וניהו
אם העור לפנינו והוא שלם ואינו ניכר ונחנת ונחתי או ונחנת חולי זהא יש להכסיר דחלין
טפי צחולי ולא צקוף . תצ"ש קס טפ"ד קס טפ"א אות א . אלל הפר"ח קק"ד ק"ל דאף
אם העור שלם לפנינו ג"כ נכסיר ונחתי ק"ס דאף אם העור שלם ג"כ הייטיקן דצ"א ונחחו
וחזר והצריח . ונייהו התצ"ש ז"ל קס לענין אם העור שלם לפנינו הגס שהכסיר חזר וכהצ
דל"ע לדיכא . ולענין דיכא אם ניקצ עור החילון לצדו ואינו ניכר אם הוא ונחנת חולי או
ונחנת קון והעור שלם צפנינו יש להכסיר בהפ"ו דלכו הפר"ח כשר לגונרי וכן לכו התצ"ש
ג"כ כשר אלל דהתצ"ש כחצ ל"ע לדיכא ע"כ פסקנו דבהפ"ו כשר ואין צו חשע כלל וכן
פסק הגאון ונ"ש לקאן צפ"ו נח קוף קק"צ דאם עור שלם וניקצ צפנים בהנוחתי ונל או
ונל חוץ ולא ידעין אי על ידי חולי יש להחיר בהפ"ו ע"כ ואם עור ניקצ צחץ אף
בהפ"ו אקור עיין קס :

כט העוף אין לו כרס גם אין לו דין צטר החופה את רוב הכרס הלכך אם נקבע העור
של העוף ונחחו כשר . ע"ו קק"ג . ונייהו היינו דוקא אי ידעין צודאי דזה הקבע
או

או הנקב הוא ונחנת חולי אלל אם לא ידעין אם ונחנת חולי או ונחנת קון ערפה אפ"ו
אם ניקב העור החילון של כרס של עוף אפ"ו צושהו ערפה דחייטיקן לאיצרים הפניוויים .
נ"ו קס פר"ח ק"ו נ קק"צ ונ"ש קק"ג טע"ה ק"ו ונח קק"ח חכ"א כלל כ אות ז תו"ז ק"ו
קד אות יא ע"ה ק"ו כה אות יע צ"ל ק"ו ונח ח"א אות ו :
ל סעי' ה אם תולעים יולאים ונקרקען כשרה וכו' . כן הוא העיקר ודלא כקצרת
הנוערפיין צפ"ו לו ע"ש :

לא ובל דינים וחלוקים שכתבנו צפ"ו לו גבי ריאה שנואלאו צה תולעים שייכי צכאן דקרקען
וריאה שוים הם לענין ונכ"ל . אחרונים :

סימן נ

א סעי' א כל אלו הנקצים אם יש צוה לתלות כוונ צעצח וכו' הגה ועיין לעיל ק"ו
וכו' . וכבר כתבנו לעיל ק"ו לו אות נח דלחמו ונחגיבו כקו ה"הג ז"ל

דאין לחמו בקיטין בהקפה כלל ואין קיווכין בהקפה :
ב כל היכא דחלינא צי"דע וכיואל אף אם הקיפו ולא דונו כשרה . ט"ך צפ"ו לו קק"צ
ונח הג"ה ונ"ש טפ"ד ק"ו לו קק"צ פר"ח קק"א . ולא ונע"ל אם ונחלה סתיורה צלל
הקפה ולאח"ך הקיפה ולא חדווי דאין לאורכה אלל אפ"ו אכרה ונחלה שחקין הנקצים ולא
חדווי יש להחירה וקוס דליכא לוותליה ואין כאן וקוס דקויא אנפטיה סתיכס דאיקורא דעושה
צצ"ר ונחנה הוא . ט"ה ונח"ו ונ"ש יד ק"ו לו ונח"זר אות ה ועי"ל צצ"רנו ק"ו לו אות נה :

ג שהגה כל וקוס שאין יכולים לתלות שנעשה אח"ש וכו' ולא אורטין נשחטה הותרה אלל
צצ"ר שכול לוור שנעשה הרעותא לאח"ש דלא ילח ונחקה צחיים . הנה צצ"ר ז"ה
רצו הנוחלות דרצונו יוכה וקיעתייה והרצ ההגה ז"ל ק"ל דלא אזלין צתר חוקת היתר אי
איכא רעותא ונחיים . והתוס' ונח"רס ונלוצלין ז"ל וקיעתייהו ק"ל דאף אי איכא רעותא
ונחיים אזלין צתר חוקת היתר . ורצני האחרונים ז"ל עשו הלוקים צה צין קפק שקול או
אינו שקול וצין טכיה וצין חוקה צרוח או לאו ואם יש לתלות או אין לתלות וכו' שהאריכו
צה הגאון ט"ך ז"ל צה הק"ו קק"ג והפ"ח צפ"ו כע קק"א והתצ"ש צפ"ו כע קק"א והגאון
פר"ו צהקדוה להי ערפות שהיא קודם ק"ו כע ע"ש . ואכן יד ע"י חן ואין צנו דעת
להכריע ולא להצין וני יכול להכניס ראשו צה היקוד דהוא יקוד גדול ורוב הדינים תלוים צו
ונשחטפים וננו ואין אהנו יודע עד ונה להצחין צככלו איזה שקול או אינו שקול ושכיה
ואינו שכיה על כן אין לנו אלל דצרי הגאון תצ"ש ז"ל שכתב קס צפ"ו כע צקוף דצ"ו ח"ל
ולכן אין לשום וורה להקל צקוס קפק צעולם כי אם הנופרט צפוסקים דאין שקול לשקול
צוואזני דקך אם הספיקות שקולים גם איזה נקרא רעותא צרוח ואיזה לא וצקל יכולים
לעשות צאלו ואין להורות צה כי אם ללוך גדול ובעיין היעצ עס הצרים הנוקציצים וע"פ
שעת הנוחתיים עכ"ל והצ"ל צקוף קק"ד אחר שהצ"ח דצ"ו תצ"ש חנו כהצ ח"ל חכו
צדינים אלו ונאחר גדולי הפוסקים ונחלקים ויש יקוד גדול צה להקל ולהחנייר לכו אין להקל
צפשיטות כי אם ע"י וורה הוראה גדול ול"ע רצ עכ"ל הצ"ל . וא"כ אם האדפ הגדול הזה
הגאון תצ"ש כותב כן כ"ש וכ"ש חן יתווי דיתווי שאין לחמו כחשבים או וני אלף נ"ד
גדולת התצ"ש ואפ"ו כעור וון אדרי קיע הא ודאי שאין לנו להורות צה ודעהנו אלל דוקא
כצ"ו צצ"רי הפוסקים ז"ל ודי צה :

ד צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

ה סעי' ב כל אבר שאורנו שאם ניקצ וכו' וכל שאורנו צו אם יעיל ערפה ה"ה לצברא
חקר ויש ונכסירין הגה ובהפ"ו יש לקווד וכו' . ולענין דצ"א העיקר הוא כקו
ראשונה שהיא קו ה"ה צ"א וכל וקוס שאורנו יועל ערפה ה"ה לצברא חקר ואפ"ו בהפ"ו
ערפה . פר"ח קק"ד צ"ל קק"ד תצ"ש קק"ג ונח"זר אות י צ"ה קק"י ע"ה ק"ו לא אות ו :

ו צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

ז צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

ח צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

ט צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

י צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

יא צענין עעשה שהיה דכשפתחו הנופרט של צהוה קפן עליהם קלות גדול של וים עכורים
שהצ"ח הפר"ח ז"ל צקק"א כחצנו לעיל צפ"ו על אות טכו ע"ש :

אוחא שהיה העור שלה שלם ונצחון ע"פ כולא והיה נראה גוונא עמוקה כרוחב צו אלבעות צאונלע הצטן ע"פ ארכה והיה ניכר שיש שם חקרונ וצפנים תחת העור והפשיטו העור ונאלא שאותו עלם האונלעי הצולע זאונלע כונו קרע דק שהצטר וצו לדדיו היה נקדק ונחלק ע"פ כל ארכו צאונלעו ונוס וצאוחו הפקק שהיה ציניהם היה נראה ונצחון הלכ והכצד כאשר שוכבים צחלל הגוף והיה נראה שנעשה כך ונתולדתו יש להכשיר . שו"ת ל"ל ק"ו עו . והיינו דוקא אם העור שלם ונצחון דיש להכשיר ונכח ס"ק אבל אם העור ניקצ ונצחון קמוא דולתא נעשה ע"י קוץ וטרפה . פ"ח סק"ג צ"ל"י סק"ג ז"ל"ת סק"ה וס"ז ק"ו ונע סק"ג וכו' הוסיף שם שאותו עלם האונלעי הנקרא צילי"ג שמו"ס סק"ו . ועיין לקוון צדצרינו ק"ו ונע אות כע :

ה תכנגול שיש צעלם גולגלתה הטוטרט שהציה הפריה סוף סק"ד עי"ל ק"ו ל אות כב :
ח סעי' ג כל אבר שנקיבתו וכו' אם נתנוקס פקול הגם ואנו שאין לנו צקיא"ס כל שנתנה ונראית הצטר וכו' . דוקא כשהנה צטר ונוראיתו אבל כשאין רואים שנוי צצטר אין לחוש אפ"י נקרע הצטר ואין לוונר שווא נתנוקס והוי כניעל אלא דלא ונחזקין רעותא . ט"ז סק"ד ונכח ס"ל ז"ל ככ"ה"ג הג"צ אות יוד צ"ל"י סק"ה וס"ז סק"ד ז"ל"ת סק"ה עכ"ה ק"ו לא אות ז :

ט ואם לא יש רעותא כלל צצטר אלא דוקא שנוי ונראה לחוד יש להכשיר . ונח"צ אות יב ונכח ס"ז י"ד ק"ו יב פת"ח סק"ג ונכח ס"ז סק"ג וכו"כ לעיל ק"ו ונ"ג אות יא עיין שם צ"ל"י צעו"ז סק"ב :

י גם לריך להיות השנוי ונראה שולע ונעצ"ל דל"כ לא יחא דנתנוקס קלת ונ"ו אינו ונעריף דתורה חסה על ונוונס על ישראל . כתיב שם צ"ל"י שם . והא דהטרפנו לעיל ק"ו ונ"ג ונכח ס"ז דנתנוקס קלת טרפה התם הוא דכשנעריף הריקצו והנוגלל כשאר השנוי ונראה ונעצ"ל ונשוא"ה אונרנו ונכח ס"ז דיש להטריף וכו"כ הפת"ח צכ"ן סק"ג דהלקוי לא שלע ונעצ"ל אלא השנוי ונראה שלע ונעצ"ל טרפה אבל הכא הגם דיש ריקצו קלת ונ"ו שנוי ונראה לא שלע ונעצ"ל כו"כ הכתיב :
יא אם שינה איזה אבר והפנינויים את לורתו ונכחו שרגילים להיות כגון העמוד שדרכה להיות ארוכה ונאלת עגולה או ונרצעת וכיו"ל צו ונ התוונות וכן שאר כל האיברים כשר כיון שאין בהם שום לקותא . חכ"א כלל יד אות לב :

סימן נא

א סעי' א קוץ או נחט שניקצ לחלל הבהמה או העוף וכו' . לא ונציעא אם נאלא נחטו או קוץ צחלל הגוף ואין ניכר שום רעותא צעור וצטר דטרפה דווקא ונחטאות אות א עכ"ה ק"ו לג אות א :

ב אם צהגה ואם הוא ספק וכו' וכ"כ שיש להכשיר וכו' צניקצ העור והצטר ע"י חלל וכו' . אין הדין כן כפי ההגה אלא כיון דיש נקצ צהעור וצטר וכל חוץ זהו הוכחה דניקצ ע"י קוץ וטרפה . ט"ז סק"ג וכוותיה ולא ונעו"ה פ"ח לעיל ק"ו ונע סק"ד הצ"ש סק"ג וס"ז סק"ג עכ"ה סק"ג צ"ל"י אות ג . וכתב הו"ע דאף צהפ"ו אקור וכן פסקו לעיל צק"ו ונע אות כו עי"ש :

ג בהמה שלא נראה בה שום רעותא ונצחון ולאחר שנפצע העור נאלא נקצ צצטר שצין ללע ללע נגד הריאה ודכו בה שו"ת נגיחה בהמה אחרת או צען הוכחה צכה עד שנדחה העור והצטר לפנים עד שנקרע הצטר ועכ"ז לא נעשה רושם צעור ולא נקצ יש להכשיר ונאחר שהיתה בהמה ישראל ולא נאלא שום רעותא צאיברים הפנינויים . שו"ת הב"י סיוון לה פת"ח סק"ה ונכח ס"ז :

ד בהמה שנגח אותה שור צקרנו נגד הצני ונע"ס ונראה צנוקס הנגיחה צליעה ונחטו שנפחה

שנפחה וזולעו כעין תפוח גדול הו' פ"ח ק"ו . דעתו להחזיר ונשם דע"י נגיחה ילא צליעה זו הנעלה והלריך צדיקה צאיברים הפנינויים ומיישינן לפיסקים שכתבו שווא נחפ"א . ואין הדבר כן להגם דע"י חוץ הנגיחה צצטר יכאז עליה וגורם להפיחה צאוחו וקוס וכי צצציל זה נחזיק רעותא צאיברים הפנינויים דהא קוון שהעור שלם ונכ"ש כשנראה ונצפנים צצנוקס הזה כלפי איברים הפנינויים אין רושם לקיחא צללעות פשיטא שאין לחוש כלל . הגאון יד אפרים צוה סק"ו :

ה אם וניחו אם ניקצ הקוץ לפנינו ונשהטת הבהמה וכו' ולא ניקצ לצית חללו כשרה . צד"ן זה יש ונחלוקת דצ"ת ולענין דינא אין להכשיר אלא דוקא שנתחצ הקוץ לפנינו צדופן ואפ"י אם צצעה שנתחצ לא נדענו היכן נתחצ ונשהטת חתף ונייד וראינו שנואלא תחוצ ונוקוס הנקצ לתוך הלכ ולא לחללו צוה דוקא יש להכשיר . אבל אם לא נתחצ לפנינו רק שנואלא ק"ו צין הללעות צנוקס התחוצ וכן אף אם נתחצ לפנינו ונשהט וזון רצ אח"ך ונואלא תחוצ צדופן וצלב צכל זה טרפה . תצ"ש סק"ד ונח"צ סק"ו עכ"ה שם אות ג צ"ל"י אות ד :

ו אפ"י נאלא תחוצ צעור וצטר והחול שוה צפנים להצטר ואינו צולע לפנים טרפה דחיישינן צצתחלה כנכס לפנינו ונקצ ונח"ך חזר ע"י נענוע הבהמה . תצ"ש סק"ה ונח"צ אות צ עכ"ה שם אות א זצ"ש אות ג :

ז ונחאי טעווא יש לאקור כל שהנקצ ופולט אפ"י אם הקוץ נשך כלפי חוץ ואינו ונגיע עד ראש הנקצ ונצפנים דאונרינן דנקצ וחזר . תצ"ש ס"ס ונח"צ אות ג עכ"ה שם זצ"ש שם :

ח אם נתחצ ונחט צפנינו ונח"ך לחלל הגוף וחזר הנקצ ונחפ"א היטב עד שאין ניכר ונצחון וקוס התחיבה הבהמה טרפה דהא חזקין דהגייע נחט לחלל הגוף ולריך צדיקה ואכן לא צקיא"ין וטרפה . כתיב סק"ה זצ"ש אות ד :

ט אם נתחצ קוץ צפנינו ונייד ילא כגון שכתב קוץ ונ האילן תוך דופן הבהמה צחוק פתאום ונייד דחיקה הבהמה עליוה ונשאר הקוץ על האילן ועתה אחר ששצו הבהמה נאלא רעותא צלב אבל לא כנכסה לחלל וכנראה צרעותה זו ונחטת הקוץ שאנו יודעים שהיא נגד הלכ דין זה ל"ע . פת"ח סק"ד ונכח ס"ו פתח הצית ק"ו יא . ועל כן יש להטריף ונכסף :

י סעי' ב הא דנוטרפינן צקוץ וכו' אבל קנה וכיו"ל צו כשר . פ"י כיו"ל צו חתיכת עץ או צרוב עץ . חכ"א כלל בא אות ט :

יא ואם היה הקנה ונח"ץ ויש צו קסו"ן דקיס חיישינן שווא נקצו הקסו"ן או ונחאיברים הפנינויים וטרפה . פ"ח סק"ה זצ"ת סק"ה עכ"ה שם אות א זצ"ש אות ה :

יב אם אצל קנה וכו' כשר ע"י צדיקה האיברים וכו' . הגם דאין ידוע דניקצ קוון לשפיעה ואף שאינו שעת הדחק ולריך גדול נראה להקל צצדיקה צדקדוק כהוגן ע"י צודק היחא את דבר הו' . ונח"צ אות ז עכ"ה שם שו"ת סק"ג זצ"ש אות ד ונכח ס"ז . והגם דכתב הרי שארית יוסף ק"ו כג דאין לנו צקיא"ין אפ"י צצדיקה קנה ונ"ו האחרונים הקילו צוה וכו"כ הש"ך ק"ו כו סק"ל"ג ע"ש חכ"א שם אות ט :

יג אם נאלא עגולים של עופרת שקוין אותם שו"ת וצערצי קירין אותם ל"ג צחלל הגוף דיכס כקוץ ונחט ואין להם צדיקה אך אם הם גדולים כונו קטניות יש להקל צהפ"ו ע"י צדיקה איברים שנקיבתם צושהו . פת"ח סק"ה ונכח ס"ב יעקב ק"ו כה . והרי יד אפרים ז"ל החזיר אפ"י צעופרת גדולים והכל לפי ראות עיני הנוורה . אח"ך ראינו שהציה זה הדין הרי שו"ת זכ"א ק"ו יא קע"ו ו נכח ס"ו ונח"צ גס הציהו זצ"ש אות יג ונכח ס"ב שם ונכח ס"ד צצדורים גדולים יש להקל ע"י צדיקה ע"ש :

יד סעי' ג אם הקוץ או הנחט וכו' אפ"י כולו עוון צצטר כגון ציך שהיה עבה כשרה . ה"ה אם נאלא צצדרה . ונח"צ אות ונכח ס"ו כלל בא דין צ :

וה"ה צנואלא צעו"י צצטר הללעות . ונח"צ ס"ס ונכח ס"ו ונח"צ עכ"ה שם אות ד זצ"ש אות יו תו"ז ק"ו עב אות ז :

טו אם יש הפקס צוה צין צהמה לעוף רצני האחרונים פלוגי צוה ונכח אוקרים ונחט ונח"ר

כז ואם הוריקה כחלונן צילה או כווריקה ערפה לכ"ע דהא הוא או נווראוח הפוסלות
כח צריאס אף אם לא נפלה לאור . פרי"ח קק"ו פליתי סוף קק"ג עמ"ה עס זר"ח עס :
 עס צהגה עמול שהוריקה וכו' ערפה וכו' . היינו דוקא צהגה אצל צעוף כזר כהצנו
 לנעלה ק"ו עג אוח ווד דאין נקצ פוקל צעמול של עוף . ונח"צר אוח לד ער"ה אוח
 ה עמ"ה עס אוח ה . ולדין כ"עו צהגה לפסקד וועטו :
כט אף שלא הוריק נעצ"ל ונשאר עובי דינר זהב ערפה . תצ"ש קק"ו ונש"ו קק"ו
 ונח"צר עס :
ל עוף שנפל לאור ואחר ימים כששתנו ונלאו פניקצ הלצ אצל לא לבית הללו ולא ונלאו
 צו ונראה ירוקה רק ניקצ סהס וכן אם הכצד נחונקונס כנגד צ"עו אף לא נשתנה
 ונראיתו נש"ו פיון דצדקו ולא ננלא צו ירקון יש להכשיר הגס דידוע שנפלה לאור דלוגרין
 זה הנקצ צה ונחונק חולי ולא ונחונת האש וכיון דהנקצ לא הגיע לבית הללו וכן ככצד
 שחונקונס לא היס צונקוס ונרה ולא צונקוס מוחת כשרה . יריעות שלונה אוח א :
לא סעי ב הא דשנוי פוקל באיברים אלו וכו' אצל אם שלקן וחזרו לנראיתן כשר י
 הרנוצ"ס ז"ל כהצ אחר ששלקן וועט ונשוע דאס שלקן הרצה אין להכשיר
 והאחרונים ז"ל כהצו ונשוס דלא צקאין איזה ונקרי צעול או פליקס אין להכשיר צשליקה
 כלל . ונש"ו ונשתרר דאס שלקן וועט וחזרו לנראיתן יש להכשיר דהא חזקן דתכף קלף הלך
 השנוי ולא היס ונחונת האש רק קוטע"א עייל צהו ונח"א כ"ע ונודו דצשליקה דצטיל ולא צטיל
 חזרו לנראיתן יש להכשיר אליצ"א לכ"ע דכ"ע צקאין לוננר זה אינו ונבוסל כל לרבו והוא צטיל ולא
 צטיל כנאכל צן דקוסאי אצל ע"י צעול גנור אין להכשיר . ונח"צר סוף אוח לו עמ"ה ק"ו לד אוח ט :
לב ואם ונחלת השליקה ונעק חזרו לנראיתן ואחר שצשלן עוד חזרו ונשתנו לנראס רע
 יצ להטריף . עמ"ה קק"ד :
לג אם שלקן וחזרו לנראיתן אף אם לא חזרו לגנני לגוון הראשון פשרה כיון שנשתלק
 הירקות או האלדווימות . הרצ"ו ז"ל צתשו הסדשות ס"א ק"ו בלא ונח"צר אוח יד
 עמ"ה אוח ה ת"ו עס אוח ה עמ"ה סוף אוח א :
לד ננלא צהס שנוי ואצדו ש"ח"א לשלקן ערפה . ונח"ק"ש צהגהותיו ונח"צר אוח וצ
 ונש"ו . והוא פטוע ונש"ש ונן ז"ל לקוין עמ"ה ה דאס נפלה לאור ואין ידוע דנחונרו
 צני ונשיס וליחא קוון לנצדקס דאכורס והדבר ק"ו דהשתח ונח"הס דלא ונלינו שנוי באיברים
 בירפה פיון דאצדו כ"ש סק"א דננלא שנוי . ועיין להשו"ג צווח"ו אוח צ :
לה כצד ירוק בכרתי ונלקוחו וחזר לנראיתו ונצחון אצל ונפנים עדיין הוא צשנוי יש
 להכשיר כיון דלא נפל לאור לפנינו וחזר עורו לנראה הכצד אגלאי ונלחא דנחונת חולי
 הוריק ולפיכך עונד צפנים צשנוי דאלו ונחונת האור עיקר שליטת האש ונצחון . פרי"ח קק"ח
 ונש"ו ונח"רי צניוין ונפנים ענוו צ"לי סק"י עמ"ה קק"ד שפ"ד צסוף הסיוון . וכשר אף
 צלא הס"ו . ונח"צר אוח לו זר"ח אוח רצו זצ"ח קק"יב זצ"ח אוח יא צ"י"ל צתק"ה אוח ג
 עמ"ה עס אוח יוד :
לו הא דהכשרנו צסונד דאס אחר שליקה חזר לנראיתו ונצחון פיינו דוקא אם לא טודע
 דנפל לאור אצל צנודע דנפל לאור אין לקוון על זה ערפה . ונח"צר אוח לח עמ"ה
 הרצ שאלת יעצן ח"צ סיוון קע זצ"ש עס עמ"ה עס פח"ח קק"ח :
לז ונלחא חסס ירקות ככצד ולא ידעס אם נועס לאודס גס לא ידעס אם הוריק צונקוס
 הפוקל גס לא שלקתו ובאצד סכצד יש להכשיר ונדין ס"ס . ונח"ק"ש צהגהותיו שפ"ד
 סוף הסיוון ודלא כהפרי"ח קק"י שהחוניר ונח"צר אוח על ופייס כקן הסגיס השו"ג זצ"ח אוח
 יע עמ"ה עס אוח יא צ"י"ל צתק"ה אוח ד :
לח ונלאו כצד כעלה אינן והשליכותו ונלחו האפרות עס לוכעו הכל ונח"ר צן האפרות וכ"ש
 הלוטיו : ונח"צר אוח ו ודלא כהרצ צני דוד דף נג ע"ד דאכר עמ"ה עס אוח יב :
לט כצד עוף כולו ירוק בכרתי ונ"ה ניכר שנשפך עליו הנורה שלא היתה הנורה ונלחא
 פדכס יצ להטריף דלא חוגרין דהירקות ונחונת הנורה דאין לתלות צזה דאס נשפכס
 הנורה

הנולה צהדסה צעלנא הולך הירקות ואינו פעסה ירוק צעלס . ונח"צר אוח ונן ודלל כהרצ
 ונש"ו עמ"ה עס אוח יג :
מ סעי ג אם לא נשתנו איברים אלו ואירע ששלקן ונשתנו ערפה . צכאן חוליין לחונק"א
 דאפיו אם נחצטלו הרצה ונשתנו אח"ך ערפה לחוליין לחונק"א ונש"ו דידעיון
 דנפלה לאור . כ"כ כל האחרונים ז"ל :
מא ונש"ו ונח"ר לאובלס ללוים ולא חייטין שונא אם היו שולקן היו ונשתנים לחונק"א
 רעותא לא ונח"ק"ו . עור וצ"י ונשונה דגווי נ"ו קק"ו ט"ך קק"י"א פרי"ח קק"י עמ"ה
 קק"ו זצ"ח קק"יב צ"לי קק"י"א ונש"ו קק"ו חכ"א כלל כצ אוח ה זצ"ח אוח יב עמ"ה עס אוח ט :
מב עס כיון שנפלה לאור . אצל אם לא נפלה לאור לפנינו פיון שנקודס לא היו האיברים
 ונשונים וצ"י השלק נשתנו חליין להקל וכשרה . ט"ך קק"יב ככ"הג אצ"י אוח כקן
 פרי"ח קק"י פרי"ח קק"ח הל"פ אוח ג זצ"ח קק"י"ד עמ"ה קק"ו חכ"א עס כרתי קק"ה
 זצ"ח אוח רכד ונח"צר אוח ווד ונח"צ סקן ק"ו הלצו"ג ג"כ זצ"ח עס צ"י"ל סוף אוח ה :
מג סעי ד אין ירקות פוקל ככצד של עוף צייתי ק"ס צונינו ונדברי וכו' . דוקא צכצד
 חננו כן אצל לצ וקרקצן אפיו ונדברי"ס אדוויס עס . צ"ח אוח ה נ"ו
 קק"ח פרי"ח קק"י"א צ"לי קק"י"ד זצ"ח קק"ו ונח"צר אוח ונח"צ צתק"ה קק"י עמ"ה עס אוח יד :
מד וניחו לריך לידע כי ויין עוף זה הונדצרי פצדו ירוק ודאי כדי להכשיר זה הצ"י"ת
 צני דוד דף נד ע"א ונח"צר אוח ונו ונש"ו חכו זצ"ח אוח יו עמ"ה עס :
מה ואפיו אם ננלא ונקלח הכצד של עוף זה הצ"י"ת ירוק ולא כולו והירקות צונקוס הפוקל
 אלו חוליין כן ונכשרין . צ"ד עס ונח"צר אוח ונו זצ"ח עס עמ"ה עס :
מו י"א הא דחליין צונדצרי היינו דוקא אם לא ידוע דנפלה לאור אצל ידוע שנפלה לאור לא
 חליין וערפה . פרי"ח נ"ו קק"י פרי"ח קק"י"א פרי"ח קק"יב צ"לי קק"יב זצ"ח קק"י
 כרתי קק"י"א עמ"ה קק"י חכ"א עס אוח ז זצ"ח אוח יג צ"י"ל אוח ז . וי"א דגס צידנע
 דנפלה לאור ויש צונינו ונדברי חליין וכשרה . צ"ח אוח ח ט"ך קק"י"ו וכן נראה דעת ונן
 ז"ל דקאי אכפלה לאור דעסיק צה וכיון דדעת ונן כן יש להקל צהפ"ו ולקוון על הונח"וין
 ונח"צר אוח ונח"צ עמ"ה עס :
מז סעי ה נפלה לאור ואין ידוע אם נחונרו וכו' ואין ליתא קוון וכו' אכורס . אש"י
 לא נאצד אלא אצד או נשאר איברים לפנינו ולא נשתנו ערפה . תצ"ח
 קק"ח ונח"צר אוח כ תו"ו ק"ו עד אוח יב זצ"ח אוח יח :
מח אצל אם היס ספק שנפלה לאור כגון שהיו שנים ונפלה או ונח"ס לאור ונשתנו ח"י
 ונח"ס ואין ידוע איזה ונח"ו ונאצדו הצני ונע"ס יש להחיר ונח"ס ק"ס . פרי"ח קק"י
 תו"ו עס אוח יג . ומכנני הסיצה הינו פקפקו ע"ו דהא הוי קו צגופו קו צתערוצת ואין
 להפיר ונח"ס ק"ס וע"כ לריך להחיש צדצר . אח"ך ונלינו להגאון שפ"ד צסוף הסיוון
 שחקו כן על הפרי"ח ע"ש :
מט סעי ו כננלא שנוי צחי ונאיברים אלו וכו' ערפה הגס ויש ונכשרין כל זמן וכו'
 שנפלה לאור וכו' ויש לקוון עליהו . ולענין דינא צהפ"ו יש להכשיר
 ט"ך קק"ו פרי"ח קק"י"ג הל"פ אוח י צ"לי קק"י"ד עמ"ה קק"י"ב ונח"צר אוח כצ זצ"ח
 קק"י זצ"ח אוח רפה ער"ה אוח י חכ"א עס אוח ז תו"ו עס אוח יד עמ"ה עס אוח טו :
נ סעי ז אין ערפות שנוי איברים וכו' אלא צעוף אצל צהגהס אין שנוי וכו' הגס ויש
 איברים גס צהגהס צידוע שנפלה וכו' . ולענין דינא יש להחיר צהגהס צהפ"ו
 דוקא . לצו"ג ט"ך קק"י פרי"ח קק"ו צ"לי קק"י"ד הל"פ אוח ז ונח"צר אוח כו עמ"ה
 קק"י זצ"ח אוח רכנו חכ"א עס אוח ט עמ"ה עס אוח יז :
נא אצל אם אין ידוע לנו צהגהס שנפלה לאור אף באין הפ"ו כשרה . ט"ך קק"י"ח
 פרי"ח עס צ"לי קק"ו שפ"ד קק"י"א פרי"ח קק"י"ג ונח"צר אוח נה הל"פ עס עמ"ה
 עס חכ"א עס עמ"ה עס תו"ו עס אוח טו :
נב צהגהס שנפלה לאור וליחא קוון לנצדקס לא ונח"ק"ו איקורס וכשרה . ט"ך עס פכ"הג
 הג"ה

הג"צ אית וו פרו"ח עס ז"ל קק"טו כתי קק"י שפ"ד קק"ה ונח"צ אית נו הל"פ עס ענ"ה עס זכ"ח עס חכ"ח עס ענ"ה עס :

נג אפי' ראיונה טכפלה לאור ולא הוריק הלכ עד חללו יש להכשיר צצהוה * ונח"צ אית נג ונעס הרדצ"ו חדקות קי ללא ענ"ה עס אית יח :

נד אין להחוויר צצהוה אלא צכצד טהוריק ככתי אצל כביעהח קרי * ונח"צ אית נד ונעס הרדצ"ו עס ענ"ה עס :

נה ככרו"אין ללעות הצהוה נכרפו צפילוש לכ"ע טוה לעוף * דע"ק קק"ד וק"ו עס :

נו צהעלת צ"ים או טהיית י"צ חדש א"ל צדיקה * וק"ו עס ונעס חתס סופר קי נב :

נז אף צונן הזה בקאין צצדיקת כפלה לאור * הצ"ש קק"ח ונח"צ אית הן תו"ו עס אית עו ענ"ה עס זצ"ש אית נב :

נח תכנגולת טככסה להחמוס אלל האור וכשרפה צעור וצטר אלל הללעות צין הגוף והעלס צקולית ונראה רושס אודס צעור עגול כמו צו אלצעות ונחתך צכסין ונוולא כלרר הדס יש להכשיר * צל"י קק"ח * ונעס טרלה להחוויר הצל"י צט"ות קלו ונעס דאין אנו בקיאין צצדיקה אין הדין הן דאין בקיאין צצדיקה כו"ש לעיל והתכנגולת כשרה * ונח"צ אית הן :

סימן נג

א סעי' א

כטועו ידי הצהוה וועיקן או טכטצרו או נחתכו לגוירי וכו' * אע"פ דהאריו רצני אטככו להחוויר צדיכס אלו אכן צדיקן צכל גליוהנו לא נהגנו לחוס לזה כלל וכל טוועות יד או טצורה ונכטרינן צפטוע אפי' כלרר הדס צללעות אפי' וצפכיס ונאחר דקווא צידן לצדוק צריאה אס היא טליונה ויפה דליכא טוס אודס ולא קכא חלויה כנגדס כטרה ואס טלדינה טריאה נגד ונכה או נגע טצדופן או יש ק"ת ונערפינן כמו טכטצאר צהו ריאה * תו"ו קי טל אית עו * והגס דרצני הקפרידס ז"ל כו"י טחווירו צזה וכתצו עוצ להחוויר צצהוה גוי פרו"ח קק"ד טע"ה קק"ה זכ"ח אית ללא וצפרט רצניו הגדול חיד"ח ז"ל דאכן פקקינן כותיס ג"כ כהצ דצצהוה גוי יש להחוויר צנח"צ אית צו וד וגס צללרר הדס טחוויר צקוף אית ה ונעטוע אפי' צצהוה יטראל ונעס דללרר הדס קאויר לה צפתווא ונ"ו צנדיתהנו לא טוענו כלל דטטריפו צטוענו או כצצר יד טצהוה ואפי' כלרר הדס ואפי' צצהוה גוי יען דצעיננו אפי' צהוה גוי היא כסל יטראל ונפני וקס טגא"צילס כו"ש לעיל כו"ה פענויס וא"כ פטועו הוה דאין להחוויר כלל ואפי' צצהוה גוי ונעס דענפני וקס טגא"צילס כחצנו לעיל כו"ה פענויס דהוי הפ"ו ונעטו"ה אפי' כלרר הדס ונכטרינן ונעס דצדיקין לריאה כו"ש טרו"ו וא"כ כל ונ"ש צזה טגא"חן לצ"ש צדין טרפות העלעות קי ז והעתיק דצרוי הצ"ל צכל זה אכן ונכטרינן כפסק ונכן ז"ל וצהוה גוי לא טכיס אללנו צלא וקס קל"ב וע"כ יש להכשיר צפטועות :

ב עס או ט"ש לה טתי ידים כטרה וכו' * וט"ה יתרה גף צעוף כטרה * צ"ח צקו"ח דלא כפרטשה טו"ו קק"ח ככ"ה טג"הטו אית א צל"י קק"ח פרו"ח קק"ה אית רנו ונח"צ אית ה טו"ו ונעס הרד"ק אית א זצ"ש אית יד כתי קק"ג :

ג ואס חקרה גף או צעוף ונחלת צריטה כטרה * צ"ח צקו"ח ככ"ה טג"הטו אית צ ונע"ז קק"ח טו"ת חצ"י קי גן צל"י עס ונח"צ אית ו טו"ו אית א ונעס הרד"ק חכ"ח כלל כג אית ה זצ"ש אית פו לצ"ש צדיני טו"הטו קי ז טע"ו צ קק"ה צ"ל ח"צ אית ג טו"ו עס אית עוצ :

ד וט"ה אס חקר צו גפיו כטרה * לצ"ש עס צ"ל עס :

ה עוף טצא לפנינו חקר גף ואין אנו יכולים להכיר אס ונחלת צריטו כך או טנחך אכ"כ טרפה * ככ"הטו עס ונח"צ עס לצ"ש עס קק"טו צ"ל עס ענ"ה קי לה אית א :

ו אצל אס טכוכנא קייס והטאר נחטר ונענו ואין ונכירס אס ונחלת צריטו או אה"ך כטר * לצ"ש עס צ"ל עס ענ"ה עס אית ל :

ז וט"ה אס חקר צו גפיו כטרה * לצ"ש עס צ"ל עס :

ח עוף טצא לפנינו חקר גף ואין אנו יכולים להכיר אס ונחלת צריטו כך או טנחך אכ"כ טרפה * ככ"הטו עס ונח"צ עס לצ"ש עס קק"טו צ"ל עס ענ"ה קי לה אית א :

ט אצל אס טכוכנא קייס והטאר נחטר ונענו ואין ונכירס אס ונחלת צריטו או אה"ך כטר * לצ"ש עס צ"ל עס ענ"ה עס אית ל :

י וט"ה אס חקר צו גפיו כטרה * לצ"ש עס צ"ל עס :

יא עוף טצא לפנינו חקר גף ואין אנו יכולים להכיר אס ונחלת צריטו כך או טנחך אכ"כ טרפה * ככ"הטו עס ונח"צ עס לצ"ש עס קק"טו צ"ל עס ענ"ה קי לה אית א :

יב אצל אס טכוכנא קייס והטאר נחטר ונענו ואין ונכירס אס ונחלת צריטו או אה"ך כטר * לצ"ש עס צ"ל עס ענ"ה עס אית ל :

יג וט"ה אס חקר צו גפיו כטרה * לצ"ש עס צ"ל עס :

יד עוף טצא לפנינו חקר גף ואין אנו יכולים להכיר אס ונחלת צריטו כך או טנחך אכ"כ טרפה * ככ"הטו עס ונח"צ עס לצ"ש עס קק"טו צ"ל עס ענ"ה קי לה אית א :

יז אצל אס טכוכנא קייס והטאר נחטר ונענו ואין ונכירס אס ונחלת צריטו או אה"ך כטר * לצ"ש עס צ"ל עס ענ"ה עס אית ל :

ז ונעטה צתכנגולת או טהייה לה צלד או גף טלא היי צו רק פקד הקו"ך לגוף והפרק טהוא רגיל להיות ונחוצר אל הפרק הזה נחטר כולו וצלד הכו היי ג"כ רק פקד או הקו"ך לגוף לצד ונחטר פקד הכו אך גס הפרק הווא טווחי"ר לגוף נחטר האורך טרגיל להיות ויהי רק חלי האורך טרגיל צו וכטרה * טו"ת חצ"י קי נג תו"ו עס אית עו :

ח עס אצל העלס עלונו טג"ה עס ונעטו לוועלה ונן טטצירה וכו' * יש טהגיס לחתוך כל האצב טטצור * צה"י קי נה קק"ה צ"ל קק"ב הל"פ אית צ * ונח"צ אית נה ונעטו ופטע"ה * ונח"צ אית ז * ואנחנו כן ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

ט ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

י ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יא ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יב ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יג ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יד ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יז ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יח ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

יט ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כ ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כא ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כב ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כג ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כד ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כה ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כו ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כז ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כח ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כט ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

ל ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

לא ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

לב ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

לג ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

לד ונח"צ אית נה ונחגיבו פה צגדלד יע"ח לחתוך כל האצב טטצור ולהטליכו :

כד ורחוק הסבב רויג וון הגוף ואח"ך קבלו הסבבים זיעו ונתחברו כך זע"ו צאופן שוועקוס שוועה עכשוו קצר החילון לא יס וווננו עד הגוף רויג אפ"ה כיון שהסבב רחוק אגודל כשר . ש"ך קס כמ"הג קס הל"פ קס שפ"ד קס ונח"כר קס הכ"ח קס לז"ש קס אוח יד צ"ל קס :

ט עוף קטן שאין בכל העלם שיעור אגודל ונשערים בחלי העלם לגוף ערפס וציותר כשר . כמ"הג הב"צי אוח יג ונשס קו יאיר נתיב שפ"ד קק"ו ונח"כר אוח יח זצ"ש אוח ו עמ"ה קס אוח יד . ונשונע לי דהוא הדין צאין בכל הפרק רוסז צו גודלים די בחלי עלם ול"ש . וק"ו קוף קק"י :

כ היבא דנשבר קוויף לגוף וחזר ונקטר שעי"י אפ"י בתוך אגודל יס ללדד ולהקל הואיל ובלא"ה רוב הפוקקים ונכסירים כנשבר . צל"י קק"ד הל"פ אוח צ . וע"כ צע"ש וכיוולא יס להקל . ונח"כר אוח יג . וכן יס להתיב בהש"נו . זר"ח אוח רלג הכ"ח קס אוח צ לז"ש קס אוח ו צ"ל ק"ב אוח ג . ובתנאי שיפא נקוס חצורו כצוכנא באקיתא קייס ונשבר עלם החילון לא יהיה צו עוקן וגם לריך שלא יהיה פשתנה ונח"ה הסבר קעל הסבר . לז"ש ק"ו ח קע"ו ג קק"ו . ובלא יהיה רעותא צללעות ויהו א"ל לחפש אחר רעותא צללעות . ונח"כר קס לז"ש קס צ"ל קס הכ"ח קס הל"פ קס . וייא כשנוולא זאת אחר צעול וותר בהש"נו ולא חיישין שנא היה רעותא ונעבר לללעות או שנא נשתנה ונח"ה הסבר תחלה דלא ונח"כר רעותא . לז"ש קס . אך אס שוכבים זע"ו ואין שעי"י אין היתר צטוס אופן . ש"ך קס ונח"כר קס לז"ש קס צ"ל קס עמ"ה קס אוח ה :

כא עלם גף נשבר שהציאוהו לנורה ולא הספיק לשער אש יס רויג עד שנפל העלם וידרו וכאזד יס להכשיר ונעשפ ק"ש שנא היה רויג וענא הו דנשבר כשר . ונש"ו קוף הס"ו ונח"כר אוח יפ וקייס והגם דהגאון ונש"ו היה כדלונו כבוד שבת ונח"ש"י היינו ויהיות עוב אצל יס להתיב צפטיקות . כמ"הג צפטיקות צע"ו ק"ו עג ס"ו"צ אוח ג זצ"ש אוח ז וכחצ שכיב עקפי הד"ע אוח ד ונשס ונכתס לדוד ק"ו לה וסכן העלם וזוונור לדוד הלכה לנעשה וכ"כ זצ"ר לז"ש קס אוח ה צ"ל קס אוח ה . והגם שהלצ"ש והצ"ל צעו סידע שהצוכנא קייס ואין צו עוקן ונ"ו רבני האחרונים שהצאבו לעיל לא זכרו זה :

כב אס נשבר הגף קוויף לחצורו לגוף פחות ונודל לפנינו ונודע שלא נקצ עדין אח הריאה שלא נכנס הסבר לללעות ישצור הגף לגנורי כי היכי דלא לינקצ הריאה . ובהכי כשרה . פרי"ה קק"ו צל"י קק"ה ונש"ו קוף קק"ו וקייס וליבא לנשיא ללער צ"ה אס יחחוך לגנורי דכל דוחקן לאפילס ליבא לז"ח דהותר לשחצו ואין לער גדול כונו ונרעית הנולות עיי"ש שעי"ה קק"י זב"ה קק"ו זר"ח אוח רלו לז"ש קס אוח ה צ"ל ח"ג אוח ד וקייס הלצ"ש ודין זה הוא אפ"י ציש צו עוקן עיי"ש . והגם דהכו גלונה קלוג"ג בהסתותו על פרי"ה הד"עו צקי אשלי דרצבי פקפק על יס צו עוקן ונ"ו האולת עם הלצ"ש שכן נח"ה הסברא . עוד קייס הלצ"ש וצ"ל דלריך שיפא הצוכנא קייס עיי"ש . ופשוט הוא דאס אין הצוכנא קייס הואל כשונו . ויהו רבינו ונח"כר אוח כ כתצ דהתקנה הכו עמ"י לנ"ד דעענא דשצירת הגף וקוס דחיישין שנא אחר שנסבר תכף או לאחר זמן העלם יכנס וינקיב הריאה אצל לקו הג"ו והלצ"ש דעע"הו דק"ל דחיישין דנכח השצירה תנתק הריאה צע"ה שנסבר ותנקצ כי היכי דחיישין שנוטת א"כ תקנה זו לא ונתי דונה יועיל עתה אס ישבר הגף לגנורי כיון דניקבה הריאה עיי"ש דצרו צאורך . ואח"ך כבצ וכבר לעיל כתצנו צאות יצ דהש"ך לידד להקל הואיל ובלא"ה רוב הפוקקים ונכסירים כנשבר עיי"ש ונשונע דעתו ז"ל לאין להקל אלא דוקא צע"ש וכיוולא או בהש"נו כנש"ל אוח כ גבי היבא דנקטר צע"ש"י עיי"ש . והגם דצאות וזו גבי דין דהתכנוליס שפוטעים ונעקעים אגפיהם צע"ה שאוחו לשחצו כתצ דאס הרגיש צע"ה שפוטעה דנשבר קודם השחיתת ד"ס להחזיר ונח"ה עענא ל"ל ג"כ דצע"ש או בהש"נו וק"ל כונו צכאן דנ"ש"ה הא ונח"ה :

כג קס אס לא שרואה שנלכר הדם ונעבר הללעות וכ"ו . זהו לקו ונ"ו"ס בהגם דאוסר צללכר הדם אצל לדין כיון שהוא רחוק אגודל אף צללכר הדם יס להכשיר . ונח"כר אוח כו זצ"ש אוח ח עמ"ה קס אוח ו :

כד קס ואין חלוק אס עוקן צעצירה או לאו ונח"ה שרמוק וון הגוף וכ"ו . גדולי צעלי הוראה נהגו כנ"ו"רס ואפ"י יס צו עוקן אין חוששין ללחות צללעות . צ"ל קק"ו ונח"כר אוח כב :

כה ואס הוא רחוק אגודל ויס צו עוקן ונלכר הדם נקתפקו חנויי השי"צה הי"ו כי הגם דאזריין לעיל דברמוק אגודל יס להכשיר אף צללכר הדם וכל לונר היינו דוקא צאין צו עוקן אצל אש יס צו עוקן חיישין כיון דנלכר הדם או דלונא לא שנא וכשר אף צ"ש עוקן ונלכר הדם ונשאר הדבר צספק לדין :

כו גף עוף שנסבר צאלכסון ונשוקן ונח"כר לגוף היה צו רויג אצל צאולנע הסבר וכ"ש ונעוקן עלם החילון לא היה צו כשיעור אגודל אך שעיין החילון היתה ללד חוך ללד הרשע ולא ללד הגוף וקוס ששוכבת הריאה ויס להכשיר . שצ"ו ח"צ קס"ו קו ונח"כר אוח כו זר"ח אוח רלג תו"ו ק"ו על אוח ח וקייס וכן פונתג . ואחר הו נכיס הלוי (ז"ל) דאס ראש העוקן החילון פונה אל הלדדין ולא יס רויג ג"כ אסור דאף וון הלדדין יכול לפגוע צריאה ולא הכשיר השצ"ו אלא דוקא שהעוקן החילון הוא שוכב ע"ג העלם ללד פרחש דסס א"ח לפגוע צריאה ודצרו צרוי"ס . ונ"ל דלכו קלת רצותא דק"ל דחיישין דצעת השצירה ונחנתקת הריאה א"כ ליבא הפרש ואפ"י אס עוקן החילון היה ללד חוך ללד הרשע ג"כ יס לחוש דנכח השצירה ונחנתקת הריאה ותינקצ וכל כן אין להכשיר צנדון זה אלא דוקא בהש"נו וכיוולא וכ"ש לעיל אוח כ צדין דחזר ונקטר שעי"י עיי"ש :

כז היבא דליבא צבר לפנינו רק עלם הגף עז וכפוח כשר לכ"ע . וק"ו קוף קק"ה ונשס דע"ק :

כח אס נשבר רק ונקלה עובי העלם או רק חלי רחבו כשבר אין חשש שנוגיע העוקן אל הריאה אף אס הוא פחות ונודל וקוס דל"ח להגיע קלת העלם להריאה . דע"ק קק"ה וקק"ו וק"ו ק"ו . וכ"ש אי ליבא עוקן . דע"ק קק"ה :

כט עוף שהיה צגפו כעין חחוך הנראה שנטעז ע"י קסירה חזקה צחצל ועצרה הונכה אח הסבר ונכנסה חוך קלת העלם צלדו האו ללד הגוף והלד הפונה לחוך היה שלם צעור וצטר ועלם ופני שהחצל לא נגע עם והחיר העוף ופני שהיתה הונכה רחוק וון הגוף כנ"ו צרוי"ס ובלא עוקן כלל ואף הגף התיב והנכחה ולחוך וש"ן כאן ונלוח פרוש כלל כיון בלא היה האצר חחוך לגנורי רק שהיה פגוס קלת . עיקרי הד"ע ח"ד ק"ו ו אוח ז ונשס שאלת יעצן ח"ח ק"ו יא ושאלת יעצן אינו ונ"ו אללכו כי לפ"ק פגס שאינו רחוק וון הגוף רויג יס להכשיר כיון שלא נשבר העלם אלא דוקא כפגס וכנ"ש צקוויף אוח כס ונשס דע"ק דאס נשבר חלי העלם ונחר :

ל סעי' ג כשונו אפ"ו אפ"י או ונשס וכ"ו ולריך לנפחה לצדקה וכ"ו . ולדין לא צקאין צצדיקה וערפס צכל ענין . ע"ו קק"ו קק"ו קק"ו ח"ג אוח רנו הכ"ח קס אוח ג עמ"ה קס אוח א :

לא הגף הוא זכרות כפנס חוך נקבות צצוכנא באקיתא ונקבות זה העלם קס צו עלמות ונח"כר צר"שס האו ור"שס הבו קס פחומיס והס כווספרים וצר"שס קס ונח"כר צין שניהס יס כנוולא והוא נקבות לזכרות הגף ואלו הבו עלמות פ"ה הוא עגול והאו רחב ודק וקריין אותו איספאד"יקס . זל"ח ונשס הש"ו"ג קק"ח . ואלו הבו עלמות הג"ו הוונכיס צגוף צגף העוף ונח"כרין אלל הלוחר והס ונצפנים ונצגוף ואינס כר"יס כלל ונצחון והס ארכיס ואינס רחבים ודוויס לקבייס והס ווונכיס ונשס צגוף על הריאה . ש"ך ק"ו לז קק"ע כמ"הג : הב"ע אוח ו . ויס שפוקיס שס"ל דלא אסרין שנוטת הגף אלא דוקא צאלו צו עלמות פנקו איספאד"יקס . ויס ויי שפורה ד"ס לכוויף עליהס בהש"נו . ואין לכוויף עליהס צזה אפ"י בהש"נו אלא העיקר הוא דשנוטת הגף הוא פרק הג"ו ונח"כר לגוף וכנסנוטת הסבר הבו סכו יס להסר"ף אפ"י בהש"נו . זר"ח אוח רנו ונח"כר אוח ל זצ"ש אוח יצ עמ"ה קס אוח עו :

לב ואס כשונו העלמות הכ"ו שקריין איספאד"יקס יס לאסור כדעת הווספרים הכ"ו . כמ"הג הב"ע אוח ו צ"ל קק"ו ונח"כר אוח לא שעי"ה קק"ו עמ"ה קס זצ"ש אוח יג . ונ"ש קס הזצ"ש דעת הזכ"ח להסר"ף כנשונו אלו השלמות לא שאינו שכתב כן הזכ"ח

הז"ח ואם וכוונות דבריו הוליא כן יש לדחות בפשיטות :
לג ואם נשברו העלוות המז' שקורין איספאלדיקה יש להכשיר . כח"הג עם זל"י עם
 שפ"ה עם ונח"זר אות לב חכונת אדם עם אות ג זכ"ש עם עכ"ה עם זכור לאברהם
 עם ונשם השו"ג קק"ח :
לד הא דאוריין דנשברו העלוות המז' כשרה היינו דוקא שלא צווקוס הצורם אבל צווקוס
 הצורם צידוע ששנוט הגף וטרפה דהיינו האקיתא . ז"ל"א עם ונשם השו"ג עם :
לה ואם יש עבר צבוכא ואפי' אין הצוכא ונהלנדת צתוך האקיתא אלא דצוקה זה
 כדרכה אבל אין עלם הצוכא קיים כולו דינו כשנוט וטרפה . לז"ש ק"ו ז קע"ו ז
 אות ד ז"ל"א ח"ב אות א :
לו יש וי שאוור דהא דק"י"ל דשוטת טרפה היינו אם אין הניצים קיינים אבל אם הניצים
 קיינים והם היחודות האוחזות הגף והם קיינים ולא אעבול יש להחיר דיעבד . ונה"קק
 צהגרותיו כתי קק"ט . ואין הדין כן אלא כיון ששנוט הגף אף אם הניצים קיינים ולא אעבול
 כרפה אפי' צהפ"ט . ונח"זר אות לו עכ"ה עם אות יז :
לז גף העוף שמוז ונוקומו דהיינו שלא שנוט לגווי שילתה הצוכא ונחורו לגווי אל החך
 אלא שמוז ונעט ונוקומו ונהגיני להכשיר . והגם שהלז"ש עם אות א והז"ל"א עם
 הטריפו צמוז ונוקומו אכן לא ק"י"ל הכי אלא ונכשירם והיינו ונקוס דאם כוח ונוקומו הוי
 ספק שנוטה ויש להכשירה ונשם ק"ם יש זה ג' או ד' ספיקות דספק אם היא שנוטה אם
 לאו והח"ל דהוי שנוטה שווא הו כוונת דאם הניצים קיינים כשרה והח"ל דגם ניצים קיינים
 טרפה דלנח"ל הו כוונת דשוטת לא שייך אלא צעלוות שקורין איספאלדיקה והח"ל דשוטת
 הוי צעלם ונח"זר לגוף שווא לא ניקצה הריאה . וא"כ פשוט הוא דיש להכשיר צפופי
 כוונתגיני . אח"כ ראינו שהגאון וק"י"ו קק"י"ז גם הוא דהא דלדברי הלז"ש המז' :
לח אפי' לא ראינו שבלרר הדם צללוות ולא קוס רעותא ונרפינן בשנוטה . לז"ש עם
 אות א ז"ל"א עם ופשוט הוא :
טל אפי' אם חתך אחר ששנוט חתך את הגף לגווי אפ"ה טרפה . לז"ש עם אות ג ז"ל"א עם :
מ גף העוף ששנוט אע"ג דשוב חזר ונתרפא שרו"ן . שנתדבק הצוכא אל חך האקיתא
 כדך כל העופות אפ"ה טרפה . לז"ש עם אות ה ז"ל"א עם אות ז :
מא עוף ששנוט גפה אכ"ר לניכרה לגוי דשווא תרפא לגווי ואינו ניכר . לז"ש עם אות
 ז ז"ל"א עם . אונס אם נשבר או נעקר הגף לגווי ונחך והעוף צאופן דליכא לויית
 דשווא יתרפא פשיטא דוותר לנוכרו לגוי שהכי הוא טרפות הניכר . אם לבינה הכד"ס צקניפי
 השלתן קק"ד . אכן ונה שהחזיר עוד עם דאם היא נקיצה אקור לנוכרה לגוי ונחשט שווא הטיל
 צ"לים וינכרנה לישראל אין הוונתה כן צעירנו דהא ונעשים בכל יום פתיה וינכרות וינכרות
 לגוי אפי' היא נקיצה ואין חוששין בזה ועל כן אין לקווד עליו בזה דהיא שוונת יתרה :
מב ונחט שגנאל צריאה של עוף יש להטריף אפי' צהפ"ט . ונש"ז סוף קק"ו :
מג כו"ס ע"י ד כוולא הגף שצור ואינו יודע אם קודם וכו' טרפה הגם ויש ונכשירין ונכח
 ק"ם וכו' להכשיר צכשבר וכו' אבל צנוולא שנוט יש להחזיר ולאקור . צדין
 זה יש צו וון הגווגוין צין לדעת ונ"ן ז"ל צין לדעת ונו"רס ז"ל ועל כן לא ככהוב אלא ונה
 שנוט לענין דיכא . אם נשבר קווד לגוף ויש צו עוקץ יש לאקור אף צקפק אי ונח"ס או
 לח"ש . ונח"זר אות ו . ונשנוט ונדבריו עם שיש להחזיר אף צהפ"ט :
מד גם אם נשנוט ויש ספק אי ונח"ס או לח"ש יש להטריף אפי' צהפ"ט . ונח"זר אות ו :
מה וכן אם נשברה הצוכא ואפי' שאין צו עוקץ ולא ידעין אי ונח"ס או לח"ש טרפה
 דהוי כנשנטי . שפ"ד קק"י"ז ונח"זר סוף אות לה לז"ש ק"ו ע קע"ו ג אות ז :
מו אם נשבר קווד לגוף ואין צו עוקץ ונשקפא לן אם נעשה ונח"ס או לאחר ויתה יש
 להכשיר לדין והגם דוונתגיני לאקור צכשבר קווד לגוף הגם שאין צו עוקץ חקני
 צודאי נשבר לא צקפק . ונח"זר אות לה זכ"ש אות יז :
מז אבל אם נשחר פי הוונתה או כלרר הדם יש לאקור אף אם אין צו עוקץ דנראה דנעשה
 ונח"ס

ונח"ס . תו"ח כלל פו דין יד ונח"זר אות עול זכ"ש עם עכ"ה עם אות יט :
מח וכן אם רואים קוס רעותא צללוות או צריאה יש להטריף אף צכשבר ואין צו עוקץ :
 ש"ך קק"י"ג ונשם וי"ז צ"לי קק"י"ג שפ"ד קק"י"ג פרי"ה קק"י זכ"ה אות רונב ונח"זר
 אות ונ"ה חכ"ה כלל כב אות ד עכ"ה עם לז"ש עם אות א :
מט ואם יש ונקוס לתלות השצירה והששוטת אח"ש כגון שרללה או דרקה צכותל או שדקו
 על הגף יש להכשיר . תו"ח כלל פג אות יד ש"ך קק"י"ו פרי"ה עם צ"לי קק"י"ג הל"פ
 אות ג שפ"ד קק"י"ו ונח"זר אות וד . זכ"ה עם שפ"ה קק"י"ו חכ"ה עם זכ"ש עם אות כ עכ"ה
 עם אות ב :
נ צו תרנגולות שאח"ש תלואם צאונקליות של צרל צכנפיהם וכשצאו לצעלם ונלאו כנפיהם
 שנוטות ונלד שנתלו צאונקליות ולא היה לא ונכה ולא קורט דם כשרות דקרוצ הדבר
 ששנוטו לח"ש כשתלואם דלא כווי שרלה להחזיר . ונח"זר אות ונה ונשם ונה"רי חנדל"י
 שדפסה צפ"ות ויש רבים ק"ו א"ב ז"ל"א ונשם המז' עכ"ה עם :
נא אם צבור לנו ששנוט או נשבר הגף אח"ש ואח"ך נוולא נקב צריאה יש להספק אי
 חליקן דניקב ע"י השנוטת או השצירה ההיא וכשר או לא . ונח"זר אות לד ונשם
 תפ"ל"ס זכ"ש אות יז עכ"ה אות כב . ועל כן יש להחזיר ולאקור :
נב הכי אוחזת שנוליכך לשחט ונעקוין אגפיהם על גבם להשים אותן תחת רגלי האוחז
 וקושרים הרגלים דנלוי הוא ששבר הגף ע"י כך ונח"ס יש להטריף דחליקן לאקור
 דנח"ס נעשה . צ"ח סוף הק"ו כח"הג הב"ב אות כב ש"ך קק"י"ד פרי"ה קק"י"ו ונח"זר אות
 ונ"ה חכ"ה עם אות ה עכ"ה עם אות כא :
נג תרנגולים שנוקוים האגפים צענה שאוחזין לשחט ונלוי היא שצשעת התחלת השחיטה
 שהיא ונפרכס נשבר גפו יש להכשיר . פרי"ה עם . אכן אם נשנוט ונח"ס עקוס האגפים
 יש לאקור . ע"י קק"י"ג שפ"ד קק"י"ז :
נד אונס אם נודע צודאי שנוטת עקוס האגפים ונפרכס נשבר הגף קודם שחיטה יש
 להחזיר ולאקור . ונח"זר אות ונ"ו צקופו זכ"ש עם אות כא וכחצנו לעיל צקוף אות כב
 צדין זה יש להכשיר צהפ"ט ע"י"ש :
נה אם יראה השוחט האוחז או העוף כנפיו ונדלדלים הוכחה היא ששבר ונח"ס ואם נוולא
 שצור אח"ש הדלדול וויכיה שנוח"ס נשבר ואין כאן ק"ם . זכ"ש עם . והוא הביא זה
 ונשם הפרי"ה ולא ונלחטיו עם ונ"ו"ו הדין דין אונת :
נו שבורת הגף קווד לצבורו לגוף לא ונח"ס שחיית י"ז ח"ו או לידה . פרי"ה לקוון ק"ו
 כו קק"י"ג זל"י ק"ו כו קק"י"ב שפ"ה ק"ו כו קק"י"ב כתי ק"ו כו קק"י"ו ונש"ז קק"י"ג
 ונח"זר אות ונה לז"ש עם ק"ו ז קע"ו ג אות י תו"ז ק"ו על איה יז וק"י"ס והכי נקעינן :
 ועיין לקוון ק"ו כו אות לו :
נז שבורת הגף שאין צו עוקץ ונקטר ונח"ס שחיית י"ז"ח או לידה ונשעם שנקטר . צ"י
 ח"י ק"ו כו הב"ב"י סוף אות א ונח"זר עם לז"ש עם ונח"זר אות ונ"ג עכ"ה עם אות יא :
נח גף העוף ששבר קווד לגוף ונח"ס האצור ונח"ס החתיכה אם ח"י י"ז"ח או הטיל צלים
 אחר כ"ה יוס שרי אף צהפ"ד ונעט . לז"ש עם אות י צצ"אורו :
נט אכן גף העוף ששנוט ונח"ס י"ז חודש או כ"ה יוס והטילה צלים כשרה . פרי"ה לקוון
 עם זל"י עם שפ"ה עם ונח"זר עם לז"ש עם קע"ו ז אות ו תו"ז עם אות יד
 כתי עם ונש"ז קק"י"ז :
ס גף העוף ששבר רחוק וון הגוף רח"ג דוותר וק"י"ל דהאצור אקור אם הטילה צלים יש
 להחיר הצלים . שצו"י ח"ה ק"ו נג וכן ונשם שו"ת בית יעקב ק"ו יוד . וכן החלצ שחלצן
 וון הצהונס ששברת ידה דאקור אותה האצור אפ"ה החלצ וותר . שצו"י עם ונח"זר אות
 כ ונשם הכ"ל עכ"ה עם אות כב צאר יעקב ק"ו כה דף ונה ע"ב . ועי' לקוון ק"ו כה אות ונ"ג :
סא ע"י ה עוף שהיה לו ונכה וכו' יולא וקוס הוונתה ויש וינשח צקפק דרך הגררת
 וכו' . גם אכן קווינן אצדיקס זו דגם אלו צק"י"ן . ע"י קק"י"ב פרי"ה
 קק"י"א (לח)

יא יש וי שאוור דעקרו שאוור לא צעינן שיעקרו לגוורי דהיינו טילא הזכוכא ותיך האסיתא אלף אפי' עדיין ועוריס ודבוק הזכוכא באסיתא אלף שנתנדנד ומוז ונוקוויו בתוך האסיתא ג"כ וקרי עקרה וטרפה . לז"ש שם אות ד צ"ל שם אות ד עכ"ה שם אות כ . והרואה יראה לכל רצני האחרונים לא הזכירו זה כלל והגאון הלז"ש הוא דהנוליא דין זה כיון דמוז וקרי עקרו וראיותו שהציא שם אינס ראיות וזקל יש לדחותו ועל כן נראה לכן דיש להכסיר בהפ"ו צמוז ונתנדנד כיון שעדין ועוריס ודבוקים הזכוכא באסיתא וכן הסכימו חכמי הי"צ"ה הי"ו :

יב נשתצרו רוב ללעות שאנו אוקרין היינו אפי' אם עור וצפר חופין כל השצר ולא ילא השצר כלל לחוף לא ללד חלל הצהונה ולא ללד אור העולם אלא כל פעלס עוון חוף השצר והעור והצפר חופין אותו ווכל לדדיו אפי' טרפה אף דגבי רגל שנסצר כשר זככה"ג אין ודעוין צטרפות זה לזה . לז"ש שם אות ה צ"ל שם אות ה עכ"ה שם אות כה :

יג וה"ה אם חזרו השצרים ונתקצרו היעצ אפי' ע"ש"י דככה"ג רגל שנסצר כשר הכא טרפה . לז"ש שם צ"ל שם עכ"ה שם אות כה :

יד ונ"ו סיכא דנשתצרו או נעקרו טעה ללעות או יתיר כל שהוא פחות ורוב ונדבוק היעצ ונתפראו ע"ש"י יפה רפואה טובה באופן שאין ניכר זה עוד הקלקול הוא ואח"כ נשתצרו או נעקרו טעה ללעות אחרות כשר כיון דצטעה האחרונות עדין לא נטרפה הצהונה לכן כשתרפאת הו"ל כאלו לא נשתצרו כלל ולא ונרפא תו בצצירה טעה האחרונות נוסד לזכא רוצא והיינו דוקא שנתרפאת השצרים ע"ש"י או העקירה נתרפאת וחזרה נועס כוון שהיתה אצל אם לא נתרפאת ע"ש"י אלא שוכבים זה ע"ג זה ואח"כ נשתצרו טעה האחרות טרפה . וע"ש"י שאוורנו היינו אפי' אם וקוס השצר עדין עז וכיכר וקוס השצירה כל שאין השצרים שוכבים זע"ז וקרי ע"ש"י וצודקים ע"י נחט דק שתעצור בחלל העלס דרך אותו וקוס שנקצר ואם עבר הונחט הו" ע"ש"י . לז"ש שם אות ו צ"ל שם אות ו"ז עכ"ה שם :

טו סעי' ב נשתצרו ללעות הקטנות וכו' כשרה . וה"ה נעקרו . ש"ך קק"ה ונשם הרש"א צתה"א ואר"ה כלל כה דין ג פרו"ה קק"ה פרו"ה קק"ה צ"ל קק"ד הל"פ אות ז כתי קק"ד זצ"ה קק"ו קק"ו קק"ד קק"ה חכ"ה שם אות יוד ע"ה קק"ה זר"ה אות כוונ לז"ש ק"ו יצ קע"י ג אות א צ"ל ח"ד אות א זצ"ש אות ז עכ"ה שם אות ט :

יז ואפי' נשתצרו ללעות גדולות או נעקרו ואין זה רוב והללעות קטנות ושליוות לרוב כשרה דאין ללעות קטנות ונלטרפות להשלים לרוב ללעות . פרישה ע"ז קק"ב ש"ך קק"א כנ"ה הג"ה אות ח פרו"ה שם פרו"ה שם הל"פ שם צ"ל"י שם כתי שם זצ"ה שם קק"ד קק"ו קק"ו קק"ד חכ"ה שם ע"ה שם זר"ה שם לז"ש שם צ"ל"י שם זצ"ש שם עכ"ה שם :

יז וכן שני ללעות קטנות התחובים בחוליא ראשונה הנחתכות עם החזה דיכס כאלו הללעות קטנות שהם אחר ללעות הגדולות ואם נשתצרו או נעקרו כשרה וכן אין ונלטרפין להשלים לרוב . כנ"ה הג"ה אות ז לז"ש שם קע"י א אות ז צ"ל ח"ב אות א עכ"ה שם אות יז :

יח סעי' ג נעקר ושהללעות גדולות ללע וחלי חוליא עונה טרפה . זהו ק"ו וכן ז"ל דפסק כהרש"א ז"ל דדוקא ללעות גדולות אצל ללעות קטנות אם נעקר ללע וחלי חוליא עונה כשרה . אצל האר"ה ורש"ל ולצ"ו וצ"ה ונעריפין אפי' זללעות קטנות יש לחוש לדצריהם צהפקד ונועט אצל בהפ"ו יש להבשיר כפי וכן ז"ל . פרו"ה קק"ו כתי קק"ה זצ"ה קק"ט ונח"כר אות ח זר"ה אות חוונ חכ"ה שם אות יצ לז"ש שם קע"י ג אות ז צ"ל ח"ד אות ז . ואם דהלז"ש שם לא אקר אלא זללע וחלי חוליא זללעות קטנות אצל זללע וקלת חוליא ותייר אף צהפקד ונועט אכן צדיק מ"ל להחזיר :

יט הא דאמרינן ללע וחלי חוליא לאו דוקא ולא חלי חוליא נועס אלא כל שהאסיתא יעיל אף שפטר החוליא קיים טרפה ואפי' וקלת חוליא . ונש"ו קק"ג ודלא כהפר"ה עכ"ה אות ז שש"א אות ד עכ"ה שם אות יוד :

כ וכן כו"י צצ"ו ללעות הראשונות הנחתכות עם החזה הדין כן דדינה כוון ללעות קטנות ובהפ"ו כשרה פוש"ל אות יז :

כא הא דהבשרנו לעיל זללעות קטנות אם נעקר ללע והלת חוליא היינו דוקא אם נעקר וולד או אצל אם נעקרו וצ"ו לדדין כגון דנעקרה ללע וקלת חוליא וניינן וולע וקלת ונשפאל זה כנגד זה ה"ו ודאי טרפה לכ"ע דהוי פסק בקטרא ואפי' לדעת וכן והרש"א ז"ל ג"כ טרפה . לז"ש שם אות ה צ"ל שם אות ג :

כב שם צהגה דדוקא נעקרה אצל אם אינע כך חקרה כשר וה"ה אם יתרה חוליא או וכו' . הנה ונשוע ונדברי רנ"ה ז"ל דצחקר חוליא או או יתרה חוליא אחת כשרה . זהו הפך ויה שפסק לעיל ק"ו כ קע"י ז דבהפ"ו יש לקנויך אונסירין דהיא ק"ו הרנ"ה ז"ל דכל אצר שאוורנו צו אם יעיל טרפה אם נצרה חקר כשר וכאן פסק דכשר קתס ונשוע אפי' צהפקד ונועט . וגם על וכן ז"ל קשה דלעיל פסק כהרש"א ז"ל דכל אצר שאוורנו אם יעיל טרפה ה"ה לנצרה חקר ואיך הציא זכאן צצ"י ק"ו חתה"ד ז"ל דק"ל דכשר צחקר או יתיר חוליא . והצ"ח ז"ל כתב דווכן ז"ל ונש"ה לא הציא זה צצ"ע ונש"ו דק"ל דטרפה והאחרונים ז"ל כל או וקלה הפס לו ת"ו על רנ"ה ז"ל . ולענין דינא הנה לעיל צקח כ אות ה פסקנו כפי הרש"א ז"ל דכל וקוס שאוורנו יעיל טרפה ה"ה לנצרה חקר ואפי' בהפ"ו והכא צזה הדין של חקר חוליא או יתיר הפר"ה קק"ז והפר"ה קק"ז וכתרי קק"ז אפרו אפי' בהפ"ו והנ"ו קק"ד החיר צפוי אפי' לכו הרש"א ז"ל וכן הלז"ש קע"י הו החיר צחקר חוליא או יתיר ונש"ו דכיון דתחלת צרייתם נצרת חקירה חוליא או או יתירה אחת עיינו רואות צצ"ו הגוף חוק הוא ונתקיים וכשרה לכ"ע וכן הצ"ש לעיל ק"ו כ קק"ג פ"ו דצרי חתה"ד ז"ל כוון הלצ"ש ונש"ו דכאן גצי חוליות אין העעס ונש"ו דיעיל אצר דחיותה תלויה צו אלא הכא ונש"ו דהם ונחזיקים הצ"ו וכי יעיל או וצנח"ס ונש"ר צאוולע וקוס ריק ופנוי הוי בקטרא וטרפה ונש"ו דקופו להשתצר הכל אצל צנצרה כך שאין האוקוס דיק ופנוי והחוליות אחות זה צזה והללעות ללע אל ללע ונה לפו לזנינס כיון שהצ"ו שלס וחוק ע"ש"י דצריו באורך . והנה פ"הו להז"ה הכא צאות ר"ך שכתב צחקר חוליא או ודאי טרפה אפי' בהפ"ו אצל ציתר חוליא או התייר אותה צהפ"ו ונכ"ה ק"ס ק"ו הלכה כהרנ"ה ז"ל דנצרה חקר כשר או כהרש"א דנצרה חקר טרפה ואת"ל דהו כהרש"א וטרפה שוול הו כהרש"א באיך קצרה כו"י דפ"ו יתיר שנוול אותו שהוא יתיר לצד וכל שאם יעיל אותו אצר היתיר לא ונערפא ציה אין לו דין יתיר להעריף וא"כ גצי חוליא כשרה ונש"ו הכש"ר ציתר חוליא בהפ"ו ע"ש . והשתח דזכינו לדצרי הזר"ה ז"ל דהכש"ר בהפ"ו ונש"ו ק"ג ח"כ אף אנו כאוור דנצרה חקר כו"י איכא ק"ס וכשר בהפ"ו דהיינו ק"ו אם הלכה כהרנ"ה ז"ל וכשרה או כהרש"א וטרפה ואת"ל דהו כהרש"א דילווא הו כלצ"ו וע"ז והצ"ש דהכא אף הרש"א וודה דכשרה והוא ונתהפך ק"ו דהלכה כהע"ז ודעויה דהכא כשרה לכ"ע ואת"ל דהלכה כהפר"ה ודעויה דהכא כו"י אקורה לכו הרש"א ז"ל דילווא הו כהרנ"ה ז"ל דנצרה חקר וכשרה וא"כ דנצרה חקר כו"י כשר בהפ"ו וכן ונלינו להגאון לז"ש ק"ו יצ קע"י ד אות ה שהכש"ר בהפ"ו וצ"ל חלק ה אות ג . ועל כן לענין דינא צין צחקר חוליא או או יתיר חוליא או יש להכסיר בהפ"ו וכן הסכימו חכמי הי"צ"ה הי"ו :

כג וכן צענין הללעות צהונה שצנרת חקרה רוב ללעותיה או יתרה רוב ללעותיה יש להכסיר בהפ"ו : לז"ש שם צ"ל שם :

כד אם יתיר חוליא וציעלה ציד ע"י אדם טרפה . שפ"ד קק"ב עכ"ה שם אות כה :

כה יש שנועטין לאכול ללע יתירה נופני שקרובה היא לחלצ הכליות . תה"ד ק"ו קע"ז ונ"ה ז"ל דצ"ו ונש"ו הכו"י קוף קק"ד ש"ך ק"ז פרו"ה קק"ז צ"ל קק"ז ונח"כר אות יצ זר"ה אות רנ"ה עכ"ה שם :

כו סעי' ד נעקרה חוליא או צכולה וכו' טרפה . צין שנסצרה ונפלה לגוורי לארץ ונחוט והחוט קיים צין שלא נפלה לגוורי רק שתלויה עדין צחוט הסדרה כל שנפדרה ונצורה וצ"ו קלותיה הו"ל נעקרה וטרפה . לז"ש שם קע"י ד אות ד צ"ל ח"ה אות ז . ופשוט הוא :

כז וכן אם נעקרה החוליא העליונה שהשני הללעות הקטנות הנקראים חזה תחובים צו

אינו טוה בעצמו אלא שראשו הנוחזר אל הארכובה ששם לוחהג הוא דק וראשו הבו הנוחזר אל הקולית הוא עז אצל עלם הקולית אין זו הפרט כ"כ בעצמו וכוונתו הוא כולו טוה בעצמו :

ב ט"ז ויש אומרין בזההך עלם האולעי בכל וקום וכו' וכ"כ הגה ז"ל * ולעלין הלפה יש להחזיר בקו זו אצל צענת הדחק או הפ"ו כוונתו אהתם ונרן להחיר * ככ"הג הג"צו אוח וזו וזההך צע"ח יו"ד ע"ו ע"ו * והגם דהכ"ל בפ"הג כתב בהפ"ו ואלד ו"ו"ו בהשבותיו טס כתב הפ"ו קתם * ונח"זכר סוף אות ד תו"ז ק"ו פג אות ו ענ"ה ק"ו לו אות א סו"ג קק"ה :

ג טס וכן אס נחהך בהוך הפרק טבין לרכובה וכו' לשוק וכו' זין הערקוס וזין השוק טרפה לדעת זה וכו' * ולעלין הלכה כן הוא אס נחהך בערקוס עלמו יש להעריך אף לדידן דנוהגין כוונן ויהו היינו דוקא בהפסק ונועט אצל בהפ"ו לדידן דיש להכסיר * ונח"זכר אות ז"ח כתי קק"ז ענ"ה טס אות ז :

ד נחהך זין הערקוס לעלם התחתון שהיא ארכובה הנוכרת עם הראש יש להכסיר * פ"ה טס קק"ח צקופו ז"לי קק"ז ונח"זכר אות ט טע"ה קק"ד צקופו ענ"ה טס :

ה אצל אס נכבר או נחהך זין הערקוס לשוק טרפה אס אין עור וצקר חופין אה רובו וילא לחוף * ונח"זכר אות י ענ"ה טס :

ו ואס לא ילא לחוף יש להחיר ע"י צדיקה ואלדס צקי זלו"ג אס הם קיינוים * ונח"זכר אות יא ענ"ה טס :

ז ובעוף אס נחהך זין עלם התחתון דהיינו ארכובה לעלין דהיינו שוק טרפה ואף אס נכבר ואל ילא לחוף יש להעריך ונחשק ל"הג ואל שני לן זין עוח"אחר או לא * פ"ה טס קוף קק"ח טפ"ד קק"ח ונח"זכר אות יב זר"ח אות רנו טע"ה טס ענ"ה טס :

ח בהנה טסתצרה בערקוס וטרפוחו ועוף טסתצר זין הפרקים וטרפוחו ותיכה ון הצהונה ותיכה ון העוף הללו נפלו לתבטיל ואין ק"ו נגד טניהם טרפה * ונח"זכר אות יג וטס אש"ח דף ק"ז ע"ב :

ט טס ואס נחהך בהוך הפרק צנוקס שנוחזר עם הקולית עם השוק טרפה * זה ווקסס אף לקו קווי"תא וטוס דזין הפרקים דינו כלוועלה ונוטו * פ"ה טס קק"ז פ"ה טס קק"ג וקיים ולהכי לא כתב ונרן ז"ל תיבת וכן * וט"ז קק"ח טע"ה קק"ה ענ"ה טס אות ג :

י קולית ט"ג צראשו טניו שהוא רחב יותר ונהקולית הבו טבעוף ההוא אף לא נכבר אף קלת ונוטו ולא טף והניצים כראוי אין להחזיר צדודו צו קלת וקטניתו שלא על ידי טבר * דע"ק קק"ח :

יא עלם הפוח שהיה נראה טס טבר וע"י הצחנה היעצ נגרר צעין עלם הפוח וטס ונשאר העלם טלם כהוייתו יש להכסיר * דע"ק טס * והגם דהרצ טס הניה זל"ע אהכחו ונכחינו להכסיר דהרצה פענוים נוולא העלם נפוח וגררו אותו ונוולא העלם טלם והכסירו עזחי ונח"ה הי"ו :

יב סע"י ב עלם הקולית שתיחק ונוקונו וכו' והוא דאעכול ניציה והס היתרות שבעלם הגף היולאות על עלם הזכר ואנחות אותו וכו' * זהו פ"ו הרנו"צס ז"ל פ"ק יוד ונח"ט ט"ג וכן ונטוע ודצרי הרק"זא ק"ו רכו * אצל יש פ"ו אחר והוא פ"ו רש"י ז"ל דניציה הוא גיד טבראשו שנוחזר צחור וקטן הוא ואלד והחור הוא האקיתא ויולא ונהחור גיד קטן נאחו צראש הצוקא והוא נראה לעין כן כ"הש"י צחולין דף כ"ד ע"ב ונועט תוספת ונהרו צתי כתיבה ט"ח ק"ו יא דף כ"ד ע"ב ע"י וכ"כ הכנ"הג הג"צו אות יח ונרן צצ"י לא הציא אלא פיר"ש"י ז"ל וכן פ"ו הר"ן כר"ש"י ז"ל וכן אוח"ה ור"י והנודכי כלס כק"ו רש"י ז"ל * אכן ונרן צצ"י לא כתב אלא דוקא פ"ו הרנו"צס ז"ל וכן הלצוט ונו"ח ז"ל לא הגיה כלום ונטוע דכן ק"ל כהרנו"צס צאופן טאין הכרע צזה ט"ס רצווחא כרש"י ז"ל ואיכא רצווחא כהרנו"צס ז"ל * וכהבו האחרונים ז"ל דיש להחזיר כטני הפירושים * פ"ה טס קק"ג פ"ה טס קק"ה טע"ה קק"ז טפ"ד קק"ח זר"ח אות רנו זכ"ה קק"ח תו"ז ק"ו כה אות ה לז"ט ק"ו א טע"ף א אות טו ז"ל ט"ז אות ז זכ"ה אות ו ענ"ה ק"ו לה * אות א * וא"כ לפ"ז אס אעכול ניצ דקט"י ולא אעכול ניצ"ס דהרנו"צס טרפה וכן אס אעכול ניצ"ס דהרנו"צס ולא אעכול

אעכול ניצ דקט"י ג"כ טרפה :

ויס תווי"ח גדולה על ונכהגו פה בגדלד יע"ח דהונכה הוא דלא צדקינן אלא ניצ דרש"י ז"ל וניצ"ס דהרנו"צס אין ונטיחין עליו כלל וכטנוולא שוועט יד צעוף או צבהמה אכן צדיקן יש לטוחטים צקילות גדולה והס לעידין אותה א"ס נופי א"ס טכל שוחו טילנווד השח"טה וצדיקה הריאה ונלודין אותו צקילות הכו טל השצרים טל העופות טעדין היא חיה ונושטין צכל חלקי רגליה ונראש הקולית עד הארכובה התחתונה ואס היא שוועט יד דהיינו צוקא דאענא דטף ונדוכתיה ניכרת היא ונצחון כשהיא חיה ויש להס צה סיוון ויודעים אותה וכן אס יש טבר צקולית או צקוק או זלו"הג או בערקוס טכל יודעים אותה ע"פ צקילות הכו וזהו כלל ידוע צבגדלד וכל אגפיה טיודעים לצדוק צדיקה השצרים טל העופות הכו * והונכה הוא כטרו"ף עוף ט"ס צו צוקא דאענא דטף ונדוכתיה לכתי"י אין שוחטין אותו ואומרין לצעל העוף טהציא אותו לטחוט טזה חסור ואס אירע פעס אי טשחטו לאותו העוף ט"ס צו שוועט יד הכו טטרצה פענוים שוחטין אה העוף הכו עפ"י וטגה ועעות או טכתחלף טעופות אחרים או לפענוים כטאוורים לצעל התרנגול טזה חסור אומר להס צעל התרנגול טשחטו אותו והצדקו אותו טנא ילא כטר וא"י רש"י צעלנוי דאס לא ילא כטר אפקיד אותו וכן עושה השוחט טשחטו ויצדוק אותו ואס הניצים קיינוים יכסיר אותו ואס לאו יעריך אותו זהו הונכה צעירנו * ואס יציאו לפני השוחט צו"ד דטף ונדוכתיה ואס טחטו אותו ע"פ טעות או ע"פ לווי צעל התרנגול אזי יפתח השוחט הצו"ד ואס יראה הגיד הקטן טבראש הצוכנא טהוא קיים ולא נחעכל ואפ"י אס נפסק כיון טלא נחעכל ונכסירים אותו ולפענוים הגיד הקטן הכו יטאר צחור האקיתא ועל הרוב הוא כן טישאר הגיד הקטן נאחו צחור האקיתא וא"י ונצי"ף קיסס אי או כולם אי ונכסיין צחור האקיתא ונאין אס עדין קיים הגיד הקטן הכו ונכסירין אותו אצל לפענוים יטאר הגיד הקטן הכו נאחו צעלם הצוכנא טהוא צראש הקולית ולפענוים יחלק הגיד ויהיה חליו צצוכנא וחליו צאקיתא וג"כ ונכסירין אה העוף ההוא כיון טלא נחעכל זהו הונכה הפשוט צעירנו * ונועולס לא ראינו ולא טעוענו צקוס פעס ון הפענוים ואפ"י צדור טלפני פנינו צקוס שוחטו טהציאו לפניו צו"ד דט"ו טחש לקו הרנו"צס וצדק ציתדות הכו אלא דוקא צגיד הקטן הכו וכטרווח טהוא קיים ונכסיר אה העוף ההוא ואין פולה פה ועלפ"ף וכן וועטים צכל יוס ואין ו"י טחושש לקו הרנו"צס כלל :

ופליאה גדולה היא זו דעל ונה ולנה לא טשו לקו הרנו"צס כלל והלא הגאון לז"ט ז"ל כתב צק"ו א טע"ו א צק"טו דקי הרנו"צס דניצ"ס הם היתדות היא קו רוב הפוסקים הגם לדידן לא ונלאנו טהרוב כקו הרנו"צס דהפוסקים טהס ונאיון אללנו רובם כרש"י ז"ל ונ"ו הו הא ודאי הוא קיס ליה הכי ונ"כ לנה לא טשו לקו הרנו"צס ז"ל דהיא קו רוב הפוסקים ז"ל ואף אה"ל דליכא רובא לשני הסצרות אלא איה דצברי כרש"י ואיה דצברי כהרנו"צס אפ"ה לא ונכעאל ונלתא ולנה לא טשו לה וחו דאנן קצבלו עלינו הוראת ונרן ז"ל צצ"ע ונרן ז"ל הגם דצצ"י לא הציא אלא קו רש"י ז"ל ונ"ו צצ"ע לא הציא אלא קו הרנו"צס ז"ל דוקא ונטוע דכן העיקר וכן ההגה ז"ל לא הגיה עליו כלום ונטוע דכן ק"ל וכן טברת הלצוט ז"ל וא"כ העיקר הוא קו הרנו"צס וכאן אפ"י ונחש לא טשו לה ועוד דכל גדולי האחרונים טשו לטתי הסצרות ונ"י יגלה עפר ונעיני חכמים הקדוונים ז"ל טהיו פה עירנו יע"ח לראות לנה לא טשו לזאת הסצרה * א"כ תווי"ח גדולה ונשגבה היא זו ואין צנו יכולת ליטצ הונכה * [ואפטר ליטצ התווי"ח הכו והוא כי לעולם חכמי עירנו טראשונים ז"ל טשו לשני הסצרות כהסנוות רצני האחרונים ז"ל אף ניצ דרש"י אינו ניכר ונחיים כלל ואפ"י לנחש אינו ניכר עד טכציא סבין ונקרע הצצר טעל הצוכנא ונעקור הצוכנא ונחאקיתא ונראה אס הניצ קיים או לאו וגם הרצה פענוים יולא טכתעכל הניצ הכו טהוא קטן ציותר ונכקל יתעכל לא כן ניצ"ס דקו הרנו"צס ז"ל קטים ונלהטעכל צנכל עד טיחונקוס הצצר טעל עלם הקולית ונצי"ש זה נודע ונחיים ואין שוחטים אה העוף ההוא ונח"י אס נודען לפניסם עוף טכתונקוס הצצר וטחטו אותו ע"פ וטגה ועעות ודאי טצדוקים אחר ניצ"ס דהרנו"צס ג"כ ופשוט] * ואנו אזוי קיר חלוטי טסכל והודע כיון טראינו זאת התווי"ח עשו ציניהם עזחי עירנו

עירנו היינו ובראשם ח"ר נקיס הלוי היינו (ז"ל) שנוכחין ואלו יזכרו בנפסקם לצדוק היתדות
 ג"כ כפי הרמ"ב ז"ל וכן לור לכל השותפים היינו שבצדו לפניהם צו"ד דש"ו זין צבחה
 זין צעוף צידקו היתדות ג"כ כפי הרמ"ב ז"ל או ראו ע"פ או או צבחה או שכתב כל יציו
 זין אם כתב הגיד הקטן כפי רש"י ואפי"ו אם היתדות קיימים זין אם כתב היתדות
 כפי הרמ"ב ז"ל ואפי"ו אם הגיד הקטן קיים חוקרים אותה נוספק וכלותינו היא ושה"ש
 שיעוידנו על האמת וילינו וכל נכסול ויעורנו ע"ד כבוד שנו כ"ל כ"ו . ועיין עוד לקמן :
יג אם הגה וכן אם לא כתב רב ויעונו ורובן קיים כקר ודינא וכו' . וכן הוהבה פה
 עירנו כצדקין הניב הקטן כפי רש"י ז"ל אם כתב רוב רבצו או רוב ארכו ואפי"ו
 ונחלה על ונחלה ונחליפין ואם נשאר רוב רבצו ורוב ארכו שלא כתב ונחליפין . ולפ"ו
 שנחוש לקי הרמ"ב ז"ל ג"כ הדין כן דלמור ח"ר נקיס הלוי (ז"ל) דאלו היתדות הנחלות
 נעלם הקף על עלם הזכר הם ג' או שצח נעלם הקף ונחשו צלולע ראש עלם הקולית
 ונלועלם והצו נחשו וניינן העלם הכזו והג' נחשו ונשנחל העלם הכזו זין צעוף זין צבחה
 והרחה לנו צחוש כן שאלו היתדות הם שלשה . וא"כ לפ"ו אם נפק גיד או נאלו הג' ונשאר
 שנים כשרה וכן אם נפקו אלו הג' גידים צבחה ונשאר רוב הרוח שלא נפק ג"כ כשרה
 וכ"ת ותיכן נדע ארכו ורצו של גיד הקטן או רצו של אלו הג' גידים הוהבה צעירנו שנפתח
 רגל השנית הצריחה שלא נשענה ונשער עליה ונשס נדע אורך ורוחב גיד הקטן
 וגם רוחב השלשה יתדות :

יד יש להקפיד לקי הרמ"ב ז"ל שהניצבים הם היתדות אם כנגד הנוקס שנוע הניצבים
 שליויים ולנועה ונשס ונוכלים ווהו ולכאורה על ד' אלצעות צבחה וצו צדקה צעיון
 שלא יהו ונוכל ולנועה וזה כקר פסק כחם ולא חכמה לן צעיון דשס ואולי עד חלי
 עלם נוסך עדין כחם כו"ש צ"ו כ"י כו צלו"הג ו"ש . וק"ו סק"י וכפי ום שנוצן ונדבריו
 דנחלו השני אם יש שם עיכול אין להקפיד :

טו אם צבחה י"א דאין אנו צקיאם וכו' לכן יש לאסור כל שנועת ירך שווא אעכו
 ניציה וכן אם נשבר קווד לגוף אע"פ שחזר ונקטר וכו' ועוד להחזיר בנוקס שאין
 הפ"ו . הנה לענין ונהג שלנו אכן צדין צקאין צצדיקת הגיד הקטן כפי רש"י ז"ל
 ונעשים בכל יום שאפי"ו נפק הגיד הקטן אכן צדיקין ליה וכי חזין ליה דלא כתב ונכריין
 דלחכו צקאין צצדיקת הגיד הקטן אם כתב או לא כתב ונכריין ז"ל סק"י
 דצקאין וצקאין ע"ש . אכן לפ"ו נעלה לנריך לצדוק היתדות כפי הרמ"ב ז"ל זהו
 ודאי דלא צקאין דפרוק הצטר שעיג העלם לריך אונות גדול להפטי העלם ון הצטר
 עד שיתגלה ונקס החבור וצלי סיגע צאלו היתדות הנוקטין אותם דל"א ללולס ולהצחין אם
 נכתבו היתדות או לא נכתבו לנריך צקאיות גדול ואין לחנו יודע כו"ש הו"ו שם אות ח
 וא"כ אם צדקנו צאלו היתדות וראינו שנפקו אכחנו ונחריפין . אכל אם צדקנו צאלו הגידים
 היתדות וראינו אותם שלא נפקו אכחנו ונכריין דזוה יכול הצדק לראות אם נפקו דאין
 לורך לצקאיות כונו אם נכתבו דצכאן צריחה תליא וילתא אם נפקו או אם הם קיימים
 וצוה צקאין וא"כ אם ראינו שלא נפקו כשרה . וכן פסק הפ"ו סק"י וכן ונשוע ונדברי
 הפ"ו סק"ו דהקנים לפ"ו שעיג ק"י ז"ל צע"ו ח"ד ק"י נו תו"ו שם אות ט הל"פ
 אות צ חכ"א כלל כד אות יז וקיים צ"א צע"ו ח"ד ס"ו ל אות יח דנפק אין סייך צקאיות
 ואף אכחנו צקיאם צוה ואם הוא אינו צקי דעת שוטים הוא זה ע"ש ז"ל סק"י ע"ה
 שם אות ג . אונס אם זה ה"ש אינו צקי לידע אם נפקו או לא נפקו זהו אסור ונדיח .
 פ"ו סק"ו צינה אדם שם ופשוט :

יז אם צענה שהציוו העוף לשחוט יודע צודאי דלא היתה שנועת ירך דרך ושל כגון
 לדין דידעין לצדוק קודם שחי אם שנוע או לא שנוע וצענה שחשו העוף לשחוט
 הרגש השוחט שנוע היך ע"י תפיסת יד צחוק כשרה ואפי"ו אם שנוע קודם שחי ונשס
 דצענה ונענה כונו לא חייטין לעכול ניצבים . צ"י ונשס הוהרדי ש"ך סק"ד וקיים הש"ך
 ואפי"ו אפקי ניצבים כשרה . כ"הג הב"צ א"ת כו פ"ו סק"י הל"פ שם ז"ל סק"י כתי
 סק"ה

סק"ה ע"ה שם אות ט חכ"א שם אות יח :
יז אונס אם ספק שהיתה שנועה קודם לכן אם לאו טרפה ולא ונכריין ונכח ס"ק .
 כ"הג שם אות כח הל"פ שם חכ"א שם ולדין דצקאין צצדיקת הגיד הקטן כפי רש"י
 ז"ל לא סייך דין זה דלפ"ו ודאי נשוע ונפק כשרה דצדיקין הגיד ואם לא נכתב כשרה .
 אכל לקי הרמ"ב ז"ל סייך דין זה אפי"ו לדין דצדיקין לעיל דאם נפקו היתדות טרפה
 וא"כ אם צענה שחיה הרגש שנפק צידו כו"ש צמו"ד זהו כשרה דלא חייטין צענה
 ונענה לאעכול ניציה אכל אם ספק טרפה :

יח ונ"ש ההגה ז"ל וכן אם נשבר קווד לגוף אע"פ שחזר ונקטר היעצ טרפה . דין זה
 לא סייך אללנו דאכן צקאין לצדוק העוף ונחייס אם היא שנועה או לאו וא"כ כיון
 צצדקו וראינו שלא נשוע הצוקא דלעווא אכחנו ונכריין ואפי"ו אם נשבר קווד לגוף דכיון
 דנפקר בע"ש"י דללנו ונשס צבחת העלם דקולית כשרה דנשס פסיקת הניצין לא חייטין
 וכן ונעשים בכל יום ויום ונחייס אללנו כו"ה עופות ש"ס צהס צצר צרחה הקולית
 הסווד לגוף וכיון דצדיקין העוף ונחייס וראינו שאינו שנוע וגם אפי"ו צדיקין עלם הקולית
 ע"י ונחש כנהוג וחזין דהס ע"ש"י ונכריין ולא חייטין לקי ההגה ז"ל וא"כ כל ויה שהאריך
 הל"פ ועשה חלוקי דינים צוה לא שייכא לגבי דין :

יט וכן אם הציוו העלם הקולית לפני הוורה אחר שנצטל ונחשוקס הצטר והגידים ורק
 העלם לצדו ערוס עווד צעיוו והוא צבור קווד לגוף הרי צתי כהונה ח"א ק"י יא
 לידד להקל ונשס כו"ה ספיקות והציוו ונח"ה צ"ו א"ת ע"ו . כל זה לא סייך לגבי דין
 דלדין כשרה צודאי כיון דצדקנו העוף ונחייס וראינו שלא נשוע וכ"ת אם זה השוחט ששחט
 זה העוף אם הוא צקי ונכריין עליה צצדיקת העוף ונחייס שלא היה נשוע ונח"ה ונח"ה העוף
 הזה ע"ש צקאיותו א"כ איך לא השגיח על צצר זה דקולית אלא ודאי כיון דלא השגיח ע"ו
 הצצר ועבר ונשס ח"כ כח"ו שאין שוחט זה צקי ולא נקווד עליו צצדיקת הו"ו . זה אינו
 דלא חייטין לזה דודאי זה השוחט הוא צקי ויש לו קו"ה דללנו אין נחייס קו"ה לשוחט
 עד שיהיה צקי צצדיקת צצר העופות ונחייס ונכריין עליה והא דלא השגיח צצצר של הקולית
 כוכל לו"ו דע"י שחופין אותו עור וצטר לא השגיח צו צטוצ ועבר עליו אכל צו"ד ח"א
 לעצור עליו כיון שהוא צקי ועל כן כשרה צודאי . ותו דלא תליא זה צוה דאף אם כח"ו
 דאיתרע חזקתו צצדיקת צצר הקולית ונ"ו צצדיקת צו"ד לא איתרע ועודו צחוקת צקי כצראשונה :

כ כתבנו לעיל דונחיינו לצדוק הגיד הקטן כרש"י ועוד כתבנו לנריך לצדוק ג"כ היתדות
 כפי הרמ"ב ז"ל אם אחר שחלה אותה שנועה ונחייס איננו צצדק הגיד הקטן ורא"ה
 שלא נכתב ונח"ה נאצדה או נפקה ולא צדק היתדות עדין טרפה דהעיקר הוא לריך לצדוק
 שניהם וכיון דלא צדק היתדות טרפה נוספק . לצ"ש ק"י א קע"ו א אות יח צ"ל ח"צ אות ח :

כא וכן אם צדק היתדות ורא"ה שלא נפקו ועדין לא צדק הגיד הקטן ונאצדה ג"כ
 טרפה זהו פשוט לכצרתנו . והגם דהל"פ צדין זה כתב דכשרה צהפ"ו היינו
 לכצרתו אכל לדין דאית לן דהעיקר כרש"י פשיטא דטרפה אם לא צדק הגיד הקטן :

כב שם צבחה אם לא נשוע היך ואעכול ניציה כשר . כ"כ ונ"ו צ"ו ז"ל ונשס הו"ו
 וכהז עליו ונ"ו ז"ל דפשוט הוא וכן עיקר דאם לא נשוע היך אע"פ דלעכול ניציה
 כשר . ודלא כהפ"ו סק"י דהעלה לאסור דלא היא דכבר דחו האחרונים ז"ל דברי הפ"ו
 והעלו דכשר הרי הצ"ש צצבור שור על הגו"ו צדק נד צ"לי סק"ו ספ"ד סק"ו כרתי סק"ו
 ונח"ה אות טו חכ"א כלל נד אות יע הל"פ אות צ לצ"ש שם אות יא צ"ל ח"צ אות
 ד צית יאודה ח"א דך ק"י"ד ע"כ צדיני ונחגי אכ"ו"ל וכתב שם דאף אם נכתב הצטר
 שנוכחין ונכ"ה כ"הג הב"צ א"ת כו צ"ש אות טו תו"ו ק"י ק"י כה אות ע"ו וכן
 הציוו ונשס הרמ"ב ח"א ק"י ש"א ע"ה ק"י לה אות ו :

כג אם נשועה ונחלת צריחה אסורה והגם דיש ונחייס ונ"ו אכחנו אין צקאין צה
 ואכריין כל שנועה :

כד כתב הר"ן ז"ל ונחצרה דאם נייעלה היך טרפה ואע"פ דלא אעכול ניציה דבי ונכריין
 בלא

צלה אעבול אע"פ דאפיקו היינו נשום דהדרה צרייא והכא לא אפיקו כיון שניעלה
 עכ"ל והציוו וכן צב"י ז"ל וכן הציווהו כל האחרונים ז"ל ופ"י הכונה הג"צ אוח כה
 דברי הר"ן ז"ל דהיינו ט"ס אע"פ הירך צלה חלל קלה דהיא ערפה דהיינו כוונת רש"י והר"ן
 ז"ל ליעיל דף כא שניעל העלם עם קלה צער הפנימי ונשאר צער העליון והעור עד חלי הירך
 או שליטתו דערפה הוא דהיא אצל אס ניטל כל הצער עד שרואית גופה של נוקם החתך
 כעין חלל הוא כצילה והכא ויירי קלה ניטל כל הצער ולא נראה חלל דהיא ערפה ע"ש
 והו פשוט שכן פ"י הר"ן ז"ל וכתב הכונה ז"ל שם קזה הפ"י פשוט הוא צב"י הר"ן והגאון
 שפ"ד סוף סק"ה פ"י דברי הר"ן דנחתך הירך ופשוט דוונתו כוונת שפ"י הכונה ז"ל
 והפרי"ת סק"ט פ"י דברי הר"ן דניטל הירך כולו לחלוטין ע"ש ולא הצנתי דברי דונשט
 כוונתו דניטל הירך היינו דנחתך האבר לגמרי ואז ליה וא"כ קו הא הוי כצילה דודאי כיון
 דנחתך האבר לגמרי הא ניכר חלל שם והוי כצילה באופן דדברי הפרי"ת לא זכירו להצנים
 וחכמי הסיצה הי"ו אונרו דדברי הפרי"ת מוציאים דיתכן להיות להגם דנחתך הקולית לגמרי
 ואז ליה יכול להיות ללא נראה חלל אחר רצילת הצהמה דנוכסה על החלל צער הסוק והעור
 עכ"ל איך סיקיה דברי הר"ן ז"ל פשוט כונתו כוונת שפ"י הכונה ז"ל

והגאון לצ"ש צפתייה ק"י יג פ"י דברי הר"ן צענין אחר דהא דנוכסרין צו"ד דש"י היינו
 שתיחך ונחצרו אצל עדין לא ילא ונחסיחא ולחון אצל אס ילא לגמרי חון ונחסיחא
 אז ערפה אע"פ ללא אעבול ניציה נשום דק"ל להר"ן ללא דהר"א צרייא והו פ"י דברי הר"ן
 דאס ניטל הירך אע"פ ללא אעבול ניציה דהיינו ק"ל לגמרי ונחור האקיתא זהו וקרי ניטל
 הירך ונחתך זה הוליא דין חדש כוונתו הוא ז"ל צעלנו צפתיי ק"י עו דהוי וילתא חדתא ופסק
 צפ"י א קע"י צ אוח א וז"ל קולית שנסנוט ונחצרו ונצבר לגמרי דהיינו ק"ל הצוכנא כולו
 ונחורו ונחתך האקיתא ערפה אע"פ ללא אעבול ניציה ואפ"י עור וצער שלם צלי שום נקצ
 דבוקים ג"כ לעלם ככל דיני חפוי וכו' עכ"ל וכתב עוד צפתיי ק"י עו דאע"פ דונלשון התוקי
 צחולין דף כז ע"א צד"ה דילנא שכתבו עלם הירך שקפץ ונוקונו ונחור שצעלם האליה שהו
 תחוצ צו וכו' עכ"ל ונשנוע ללא כהר"ן דונשנוע ק"ל לגמרי ון החור וי"ו יכול להפריש
 דברי התוקי ללא ילא לגמרי ון החור אלא כיון דקפץ ונוקונו אע"פ ללא ילא לחון קרו ליה
 קפץ ונוקונו וכתב עוד הלצ"ש ק"ל אה חולק על דברי הר"ן ונן חיונא על הש"ע
 והאחרונים לנח לא הביאו דין זה ונחתך כהצ שם שראה צב"י הר"ן ז"ל שראה צ"ש ק"י
 דונש"א הפך דבריו והוצא ג"כ צכ"ה אלא שקפץ דונש"א וכו' א"כ צידו וגם לו זה
 שהביא צב"י הינו ונחון לכן לא האריך ואיך שיהיה העיקר כדברי הר"ן עכ"ל הלצ"ש
 צפתייה ק"י עו ע"ש וקרי ליה ונחריה דהוליא דין חדש וחוננא יתירה ונ"ל הר"ן ואינו כן
 דדברי הר"ן הם פשוטים כוונת הכונה דהיינו שכתך הירך והעלם עם צער הפנימי ונשאר
 צער העליון והעור צהא הוא דקאונר הר"ן ז"ל דערפה אע"פ דאעבול ניציה נשום דנחתך
 הירך והעלם ונעיקרו אצל אס ילא העלם לגמרי חון ונחורו זהו ודאי אס לא אעבול כשרה
 וע"י אונרו צג"ו והפוקקים צ"ד דש"י דהיינו אע"פ דילא ונחורו לגמרי כיון דלא אעבול ניציה
 כשרה והלצ"ש ז"ל לא היה צידו קו הכונה כוונתו הוא ז"ל ויתכן דאלו היה רואה דברי
 הכונה שהצאלו לנעלה צלות כה וי"ש צד"י הר"ן היה חור ונדבריו :

ווי"ש הלצ"ש עוד דדברי דונש"א שהביא הצ"ה ונח"ה א"כ מוציאים לפק"ד לא ראינו צהא שום
 קוסי הצנה כפי ונה שהצ"ה כונה הג"צ אוח כה וז"ל שם הכל הוא צכלל שף ונדוכתיה
 לא שאל דקף כפשוטו ואינו עונד צאקיתא רק ונלד או עונד צאקיתא אלא שכתב ויש חלל
 צין צוכנא לאקיתא ג"כ נקרא שף ונדוכתיה ודונש"א שם עכ"ל הכונה אוח צלות והעתיק
 הצ"י סק"ג וכן הצ"ה כוונתו ופ"י דברי דונש"א הם פשוטים דל"ש דקף כפשוטו
 ואינו עונד צאקיתא דהיינו דילא לגמרי ון חור האקיתא ועונד חון ון האקיתא ון ל"ד האקיתא
 ולא צחור ולי"ש אס עונד צאקיתא אלא דקף ונעיקרו ונשנוע ונעיקר חור האקיתא וילא לראש
 החור ונחתך שם ולא ילא לגמרי ון החור אלא קלה נשום הצוכנא הוא עידנו צחור אלא
 שניעלה חלל צין ראש הצוכנא לעיקר חור האקיתא נשום דנשנוע ונוקונו וצכלל זה קרי ליה

ה"ו דונש"א שף ונדוכתיה דהכל צכלל צין ילא לגמרי ון החור צין לא ילא אלא דנעחק ונוקונו
 הכל צכלל צלשון שף ונדוכתיה וא"כ הרי צהדיא דברי דונש"א והאחרונים שהציוו דבריו הכונה
 וצ"י וצ"ה וצ"ה וגם הצ"ש אוח כה הביא דבריו הכל הם הפך דברי הלצ"ש ונחתיים צשופי
 חפ"י אס ילא ונחור לגמרי וגם דברי התוקי שהציוו הוא הפך דבריו והגם דפ"י דצרייהם
 כפי שיעתו הרואה יראה דפ"י דצרייהם לא נשנוע הכי :

אח"ך ונלחנו ראינו דאשהנויע ליה להגאון לצ"ש דברי גאון הנוריים וראש הפקקים הוא אדונינו
 הרמ"צ ז"ל דהוא צהדיא הפך דבריו וז"ל הרמ"צ ז"ל פרק יוד ונהו שחיעה ה"כ
 צהונה שנסנוע הירך שלה ונעיקרו וילא ון הקף שלו אס נחעכלו ניציו עכ"ל הרי צהדיא
 דהרמ"צ ז"ל ונכסיר אע"פ דילא ון החור לגמרי דאס איתא לדברי הלצ"ש לנח לנחצרו
 להאריך כ"כ צלשון והו"ל צהונה שנסנוע הירך שלה ונעיקרו וא"כ ידענא דאס נשנוע ונעט
 ון החור שלו ונחעכלו ניציו דערפה ולנח לו לונר עוד וילא ון הקף שלו אלא נשנוע דכ"י
 שלא תענה והאונר דאס ילא ון הצוכנא לגמרי לא צכלל צשף ונדוכתיה ותאונר כקו הלצ"ש
 דצ"ל לגמרי אף אס ניציו קיימים ערפה להכי האריך רבינו ז"ל דבריו וכתב דילא ון הקף
 שלו דהיינו דילא ון החור לגמרי חפ"ה צעיקן עיכול ניציה וא"כ פשוט חללנו דדברי הרמ"צ
 ז"ל נשנוע ון הלצ"ש ולא היה רואה אוחם היה חור צו דהא גם לדברי התוקי דיכול להפריש
 עפ"י דבריו חס לחו הלצ"ש והצ"ה ופירשם אצל דברי הרמ"צ ח"ן צהא מוסק ולא נפתל
 ולא יתפרשו פ"י אחר ומוכרח הוא הפך דבריו וא"כ הו"ל להצ"ה ולצ"ה אלא ויכרח דאשהנויע
 ויכ"ה דברי הרמ"צ ז"ל הכו"ל וכת"ה יתכן לך הלצ"ש וכי אחרתן אכחנו לדברי הרמ"צ
 דאזניכא לך אלא דלעולם פ"י הר"ן כוונתו הלצ"ש והר"ן פליג על הרמ"צ ז"ל וז"ל חדא
 דכתב הלצ"ש שלא ונלא חולק על הר"ן ונשנוע דאס היה מולא חולק על הר"ן לא היה פוסק
 כן והלא ראינו גדול הנוריים שחולק על הר"ן ועוד דהר"ן צהדיא כתב דהוא ק"ל כהרמ"צ
 ז"ל דכן ונלינו להר"ן ז"ל צפ"ג דחולין גצ"י הא דא"ר יודא א"ר שנועית יך צצהנה ערפה
 הביא צו פירושם ודחאם וצוקף דבריו כתב וז"ל לפיכך נראה עיקרן של דברים כדברי רש"י
 ז"ל דצו"ד ושנועית יך חדא וילתא היא ולא נערפא עד דאעבול ניציה ולנח הסכים הרמ"צ
 ז"ל צפ"י ונח"ש וכו' עכ"ל הר"ן ז"ל שם הרי צהדיא דהר"ן כתב דצברתו כקו הרמ"צ ז"ל
 ואס נפרש דברי הר"ן כדברי הלצ"ש ילא דין גדול צין הר"ן וצין הרמ"צ להר"ן אס ילא
 לגמרי ונחור האקיתא הגם ללא אעבול ניציו ערפה ולהרמ"צ כשרה אלא ומוכרח דדברי הר"ן
 לא יתפרשו אלא כדברי הכונה והגם דיש להחעקש ולונר דהא דכתב הר"ן ולנח הסכים
 הרמ"צ ז"ל היינו על עיקר הדין דצו"ד ושנועית יך חדא היא אצל אה"ן דיש הפרש ציניהם
 צענין אס ילא ונחורו לגמרי וי"ו לא הו"ל להר"ן לנשום קהווי כיון דפ"י שף ונדוכתיה יש
 הפרש ציניהם להר"ן לדעת הלצ"ש אס ילא ונחורו לא צכלל שף ולהרמ"צ הוא צכלל
 שף לא הו"ל להר"ן לכהוצ קחס ונשנוע דקצרתו וקי הרמ"צ חדא היא וא"כ הגם דאין
 אצו כדאים לדחות דברי הלצ"ש דגאון גדול הוא וכל דבריו אונתיים וי"ו צהא הניה לנו
 ווקוס להגדר צו ונלח דינא דאף אס נשנוע הצוכנא לגמרי ונחור האקיתא וילא לחון ון החור
 חפ"ה אס הניציה קיימים כשרה ודלא כהלצ"ש ז"ל ולור ישראל ילינו ונשיאות ונ"ן אכ"ר :
 אחר שכתבו זה ראינו להכי שש"א אוח צ שהו"ג ג"כ דהא לדברי הלצ"ש ונדברי הצ"ה
 שהצאלו ונדברי התוקי ע"ש גס אחר זון רב ראינו ווק"י צג"ה סק"ג שהביא דברי
 הר"ן כוונתו הכונה והכל כוונתו גס הביא ראינו ונדברי הרמ"צ כוונתו שהצאלו והאריך
 הרבה ע"ש גס הרי עו"י ז"ל ונח"ת ק"י קלו וק"י רה שהביא דברי הלצ"ש הכו"ל ודחאם וג"כ
 הביא ראינו על"ה הרמ"צ ז"ל ע"ש והגם שנוק"י סק"ה הגם שדהא להלצ"ש וי"ו חשך
 לדבריו ולא התייר אלא צשעת דחק גדול חנו ח"ן לנו אלא כוונת דיש להתייר צשופי :

כה צהונה לולעת על ירכיה וניכר צחיה שיתיה הצוקא ונחננדת אס אח"ך חזרה
 ונחננדת וקוצ חיכה לולעת וראיה שהצוכנא חוך האקיתא ונחור והולכת כדרך כל
 הצהונות כשרה וא"ל דציקה כלל אס נשנוע ז"ל צ"ש ק"י א קע"י א אוח כ צ"י ח"צ אוח
 ע כפי יונה צהא ק"י וכן וי שקנה צהונה ויתיה הולכת ציוקר ולא ניכר צה רעותא כלל
 לא

לא צחייה ולא לאח"ש אלא שאח"כ באו צי עדים ואנורו שהיו רולים לקנות צהונה וא"ל הנוכח
שהיא לולעת קלת לפי שהירך נפל ושהאסיהא צהונה זו וותרת דכיון שהיא לפנינו צריאה
וחזיקן דלא אפקוק ולא אעבול לא ונרפיין כיון שראינו דהדרא לצריאותה ואין לוכך לצדיקה
דין דאלו אפקיק ואעבול כיציה לא הוה הדרא צריא וכשרה שבווי ח"ב ח"ד ק"י נט
פה"ת סק"ד ונשמו תו"ז ק"י כח אות יז :

כו אכן אם זו הצהונה שהיתה לולעת חזרה ונתרפאה ואירע שצדקה אח"ש ונאלא הניבים
שנתעכלו ה"ז ספק טרפה ואסורה לז"ש עם אות כז צ"ל עם :

כז צהונה הולעת צרגלה ואין ניכר ונבחון שום רעותא צרגל ולא צנוקוס הצוכנא וגם לא
נודע לנו שום סיבה ונלענתה זהו דין הש"ס דמולין גריכת רגלה צנוקוסה כונש"ל ק"י
לז וא"ל לצדוק צפנים אודות אי ונרפיות הרגל אבל כשנודע הסיבה כגון שהוכתה צנוקוס
הצוכנא או נתקלה צרגלה ונ"ו התחילה לללוע אז לריך לצדוק אח"ש אודות אי ונרפיות
הש"ס להסתוות ע"י סיבה זו ונמילא ללריך לצדוק אי לא שף הקולית באופן הנוערף ונק"ו
סק"א ודין זה כצנוקוס לעיל אות כה ושם השבו"י ז"ל :

כח וכן צהונה שנתקלה צרגליה האחרונים ונעשית חגרת צרגלה אי לריכה צדיקה באותה
רגל הגם דק"ל לעיל ק"י לז סע"ו ז צהונה שגורכת רגליה אין חוששין שו"א נפק
החוט וכו' היינו דוקא שלא נודע שפלה אבל נודע שפלה חוששין וכיון דאיכא רעותא
לפנינו שהיא חגרת ונתקלה איכא רגלים לדבר דע"י שנתקלה נעשית שוועת יד ולריך צדיקה
צריך זו שבו"י עם פת"ת עם וזהו דין שכתבנו לעיל בצמוך :

כט אם כשצרה האסיהא שבו הצו"ד ונכח יש להטריך דכיון דליכא אסיהא ודאי דאעבול
כיציה שאפ"י העלם לא נאלא שעי"ה סק"ו ושם הרי בית יעקב ק"י לז וסמכים
ענו תו"ז עם אות כז וכתב עשו ונעשה צ"ש אות ח ושם עיקרי הד"ע לז"ש צפת"י ק"י
כו וכתב דהוי ספק טרפה ע"ש :

ל וכה ענוקס צראש הצוכנא ואין הצוכנא שוועת או גבהות צראש הצוכנא ואין רעותא
אחרת כשר דע"י סק"ד ונק"ו סק"ו :

לא סע"ו ג ראש עלם הקולית הנוכח לטוק שתיק ונוקומו כשרה אפ"י אם אעבול
כיציה הג"ה וי"א דוקא כשעור וצ"ר ח"כ"ר הכה דין זה הוא ונחלקת

הרש"א והרא"ש דלהרש"א שוועת אינו כשצור ולא צעיקן עוה"אר ולהרא"ש שוועת דינו כשצור
וצעיקן עוה"אר ונרן ז"ל פסק כהרש"א ונו"רס ז"ל פסק כהרא"ש והגם דהש"ך סק"ו
כתב דלא נאלא כן צהרא"ש וי"ו רצני האחרונים ז"ל כתבו סקן נאלא צשו"ת הרא"ש כלל
כ ק"י יו ל"ח חנודות צפו הנוקסה ק"י ונכ"הג הג"צ אות ויה פרי"ה סק"א שפ"ד
סק"ו ועוד אחרונים ודרך אגב נאמר דהגאון שפ"ד צנוכ"ת אשתנו"י ליה השאלה של ר'
יחיאל ששאל ושהרא"ש אצ"ו עם דהוא כתב צשפ"ד סוף סק"א דה"ח והכ"הג שהצ"ח
לו הרא"ש אם נתפרק עלם אונלעי ונתחתון או ונעליון אם יש לו דין דנצבר כך גירסאם
צהרא"ש אבל שו"ת הרא"ש שלפניו שהוא דפוק וינליאה שנת השפ"ו כן כתוב נתפרק
עלם אונלעי ונתחתון היינו ספיקא דידי וכו' ולפי זאת הגירו אין ראיה ושהרא"ש עכ"ד

השפ"ד בק"א ע"ש צ"ו וצוה"ך הוא ראה דוקא צתשובה שהטיצ הרא"ש לנו יחיאל ז"ל
אבל הלשון שהצ"ח הכ"הג הוא לו השאלה ששאל ר' יחיאל ושהרא"ש וכך שאל אם נתפרק
עלם אונלעי ונתחתון או ונעליון אם יש לו דין נצבר וכו' ונתחנא כי הטיצ לו הרא"ש אצ"ו
על דבריו הטיצ לו דגם אם נתפרק ונעליון ושהרא"ש הוא שקילר צתשו"י וכ"כ צהדי"ה הכ"הג
עם שהרא"ה היא ושהאלה ששאל ר' יחיאל ושהרא"ש ע"ש צכ"הג ולחננו שו"ת הרא"ש
שלפנינו הוא ויה שפדפס צווינליאה שו השפ"ו וכך כתוב צשאלה כונ"ש הכ"הג וכל זה נעלם
והשפ"ד איך שיהיה לענין דינא הוא כפי ההגה ז"ל דאם נשועת הקולית ונן השוק
צעיקן עוה"אר פרי"ה סק"י צה"י קק"ג צ"לי סק"ה שפ"ד סק"א וכו' לז"ש ק"י א סע"ו

ז אות א צ"ל ח"ע אות א זר"א אות רס"א וצ"ו ח"ד ק"י עו תו"ז עם אות יע וכ"כ
השו"ג סק"י"א והגם שכתב וור"ס ז"ל לקון צשע"י גצי שצורת עלם דאין אנו צקיאין
צשע"י

צשע"י

צשע"י צטר יש להטריך אף צעוה"אר היינו דוקא צכצ"ר אבל צכשועת דיס לנו ק"י הרש"א
ז"ל דנכסיר לגנורי לא הייסקן לוח ודיינו להחנורי כהרא"ש ז"ל היינו אם אין עוה"אר
אבל כשעוה"אר כשרה אף צהפסק וועעו צה"י עם צ"לי עם שפ"ד עם זר"א עם לז"ש
עם ז"ה וי"ש לענין דין הגנור :

אך ויה נעשה לנכה שלנו פה בגדלד יע"א דכשוראין שוועת הקולית ונן השוק הם
ונרפיין ואף אם עוה"אר ולא יש קצב כלל צעור ונרפיין ולא ידענו הסיבה א"ח"ך
ראינו שהצ"א ונכה זה הזר"א עם צשו"ת יו"ד ק"י עו וכתב דאפשר דהנכה ויוקד לחוט לק"י
ה"ש אוקרין שכתב העור ושם הרש"א דראש הקולית ששועת ונן השוק אוקר אע"פ שלא
נפקקו ולא נתעכלו גידיו והנור טפי וצו"ד דש"ו וואע"ג דכבר נחמו לה אנוחה לזאת הסי
כונצור צשו"ת הרש"א ק"י רלד וצפר"ן פ"ג דמולין הם חשו לה אבל אם אנו יודעים דהוא
ונכה צעוה"אר דעור וצצ"י דהוא טרפה לא הייסקן להאי ונכהג עכ"ד דצ"ו הזר"א
עם ע"ש וכו' דנכהג שלנו לא נתיקד עפ"י דין אם צ"א לידנו שוועת ראש הקולית
ונן השוק ועוה"אר נהי דצהפסק וועעו אין ונתיקן אותה דהייסקן לנכהג וי"ו צהפ"ו או
קעודת ונ"ה ונתיקן אותה צשופי וכן הסכינו חכמי הי"ב הי"ו :

לב אין חילוק בין אם נשועת הקולית ונן הערקוס שצ"ו לטוק או שוועת צין הערקוס
הזה לטוק שנתחיו הכל ונקרי נשועת ראש עלם הקולית ונשוק לז"ש ק"י א סק"א :

לג סע"ו ד אם יש לה ג' רגלים טרפה וכו' והוא שיהא זה היתר ונראש עלם התחתון
לנעלה וכן אם היה זה היתר בערקוס טרפה ש"ך סק"ה צ"לי סק"ט
הל"פ אות ד שעי"ה אות עו שפ"ד סק"ה כתי סק"ט :

לד אבל אם היה יתרת צארכנצ"א התחתונה לנע"ה ונן הערקוס כשרה כן עיקר וכפסק
ונרן ז"ל ודלא כהפרי"ה שא"ר זר"א אות רס"ב ונשועת ודצ"י האחרונים ז"ל :

לה עם צהגה דוקא שזה היתרת יש לה תואר רגל וכו' אבל צל"ה אינו ונקרי יתרת
ולא הוי רק לדול וכשר וכו' פ"ו דאם הרגל אינו ונגיע לארץ ואינו הולך עליו
הגם דיס לו לורת רגל אינו אלא תלתול וכשרה צ"י ושם רל"צ ונורדכי פרי"ה סק"י צ'
וכן אם נאלא ונחוצר צרגל אלצע או יתר והיה צו עלם ולפורן או עלתה עם יצלת ובה
עלם וכן כל כיוולא צזה יש להכשיר צ"י ושם הנורדכי פרי"ה עם ונ"י כלל פז סק"ה וכן
העלו רש"ל צק"י קו והלצ"ו וכפל זה רנ"א צת"ח כלל פ"ו אות ד וכן העלו רצני האחרונים
ז"ל ודלא כשו"ת אהל יוסף ח"ד ק"י ז דכתב דרוב הפוסקים הרי"ף והרנ"צ והרא"ש ונרן
ועוד פוסקים לא ס"ל כרל"צן אלא ס"ל דטרפה ונשום דסתמו דצריהם ולא חילקו חלוק זה
אלא היא וכל דצ"ו תנוה"ס וכבר דחה דצ"ו הרי ונרד"ף ז"ל צשו"ת וכתב לדוד ח"ד ק"י

צ הצי"א דצ"ו ונח"צ צק"א ק"י ונ"א אות צ ע"ש :

לו וכן אם יש לה יתרת כעין רגל שלישי ונשם ללד הזנב ולא דצוק כלל לאו ונרגליה
כשרה צ"י ושם הנורדכי ונש"ו סק"ד צאו"לע דצ"ו וכשרה אפ"י לדעת רש"י ז"ל
ודלא כהפרי"ה עם ע"ש צונש"ו זר"א אות רס"ד :

לז עם צהגה ואם נצראת חקרת רגל אי טרפה כן עיקר והגם דנרן ז"ל כתב דלהרנ"צ
כשרה כצ"ר השיגו דהרנ"צם כתב צהדי"א דטרפה ואף לק"י ונרן וכל נוקס היא פסק
כהרש"א דטרפה וכן עיקר :

לח וכן אם נצראת חקר רגל התחתון דהיינו הארכנצ"ה הננכרת עם הראש עם הערקוס
טרפה ונשום חקרת הערקוס ודלא כלצ"ו דהכשיר ונ"י כלל פז סק"ט :

לט ונעשה צכצ"א או סנצ"ר חקר צרגליו האחרונים כל הפרק התחתון הנוכח עם הראש
רק חתיכה קטנה היה צנוקוס הפרק הנו"ו ונחוצר לטוק וקצוע צו פרקות והיה הכצ"ס
הולך כצעל רגלים גנורות יש להכשיר שו"ת חצ"י סק"י גן תו"ז ק"י פג אות כז :

מ ונעשה צעוף או שנואל שנוי צעלם הקולית שלו שנואל צו שני עלמות או עב וצחוכו
נורח וא"ו דק צ"י נורח וערצ"י אהדדי ונלמעלה ונלנעמה והעב היה עקוס קלת וכל שני
ירכוו שו"ס וצנטיהם נאלא העלם כך צ"י שנוי כלל יש להכשיר חד"א דכיון דערצ"י אהדדי ליכא
לנע"ר

לוינו כל היתר כנעול דוני כוונת הפרוה לעיל ק"י לג גבי שני וטעמים ואנשי דלא ערבי אלא שיעור ויעט לא חכמה לן ועוד כיון שזה העלם היתר אינו כלורתו וכבריינו לעלם הקולית שהרי הוא דק וצלי ווח ליכא לוינו כנעול שכנגדו וגדולה ווחת כחור אפי' אם היה ווקוס להקפתק ולוור דשווא זה אינו ווחתלת צרייתו אלא שהעלם כקדק ווחלק לטעם ווינו יט להכשיר דהכא לא ולינו איקור אלא כעצב וילא לחוץ והכא אין לאסתפקי כלל כיון דאין כאן צבד להקפתק דילנא ילא לחוץ וחו פשוט . זצ"ש אות ז וטעם הזצ"ר שהציה וטעם הרי וזוור לדוד ז"ל עיי"ש . והגם דאין לעיל ק"י לג אות כו פסקנו צבני וטעמים דערפס ודלא כהפרוה ולפתוח הזר"א צבי הפ"ו ווינו צנדון זה כשרה וטעם עטס האחר נוי דה דוני לנ"ש הסגה ז"ל דאם אין לו רגל דכשרה דה אינו יתר אלא תחול צעלנא וטעם דכוותה דאין לו לורת עלם הקולית ועל כן יט להכשיר :

מא סעי' ה

כל ווקוס שאם יחתך עם הרגל ערפס וכו' כעצב וילא לחוץ וכו' והא עור וצטר חופין רוב עציו ורוב הקיפו כשרה וכו' הגם ויש ווחוירין אף אם עוח"אר וכו' ווחה נתפשט הונכה צאלו הוודיות להטריף כל שצירה צעלם וכו' ואף אם עור וצטר וקיפין אותו ווכל לדדיו וכו' ווינו הונכה להטריף וכו' ואין לטנות אם לא צווקוס הפ"ו לפי ראות עיני הוורה שיש להקל להורות כהלכה וכו' . ולענין הלכה הונכה שלנו כוונ"א ז"ל להטריף צכל שצירה אף אם עוח"אר ולא יט עם שום נקב כלל ולא רעו"א ונהגיני פה בגדלד יע"א להטריף . אכן צהפ"ו יט להכשיר כיון שעוח"אר ואין שוועים לונכה שאוועים שהונכה להטריף גם צהפ"ו כוונ"ש הרי ז"ל ז"ל צערך ערפס ק"י נה וז"ל אונס ו"ש שווכגים ג"כ להטריף אפי' צהפ"ו זה לא יתן ליאור וואחר שגם וור"ס הווחויר וכולם צהפ"ו וורה וכו' עכ"ל וכו"כ ג"כ הרב הנו צקפרו חק"ל ח"ד ק"י ד והאר"ך וצוקף הס"י כתב וז"ל אלא דוואחר שאוועים סכך נהגו להטריף וכונכה וור"ס אין לערער אחריהם כיון דיטנו לונכה זה צעולם ואפשר דהונכה הוא קודם צעיר כיון שאין הפקד צדד ווי זה יערב אל לבו צוקוס עשה לצטל ונהגם צדד שצב נהגו ודאי דלאוי והגון הוא להניחם צוונכהם צרם כשיט הפ"ו ודאי דחיוצ וועל עלינו שלא להטריף צדצריהם ולאצד ווון ישראל חלילה לעשות כן וואחר דהתו חסה על ווונסם של ישראל וכו' עכ"ל . וא"כ אכן צדידן נוי צהפ"ו ועוח"אר יט להכשיר צטופי ואין וטגיחין צונכה :

מב

כחצו צקווד דאם עוח"אר ווכשירין צהפ"ו היינו לוור אף שיש לקוחא וועט צצבד דהיינו שהעור שלם לגוירי ולא יט צו נקב כלל אצל הצטר וצפנים יט צו נקב או לקוחא ויש צו רוב צטר חופס רוב עציו ורוב הקיפו כשרה . הגם דהגאון לצ"ש צפת"י אות כו וכו' וכו' וכו' וכן צפנים צק"י א קע"י ו אות כד כתב דצהפ"ו צעינן עור וצטר שלימים לגוירי צלי קוס נקב אצל אם יט נקב צעור אף שכל הצטר שלם צלי נקב ערפס וכן אם יט נקב צצטר גם דהעור שלם ערפס ווינו אכן לא ק"ל הכי דחא דוועיקר הדין אף לכו רש"י כתב וכן ז"ל צצ"י וטעם הריצ"ש ק"י רלו דעור לצדו וליל ולא צעינן רוב צטר וכו"כ הרי"ז סק"ח ופר"ח קק"י וצ"לי סק"י עיי"ש וכתב הרי חק"ל עם שכן הסכים הווי"ג והיינו אפי' צהפסק וועט וא"כ חק"י לן להחוייר אף צהפ"ו חוורא יתרס דעור לצדו אינו וליל אלא צעינן רוב צטר נוי והעור שלם אין צו נקב דהוי שתי חוורות חוורא דהפ"ו וחורא דרוב צטר אצל כאור נוי דהצטר נוי יהיה שלם ואין צו נקב זהו לא יתן ליאור ועוד דכל ונהגיני הוא עפ"י הרב הסגה ובהדיא כתב כוונ"א ז"ל וז"ל ואין לטנות אם לא צווקוס הפ"ו וכו' שיש להקל להורות כהלכה עכ"ל ופשוט שפ"י דצרינו להורות כהלכה דהיינו לאוקפא כדכ"א דגו"י שאם עור וצטר חא"ר כדיו יט להחיר וכונו שכן הצין הלצ"ש פ"י דצרי הסגה צפת"י ק"י כע ודלא כפר"ו וכן הסכים החכ"א כלל כד סוף אות ג דכתב על דצרי רוח"א וז"ל וכל דכוותה דצווקוס הפ"ו יט להורות כהלכה וכדעת הצ"י צט"ע דאם יט חפוי צטר רוב עציו ורוב הקיפו כטר אע"פ שיש נקב קטן וכו' עכ"ל וכן פ"י דצרי הסגה חק"ל עם . וא"כ הגם דהלצ"ש חשט והחוייר וטעם דצרי הגאון פרי"ו אכן הספרדים דקצלו הווחת וכן ז"ל לא דיינו שצכאן אין עושין כוונן ז"ל אלא ווחוירים כחומר רוח"א ז"ל ווינו חק"י לן לעשות כהצנת

כהצנת פשט דצרי רוח"א וכונו שכן הציו הלצ"ש והחכ"א והחק"ל וכן וטעם ודצרי חז"א והא ודאי להם שוועין שהם הצבים ואין לחוס כלל לכו השפ"ד סק"י דהיא סברא יחידה וא"כ אנו אין לנו אלא כוונ"ש חק"ל צוקף דצרי עם וז"ל ולא וצביא כשאין שום רעו"א כלל דהעור וצטר כולו שלם וצריא וכל הלדד"ן דולאי פטיע"א ופטיע"א דיש להחיר צטופי צווקוס הפ"ו אלא אפי' אם יט חיוה שני ווחה או חיוה ריקצון צווקל"ה הצטר כיון שהעור שלם ווכל הלדד"ן וגם צטר חופס את רובו ודאי יט להכשיר צווקוס הפ"ו עכ"ל וא"כ אפי' אם יט נקב צצטר כיון שהעור שלם יט להכשיר :

מג

וכך צודקין את העלם כשיהיה צצור שיוחת האצב כונו שהיה ויקרצ זל"ו ויחלה אם עוח"אר . צ"י וטעם הרוקס ע"י סק"ה וטעם הרוקס פרי"ס קק"י ככ"ה אות קה וטעם כוונת פוסקים :

מד

ולענין אם חזר הצטר לוקומו ונקטר נכתב לקונו צקע"י יט צק"ד :

מה

שם ואם נצטר העלם צווקוס שאינו נערף וכו' והאצב חקור ונדצבן ולריך לחתוך גם וועט ונהויר וכו' . וכצד כתבנו לעיל צק"י ג אות ח שוונגיני פה בגדלד יע"א כוונ"ש הצ"י סק"ה לחתוך כל האצב השצור עד הפרק ולהטלינו עיי"ש וכו"כ השפ"ד סק"י והל"פ אות א והלצ"ש ק"י יוד קע"י א אות א שכן ונהגם ועוד כתבנו לעיל שש צאות עו שאם נחצבל זה האצב עם צטר הגם דידיעין טייל לחוץ ח"ל ששים רק כנגד הצטר שווקוס השצירה ולנעט . זר"א אות רכ"א :

מו

לענין האצב הכ"י אי שרי ליתנו או למוכרו לגוי יט אוסרים . ש"ך סק"י וטעם הסמו"ג והקו"ק ורש"ל וצ"ח . ער"ה אות ח זר"א ק"י רכס . ויש ווחירין . ש"ך עם וטעם הרשצ"א והר"ן ווטעם שכן נוי דעתו . פרי"ס סק"י וז"ל והנכון הוא שלא ליתנו לצדי כח וטעם דהפקד וועט הוא ווטעם גזירה שווא יתן לו אצב ון חסי . שפ"ד סק"י לצ"ש פס אות צ :

מז

שם צהגה ולריך לחתכו קודם שיונחנו וכו' ואם לא חתכו ונחצבל או כללה עם אוחי האצב לריך ששים כנגד אותו האצב ון השצירה ולנעט והיינו דוקא צידיעין ודאי דילא לחוץ אצב צקפק אם ילא לחוץ צין אם נקטר יפה או לא אזלינן לקולא וווחר התצטיל גם צליכא ששים . צ"ח אות ז ש"ך סק"י פרי"ס סק"י וכו"כ כלל פו סק"ג זר"א אות רכז חכ"א כלל כו אות ו וצ"ח סק"ל לצ"ש קיונן יוד קעיף צ אות א עכ"ה קיונן לו סוף אות יוד זצ"ש אות יג :

מח

ואם זה האצב שלריך לחתכו חזר ונקטר שאש"י ווחר וז"ל לחתכו . וטע"ס סק"י זר"א אות ער לצ"ש עם קע"י ג אות א ודלא כהפר"ח סק"י עע"ה סק"ל :

מט

החלב שחלב ווחתה הצהומה שהצטר חקור ווחר החלב וכן הציה שכולדה וועוף צצור הגף רחוק אגודל ווחרת . שו"ת שצו"י ק"י כג ושכ"כ הרי צית יעקב צאר יעקב צזה ק"י ווחצב ק"י כג אות ג פה"ת סק"י עכ"ה ק"י לה אות כג לצ"ש צפת"י אות כו . ועיי"ל דצצרינו ק"י כג אות כט :

נ

כעצב ע"הק וניעל וונו קורט ווחשט העליון וכו' ונחעכלו ויעט ניציו אם עוח"אר כשרה . ווטעם דאם נחעכלו רוב ניציו ערפס וקי אהא פסקנו לעיל

אות כב כהגה אם לא נטוע ונחעכלו ניציו כטר והא הכא לא נטוע ואוחי ערפס וקי זו הק"י הפר"ח ז"ל צקק"כא . ותי' האחרונים ז"ל דהכא כיון שצצטר הו"ל כעטוע ווטע"ה ערפס . וא"כ לענין דינא אם נצצרה הצוכנא כול"ה או אפי' וקלח"ה ונחעכלו ניציו ערפס הגם דלא טף עווכתיה . שפ"ד סק"י לצ"ש ק"י א קע"י א אות יג הו"ז ק"י כה אות כא וקיים שכן עשו וועשה להטריף :

נא

הא דכתבנו צקווד דצצצב וניעל קורט ווחשטו ועור וצטר חא"ר כשרה . היינו ווד"א אצל לפו"ש לעיל דאין לית לן חוורת הסגה ז"ל להטריף כל שצירה הכא ערפס .

זר"א אות רע"א . ווייסו יט נפקותא נוי לדין צהפ"ו דחזיקין אדינא וכשרה כוונ"ש לעיל . וועשה שהיה אללנו פה בגדלד יע"א צעלם הקולית דנצטר ראש עלם הצוכנא דוקא ונשאר

פו אות כז שפ"ד טס וקיים והיינו כשיש ספק בפנינו יס להחיר ונעם ק"ס ונח"צ
אות ו נעם ונמי פרי"ת קק"ג לז"ש טס קק"א צב"אור זכ"ת קק"ד עכ"ה טס אות ה
ח ובין ש"ה"הג הפנינויים טס ספק טרפה אס נכר"ת צהו"ה סקר ל"ה"הג הפנינויים כשרה :
לז"ש טס אות ג :

ט וכן אס נקפלו ל"ה"הג הפנינויים דהיינו סנדל"ו ונעל"ס ונחש"ר ועווד"ס צ"ח"ר ואי"ס
דבוק"ס כלו"ס כל שער"ן טס לנעלה ולנע"ה ונחש"ר"ס לגוף ויוק"ס וננו כשרה אפי' אס
כל שיעור ארכ"ן נקפל רק דבוק"ס בגוף לנעלה ונח"י השוק ולנע"ה ונחש"ר"ס כשר אצל אס
נחש"ר לנעלה או לנע"ה ט"ז ספק טרפה ואק"ר דדוק"א כשנחש"ר"ס לגוף עדי"ן לנעלה ולנע"ה
אז לא הו" כניע"ל ע"י הקפלה אצל כשנחש"ר צל"ד א"י ו"ן הגוף או לנעלה או לנע"ה הו"ל
כניע"ל לז"ש טס אות ו :

י סעי' ג התחלת לנעלה ונחש"ר"ס והו"ל ע"ל קט"ן וכו' שקור"ן קו"י וכו' : ד' שעות
יט לו ערק"ס רכוז"ה קו"י ש"י"ך : שפ"ד קק"ג ונח"צ"ר אות ה : ובלב"ט
פה בגדל"ד יע"א קור"ן א"תו כע"ב :

יא סעי' ד אס נפסקו או ניטלו כנגד הערק"ס כשרה לנעלה ונחש"ר"ס וכו' טרפה :
ולעני"ן הלכה כז' כחצ"ו לעיל ס"י כה אות גדה"ח ו"ן לכפול הדברים :
יב סעי' ה שיעור ארכ"ן וכו' צהו"ה גס"י י"ו אלצ"עות ו"ס ו"י שאו"ר שהו"ל ד' אלצ"עות
וכו' : ולעני"ן הלכה העיקר כס"י ראשונה טס"י י"ו אלצ"עות ו"הו צ"ה"הג

הפנינויים ונקלי"ן ו"ן להעריף אלא עד ד' אלצ"עות ונ"ס דהו"י ק"ס וכנש"ל אות ז : פרי"ת
קק"ו זכ"ש אות ח ונש"ו הו"י טס אות ז עכ"ה טס אות ז :
יג סעי' ו י"ס גיד"ס אחר"ס וכו' צזכ"ות נקצ"ות וא"ת"ס אי"ס צכל"ל ל"ה"הג : פ"י וא"ס
נפסקו כשרה וגיד"ס אלו הנצ"עים טס בפנינויים וא"ס יו"ל צח"לונ"ס ג"כ

דינ"א הכ"י : צ"ת יוסף :
יד סעי' ז ל"ה"הג צצהו"ה ג' וכו' נחש"ר טע"ב וכו' נחש"ר רובו של כל א"י ונ"ה טרפה :
ולעני"ן הלכה אלו א"ן לנו אלא דצ"י ו"ן ז"ל צש"ע והו"ה אל"ו הר"ב שהג"ה

ז"ל של"א הגי"ס על"ו כלו"ס וכן ס"י הלבו"ש ז"ל וא"כ א"ס נחש"ר טע"ב ונש"ר"ו טגי"ס הדק"ס או
נחש"ר טגי"ס הדק"ס ונש"ר טע"ב כשרה : וכן אפי' א"ס נחש"ר טגי"ס הדק"ס ונ"כ נחש"ר
וייטעו טע"ב ונש"ר דוק"א רוב טע"ב כשרה ו"ס א"ס נחש"ר טע"ב ווייטעו"ן של טגי"ס הדק"ן ולא
נש"ר אלא רוב טגי"ס הדק"ס כשרה : אצל א"ס נחש"ר רוב טע"ב ואפי' נש"ר ווייטעו"ן ונחש"ר
רוב א"י ו"ן הדק"ס ואפי' נש"ר ווייטעו"ן וא"י ו"ן הדק"ס כולו טע"ב טרפה : וכן א"ס נחש"ר
רוב של כל הג"ו ונש"ר ווייטעו"ן טרפה : פרי"ת קק"ה טע"ה קק"ו הו"י ס"י פה אות י"ג
זכ"ש אות י עכ"ה ס"י טל אות ע : והג"ס דהש"ך ונש"ר אחרונ"ס רצ"י הששכנ"ס שהו"י
א"ו א"ן לנו אלא דצ"י ו"ן ז"ל :

טו סעי' ח צעוף טס צעל"ס האולע"י וכו' וא"ס נפסק רובו של א"י ונ"ה טרפה :
ושנע" דדוק"א נפסק רובו של א"י ונ"ה אצל ונח"ה על ונח"ה טרי : פרי"ת קק"ה
זכ"ת קק"י ונש"ו זכ"ש אות י"א ונש"ו : ו"הו א"ן יתו"י דיתו"י א"ן בקי"א"ן צבל זה ודרכ"ו
להעריף צכל רעו"ת צל"ה"הג של עוף וא"כ הג"ס דלנח"ה עיינו"ו א"נח"ו רוא"ס טה"א ונש"ו ונש"ר"ן :

יו סעי' ט סיו"ן וק"ס שכל"ס ל"ה"הג צעוף כסיו"נס צצהו"ה דק"ה : הג"ה ו"י טק"י לשער
ו"י שחי"ו בק"י לשער ישער צרו"ח אלצ"ב צעוף וכו' ולע"ל א"ן ל"ה"הג לנעלה ונח"י ע"ל
אולע"י : הסכ"ן הו"ל לשער ונח"י ע"ל האולע"י ולנע"ה הו"י ל"ה"הג ונח"ו לנעלה א"ן טס ל"ה"הג ו"ס
לסו"ך ע"י ז"ן צעוף ז"ן צצהו"ה וא"ס הו"ל לנעלה ונח"י ע"ל האולע"י א"ן לחוש לל"ה"הג :
הו"ח כלל פו אות י ט"ך קק"ה כנ"ה"הג הג"ב"י אות ו"ט פרי"ת קק"ו שו"ת דצ"ר שו"ל ס"י
קל"ו ונח"צ"ר אות י"ב טע"ה קק"ט זכ"ש אות רל"ד לז"ש צפת"ה אות לו ובס"י ו סע"י ז אות
א זכ"ת קק"ט זכ"ש אות י"ב הו"י טס אות טו שו"ב סוף קק"י עכ"ה טס אות י"א : וכן
ונחש"ר פה בגדל"ד יע"א :

יז טס צצהו"ה ואל"ו א"ן א"נח"ו בקי"א"ן צצדיק"ת ל"ה"הג של עוף וכו' אפי' א"נו רק נפוח
ונלכ"ר

ונלכ"ר טס ונח"ר טה"ס לר"ך צדיק"ת וא"ן א"נו בקי"א"ן צעוף הו"ל טרפה : והכל לפי הנפוח
ולר"ך הו"ה קוד"ס טיעריף טיחח"ך הנפוח ולע"י"ן צו א"ס נח"ה ונח"ך הנפוח ט"ס צו ריקצ"ו ונינו"ח
טרפה וא"ס חח"ך הנפוח ולא נח"ה צו ריקצ"ו כשר ואל"ל לצדוק הגיד"ס אצל כשנח"ה ריקצ"ו
י"ס להעריף וא"ן סו"נ"ן על הצדיק"ה : זכ"ת צקוף טק"י ונ"ס רש"ל ט"ז סק"ה ט"ך קק"א
כנ"ה"הג הג"ב"י אות נ פרי"ת קק"ט ונ"י כלל פו קק"כ צל"י קק"י הל"פ צה טק"י טע"ה
קק"א זכ"ש אות רל"ה זכ"ת קק"ג הו"י טס אות י"ב וכל לז"ש ס"י ו סע"י ז אות י"ג זכ"ש
ח"ג אות ז עכ"ה טס אות י"ב :

יח ואל"ל דה"ה א"ס רוא"ה קל"ה ריקצ"ו צעו"י הצ"ר וכשנעו"ק יותר צעו"י הצ"ר יכל"ה טס
הריקצ"ו קוד"ס הגיעו אל וק"ס ל"ה"הג סו"ך לעל"ס צ"א"פ טצווק"ס ל"ה"הג הצ"ר צרי"א
כשר ואל"ל לצדוק ל"ה"הג כלל : לז"ש טס צ"י"ל טס אות ה :

יט וכל זה דוק"א צנפ"ה אצל סנ"י ונח"ה לחוד ונח"ה ט"ן טס לקו"ת ולא נפוח א"ל לחח"ך
ולר"ת"ס א"ס י"ס טס ריקצ"ו : זכ"ת טס ט"ז טס כנ"ה"הג טס פרי"ת טס ונ"י טס
צל"י טס הל"פ טס ונש"ו קק"ה טפ"ד קק"א טע"ה טס זכ"ש טס זכ"ת טס הו"י טס אות
כ לז"ש טס אות י"ב זכ"ש טס אות א עכ"ה טס ו"הו הו"חח"ר לחח"ך ולע"י"ן אחר הריקצ"ו
הנ"צ : זכ"ת טס כנ"ה"הג טס צל"י טס טע"ה טס הו"י טס לז"ש טס צ"י"ל טס :

כ וכן צלכ"ר טס דוק"א נלכ"ר טס טרפה עד שכנוע"ו א"ן הגיד"ס ניכרי"ס אצל לכו"ת ד"ס
ונע"ט א"ן ונש"ר"ן ונח"ר ט"ן רעו"ת צגיד"ס : לז"ש ט"ך טס כנ"ה"הג טס צ"ל"י טס
ונ"י טס טע"ה טס הו"י טס לו"ה כז וק"ס ונ"י נהגי"ן לז"ש טס צ"י"ל טס וכן ונחש"ר
פה בגדל"ד יע"א ט"ן חושט"ס אלא דוק"א צנפ"ה ונלכ"ר טס אצל סנ"י ונח"ה לחוד
ונש"ר"ס צל"ה צדיק"ה :

כא א"ס נח"ה נפוח ונלכ"ר טס צווק"ס ל"ה"הג ונח"ה השוק קוד"ס טצדק"ו א"ס י"ס צו ריקצ"ו
טרפה ונש"ר ז"ן צצהו"ה ז"ן צעוף : זכ"ש טס לז"ש טס אות טו זכ"ש טס אות ז
זכ"ש אות טו : והיינו דוק"א כשרה רעו"ת הו"ך אגוד"ל צעוף דק וחו"ך צו גדול"ס צעוף ג"ס
ולנע"ה ונח"י ע"ל צצהו"ה אצל כל שהו"ל לנעלה ונ"ה טיעו"ר ונח"ה טס : לז"ש טס צ"י"ל טס :

כב והי"ב דאי"ב נפוח ונלכ"ר טס ונע"ט ונש"ר לנעלה ונ"ה ונש"ר ל"ה"הג ונש"ר א"תו הנפוח
עד לח"ך וק"ס ל"ה"הג אלא טצווק"ס ל"ה"הג כז כל"ה הנפוח וא"ן טס רק סנ"י ונח"ה
דינו הו"י כאל"ו נפוח צווק"ס ל"ה"הג עלו"ס ולר"ך צדיק"ה : לז"ש טס אות י"ה זכ"ש טס אות י :

כג וא"ס הו"ל נפוח או כשתנ"ה ונח"ה"ו ונח"ה"ה טק"ר"ה טק"ר"ן א"ת טעו"ת י"ס להחזיר
של"א לטו"טו עד טיעו"ר ויצרי"א וכן נוהגי"ן צעי"הק ירוש"תו : ו"יו"ן ונ"ה צה טק"י :
וכן א"נו נוהגי"ן פה בגדל"ד יע"א : ו"הו א"ס טהנו"ו א"ת"ה י"ס לסו"ך על דצ"י הכנ"ו ולהכש"ר
ואפי"ן א"ס נחש"ר העו"ר וקל"ת צ"ר עו"ו ע"י קס"ה הכו"ו כיו"ן טהצ"ר טע"ל ל"ה"הג הו"ל צרי"א
וטל"ס כשרה : כנתי קק"ו לז"ש טס אות י"ב זכ"ש טס אות א זכ"ש טס אות י"ד וטכ"כ הר"ב
ונ"ה יוסף ט"ז ס"י ו ד"ך לו ע"י צעוף טה"ה רגלי"ס טלו צווק"ס ל"ה"הג ונח"ה טק"ר"ה
ורד"י צלע"ו והכש"ר ונח"ר של"א ה"ס נלכ"ר טס ולא נפוח ע"י"ט :

כד כחצ"ו לעיל דא"ן א"נח"ו צקי"א"ס צצדיק"ת ל"ה"הג של עוף וכל שהו"ל נפ"ח ונלכ"ר טס
טרפה וא"ן א"נו בקי"א"ן צצדיק"ת היינו דוק"א צעוף טצדיק"ת ל"ה"הג טלו קס"ה אצל צצהו"ה
טגידי"ה גדול"ס ואי"ס רק ג' בקי"א"ן צצדיק"ת וצדקי"ן לה אפי"ן א"ס נפוח ונלכ"ר טס א"ס
ונלכ"ו א"ת"ס טליו"ס כשרה : ד"נו ונ"ס א"ו"ה טו"ה טס זכ"ש טס ט"ך קק"י כנ"ה"הג טס
פרי"ת קק"ה צ"ל"י קק"ט טפ"ד קק"י הל"פ טס הו"י טס אות י"ב זכ"ת קק"ב הכ"י כלל
כד אות טו לז"ש טס אות י"ג עכ"ה טס :

כה ונע"ה טה"ה טה"ך צווק"ס ל"ה"הג של עוף והערפ"ו : הכ"י טס :
כו ל"א דוק"א נפוח אלא ה"ה כל ו"י"ן רעו"ת כגון טזוק"ו א"ן ונדלד"ל רגל"ה חיישי"ן לפסקו"ת
הגידי"ן : ז"ד ח"ד ס"י ה ונח"צ"ר אות י"ג ונש"ו עכ"ה טס :

כז י"ך של עוף טה"ה נכ"ג צו צו"שמו"ס ה"ד א"ז"ה וקו"ו"ת קס"ה כ"א"ן וקלפ"ו העו"ר וה"ה
לנח"ס קס"ס כנו"ו טרי"ס אדו"ו"ס על הצ"ר והצ"ר א"ס תח"ה"ס טל"ס וי"ה צ"י סנ"י
וקו"ט

קודם דם ולא קיים לקוחת לא צדק ולא צדק זה היה ונעשה והכשרנו ח"א שיהי צדקוס לז"ה לא ולינו צדקי ונכרי אלל צדקה י' צדק אוח יו ונשס הרב ונזויר לדוד :

כח כיפוח צבד יק להחזיר ולריך להיות ודאי רוב הגיד צריא צלי כיפוח י' דע"ק סק"ב צקופו : **כט סעי' י** נשבר העלם צדקוס לז"ה ונקשר יפה וכו' הגם ולדין דאין לנו צדקאים צדקיקת העוף ערפה י' וכן וננהגינו פה בגדלד יע"א שכל שיש קצר צדק צדקוס לז"ה דהיינו ונשלי עלם ולנעט ונכריפין ולא צדקין צלז"ה ונשס דלל צדקין צדקיקה י' חונס אס יק צו רוחב אלצע גדל חוץ ונצדכנא יק לך עוד להקל כגון טע"א או ספק נשבר או ספק חלי העלם יק להכשיר צהפ"א או ע"ש או שעת הדחק וכל זה דוקא אס צוה"א י' כן ונחבאר ונלצ"ש צפתחי יהודה סק"לה ולו ולו ונפנים ס"ו א סעי' ע אוח ה וסעי' י אוח י ע"ש :

ל והיינו דוקא צדק אצל צדקונה צדקין ואס נשבר העלם ונקשר טאט"א צדקין צלז"ה צין צחילונים צין צפניונים ואס נוללו שלינים כשרה י' ט"ך סק"ג פרי"ה סק"י צלז"י סק"י סק"י פרי"ה זר"א אוח רלו טע"ה סק"י חכ"א כלל כד אוח טו עכ"ה סס אוח טו לז"ש ס"ו א סעי' י אוח א וקיים ובעיני עוה"א צ"ל ח"ה אוח א :

לא ואס עדין העלם קצור לפנינו ולא נקשר יק להכריף אפי' צדקונה ולא ונכרי צדקיקה לז"ה י' ט"ך סס פרי"ה סס צלז"י סס טע"ד סס זר"א סס טע"ה סס חכ"א סס עכ"ה סס לז"ש סס סעי' ע אוח א צ"ל ח"ד אוח א :

לב ואס נשבר העלם צדקוס לז"ה צדקונה וחזר ונקשר אצל אין טאט"א אפי"ה יק להחזיר ולהכריף ולא ונכרי צדקיקה י' הרב כ"ה סק"ה אוח טו נכחפק צדקר וכן הגאון ספ"ד סק"ג הכיח הדבר צלז"ע ונכרס"ש ח"ג ס"ו טו אכר וכן הל"ק ח"א ס"ו רל"ג ונח"צ ס"ו נה אוח כז הציא דצרי ונכרס"ש והל"ק טו"ז ס"ו פג אוח כט וטכ"כ השו"ג סק"לו י' והגם דהלצ"ש הכשיר צדקון זה דכשר צדקונה אס חזר ונקשר אף שאין טאט"א ע"ש צפתחי אוח טל וק"י א סעי' יא אוח א ונ"ו רבותנו האוקרים סס רבים ועל כן יק להחזיר :

לג ואס נשנוע הערקוס וון השוק צדקונה ועוה"א יק לצדוק צלז"ה ונ"ה סס שלינים כשרה י' לז"ש ס"ו א סעי' י אוח א וכ"כ לעיל ס"ו נה אוח ו דאפי' צדקתך צין ערקוס ונכרי צדקונה ע"י צדיקת לז"ה ונלדס צקי וכ"ש נשנוע :

לד ואס צדק נשנוע צין ארכובה לשוק צזס יק פלוגתא ציני רבותא שריו ונכרס"ש עשאל צשו"ת צ"ד ח"ד ס"ו ח התיב צשנועט דלל דוני נכפוח ונלכר הדס דאכריין דהתס הוא ונשס דהוי צדקוס לז"ה אצל צשנועט דהיא לנעלה ונלז"ה ח"ג דשנועט רגלה כיון דצדקוס לז"ה שסס צדק הפרק הקנוך לארכובה ליכא שוס רעותא כשרה ולא ולינו דחשו לז"ה אלל צדקתך אצל צכשנועט ודאי דלל חייטין טו"א נכפקו לז"ה ונכרס"ש ונציאו דכרי ונח"צ אוח יד טו"ז ס"ו פה אוח כג וכחז ה"ו"ז טכן הציא דכרי השו"ג וכן עשה ונעשה עכ"ה סיון טל אוח יד וכן הכשיר צהדיא כרדצ"ו ח"א דו ונליי"ה ס"ו כז וכ"כ הז"ל והוא ג"כ הציא דהשו"ג עשה ונעשה והכשיר ע"ש י' אצל הלצ"ש צפתחי אוח ונל וצקי א סעי' י אוח א אכר אפי' צהפ"א וכחז דלל גרע ונכפוח כל דהו כגון נפוח ונלכר הדס צדקוס לז"ה ע"ש צ"ל ח"י אוח א י' ולענין דינא הכה ונ"ש הלצ"ש צפתחה דלל גרע טנועט ונכפוח ונלכר הדס ככר דהס זה כרו צ"ד ז"ל כוש"ל ועל כן נלע"ד דהפסק עוועט ודאי יק לחוש לק"י הלצ"ש ולכשיר צכשנועט אצל צהפ"א ודאי דיש להכשיר כסו הצ"ד ז"ל דענויה דהס כרבים ועענויה ונשבר וניסו לריך העורה לפתוח וקוס לז"ה ונעיין אס הנשבר שלס ונכל לך ונ"ו יכשיר צהפ"א י' וכן הכשירו חכמי היציבה ח"ו :

לה נכרך קודם ונעלם צדוק יק לחוש לז"ה י' וק"ו סק"י ונשס דע"ק : **לו** צחכגול וקורס רגיל להיות ראש השוק צדקוס לז"ה צולט צשנוי ואין חשש דע"ק סק"ו וק"ו סס :

לז עוף שנשבר צדקוס לז"ה לא ונכרי שחיית י"ב חודש או כ"א יוס להעלה צילים וניסו השצורה דלל לשעת שצירה חייטין אלל מתוך שהולך על רגלו ודוקא אוחו חייטין

צבל טעה טו"א נחלקלה לז"ה י' וניסו אס נקשר היעב טאט"א ולא נכאר סס עוקן כלל ונח"ך נשחטה יצ"ה או כ"א יוס ונכרי וליכא לנישס י' טפ"ד סוף סק"ג ונח"צ צדוקא ס"ו כז סק"ב ונשס כרו ונכרס"ש לדוד י"ד ס"ו ס טו"ז ס"ו פג אוח נ"ו וכחז טכן הסכים הצע"ח י"ד ס"ו קן עכ"ה סס אוח טו :

לח וניסו אס השבר הכז הוא לנעלה ונשיעור גדל אף שהוא נחלי עלם ולנעט ונכרי ליה שחיית יצ"ח ונעשה נכקשר י' ז"ל ח"ג אוח קצ וכ"ו ונח"ג לז"ש סס צ"ו סק"ב ע"ש :

לט אס נשבר ונחלי עלם ולנעלה והעלם טלנעלה יד עד וקוס לז"ה והשצרים נכקרים ז"ל יק להכריף דיש לחוש דצעת דחיפתו לנעט נכפק א"ו וון סחוט"ס או ריזו כל או ונשס ח"פ שאין צעלס עוקן י' צ"ל סק"ה כ"ה ס"ו נה אוח ק"ג ונשס כרדצ"ו טפ"ד סס צדק ס"ו עכ"ה סס אוח יע :

לז צהנע נכפוח רגל לנעט ואנר הגוי נשצרה רגלס וא"ו שחטה ואכלה ולא צדק אס יק שבר או נכפק צלז"ה ראו לעוטש שחייב כדוי י' ונח"צ אוח טו ונשס כרו ח"ו ס"ו קונא ז"ש אוח יע טו"ז ס"ו פה אוח כד :

לא אס הכו צהנע צבד נשס טלה צחץ יק לחוש לפסיקת לז"ה ולכריכה צדיקה י' ונכריה צד"ו צדוק ס"ו ונשס ח"ג פרי"ה סק"ה עכ"ה סס אוח יג ז"ת סק"ב :

לב אס נכקב העור ונשבר שלל צדקוס לז"ה או צדקוס שאין לחוש לאככול ניציה אפי' נכקר כל העור והכשר ואפי' עד העלם אס אנו רואין שהעלם שלס וון השבר יק להכשיר צפשינות אצל אס הריקבון צדקוס לז"ה או שיש לחוש לאככול ניציה הגם שהעלם קיים לדדי החונקל כראין ציותר וערפה י' עיקרי דע"ה ח"ד ס"ו ו אנת ו :

לג עיקוס צעלס ונקטנות העוף אין חשש לז"ה י' וק"ו סוף סק"י :

סימן נו

א סעי' א דרוסה ערפה וכו' ואין חלוק צין שיהי הדורס או הכדקס זכר או נקבה י' אוח כלל כז אוח א כ"ה סק"ה אוח ד ויש סס ע"ש עכ"ה ס"ו ו אוח ה :

ב סס כילד הארי יק לו דריסה אפי' צשור הגדול וצקסה צכחיות וכו' י' ואפי' שסס גדולים וון הארי י' צ"ח סוף אוח ג ט"ז סק"ב פרי"ה סק"ב פרי"ה סק"ג חכ"א כלל כס אוח צ ז"ת אוח צ עכ"ה סס אוח א י' צין יק ונליין או אין ונליין ונל"ל צדוקט וניה י' פרי"ה סס ז"ת סס :

ג סס הזאב אין לו דריסה צדקונה גסה וכו' י' וי"א דיש דריסה לז"ח צדקונה גסה י' צ"ח אוח צ צ"ה סק"א י' ויש לחוש לדכריהס אס אפשר לנכרו לככרי צלל הסקד ונעגלים היכא דליכא הפ"ו צוכירתו לגוי חייב לנכרו לגוי י' ט"ך סק"א וצו פרי"ה סק"ג וזו פרי"ה סוף סק"ג צ"ל סק"א חכ"א סס ז"ת סק"ג י' אצל צכפק דריסה אין לחוש ונותר אפי' צהפסק עוועט י' פליתי סק"א טפ"ד סק"א חכ"א סס פתי"ה סק"ב ונשס גצעת שאול עכ"ה סס אוח צ :

ד סס חתול ונניס וטועל וכו' וכ"ש צכל העופות וכו' ואפילו צעופות שסס גדולים ונכרי ונלה י' פרי"ה סק"ה עכ"ה סס אוח ג :

ה סס כלב אין לו דריסה וכו' ואס ניקצ עד החלל דינו כקון וכו' י' ולדין דלל צדקין ערפה ואס צשן נקצ אס הוא רחב יק לו צדיקה כו"ו צקסה רחב הנצחר צכ"ו כל טפ"ד סק"ד עכ"ה סס י' וכן עשינו ונעשה פה בגדלד יע"א :

ו סס וטאר חיות טונאות כל שאין גסה ונח"צ וכו' ואס שיהה גסה ונח"צ דיכה כוז"ב וכו' הדוב והננור לנעלה ונח"צ ודיכס כארי דרכי צדקונה גסה י' וניסו לנכרו לגוי פטיט"א דכרי אצל צדקה אשור לנכרו לגוי דלל גרע ונח"צ י' ט"ך סק"ו צ"ל סק"ד הל"פ אוח א טפ"ד סק"ו טע"ה סק"י זר"א אוח רלח חכ"א סס אוח ו עכ"ה סס אוח ד ז"ש סוף אוח א :

ז עכבר אין לו דריסה ולא הוי אלא כקון צעלנא י' עכ"ה סס אוח ה ונשס כרצ צ"ל

לז סעי' ט הושתין לפסק דרוסה כגון אם ראו ארי שנכנס בין הסוורים וכו' לאו דוקא ארי אלא כל הדורסין שנכנסו לצדן אותם שיש להם דריסה זהם אלא מילתא פסיקתא נקטו צ"י ונשם הרשב"א ז"ל פרישה ונשם הכוזב כ"ה"ג הג"צ אית עה וע"ש עליין לכונה פוקקים חכ"א עם אות י' :

לח עם לוקוס לר שאינם יכולים לצרות וכו' אצל צוקוס רחב אפי' נוולא או ונהם דרוסה אין הושתין לאיך ואורנין לא השיגם הגהות פרישה ונשם רש"ל ש"ך קק"כב הל"פ קק"ח ספ"ד קק"כב וקיים ואף הכ"י יורה לזה טעמיה קק"כב ז"ל אית עה זצ"ש אית ע' עכ"ה עם אות י' :

לך ואפי' אם הוקוס רחב נוולאו ג' נדרכים או יותר יש להכסיר דאורנין דלאחרים לא השיגו ט"ז צוקף הק"י וכן הקדים הש"ך צוק"ה כ"ה"ג הג"הו אית כד פרי"ח קק"כב טעמיה קק"כב ונש"ו צוקף הק"י צ"לי צק"י פד קק"כב ער"ה אית ד זצ"ת קק"כב תו"ו ק"י ואל אית יד וכן צקפרו כד"ל ח"א ק"י סה האריך הרצה וכתב שרוב האחרונים הכי ק"ל וכן עיקר :

כ עם כגון שנכנס לדיר שלהם וכו' זהו דעת וכן ז"ל אצל הרצה והאחרונים ז"ל ק"ל דלא וקרי וקוס רחב אלא צקעה שאינה וקופת גדר ונחילה אצל צחלר שווקף גדר ונחילה הושתין אצל צעופות דכ"ש ונש"ו וכן הדורס אנה ואנה לא הייטיין צחלר רחב אלא צכלוב שהוא להם וקוס לר' צ"ח אית י' ט"ז קק"יד ש"ך קק"כב כ"ה"ג הג"צ אית פג פרי"ח קק"כב הל"פ אית ח צ"לי קק"ט ונש"ו קק"יד זצ"ת קק"כב ז"ל אית עה טעמיה סוף קק"כב זצ"ש עם תו"ו עם אות ה וקיים וכן הסכימו כל רצני האחרונים וא"כ יש להחזיר :

כא וייהו וותר לנווכרו לגוי אף צצתוה צחלר רחב שווקף כיון דיש וקילין צזה הו"ל ספיקא דדינא ש"ך עם פרי"ח עם כ"ה"ג הג"צ אית פז הל"פ עם צ"לי עם ספ"ד קק"כב זצ"ת עם טעמיה עם חכ"א עם אות כז עכ"ה עם אות י' :

כב לול של תרנגולים כווי דאקריין צנכנס היינו דהוא סבור דלא ונו לצרות ופני הדורס אצל אם הוא פתוח הו"ל כסדה וקוס רחב דיכולין לצרות דפתח פתוח לפניהם תו"ו עם אות ו וצקפרו כד"ל ק"י סה :

כג י"א דל"עג דאורנין לעיל דדיר הוי וקוס רחב לעופות דיכולים לצרות וייהו עוף הדורס הכל וקרי וקוס לר כיון שיכול לעוף ולצוא אליה ואינה יכולה לצרות ופני הדורס ואפי' גם הנדרס הוא עוף כ"ה"ג הג"צ אית פד ונשם דנש"א ואין הדין כן אלא גם צעוף הדורס שרי דאורנין לא השיגם וכ"ה"ג ונש"ו ונש"ו קק"יד עכ"ה עם יי"ו אם הדיר וקורה יש להחזיר כן ונש"ו ונש"ו עם :

כד י"א דחלר רחב כחלר הושתין דהיינו ונאה אנה על חושים וקרי וקוס רחב ואפי' ווקף גדר כ"ה"ג הג"צ צוקף אית פג ונשם דנש"א ואין הדבר כן דנלשון האחרונים ז"ל ונש"ו דאם הוא ווקף גדר ונחילה כל ויה שיהיה אין להקל ונש"ו עם :

כה עוד י"א דאפי' צוקוס רחב אם קצבו את העדר שנים וגו' זאבים הוי וקוס לר צ"לי קק"יא ונשם רש"ל ואין הדבר כן אלא כל דלא ווקף ונחילות אפי' שנים וגו' דורסים הוי וקוס רחב ספ"ד קק"כב שכן ונש"ו ונש"ו אחרונים ז"ל ע"ש :

כו יער אע"פ שיש צו חילנות הושתים רילת הצהורה אפי' וקרי וקוס רחב שכחו שועבכ לדרכים כן ונש"ו לדורס חכ"א עם אות כז וכ"כ תת"ס י"ד ק"י ס :

כז עם ואם חתך ראו של או ונהם אין הושתין וכו' וה"ה הרב ולא חתך ש"ך קק"כב פרי"ח קק"כב צ"לי קק"יד ספ"ד קק"כב טעמיה קק"כב חכ"א עם אות כז זצ"ש אית י' תו"ו ק"י עה אית ח כתיי קק"ה :

כח עם אצל אם פלע או ונהם הושתין וכו' וה"ה דרס אפי' לא פלע ש"ך קק"כב ספ"ד קק"כב צ"לי קק"יד זצ"ת קק"כב טעמיה קק"כב הל"פ עם חכ"ה אדם עם עכ"ה עם אות י' :

כט ואם פלע או דרס או ונהם אפי' הוא ונהם שותקים כלם אקורים ש"ך קק"כב פרי"ח עם צ"לי קק"יג כתיי קק"י הל"פ עם ספ"ד קק"כב טעמיה עם חכ"א עם :

נ הא דאורנין ואם חתך ראו של או ונהם אין הושתין ה"ה אם הוליא ונשם להן אין הושתין וכו' כקטע ראו של או ונהם תו"ו עם אות י' :

נא הא דאורנין דאם הונית או ונהם נח רוגזיה ואין הושתין היינו דוקא דנכנס חקף שילא הדורס ונאה אותה ונהם כגון דא אורנין דהדורס הגרה ונאה צעיניו וניתה ונה רוגזיה אצל אם לא נכנס חקף אלא לנחרת ונלא אותה ונהם לא ונכסרין צקצחל זו דנה רוגזיה דאורנין שצטעה שדרכה לא ונהם ודרס אחרות ג"כ ואחר שילא הדורס ונהם או אחר טעה ונש"ו הייטיין פרי"ח קק"כב ונשם ל"ל ק"י קה צ"לי קק"יג כתיי קק"ה טעמיה קק"כב חכ"א עם אות כח זצ"ת קק"כב זצ"ש אית י' תו"ו עם אות ה פת"ת קק"י ונשם הר"י גצ"ש ונייהו צהפ"ו יש להכסיר ספ"ד קק"כב :

נב אם נכנס חקף ונלא או ונפרכסת אורנין דכיון דהכה אותה ונכת וותר נח רוגזיה דכן דרך כל הונוותים ונפרכסין ונכבחת וותר תליא ונלחא חצ"י ק"י נה ער"ה אית ו זצ"ש אית עו תו"ו עם אות ט ונייהו היינו דוקא צהפ"ו אצל צהפ"ד ונש"ו היינו ונצט דר"איו להרו צ"לי דכתב דזה הפך ונשם לעיל ונשם הר"י ל"ל ע"ש וכ"כ הפת"ת קק"י ונשם גצ"ש דאפי' ונפרכסת אפשר דהייטיין וכ"ה"ג ונדררי טעמיה עם אות נו דהרו ל"ל פליג על זה והגם דזו לא ונכרעא דלפ"ק דל"ל והצ"י לא פליגי דדוק הל"ל אורנין לא הכה ונכת וותר אלא דוקא דרסה ולנחרת ונהם ונש"ו לא נח רוגזיה אצל אה"ן אם ראינו שהכה אותה ונכת וותר אף שהיא ונפרכסת וודה להרו חצ"י דאורנין נח רוגזיה ונש"ו ונש"ו אית ח ונכת וותר הו"ל כונתה ונה רוגזיה ולא פליגי אצל ויה נעשה דהגאונים הכוזב אורי דפליגי ונש"ו ספקו דצהפ"ו דוקא ונכסרין דאפי' צדוק הל"ל כצבנו לעיל כהוראת ספ"ד דצהפ"ו וותר :

נג ונש"ו שנכנס צלילה זאב או לחלר גדול הווקף ונחילה קצ"ב והיה צה לאן וכצ"ש והיה הפתח פתוח ונתוך הפתח היה קולם ונולד ארלס גצוה אנה והלאן יכולים לקפון ונש"ו סקולם ולצרות דרך הפתח וצלילה טוועו הוועים שהכלצים נוצחים והכצ"ש וקשקשים צווגים ונלו שקפן הזאב ונלא לחון ונלאו כצ"ב או דרוס הכצ"ש וותרים ונש"ו שהכצ"ש היו יכולים לדלג על הסולם וללאת דרך הפתח ונש"ו דלא היה גצוה רק אנה וייהו אין להחיר אלא לאותם שכבר קנו ונאותם הכצ"ש ונש"ו פקידא אצל לכתח"י אקור לקנות ולאכול עד י"צ חודש לנה לדק ק"י ק ונדררי ספ"ד קק"כב ונש"ו קלת דגם לכתח"י יש להקל ע"ש :

נד עם צהגה ואפי' הרב או ונכן דוקא שלא ראינו שדרס וכו' אצל אם דרס אחרים וכו' כל ויה שדיר אקור וכל שנוולאים קלתם נדרכים אפי' לא ידעיין שדקן אחר שהרב או ונהם כולם אקורים ש"ך קק"כב פרי"ח קק"כב ונשם הו"ו ספ"ד קק"כב טעמיה קק"כב זצ"ת קק"כב תו"ו עם אות י' צ"לי קק"כב כ"ה"ג הג"הו אית כז עכ"ה עם אות טו :

נה אם הונית הדורס יותר ונא' טווי שנים או יותר אפי' כולם אקורים ד"ו ונשם הו"ו כלל נו לצוק צ"ח אית י' ש"ך עם וכתב שכן פסק התורת חיים כ"ה"ג עם ושכ"כ ל"ח אית רג דנש"א דף קלעו גם ונדררי ונש"ו ונלוצלין ק"י קד נראה דהכי נקטיין עכ"ד הכ"ה"ג הל"פ אית ח צ"לי קק"כב טעמיה קק"כב ונש"ו שהחיר צטעת דחק זצ"ש אית י' תו"ו עם אות י' וקיים דהכי נקטיין דכולם אקורות :

נו וייהו יש להחיר לנוכר לכרי צאם הונית רצ"ס צ"לי עם חכ"א עם אות כז :

נז ונייהו צו זאבים וצו כצ"ש הרוגים ודאי וותרים לכ"ע ספ"ד קק"כב וכתב שכ"ו ונש"ו ל"ן ואם צו זאבים ונכנס או הרוב דאי לא נח רוגזיה ונש"ו דרס ספ"ד עם :

נח לאו דוקא דרס אחרים אלא ה"ה פלע ט"ו קק"י פרי"ח קק"כב חכ"א עם זצ"ת קק"כב חכ"א עם :

נט ונעשה שהיה צדיק של עלים ג' אוותם צכלוב ועוד הלכו וצאו צדיק צו אוותם ודו צר אוותם ולנחר ונלא דו צר אוותם כולם קטועי ראש ונדע שזה עשה הצדלסן שכן הוא ונא' טווצא צעי' שלהם ופסק הנהצר שהשנים שהלכו וצאו צדיק צסדי הני דו צר אוותם אקורים דליכא הכא ספק על שהני ודאי על ציניהם והרב לצר אוותם אצל הגו אוותם שהם צכלוב שרי ונש"ו דליכא ס"ש דילמא לא על צכלוב ונייהו ונש"ו דכל היכא שנעשה צו

להכשיר השחר . שפ"ד עם דלא ככח"הג עם עמ"ה שס' אות כה :
פג זה שהלפון בגזו אפ"ו צנוקס רחב דליכא וחיילין לצרות אפ"ה חייטין ליה .
וען ז"ל צצ"י ודלא כהנ"ו סק"כב פרו"ח עם שמי"ה עם עמ"ה עם . ווי"הו שאר
שורים וותרים צנוקס רחב וכן כונת וען צצ"י . פרישה ודלא כמו שהצ"ן הגאון רמ"א ווי"ו
וכ"כ כל האחרונים ז"ל :

פר עם וכ"ש אם ווקוס לפוקן או חוש לפרכיו וכו' . פ"ו דאם נוולא ווכה בגב הסור
ולא נוולא עם לפוקן אלא ווקוסה חושטין . י"א דצנוקס לפוקן חושטין הגם שלא דאינו
שכנס ארי . פרו"ח סק"י"א צד"ה והיכא דאשכחן ווקוס לפוקן וכו' ע"ש גס הכי הל"פ ז"ל
הכי ס"ל ע"ש צקע"ו י"א סק"א . אכן הפרי"ח ובלהו רבנותא שהצ"הו לעיל באת עח לא
אקרו צקע"ו על אלא דוקא בהרמי והלת דקיינא דר"א דקחופיה ושווע ודצריהם דצנוקס
לפוקן ס"ל דלא אקרינן צק"ו על ע"ש ויש להקל כדצריהם והיינו ויבוס דהרש"א ז"ל לא
נקחפק אלא דוקא בהנהו דקיינוי דר"א דקחופיה דכ"כ וז"ל וז"ע בחרי או בתלת כיון דאיכא
הוכחה שאין הנתחכים צו לפרכים או ג' וקצות להם בגזן לעולם ודלדא דלפרכים ודאי ארי
כנס ודקס וקרוב הדבר ואלד לאקור עכ"ל הרש"א והצ"הו וען ז"ל צצ"י ושווע דדוקא
דר"א דקחופיה דולתא דלא שכיחא היא שיהיו צו או ג' לפרכים נעקרים ויוצרות בגזן ושו"ה
נקחפק הרש"א אפ"ו דלא ראינו שכנס אצל גבי ווקוס לפוקן יבוליס לוי"ו שיהיה וקוס
צליעה ככותל שנתחכך זה או יחד קטן היה שקוע עם זה הוכה נעשית ווכה זה בגופה
ועל כן אין להחזיר :

פה סעי' טו טז יז לא כהצנו עליהם כלום וקוס דאין אלו צק"אין צדדיקה
כח"ש צקע"ו י"ח :

פו סעי' יח יש ויי שאוגר דכ"ו ט"ו עם צדקה וכו' צדוות הללו וכו' וליה לה תקנתא
אלא לפסו"י יצ"ח וכו' . ואפ"ו לדאי דרוקס ונהני שהיית יצ"ח או כשהלד .
ש"ך סק"ע"ב כח"הג הב"הטו אות נ ושכ"כ דרוקס"א דף קנ"ג ע"ד פרו"ח סק"ע"ה צ"ל סק"כ
שמי"ה סק"כ"ד כרתי סק"י"א זצ"ח סק"נו הכ"ל כלל יד אות כט שפ"ד סק"ע"ב עם אות כט :
פז ה"ל דאונינן יצ"ח דוקא לקנה פשוטה אצל לפכה ועוברת צעין י"ג הודק"ס הו"ח
כלל עג אות צ ש"ך סק"ע"ב וסכ"כ הכי אפי רבצ"י כח"הג הב"הטו אות נ"ו ושכ"כ
דווק"א ול"ה צ"ל סק"כ"ג שפ"ד סק"ע"ב שמי"ה סק"ע"ה הל"פ אות יצ ונח"צ"ר אות יצ הו"ח
ס"י וצ אות כ זצ"ש אות כו עמ"ה עם דלא כפר"ח ופר"ח וכ"כ שהו"ג סק"ע"ב :

פח עם או צנקצה שתחצור ותלד וכו' . גס צנקצה ונהני שהיית יצ"ח . צ"ה אות כט פרישה
כח"הג הב"הטו אות ו"ח צ"ל סק"כ"ד כרתי סק"ע"ב דלא כשמי"ה סק"נו וכ"כ שהו"ג סק"ע"ב :

פט דוקא שתחצור ותלד אצל עזור לחוד לא ונהני . ש"ך סק"ע"ה כח"הג הב"הטו אות ו"ח
וכן הצי"א וקס דווק"א פרו"ח סק"כ"א כרתי עם צ"ל עם שמי"ה סק"נו שפ"ד
סק"ע"ה ונח"צ"ר אות יד ונכ"י כלל עג סק"א חכ"א עם אות כח הו"ח עם אות ד עמ"ה עם
דלא כפר"ח סק"ע"ב וכ"כ שהו"ג סק"ע"ב :

צ אם ילדה או צעוף שהטילה צ"ל"ס שאינם גוורים י"ל דלא ונהני ואפשר דגם לקו הפר"ח
דנוכסיר צעבור לחודים וודה צום דנפל גרע דהוכיח סופו על תחלהו דלא עזור ונעלי"א
הו" . פה"ח סק"י"ב וקס חוונת ירושלים ס"ו ע :

צא זכר נרפה אם ווליד נחלקו צו האחרונים פרו"ח בהשורה שצ"ק"ס ויס חיים ס"ו צ
וקיעת ונחמויה כהצו דאינו ווליד והכ"ה שיהיה הפר"ח דמו אותה רצון בהרמי
כח"ש הווח"צ"ר אות יג והרי חק"ל י"ד ס"ו כו העו"ק דדבר והעלה דגם זכר נרפה ווליד ולפ"ו
זכר שהו"ג ס"ו נרפה שצ"ח על הנקצה וילדה אכתי הסק"ע עווד דאכור . זצ"ש אות כח וכן עיקר :

צב עם וכן צעוף אם גורה להטיל כל הצ"ל"ס של עשינה ראשונה ונח"הג ס"א יוס ואח"כ
חזרה להטיל צ"ל"ס כשרה וכו' . ואז כשהטילה צ"ל"ס פעם שניה כל הצ"ל"ס של עשינה
ראשונה לאפרע הם וותרים . ש"ך לקו"ן צק"ו פו סק"כ"ו פרו"ח לקו"ן עם סק"י"ד שהו"ג סק"כ"ב :

צג גס צצ"הוה לר"ך לידע שלא היתה ועוברת כשנרפה שאם היתה ועוברת לר"ך להותין
עד

עד שתחצור פעם שניה כו"ו צעוף . פרו"ח סק"ע"ב וק"ס ופסו"ו הוא כרתי שפ"ד
סק"ע"ה דכחצו לידה לחודה לא ונהני אלא צעין עזור ולידה שמי"ה סק"ע"ב זצ"ח סק"ע"ב
עמ"ה אות יג הו"ח עם אות ה :

צד צהו"ה נקצה שנתחצרה ואיעשה לקוף העזור ושהטוה ונוולא הולד בתוכה וקרוב הדבר
דולאי אי לא נשהטה היתה יולדת יש להקל ולהחיר . זצ"ש אות ל וקס וזו"ר לדוד .
וקי וז"ל אינו וולד אלא לראות הדין צשרשו עם ונח"הג סק"ע"ב ונכ"ה אפכ"א דז"ה לקו"ן סק"ל
ז"ל הצי"א הפר"ח סק"ע"ב וצ"ל"י סק"כ"ד דדוקא תלוי צלידה אצל לא צעבור לחוד דאפשר
דתחצור עזור שלא תצ"א לידה אלא תמות צו עכ"ל וז"כ ס"י צום הדין דאף דהיא
קרוב ללידה שווא לא היה צ"ה כח לילד וקוס חצ"י לידה אלא היתה ונתה על כן אין לקו"ן
עליו צום והצ"הוה אקורה . וגדולה וזה חכי אוור אף אם שחטוה ונוולא צה צ"ן ט"ו ח
ולא לחזיר ומה אפילו הכי הו"א אקורה דשווא לא ה"ה יבולה לילד אותו . וכן הסכ"ו
חכ"ו היצי"ה ס"ו :

צה כ"א יוס צעין שלימים וצ"ר ונהני לא ונהני . וען ז"ל צצ"ע לקו"ן ס"ו פו סק"י
ט שפ"ד סק"ע"ב :

צו וכן ספק נרפה שלא הטילה ונעלה צעין כ"א יוס שלימים ונשולד הספק . שפ"ד עם :
צז שהיית יצ"ח לא ונהני אלא דוקא לדקוסה נפולה אצל שצורם גף צעוף סו"ך לחצורו
בגוף שטרפותו וקוס חשט נקיבת הריאה לא ונהני שהיית יצ"ח ולידה דאכתי איכא
למיחש שווא צה"ך יצ"ח האחרונים ניקצה הריאה . פרו"ח סוף סק"ע"ב ונח"צ"ר אות נ"ו צ"ל"י
סק"ע"ב שמי"ה סק"ע"ב כרתי סק"ע"ב זצ"ח סק"כ"א זכ"א אות ס"ו חכ"א כלל יד אות לא ועי"ל
ס"ו נג אות נ"ו וזה שלימים עוד לכונה פוסק"ס :

צח וניהו אף צשוונת הגף דלא ונהני יצ"ח או כ"א יוס' וי"ג אם ששה כ"א יוס וחזרה
והטילה צ"ל"ס הצ"ל"ס של עשינה ראשונה שנקודת כ"א יוס וותרים . פאת נג ס"ו .
דף כג ע"ד צקופו ז"ל"א ח"ג אות ט . ופסו"ו הוא :

צט אכן שצורת הגף שאין צו עוקץ ונקטר ונהני לידה או שהים ונשעה שנקטר . ונח"צ"ר
עם וקס צ"י ח"י . ועי"ל ס"ו נג אות נ"ו :

ק וניהו שוונת גף צעוף ונהני לידה או שהים שאין חששא לנקיבת הריאה אלא צשעת
השוונת . פרו"ח עם צ"ל"י עם שמי"ה עם כרתי עם זכ"א עם חכ"א עם . ועי"ל ס"ו נג אות נ"ו :

קא עוף ששצור עלם האולעי צנוקס לו"ה ונעליו קסה אותו יצ"ח וחי לא ונהני וולד
חשט פסיקת לו"ה ע"ד שכהצנו לעיל אות לו גבי שצורת הגף . אונס אם העלה
חזר ונקטר יפה שאש"י ולא נשאר עם עוקץ כלל ואח"ך שהם יצ"ח כשר וליכא לנח"ש
לנודי . ונח"צ"ר צק"ו"א אות צ וקס הכי ונח"ס לדוד י"ד ס"ו ט :

קב וי"הו אם יש שיעור רחב אגודל וכן הסצר עד ווקוס לו"ה ושהתם יצ"ח או הטילה
צ"ל"ס אחר כ"א יוס יש להכשיר ונכ"ה ס"ק דהוא הדין שכהצנו צקו"ך וקס הרב
וכ"ל דצ"ר צנוקס לו"ה לא ונהני שהיה ולידה פליג עליה הכי חדו"ת קד"ש ח"א ס"ו יצ
ועוד דאף דהנח"הג הוא לו"ה עד חלי העלם וי"ו חכ"הג ז"ל פ"ו צדצ"י רמ"א דצעוף ק"י צרוח
גודל וא"כ אף דכהגי"ן בח"י העלם וי"ו ס"ק סק"ע"ב אי ק"י צרו"ג או לא ואח"ל דלא דילגו"א
הו כהא"ד"ק דוהני שהים או לידה אף צום . ז"ל"א ח"ג ח"י"ד דף פ ע"ד עי"ש :

קג שחט תרנגולת ואח"ך ראה שלא שחט אלא ונקלה ושט ונח"הג אם היה רצו והטריפה
והטלי"ה וי"דו והתרנגולת עוודה והלכה ואח"ך היתה הוכה והטילה צ"ל"ס וישבה
והגדילם אפרוחים וחזרה והטילה עוד צ"ל"ס והרי היא צריאה אלא שאשאר קלת רוסם צלו"ה
והא"ש אוור דולאי סהך הוטע צ"י ספק לדידה אקורה והאפרוחים וותרים ולכ"ע שרי דקצלת
רו"ל נגד הא"ש הו"ה . אונס יש צידנו לצדוק כיון שיש רוסם ונח"הג לשחטוה לנעלה ונשע
ואם נוולא צקנה רוסם הוכה כשרה ואם נוולא צוטע נרפה . ונח"צ"ר צק"ו"א אות ג וקס הכי ונכ"ל :

קד עם צה"ה ואלו צדוות אחרונים אין צק"אין צצדיקה וכו' ואין קוונכין על צדיקתנו
וכ"ו י"א דאי איכא עוד קלת להחיר יש לקו"ך ולהקל ע"י צדיקה . כח"הג הב"הטו
אות

ט אם צהורה וכן צהורה וכו' . אכולא ויילתא דלעיל צבטיו צ קאי דהיינו אם טרפה
 צבוחל או שרללסתה צהונה או דרסה צרגליו וכ"כ טעור אצטונה . ש"ך קק"ג כ"הג סג"הט
 אות ג פ"ח קק"ד טע"ה קק"ה טפ"ד קק"ג ז"ח"א אות טכז ע"ה טס אות ג :
י וכן הדין צעוף אם הפילות אחרים צבת או אפי' צפחות ונעטרה או נפלה ונעלמה
 י"ט חושטין אע"ג דעוף יש לו כנפים ופורחת ונוללה עלמה וכן הנפילה אפי' צכנף או
 ו"ו כשנפלה ונחצטה ע"ג קרקע ולא הלכה הא קונן ללא הלילה עלמה וחושטין לה וטוס
 רסוק אצרים . כ"הג סג"הט אות ד וטס ונח"ט הלוי ח"ו"ד ק"ו כג ע"ה אות צ ז"ח"א טס
 תו"ז טס אות ז וטס טע"ג ע"ה וטס דוה"ט הלוי לא אקר אלא דוקא צהפילות אחרים
 האחרונים שזכרנו הע"ה והז"ח"א דמו דצ"ו והעיקר כדצריהם :

יא הכלל העולה צזה דעוף ג"כ תליא צהליכה וז"כ ו"ט הלח"ט קק"ג וטס פני ילחק
 הא דעוף דינו צצהנה היינו דוקא צנדבקים טני כנפיו וכ"כ הצ"לי קק"ג . כל זה לא
 ק"ו"ל הכי וכבר דחה דצריהם הז"ח"א אות טכז ע"ה . גס ו"ט טפ"ד קק"ג דעוף לא
 ט"ך ציה גוצה עטרה דאפי' טני כנפיו קטורים דעווד הוא על רגליו אם לא טרגליו קטורים עכ"ל
 ונשנוע ודצ"ו ללא ט"ך צעוף נפילה אלא דוקא אם רגליו קטורים . כל זה אינו דכבר דמו דצ"ו
 האחרונים ז"ל ונכללם הג"ח וק"ו"ו קק"ה והג"ח דע"ה קק"ג ג"כ דחה דצ"ו הצ"לי והטפ"ד
 גס ה"ו אם לצ"ה אות ג כחצ על דצ"ו טפ"ד דסס הפך דצ"ו וכן לקונן טע"ו ה דחצ
 אם טני כנפיו נדצ"ו צדף חושטין לו וכי לא וי"י טעווד צרגליו על דף ההוא ה"ו הפך
 דצ"ו טפ"ד וק"י דלא ירד לקוף ד"ק ע"ה . וז"כ א"ן לקווד לא על דצ"ו הלח"ט והצ"לי
 וכ"ט על דצ"ו טפ"ד והעיקר הוא ו"ט טע"ג צקוף קק"ו וז"ל לענין ונעטה א"ן לנו עסק
 צכל אלו החלוקים אלא הכל הלוי צהלכה או לא הלכה וכו' עכ"ל וכ"כ עוד טע"ג צקוף
 קק"ו דלענין ונעטה כצ כחצתי דא"ן לנו עסק צכל אלו החלוקים אלא הכל הלוי צהלכה
 או לא הלכה ות"לנו וכן הסכים תו"ז ק"ו עה אות י והכל כו"ט צקווד וכן ק"י ה"ו אם
 לצ"ה טס דכל טלא הלכה חושטין ע"ה וכן אנו נוהגין פה צגדלד יע"ה דגס צעוף הכל
 הלוי צהלוך . ועי"ן ו"ט לקונן טע"ו ה אות לו :

יב סעי' ג נפולה שאמרנו וכו' ואם שחתה וכו' לריך לצדקה כנגד כל החלל : לא נאריך
 צזה דא"ן לא צקאי"ן צבדיקס וא"ן להטיר אלא צהלכה כו"ט"ל על כן לא
 כחצנו על זה כלום :

יג אפי' אם נחצרה נפולה זו צאחרות אפ"ה אקורה ולא ונהי לה צדיקה . וט"ו קק"ה
 צקופו ונח"צ"ר אות ה ע"ה אות ג ועי"ן ע"ה טס אות כה :

יד טס או שחתק אצ ונח"צרים צצפנים וכו' . צהנה טלא ראינו טנפלה א"ן חושטין
 לה אם נחקק ונח"ה אצ ונפקדה לורחו טא"ן חושטין וטוס רסוק אצרים והטפ"ד
 לורה א"כ ידוע טנפלה . ט"ו קק"ג פ"ח קק"ו פ"ח קק"ה וק"י דאוני"ן טווחות חולי
 אירע לה כ"הג סג"הט אות יג וט"ו קק"ג כרתי קק"ו :

טו הגה ואם הוכחה צאצן וכו' רק כנגד הנוקס וכו' . ואם הוכה עוף נגד הריאה טלו
 לריך צדיקה צריאה ולדי"ן טא"ן אנו צקאי"ן טרפה . ש"ך קק"ד פ"ח קק"ה כרתי
 קק"ה טפ"ד קק"ד לח"ט קק"ד זצ"ה קק"ו טע"ה קק"ו ז"ח"א אות טכו תו"ז טס אות טו
 ע"ה טס אות ז חכ"א כלל כו אות י . ואפי' אם הלכה טרפה ללא וועיל ההלך צזה .
 דגול ונצצה פ"ח קק"ה חכ"א טס :

טז הא דאוני"ן דאם הוכחה עוף נגד ריאה דטרפה היינו דוקא עוף שהריאה נחצ"ן צין
 הללעות אצל צהנה ללעותים וניגיות עליה ודינה כשאר אצרים . חכ"א טס . וי"ח
 דא"ן הלך צזה וצהנה דינה כעוף . וק"ו קק"ע . וי"ו חזר וכתב נגיחה נגד ריאה דצהנה
 או עוקץ ע"ן ונגד קנים וכח"ה אף טעור טלס אם הנצר טצ"ן הללעות נקרע י"ל דחוי"ר .
 דע"ה קק"ד . וכתב עליו הנוק"ו דוקא דנקרע צצר טצ"ן הללעות ונשנוע דהנוק"ו חזר ונדצ"ו
 שכתבנו לעיל וט"ו דגס צצהנה חושטין והודה לדע"ה דדוקא אם יש רעותא דנקרע צצר
 טצ"ן הללעות וא"כ צודאי טנש"ו י"ן להטיר צהוכחה צהנה נגד ריאה :

יז צהנה שחוכחה על ראשה ונח"ך ההכ"ה רצ"ה צוקוונה וטחטוה ויד צלא עוודה וצלא
 הלכה דינא דדין נפלה טחושטין לרקוק אצרים ולדי"ן ללא צקאי"ן צבדיקה טרפה .
 חורת חקד ק"ו ו ט"ו"ג קק"טו . וי"ח ללא חייטין לה כיון דהוכחה צאצ"ר או לא חייטין
 לרקוק אצרים וכטרה . חק"ל ח"ו"ד ק"ו כא דף לא ע"ה טהצ"א לה"ו חו"ח ודחה
 דצ"ו . ואולם חת"ך ראי"תי להג"ח וק"ו קק"ו טנחחילה הצי"א פלוגתא צנפולה גצ"י ווח דלס"ו
 הח"ט ועור דווח א"ל צדיקה דעלס הגלגולת ונג"ן על הווח ולס"ו טרוצ"ס וונן דגס גצ"י
 ווח צצ"י צדיקה צנפולה וצ"אור זרוע ק"ו חלו טחוי"ר צדצ"ר וחיי"ט לוו"ט וח"ך כחצ דגס לכו
 טעור והח"ט ללא חיי"ט צנפולה גצ"י ווח וי"ו צהכ"ה על הווח גרע וחיי"ט ונכפרו ג"הק
 ק"ו ל קק"א הצי"א עוד ראי"ות לדצ"ר והצי"א טחוצ"ה טרצ"א ח"ג ק"ו רעו דלס הכו על הווח
 ציחוד חייטין לנקיבת הקרוס כו"ט צגו"ו דטו"ט דף ווח גצ"י יוחנן כה"ג וכו' עי"ה צג"הק
 צ"אוך ונוכחה לוור דהג"ח חק"ל אטחוי"ט וני"ה טחו"ר טרצ"א ח"ג הכו ואלו רא"ה אותה
 אפטר להוס הד"ר ציה . על כן יש להחוי"ר :

יח צהנה טסיחה חחת הגטר וגררוה וטס יש לחוש טנחצטה צשדחתה צגטר כטסגצ"הס
 ועל כן נכו"ן לצדוק חחוט . דע"ה קק"ד וק"ו קוף קק"ו :

יט סעי' ד אם עוודה וכו' גס דין זה לא ט"ך לדי"ן דא"ן אנו צקאי"ן צבדיקה :
ך סעי' ה י"ט דכל טעודה והלכה וכו' א"ן חושטין לה . עוודה והלכה אויחא דוולתא
 נקט ואפי' העוודה אחרים והלכה הלך יפה ונעלמה קגי וא"ן חושטין לה .

ט"ך קק"ו ט"ו קק"ו פ"ח קק"ה פ"ח קק"ה טע"ה קק"ד צ"לי קק"ו ז"ח"א אות טכו
 הל"ט אות ג זצ"ה קק"ו וט"ו קק"ו חכ"א טס אות א ע"ה טס אות יב :

כא סעי' ו הלכה כטרה וא"ל צדיקה וכו' הלכה והיא לולעה לריכה צדיקה . ודוקא
 טנפלה והיא לולעה אצל לולעה ולא נודע טנפלה אוני"ן טגרונה נקטה
 וא"ל צדיקה . ט"ך קק"ה פ"ח קק"ד הל"ט אות ד טע"ה קק"ו כרתי קק"ב ז"ח"א אות
 טכז זצ"ה קק"כ חכ"א טס אות צ טפ"ד קק"ה ע"ה טס :

כב עוף שחצטוהו צקרקע והלך הילוך יפה רק טוונענע צק"טו כא"ט כדסס א"ן נענוע זה
 חטשא לזקרה וכטרה . כ"הג סג"הט אות לו וטס ונח"ט הלוי ח"ו"ד ק"ו כג צ"לי
 קק"ו ז"ח"א אות טכז ווי"ו הלריך לצדוק הווח וטוס וי"ט עי"ה :

כג טס צהנה וי"ח דא"ן האידנא לא ק"ו"ל צבדיקס רק צהלכה וסכי נהוג וכו' . וכן
 ונחגי"ו פה צגדלד יע"ה :

כד טס ולא נקרא הלכה אלא כשהלכה ד"ח הלך יפה כו"ו טהלכה קודס טנפלה וכו' .
 טור טהיס כחו חזק צהלוכו יותר ונח"ט טורים ונפל ואח"ך הולך רק כדרך שא"ר
 טורים הגס טנדצ"ו ונ"ח ונשנוע דצעי"ן הולך כנוקודס ונ"ו ונשנוע טפוסקים כל טאי"ו לולע
 ונקרי הלך יפה וא"כ צהט"ו יש לקווד על צדיקתנו . טו"ח ר"ע ר"ג ז"ל קק"ו פג
 פח"ט קק"ה ונשנו :

כה וה"ה צעוף אם הלכה ונותרת כו"ו צהנה . כ"הג סג"הט אות יג וטס ונח"ט הלוי
 ח"ו"ד ק"ו כג וכתב עוד טכ"כ חר"ן ז"ל צהדי"א עי"ה . ועי"ן ו"ט לעיל אות יא :

כו נתן לצ לראות שאינה חולה והולכת יפה הגס טלא ידע אז הנפקותא להטירא עי"ן
 לא ה"ו ויילתא דלא רוי"א . דע"ה קק"ה וק"ו קק"ב :

כז אם נשצרו רגלים צוקוס טכטר ואפטר להצחין הלך יפה להטירא ודין נפולה כטיכחו
 חחת רגל טצור חופן הנוקצ"ב ותלך ע"ו"ו יפה צשאר רגליה אפ"ה חושטין לה ואקורה .
 דע"ה טס וק"ו טס וכו' הנוק"ו דחט"ו הטי"ב וטס ח"ו"ד ק"ו לא כחצ דצלולעת רק על
 רגל טצור ונח"ט ונח"ט יפה ונהי עי"ה והגס דחט"ו ונכס"ר הנוק"ו הני"ט צ"ט
 ועל כן יש להחוי"ר :

כח אם צטעה טנפלה חקף וני"ד הלכה צצהלה הלך צווח"ה ונראה ווח טעדין לא
 חגי"ט צכ"צ טלה ואחר טנחה ונעט חגי"ט צכ"צ טלה ואינה יכולה לילך עוד כי
 כן רגילות אללנו לאחר טנחטו חחרגול הלך חקף וני"ד אחר טחח"ט צווח"ה וטוס טעדין
 לא

לא הרגיש צמיתים זה נזוי הנפלה דכוותה : צום נכתפקו חכמי הישיבה הי"ו ונשאל
הדבר אללנו נפקק :

כט סעי' ז עוף שנחבט ע"פ הוים וכו' לעונות הוים וכו' פ"ו נחבט היינו צעל
כרחו : וסריק"ש זכר אונת אוח של וכן נחבט הפרי"ת קק"טו שנחבט
צכת אדם זכ"ת קק"כט :

ל וה"ה לגדים ועלמים : והדיק"ש שם זכ"ה שם עכ"ה שם אוח יד :
לא ואם הוים עומדין צוקיון כגון אגוים כל ששט מלא קיומהו בכל גונא שפיר דניי
ש"ך קק"י ונשם הג"ו וכו' ש"ה קק"י צקופו : דוקא לא ונשכי אפ"ו קלח אצל
אי ונשכי אפ"ו קלח כגון נהרות ויוים הגם דנחזו דקיינוי ונשכי כינהו וחיטין : פנ"ז
קק"י זכ"ת קק"ל עכ"ה שם :

לב וכיון שנחבטו דבאגוים דקו וקיינוי לא חייטין א"כ הרמב"ל שפ"ל לצור כיון ששט
ע"פ הוים הילך והילך שושטין אוחו וייד וכן הונכה להתיך תו"ו שם אוח כו ונשם
שו"ב קק"כג : והיינו דוקא שנכל ונעלמו צלי כוונתו או שהפילו אדם כצ"ל אוח כט אצל
אם קפץ ונעלמו לצור אפ"ו לא שט כלל לא חייטין ונשם דלחוד נפשים כו"ש וכן ז"ל לקוון
סניו י' : והיינו דוקא אם הצור הוא רחב פרי שיוכל לאמוד נפשים וגם הצור אינו חסוך
אלא יס צו אור כדי שיוכל ללחות ההרמב"ל :

לג ואם נפלה לפית הכסא הגם דהוא וי"א דקיינוי כיון דלא צריחא עילתא דשט היטב
ע"פ הוים צעיקן טילך אחר הולאתו צחוף הלוך יפה : תו"ו שם אוח כה :

לד סעי' ח נדבקו כפיו צדק וכו' ונחבט וכו' פ"ו נחבט על דבר קשה כו"ש
וכן ז"ל צקע"ו צ' : ואם תכלה לידע נהו דבר קשה עיין צפרי"ה קק"י

ונשם הש"ס וצ"ו קק"י :

לה שם ואם לא נדבק צו אלא אחד ונשם א"ן חושטין וכו' : ואם נדבק כקף אחד וכקף
השני לא נדבק כולו אלא חלק ונשם ונשאר קלח ונשם ונשם ונשם ונשם חייטין :

פרי"ה קק"י דצעיקן כקף אחד שלא נדבק כלל זכ"ת קק"ל עכ"ה שם אוח עו :
לו ושיעור נפילתו נדבקה צו כפיו הוא ג"כ דוקא י"ט כוונתו וצדיקתו צהלוך ד"ה
צביעה כוונתו צהונה : אוח כלל נו אוח י' כו"ה הג"ו אוח כו וד זכ"ה אוח שלב
וחתן דלשחטויע ליה להזכ"ה דברי האו"ה והכ"ה כו"ו :

לז סעי' ט זכרים הונגתים זכ"ה וכו' כגון זכרים ותישים וכצ"ה ש"ס להם קרנים
כ"ה הג"ה א"ת י' ונשם כ"ה כ"ה עו אוח י' ש"ה קק"ך תו"ו שם אוח ל :

לח שם ונפלו לארץ חושטין להם : אפ"ו צפחות וי"ע ש"ך קק"י פרי"ה קק"י פרי"ה
קק"י הל"פ קק"ו צ"ל קק"י עכ"ה שם זכ"ה אוח ש"ז זכ"ת קק"ל ע"פ
קק"י ונשם קק"י תו"ו שם עכ"ה שם אוח עו זכ"ה אוח י' :

טל ואפ"ו לא היו ונגחין אלא אי היה ונגח וא"ו ונהגה וניוואש ונלגה אפ"ה כיון שצעל
כרחו ונפילו צבת אי חושטין פרי"ה שם זכ"ת שם :

מ סעי' י שור שהרצילוהו לשחיטה וכו' נפילה גדולה ש"ס לה קול א"ן חושטין לו וכו' :
ואפ"ו נשום ג"כ קול ילחו כשנכל וא"ש שגזרה עשה א"ן חושטין לו : כ"ה הג"ו
הג"ו אוח ונא פרי"ה קק"י פרי"ה קק"ך ש"ה קק"כ זכ"ה אוח שלב כרתי קק"טו זכ"ת
קק"י תו"ו שם אוח לא :

מא שם צהנה ודוקא שלא קשרו כל רגליו וכו' אצל א"כ כל רגליו קשרים וכו' חושטין
לו : אפ"ו צפחות ונשמה כיון שהפילוהו אחרים : ש"ך קק"טו כ"ה הג"ו אוח
וה צקופו פרי"ה פק"כא שפ"ד קק"י עכ"ה קק"כד וסיים והיינו דוקא צהפילו צבת אי
אצל הפילו לאט לאט א"ן חושטין :

מב הונכה הנכון הוא שלא לקשור רק שני רגלים : ע"ז קק"י א' או צו ידים : ונשם
קק"י צ"ו קק"י זכ"ת קק"טו : ואם קשר ג' רגלים יס להתיך דיעבד : צ"ח אוח י' :
ש"ך קק"י שפ"ד קק"י עכ"ה קק"כז הל"פ אוח ה חכ"ה כלל כו אוח ו :

ואם קשר כל הרגלים והפילו לריך להתיך החבל ולראות אם יעמוד וילך : צ"ה שם
כ"ה הג"ו אוח עו ונשם כ"ו ונשם דוש"ה תו"ו שם אוח לב וסיים ונשם השו"ב
נחמו ג דחתי צעיקן עמידה והלוך דבחדל לא כגי יעו"ש :

מד אם אוח רגלי צהונה ונכ"ה צהונה נחבטה לארץ כשרה : ש"ך קק"י דלא כה"ה
כ"ה הג"ו אוח ונשם קק"כ חכ"ה שם אוח ז' : ונכ"ה פה בגדלד יע"ה
שאוחים הכבש צידיו ורגליו אצל לא חושטין אוחו לארץ צכת אלא צנחת וא"כ אינע שחבטו
אוחו לארץ צכת אכחטו גוערים צהם אצל לא חוקרים אוחו :

מה ואם נשא כבש על כתפו ונשטע לארץ צלי כוונה ערפה ד"ס גוצה עשרה
כ"ו קק"י וק"י קק"טו :

כו סעי' יא קפלה ודעתה אפ"ו ונזקקו גזרה הרבה א"ש שאלו כו"ה שפ"ה יכולה
להלך א"ן חושטין וכו' : ואפ"ו כולל שני צה"ה פרי"ה קק"כ עכ"ה
קק"כ תו"ו שם אוח לד זכ"ת קק"כ עכ"ה שם אוח י' : והנהניר צום הצוא עליו צ"ט :

כז הא דלעריין שפ"ו אינה יכולה לילך א"ן חושטין היינו דוקא עודה או שחטתו וייד
ולא ידע אם יכולה לעמוד כשרה אצל א"כ ודאי אינה יכולה לעמוד לריבה צדיקה :
ערי"ה אוח : ונשם ר"ה צ"ו ק"ו נשט עכ"ה שם : וא"כ לדין דלא צקלין צדיקה חושטין
ואקורה : והגם דהנש"ו קק"י התיך צלא עודה היינו ונשם דלא ראה דברי ר"ה ואפשר
אלו הים רואה דברי ר"ה כו"ה הדר ציה ועל כן יס להחזיר :

כח אצל צהונה או עוף שנקשרו רגליו כוונתו לשחיטה והניחה על השלחן וכיו"ה
צו ונלחה לעשה ודאי חושטין ולריך להתיך ולראות אם הלך הלוך יפה ד"ה חכ"ה
שם אוח ה' : ונייהו אונר ח' נסים הלוי (ז"ל) דצעוף אפ"ו קשור לא חייטין ונשם דפוחה
צכנפיו עכ"ד והדין עמו שכן הסברה כוונה ולא חייטין :

כט ונשמה הים פה עירבו בגדלד יע"ה שלב אי קפץ ונלחו ונעלמו וכן הגב עד החלר ולא
הים יכול לילך והגב שקפץ ונשם פיה ונשם גדר צאופן שכהל"ה הוא עומד צג
אינו יכול ללחות החלר ולאמוד נפשו יען שהגדר חוץ צפניו והל"ה כ"ו קפץ קפילה גדולה
וכן הגב ועצר את הגדר כ"ו ונפל לחלר ונכה הנפילה כ"ו אינו יכול לילך וצאו ונלחו
צ"ה כ"ו והורינו להם שלב כ"ו חושטין לו ואקור דצכ"ה לא ש"ך עעונה דלמודה נפשה
ונשם דהגדר חולץ צפניה וכן הסכ"ו חכמי הישיבה הי"ו :

ג ודע דלחנחו וכל חכמי הישיבה נוהגים להורות דאם אי רן אחרי הל"ה קפץ ונלחו עליו
חושטין לו דזה לא נקרי ודעתה א"ל צעל כרהש ונשם דל"ו אחריה ופשוט הוא :

נא עלמים שהרצילוהו אוחם צהבחתם ע"ג צהונה עד שצבעת שחיטה כולל צשרה אדום
ועצמים כאלו הוא דם שכלר א"ן לחוש ונשם דקוק איצרים דלחזוקי רעותה לא
ונקיי"ן : הש"ך ח"ג ק"ו ר"ה ערי"ה אוח י' ונשם כ"ו עכ"ה שם אוח כו זכ"ה אוח עו :

נב סעי' יב גנבים שגנבו וכו' א"ן חושטין וכו' להפילה על ונחיה וכו' ואם נפלה
פתאום על ונחיה א"ן חושטין ודלא כדוקא : ש"ך קק"י שורת זבת
שם אוח ד ונשם השו"ב :

נג ואם נפלה פתאום ופקק א"כ נפלה על ונחיה או על ללעותים חושטין : כ"ה הג"ו
אוח י' פרי"ה קק"כ תו"ו שם אוח ה' ונשם השו"ב :

נד שם א"כ ונחיות השובה וכו' ונחיה וכו' אלא ונחיות יראה חושטין לה : ואם ספק א"כ
החזיקה ונחיות השובה או ונחיות יראה חושטין לה : פרי"ה קק"כ עכ"ה קק"כ
הל"פ אוח : זכ"ת קק"ה עכ"ה שם אוח כ' זכ"ה אוח י' ונשם זכ"ה :

נה כל נקוס שאונרו צנפולה א"ן חושטין ונחיה וייד ולא צעי שיהם וכל נקוס שאונרו
חושטין דינה כנפולה ונשם ואקורה לדין : צ"י ונשם הכאקוים פרי"ה צקופו ערי"ה
אוח ע' תו"ו שם אוח כ' :

סימן סה

א סעי' ב הכוונה חת הבהמה וכו' אבל אם הפנים ע"ג קרקע אקור . הא דאקור נדרשן ופני ורחיט העין ולפני קלוע בן פקועה שהוא נותר בלא פחיעה

הלכו כונו נותר . פרי"ח קק"ה ונשם הרשב"א כרתי קק"ג :

ב אם וי"א שאם שלנו לו וכו' ונלחמו הי וכו' הלכו אקור . כתבו האחרונים ז"ל דאע"ב דדיעה או כתב איתא וכן ז"ל בכתב ונשם דהכי הלכתא וי"א נודולרד להביא קצרא

ההכונה ב"ס י"א ונשם דעכ"פ חושב לו . הקצרא ועל כן הנחמיר בזה שפיר עבד ותע"ב :

ג סעי' ג הוסיפו ידו לנשי צהונה ותלם חלבו וכו' והולילו חייב . דוקא אם הולילו קודם שהיו אבל תלשו והגישו אם נותר בפקועה אנו לכ"ע . צ"י ט"ז קק"ד

ש"ך קק"ו פרי"ח קק"ח טפ"ד קק"ו :

ד סעי' ה האליה נותרת וכו' הגם גם לרד להסיר הוסיף האליה וכו' . ונזירי גם ב"ס וכן דאע"ב דליכא זהו חלבו וי"א חוטין הללו יונקים ונחלבו הכליות וכן נהגו

הונקרים לנקר תחת הונק של סור ועו ופני הטבעת ולפנים . ש"י"ג קק"י"ד וכן נהגים פה בגדלד :

ה סעי' י"א נוטל ראש הגיד וכו' . רחמי אונן צקי בזה שהיה מוחך קלת בשר קביצ הטחול ואח"ך נותך ראש הגיד ובזה נקל טינשו עונו כל הסועים הדקים

ולא ישאן שים או נהס . נח"ב"ר אורח ח ונשם ונ"ה צהנותיו כ"י :

ו סעי' י"ב הכוליל וכו' ויש ונחמירין להטע אחריו . וכן נהגים פה בגדלד לטע אחריו :

ז אם בזה יתרת הכבד וכו' הונקו לנקר ולהסיר . צו הקרונים וכו' . ובדיעבד א"ל טעים רק נגד ל"ד הכבד . ט"ז קק"י"ב פרי"ח קק"ט :

ח סעי' י"ז נהגו ונקרי הצפר לנקר בסקין או וכו' . וחלבו גנור אקור לחתוך בסקין שהותכין בו צפר ויש להזהיר לננקרי צפר בזה . טפ"ד קק"י"ד חכ"א כלל נח אורח ח :

ט סעי' כ"א עבה סדרכו לנקר צפר וכו' אם היה כשעורה ונעצירין אותו . כשעורה להצניחו לרד בנקוס או ער"ה אורח ח :

סימן סה

א סעי' א יש חוטין שאקורין ונשם דם וכו' ובחוטין הלשון וכו' . הרבה והאחרונים קראו הגר על נוי שאינו נוסר בזה . בל"י קק"א נח"ב"ר אורח ח :

ב אם ובולר וכו' . אף ששטח הוירדין צעוף אפ"ה לרד לחתוך אלו החוטין וה"ה בבהמה אף ששטח הוירדין . צ"י ונשם הרשב"א והר"ן ש"ך קק"א פרי"ח קק"א טפ"ד קק"א :

ג אם בזה וכן נוטלין חוטין שאחורי האזנים ואינו אלא הונקא בעלמא . ואע"פ שכתא בזה דם א"ל לחתוכן דכוונתא בעלמא הם . צ"י ונשם הר"ן ט"ז קק"א פרי"ח קק"ג כרתי קק"א ונש"ו קק"א חכ"א כלל נח אורח ח :

ד אם וקרום קעל המוח וכו' . יש נוי שהורה שיותר לללות כבד כשהיא נוכרת צנייר על האש ולא אמרינן דהנייר נפסיק בין הכבד ובין האש . ט"ז קק"ב . ואין הדבר כן

דהנייר השור כונו כלי שאינו נוקב . ונש"ו קק"ב . ועל כן אקור אף בדיעבד צפר או נוח סללה ונוכך צנייר וגם בכבד יש לאקור . נח"ב"ר אורח ח ונשם ונח"ב"ר עור . ועיין לקמן סי' עג אורח ח :

ה אם בזה ויש לא נעלן ובשגן בלא חתיכה לרד ק"י וכו' ואם לא נעלן ובשגן בחוטין וכו' . בחוטין לואר א"ל ששים ונשם דונתה הבהמה אבר אבר כגי בזה א"ל דלכתח"י

לרד ליעלם . ש"ך קק"ד פרי"ח חכ"א אורח ח א בל"י קק"ב כרתי קק"ב טפ"ד קק"ד :

ו אם בזה ובל"י כגי בקליפה . וגם בנליחה לרד קליפה . תו"ח כלל ל"ד דין ג . ונראה בין בל"י בין בנליחה הונקא בעלמא ונודיעה שרי וכו' דאם לא קלפוהו ובשלוהו כך נותר

בדיעבד . ש"ך קק"ה פרי"ח חכ"א אורח ח א בל"י קק"ג טפ"ד קק"ה ונש"ו קק"ה חכ"א אורח ח :

ז סעי' ב הכולל ללא יד חתיכה חוטין אלו וכו' אלא יחמוך הצפר והעלם לטניח . וכן

וכן נהגים צוודיכתו פה בגדלד יע"א שגם שונקסם להוליא כל החוטין אף בחלק פנים אפ"ה אין וניחיס שום עלם שלם אלא ונשצרים כל העלמות :

ח סעי' ג גף העוף כיד הבהמה הילכך לרד לחתוך עלם האגפים וכו' . הגם וי"א שאל"ל ליטול צעוף חוטין אלו וכו' וכן הונקו וכו' . וכן הונקו פשוט גם

בזנביו זה . ש"ך קק"ז . ויש נהגים שחתיכה ראש הכנף צעוף ודך עס יולא הדם ע"י ונליחה . נח"ב"ר אורח ח ונשם הרשב"א דפוס וינליחה ק"י ט"ג . וכן נהגים צוודיכתו

דהגם שאינם חותכים עלם האגפים לטניח דלכתו נהגים כפי ההגה ז"ל וי"א לחתכו נהגים שחתיכה ראשי הכנף קודם ונליחה כוונת הגאון נח"ב"ר ז"ל :

ט סעי' ד צ"י זכר וכו' ונאגרו לנקר הצילים וכו' . וכן נהגינו ובדיעבד נותר :

י סעי' ה גיד הנקשה נוסג בבהמה ובחיה הגם ואין חלוק בין חיה לבהמה וכו' . ואפ"י שמוך הגיד אקור בחיה כונו הבהמה . ער"ה אורח ח ונשם כונו פוקקיס נח"ב"ר

אורח ח ונשם הרשב"א ק"י חרע :

יא אם בזה רק נשם שאקור ונשם חלבו א"ל לנקר בחיה . ולאו דוקא חלבו הונקסה אורח ח הקרב וחלבו הכליות אלא גם שאר חלבו א"ל לנקר דכל לאקור ונשם הרבא נותר . ער"ה אורח ח וקיים וכן דעת כל הפוקקיס :

סימן סו

א סעי' א דם בהמה ח"וע וכו' אקור וכו' . וכן דם כוי אקור . נזיר וצ"י ש"ך קק"א חכ"א אורח ח :

ב ונקוס שונענידין הוולח בדם בצילה ואם יאונר אדם להביא לו וכן החוץ ונלח הנעשה בסיחא אחת דתו להנחית ה"ז אקור בעיניה כגון לטבול בו צילה או לכוון אבר נותר

ליחמו בהצטיל לכתח"י ואם יש צוולח דבר אחר עס הדם הו"ל זו"ז גורם ונותר אפ"י לאכול הוולח בעיניה וכל כה"ג קוטינן אככרי נק"אלת . כה"ג הג"ה אורח ח ונשם הר"ן ע"י כו טפ"ד קק"טו צקוף הק"י נח"ב"ר אורח ח ט"ז טו"ג נח"ו א :

ג הנוור שקורין נוס"ק נותר באכילה ולא חיישינן לאקור דם דעפרא בעלמא הוא . כה"ג עס אורח ח וקיים ונעשים בכל יום להסליך הנוור הוך הונקחות או נוי"ו ונתיקת לריח

טו"ב . ט"ז בל"י ק"י ריו קק"ב פרי"ח צק"ות נוי"ס חייס ק"י ונש"ו . בל"י קק"ב כתב דפלוגתא דרבנן לקולא . ועיין טפ"ד קק"טו צקוף הק"י נח"ב"ר אורח ח ט"ז טו"ג קק"ב :

ד ונ"ו האלג"רי"א שהיא זיעת חתול לכ"ע אקורה באכילה ולפ"י לרד לזרזר שלא לאכול האלג"רי"א או ליחמה הוך ונאכלים וה"ה שאקור להריח בזה ולצדך כוונת צעל שה"ג

שכל דבר שיש אקור באכילה אין ונריחין בו ונצרכין עליו וכ"כ בנפתחות סנדאקו צק"ס קצ"ל ק"י ק"ג וס"א להכח"ה טו"ג קק"ב :

ה סעי' ג כוונת עליה קו"ד וכו' אבל אם נוולח בחלמון כל הצ"ה אקורה . הג"ה וי"א וכו' ויש ונחמירין וכו' ונשם נחשטן הונקו וכו' לאקור כל הצ"ה שיש בזה

דם ואין נחלקין בין חלבון לחלמון . הסכין הוא דבעל נפש יחוש לעלמו להחמיר ולאקור כל סנוולח דם בצילה בכל אופן כפי ההגה ז"ל וכן נהגו שלימים וכן רבים . נח"ב"ר קוף

אורח ח ד . ויש צ"י אדם צעירנו פה בגדלד יע"א שהם נוכרים צ"לים ונזירים לעולם דכשיש עיפת דם על החלמון זורקים את הדם ואוכל השאר וכשהוא בחלמון אונקרים שהיא אקורה

והסוכאה הזאת היא כפי הרא"ה ז"ל והפרי"ח ז"ל והיא הפך ק"י וכן והגה ז"ל וזה תינא גדולה דנשיבין להם לעשות הפך וכן ז"ל שקבלנו הוראותיו וע"כ הוראה זו עושה היא ולא

נהגו כן ונעולם ותלמיד עושה צרבו תולה ואונקרים שכן שונעו ונחמנו גדולים וקצר הוא צפיהם ועל כן העיקר דאם או הורה כפי וכן ז"ל דעל החלבון זורק את הדם ואוכל את השאר ועל

החלמון כולה אקורה אין ונחמירין אותו כיון שהורה כן אבל צעל נפש יחוש לעלמו ולאקור הצ"ה בכל פנים בין צנוולח בחלמון או בחלבון ואין צדיקן נוי"ס שנוולחו על דעתו כך נהגו

הצבים הערופות אקורים . וייהו אם יש ששים כנגד חלצון האקור וותר :

י ונעשה ששים צ"ב צלים ששנו אותם תוך הקדירה של צמר הוותולא בתוך עלי הגפן שנקרא צערי"ב יפרא"ג ובצילה או נוולא דם בחלצון ולא בתחלת הרקוס והים ספק אם עלה רועב התחמה לנעלה וכל הצלים והתיר התצטיל . לח"ה סק"ד וקס ויה"רס די צועון ס"ו כע . והו לקצרה לידהו אצל לדין דקצלו הורחא ונתן ז"ל דק"ל דלם נוולא בחלצון הצילה אקורה וכן ס' ויה"רס ז"ל ולא צעינן תחלת הרקוס התצטיל אקור . (וקפ"ר ויה"רס די צועון אינו ונלוו אללו כעת לראות הדברים צטרטן) :

ך קדירה שצטלו בה התצטיל וצלים והוליו צילה או וולאו בה דם אם כאלל התצטיל ולא נודע אם היה ששים דינו כהשפך דאונרין קלק אות שא"ו ונינו רבה עליו וצבעו והרי יש צו צלים של היתר דהוי ונינו ותינו דוקא צצילה שיש בה דם אצל צצילה אפרוח וגאלל התצטיל ולא ידעינן אם יש צו ששים אקור דהו ויין צשא"ו דהציקר הוא גבי וי"צו דלזלינן צתר עעווא וא"כ צלים של היתר עם צילה אפרוח הוי ויין קלא צמי"ל ואקור . ער"ה אות ה ודלל כהרי צית יאודה יו"ד ס"ו ווג דרלה להכשיר :

כא צילה שעושים לקדר ליל פסק שצטלה בקדירה ע"פ ובאותה קדירה צטלו ג"כ התצטיל ליל או וליל צו ואח"ך צאו לאכול הצילה הכזו וולאו בה דם ולא נודע אם צשעה שנתצטלה בקדירה היה צו ששים שכבר נאכל התצטיל כראה לוור לגבי התצטיל הצו ש"ס צו ס' נגד הצילה ודאי שהתצטיל וותר דלף אח"ל שכבר נאקרה הקדירה כיון שהאקור אותה היא הצילה הרי ידענו שיעור האקור ואין צשערין כנגד הכלי אלא כנגד הצילה והרי יש בתצטיל ששים ודו"ה לכף חדשה דק"ו לח סעי' ה והתצטיל הצו וותר . שו"ת צית יאודה חל"ה ס"ו כ והגם דהרי יא"פ ז"ל צק"ו לצ דהש דצרי"ו וק"ל דגם התצטיל הצו אקור היינו לדידהו דק"ל דהע"כ צכל האקורים וא"כ התצטיל הראשון לא נודע שיהיה צו ששים ואם אין צו ששים נגד הצילה א"כ התצטיל נעשה נצילה ולר"ך ששים כנגד כל התצטיל וא"כ גם התצטיל הצו אקור דאין צו ששים כנגד כל צלישת התצטיל הראשון וועו"ה אקור אצל לדין דק"ו כסו ונתן ז"ל דלא אונרין חכ"כ אלא דוקא צצ"ו"ה א"כ קפיר הורה הרי צי"ה ז"ל שהתצטיל הצו וותר :

כב ולענין הכלים שנתצטל בהם התצטיל לכאורה יש להחיר נכח ס"ק ספק שו"ה לא היה דם צנוקס האקור וכשרה ואח"ל שיהיה בחלצון ואקורה שו"ה היה בתצטיל ששים ולא נאקרו הכלים והרי צית יאודה ז"ל שם דהו ז' הקצרה ושום דהוי ספק או צגופו וספק בתערובת דלא הוי ס"ק כו"ש ונתן ז"ל לקו"ן ס"ו ק"י קע"ו ע' עי"ש והרי ער"ה ז"ל דהו לדברי הרי צי"ה ז"ל והכשיר דהו דאונרין ס' צגופו וק"ו בתערובת לא חשיב ס"ק היינו דוקא אם צאנו להחיר אותו הדבר צעלונו כגון גוף הצילה שנאקר ונכח ס' הראשון וא"ך נחזור וכשיר עכשיו נפני התערובת אצל הכא דלא צאנו להחיר גוף הצילה אלא הקדירה והתצטיל חשיב ס"ק . וכ"כ האון קו"לו כלל קו עי"ש עכ"ד הער"ה עי"ש . וכן ולינו להרי קו"לונו עלמו שכ"כ בקפ"ר צצ"ו"ה ח"צ ח"יד ק"ו קע' עי"ש וכן כראה דעת ויה"ר"ש ז"ל צח"ה ס"ו ע' דעשה ס"ק כעין זה הצי"ה חכ"ה ס"ו ע' ד צה"ג צי' אות י' על צה"ה שיהיה צה וכה צכול"ה וספק אם הגיע לחץ והכשיר הכלים נכח ס"ק עי"ש וק"ו והו ס"ק צ"ג וק"ה אלא ווכח דק"ל כה"ו קו"לונו ושום דלא צאנו להחיר אלא הכלים וי"כ הער"ה ז"ל על ויה"ר"ש הכו דק"ל כה"ו קו"לונו עי"ש צערי"ה ס"ו ואל אות ו' ויהו אן צדין עדין וקשתקים צוה דהגם דהער"ה כן כתב ויהו רציו ח"יד"ה ז"ל פליג עי"ו וק"ל דגם צכ"ה ס"ב וק"ה לא חשיב ס"ק שכ"כ צשו"ת ח"יס שאל ס"ו עד אות ו"ה צענין ספק דג עווא שנוולא עם דגים עהורים ד'ין להחיר נכח ס"ק ושום דהוי ס"ק צ"ג וק"ה צ"ה עי"ש והגם דהתם אין אנתנו צאים לדון אלא על הדגים שנוולחו עו"ו ולא על ספק האקור אפ"ה לא חשיב ס"ק וכן ולינו להער"ה צק"ו פג אות ד שהצי"ה דצרי רציו ח"יד"ה הכו ודהו אותה ושום זה העעם עי"ש וכן ראינו דצרי רציו ח"יד"ה ז"ל בקפ"ר ויה"ר"ש צח"יד"ה ס"ו אות ו' דלא ק"ל הכי עי"ש וא"כ ווי יכול להכניס ראון צין הרים גדולים ולהכריע כא' וחס :

אח"ך ראינו להרי פרי"ו צק"ו קי צדי"ו ס"ק אות א צד"ה ס"ה דין סג' וכו' שהצי"ה דצרי השצ"ו ז"ל ח"יד"ה ח"צ ס"ו קע' שהצ"ה לעיל וקפק צהס וכתב ולא הציותי דצרי ונענע דלא ק"ל זה החילוק וייהו כתב ס' דצש"ו יש להחיר עי"ש וא"כ אן כו"י נאור הכי ד"ס להחיר צהש"ו :

אלא כראה ד"ס להחיר צכ"ד הכלים ואפ"ו צהש"ד ווענע והו"ה וק"ב דוה הדין בעלמו דק"ב וק"ב צ"ה הו"ה ויהלוקת ר"ת ור"י צפ"ק צצילה גבי הו"ה דצילה אקורה ואם כהערבה צאל"ך כו"ן אקורות ועי"ן להפרי"ה ס"ו ק"י קק"ו שהצי"ה דצרים באריכות עי"ש ולק"ו ר"ת חשיב ס"ק ולק"ו ר"י לא חשיב ס"ק ואן קי"ל כר"י ונתן הקד"ס צצ"י סק"ו כו כתב וקס עי"ך דלא אורה ר"י אלא צנודע הספק קודם התערובת אצל אם לא נודע עד אחר שנתערב וודה דוקרי ס"ק להקל עי"ש וא"כ צנודע זה של הרי צית יאודה ז"ל שלא נודע הספק עד אחר שנתצטלה הצילה וליל צו צאו לאכול הצילה וולאו בה דם א"כ עדין ס"ק והכלים וותרים ושום דלא נודע הספק עד אחר התערובת וכיון שכן ס' ונתן ז"ל ראשנו קצלו הירא"ו ור"י דהכי ס"ל והכלים וותרים . ויהו וי"ו וי"ח הורחא אן לענין וועשה אין צנו כח להורות כיון שרוב אחרונים פליגי על ונתן ז"ל וכנו שהאריך צוה ויה"ר"ה אצו אלעפ"ה ז"ל צק"ו אהל יוקף ס"ו כע ד' ונע ע"כ עי"ש שהאריך וכתב שאין לקאוד צוה על ונתן ז"ל והגם דהרי חכ"י ז"ל צק"ו ל לא ק"ל כוהר"ה וכתב כו"ן קי"ל וי"ו אנתנו הלוי הדעת אין צנו כח להכריע . ויהו אחר העיון כראה ד"ס להחיר הכלים דהנה הרי ויה"ר"ה ז"ל ס' צק"ו חכ"י ס"ו כע ד' כ' ע"ד ר"ה להחיר צנודע שלו ושום ס"ק אחריתי והו"ה ספק שו"ה הו כר"ת והכי עופות הותרו ושום ס"ק ואח"ל הלכה כר"י ואין להם היתר צק"ס בזה שו"ה העיקר כק"ו ונתן ז"ל ודעויה דצב"י דלא אופ"ה ר"י אלא פטנודע הספק קודם התערובת אצל אם לא נודע עד לצקוף ושרא שרי נכח ס"ק ואח"ך פקפק צוה סק"ס ושום דאינו ונתהפך עי"ש צ' . וא"כ אן צדין נעביד ס"ק כוה ויהו ונתהפך ואין צו פקפוק של הרי הכו והו דעדין ס"ק צק"ו ר"י דק"ל כוה"ה ספק אם הו כו"ן ז"ל ודעויה דלא לצקוף עדין ס"ק שו"ה הו כהער"ה ודעויה דצכלים כיון שאין גוף האקור עדין ס"ק והו ונתהפך ס' אם הו כהער"ה דצכלים עדין ס"ק כוה ואף אח"ל דה"ו כהרי ח"ד"ה ודעויה דגם צכלים לא עדין ס"ק כוה שו"ה הו כו"ן ז"ל ודעויה דלא לצקוף עדין ס"ק וא"כ וועעם זה יש להחיר הכלים צש"פ . ועי"ן וק' שהארכנו צוה צק"ו ק"י אות ק"ב :

בג סעי' ה נוולא דם צצילה צנוקס שאינו אקור וכו' ושכח ונתק הצילה עם דם כו"ל שהו"ה וותר . ולדין דצכ"י שנוולא דם יש לאקור הצילה וא"כ אפ"ו כשהיה דם צעין ורקו אקורה הצילה כ"ש עכשיו שנתערב וא"כ צכל גו"ה אקורה . ש"ך סק"ב פרי"ה סק"י"ה צ"לי סק"ה כר"י סק"ה שפ"ד סק"י"ב שו"ב סק"י"ד חכ"ה כלל כע אות ע' :

כד ויהו גם צנוקס שנהגו לאקור אם נתערב דם עלונו בתערובת אחר כגון סכפל לתצטיל אחר שהוא וותר . ש"ך שם צ"לי שם שפ"ד שם חכ"ה ס' :

כה הו דאונרין אם נפל דם לתצטיל אחר שהוא וותר היינו דוקא צתס דם צלים אצל אם הוא ידוע שהדם הוא נאפרוח ורקוס כיון שכו דהש"ה דהו דאונר"ה ס"ו דם צכ"ר ואוקר הערובותו ועי"ן ששים . הל"פ סק"ה :

כו סעי' ו נוולא דם צצילה ששנו"ה על החנו"ן להלעווק וכו' וותר כל החנו"ן . הגם אנתנו ונחגיגו צכל צצ"ה וצצ"ה ליתן צלים על כק"ו הקדירה כדי להלעווק ואם נוולא דם צאו וחס וותר החנו"ן לכ"ע . ואם נתן צילה על התצטיל בתוך הקדירה ואין וניע רועב לצילה יצא"ר דינו לקו"ן צצרי"ו ס"ו פו עי"ש :

כז סעי' ז צלים העהרות וכו' . אפ"ו אם העהרות צאים וזכר שרי אם אין צתס דם . צ"י וחס הי"ן ש"ך סק"י"ד . ולא כ"ו צדין זה דאללו אין אוכלים צלים העהרות ושום סק"ן ולא שוענו ולא ראינו צאו שאכל העהרות . גם צ"ה"ו אין ידוע אי"ו ה"ה דשפ"ה ונארגע ורוב הצלים הם וזכר ועל כן לא ש"ך אללו דשפ"ה ונארגע :

כח עס אפי' יצבה התנגולה ימים הרבה ויחר לאכלן יוש בנהוויין זזה ופ"ל דכיון שצבה עליהם גו ימים ונעלע ונעשו נזירות אקורים הצילים הצלים וזכר כנ"סג הב"י אוח וד כתי קק"י הכ"א עס אוח יצ ורצונו הנה"ב הב"א דבריהם :

כט סעי' ח ויחר לאכול צילים ללויות וכו' יס צ"י אדם שאין אוכלים צלים וצוטלים אס לא צדקום שפותחין אותם ונוריקין צקערה ונחזיקין אותם לקליפתם וקוחנין הנקב ולולין אותם כנ"סג עס אוח ויה ורצונו האר"י ז"ל לא ה"ס הושט לזה כוונ"ש צשער הוללות פי אחרי ובהגלות נגלות אנוני קדום האר"י ז"ל אין לחוש להונות הבני אדם המו' ונח"ב סוף אוח ע יד אפרים וכו"ב הש"ג קק"כא :

ל סעי' ט דס דגים אצ"פ טהור ויחר אס קבלו בכלי אקור וס"ס דס חגבים ויחרים צעיין ע"י סיכר פרו"ס קק"י ער"ס אוח ע :

לא עס וחס ונראית העין לפיכך אס כיכר טהור נדגים כגון טיש צו שקקים ויחר : ואפי' אס אוכלו צהדרי חדרים ג"כ אקיר וק"ס וק"ס וצעיין הכי"א ד"ס צו שקקים דאצ"פ ד"ס קב"א דה"א דאקרו וק"ס וק"ס וק"ס דאדורית"א אכל צדקתן לא אחר ונ"ו צאקורי אכילה לא שייך זה ואף צח"ס אקור פ"ש קק"י ונח"ב אוח ע :

לב וכן דס דגים אס פ"י על הכבד ואין צו שקקים אקור ער"ס אית ודלא כצ"כ אוח ע :

לג סעי' י דס אדם אס פ"י ונאני אקיר וכו' אס אצבו ונשטף דס טרי לולין טרי כיכר דנאלצבו קאפי' צ"לי קק"א וק"ס אוח וק"ס פרו"ס קק"י וכו' כתי קק"י צו ער"ס קוף אוח ע וס"ס דהצ"לי עס אקיר ונ"ו להס קועים דרצ"ס כיכרו וע"ד דנולת"א דרצ"ס ה"א ועבדין לקול"א :

לד צני אדם הקיים צקר ונשיעין אוחו צקופות וצכלים שאינם ויוהדים לכך אלא וניחים צה"ס גס פירות ויקוח י"ט לגעור צה"ס דלא יפה הס עוקים ונשי טה"ס נקדך צקיפות או צכלים ואוכלים הפירות שניחין עס אוח"ך צלא דהס ואף אס ידיחו הקופות או הפירות אינו כלום כיון דה"ו נ"די דלאו אורחים צה"ס דלקטון ק"ו לא פרו"ס ק"ו פט קק"כד ונח"ב אוח י :

לה דס הנולד צקדירה או צכלי טחלב צחוכה חלב וצנהוה אוחו החלב אקור ע"ס צח"ס נחלת טבעה ק"ו צ הצ"י ק"ו לה ונח"ב אוח יד וק"ס המו' ולכן חלב טהור לאדוניוות אקור ואס עשאו חנאה יכול לנכס לכב"י צאופן צלא יהיה חשט שיחזרו ויוכנסו לישראל ה"צ"י עס י"א עס וק"ס המו' וכן הכלים טענד צה"ס אוחו החלב ונע"לע אקורים י"ש עס גס הכלים טענתושו צו צחזין אקורים כ"ש עס הצ"י עס י"א עס וכו"ב המו קו"ל"ו כלל קה דין ג ער"ס אוח א :

לו ויהו אפי' נהצטל החלב עס דס טצ"ס ויחר צה"ס דליכ"א צד"ס עס חלב אקור צקר צחלב קו"ל"ו עס ער"ס עס :

סימן סו

א סעי' א ב לפיכך ויחר לאכול צקר חי צה"ס צלא וליחה וכו' צה"ס וק"ס דס טע"פ טצ"ר צ"י וק"ס ה"סן ע"ך קק"א פרו"ס קק"ב טפ"ד קק"א ודלא כה"ס :

ב סעי' ג השובר עפרתה של צה"ס וכו' וס"ס צעיף ועל כן לא יפה הס עוקים צקלת וקיונות טצוצרים ונפרקת האוח טע"אחר ליות ואפי' האוח של צנ"סג כנ"סג אוח ד וצ"כ ונשיעין ס"ד ק"ו ג פרו"ס קק"י כתי קק"י ונח"ב אוח צ חכ"א כלל כע אוח י :

ג עס ונפרקתה של צה"ס סיינו קודם טחלא נשט"ס ע"ך קק"ב פרו"ס קק"ד חכ"א עס ה"א לאחר טחלא נשט"ס אף טע"ד ונפרקת וינקט לית צה טיחה וכו"ב ע"פ קק"ב :

ד עס וללי ויחר אפי' צלי וליחה סיינו כדי טללה כל לכו ע"ך קק"א וק"ס סר"ן

ה"ן פרו"ס קק"ו כתי קק"א ופי' כללה כל לכו סיינו כדי ח"י לליחו פרו"ס עס חכ"א עס ועיין טפ"ד קק"א :

ה עס צה"ס י"א טל"ך ליחר וכו' או לחזוב קבין וכו' אכל ויחר להכות על ח"ס דדוק"א ע"י טצ"ר עלט ונפרקת וצ"ע ד"ס ע"ך קק"י פרו"ס קק"י כתי קק"י טפ"ד קק"י חכ"א עס :

ו עיף שקורין אד"ך טצ"ר טצוצים ונפרקת צקדירוס ולא יפה הס עוקים ונשי קק"י סל"פ צ"י קק"ג חכ"א עס :

ז סעי' ד נלכר דס ונח"ס וכה אקור לצטלו עד שיסתוך העוקים ויולתו יפה וכו' ה"א דקאנור יסתך העוקים ויולתו אינו ר"ל שיסתוך אס הנלכר ויעקרו וט"א דהק"ר ונח"ך יולתו אלא צעודו ונח"ב עס ט"א דהק"ר כן יע"ס צוקוס הנלכר יסתבו ויע"ס צו קרע ונח"ך יולתו ולא יולתו צלא קריעה כוונ ט"א דהק"ר ונח"ב אלו טצוצים לצטל סר"סג טלכר צה דס ואין חסוכן כל הנלכר ונ"ו אין לחון צפני עלונו רק שחוכין צרי"ס צוקוס טלכר יפה הס עוקים כקרת דין צ"ת דוד ק"ו י"א ד"ך וי ע"א וכו' ונח"ב אוח ד ט"ו קק"ב :

ח כל טללו או חסכו ונלחו לקדירס כדי ח"י לא הלך ונח"ס אדוניו טצו טרי כנ"סג הב"ב אוח ח וק"ס טרצ"א ז"ל צה"ס פרו"ס קק"י צ"ד עס ט"ו עס :

ט אס נולד צקדירס טעצבלין צה צקר התיבה או טלכר צה דס לר"ך קו נגד דס צ"סי קק"ב וס"ו לדין דלית לן חכ"כ צ"לי קק"ב ודבר זה ולי לפנ"ס צצקר צה"ס ט"ו כיכר צחון רק אחר הצטול וצטהוכין הצקר נולד לפענו"ס כך ולר"ך ליחר צה"ס צ"לי עס וק"ס ולי צעוף ציכ"ס צין חג"ל עס טצ"ק לגוף ודבר זה ולי צ"לי עס :

י עס צה"ס ו"א דק"ס זה י"ט להצויר וכו' או לחתוך צאונו צקר וכו' סיינו אס ה"א דולת לצטלו אכל ללי דינו כט"ר צקר טלכר צו דס דק"י צכל גו"א ע"ך קק"א פרו"ס קק"י כתי קק"א :

יא סעי' ה צקר טלא נולד ונח"סו צחזון וכו' אס נח"א דס וכו' החזון אקור וגס הצקר אקיר לאובלו חי וכו' וכל זה ה"א צצקר טלא נולד אכל צקר טנולת אצ"ג דבחר הכי אצ"ק ויחר לאובלו חי צין ה"א צין החזון וכן ז"ל צצ"י וכן הב"א וק"ס כנ"סג הב"י אוח כו וק"ס וכן ה"א ונח"ב פשוט צכל ישראל ונה טצוצים טעצוקים צקר ונ"ס פאכטי"ונה ואחר טנולתין אוחו נח"ס אוחו ה"ך החזון כדי שיטיצט ולא יקרה ולקלת ימים וקייצין אוחו החזון ונח"סן אחר וסחזון חר"סן וטליצין אוחו לא צוד ואין אובלין אוחו זה טעות דלצי דין ויחר לאובל החזון חר"סן טצ"ר י"א כל דס צנולתה כנ"סג עס ונח"ב ח"י נק"ס ס"ו (ז"ל) יתכן ה"א דנשליצין החזון חר"סן לא נע"ס אקיר אלא וק"ס דנש"ד וז"ו כאלל ע"ד וע"ס כ"סן ה"א :

יב עס ו"א לא נח"א טצ"ר החזון ויחר וגס הצקר ויחר לאובלו חי וכן לצטלו לקדירס ע"י חפ"ס ונ"ס ע"ך קק"ב פרו"ס כנ"סג הב"ב אוח י"א פרו"ס קק"א כתי קק"ב וק"ס קק"ד :

יג סעי' ו חזון טנח"ו צו צקר פ"א וכו' ה"ס ו"א צו"סו אין צקי"ן צח"ס וכו' ונ"ו צדיצ"ד ויחר וכן עיקר טצדיצ"ד ויחר אפילו צו"סו ודלא כצ"ס :

ע"ך קק"ב פרו"ס קק"ב כתי קק"ב טפ"ד קק"ג :

יד ה"א דאנונו דצדיצ"ד ויחר סיינו דוק"א צצ"ג אכל צו"ד אקור ער"ס אוח י ע"ס חפ"ס אוח ז"ל :

כו סעי' יא אפי' בכ"ט י"ח שלא יוכלו וכו' ואם יולג ווהר' הא דזדיעבד ווהר' היינו התרגומה אבל הכלים כיון דאפשר בהגבלה כלבתחיי' הוי ולריך להגבילם ונשחוק בהם ויהיו בכלי חרס שאין לו תקנה בהגבלה כדעבד דווי ווותר להסתמם זו' ונאי כלל לג קק"ג ער"ה אוח' ו לדעת וכן ז"ל :

כז אם בהגם ואין חילוק בין כלי חרס לכלי נחשת וכו' וכן עיקר' ש"ך קק"לג פרי"ח קק"אד :

כח סעי' יב ואם יולג גוי עופות ולא רחם ישראל וכו' וותר הגה ושי"ל ק"י סע' ודך זה' הגם דלקנות צק"ו סע' קע"י' ק"ל לנתיבם בהגם דגוי וק"ללם כאלן ונ"ו כהבנו לקנות ק"י סע' אוח' ק"ו דונן ז"ל ק"ל דגוי וק"ללם אינו כאלן ה"כ דין זה גוי וק"ללם אינו כאלן ומש"ה לא כהב' וכן ז"ל זה עיי"ש :

כט ואם הזכירו ישראל שלא לולגו אלא בפניו וולגו שלא בפניו לא תלין צולגו בכלי שני וכלוד זה ונהגם לקנות ק"י סע' קע"י' כנ"הג הג"ב אוח' סא ז"ל קק"יד כ"ו"ג קק"לו וק"י ודברים של טעם הם וראויים לאמורם דהא כיון שעבד על לוי צ"הב מוכסא וילתא דפוטע הוא ועלדאה עבר אח"כ נוי עבר :

ל סעי' יג תרגומה שאלתו יהד בכ"ט וכו' לא כאלתו האחרות' והפרי"ח קק"כו כהג דאם הי"קב לריך קליפה' ז"ל קק"ע"ו' ובהפ"י י' להחיר כן משמע ונהג"ו קוף קס"ו דין החגיגי' ויהיו אם י' ספק טה"ס הי"קב י' להחיר לך בלין הפ"ו ונכ"ס ק"ס' ונש"ז ט"ס :

לא סעי' יד ויש שולגו בהם י' לזכר שלא לחזור להתייחס וכו' וכן שרפ"ו יפה לואר התרגומה וכן הס' שעליהם אפי"ה י' לזכר ונכ"ס דלפתח"י חייט"ן לבנתה האומרים דכ"ט ונש"ז ונש"ז כו"ט וכן ז"ל בקע"ו יא' פרי"ח קק"כו :

לב סעי' טו אם נולגה התרגומה בכ"ט צונחנה וכו' ויש מי שנותיר' הא דכהב וכן ז"ל ויש מי שנותיר פירשו זו האחרונים כו"ט פירושים הס"ך קק"לה והט"ו קק"ט והכ"הג הג"ב אוח' סג' ונ"ו העיקר הוא לענין דינא כמו שפסק וכן ז"ל לעיל קע"י' דענוי אוקר כדי קליפה' פרי"ח קק"כ"ג ז"ל קק"י' וכן עיקר :

סימן סט

א הגה צענין דם שבטלו או נולחו אם אחר שבטלו או נולחו איקורו הוי דלורייתא או דרבנן איכא פלוגתא ציני' רבותא כמו שהאריך בזה הפ"ה קק"א והגאון כ"ו"ט קק"א והגאון פרי"ח צפת"ו להו וליחס עיי"ש' והרי"ף והרמב"ם ז"ל הם וכן ספי"רים דם שבטלו אקור אן התורה כו"ט הגאון פליתי' ק"ס וכן הנהג"ב קק"א כהג דהרמב"ם הב"י ק"ל וכו' הער"ה ז"ל קק"א סבן עיקר דם שבטלו איקורו ודלורייתא עיי"ש וכתב עוד הער"ה יונס הרשב"א דאף לנ"ד דהוי דרבנן החנינו צפיקו ככל תורה עיי"ש ועל כן י' להחזיר ונה גס דונן ז"ל דלחנהו קבלנו הוראותיו ק"ל דם שבטלו דלורייתא ונ"ו ק"י סע' ו' שהעתיק לו הרמב"ם וכח' וז"ל או שבטל דם בחלב פטור ואין לוקן על אבילתו ושם ז"ל עכ"ל ונש"ז דונס דם לוקן וכו' ודקדק הוא ז"ל זכ"י ונ"ו הרמב"ם וכ"ה הס"ך ט"ס קק"ע"ו וכ"ה הגאון פליתי' ז"ל ט"ס דעדהעתיק וכן ז"ל זה הלשון של הר"ם ז"ל ונש"ז משמע דק"ל דהוי וי"ה ונ"ה י' להחזיר ויהיו אוננו חמוי' טי"ב"ה ה"ו ד"ס לפקפק [דהא וכן ז"ל זכ"י צ"י צ"ק ק"י סע' כתב וז"ל שהרי המגיד הו"ה על הרשב"א ז"ל וכו' וכח' ענין וכן ז"ל ונ"ה שאין כהן וק"ס חו"ה כיון דם שולחו אינו עובר עליו לא חבו לגזור עכ"ל הרי בהדיא כהב' דם שולחו אינו עובר עליו וכ"ה וכן ז"ל ונ"ה ק"ו על דברי הס"ך נכרי הו"ה צ"ה ישראל כהב' עליו וז"ל ואיכא לנ"דק וכו' ח"כ ושם דקבר וכו' דאין הכרי כאלן אלא בעדות אשה היינו דוקא צ"ה"ק דלורייתא אבל צ"ה"ק דרבנן כאלן צונח"ל והאי כו"י איקורא דרבנן דכיון דנתיב כרוחם הוי דם שבטלו ואינו עובר עליו עכ"ל ועיין צ"ה"ק נש"ז ח"ה בהנ"ל שבו צ"ה"ק ד' ואף ד"ס לו לדוחה לדוחה דהאי דקאמר דם שבטלו הוי דרבנן הוא לסי' קק"א והרשב"א ז"ל

ז"ל ונ"ו קתינת דבריו ונש"ז סק"ל דרבנן שכתב והאי כו"י איקורא דרבנן והא דק"ו ס' שכתב דם שבטלו בחלב וכו' דונש"ז סק"ל דלוקה ושום דם דהוי דלורייתא דרכו לונן ז"ל להעתיק לו הרמב"ם ז"ל ואף דלא ק"ל הכי' ועיין להרי' ונ"ה יהונתן הרמב"ם סב"ב אש"ר שכתב דהאי דם קרום היולא ע"י וליהם דלוינו אלא ודרבנן וכו' וק"י על מה שהעתיקו הטור והנחבר לו הרמב"ם אף דהם ודאי ק"ל ד"ס שבטלו הוי דרבנן וכנ"ה הטור צק"ו עו בשם הרשב"א ז"ל וכן הנהג"ב מבורר בה"ו כן הוא דרבנן אכי' אומר דל"ק"ו כיון דהאי דכ"ה ליכא עלקות לא חבו ליה ובעי' זה עלינו כו"ה וקויות ופשוט' הוא ועיין להרמב"ם צק"ו ו וכו"כ הרי יד יאודה צ"ה הקלר אוח' כד ובהארוך אוח' ח"כ אין כאן הכרח דונן ז"ל ק"ל דלורייתא כו"ה הרב"ם הכו' ועיין להגהות יד קאל על קע"י י' סבן דין דעת הנהג"ב סק"ל דם שולחו דרבנן עיי"ש :

ב סעי' א לריך להדיח הצער קודם וליחס הגם ואם הדיחו הטבח ח"ל להדיח צ"ה וכו' . ונה שוהג"ס הטבח"ס לרחוץ הללעות שליוות צהעברס צעלנ"א כדי לנאותן לא עקרי"ה בהם' א"ו"ה ר"ס כלל ד' חו"ה כלל טו דין ד' ש"ך קק"ג כנ"הג הג"ב אוח' סא סן פרי"ח קק"ג ז"ל קק"ג הל"ט קק"א כתי' קק"ג וק"י לא כפי קלי הדעת לרחוץ צונטו וי"ס ז"ל כו"ה עיי"ש :

ג ויהו אי ידעין שהדיחו הטבח אונתו וקתנ"א הדיחו יפה' ש"ך ט"ס כנ"הג ט"ס אוח' נ"י פרי"ח ט"ס ז"ל ט"ס הל"ט ט"ס' ופ"ה עירנו בגדלד יע"א אין ונש"ז הדיח הטבח כלל ועיקר גס צ"ה"ה ה"ה הטבח הוא ונקר הצער אבל אללנו הטבח אינו ידע לנקר אלא בהעלם הצ"ה ה"ה הונקרת ונש"ז אין ונדיחין הטבח"ס דקודם תיקור ונ"ה וועיל שהדחה כיון שאין יכולים לנלות קודם התיקור ונש"ז זה הדין אינו סייך אלליו :

ד דם צעין שנבל ע"ג צבר ונתיבט ונקרס אין די בהדחה ונתיבט לצד אלא לריך לשפ"ק טיבט ונפני דם שנתבט על פניו וי"ס להחזיר לשפ"ק היעב צעטת דחה להעציר ונ"ה שנקרס על פניו וי"ס לנקותו צ"ד כיון שלפענ"ס אינו נקרס ועל הצער ע"י דחה צעלנ"א לגנרי ונש"ז לחלוות דם צעין ק"י על פניו גס' לאחר הדחה וכן ילוד א"ס בחוך צ"הו לזכר צ"ה' יד אפרים' ונודיענ"הו צ"ה"ה סק"ן נש"ז אלל הקלצ"ס חתיכות צער ונפ"ט חתיכות הולא שוה"ט דם עליהם ואינו יולא בהדחה צעלנ"א אלא לריך להעציר דם שחול צעין צ"ה"ס ונולך ידו אנה ואנה על הצער לשפ"ק היעב וי"ס לזכר ונ"ה צ"ה :

ה ט"ס ואם אחר שהדיח מהך כל נחש לשני' וכו' לריך לחזור ולהדיחם וכו' י"ח דדוקא מהך צכ"ן לריך לחזור ולהדיח דא"ג דוחקא דכתיבא ונש"ז אלא קרע צ"ד לא לריך' ש"ך קק"ג ונ"ה קק"ו כתי' קק"ד חו"ה צ"ה"י קק"ג' ונ"ה כל הדונס לסב"ן שפולגו דם' ונ"ה ט"ס' וי"ח דגם קרע צ"ד לריך הדחה' פרי"ח קק"ד ז"ל קק"ג הל"ט קק"א' ועוד לזכר :

ו אם אכל חיהול קל"ה ונשחית"ה י' להסתפק אם לריך להדיח צמק"ס מהך להצרכ' ראשונה' חו"ה קק"ג פה"ה קק"ג ונ"ה הכו' . וכן לזכר :

ז ט"ס לריך לחזור ולהדיחם' וא"ל שרי"ס דכ"ר נהכ"ך הצער' ונש"ז קק"ג חו"ה קק"ד :

ח ט"ס צ"ה"ה ואם לא עשה כן הוי כלא הדרה וכו' . ולענין דינא אם מהך אחר' כדחה לשני' או חתיכה שלא הודחה כי אם וולד או שרי' דזיעבד צהפ"ו אלא זלא הפ"ו אין להחיר' שפ"ד קק"ג' . והגם דה"ו חו"ה קק"ד החיר זלא הפ"ו היינו ושום דה"ו ככ"ר שנוולח וולד או שהפס"ר וכן ז"ל לקנות צקע"י ד' אכל רנ"ה ז"ל ט"ס בהג"ה אש"ר אפי' דזיעבד ופקק"ו לקנות אוח' נ"ה ד"ס לחוש לכו' רנ"ה וי"ה צהפ"ו ווהר' ועל כן ה"כ צהפ"ו ווהר' :

ט ט"ס צ"ה"ה הדחה הצער לכתח"י וזכר לשנותו עד ה"י טעם וכו' . אלא אם לא שראו רק הדיחו היעב ק"י ליה וכו' . ונודיענ"הו פ"ה בגדלד יע"א אין נהג"ס לשנותו ח"ה טעם אלא ונדיחין חו"ה ונש"ז אוח' היעב עד שיאדעו וי' ההדחה ונ"ה בה"י כן הנהג"ב צונדינ"הו כקת"ס וכן שכתב גר"ש הסע"י לריך להדיח הצער קודם וליחס וכו' ולא כה"ב הא דה"י טעם ונש"ז כיון דהדיחו ושפ"ק זו' יפה יפה ק"י ולא צעין שרי"ס ח"ה טעם ועל כן נהג"ו צונדינ"הו כן כקת"ס וכן ז"ל וכן נש"ז ט"ס' יוס' אכן הס"ך לעיל צק"ו י' קק"ד

קק"ך כתב ונשם הרשב"א והר"ן וכו' יונה ז"ל דבעי עד שילאו הוי"ט בלא ונראית דם
 עיי"ש וכן כל האחרונים ז"ל לעיל העתיקו דבריהם ונשנוע דכן הלכתא וכן הרי חו"ד קק"א
 קן כתב וכ"כ הכ"מ כלל ל' אות ג וז"ל ידיחני היעב היעב צוים וישפסק היעב ויחזור וידית
 צוים שניים עד שיפאר הוי"ט לבן עכ"ל ונשנוע מדבריהם דקתם הדחה טהרה וכן והפוסקים
 ז"ל היא כן דבעינן עד שיתלצנו הוי"ט ונשנוע כך הנהגנו בצ"ח שלנו כן ודיחיס הצטר עד
 שיתלצנו הוי"ט כו"ש הרמב"ם ז"ל ר' יונה והרשב"א והר"ן ואחריהם נשנו האחרונים ז"ל
 ועשירו כסין שבהדה ג"פ יתלצנו הוי"ט וכן הנהגנו בצ"ח וצ"ח ח"ה יחדי קגולה הי"ו
 ויחיו העיקר הוא השפסוק היעב שאם לא ישפסק אפטר גם בהדה ג"פ לא יתלצנו הוי"ט
 ואם ישפסק שפסוק בכה יתכן שצ"ח פנאים יתלצן הוי"ט והכל לפי ראות עיניו ודי בזה :
 * אם הדיחו היעב א"ל לחזור ולטרוח ולטרוח אפי"ו לא נוכל עדין אצל אם הדיחו הדחה
 ונענית לא ק"י ליה ולכ"ך לחזור ולהדיחו * ק"ך קק"ה פרי"ה קק"ו הל"פ אות א

יא ואם נוכל בהדה ונענית י"א שאל לחזור ולנולח אפי"ו אם עדין צטלו * ק"ך קק"ה
 ויד צל"י קק"יז הל"ף ע"ס הו"ד קק"ה ויד הכ"מ כלל לב אות א * וי"א דהא דנותר
 דיעבד בהדה ונענית דוקא לאחר צטול אצל אם לא צטלו עדין ונולח אפטר כיון דאית
 ליה עוד תקנה ע"י הדו"ו שנית לא וקרי דיעבד אלא לכ"ך לחזור להדיחו ולנולחו שנית *
 וכו"י כלל עו קק"יג וכלל ה קק"יג עיי"ש שדחה דברי הס"ך והכ"ה צל"ע והעיקר הוא דבעינן
 לחזור להדיחו ולנולחו שנית ואפי"ו בהפ"ו ג"כ צעין ונליחה שנית וגם אחר צטול ג"כ אקור
 בלא הדו"ו שנית לדעת וכן ז"ל * ספ"ד קק"יד ועיין לקונן אות ל :

יב צטר שטרס אותו צבלי צוים וח"י חתיכה היא לנועלה וון הוי"ט א"ל לחזור ולהדיח כל
 החתיכה אלא דוקא ודיח אותו הלך שהיה לנועלה וון הוי"ט וק"י בה"י * פת"ח קק"ה :
יג ע"ס בהגה ואח"ך יוחין ונעט שיטפספו הוי"ט קודם שינולחו וכו' * אצל לא יוחין עד
 שיחננו הצטר לגמרי דאז לא ינוס הנולח ולא יול"א דם היעב אלא יוחין ונעט ונולחו *
 הו"ו כלל עו אות ז ט"ו קק"ד ט"ך קק"ז כו"ה הג"ב אות קה פרי"ה קק"ז צל"י קק"ו
 הל"פ ע"ס כרתי קק"ו חו"ד קק"ו הכ"מ כלל ל' אות ג :

יד ויחיו דיעבד אפי"ו אם נתייצב ואלד אחר הדחה י"ס להחיר אפי"ו בלא הפ"ו * ונש"ו קק"ד :
טו ע"ס בהגה ונהגו שלא להשתמש בדברים אחרים צבלי ששורין צו צטר וכו' * דהיי"ש
 שאל לא הדיחו יפה ודו"ו דוקא דבר לה צלוק או יב"ט צמון ויחיו דיעבד כרי אפי"ו
 נשתנו צו רוח א"ש הדיחו קודם ד"ו"ו אות א הו"ה ע"ס דין ו ט"ו קק"ה ט"ך קק"ז צ"ה
 אות א כו"ה הג"ה אות ז הל"פ ע"ס צל"י קק"ז ספ"ד קק"ז הכ"מ ע"ס אות ז חו"ד
 אות ז ז"ל י"ד אות וו צה ונליחה :

יז ודוקא צבלי ויחוד לשרות צו צטר תמיד אצל כלי כשר שטעו ושרו צו צטר פעם ופתים
 לא נאקר הכלי אלא ידיחני היעב צוים לוננים וצ"ח ונחון ונותר אח"ך להשתמש צו
 אפי"ו רוח * צ"ה ע"ס כו"ה ע"ס ונש"ו קק"ה ז"ל ע"ס :

יח ע"ס בהגה אם נשתה הצטר צטרייתו ונע"לע וכו' * דין זה ע"י לקונן קע"ו טו צט"ע :
 ע"ס וגם הכלים אקורים וכו' * אצל אם שהה צו וי הדחה לחוד לא נאקר הכלי ונאחר
 שהה ונעור צוים ויחיו אם אין ששים כנגד הדם אין להחיר אלא דוקא בהפ"ו *
 קק"ט ונש"ו פ"י :

יט ע"ס וא"ך צוקוס שנאקר הכלי ונותר לחזור ולשרות צו וכו' * נש"ו דאין שורין צו
 הצטר ש"י ונע"לע ואינו צולע * ט"ך קק"י ונש"ו ח"ה :

כ ונותר לשרות צטר צבלי של גויס לל"ך ונליחה אפי"ו שלא צטעת הדחק * ונש"ח צניוין
 ק"י ל כו"ה הג"ה אות א ז ונש"ו הכ"ו לח"ה ק"ך קק"ד טו"ג קק"ח :

נא צטר שנוכל ולא הודח אם טרה אותו צמים ונע"לע אם נאקר עיין ונשפ"ו לקונן ק"י ק"ה :
נב ע"ס בהגה צטר שנוכל קרה כ"ל נהגין עם שרייתו עיי"ל ק"י ק"ה וכו' * לעיל ק"י
 קה קע"ו י"א בהגה ד"ס נחצ"ר דוותר להכ"ה צבלי ש"י אפי"ו לכתח"י חתיכה ונליחה
 קרה

קרה וצפור כדי לנותר ונליחתו וע"ז לזכר לכתח"י שלא להניחו רק צוים שאין הי"ט ע"כ
 הו"ו ז"ל ע"ס * וכתב הס"ך ע"ס צק"ל צ"ח א"ש אפ"ר לזכר עיי"ש ונשנו ד"ס א"ל יכול
 להניחו צבלי ש"י אפי"ו אם הי"ט לזכר שבת וי"ט או לזכר לזכר חו"ה כו"ש הס"ך ע"ס
 צק"כ ע"ס הו"ה וכן בהכ"ה הג"ב אות קו צק"ו עיי"ש חכ"מ כלל ל' אות ה :

כג צטר שנקרס אקור לנולחו עד שירכך אותו כו"ו שה"ה ונחלה דהיי"ו כו"ש צק"ו
 להניחה צמון צכ"ש וא"ס נולח ואח"ך נקרס קודם ששה שיעור ונליחה אם נפטר
 אח"ך ע"ז לנולחו פעם אחרת ולהסתוהו שיעור ונליחה וא"ס לא נולחו פעם אחרת ושהה שיעור
 ונליחה אחר ההפטר ונחצ"ל ונותר דיעבד * רש"ל צ"ט פ"ו כל הצטר ק"י ל"ג ט"ך קק"א
 כו"ה הג"ב אות קה פרי"ה קק"י צ"ל קק"יז הל"פ ע"ס הכ"מ ע"ס חו"ד קק"י וכו"י כלל
 עו קק"ד * אצל אם הדיח ויד אחר שהפטר ולא שהה שיעור ונליחה אחר שהפטר נאקר דכיון
 שנקרס אז אינו פולט כלל והוי כו"ו צטר שלא שהה שיעור ונליחה ואקור * רש"ל ע"ס כו"ה
 ע"ס וכו"י ע"ס ונחצ"ר אות לו :

כד י"א ד"ס נשתה ונ"ן ונ"ה רש"י קודם החלת הקרישה אע"פ שלא שהה אחר ההפטר
 כשיעור ונליחה כיון שנשתה ש"ו צ"ן הכל בהפטר ראשון ושני הגם שנקרס צנתים
 ונלטרפין לסי"ו לפי שאין כה בקרישה לצטל קלת דם שנפלט קודם לכן * פרי"ה ע"ס צ"ל ע"ס
 הכ"מ ע"ס * וי"א דל"ך לא נש"י אפי"ו דיעבד דכ"ר נחצ"ל רח"ה ראשונה ולכ"ך לשהות
 אח"ך צ"ח ש"ו ואין השהות ונלטרפות * ספ"ד קק"א חו"ד קק"י * וי"ס להחני"ר יע"ן דפ"ט
 לטון רש"ל והס"ך וורה כצ"ח האחרונה :

כה אם היה ספק ואין ידוע אם נקרס או לא ועד אז העיד דלא נקרס כאלו * שו"ת
 ונש"ח צניוין ק"י קה כו"ה הג"ב אות ע צ"ל ע"ס ספ"ד ע"ס * אצל אם הדבר
 ספק ואין עד ונעיד שלא נקרס אזלין לחוננו * ויחיו אם כפי הזמן לא יכול ליקרס קנטיין
 להקל * כו"ה ע"ס צ"ל ע"ס ספ"ד ע"ס * ואם עד אז אומר דלא היה נקרס א"ך אם לפי הזמן
 היה אפשר שיקרס כאלו * ספ"ד ע"ס :

כו דין צטר שהורה ונקרס הצטר תקף עם הוי"ט ונעשה קרה ושהה עם הקרה כו"ה וי"ס
 בלא ונליחה נכתוב ונשפ"ו לקונן קע"ף י"ב צע"הו :

כז צטר שנוכל וסודה ואח"ך נוכל באנלע הצטר קרה אין תקנה לחזור ולנולחו כיון דצטר
 החילון הסצי"פ פלט כל דמו אין כה צולח להפלי"ו דם הצטר שצפנים כו"ו שצק בהגה
 לקונן ק"י ע"ס ד"ס ונלח החלולת ואלד פנים ולא ואלד חוץ הוי כאלו לא נוכל דאין הנליחה
 צלד שאין צו דם ונפלי"ו הדם שצלד אחר ואין תקנה אלא לל"ו * ער"ה אות ה פה"ח ונש"ו
 לוי"ת חן קק"ו * וי"ס ק"י הער"ה דצ"י ע"ס אות ד העלה להחיר צחלולת אם ונלח ואלד
 פנים ולא ואלד חוץ עיי"ש הגם דלא זכ"ו לחורו ד"ס צק"ו ע"ס לא כה הער"ה ודי אפשר
 ד"ט"ס וא"ך שיהיה הער"ה נות"ר * גם צצטר שנוכל ואלד אז הכס"ר ונ"ל לקונן צק"ף
 ד וכתבו לעיל אות ה ד"ס להחיר בהפ"ו והז"ל צק"ו ע"ס והכ"ה ע"ס צק"ו ע"ס ג"כ
 יכס"ו דיעבד ג"כ לחלולת עיי"ש על כן י"ס להחיר בהפ"ו :

כח סע"ב אם נוכל ולא הדיח תחלה ידיחני וינולחו שנית וכו' * ואם לא הדיח
 ונולח שנית ובצ"ו כ"ך אקור אפי"ו בהפ"ו * פרי"ה קק"י כרתי קק"י צ"ל

קק"טו ספ"ד קק"יז ונחצ"ר אות ז וכתב ע"ס הספ"ד דוקתם ונ"ן ז"ל וכתב ידיחני וינולחו
 שנית ונשנו דאין תקנה אלא הדו"ו שנית אצל צל"ה אקור אפי"ו דיעבד * ונש"ו שהחיר
 הרי צ"ד ז"ל דהי"כ דאיכא צקדיה ונ"ך ונצ"ל כשיעור ונש"ו שהיה הצטר אז ודאי הוא דהוי
 ק"י נגד הדם שגליו ונותר * כ"ר חז"ר וכתב דהיי"ו דוקא לטעם האוור"ס דהדהה הראשונה
 הוא נש"ו הדם שגליו ונחני ליה ששים אצל לדעת האוור"ס דהדהה ראשונה הוא כדי
 שיתרכך הצטר וא"ס לא כן אינו ונש"ו הדם לא נש"ו ששים וכו' עיי"ש וא"ן כצ"ו לקונן
 צ"ח ל"ד דונ"ן ז"ל לא כו"ך אלא על טעם דריכ"ך הצטר וא"כ לפ"ז אין דקבלנו עלינו הו"ה
 ונ"ן ז"ל אפי"ו אי איכא צקדיה ונ"ך ונצ"ל כנגד הצטר ג"כ אקור ועל כן י"ס להחני"ר * וי"ס
 הסכ"ו חכ"י הסי"ה הי"ו דהפ"ו וע"ש דעת הדחק י"ס להחיר בהו"ה הרי צ"ד ז"ל :

נ"ו קק"ג הל"ט טס ז"לי קק"כג חכ"א כלל ל אות ח יע"כ יש לזכר צענה שותקנים
ריאה ע"י וליחה לריך לפתוח קודם וליחה את הקניקות טעם . ט"ז טס ז"לי טס הל"ט
טס ז"לי . דוקא לכתח"י אבל דיעבד אם לא פתח הריאה ונולח כך וותר כו"ט וכן
צ"ע לקמן סי' עב ק"י ע"י ד ע"י . ז"לי טס ונכ"י כלל עו קק"כא הל"ט טס ז"לי וצ"י
לקמן סי' עב אות כה :

מז תרנגולה שלא נולחה אלא וולד או נצפנים ונצחון דהיינו שלא נולח אלא ללע או של
עוף אפי' דיעבד חכ"ר סה"י הסלל ופסיק ולא דוני לחתיכה עצה . פרי"ט קק"כא
ז"לי קק"כו וט"ז קק"יג חו"ד קק"יה טו"ג קק"יה :

מח יש קלה נשים שנוהגות לנפות עור תרנגולים קטנים והעור נשאר נפרד ון הצפר
ומוחין ע"ג העור אף דיעבד חכ"ר . ז"לי ק"י עו קק"א פרי"ט בקרא"ל ז"לי טס
וט"ז טס הל"ט טס חו"ד טס :

מט טוב וזכון לבקוע הצופות לשנים ואח"ך ונולח וטוס ריאה הנחצית צין הללעות ויש צני
אדם שאוכלין אותה והנולח זרקוס לפנים ועל הרוב אינו נגיע לריאה . ז"לי קק"כד .
וגם לנכסגיו שאין אוכלין הריאה של עוף אלא ווליאין אותה ון התרנגולה קודם וליחה
וזרקין וי"ו טוב וזכון לעשות כן וטוס הכליות של עוף הנוהגים בחוכו וחייסין דלא יגיע
להם הנולחה . וט"ז קק"טו צקופו . וצ"י לקמן סי' עב אות כו .

נ ונ"ו יש לזכר שיקרע העופות וולד או כילו או רוצו לא כמו שנוהגין וקלת נשים
לעשות רק נקב קטן להול"א הצני ונעים שאין יכולים לנולח יפה ונצפנים . חכונת אדם
טס . וכן ונכסגיו :

נא גם הראש לריך לחותכו לשנים ולנולחו ואם לא נצקע לשנים ונולחו וכל לך שפיר דוני
דה"י כמו חתיכה עצה דא"ל לבקועה לשנים וכן הראש רק לריך לנקיץ את העלם וטוס
הנחה וקרננוי כו"ט וכן לקמן צ"ע ט"ו ע"א . ט"ז קק"ג . ואם נולח הראש או חתיכה
עצה בתחלה וכל לך ואח"ך חתכה לשנים ה"ך שיעור וליחה לריך לחזור ולנולחו וולד השני
דדוקא כשהוא נולח וכל לך הדם נגרר אחר הנולח וט"א אך כשהוא נגולה לאור . וט"ז קק"ג .
ועי"ל אות קד :

נב עוף שנולחו עם הזפק ונשלוהו כך לריך ק"י נגד הנוחל . ונכ"י כלל עו קק"ט ז"לי
קק"כג וט"ז ק"ף אות א"י . וי"א דא"ל ק"י רק כנגד קליפת הנוחל . חכ"א כלל
לך אות כז . וי"א דאפי' כנגד קליפת הנוחל לא צעין אלא ונש"ך הזפק וד"ו . ז"לי ח"ג
חו"ד אות קלה וטס עיקרי הד"ע אות כה כנסת יחזקאל ק"י כו הביאו הל"ט צחי דינים
ל"ד אות לו קק"קל . ויש אומרים דאין להתיכו אלא צנוקוס הפסק או לכבוד אורחים
וכה"ג . לז"ט טס אות לו :

נג וה"ה צקרקצן שנולח עם הפרט שצחוכו לריך ששים נגד הפירטא . ונכ"י טס ז"לי
טס . וי"א דוותר כיון שפולע צפרט ה"י כנ"ל ווותר . חכ"א טס אות כא ווט"ז טס
הכ"ה ז"לי . וי"א דאין להתיכו אלא צנוקוס הפסק או לכבוד אורחים וכה"ג . לז"ט טס :

נד דין עופות שנולחו ולא נפתחו נכתוב ונשפטו לקמן סי' עב אות עו :

נה טס ואם לא נולח אלא נצפנים או נצחון וכן חתיכה שלא נולחה אלא וולד או וותר
הגם ויש חוקרים אפי' דיעבד והכי נהוג אם לא ללוך וכו' . ובהפ"ו או לכבוד
עצה וותר גם להיש חוקרים . חו"ח כלל עו דין ז' לבוש . ונענין דינא נקטינן כפי ההגם
ז"ל דאפי' דיעבד חכ"ר דוקא בהפ"ו או לכבוד עצה או ללוך אורחים וותר . ונכ"י כלל
עו קק"טו עכ"ה אות ח וכן עיקר :

נו והיינו דוקא בחתיכה שנולחה וולד או דוקא אבל אם נולחה ונכ"י לדדן אלא דלא
נחשטו הנולח בכל וקוס וותר דיעבד אפי' בלא הפ"ו . ז"ח סוף אות ג ט"ז קק"יד
ש"ך קק"י וכן נוהגים העולם שאין ודקדקין בכך ככה"ג הג"צ סוף אות קיב הל"ט
אות ד וט"ז קק"י"ד ונכ"י טס חו"ד קק"ך :

נז צפר שנולח וולד או והלך שנולח הניחו אותו לנעם כל שעת וליחה יש וי שאוור
טס

ט"ז הצפר חכ"ר אפי' בהפ"ו . ועשות הוא צ"דו דולחי הנולח וולך הדם ונותרו אל
הנוקוס אשר הוא טס צין אם לא הנולח לנעלה או אם לא הנולח לנעם ווותר בהפ"ו צין
ולנעם לנעלה צין ולנעלה לנעם . פת"ח קק"י וטס רצינו ונשולס ק"י ו י"א טס ז"לי
ודלא כז"לי קק"כא וטס פני ילחק :

נח טס בהגה דוקא אם כבר נחצבל כך אבל אם לא נחצבל עדין לא יצטלנו כך אלא אם
הוא ה"ך י"צ טעות שנולח יחזור וינולח לך הצ"ו וכו' ואם הוא אחר יצ"ט אזי ילכו
וכו' . פ"י דאם לא נחצבל עדין לא יצטלנו ואפי' בהפ"ו חכ"ר כיון דיש לו תקנה בל"י . ט"ז
קק"טו ונכ"י טס קק"י צ וקוס טגאל צחי דינים דף ח ע"א וט"ז קק"טו וקיים לכך וותר לבין
דנ"א בהגה ודלא כש"ך קק"כא :

נט טס בהגה אלא אם הוא ה"ך יצ"ט שנולח יחזור וינולח לך הצ"ו וכו' . ואפי' אם הודה אחר
שנולח וולד או ג"כ יש לו תקנה צוליחה שנית כיון שהוא צנוקוס הפ"ו . ט"ז קק"טו
עכ"י טס קק"יג ובכלל ו קק"יד . וי"ו לריך לחזור ולנולחו וצ"ו לדדים כשהוא אצל כשלא
הודה א"ל לנולח רק הלך הצ"ו שלא נולח . וט"ז טס חו"ד קק"ך :

ס טס בהגה ואם הוא אחר יצ"ט אזי ילכו וכו' . ואף דפסק הרב צ"ק סי' עו דחכ"ר
ללכות צפר שלא נולח עם צפר שנולח שאני הכא דא"א צעין אחר דאל"כ יהיה
הצפר חכ"ר לגו"י . ונכ"י טס קק"יד הל"ט טס וט"ז טס :

סא עוד יש תקנה אחרת לצפר שנולח וולד או והוא אחר יצ"ט חוץ וליחה . יש לו עוד
תקנה שיחזור וינולחו להלך שלא נולח ויניחנו כל זמן שיעור הנולחה דוקא על זה
הלך שנולח עכ"י ולא יהא וונה אפי' רגע על לך שנולח כבר דהם אינו נשפטו לנעלה
וותר והגם דכתבו לעיל אות נו דהנולח וולך הדם אפי' אם לא הנולח לנעם ונש"ך אחר
ולנעלה וי"ו אין כה צדס ונחנות רתיחת הנולחה לריך ולנעם לנעלה אלא דוקא לנש"ך
ולנעלה ולא להול"ך לנעלה וזה פשוט אלא שצ"ך לזכר הרבם ולידע דל"י שלא נחש"ך וטוס
שצ"ך לעוור על גבו לזכר שלא יתהפך כלל ונ"ו וטוס טהוא הפ"ו שפיר יכול לעשות
תקנה זו וליזכר שלא יתהפך כיון דבלא"ה דעת וכן ז"ל להקל בצנולח וולד או . הגאון שפ"ד
קק"כג עוד ז"ה ולא הכריע ברם הגאון י"א טס חת"ר ע"י ט :

סב בל"י אין חלוק צין הודח ללא הודח ובכל גוונא וותר ולא אורנין שיסתמו נקבי
הפליטה . ככה"ג הג"צ אות קטו וטס דנש"א הל"ט טס :

סג ונעשה שנולחו צפר צנולח בגרופין שליט או רצ"ע שאח"ר כיון שיש וקוס הגרופין יהיה
הכזה וקוס פנוי ובאותו וקוס כאלו ונחנות ונולחו וזה נעבד דיעבד אליבא דכ"י
לכן אם לא טהה צד"ן שיעור וליחה יש להדיחו ולחזור ולנולחו צנולח יפה דחוקר לנולח צעור
שהנולח ודס עליו ואם טהה שיעור וליחה ידחמו ונע"ו וינולחו דאם ידחו יפה יקחנו נקבי
הפליטה גם ינולחו על וקוס נקי ולא על אותו כלי שנולח צנולח . פת"ח קק"ט וטס
חזו"ד דינאל ק"י לו והגם דלעיל אות נ"ו כתבו טס אם הודה יכול לחזור ולנולח לא כתבו
אלא דוקא בהפ"ו ע"י ט :

סד סע"ה אחר שנולחה החתיכה וחתך ונונה א"ל לחזור ולנולח וכו' . והיינו דוקא
צטהה ש"ו א"ל לחזור ולנולח וקוס החתך אבל קודם שיי"ו לריך להדיחו
היטב ולחזור ולנולחו . ט"ז קק"י ש"ך קק"כד ככה"ג הג"צ אות ק"ז פרי"ט קק"כא ז"לי
קק"כא הל"ט טס כתי קק"י טפ"ד קק"כד חכ"א כלל ל אות ד :

סה סע"ו שיעור טהיה צנולח אינו פחות ונכ"י הילוך וי"ל וכו' . וקנך לדבר במ"ל
הנולח ג"ו וי"ל . אור"ה ככה"ג הג"ט אות י"א ונח"צ אות י' עכ"ה אות י"א .

ועוד יש קנך אחר לבלתי אכול הדום ק"ת וי"ל . עכ"ה טס צטס הכ"י כ"ט :

סו טס בהגה ונ"ו יש לקנוך דיעבד וכו' . כגון אם הודה אחר שטהה שיעור וי"ל ונחצבל .
ש"ך קק"כו . אבל אם לא נחצבל אף שהודה יחזור וינולחו שנית ונ"ו אי פלט כל
דוני שפיר דוני ואם לאו הרי לא נסתמו נקבי הפליטה כל זמן שיש דס בחוכו . טפ"ד קק"כו
ונכ"י כלל עו קק"י בלתי קק"ג חו"ד קק"כג . וי"ו אין לנולחו עם צפר אחר וטוס
(כו)

דשיעור וייל פולט כל דמו וזולע ופליטת צער אחר ואין יולא כיון שהולד . שפ"ד סס
 [אבל עיין להרי דגול ונרצב על קע"ו זה ונציאו הפת"ח שכתב על דברי הש"ך סנו
 וז"ל בא"ה כלל א וכן ד"ה לא חזר שנהצטל אלא קהם שצדיעבד יס להחיר צשיעור ויול
 אלא וכו' ולכן נלע"ד דגם הש"ך אינו ונהויר אלא צקסה רק שיעור ויול וכו' וצדיעבד אס
 קסה יותר ונחלי טעה נלע"ד להקל אחר שכבר הודה עכ"ל עיי"ש וכ"כ הרי תקוזה ונאזהנה
 ש"ס להקל צדכר כפי ההפסד וכפי הזון עיי"ש . ולכן הוויקל כפרו ד"ה לא הפסיד וזה
 גס דונן ז"ל שאנו קוונכין עליו בכל וקוס ונחיר לכתח"י צשיעור וייל אלא דנהגו צעירנו כרנ"א
 ונלד חונקא וא"כ הנו דלא לוס"ף עלה] :

סז קס או אפי' לכתח"י לכבוד אורחים וכו' . האי אורחים פגון בעלי תורה ובעלי שם
 קוצ ונע"ט או עני בן עושים או עשירים שראוי לכבדם שאינם עובדים רעה ולא הגדועים
 או הקטנים שבזרים וצדיקים צדיק גדול וזון שהם בכלל דקס ואינם בכלל כבוד אורחים .
 קו"לנו כלל עו ונע"ט תורה אשם פת"ח סק"י"ז ונע"ט סנו :

סח גס וי' שזיון הצירו לקעור אללו הוי בכלל אורחים דלא כחוכה אשם שקבר איפכא .
 וייהו לכתח"י לא יזון אללו הצרו אס יודע שהוא לריך להקל צענין הדיונו אבל אס כבד
 זיון אללו יס להקל כנו שאר אורחים וגדול כבוד הצרות . קו"לנו שם פת"ח סס :

סט קס לכבוד אורחים או ללורך שבת וכו' . גס כשהוא על הדרך ואין ונחיתין עליו או
 קהוא שעת הדחק . חכ"א כלל לאות ע' . וה"ה הולא ורולא לאכול צוהרה זהו טעה הדחק :

ע קס בהגם אבל בל"ה הונקס וכו' שיעור טעה זכו . וכן הוא ונחגיבו :
עא האי שיעור טעה ציטוית דהיינו טעם דקיס לא זונות . כרתו קק"ט :

עב סע"ו ז קודם שיחן הצער צבלי וכו' ינפן הולא טעליו וכו' הגם וי"א שריך להדיס
 הצער ג"פ וכו' . הנה צענין זה רצו הדעות ועל כן הכנון שבתחלה ינפן
 הולא טעליו או ישפנו צוים צלור ונח"ך יסיס וי"ס הכנה הוך הכלי ונח"ך יסיס צו הצער
 ודיחנו ג"פ וצין הדמה להדמה ישטוף הכלי וכשטוף הכלי צין הדמה להדמה יסיס הצער צבלי
 ונוקצ אחר עד שישטוף הכלי קודם צו ולא יניחנו צבלי הנוקצ הראשון שוולא צו או אס
 דולא להניחו צבלי ונוקצ הראשון שוולא צו ירחק אוהו היעצ ואז יכול להניח צו הצער צין
 הדמה להדמה וצזא ילאנו ידי כל הדעות וכן נהגנו . [וי"ה הוסג להדימו צ"פ כונן ז"ל לא הפסיד] :

עג עוד קס צהגס ונח"ך להדיס הצער צוני פירות וכו' . צכלן נחצטנו האחרונים זה אוקר
 זה ונח"ך ועל כן אין להדיס הצער צין צהדמה או צין צהדמה אחרונה צוני פירות
 וצדיעבד ונח"ך . והגם שצטו"ת הכנ"הג שצק"ף קו קצ"ל קו קי אוקר אפי' צדיעבד הונחיריס
 סס רציס וי"ס להקל :

עד אס אין ענו או וכל אלה לא וי"ס ולא וי" פירות לקדירה אין לו תקנה ונע"ט
 דצעי"א וליהס והדמה תחלה וסוף אבל לללי יס לו תקנה צלא הדמה כלל ואין לחוס
 לדס שצטין דונקק שריק ואינו אוקר אלא כדי קליפה הילכך קי"ף החילוק והשאר ונח"ך ואס
 הוא קוונך לשמיטת שדס טעל החתיכה עדין לא נקרט ולא נתיצב קני כשיקנה החתיכה
 יפה יפה צאופן שלא יסאר דס על פנים ושרי צלא קליפה . הדצ"ו מדעות ח"א קו לב
 ונח"כר אוח יג ונע"ט סנו :

עה סע"י ח אס לא ניפן הוולא וכו' אין לאסור כי הוי"ס שצבלי ונצטלין כח הוולא
 וכו' . אבל אי ליכא לא וי"ס ולא ווהל אלא ונח"ך דס כל איסור
 גרידא דלא הוולא חוזר ונצבל צצער ואסור עכ"פ כד"ק . ש"ך סק"ל"א פרי"ה סק"ל"ג צ"לי סק"ל"ג :

עו צער הוונקס עדין צוולחחו ונפל לחוך הוי"ס שטרו צו הצער קודם וליהס צהוך שיעור
 וליהס ודאי ונח"ך ולא ונצעי"א אי ליכא חס"ק וכגון שוולא צגיגית ע"ג עליס אלא
 אפי' נפל על שולי הגיגית שהוי"ס צהובו ג"כ ונח"ך ונח"ך ונע"ט שהוי"ס ונצטלין כח הוולא אך
 אפי' נפל לאחר שיי"ו כח"ה להחיר ווי' קלצו נוקפו עכ"פ יתי"ל עיי' וליהס שני"ח אף שכבר
 פלט דמו אע"פ כן אידי דפלט ליר יפלוט ג"כ ויה קבלע אכן יוהר שוולחחו צפני טלמו ולא
 עס קאר צער . כו"צ ונח"ך ח"ה קו ונ"א י"א"פ קעי"ף ס צטנו :

עז אשה שצטלה צער ושכחה אס ונלחה אוהו תחלה יס לאסור . ש"ך צנק"ה"ך דלא כנ"ו
 סק"ל"ג ונכ"י כלל א סק"ט"ו קו"לנו שס צ"לי סק"ט"ו ונח"כר אוח יד ער"ה אוח כו' .
 וניחו צהפ"ו יס להכציר דכדאי"ס סס הנו"ו והפרי"ח סק"ט"ו ונח"כר צפליתי סק"ל"ג לסינוך
 עליהם צהפ"ו . ונח"כר שס . אבל אס שכחה שוולחה לז שני אס לאו כח"ה להחיר לכ"ע
 דנח"כר שוולח לז או הרגל דצב קהיא ווולח"ז לז סצו . פת"ח סק"ט"ו ונע"ט ונח"כר שבת כ"ץ כ"י :

עח וי' שצטלה לו צער ון הודיכה צע"ש אחר חלות וכח"ז צו שונכד אוהו צצער זה לאכול
 צצטת וזוא הטוין אוהו לאכול צצטת צלי וליהס וסדמה תחלה ונח"ך נפל לו ספק
 או"י לא נוולח ולא הודח עדין צער זה אסור . שצו"י ח"ה ס"ב קו סט ונח"כר אוח כו"צ
 ונע"ט סנו והסכים ענו ודלא כהרי פנים ונח"כר ח"א קו יא סר"ה ללדד להחיר :

עט אשה שוולחה צער כתקנו ונח"ך ונלחה שיהי צלד הצער שוולחה וסודח וסודח צבלי
 ונלחה חתיכה של חלב ולא נודע אס החלב נוולח עס הצער או לאו צער זה אסור
 ונע"ט דצער וחלב הוי ויין צש"א"ו ואסור . שו"ת ל"ל קו ויג שו"ת עה"ג קו יד פרי"ח
 סק"ט"ו צ"לי סק"ט"ו ונח"כר אוח נ"ו . וי"א דאס קולף הצער ונח"ך . כרתי סק"ל"ג ער"ה
 אוח כח חכ"א כלל לב אוח יג :

פ כשקוין צער ון הטבח ואין ידוע אס ונלח הוא אס לאו אסור לטוענו צצטו . צ"ח
 קו לו קע"ו ד ונע"ט רש"ל ש"ך קו וצ סק"ד כנ"הג סג"הט אוח ד הצ"ש קו וצ
 סק"ד דלא כפרי"ח שס צק"ו וצ סק"ד סהחיר דליח"א עיי"ש צצצ"ש וכן ונע"ט צפליתי קו
 וצ סק"ך ונכ"י כלל פח סק"ג :

פא ואס הספק סנו הוא צחלב וסוונן ולא ידע אס ונלחו עס סוונן או לאו הוי ויין
 צווינו וי"ס להבטיר צהפ"ו . שפ"ד סק"ט"ו ונח"כר אוח נ"ו :

פב [קס צהגס וי"ס ונח"כר אפי' לא הוי וי"ס כלל צבלי וכו' דאין לחוס צצעה וועטת כח וכו'
 וי"ס לקוונך עלייהו . וונן ז"ל צצ"י הצי"א קצח"ז צצתס ונע"ט דס"ל כותיס וכן עיקר] .
 קס צהגס ואין חלוק צין אס הדיחו צבלי צער וכו' או חולצת וכו' . פ"ו כיון דהכלי אינו
 ונלכ"ך אפי' אס אין קס וי"ס צבלי וגס אפי' אס הכלי צן יונו ונח"ך . ש"ך סק"ל"ג צ"לי סק"ל"ה :

פג קס צהגס ואס הוי ונע"ט וי"ס וכו' אפי' אס הפלי וכו' ונלכ"ך וכו' ונח"ך . ואס
 הכלי ונלכ"ך ונח"ך פרוי ונח"ך חלב אפי' הוא לח וגס אין צו ונע"ט וי"ס אינו אוקר
 חל"כ כשתייר צו לכלוך חלב ונע"ט . ט"ו סק"י"ח ונע"ט רש"ל פו כל הצער קו פג כנ"הג
 הג"צ"ו אוח קונג צ"לי שס הל"פ סק"ט"ו שפ"ד סק"י"ח ח"ה"ד סק"ל :

פד סע"י ט צער שוולח ונצטל צלי הדמה אחרונה וכו' . ולללי שאס נללה צלא הדמה
 אחרונה ונח"ך וצצבד שידחנו אחר לליס כו"ש לקונן קו עו אוח ד צדצרינו :

פה קס לריך שיהא צו קו כדי הוולח צצו . הסע"ס הוא ונע"ט דלא ידעינן כו"ש דו"א צלע
 ונע"ט אפי' לדידן דס"ל דלא אונרינן חכ"כ אלא דוקא צצצ"ח ג"כ צעינן קו . ש"ך
 סק"ל"ג פרי"ח סק"ל"ה כרתי סק"כ"ג חכ"א כלל לב אוח ד שפ"ד סק"ל"ג חו"ד סק"ל"ג שו"ג סק"ל"ה :
פו ולאו דוקא כדי הוולח צצו אלא ה"ה דלריך כו"י כנגד דס פליטת שצ"פ הצער דצעינן
 נגד לחלוותי"ס דס ונלח טעליו ונצח"ך . תו"ח כלל א דין א ש"ך קס פרי"ח שס צ"לי
 סק"ל"ו הל"פ דין ט כרתי שס שפ"ד שס חכ"א שס חו"ד שס :

פז קס צהגס וכל הקדירה ונלטרף לקו וכו' . וכן דעת ונ"ל דו"ש ונ"ך לריך שיהא צו
 קו לאו צחתיכה לצדה קאוונ אלא צכל הקדירה . ש"ך סק"ל"ה כנ"הג סג"הט אוח קנד
 ודלא כרש"ל דכתב קו נגד כל החתיכה :

פח והא דוולטרף היינו כל וס שצקדירה אבל הקדירה עלויה אינה ונלטרפת דאין גוף
 הסע"ס של הקדירה ונלטרף כו"ש ונ"ך ז"ל לקונן ריש קו לט . ט"ו סק"ך פרי"ח
 סק"ל"ו צ"לי סק"ל"ה כרתי סק"כ"ד חס"ו סק"ך :

פח הא דאונרינן שנהצטל צלא הדמה אחרונה דצ"י קו היינו דוקא צצער אבל צבלי ונע"ט
 דאונרינן לקונן צק"ו עס דאין ונח"כרין דס צצ"ו אס נוולחו סצ"ו ונח"כרין צלא הדמה
 אחרונה ונח"ך וא"ל טע"ס . כנ"הג סג"הט אוח כצ שו"ג ונח"ך . וי"א קו עס אחר
 סק"ל

נקרא בני וועיס . וקונן של ציוו דינו כצטר . קו"ג סס :

צ סס צהגה ואס יס צקדינה כ"כ כונו החתיכה וכו' הכל כרי . ואין חלוק בין החתיכה
ענה לחתיכה דקס . תו"ח כלל א דין צ צ"א אות ח ש"ך קק"ל צ"ל קק"ל :

צא עובדא הוה צאי סתהך צסקין חולצת ונלח קסה ואח"ך ונלח צוולח זה צטר ולא הוה
קי נגד הלחצ של ססקין יס להתיך צהפ"ו וע"ש דוקא . וק"ל קק"כא :

צב אס נסתפקה האשה אס הדיחה אס הצטר הדחה אחרונה או צטלתו צוולחו הכי ע"ז
קק"כד הציא עולא צקובץ קטן שהוה וותר וכתבו כ"הג הג"צ אס קלא . ולפ"ו
לעיל אית עו צאקה שאחר צבטלה סכחה אס ונלחחו תחלה שהוה אקור ודחינו דברי ה"ע ע"ש
גס צכאן אקור דדין או להס . ונייהו כתבו לעיל דהפ"ו יס לקווד על ה"ע ולהתיך ס"כ לא סכא :

צג סס צהגה ואי ליכא קי וכו' אפי' לא הוה רב צכ"ש הכל אקור . פ"ו כ"ש שהי"ס .
תו"ח כלל א דין ג ש"ך קק"ל פ"ה סק"ל כרתי קק"ו ספ"ד קק"ל הל"פ סס
כ"ה סס אות ה :

צד סס רב צכ"ש הכל אקור . וק"ל ז"ל פו כ"ה קי פג ק"ל דצכ"ש אינו וצטל דהוולח
לאחר ספק כמו לא חסיב עוד כרותה והצטר וותר . וי"א דהעיקר כפי רש"ל וותר .
ת"ו קק"כג פ"ה סק"ל . וי"א דהעיקר כפי ר"מ וקור . ש"ת וק"ל וולובין קי כע
לצות אות ט ל"ח אות ר"ב ונ"י כלל א קק"ה . וי"א דגס ד"ס לחוש להחזיר וי"א צהפ"ו
או ע"ש או ארוחיס יס לקווד אדברי הו"ת"ס . ש"ך קק"ל הל"פ סס תו"ד קק"ל חכ"א
סס . ועל כן הווקיל צהפ"ו לא הפקיד :

צה אף לדעת שניה שהיא קי ר"מ אפ"ר להסתפק ולווד דדוקא הצטר אקור אצל
סקדסה לא נאכרת . וק"ל קק"כז . ולפ"ו לעיל ד"ס להקל צהפ"ו . ודאי
דהקדסה וותרת וקוס ק"ס :

צו סס וואחר ש"ס סס ונלח וליך אפי' צכ"ש וצטל וכו' . וה"ה אס יס סס חוונן וסאר
דבר חריף כה"ג וצטל אף צכ"ש . ש"ך קק"ל וק"ס קי אפי' דבר צ"ה פ"ה סק"ל צ"ל
קק"ו פליתי קק"כ סה"ד קק"ל ספ"ד קק"ל :

צז ואף לכו ק"ל דוותר צוולח וי"א צוונן וסאר דבר חריף וורה דאקור אף צהפ"ו דעד
כאן לא התיך אלא צוולח ספק כמו ועשה פעולתו ולא חסיב טוב כרותה אצל חוונן וליך אקור :

צח עובדא הוה צצטר סנפל לכ"ש רוחה וזהו צו זלח"ה ע"ס חוונן ונלח וסי"ס הצטר
והולח"ה אקוריס לכ"ש אף לכו ס"ך דווכטי צהפ"ו הפ"ה וורה דאקור וגס רש"ל
ז"ל וורה צזה וקוס דהוי דבר חריף כו"ש צוונן . ונייהו צהנלח יס להתיך
הצטר . ספ"ד סוף קק"ל :

צט סס צהגה וצטר יצט יס להתיך אפי' צכ"ר וכו' . פ"ו סלא הודה אחר וליחתו אצל
אס הודה וסוכטר כדינו קודם סנתיצט ואח"ך ונלח אותה וליחה שניה ליצטו הכי הוה
כשאר צטר וא"ל זהירות אפי' לכת"י . וכן ז"ל צ"ה ש"ך קק"ל צ"ל קק"ו
ועוד אחרונים והוה פשוט :

ק סס צהגה אצל לכת"י יס לזכר אפי' צצטר יצט וכו' . טוב להדיח הדחה אחרונה
של צטר יצט צו"ס פוסרים שותר טוב להסיך סס והוולח סנתיצט עליו וסלונ"ס .
תו"ח כלל א דין ד צ"ל קק"ו :

קא סס צהגה ונלח צוולחו צו וכו' אקור לנלוח צו פ"ס סגית וכו' . וצדיעצד וותר
ודוקא אס נצטל סקוב דיעצד אצל אס לא צטלו עדין ידיחור וינלחו . ש"ך קק"ו
כרתי קק"ו ספ"ד קק"ו הל"פ אות ט . ונייהו ע"ס צטר אחר אקור לנלחו שניה . ספ"ד סס :

קב דין זה סהנלח צוולחו צו הוה אקור יס צו פליגהא שהוונ"ן והל"ה והר"ן ז"ל
ויתירין ונלח דא"ע"ג דאנן ק"ל כפי סק"ו דהוולח אקור וי"א יס נפקיח אס הוה
ספק אס נולח הצטר צוולח כער או צוולח סכ"ר נולח צו פע"ס אחרת וותר וקוס ק"ס
ספק אס הלכה כסק"ו או כסרונ"ן ואח"ל כס"ו קי אס נולח צוולח כער והוה
וותרת . ש"ך קק"ו ז"ל צ"ו סוף צזה סס :

קג ולפ"ו דגיס ונלוחיס צחצוחיס סנתיצט סיס וקי אס נולחו צוולח כער או
צוולח סוולחיס עורות נצ"ל וותר צכ"ס זה . אונס צסלונ"קי וצירוס"תו אקרו
הדגיס סנו וקוס דנצטר להס צדל"י סוולחיס צוולח עורות . ואין להקשות דו"ש ונולח
סנתיצט גו"ס ונתיצט צו יין או דס ללבו דכתב וור"ס ז"ל לקונן סס"י קלד דוותר דהסס אין
נתיצט אלא וועט דס ונתיצט . ש"ך סס ז"ל סס :

קד סס צהגה וכו"ש אקור לאכיל הוולח אחר צוולחו צו . ואפי' אס נתיצט הוולח אחר
צוולחו צו אפי' אקור לאכלו . ש"ך סק"ו וס"ה פ"ה סוף קק"ל צ"ל קק"ו כרתי
סק"כ ספ"ד סק"ו ונ"י כלל טו סק"ו :

קה ויס סהדיחו צהס צטר קודם וליחה ונלחו ולא הוה צהס ססיס נגד סס
סצתוכו וספ"ו על סוולח יניחנו להתיצט וותר לנלוח צו צטר אחר להול"י דו"ו אצל
ליחן לתוך הוולח אקור ואס הוה ונלח סכ"ס לא יסהס צתוך ציתו סלא יעשו ליחן וו"ו
צתוך הוולח אפי' דצדיעצד אינו אקור סנתיצט וועט דס סצתוכו וו"ו לכת"י טוב לזכר .
סצ"ו ס"ד ח"ג קי קי יד אפ"ס קצ"ו ט וסס ס"ל :

קו סעי' י גוי וסונט צצית ישראל וכו' אס יודע גוי ונכ"ג ישראל וכו' או קוס קטן
צן דעת . ודוקא צגוי צעין סודע ונכ"ג ישראל אצל סקטן א"ע"פ סאי"ו
יודע רק כלי לסיח יודע ונרת . וני"ה גוי . פריסה ת"ו סק"כ ופ"ו ספ"ו דצ"ו סו"ס
ש"ך צכ"ס סק"ו וס"ו סק"כ סו"ד קק"ל ז"ל ס"ד אות ס :

קז יס להזכיר סלא לנלוח הצטר רק ע"י ישראלית ולא ע"י ספחות ככ"ס . צ"ל קק"ו
ווסס צעל סק"ו לה"פ סק"ו ווסס ס"ל :

קח סס צהגה וצחד ונייהו קי או צווק"ל וכו' . סנה סרי סהגה ונכ"ר צגוי וק"ל
אצל וכן ז"ל לא זכר ווסס וסונט דק"ל דאין גוי וק"ל לאון . צ"ה סוף אות י
ש"ך סק"ו כ"ה סג"י אות קעג פ"ה סק"ו צ"ל קק"ו כרתי סק"כ . וכ"ן סוונן
ווחזיר אנו אין לנו אלא דצ"י וכן ז"ל גוי וק"ל אינו נאון והנצ"ל אקור אי ליכא
ישראל יולא ונכ"ס . וכן דעת סכ"ה סס סכתב ונכ"ג העולם כפק רבינו סנצ"ר דצ"ל
ונכ"ס סני וצ"ל אפי' וק"ל לא סוכי עליס עכ"ל וכן דעת ספ"ר סס צ"ל סס
לה"פ סק"כ ש"ג סק"ו :

קט סס או ס"ס אלא וכו' יולא ונכ"ס דנרת סו"ל יודע ונכ"ג ישראל וכו' . דוקא
צעצדו וספ"ו ס"ך ונרת אצל לא צגוי דעל"ו . ש"ך סס ווסס קי אפי' דצ"י
כ"ה סג"י אות קס"ג ספ"ד סק"ו וכתב סס דכן וסונט לסון וכן גוי וסונט דסי"ו
ונרת סלו ונתי ונרת סו"ד סק"ו ז"ל סס :

קי גס לא וקרי ונרת אלא היכא סלא יכול לנלוח לזה עלילות דצ"ס ונפחד סה"ס
לכ"ך לפ"ו . כ"ה סס אות קנט ווסס א"ה :

קיא סס צהגה אפי' קטן יולא ונכ"ס . צעין סקטן כו"ס יניו ע"ל קי קטו
דצ"ו אות יט :

קיב קטן סאוור סהדיה הצטר וסס צקדינה אין להתיך כו"ש ר"מ ז"ל צהגה לקונן
קי קבו סק"ו ג דסיכא דלתחוק אקורא אף צו"ס סצ"ו וצד"סן אינו לאון .
ספ"ד סוף סק"ו :

קיג סעי' יא צטר סנתיצט וכו' . ואף אס לא נתיצט לנתיך רק ססוועו צקדסה
סונקלתה סס והי"ס אקורה . תו"ח כלל צ דין צ ווסס סג"ד ש"ך
סק"ו כ"ה סג"י אות קפ"א צ"ל סק"ו ס"ל אות יא ספ"ד סק"ו ס"ל סק"ו חכ"א
כלל לצ אות ז ז"ל ס"ד ס"ו ס"ו :

קיד הוה דכתבו צוונן דאס סוועו צקדינה ס"ס אקורה סיינו דרותין סצקדסה
היד סולדת צהן ודלא כו"י ספ"ו דהיד סולדת קאי להתיכה וצעין סת"ס סתיכה
י"ס"ג דו"א אף אס סתיכה אין ס"ס וי"ו כיון סהקדינה י"ס"ג ונל"ע ונצ"ל .
ספ"ד סס ודלא כסג"ו ונ"י כלל צ סק"ה ע"ש :

ועסקי להחיר דהא דלא הזכירוהו הפוקקים הוא ופוס דלמוד וכ"ש כו"ש הס"ל ס"ס ע"ש ועוד דנולכו להגאון ונח"כר סה"כ דברי הס"ל אות לא ולא ע"ש וגם פת"ת קק"כו ע"ש ועל כן נראה דאקור . ועיין לקמן אות קנו :

קמד כזד וותר להסעות ולא גזרינן דילונא יצטלנו להכבד ודאי יללנו דאקור בצבול ואצ"ג להכבד וותר. לצטלו אחר ללי ותי"תנן קווא יצטלנו אחר לליה מ"ו כיון דוותר דזיעבד אס צטל צקר ששה אחר לליה כו"ו. שפסק ורן כל ודי דזיעבד וותר לא חייטין כו"א ישכח . פת"ת קק"כו וס"ס קי חוודי דכ"אל קי לז .

קמה אין להקל בכבד ששה ג"י צל"ו לצין הצקר אלא דין הכבד כדן הצקר וג"כ לכתחילה אקור לצטלו אחר הלליה ודזיעבד וותר . ונ"י כלל ד קק"ג וכן כתבו לקמן ק"י עג אות יע וס"ס כו"ה אחרונים ע"ש :

קמו צקר ששה ג"י צל"ו אין לחוכו דק דק ולערב וולח או כוונן שלא כוולח ולוולחות וווננו ועיי הנהגה שלא כוולח כוועטה הככשות וועטה אותם זון רב ולא יכלן ללויות על יד על יד דחייטין דילונא ושתלי וועטל להו . ועוד דאקר לקמן בהגה ק"י עז לעשות לכתחיו ווליתא ע"ש . קו"ת ס"ל יו"ד ק"י על וכן הסכים הרי ונח"כ"ב ס"ס ונח"כ"א ס"ס ונח"כ"ב אות לא ודלא כהרי וכתם לדוד יו"ד ק"י יג הצי"ו ונח"כ"ב אות כז שתי"ר . ונח"כ"ב ס"ס י"א שזם הנהגה ק"י . ווי"הו אס עשה כן דזיעבד וותר לאוכלן הק"ו וניד ללויות על גבי גחלים כו"ש הופ"ל ס"ס . גם ויה שתי"ר הו"כ"ל ס"ס לגלגלם צני"ר קרוי ולעוונם כך תחת הגחלים כזר כתבו לעיל ק"י קה אות ד אקור אפי' דזיעבד ע"ש . ונח"כ"ב אות כז :

קמו צקר ששה ג"י צל"ו אס תחוכו דק דק ונלחוסו יותר מן הכאוי וסכאורו והיו תונים צקרי"ה אדווי"ס כצקר דעלונא הכקרה ואח"ך חזרו ונלחוסו והדיחוסו ואחר ווליתא והדחה אחרונה אצל קווקא ואתי חוורא ונעשו תונים לצבים אפי"ה אקור . קו"ת ס"ל יו"ד ק"י לו ונח"כ"ב אות לא :

קמח סעי' יג ואס סרו אותו צווי"ס הוך ג"י יכול להסעותו עוד ג"י אחרים וכו' . ואפי' לכתחיו יכול לעשות כן לפרותו צווי"ס הוך ג"י ולסעותו עוד ג"י אחרים פחות ונעט . ק"ך קק"כג צ"לי קק"קב כנ"הג הג"י אות כד וקיים ונעוקוונות הללו אע"פ שהצקר וולוי צקוע כוהגים כן לכתחילה ואין פולה פה ונולפ"ף עכ"ל ונ"י כלל ד קק"ד וכן ונעט ונדברי ורן ז"ל :

קמט ס"ס ג"י אחרים פחות חלי טעה וכו' . לאו דוקא ח"ש אלא פחות ונעט . ק"ך קק"כד צ"לי קק"קד . וכהגו להדיחה אפי' לכתחיו ע"י הדחה צעלונא . כנ"הג הג"י סוף אות רז קו"לנו כלל ד דין ג עכ"ה אות לג קו"ג קק"כה וכתב אפי' רגע או ע"ש :

קנ גם כהגו להדיח אפי' ללע או קליונה . כנ"הג ס"ס קו"ג קק"כג :

קנא לאו דוקא צ"ש ג"י אלא אפי' ג"י או דו פעונים וותר יכול להסעותו ע"י קריה כל ג"י פחות ונעט . קו"ת דצ"ש ק"י ס כנ"הג הג"י אות רה וקיים וכן פעונים רבות אס הוא צאפטרות להסעות הצקר ולא הקריה ע"ש ונח"כ"ב אות על וכתב הו"ל"ל סכן הסכים הסו"ג קק"כד וכתב שהוא פקוע ע"ש . וי"א דוקא דזיעבד אצל לכתחיו אין לעשות כן . קו"ת אות ד וס"ס הגהות גו"א . ווי"הו צווקס כהגו להחיר אין לערער עליהם ד"ס להס רב ונח"כ"ב ז"ל דעווי"ה הוותרין צפטיעות . ז"ל"א ח"ג אות קלה וס"ס עיקרי הד"ע ק"י ז אות ח :

קנב אוחים קליעים שהודחו הוך ג"י צעודם קליונים עם העור רק שנסחטו יס ויי שהורה להפטיט העור של האוח ושאר הצקר יללם כדן צקר ששה ג"י צל"ו דהדחת העור לא שייכא לצקר . ונ"י כלל ד קק"ה וס"ס ונח"כ"ב ונ"י ס"ס ונ"י ס"ס ונ"י וכן הסכים הוא ז"ל ס"ס וצק"לנו ס"ס ע"ש וכן הסכים הגאון ר"ב צח"א ונח"כ"ב ק"י כז פת"ת קק"כו . ויהו איצרים הפניונים כגון כזד וצ"ו לריכ"ס ללי . כו"ב ס"ס פת"ת ס"ס ונעטו :

קנג צקר ששרו אותו צווי"ס הוך ג"י וכשלקחוסו ונח"כ"ב אס היה לה כו"ו צו וגו טעות עד קסיו תונים כוועפי"ס יס להקל ולוור דלא וניינן ג"י ונעטו סלקחו ון תונים אלא ונעט

וועט שכלה כל לחלוותה תונים . פת"ת קק"כא . אס היה הצקר וולא קרה וקרה אותו הוך ג"י יס לאקור אפי' דזיעבד דזונן שהוא נקרט כאלן קסה הוא ואין פועלת הקריה צו כלום . שפ"ד סוף קק"כג ונח"כ"ב אות לו :

קנה וכן אס כראו צווי פירות אפשר להחזיר . שפ"ד ס"ס .

קנו צקר שיהו וולא קרה על פניו ונפטר הקרה וועליו ועצר זון ג"י צלא קריה אך וסם שפסקר היה הוך ג"י הצקר הזה וותר לצטל ע"י ווליתא ונעט דאחר ההפטר וסקרה הוא ונלחלה צווי"ס של ההפטר והו"ל כהדיח דרך העצרה דוותר דזיעבד ונח"כ"ב אפי"ה ונעט טופח על פניו . י"א שזם הסע"י ו ונ"י יס להזיזר לעצח קיטרה אותו קיעור חלי טעה צווי"ס קודם שייצרכנו כזי קיטרך הינצ לפי דלפעווי"ס הקונה יס לו טעה דחוקה לצטל וסורה אותו דרך ער"י וכיון שזם הצקר עצרו עליו ג"י הגם שנקטוק על ויי ההפטר ונ"י טוב לכתחיו לרכבו עתה צקרי"ה הינצ . י"א שזם :

קנו צקר ששה צל"ו וכל יוס ג"י שלו צצצת אס וותר לפרותו צווי"ס צצצת יס אוקרי"ס . הרי ונ"י צל"ו ק"י סכו קק"ז . ד"ס ונח"כ"ב . הרי א"ר צק"י ס"ס קק"ע ע"ש . ועל כן ככון לכריהו ע"י ככרי . והגם דהו"א ס"ס אקר אף ע"י ככרי ונ"י רוב האחרונים התי"ר . קו"ת סצווי"ה ח"ג ס"י כז קו"ת כו"ב תיכ"ל א"ה ק"י כז והגאון פרו"ו צח"ק אש"א ק"י סכ"א קק"ז . הרי סלום ק"י סכ"א קק"ה ח"י אדס כלל כז ק"י יוד ונאור ונדכי ק"י סכ"א קק"ס :

קנה צקר ששה צ"י יו"ס צל"ו וכל יוס ג"י צצצת יכול להערים ולרהוץ ידיו על הצקר צצצת . קו"ת עדות ציעקב ק"י א ד"ג צ ע"ב ד"ה חכנת עוד וכו' ע"ש פחד ילחק ערך צקר ששה עיקרי הד"ע יו"ד ק"י ז אות ט . גם יכול לעלטלו כלאחר יד ולסונו צווקס הגשו"ס או לדחפו צרגליו או צדך אחר ע"י שנו הוך כלי של ו"ס . פ"ל ס"ס עיקרי הד"ע ס"ס :

קנט ובק"ב חנוכי העובר לאחרים שנסאר לו צקר הרצה ואס ישה ג"י צל"ו לריך לזלזל צווכיה כיון שהקונה אינו יכול לאכול ונצטל כרלו"ו כי אס ללי זהו פסידא גוורה יחשב וגם הו"א ז"ל וורה דיכול ע"י גוי כיון דאיכ"א פסידא . סצווי"ה ס"ס :

קס והרולס להחזיר לעלנו עכ"פ יס להחיר ע"י סצות דסצות קיאור לגוי קילום לגוי אחר לעשותו : סצווי"ה ס"ס :

קסא ואס חל יוס הג"י צ"י וותר להדיח ונעט שהוא ראוי לצטל צו ציו"ס לית ציה ונעט תקן . כו"ב ח"א"ה תיכ"ל ק"י כז פת"ת קק"כא ונעטו . גם הפרי"ח צל"ו ס"י תק הסיר ואכן עשה עוד תנאים ע"ש :

קסב אס חל י"ט יוס ד"ן ואס ישרה הצקר קודם י"ט יאקר הצקר צצטול אזי ישרה קודם י"ט דהיינו צצ"הס של י"ט לערך טעה או יותר אחר יליאת הסוכבים ואז יקר הצקר ון תונים וצווי"ה ישרה אותו חו"ו צתחלת הלילה קודם שכלה זון ששרה אותו צל"ל י"ט ראשון שהוא קודם כליית זון ג"י חק"י ישרה כדיו וינלח . צל"י קק"כג שפ"ד קק"כג :

קסג ס"ס בהגה צקר שנוולח דספק אס נוולח הוך ג"י וותר . ואע"ג דלא צטלו עדין וותר לצטלו לכתחיו דספק דרצנן לקולא והגם דיכול לללות ודשיל"ו לא אונרין קד"ל ז"ל לא וקרי דשיל"ו כו"ש ורן הצ"י לקמן סע"י יד דצטל צרוב ולא וקרי דשיל"ו . ונ"י כלל ד קק"ז :

קסד וכ"ש אס יס ספק צחטיעת צהונה אס נשמטה הוך ג"י ונעטין הנהגה על חזקת ח"ס ואונרין עכ"פ נשמטה וותר . כרתי קק"לח חכ"א כלל כז אות יא :

קסה וכ"ש ש"ל להכשיר הכלי שכתצטל צו צקר שהוא ספק אס ששה ג"י . קו"ת ע"הג ס"י טו ער"ה אות לא :

קסו סעי' יד צקר ששה ג"י וכו' ונתערבה וכו' צטלה צרוב וכו' . פ"י שכתערבה צחטיכות אחרות שלא שהו עדין ג"י ולא נוולחו עדין וותר לצטל כולן ע"י שינלח כולם א"כ ויירי שצקר נוולחו כולם ואז נוולחה אחר ששהה ג"י והאחרות נוולחו הוך ג"י דוותר לצטל כולן צל"ו . ק"ך קק"כה צל"י קק"סה הל"פ אות יד שפ"ה קק"כס

יצט ונגוז לגווי צעי קליפה ואס הוא דצר טעם צו נתיבות קלח לריך נטילת וקיס * ט"ד
קק"ק פרי"ח טס צ"לי קק"עב :

קפו טס צהגס ואס הוא דצר לה צעיין קו נגד קליפה ון הקערה * וטועט ודצרו דגס
אס הקערה לונכט ג"כ צעי קו כד"ק ון הקערה * ולענין דינא אס הוא לה גוור
כרוצט וקניסס חמין או הקערה זכו צעיין קו כד"ק וכל הקערה לכ"ע * הו"ה כלל יא דין
ח ט"ד טס פרי"ח טס צ"לי טס כרתי קק"גה כ"הג הג"צ אות רנו הכ"א כלל לצ אות לצ *
[הגסה * ולפי ויה שפסק ויור ז"ל לקוין ק"ו לא אות כג דכל דצר פלריך קליפה וצטלו
צלוק ואפי' צטאר איסורים והגס טהקליפה היא צעיין דוותר צהפ"ו יעו"ט * ל"ל דהכא
איירי צהפסק וועט והט"ד והפרי"ח דפקו הכא דצעי קו לטעייהו אזלי דק"ל תס דכל היכא
טהקליפה היא צעיין אוקרת עד קו עי"ט] * ואס הקערה לונכט ונטעו צה רותה לה גוור
כמו רועט י"א דלדין דפק וון לקוין ק"ו לא קעי' ד דהכל צוותר כולו גס וור"ס ז"ל
צהגה טס פסק דווקס טהצטר לריך קליפה אס לא קלפוהו וצטלו כך וותר דציענד ללא
כריצ"א ז"ל ה"כ וותר ולא צעיין טסיס כד"ק * פרי"ח קק"כד * וי"א דגס אס הקערה לונכט
ונטעו צה צדצר רותה צלח כעין רועט ג"כ צעיין קו כד"ק ון הקערה (ר"ל צווקס טנגע
טס הרועט) ט"ד קק"קג דהכא יס להחניר וק"ו לא ונכ"י כלל יא קק"י ולא וועטס הט"ד
ללא עטס חילוק אחר טעם להחניר כאן יותר וק"ו לא עי"ט וטהריק"ט צערך להס כרתי טס
צ"לי טס טפ"ד קק"קג הכ"א כלל ו"א אות * הו"ד קק"ו * וכר"א דכ"ו דרביס האוקריס יס
להחניר להלריך קו כד"ק ון הקערה צווקס טנגד דוקא ודלא כוונ"י לעיל :

קפו טס טאפי' צלוין אקור וכו' צלח דחה וכו' * וטועט דלדעת וון ז"ל דקחס כדעס
ראטונה ק"ל דצלוין לא צעי דחה * וו"ו האחרונים כהצו ד"ס להחניר צכלי
חרס דאקור להטעוונס צו צלי דחה וצטאר כל"ס וותר * הו"ה טס רט"ל פכ"ה ק"ו ס ט"ד
קק"קו צ"לי קק"ו הל"פ טס הכ"א טס הו"ד קק"כח * [ה"גהס * אונת הוא טכ"כ טט"ד
טס צטס הו"ה ונוטכו אחריו כל האחרונים ז"ל ואונס הו"ה טס צה"ות יר"א דכ"ח
אפי' ע"י דחה אין להטעוונס צו לכתחי' וטוס דטו"א חתי לאטעוונטי ציה צחונין וכ"כ
הונכ"י טס אות יא ודהס דצרי טט"ד עי"ט וכן הציא הרצ ר"ע איגד צמדוטיו וכן פסק
הטו"ג סוף קק"קד הציאו טרו ז"ל אות ון צק"ו ז"ל עי"ט ועיין להרו צית ו"איר טהג"ס
צט"ד דאקור להטעוונס צו לכתחילה אפי' על ידי דחה עי"ט] * וצטאר כל"ס לריך לקנחס
היטצ קודס טעטוונס צהס לכ"ע * רט"ל טס ט"ד טס צ"לי טס הל"פ טס הכ"א טס הו"ד
טס כרתי קק"ו טפ"ד קק"סו :

קפח טס צהגס אצל וותר להור ולוולוח צה צטר לאחר טנקצוס וכו' * וטועט דאף לדעת
י"א דאקור להטעוונס צה צלוין צלי דחה וותר לוולוח צה צטר והיינו דוקא צצטר
התיור וטוס דאוקריס צהד"ה קודס טיתוהו צקד"ה אצל אחר דצריס אפי' לונכ"ס אקור לדעת
י"א כיון דצעי דחה אט"ד חייטין דילונא יטכ"ה ולא יד"ה * ט"ד קק"קו פרי"ח
קק"ו הו"ד קק"עט הכ"א טס * ווי"ה כצד כהצנו לעיל דאין להחניר צטאר כל"ס אלא דוקא
צכלי חרס * [טגס ע"י דחה אין להטעוונס צו לכתחי' וכונ"ל צקו"ד] :

קפח טס צהגה או אפי' צלא נקיצס אס הצטר טסה כצד צונוליחתו והודח וטוס דאין
כציטס לכל"ס * צ"י ואחרונים * [ור"ל כציטס כדי טיתנו על האט וירתי' * ולענין
כציטס דווע"לע לא ציאר צכ"ן וקנד אונ"ט צקיון קה עי"ט] :

ק"ז סעי' יז אצל אס הוא ונוקצ וותר לאכול צו אפי' רותה ו"ס אוקרין צרותה הגס
ויס ליזכר לכתחי' וצדיענד וותר * האחרונים הכריעו דצטאר כל"ס אקור
לכתחי' וותר צדיענד כיון טה"א ונוקצט וצטל חרס אפי' ונוקצט אקור צדיענד * צ"ח סוף
אות יד ט"ו קק"עו ט"ד קק"ע כ"הג טה"ט אות וג פרי"ח קק"כט צ"לי קק"עט כרתי
קק"עו טפ"ד קק"ע הל"פ אות יז הו"ד קק"קא הכ"א כלל צו אות עו :

קצב וכו' טכצנו הוא לענין הדין אצל כצד נהגו העולם שלא להטעוונס כלל צכלי טוולחין
צו לא צרותה ולא לונן וונכ"ג ישראל תוכה הוא * טו"ג קק"קו הציאו הו"ל

צזה סקעי' * וכן ונכ"גינו פה צגדלד יע"א :
קצג דין ליר טנפל על הכלי טהציא וון צ"י ז"ל וטס הג"ק כהצו וור"ס לקוין צהגס
ק"ו לא סוף קעי' ה עי"ט :

קצד סעי' ה' צטר טנוולח צכלי טא"ו וכו' * טיעור ונליחה דעת וון ז"ל היינו טא"ו
נאכל ונחונת ונלחו כעין ונליחה לקד"ה כדלקוין ק"ו לא קעי' ה ודלא
כהגס * ט"ד קק"עט פרי"ח קק"ט טפ"ד קק"עט כרתי קק"ן הו"ד קק"קצ :

קצה טס וטהה צו כטיעור טיתנו וי"ס על האט וכו' * אצל אס לא טהס צהוך הליר
כטיעור ז"ה אקור כד"ק * עור וטס הר"א לצוט צזה סקעי' ט"ד קק"עט פרי"ח
קק"קא והגס דהפרי"ח כהצ טא"ן כן דעת וון לקוין ק"ו לא כצד דהאו הפרי"ח לקוין ק"ו לא
קק"ט וכהצ דגס דלעת וון ז"ל הכא ק"ל דחתיכס טה"א צהוך הליר הגס דלא טהסה צעי קליפה עי"ט :

קצו טס ויתחיל להרתי' וכו' * נר"א דווערין צכלי צינוני לא צכולו עצ טנותאחר להרתי'
ולא טקולו דק טוותר להרתי' וכן צו"ס לא ונרביס ולא וועע"ס וכן צאט לא ונרביס
ולא וועע' * צ"ד י"ד ק"ו יו ונח"צר אות וו טו"ג קק"קו :

קצז יס להטעפן צכ"ו אס דוקא ונכוס טוותר להרתי' או אפי' ונגולה צ"ד טס
ווע"צר אות וי"ו ואפטר דוקא ונכוס וטוס דע"ל קתס כל טנרתיסין ונכ"ן
צכ"ו * צ"ד טס טו"ג טס :

קצח טס כל ו"ס טוונטו צליר אקור לאוכלו אפי' ללי וחלק הותיכס טחון לליר אין אקור
וכו' * ואס הו"ל"ו הותיכס וון הליר ולא נודע ח"ה ל"ה היה וונכס צהוך הליר כל
הותיכס אקור * כן וטועט ונדצרי הר"א טהציא וון צצ"י פרי"ח קק"קצ צ"לי קק"עט
פליתי אות יע ז"ל לא צזה סקעי' * והיינו דוקא טיט טעק טווא רוב הותיכס היה צהוך הליר
אצל אס צרוך לן דלא היה רוצ"א ח"כ צרוצ"א צעיל דא"ל חד צחרי צעיל רק רוצ"א * פליתי
טס * [ועי"ל סוף אות קסה צהגה] :

קצט טס וחלק הותיכס טחון לליר אין אקור ווונטו אלא כד"ק וכו' * פירוס צווקס
טנגע צחתיכס טה"ה צליר * ט"ד קק"עט פרי"ח קק"קצ צ"לי קק"עט הל"פ
אות צ הו"ד קק"קס :

ר אס נפל צטר שלא נוולח צליר וונט וונט אין לאוקרו דכטיעוולחנו ע"י טיפלוג דס ידיה יפלוג
ג"כ ויה טצלע וווקוס אחר * וו"רס ז"ל צהגס לקוין ק"ו ע קעי' ו ונח"צר אות ווע' *
וכן צטר טנוולח להו"ל"ו דונו ונעף ונלירו לונטה על הצטר ועל הכצד טהקרה צו"ס ולא נוולח
ידיה הצטר וינלחנו או יללה הצטר והכצד ואין כאן כדוד איקור * ונח"צר אות ו"ס וטס טרו
פניס ונאירות ח"צ ק"ו קק"א :

רא הגס ו"ס אוקרין כל הותיכס אפי' ז"ה טחין לליר ואפי' לא נוולח רק ווע" וכו' ואפי'
לא טהס טי"ו וכו' וכן נוהג"ס וכו' * כל ז"ה הוא לונכ"ג האטכנו"ס אצל לחחנו צני
ספרד קצלנו עלינו הור"ח וון ז"ל ואין לנו אלו טחונות ועל כן לדין אין אקור אלא דוקא
חלק הותיכס ו"ס טצחוך הליר ו"ה טחין לליר וותר וגס אפי' הותיכס טה"א צהוך הליר
חינה נאקרת ח"כ טהה טיעור טיתנו וי"ס על האט וירתי' וגס אס נוולח ווע" חינה נאקרת
אלא צעיין טיעור ונליחה לקד"ה טא"ו נאכל ונחונת ונלחו וכל טה"א פחות ו"ה צין אס ונלח
ווע" צין אס טהסה ווע" אקור כד"ק וכן ונכ"גנו פה צגדלד יע"א ואין לטכות וכ"כ טהר"ה
ז"ל קק"קג עי"ט :

רב אין להתיור הצטר כאן צטיט קו צצטר נגד הליר ולוור שלא תה"ס הליר גרוע ו"ה
ללול טה"א דאוקרי"ח וצטל צקו דאין אקור הכא ונכ"ה טפליעה * הו"ה כלל י אות ח
טו"ח כלל יא אות י צ"ח אות עו לחס טוונות אות רלג כ"הג הג"צ אות קס :

רג אס לא נר"א טוס ליר הכל טרי צין הכלי צין הצטר * צ"ח טס ל"ח טס דווק"א דף
טלג הציאו הכ"הג וכהצ טס ואפי' דאין אקור אלא ווע"י דס טכחונו צעיין טה"א
צכלי

צבלי ונעט ליר כדי שנוכל לדעת שהם פירש ונוקוס לנוקוס וכוון שהתחיל ונקלח ליר ללחם ככהג עם אות רפו :

רר צטר שנולה צבלי שאינו ונוקב שנתערב באחרות ואינה ניכרת הד צחרי צטיל ג"ו קק"ווד ונשס רש"ל ש"ך קק"עו ונשס רש"ל פ"כה ס"ו לו ככהג עם אות ערה פרי"ח קק"קה שו"ג ונחו יד ונחצ השו"ג עם דגס מהר"ל צטלה כיון דאינה אסורה ונחונת עלונה אלא ונשס שקבלה נעם הליר לא ונקרי מהר"ל וצטלה ללא כדנש"א שהציא הכה"ג ונשסו דאינה צטלה :

רה סעי' יט אחר שנולה הצטר וכו' אפי' צוים שאינם רותמים ויש וי שוולריך ליתנו צו"ר . להכי כתב ונרן קו יש וי שוולריך דהיא קו הרנצ"ס ז"ל לונר לך דהיבא דאפשר יש לחוש לעשות כן כו"ש צב"י . ש"ך קק"ע"ה :

רו סעי' ז צטר שנולה ושהה כדי וליחה וכו' ונתולל ונליר ונותר ולפ"ז צטר שפ"ל וכו' ושהה כד"עו ונותר ויש וי שאוקר צזה וצזה וכו' . ונותרו אס הדיוה קודם שנתנו צבלי שא"עו ונותר לכ"ע . הו"ח כלל יא דין א ככה"ג הג"צ"י אות רפח . ואס הדיוה אפי' הדחה אי קגי לכ"ע . ש"ך קק"ף ככה"ג עם פרי"ח ק"ק סג צב"י קק"פה ונכ"י כלל יד קק"ג כרתי קק"כד שו"ג קוף קק"כו חכ"א כלל לב אות יח :

רז גם להאוקרין אינו אקור אל"כ שהה צתוך הליר כדי שיתנו על האור וירתיח אצל אס לא שהה כדי שיעור זה ונותר . ונכ"י עם קק"צ . והגם דלעיל כתבנו באות ק"ה גבי ונלה צבלי שא"עו דאס לא שהה הצטר צתוך הליר אפי' צעי קליפה החס שאני דהוי ליר גוור אצל הכא כיון דלא הוי ליר גוור לא צעי קליפה ולונדו חילוק זה ונכ"י עם :

רח עם ויש לחוש לו לכתח"י הגם ויש אוקרין אפי' צדיעבד כד"ק והכי נהוג . ואנו אין לנו אלא דברי ונרן ז"ל שצדיעבד ונותר לגוורי כדעה ראשונה שכתס ונרן כוונתה ולכתח"י אין לעשות כן כי יש לחוש לדברי האוקרין :

רט אפי' לקי הנותרין אס נכצב צתוך הליר יוס שלס ונע"לע אקור ונשס שהשהיה ונע"לע ונצלעת דס שנולה צתוך החתיכה . קו"ג לאווין קל"ז באר קצב דף קה ע"א צחי על חולין דף קטו ע"ש ככה"ג הג"צ"י אות רפה ז"ל אלא צזה הסע"ו . ופשוט דאי איבא צליר כנגד החתיכה ונותר דאין לך חתיכה שאין צה שלטים כנגד הוולח שעליה כו"ש ההגה לעיל קע"ו ע . והליר שלטים שהוא כנגד החתיכה א"כ הוי קו כנגד הוולח ונותר :

רי צטר צין שנולה צין שלא נוולח שפ"ל לויס שנתאלדו ונחונת שהדיוה צהס צטר או שפ"ל ליר באותן הוויס ונותר דכיון שנתערב הליר צוויס אפי' ליבא קו צוויס קצב לא הוי רותח . ונרן צב"י ונשס הג"א והג"שד והאגור שו"ג ונחו נור . ונ"ל שהצטר לריך הדחה דכ"י דהוויס הללו לא השיצי כרותח ונ"ו אקוריס נינהו . שו"ג עם :

ריא עם צהגה והכלי שפ"ל צו אותו הליר אקור וכו' . היינו לדידהו אצל לדידן דק"ל כדעת ונרן ז"ל דהצטר ונותר גם הכלי ונותר :

ריב עם צהגה וכן אס היס הכלי חולצת ויש צו לכלוך אקור הצטר וכו' . דוקא ונולכלך אצל אס הכלי אינו ונולכלך אפי' צקיוונו ונותר ונשס דאין וליחה לכליס כו"ו שפסקו ונרן והגה לקוון ק"י קה קע"ו יצ . תו"ח כלל יד דין ה ש"ך קק"פג פרי"ח קק"עב צב"י קק"פה כרתי קק"נו ונכ"י כלל יד קק"ג ודלא כלצוט ונ"ו שפ"ד קק"פג ודלא כנ"ו קק"ן חו"ד קק"עג חכ"א עם אות יח , והגם דהככה"ג הג"צ"י אות ס כתב על ונרן דק"ל אפי' אין הכלי ונולכלך ונשס דכתבה צב"י להא דהג"שד צתסת וצקי הככה"ג יס ע"ש דכתב וצקי כתב והוא נ"ק ונ"ל וצב"י כתב דהיינו צצית יוסף ונש"וה עשה חלוק צין ונלה לליר וגם צקו"ד כתב דהט"ו קאי על רציו הנוצטר דק"ל אפי' אינו ונולכלך שרי ליה ונאריה דודאי הגוור ונרן ג"כ ונחיר כו"ש לקוון צקי קה ונ"ה שחילק צין ונלה לליר אין זה חילוק ונ"ה שהעתיק צב"י דברי הג"שד אין ראיה דוונרן צב"י ונעתיק כל הסצרות אפי' אס דהו"ס כו"ש האחרונים ז"ל וקונך על הדין הגוור שאין וליחה לכליס כו"ש הונכ"י עם ונ"כ לענין דיבא ודאי דק"ל ככל האחרונים ז"ל שהצלו דאס הכלי חולצת אינו ונולכלך ונותר הצטר :

ריג

ריג עם צהגה אקור הצטר וכו' . היינו אי ליבא קו נגד הלכלוך . חו"ח עם פרי"ח קק"עב . הא דאונרין דצבלי חולצת ויש צו לכלוך דאקור הצטר היינו אפי' לדעת קט"י ז"ל . צ"י תו"ח עם פרי"ח עם :

רטו עם אצל אס הוא הפ"עו וכו' . כלונר דצב"הג אפי' לענין לכלוך דחלב אונרין דהליר לא ונשצב רותח . ש"ך קק"פד פרי"ח קק"עד ככה"ג הג"צ"י אות קא צב"י קק"פע כרתי קק"נו חכ"א עם :

ריו עם ולפי דבריו אע"פ שהה הצטר צוולה אקור לאכול ונחונו עד שידיוהו וכו' הגם דלדעה ראשונה ג"כ לריך להדיח הצטר אחר וליחה כדאיתא בצע"ו ונ"ו ח"א להדיחו חקף אלא כשירלס לצטלו ידיהו אצל לקי זו לריך להדיחו חקף ונ"ו דחייסיקן שו"א יבלע צצטר . ג"ו קק"כב ש"ך קק"פה פרי"ח קק"ע"ה כרתי קק"כח שפ"ד קק"פה . עוד יש נפוקתא אחרונה דלדעה ראשונה אס חתך הצטר ונפל לדדיו עותר לאוכלו צלא הדחה אצל לקי זו דהליר השיצ דס לעולם לריך הדחה להקתיס נקצי הפליטה . ש"ך עם כרתי עם שפ"ד עם :

ר"ז עם ואקור לחתוך ונחונו צצקין קודם שידיוהו וכו' . ונ"ו אס הודה פעס אי ונותר לחתוך ונחונו צצקין לכתח"י אליבא דכ"ע הגם דלכתח"י צעיין הדחה צו או ג"פ היינו להצטל דוקא אצל ונותר לחתוך צצקין . ונכ"י כלל יז קק"יד :

ר"ח עם ואס חתך לריך להגעילו . היינו דוקא לקי אחרונה אצל לדידן דק"ל כקו קווייתא דצדיעבד שרי א"כ אינו אקור אלא לחתוך לכתח"י אצל אס חתך ח"א הגעלה . ש"ך קק"פג פרי"ח קק"עו כרתי קק"כע שפ"ד קק"פג ער"ה קוף אות וד ויש צו נ"ק . אצל הדחה צעי כו"ש ההגה לקוון . פרי"ח קק"ע"ב :

ר"ט עם הגם ויש ונחירין לחתוך צצקין לאחר שהה ש"עו וכו' . ואפי' אי איבא גוונות צצקין ג"כ ונותר כי ע"י הולכות והוצאות הסקין צצטר מתקנח הלכלוך ונרן גוונות . ת"ס"ד ק"י קקצ תו"ח כלל יז דין ה ש"ך קק"פג פרי"ח קק"ע"ו צב"י קק"ן שפ"ד קק"פג כרתי קק"ק :

ר"ך עם וכשנוליס לעשות וליחה להקתיס וכו' ונדיחין אותו יפה יפה ואח"ך חוזרים ונולמים אותו וכו' . זה ננושך לקי אחרונה ולפי ונ"ה שפסקו לעיל כק"י ונרן ז"ל דלכתח"י יש לחוש לה לדידן נכ"י ג"כ לריך לעשות כן , ש"ך קק"לצ שפ"ד קק"לח :

רכא סעי' כא צוקוס שאין ונלה נלכו ילכו הצטר וכו' . ויכול לללותו אפי' ע"ג גחלים ונשס רק שינקרוסו ונקודם . חו"ח כלל ה אות ה ככה"ג הג"צ"י אות טד ונש"ב אות צן :

רכב עם עד שיוצב כל דמו וכו' . ונשנע דלא סגי צח"י לליתו אלא צעיין קיללה כל לרכו . ככה"ג עם וכ"כ רש"ל פכ"ה ס"ו עב ג"ו קק"כד וכתב שכן כלוי לכתוב צב"י ק"י עו קק"יב ונש"ו קק"כד ונש"ב אות גן :

רכג אפי' אי צעי לאוכלו ללי ולא דולה לצטלו אפי"ה לריך לללותו עד ח"י לליתו או קיללה כל לרכו דהיינו למר כדאית ליה ולנר כדא"ל דאע"ג דדס שלא פירש ונותר היינו שלא פירש כלל אצל פירש ונוקוס לנוקוס אקור ואפי' לדידן דק"ל כהר"א"ש ז"ל דונוקוס לנוקוס באותה חתיכה לא ונקרי פירש הכא עודה כה"א"ש ז"ל ונשס דאיבא לנחיש שו"א ילא סדס לחון באותה חתיכה עלונה וכל שפירש לחון הו"ל כפירש ונוקוס זה לנוקוס אחר . ככה"ג הג"צ"י אות טז ז"ל אלא צזה הסע"ו :

סימן ע

א סעי' א מולחין הרבה חתיכות זע"ו וכו' ואפי' צטר שור עם צטר ג"ו ואפי' עם עופות וכו' . ונכ"ח אהה לנוד טעופות עם צהוה וחס ונותר למולחן יסד . ככה"ג הג"שד אות צ ונשס הרו הונגיד פ"ו ונש"ו"ח הו עו :

ב עם צהגה חתיכה שנולה אותה צ"פ מותרת וכו' . היינו צלא הדחה צתתס ודוקא שנולה צדיעבד אצל לכתח"י אקור לעשות כן אלא לריך להדיחו יפה יפה קודם וליחה שנית . (מ"ח)

ש"ך

ש"ך סק"ב פרוח סק"א לח"ה סק"א ז"לי סק"א כח"י סק"א ספ"ד סק"ב סו"ג סק"ד
שכ"א כלל לב אות כח :

ג עס בהגה ולא חייטין שנולד הבו ונצליע הדם וכו' . ואפ"י אם נולד לאחר ונעלע וותר .
פר"ח סק"ב ונכ"י כלל עו אות ווד דל"א בהט"ז ספ"ד סק"ג ונעט"ז סק"ד :

ד עס ואם עבר ונולחן יחד העופות וותרין אצל הדגים לר"ך ליעול וזהו כד"ק וכו' .
ואפ"י אם נולד העופות תחלה ואח"ך נולד הדגים ג"כ אקורים . וכן צ"י ונעס הרעב"א
ז"ל ער"ה אות א :

ה ואפ"י אם נולד הדגים על העופות ג"כ כונו קליפה דאט"ג דהס ח"י ונעפעע לנעלה
ו"ו קליפה צע"י נדי דהס אחתיכה שנולדה בכלי שאינו ונוקב דווס שחן לר"י קליפה צע"י .

ש"ך סק"ד כח"ה סק"ה אות יא פר"ח סק"ד ז"לי סק"ג ספ"ד סק"ד סו"ד סק"ב
כח"א עס אות כט :

ו ו"א דאס הדגים לנעלה ון העופות אפשר דל"א צע"י קליפה ולא דו"י לחתיכה סה"א
חון לר"י דהס חתיכה א"י היא ונע"ה צע"י קליפה ונש"א"ך צע"י חתיכות לא צע"י קליפה
אצל הדסה פטיע"א דצע"י . ונכ"י כלל כ סק"ב . ו"ש לקנו"ך עליהו צע"י דהס כגון ללוק"ך
ע"ש וכדווס ונעטל עך צל"ק י"ש להקל ולהתיר אף שאין ק"י . ספ"ד סק"ד :

ז ו"א דהס דאקורי הדגים דוקא צו"ליה אצל דגים של"ה עס העופות וותרים דכל שה"א
ע"י האור כנולעו עך פולטו . ער"ה אות ז ונעס הרעב"א ז"ל צדוק"ו . ו"א דדגים
כיון דרפו קרנניהו דסס נקרך צהס ולא אונרין ככ"פ . ער"ה עס ונעס הר"ן צדוק"ו .

[ועי"ל ק"י ק"י דרוב הפוקקים ק"ל דהל"ה של דגים עס צער אקור גס צדעבד עי"ש] :

ח עס ואם לא יעילו קשקשין כשנולחו וותרים . לפי שהקשקשין סס צנוקס קליפה וא"כ
אס צעלס עס הקשקשין לר"ך ק"י כנגד הקשקשין האקורים . ספ"ד סק"ד צקופו ודל"א
כהנכ"י עס סק"כד ספכס"ר סו"ד סק"ג :

ט עס בהגה ו"ש אקורין כל הדגים וכו' . אצל אנו אין לנו אלא דעת וכן ז"ל וא"כ
אקורים אלא כד"ק :

י דגים שנולחו עס עופות או צער אין לאקורס ונעס סכנה דאין סכנה צו"ליה . א"ו"ה
כלל יג אות ז תו"ה כלל כו דין עו ט"ז סק"ג ש"ך סק"א כח"ה סק"ב אות יד פר"ח
סק"עו ספ"ד סק"א ז"לי לקנו"י ק"י ק"י סק"ה . ונ"ו כגון היכ"א דליכ"א ס"ס א"יכור כגון
שסו"ו שיעור וליהס וחזרו ונולחו יחד [ולדין דא"כס אקורים הדגים אלא כד"ק י"ש נפקות"א
צל"ה"ס] ש"ך עס כח"ה סס ספ"ד עס . ונעטע ונקתו"ה דצ"י הפוקקים דיכול ג"כ לצטל
הדגים אח"ך והגאון ספ"ד עס נכתפ"ק צו"ס דדילנ"א ס"א דוותרים היינו לאכלס עך ולא לצטלס
וחכ"י היס"ב ס"ו הסכ"ו דוותר לנעלס ויהנן דגס ספ"ד עך ונקתו"ו ע"ש . ו"ש
לכתפ"ק אס וותר לכצו"ס דגים עס צער או עופות דדו"י לנוליה וותר או דו"י לצטל ואקור
ונש"ר הדבר צקפק . ונכ"י עס סק"כז ספ"ד עס :

יא סעי' ב צד"א שנולח סכ"הס יחד או שהעוף נליח ודג תפל וכו' . ונדקתס ארן ז"ל
דצ"ו ונעטע דו"יכ"י אף דג תפל של"א נולח עדין ואפ"ה אקור ולא נעכ"י
ל"ה וליהס אח"ך ודל"א כהגה ועי"ן לקנו"י אות ז :

יב עס אצל אס דג נליח ועוף תפל ונעכ"ס זה אלא זה או נע"ז אף דגים וותרים צל"ק .
ואף שנונח"ס זה ע"ג זה ונוגע"ס ז"צ אפ"ה לא צע"י קליפה גס לכו"י י"ש ו"י שאוקר
לקנו"י צקפ"ו ג הכ"א שא"י ולא צע"י קליפה . ש"ך סק"ז פר"ח סק"ה ספ"ד סק"ז :

יג עס בהגה וכן אס הדגים ונח"ס על העופות וכו' וותרים . ו"ש סה"ה צכ"ן ס"א
לדיל"ו דנעטע"ס צו"ליה צק"ו ונע"ה י"ש חלוק צ"ן אס דגים לנעלה או לנעטע אצל
לדין דק"ל כוונן ז"ל דוועטע"ן צקליפה כנש"ל אות ט אין חלוק צ"ן אס הדגים לנעלה
או לנעטע דצכ"הו צע"י קליפה כנש"ל אות ס . ש"ך סק"י פר"ח סק"א ספ"ד סק"י ועי"ן
ו"ש לעיל אות ו :

יד עס בהגה וכן אס לא הניח הדגים אלא העופות אלא לאחר שסו העופות צו"לחן
שיעור

שיעור וליהס וכו' . ואפ"י אס הדגים סס עדין לא שסו ס"ו"ו אלא סס חו"ך שיעור פליטחן
דחק"י רותח"ס כל שהעופות סס לאחר שיעור וליחחן ס"י . ונש"ז סק"ו וק"ס ופסו"ו :

טו וכן אפ"י עסו הדגים ג"כ ונתחלה ס"ו"ו והניחן אלא העופות שסו ס"ו"ו וותרים . ש"ך
סק"י כח"ה סק"ב אות כו פר"ח סק"א ז"לי סק"י הל"פ סוף אות א :

טז עס בהגה ואס נולחו דגים בכל"ס שנולחו צהס צער הדגים וותרים וכו' . ואפ"י
לכת"ו וותר ג"כ לנולח דגים בכל"ס שנולחו צה צער . צ"י ונעס הרעב"א לצו"ס צה
הקפ"ק כח"ה סק"ב אות ל וק"ס דה"א דנקט וותר"ס ז"ל לו דיעבד אורח"א דו"ליח"א נק"ו
ונכ"י כלל כ אות כה צ"לי סק"א :

יז עס בהגה וה"א דאונרין דאס הדג תפל וכו' היינו דוקא שס"ג פלע כצ"ר דו"ו וכו' ולא
נולח ונעולס וותר דלגב דיפלו"ו דס דיד"ה יפלו"ו דס צבולע וכו' . אין זה עיקר אלא
דוותר"ס כותב ען לפי צכרתו אצל לפי ק"י וכן ז"ל שכתבנו לעיל אות יא אף אס הדג עדין
לא נולח אפ"ה אקור ולא נעכ"י ל"ה וליהס אח"ך דדגים לא דו"ו לצער . פרישה אות ד
והרע"ל צל"ה"ס וצפ"כ"ס כ"ו עד ט"ו סק"ה ש"ך סק"ו וסק"ד כח"ה סק"ב אות כה פר"ח
סק"ו וסק"ד ונכ"י עס סק"ו ז"לי סק"ד ספ"ד סק"ו ער"ה אות ה :

יח עס בהגה ועי"ל ק"י לא צל"ה"ס וליהס אונרין דה"ו כרות"ה . וסס נכתב"ר לר"י ונצ"ר
שנולח אפ"י לא נולח רק לל"י חסו"ב רותח"ה וה"ה הכ"א . ש"ך סק"עו פר"ח סק"עו .

וניהו אכח"ו הספרדים לא ק"ל הכ"י אלא צע"ינן כע"ן וליהס לקדמה או ה"ו רותח"ה כנש"ל ק"י
לא עי"ש וכו"כ לעיל ק"י ע"י אות ר"א עי"ש צדצ"ו :

יט סעי' ג צער שהו"ה שנולחו עס צער טרפה וכו' והס נוגע"ס ז"צ אקור כד"ק
וכו' . ה"א דקאור וכן ז"ל והס נוגע"ס ז"צ היינו לו"ר סוף אס כוגע"ן

ג"כ אס הכשרה ונולח והטרפה תפלה וותר אצל אה"כ צדי"א אס נולחו סכ"הס יחד או
שהטרפה ונולח והכשרה תפלה אפ"י אינ"ס נוגע"ס אלא עווד"ס צקנו"ך והפליטה של זה נוגעת
צ"ה אקור לכ"ע כיון דעכ"פ ה"ר נועף על הכשרה ו"ה לי נוגע או לא נוגע וכנ"ש ר"ו"א
ז"ל בהגה דכשהטרפה נולח וכשר תפל אפ"י צכה"ג אקור דהיינו אפ"י אינ"ס נוגע"ס ונ"ו"א
כותב זה אליב"א דכ"ע . ש"ך סק"ז פר"ח סק"ז ז"לי סק"ו ספ"ד סק"ז סו"ד סק"א הכ"א
כלל ו"ג אות ה . והכ"ס דכח"ה סק"ב אות ו"ו סה"ך צ"ה דהס דצ"י סק"ך וק"ס צקו"ד דהר"ה
לר"ך הלנו"ד והצ"ו סק"ב ע"ש ונ"ו אין ספק שלו ונול"א נדי וה"י וצד"א ע"ס לכהנ"ר ולאקור :

כ ספק אס נולח צער שהו"ה עס צער נצלה ה"ו ספיק"א דאוריית"א ולחומר"א אצל ספק
אס נולח דג ענ"א עס דג עה"ר ה"ו ספיק"א דצ"ן ולקול"א של"י דגים ענ"א דצ"ן .

והריק"ש בהגהותיו צ"ה הסכ"ו ט"ז סק"עו ש"ך סק"י פר"ח סק"י סו"ד סק"י סו"ג
נח"ו א . [והיינו צל"י דגים ענ"א"ס כחוק"ס אצל צקנ"ס אקור ודאוריית"א . ועי"ל
סיו"ן פ"ג אות כט :

כא הכ"א גצ"י ו"ה צער כשרה עס הטרפה או דג ענ"א עס דג עה"ר אין לחלק צ"ן
שהאקור לנעטע או לנעלה דוקא צדס אינו ונעפעע ונלנעטע לנעלה אצל ל"י ונעפעע
אפ"י ונלנעטע לנעלה . א"ו"ה כלל יג אות ו צ"ה אות ה כח"ה סק"ה אות יב :

כב עס ו"ש ו"י שאוקר צנוגע"ן ז"צ וכו' . ונ"ן ז"ל סת"ס כס"ו ראסונה והכ"י ס"ל וכן
עיקר . ש"ך סק"י כח"ה סק"ב אות ו"ג פר"ח סק"י ז"לי סק"י ספ"ד סק"י :

כג ונעטע שנולחו צער הרצה צכל"י ונוקב ונולחו ג"כ צכל"י אחר עופות ואחר שסו הכל
כדי וליהס הניחו העופות עס הצער ועירצו הצער עס העופות והפכו הכל עד
שנגעו הכל זה עס זה ונולח אח"ך שאח"א או היתה טרפה ואין ק"י כנגדה אין להתיר אלא
דוקא צהפ"ו וקעודת ונ"ה דכה"י י"ל דאחר שס"ה ס"ו"ו לא ונעטע ל"י כרות"ה אצל
היכ"א דל"א ה"ו קעודת ונ"ה אע"ג דהוא הפ"ו או סעודת ונ"ה ואין הפ"ו אין להתיר .

וכן צצ"י ונעס ת"ה"ד ק"י קנע ר"ו"א ז"ל צהגה לעיל ק"י ע"י סק"ו ונעטע ונעטע ונעטע
ק"י לא קע"י ה תו"ה כלל ו דין ז וכלל כ"א דין ז ווהריק"ש בהגהותיו ערך להס ונכ"י עס
סק"ו ע"י לעיל ק"י ע"י סק"ו ז"ל לקנו"י ק"י לא סק"א כח"ה סק"ב אות כד סו"ג ונ"ה

צ והגם דהפרייה לקמן ק"ו לא קק"י אקר ככל גונא כדאי הם הכי רבותא לקטוף עלייהו
בפעולת נולדה והפ"ו . ואי ליכא הפ"ו וסעודה נולדה אינה אוסרת אלא כד"ק אי לא הוי
שנייה דאין ק"י כל כ"ו וכן ז"ל לקמן ק"ו לא דהנולדה אינה אוסרת אלא כד"ק וייתו אם
היא שנייה אכור הכל כו"ש וכן ז"ל לקמן ק"ו לא ובקטוף קע"ו ד :

כד סעי' ד הא דאוריין דאינו אוסר אלא כד"ק וכו' אם אי אהס שנייה וכו'
והפעם האיקור ככולה אם היתה הערפה הנולדה לנעם וכו' . אכל
אם הצטרפה התפלה לנעם אע"פ שהערפה שנייה לנולדה אינו אוסר אלא כד"ק כדלקמן ק"ו
קה קע"ו יא . ש"ך קק"כ פ"ח סק"ך . וייתו צעל נפש יחזיר לעלמו ויאסור הכל באיקור
ש"ן ואפ"ו אם הכשרה תפלה לנעם וכו' שפסק לקמן בהגה ק"ו קה קע"ו יא עי"ן פס .
וה"ז אה פה :

כה סעי' ה י"א שהצטר שנוולת אכור להשתותו צולתו וכו' לפי שהזכר וזולת וכו'
ויש נתיירין להשתותו צולתו אפ"ו כו"ה ימים ולכתתו יש לחוש לדברי
האוקרים וצדיעבד וותר . ואפ"ו לקי ההגה דק"ל לעיל צק"ו סע"ו כ דצעי קליפה הכא
וודה ד"ס לחלק כו"ה אפ"ו . תירוים . וייתו לדין צל"ה לא צע"ן קליפה כד"ן דלעיל
ולכא נפקותא נדי .

כו צטר שנוולת צע"ש ונשכה צולתו וזכר צצת אכור להדחו ע"י ככ"ו והו"ל כד"עבד
וותר לנ"ש . צל"ו סק"ך ונ"ס לח"ה סק"ו :

כז סעי' ו יש אוסרים ליתן צטר שלא נולדה כלל או שנוולת ופלט כל דעו וכו' ויש
נתיירין ע"י וליחה שיוולתו אח"ך וכו' ויש נתיירין בכל זה ולכתתו יש לחוש
לדברי האוקרים . הגה אפ"ו צדיעבד כו"הים לאוקרו אם כפל צטר שפלט כל דעו ולירו אכל
צטר שלא שיה עדין ש"ו וי"א שכל נע"לע לאחר שנוולת פולט ליר וכו' וכן כו"הים אך
צוקוס שאין הפ"ו יש לאוקרו לאחר י"צ שעה וקודם לזה אין להחזיר כלל וכ"ש אם לא
נולדה כלל דאפ"ו אם כפל ל"ה ונ"ש אין לאוקרו וכו' . הגה צד"ן זה רצו הדעות ואנחנו לא
נכתוב אלא מה שהעלו האחרונים ז"ל צדעת וכן ז"ל שאנחנו קבלנו הוראותיו וגם נכתוב ק"ו רנ"ח ז"ל .
והגם לקי וכן ז"ל צין צטר שלא נולדה עדין כלל והוא תפל וצין צטר שנוולת ופלט כל
דעו ולירו ואפ"ו לאחר נע"לע שאז אינו פולט ליר לכל הסברות וצין צטר ששהה ש"ו
והודם שהוא שיה לצטר שפלט כל דעו ולירו כו"ש סק"ך קק"ל והסכ"ו עו"ה האחרונים ז"ל
כל אלו שאנחנו נכתבו אכור ליתכס עם צטר שנוולת ולא שיה עדין ש"ו על קו"ך שיוולתו אח"ך
אכל צדיעבד אם עבר ועשה כן ונתן ואלו חתיכה צטר שזכרנו עם צטר שנוולת ולא שיה
ש"ו וותר ע"י שיוולתו אח"ך זהו דעת וכן ז"ל . [אכל צטר שנוולת ולא פלט כל דעו
ולירו דהיינו בהך י"צ שעות לדעת וכן ז"ל דעו פליעה ליר הוא י"צ כו"ש סק"ך קק"ל
ווכ"י כלל ו אה יד והפ"ו סק"כ ע"ש א"כ א"ל וליחה שנית שכיון שצדין פולט ליר
לא צלע כו"ש וכן ז"ל צקע"ו א וזה גס לקי סק"ך ז"ל צק"ל צ דגס להרנ"ח כל זמן
שפולט ליר א"ל לחזר ולנולתו יע"ש והגם דהכ"ו צק"ו חולק ונל"ך וליחה צו זהו אליבא
דרנ"ח אכל לדעת וכן ז"ל לכ"ע א"ל וליחה צו ועי"ן כ"ו סק"ך והוא פשוט] . וק"ו הגאון
רנ"ח ז"ל בהגה הכי ק"ל אם צטר שלא נולדה כלל והוא תפל לכתתו אין להחזיר עם
צטר שצדין לא השלים ש"ו אכל צדיעבד אם עשה כן וותר וצ"ל שיוולתו אח"ך וזהו
הוא וודה לנ"ן ז"ל : וכן צטר שנוולת והשלים שיעור וליחתו ועדין לא עברו עליו י"צ ג"כ
ש"ס הוא לצטר שלא נולדה כלל וצדיעבד אם נתן אותו אכל צטר שלא השלים שיעור וליחתו
יכול לחזר ולנולתו וותר [זהו לקי סק"ך צק"ו דנל"ך וליחה שנית אליבא דרנ"ח א"ל
אכל לקי סק"ך צק"ל צ גס להרנ"ח א"ל לחזר ולנולתו] אכל צטר ששהה צוולתו י"צ
ונתן אותו אחר י"צ אכל צטר שלא השלים וליחתו זהו אם הוא הפ"ו יכול לנולתו אח"ך
ואם הוא הפ"ו וועט נאקר הצטר ואין לו תקנה : ובשר ששהה צוולתו נע"לע ונתן
אותו אחר נע"לע עם צטר שלא שיה ש"ו וכן צטר שנוולת והודח ונתן אותו עם צטר
שנוולת ולא השלים וליחתו כל אלו נאקר הצטר ואין לו תקנה שיוולתו אח"ך זהו ק"ו ונ"ח

ז"ל בהגה . אכל צין לקי וכן ז"ל צין לקי ונ"ח ז"ל אין להחזיר אלו התיכות צטר שזכרנו
צלא וליחה אח"ך אפ"ו צטר שצדין לא נולדה והוא תפל אכור צלא וליחה אח"ך .
ואנחנו וננהיגו כ"ו וכן ז"ל שקצלו הוראותיו ווי סה"א צעל נפש ויהו"ש לעלמו ורולה
להחזיר ולעשות כ"ו ונ"ח ז"ל קדוש יאמר לו . וייתו לאחרים אין להורות לדין
אלא כ"ו וכן ז"ל :

כח ודע דנ"ש לעיל צטר שלא נולדה כלל דוותר צדיעבד ע"י וליחה צו היינו דוקא
שהודח ונתחלה ואח"ך הניחו עם צטר שנוולת ולא שיה ש"ו הוי דינו כצטר
שנוולת צלא דהה קו"י"א שהעלינו לעיל ק"ו סע"ו אה פה לא דצד"ק וועט אכור ואין להחזירו
ע"י שדיחתו ויוולתו שנית ובהפ"ו או לכבוד שבת וותר ע"י הד"ו שנית ע"ש וזה
הצטר ג"כ דינו הכי דצד"ק או לכבוד שבת וותר ע"י הד"ו שנית . כנ"ה הג"ה אה פה
פה והו"ו כוונת הס"ך קק"כ והגם ש"ס לחלק ציניס ונ"ו יש להחזיר עי"ן פס
צכ"ה ועי"ן שפ"ד סק"כ :

כט וועשה שולתו חתיכה שנוולתה עם אחרת שלא נולדה ובשלה צלי וליחה שנית .
אכור שהצטיל א"כ יש בהצטיל ש"ס נגד קליפת אותה חתיכה . שו"ת צ"ד ק"ו
יש ונ"ח אה פה יא . והגם דה"ו וועיל שוואל ק"ו ט לא פסק כן וצעי ש"ס כגד
כל ההתוכה אלו אין לנו אלא דצ"י הצ"ד ז"ל ונ"ס שפסק כו"ן ז"ל לקמן ק"ו קה
דהנולתה אינה אוסרת אלא כ"ו קליפה :

ל וועשה צרגלים של צהוה שאחר שנוולתו ונולגוס צו"ס רותחים כדרכם שכתה האשה
ונלחתן פעם צו עם צטר אחר שלא נולדה ויש להסתפק לדין דק"ל כו"ן ז"ל צצטר
שנוולת ופלט כל דעו שנוולתו עם צטר אחר שלא נולדה דוותר ע"י וליחה שנית אי ונ"ח
כ"ו צכ"ה לחזר ולנולתו הרגלים פעם צו או"ד לא ונ"ח וליחה שנית רק צצטר חי אכל
צצטר ונזשל אפ"ר דזולע ואין כה צוולת להפליע ונ"ו וזה שצלע והעלה הסק"ל הי"ד ק"ו
יא דנ"ח וליחה צו לרגלים אלו וותר דאין קצרה לעשותו לנזשל יותר חז"ר וצצטר חי
אכל כיון דצצטר חי ונ"ח וליחה צו ה"ה צו"ש . ולפ"ך דאין לקטוף על הוראה זו
דש"י צטר ונזשל כיון דצלע דס שוב אינו יולא ע"י וליחה נש"ס דרכ"ך כ"ו שנוולתו לעיל
צוולת צטר עם דגים שהרגים אכורים ולא ונ"ח להו וליחה צו כו"ש וכן צצ"י ונ"ס
הרצ"ח וטעוניהו ונ"ס דרפו קרנייהו וזולעים הם צנקל וצ"ר קך ונחפשו דגם צתוכס
ואינו כפלט אחר שצצלע כו"ש הפ"ו סק"ו ונ"ס הרצ"ח צת"ה ואפ"ר צטר ונזשל
הוא רק יותר ון הדגים ועל כן לא ונ"ח וליחה צו לצטר ונזשל וייתו אינו אכור
אלא כד"ק כו"ש צ"י דגים וכן הסכ"ו חכ"ו הי"צה הי"ו . [ואפ"ר הרגלים של צהוה
א"ך לאחר וליחה צו"תים עדין קשים והו"ו כ"ו צצטר חי ולכן ונ"ח צהו וליחה צו
וכן צראש של צהוה כ"ו דינא הכי] :

לא שם בהגה ואפ"ו נולת הצטר ולא שיה עדין ש"ו ונפל לליר וכו' אם לא נכצס
לחזרו וכו' אך אם שיה ש"ו ונפל לליר יש אוסרים אותו וכו' ונ"ו לנ"ך הפ"ד
גדול יש להחזיר וכו' וכן אם נפל לליר קודם ששהה ש"ו וכו' . צצרי ההגה זו הם
אינם וצו"ס והאחרונים ז"ל נחצצו צצרי ואנחנו לפ"ך לא זכינו לירד לקו"ך דעתו
ז"ל ולכן חסכ"ו ידיו ונלכתוב על דצ"י הגאון רנ"ח ז"ל צכ"ן ולא נכתוב אלא דעת
וכן ז"ל שקצלו הוראותיו . דאם נפל צטר שצדין לא שיה ש"ו לתוך הליר או נפל צטר
ששהה ש"ו לליר ואפ"ו אחר י"צ או אחר נע"לע צכל זה לא נאקר הצטר אלא דוקא
אם נכצס צתוכו שיעור כצ"ס דהיינו צכ"י שיתנו ויס על הא"ש ורתת כו"ש ק"ו
ק"ו קע"ו יא וקודם שיעור זה לא נאקר כלל [כ"ל שלא נאקר כלו רק כד"ק ונ"ו
כו"ש ק"ו ק"ו אה פה ק"ה] צין אם נפל לליר או נפל הליר עליו גס אפ"ו אם שיה
שיעור כצ"ס אינו נאקר אלא דוקא ונה שצתוך הליר אכל ונה שח"ך לליר אינו נאקר וכ"כ
וכן ז"ל לקמן ק"ו קה דצעי ש"כ ע"ש ובל זה האכור אם הוא צכ"י ש"ו אכל צכ"י
ונקצב לא ש"ך כצ"ס וותר כן הוא דעת וכן ז"ל . ודע דליר דהב"א הוא ליר שנתק

וון הצטר בתוך שיעור ונליחתו כמ"ש ויר"ם ז"ל צד"ו ונש"ט ש"ד וכ"כ חכ"א כלל לב אות
כה אצל ל"ר של הצטר אחר ש"ו ח"ו אוקר דהוי ונהל צעלנא כמ"ש ונ"ן ז"ל לעיל ק"ו
ק"ו קע"י כ דוקא לכתח"י הוא דחיישין ע"ש ונ"ש הפרי"ה ז"ל צקוף קק"בט וז"ל וניהו
לדין דווקלין צעופרא דרש"י ח"כ י"ט להקל ונש"ט דל"ר הולא ון הצטר לאחר ששהה
ש"ו ח"ו אלא ונהל צעלנא וכו' עכ"ל לא זכינו להצין דצ"ו דל"ר לא צ"ר זה ק"ו ח"ו
אלא צ"ר שנתק ון הצטר בתוך שיעור ונליחתו ונ"ש :

לב שם צהגה וכו' לא ויירי אלא צ"ר וכו' אצל דס צע"ן שפ"ל על צטר שהוא הוך
שיעור ונליחתו והוא חסוב כמותו וכו' לקון ק"ו לא נאסר וכו' דלג"י דס צע"ן
לא חוויין אידי דטריד וכו' כ"ו לקצרת ההגה ז"ל שפסק לקון ק"ו לא דל"ר ש"ו
ח"ו חסוב כמותה אצל לדין דק"ו ח"ו ז"ל הדבר הוא צהפך דהוך ש"ו ח"ו חסוב
כמותה ואם נפל דס עליו לא נאסר ודוקא אחר ששהה כדי ונליחה נהפך רוחה כמ"ש ונ"ן ז"ל
לקון ק"ו לא קע"י ה ע"ש ג"ס אפי' אחר שיעור ונליחתו אם נפל דס עליו ח"ו אוקר
לק"ו ונ"ן ז"ל אלא כד"ק צו"ליחה וכ"י נעילה צל"י כמ"ש השפ"ד לקון ק"ו עו קק"ה
ע"ן שם וכן עיקר :

לג שם צהגה צטר שפ"ל לתוך ל"ר שעל הקרקע דינו כאלו היתה הל"ר צכלי וכו'
ווקיבל ח"י ונגדולי צעלי הוראה ויועמים זקנים שהיו צדור דוקא רלפה של עפר
כמו שיסנו בצפנים וכדומה אצל רלפה של אבנים שקרין ליג"ל צלע"ו הס כלי חרס גמור
ואין כאן וקוס ספק דהוי ככש"ו וכן נהגו כל צעלי הוראה צפ"א ג"ס כתי קק"ו חכ"א
כלל לב אות י"ו ע"ן צק"ו שפ"ק צזה וצו"דינתנו פה צגד"ל יע"ל אבנים
שלנו ג"כ הס ככלי חרס ונש"ט שטרפין אותם בצכ"ן והוי כלי חרס גמור :

לד אם צטעה שהדיו הצטר הניחו אותו אח"ך ע"ג הדף עד שיזוב ויזו"ו שעל הצטר
וא"כ נתלהלה הקרקע והיו"ם שזבו קודם ונליחה ואח"ך כשנוטף הל"ר קנא קנא
צטל צו"ם ואין צ"ו ח"ו כ"כ לאסור ונ"ש כלל ו קק"ב כ"כ"ה ק"ו קט הגז"י אות
רפ ונש"ט ו"צ ק"ו קד צל"י קק"לט שפ"ד קק"ו"ו וניהו צע"ן שיהו הו"ם רצ"ם ונליח
כמ"ש לקון אות לו צל"י שם :

לה שם צהגה צטר שנגע צחתיכה שנו"לחה צכש"ו ונאסרה דינה כאלו נגעה צ"ר
וכו' פ"ו ונהני לה ונליחה אח"ך ש"ך קק"ו"ה פרי"ה קק"ול צל"י קק"ו
שפ"ד קק"ו"ה חו"ד קק"ול וכ"כ נהבאר לעיל דלדעת ונ"ן ז"ל צכל נדי ונהני לה ונליחה אח"ך
לו שם צהגה ספק ל"ר ספק ו"ם וותר ל"ר ודכ"ן וספיקו להקל וכו' ונש"ט דס
שנולחו ח"ו אלא ודכ"ן ש"ך קק"ו"ט ונ"ש לעיל ק"ו קט אות א דאפ"ר
דנ"ן ק"ול דס שנולחו אסור ון חתורה י"ט להחזיר צהפ"ד ונש"ט :

לז שם צהגה ל"ר ונעורב עם ו"ם אפי' ונעט"ם לא חסי"י עוד רוחה וכו' פ"ו
שאין צו"ם ק"ו נגד הל"ר אצל עכ"פ צע"ן שיהו ורצ"ן ונליח ש"ך קק"ו"ן ונש"ט
כונה פוסקים כ"כ"ה ק"ו קט הגז"י אות רלו פרי"ה קק"ולו ונ"ו כלל ו קק"ול צל"י
קק"ול כתי קק"ו"ה שפ"ד קק"ו"ן חו"ד קק"ולצ וה"ו ונ"ו צ"א"ח ק"ו ק"ו קק"ולצ כתי
דנש"ט דצ"ר הרו"ח ונש"ט דלא צע"ן רוב ו"ם ע"ו"ש וא"ך שיהו"ם כ"כ נהצ"ו לעיל
דל"י ונ"ן ז"ל דכל נדי ונהני ונליחה אח"ך :

סימן עא

א סעי' א הראש חותכו לשנים ונולחו יפה לל"ד פנים וכו' ה"ו לנ"ו ון הנוצח
כ"ו קק"ו"ה ש"ך קק"ו"ה צל"י קק"ו"ה חו"ד קק"ו"ה הל"ו"ה אות א שפ"ד
קק"ו"ה ואם לא נחתך הראש לשנים רק נקב על"ם הגלגולת ש"י ונ"ש"ר אות א ודלא כה"ו
צ"י"ע ק"ו"ן ל פת"ת קק"ו"ה :

ב ו"ש ונ"ן ז"ל ונליחו יפה ונ"ל פנים ואח"ך על השיער ונש"ט עיקר הו"ליחה על הו"ם
צפנים

צפנים וא"ל להול"ח הו"ם אלא ונ"ה כך צע"לם הגלגולת שפ"ד קק"ו"ה :
ג שם וותר ונולח על השיער וכו' ואם לא נולח על השיער אסור אף צדיע"ד צהפ"ד
ונועט ואין להחיר אלא דוקא צהפ"ו או לכבוד צבת או לל"ך אוח"ם כמ"ש ק"ו קט
אות נה ג"י חתיכה של א ונליחה אלא ונ"ל ח"ו :

ד וצרג"י הכצבים שהם ונליחם ונ"ו ארוך צ"ו או ג"ו אצבעות לא ונהני ונליחה על הל"ו"ר
הנק"ט ח"ב ק"ו רל"ג לח"ה"פ קק"ו"ה ונ"ש"ר שם ז"ל לא ונש"ט השו"ג קק"ו"ה ג"ס צר"ש
הכצבים לפעו"ם י"ט ל"ך ונ"ו"ך צל"ו"ר קמ"ך לר"ש קמ"ך לגז"ח שגז"ח חותם ונש"ט לט"ה
ואז ל"ך להחיר הו"דע"ם לש"י"ם יודע"ם שגז"ו הל"ו"ר קודם ונליחה ש"ו"ג שם :

ה סעי' ב הטלפים ונחתך אותם לנש"ט ונולח וכו' ואם לא חתך אותם לנש"ט אלא
נולח הרגל עם הטלפים כתי ונ"ן ז"ל לעיל ק"ו קט קע"י ה ש"ס נולחו
צקליפתם לא נאסרו ו"ש ו"י שפירש דה"ל דק"ו"ר ונ"ן לא נאסרו ח"ו דמ"ו צע"י ונליחה
צ"ו ולפ"ו ח"ס נולחו צקליפתם ולא חתך ראשם י"ט לה"ם תיקון ע"י ונליחה פע"ם צ"ו לאחר
ש"י"ר הטלפים ואם נהג"ם צ"א"ש צו"ם רותח"ם קודם שנו"לחה ש"ית נאסרו פ"י ונליחה זו
א"י"כ י"ט ק"ו כנגד הטלפים שו"ת תורת חק"ד ק"ו ונ"ש"ר אות ד"ה ונש"ט חכ"ו ואין
הד"ן כן אלא אף ח"ס לא ונליחה ש"ית ונ"ל"ם צו"ר או צש"ן לא נאסרו וותר הצק"ל אף
ח"ס לא י"ט ק"ו כנגד הטלפים כן ונש"ט נדכ"י ונ"ן צ"י ז"ל צ"י קט שכתב שם ולע"ן
הל"ה לכתח"י ח"ו לחוש לדכ"י קמ"ך אצל צדיע"ד כד"י ח"ס כל ה"ך רצו"ה"ל לקמ"ך ע"י"ה"ם
עכ"ל ע"ש ונ"ך רצו"ה"ל צכל"ם הוא רצ"ו י"ורה שח"י"ל הו"דכ"י שח"י"ל חל"ה שם
צ"י"י שהחיר ח"ס צע"לם צל"ל ונליחה צ"ו וכן הרש"ב צו"ה"ה שח"י"ל צ"י שם וא"כ ונש"ט
צהדי"א שונ"ן ז"ל קמ"ך על ר"י ונ"ש"ר ח"א ז"ל וותר אפי' צל"ל ונליחה צ"ו וכו"ו מל"ן האחרו"ם
ז"ל ש"ך לעיל צ"י ק"ו ק"ו ק"ו כתי ונ"ל וניהו ח"א צל"ל"ה רוב הפוסקים ונח"ר"ם
אף ו"ם שבתוך הטלפים עכ"ל ונש"ט דוותר לגמ"י וכן הפרי"ה צ"ה ק"ו ק"ו כתי ש"ך
ח"ו אלא לכתח"י וכו' ע"ו"ש וכן צו"כ"ו כלל עו קק"ול חכ"ו כלל לג אות י וכ"כ ונ"ש"ר
אות ד שאין ונש"ט כן ודכ"י האחרו"ם ג"ס כ"כ"ה לעיל ק"ו קט הגז"י אות ע"ו"ל חת"ר
צ"ה ו"ם צח"ו"תו"ו שו"ת צ"ו"ה חו"ד ק"ו ק"ו ונ"ש"ט ש"ו"ם שאין לה"ם עוד הקו"ם ונ"ש"ר
ונו"ו ישר"ל ע"ש וניהו לכתח"י י"ט לחוש לדכ"י חת"ו"ה ש"ס ונ"ל ולא חתך לנש"ט ל"ך
לחור ולנולח ש"ית אחר הקצת הטלפים :

ו ונ"ה"ם להסיר ג"כ ראש"י הלפ"נים צ"ו"ם ונ"כ"ו"ם : צה"י ק"ו ק"ו ק"ו ק"ו כלל
עו ד"ן עו וצו"דינתנו פה צגד"ל יע"ל לא ש"ך ד"ן זה דנ"ה"ג"ו להסיר כל הארכוב"ה
הסתה"ה"ה ג"ד ל"ו"ה צ"ו"פ"ת :

ז סעי' ג הקרום שעל הו"ם וכו' קורעו ונול"ח הו"ם וכו' ואם רל"ה לנ"ו"ה הראש והו"ם
צח"ו יק"ב הע"ל כנגד הקרום ויק"ב ג"ס הקרום ונולח וכו' ולא ונהני
אלא צכ"ה"ג אצל צל"ל נקי"ת הקרום ח"ו כל"ם ג"ס ח"ס וניהו על צ"ת חת"ו או אנה"ו וד"ן
צ"ה נדי דו"ה"י לל"י כדלע"ל ר"ש ק"ו ק"ו לנ"ליחה לא ונהני ש"ך קק"ה כ"כ"ה הג"ה"ה אות
י"ב פרי"ה קק"ו"ה כתי קק"ו"ה שפ"ד קק"ה חכ"ו כלל לג אות א חו"ד קק"ה :

ח ואם תוחב ע"ן או צ"ו"ל צח"ו"ם ונקב הקרום ח"ל עוד לנק"ב צע"לם הגלגולת דצח"ו"ם
הע"ל פת"ה רק הקרום ונ"ש"ק ונ"ל ניק"ב הקרום פל"תי קק"ו"ה כתי קק"ו"ה שפ"ד
קק"ה חו"ד שם :

ט שם ויכ"ה הנקב לנש"ט וותר אפי' לקד"ה אצל ח"ס לא ח"ה הנקב לנש"ט נאסר
הו"ם ונ"ן צ"י ז"ל :

י שם ויכ"ה הנקב לנש"ט וכו' לאו דוקא לנש"ט אלא אפי' וניהו על ה"ל"דים צ"ו"פ"ן שיכ"ו
ה"ס ל"ו"ב חול"ה ש"י כ"כ"ה הג"ז"י אות ע ו"ד שו"ב קק"ו"ה :

יא שם צהגה וע"י"ל ק"ו ק"ו כ"ל"ד כוה"ם וכו' כ"ו"ר ד"ס נחב"ר צקע"י ד צהגה
לכתח"י כוה"ם לע"ל הו"ם קודם ונליחה וותר הגלגולת ולחתוך הגלגולת ש"י וע"ר שאז
מתחתך הקרום ש"י"ב ש"ך קק"ו"ה פרי"ה קק"ה חו"ד שם חכ"ו"ה שם אות ד וכן ונ"ה"ג"ו פה
צגד"ל

בגדלד יע"א . ויהיו ודינא ווהר כו"ש כאן צנקיבת הקרוס אף הקרוס שרי . שפ"ד קק"ו :
יב שם צהגה ואם נוולה הראש שלם בלא נקיבת העלם הקרוס והנה אקורים וכו' . וגם
צעוף הדין כן . תו"ה כלל עו דין ית ש"ך קק"ו פרי"ח קק"ו הל"פ אות א צ"לי קק"ב
כתי קק"ד שפ"ד קק"ו חו"ד קק"ו כו"ג קק"ע הכ"א שם אות ז :

יג שם צהגה ושאר הראש ווהר . לפי שפ"הג ופסקין צין דם שצחוכו לצקר ולפ"ו אם
הקיר צקר הראש ועל הגלגולה וולחו ופלג כל דמו ולירו ואח"ך הכיחו עם הגלגולת
צשעת וליחה ווהר וכן אם הכיה שאר צקר אחר פליעת כל ד"ול אלל הגלגולת צשעת
ווליחה אחר שהוקר ווהר שם הראש ווהר : כ"ך קק"ה פרי"ח קק"ו צ"לי קק"ד וכו"י כלל עו
קק"לה הל"פ שם שפ"ד קק"ח כתי קק"ה הכ"א שם . ולדידן כו"י דק"ל כו"ג ז"ל ית כו"ו
צזה דל"ל וליחה אחרת : ויש ופסקין צזה הדין וק"ל דאף דעל"הג ופסקין הוא ווהרי לדם
שכנוס צתוך טוויקי דו"ל אצל שאר הדם שצנוף הנה והקרוס ווהולה צתוך על"הג כו"ו דם
הנה של שאר עלוונת וא"כ יש לאקור . חו"ד צ"ו קק"א וחי קק"ו עיי"ש ולפ"ו לדידן לריך
לחזר ולולחו : ויש להחזיר :

יד אשה או עשה פשטי"ד וליחה ווח והכיחה צוורחשת עם אחרים ונתנתו צתנור וק"ו
כוכה שו"ח שצפטי"ד וליחה ווהר הקרוס אצל לא וולחה את הווח כר"ה דלא די
לנו שנאקור את הפשטי"ד שיש צה הווח אלא גם הפשטי"ד האחרים שצווחצ"ה ג"כ אקורים
וושם שנהטגנו עם פשטי"ד שיש צה הווח ואין קו כנגד הווח והכל אקור . ככ"הג לעיל
לעיל ק"ו קה א"צ"י אות עו ונתקובותיו צצעה חו"ד ק"ו ק"ו ועיין עוד שם וז"ל והפשטי"ד
עם שאר הפשטי"ד אקורים אם אין צהה קו כגד כל הווח וכלי חרס אשר צצלו צו יצבר
אך את הזהב ואף הכסף ואת הצדיל ואת העופרת יעצירו צא"ש צו"ס רוחמים וע"ה עכ"ל
שו"ת הור"ח ח"ה ו"ה צ"ר אות ע :

טו שם צהגה הקולית ושאר עלוונת שיש צהה ווח לריכ"ס וליחה וווליחה העלם וועיל
לונה שצקצ"ו וכו' . ואם נתבצל צל"ו הווח אקור וקוס דווחזקין דם צווח וכן
כל שנתבצל עו"ו אקור אם אין קו כגד הווח שצעלוונת וכגד העלם לא צעינן קו דהעלם
ולטורף ליהרר ואם יש קו אף הווח עלו"ו ווהר . ש"ך קק"ע ככ"הג הג"צ"י אות יו פרי"ח
קק"ה צ"לי קק"ה שפ"ד קק"ע חו"ד קק"ו הל"פ אות ז :

טז שם צהגה ויהיו לכתה"ו לא יולחנו עם שאר צקר וכו' . ואלו כוהגים לכתה"ו לווולחו
עם שאר צקר וקוס דלנו ווחזקין צהה דם כשאר צקר . ככ"הג הג"צ"י צקוף אות יד
פרי"ח קק"י צ"לי קק"ו . וכן ונחגיבו פה בגדלד יע"א :

יז עלם שיש צו ווח שנוולח שלם צלי שוס נקצ וצצירה והודח כר"וי ואח"ך וולחו אותו
עם צקר אחר וצטלו"ס יחד צקדירה כיון שנתבצל עם הצקר יולא הדם הצלו"ע צכדי קליפת
העלם וצל"ע צווח וצכל הצקר ולריך טיה"א קו צכל השצטיל כנגד הכדי קליפת של העלם
ולו"ו"ד דכ"ו"ו שהלריכו כד"ק אם נתבצל ולא הול"ו"ו כד"ק ווהר הכל צדיעצד כו"ש"ל צק"י
לא ק"ד צהגה ה"ג ווהר אפי"ו לא יח"א צו קו . צ"ד חו"ד ק"ו יע"ו ו"ה צ"ר אות י . כו"ג
ווחו א והגם דהערי"ס ז"ל אות ג דה"ה דצרי הצ"ד ז"ל לא דה"ה אלא עע"ס הר"ש"ן דכה"צ
דל"הצלי"ע הדם צדצר אחר העלם וועכ"ו והוא ז"ל כח"ז דליח"א אלא וצבלי"ע אצל אה"י כה"צ
דאקור כד"ן צקר שפלגו דמו ולירו וחזרו וולחו"ו עם צקר חוך שיעור וליחה ודין הצצר
הכ"ו כך הוא דל"ו"ו כאקר אלא כד"ק כד"ן וליחה שאינה אוקרת אלא כד"ק כו"ש"ל ק"ו קה
והדין דין אונת . ואם היה נודע לו קודם הצטול ישליך העלם לצדו וווחר הווח כי
העלם הוא יותר הרבה ווכד"ק . צ"ד שם . או אם יכלה יחזר ויוולה העלם וליחה שנית
וווחר כו"ש"ל ק"ו ק"ו גצ"י צקר :

סימן עב

א סעי' א הל"ז ונתקצן הדם צתוכו צשעת שחי' וכו' . זהו לפי גירסת רש"י אצל לפי
גירסת הר"י"ף והרמב"ם והר"מ"ש ית ג' ויני דו"ס לל"ז הא"ו דם המוצלע

צצצרו ועוד שני שיש דם שכנוס צתוך חללו חו"ד והג' דם המושך אליו וועלנ"א צשעת שחי' .
ככ"הג הב"ה"ט אות א ונש"ו קק"א ערי"ה אות א . וא"כ לפ"ו גם דם השליל הנוולח צצנווח
צין חי או ונת דכיהר צשחיטת אנו לריך לקרוע הל"ז שצחוכו וושוס אוחו דם הכנוס צתוך
חללו . הרמב"ם פ"ו ווהו"א דין ד וכו"י כלל כו קק"צ וועס הרמב"ם ונש"ו שם ערי"ה שם
וועס רש"י פכ"ה ק"ו כד דיש לחוש לשני הגרסאות חו"ד קק"א :

ב שם לפיכך לריך לקרועו קודם וליחה וכו' ולוולחו אח"ך הנה ולא וווחר אפילו לבטלו
וכו' . אפי"ו עם שאר צקר וווחר לבטלו . ש"ך קק"א וועס חו"ה צ"לי קק"א שפ"ד קק"א
הל"פ אות א חו"ד קק"א הכ"א כלל לד אות א :

ג שם צהגה ויש ווחזקין לבטלו וכו' . ואין לחוש לחוור"א זו אלא וצטלין אוחו אחר הווליחה .
ט"ו קק"א וועס רש"י וד"ו"ו ככ"הג הג"צ"י קוף אות ז פרי"ח קק"צ צ"לי קק"צ ונש"ו
קק"א חו"ד קק"צ ז"ל"א וועס השו"ב . וכן ונחגיבו פה בגדלד יע"א שוועטים צכל יוס שוועטלין
הל"ז אחר וליחה צקדרה עם שאר צקר :

ד יש מהרין שלא לאכול שום ל"ז צין ל"ז עוף או צהווח דקשה לשכחה . ש"ך קק"צ וועס
התשצ"ן פרי"ח שם שפ"ד קק"צ הכ"א שם חו"ד שם שו"ב ווחו א וקיים השו"ב חו"ל
ושחשתי אוננים הטעם ווע"ו לה וועס הקדוש הר"י ז"ל וקוס שהל"ז וועכ"ו נפש ושו"א נפש
איזה אדם נתגלגל צצעה"ה זו או צעוף זה והאוכל אוחו ל"ז יכול אוחו נפש שנתגלגל צאוחו
צהווח להחגלגל צאדם האוכל את הל"ז ולכך כל יודעי ספר מהדים צזה שלא לאכול שום ל"ז
עכ"ל . והצ"לי קק"ג כח"ז דאין לאכול ל"ז נשים וועוצרות וזכרים אפי"ו של עוף ושאר נשים
וצחולות אוכלות ל"ז אפי"ו של צהווח עכ"ל . ונחגיבו פה בגדלד יע"א כפי הצ"לי ואין אוכלים
אוחו הזכרים רק הנקבות :

ה סעי' ב וולחו ולא קרעו קורעו אחר וליחתו וווחר וכו' דכב"ש וכו' וה"ה אם ללא
ולא קרעו וכו' . ואם אחר שנוולח הל"ז כפל לל"ז או אם כפל דם צעי"ן על
הל"ז צעורו צווליחה או צללי צעורו על הא"ש אין להקל צל"ז יותר ושא"ר צצר אלא הוי דינו
כשאר צצר . ונכ"י שם קק"ג שפ"ד קק"ג חו"ד קק"ג . ועיין לעיל ק"ו ע . וה"ה אם ככ"ג
צתוך הל"ז כדי שיעווד על הא"ש וייתח"ה כל ווח שצתוך הל"ז אקור כד"ן שאר צצר . שפ"ד
שם . וי"א דאם אחר שנוולח הל"ז כפל לל"ז וווחר . ש"ך קוף קק"ג לח"ה"פ קק"ג ערי"ה
אות ג עיין שם :

ו ויהיו אם נוולח הל"ז צלי הדחה אחרונה יראה להחיר אפילו צהשקד ווע"ו . שפ"ד
קק"ד ווח"צ"ר אות ז :

ז שם אצל אם צצלו צלא קריעה אקור עד טיה"א קו כגד הל"ז וכו' . ואפי"ו אם נוולח הל"ז
תחלה לריך ק"ו כגד הל"ז . ט"ו קק"ד ככ"הג הג"צ"י אות ט לדעת וכן ז"ל עיי"ש כתי
קק"ג הל"פ אות ז לח"ה"פ קק"ה חו"ד קק"ה . [אצל ש"ך קק"ה והפרי"ח קק"ו כח"ז
לדעת וכן דאם נוולח תחלה לא צעינן קו אלא כנגד הדם שצל"ז וכן פסק השו"ב קק"ו וכן
כר"ה וווכן שפסק לעיל צק"ו כ"ז דלא צעינן קו אלא כנגד הדם שצחוטין לצד וקוס דדם
הכנוס יכולים לצצר אוחו ולווח הכ"א צעי"ן קו כנגד כל הל"ז ולכן צהש"ו או ער"צ צצת או
לל"ז אורחים יש להקל] :

ח הגה ואפי"ו צדאיכ"א קו הל"ז עלו"ו אקור וכו' . ולענין דינ"א צדאיכ"א קו גם הל"ז על"ו
וווחר . ש"ך קק"ו לדעת וכן ז"ל פרי"ח קק"ו כתי קק"ד לדעת וכן הכ"א שם אות
ג לדעת וכן ווהריק"ש צצאחותיו ז"ל"א וועס השו"ב קק"ו . וי"א דדעת וכן הוא שפ"ד ולדינ"א
אף צדאיכ"א קו הל"ז על"ו"ו אקור . ככ"הג הג"צ"י קוף אות יו ערי"ה אות ו . [והנוקיל להחיר הל"ז
צדאיכ"א ששים לדעת וכן ז"ל לא הפסיד דאין קסיון של ככ"הג וול"א וודי ודאי של שאר פוקסים] :

ט לז ונזשל הצל לפנינו קרוע ספק נקבע קודם התצטיל או לח"ך ונותר נטוס ק"ס * שו"ג סק"ג ז"ל ונטס חנו"ג * והיינו נטוס דליכא קצרת כרו"צ"ס ורזיס אכר עו"ו דק"ל דאחר הצבול קורעו ונותר וליכא ק"ס קי אס הי כהרו"צ"ס ז"ל ודעו"ס דאחר הצבול ונחני קריעה אח"ך וחת"ל דהלכה כר"ת דלא ונחני קריעה אחר צבול דילוגא זה נקרע קודם צבול והוא נחפסך ע"ש :

י עוף שנולד לו לז וללו אותו באגנים שקורין צקע"ן ונקלחו צרועב ונקלחו חן לרועב עוף זה אכור דחייטין לסי רכ"י ז"ל ואין הסתיכה שהיא הוך הרועב ונלטרפת לחתיכה שהיא חן לרועב ואכורה ודעת רכ"י הוא לקנות ק"י לז בהגה ועיין צ"ש"ך ק"י לז קק"ד * ונח"י כלל בו סק"י ונטס הגלון ונח"ש שפירא ז"ל ודלא כוונ"י שכהב שאין להחזיר וחלק על ונח"ש"ש שער אפרים ק"י נטו צ"לי ק"י עב סק"טו ונט"ו סק"טו ודמה דברי הונח"י ונח"ש"ר אות ה ונטס הצ"לי * והגם שהנח"ש"ר הצ"ל ונטס הגלון נח"ו ח"ו"ד ק"י כה להחזיר היינו למעשה ידיה סק"ל דס סצטלו דרצקן כו"ו שיעו"ש שהכסיר ונטעס זה אצל לדין דק"ל כוונ"י ז"ל וכתבנו לעיל ק"י קט אות א דק"ל דס סצטלו אכור ו"ן ההורה ודאי אכור [ולפ"י"ש לעיל קיו"ן קט סוף אות א דמה סוקקיס ס"ל דגס ו"ן ז"ל ס"ל דס סצטלו ודרצקן ע"ש ח"כ י"ס להכסיר בהפ"ו כהנו"צ ז"ל] :

יא וניסו אס הנסו צבלי ויודעים צודאי שהלז היה חן לרועב ונח"י הכל ונותר ואס אללס הדבר צקפק אכור כי דך לההספך * ונט"ו סס :

יב אס העוף היה שלס צטעת הצבול ואח"ך הוליוהו ו"ן הקדרה ועדין רוחה שהיק"צ ומהכחו ונשאר הלז דצוק צח"י העוף שאין לו ק"י כנגד הלז חוזר ונאכר אותו החלק שהלז דצוק לו כיון דק"ו לזכר ק"י ודבר גוש דינו ככלי ראשון וחוזר ונאכר ו"ן הלז * חו"ד צ"ו סק"י וצח"י קק"י * ונח"ש ד"ס להקל קלת וכוונ"י טעו"ס * י"א ש"ס ז"ל ע"ש ע"ש ועל כן לפחות בהפ"ו י"ס להכסיר ולקנות צזה על הגלון י"א ש"ס ז"ל :

יג וכן אס נולד לו עוף בקדרה אפ"י אינו דצוק לו ו"ס צבל הקדירה שטיס שהצטיל ונותר י"ס לזכר ש"שפך כל הקדירה צבת או לחוך הקערה ואס לא עשה כן אלא ונחמלה צפך הנורק לזדו לחוך הקערה ו"ס שנשאר בקדרה עם הלז אכור כיון שלא נשאר שטיס כנגדו * י"א ש"ס :

יד עוד כהצ הגלון י"א ש"ס ז"ל שאס שפך צתחלה ונעט רועב צקערה שכתבנו שהצטיל כנשאר צקדרה נאכר אפ"י אס חזר וטפכו לשאר הצצטיל שנאכר לחוך הקערה אע"ג דהצצטיל אכור ונ"ו הקערה לא נאכרה כיון שאין ערוי אוקר רק כד"ך וכאן שפרוטב הראשון צקערה ונפקת ציניהס ואף שלפענ"ס ע"י קלות הערוי הרועב אשר הוא וקודם ונחפשו ללדי"ס ונחונה הקלות שלנעלה והקלות נוגע צבולי הקערה וכה"ג אונ"ן צ"ו קד צע"ן עכ"ר שנולד צשו"ן אפסר שצשו"ן ונחונה קלות החס יתך וני"ס ונפכו ונש"כ כאן אפסר צחינו יכול ליגע צבולי הקערה וגם אין להחזיר כולי האי דס שונחו ודס סצטלו דרצקן עכ"ד * ואין הדבר כן אלא הקערה ג"כ אכורה חדא דחוש יעיד על זה שצחונת החוק הקלות נוקצ א"ז הרועב הראשון ונגיע עד צולי הקערה ועוד דאף לקצרהו לא התיך אלא ונטיס דס סצטלו דרצקן אצל לדין דפסקנו לעיל אות י דק"ל כוונ"י ז"ל דס סצטלו דאוי"תא פבוט הוא דגס הגלון י"א ש"ס ז"ל ונודס דאכור ועל כן הקערה ג"כ אכורה וכן הסכיו"ו חנו"י היצי"ס ס"ו * [ועיין ו"ש לעיל אות י צחוך חל"י לצי"ס] :

טו ונלחו הרצה טופות וטה"ס ונח"ס היו קצרות עם הלז והכבד צחוכס העופות כולס ונחונה צצבול והלז יקרענו וינלחנו והכבד ילנו * פנ"ה סק"י"א שפ"ד סק"ך שו"ת דבר ונטס ח"ו"ד ק"י ז ונח"ש"ר אות ו כו"ג צ"ו עב ונח"ו ג ונח"ו ג לפנ"ש"ל צ"ו קט אות נה דאס לא ונ"ה העופות אלא ונ"ד או שאין להכסיר אלא בהפ"ו וכבוד שבת או ללורך אורח"ס ע"ש וא"כ ככא העופות שהיו קצרות לך"ך לחזור ולנולחם ונפנים * ער"ה אות ז * ונ"ו סצ"ו ש"לך כיון שאין ונחוק"ס דס צצ"ו ונ"ס הפלים לא ער"י לנפלע ועל כן ישליכס * שפ"ד ק"ס ונח"ש"ר ק"ס לח"ך ראינו להרו חק"ל ח"ו"ד ק"י ה שכן העלה כוונ"י דסס לדברי החתומ"ס

הנחמ"ס וכבד דדוקא בהפ"ו ונותר אהו העוף הסגור ע"י וליחס לו אצל בהספך ונעש לא צ"ל אותו אלא יאכל אהו ללי ע"ש * ואנו אין לנו אלא כו"ו שכתבנו :

טז כס צהגס ו"ס ונחמ"ס אפ"י צנליחס לאכור שאר צכר שנולח עו"ו וכו"ו והונסג לתקל וכן עיקר * ולש"ן דיכא הגלון ונח"ס צהגס והלצוט והצ"ח והצ"ך קק"י ופנ"ח סק"י"ח כולס כלי ס"ל דצכר שנולח עו"ו ונותר ועוד הצ"ל הכנ"הג הג"צי אות לו שכן דעת א"ו"ה כלל טו אות ז ונח"רצ"ן צהגההו שדפסס צכוף טד ונח"ר"י וינ"ן ק"י טו וצ"ו"ן ז"א ק"י ט"ו ונ"ה אות קכז דוונ"ש"א דף טכו ע"ג שו"ג סק"טו כולס פסקו לסיחר * וי"א ש"ס להחזיר ולאכור צכר טעו"ו * ער"ה סוף אות ס * וי"א צנוקס דאין הפ"ו ראינו לחוס לדברי האוקר"ס * כנ"הג טס צכוף אות לו ע"ש :

יז טס צהגס ואין חלוק צ"ן אס הלז קגור או פהוז לנעלה וכו"ו * פ"י דאפ"י קגור לנעלה ונחני ליה קריעה אחר וליחס ולליה ואפ"י אינו קגור לנעלה לך"ך לחזור ולקודעו היעב דמה שפהוז לנעלה לא ונקרי קריע וכן אס הנצטל כך אכור * הו"ס כלל בו אות ג ש"ך סק"י"ג כנ"הג ה"צי אות טל פנ"ח סק"י"ג לח"הפ סק"י"ד שו"ג סק"י"א חכ"ל כלל לד אות ח * ואס הנ"ו"ו על פ"ו דליכא טס וקיס לזכר ונקרי קרוע * הו"ס טס ג"ו סק"ט פנ"ח טס לח"הפ טס שו"ג טס חו"ד סק"י"א :

יח טס צהגס ונח"ג"ס לכה"י לחחוך ערלת הלז וכו"ו * וכן נח"ג"ס צנודינחנו צלז צהגס י"ט סעי' ג אין עוף שלא יחא לו ק"י כגד לזו ונותר וכו"ו * ואפ"י לז טלס שלא כולח או לז שנאכר ונחצטל עם עוף שלו או לז ערפס שנחצטל עם הרנגולת כשרה כולח צס ונחחוא י"ס שטיס כנגד כל הלז ונותר * ש"ך סק"י"ו פנ"ח סק"י"ד כרתי סק"י"ו שפ"ד סק"י"ו

כ הנה וכל עוף י"ס צו שטיס אפ"י אין צו העור והרגלים וכו"ו * אוח"א שחופטו עורה אין צה ק"י כנגד לכה * ש"ך טס שו"ת ע"הג קיו"ן כט כרתי טס שפ"ד טס צ"לי סק"י"ג ער"ה אות י חכ"ל טס אות ו :

כא גס אס חקר כנפ"ס ג"כ י"ס להחזיר * ע"הג טס כנ"הג הג"צי אות לה ונח"י כלל כז אות טו חו"ד סק"י"ג וכן נח"ה ע"י"ו סק"י"ו :

כב אף שהוז חקר ו"ן העוף חלק גדול והנשאר הוא ק"י כגד הלז היעף ככר אס הוא לפנינו ונכל לשער * ע"הג טס צ"לי טס הל"פ אות ג ופשוט הוא :

כג אף שאין צ"י ונטיס צחוך התרנגולת י"ס ק"י כנגד הלז * ונח"י טס ונט"ו סק"י"ו וק"י"ס ופשוט הוא ונח"ש"ר אות ג ונטס כדצ"א :

כד טס צהגס ואס אין טלס וליכא לו ק"י י"א דחנ"כ"ג וצעי"ן ק"י צקדרה כגד כל העוף וכו"ו * כ"ו לק"י האטכח"ס דק"ל דגס צשאר איקור"ס חכ"ל אצל לדין דק"ל כוונ"י ז"ל דלא אונ"ן חכ"ל אלא צצכר צחלז כוונ"ל ק"י לד ק"ד צכל גונ"א ונענ"ין כנגד הלז דוקא ואס י"ס ק"י הכל ונותר * ש"ך סק"ט טו פנ"ח סק"י"ו צ"לי סק"י"ד שו"ת צ"ד ק"י כ ונח"ש"ר אות ד :

כה סעי' ד הרי"ה אינ"ס לריכ"ה החוך אצל כה"ו לקרעה ולפחות הסנקונות וכו"ו * ואס צטלה צלא קריעה ונותר צדיע"ד * ש"ך סק"י"ג כנ"הג הג"צי אות ו"צ ונטס הו"ס דע"ס ק"י קנ"ה פנ"ח סק"י"ו הל"פ אות ד צ"לי סק"י"ו שפ"ד סק"י"ג חו"ד סק"י"ו חכ"ל טס אות * וק"י"ס וכן ראינו לעשות אפ"י צדיע"ד כל זמן שלא צטלה * ועי"ו"ל ק"י קט אות ו"ו :

כו אפ"י לכה"י לא כה"ו כן אלא צריחס טל צהגס אצל לא צריחס טל עוף דאין ונדקדק"ן צה לקרעה ו"ן הללעות צ"ן צנליחס צ"ן צצטול * כנ"הג הג"צי אות ו"ג ונטס דונ"ש"א דף שט ע"ד צ"לי טס ז"ל ונטס שו"ג * ולאנחו ונחגיגו פה בגדל"ד יע"א להול"א הרי"ה ו"ן התרנגולת וזיקקן אותה ואפסר שהוז ונטס וי"א"ס ועי"ו"ל ק"י קט אות כז :

סימן עג

א סעי' א הכבד י"ס צו רצ"ו ד"ס וכו"ו * אפ"י כבד טל אוח"א ונפונות שהיא לכה כולת דס * לזוט צה"י סק"י"א כנ"הג הג"צי אות ו"ס צ"לי סק"י"א שפ"ד סק"י"א ונח"ש"ר

ותצטרף אות א ופסוקו הוא וכו' כלל כד אהו קק"ג :
כ סס לפיכך לכתחילי אין לו תקנה לצטלו עמי וליטה וכו' ראו לאכילה .
 י"א דצחלי לליהו ונקרי ראו לאכילה וקגי . ש"ך קק"ג פרי"ח קק"ג כנ"הג הב"הטו אות
 ג צ"לי קק"ג כתי קק"ג ספ"ד קק"ג חו"ד קק"ג הל"פ אות א טק"א קק"א . וי"א דהכבד
 אין לצטלו אלא אחר לליה גמורה . ער"ה אות צ . ולפי זה טפסקנו לעיל ק"ו קטו קע"ף
 כא צאות רכב דדעת וכן ז"ל דגם גבי צטר צמקוס שאין ונלה ונלו ורולה לצטלו לריך לללוהו
 לליה גמורה כ"ש הכא סלריך לליה גמורה ונ"כ העיקר ט"ס להחזיר כדעה אחרונה וכו' לדין
 דליה לן כפי הנוצ"ס ונ"כ ז"ל דדס טצטלו דלורייהא כנו"ש הער"ה סס א"כ י"ס להחזיר .
 ונייהו צמדיהנו נהגו לללות אותו חלי לליה ונצטלין אותו ונהגו כפי ראשונה וזודאי כל צעל
 נפס יחזיר צציתו כפי וכן ז"ל ויללוהו כל לרכו ואח"ך ונצטלו . [גם ונלאו לנ"כ צתצצותיו
 צקי אצקת רובל ק"ו ר"ו טכו דלכתחילי י"ס לחוש לנאי דנושע ונפסעא דליטנא דלורחות
 חיים טכת צ"ללוהו כל לרכו דנושע דהוא יותר ונחלי לליהו עיי"ש ונ"כ כל צעל נפס יחזיר לנלונו] :
ג ואין לחתוך זה צצקין קודם חלי ללייה כנו"ש לקנון ק"ו עו קע"ו ד . לח"הפ קק"א :
ד ונותר לללות הכבד עם התצטיל צתכור או אף למ"ד ריחא וילחא . לח"הפ סס ונפס פני ילחק :
ה סס קורעו ט"וע וכו' . וצבד העוף שהוא חליק לטקיס יחתוך כל חלק ט"וע . וכן
 צ"י נפס רצינו יונה תרו"ס כלל כד קוף דין ו ט"ו קק"ג פרי"ח קק"א צ"לי קק"ו
 לח"הפ קק"ד ונח"צב אות צ :
ו גם צבד טל עוף לריך לעשות כן כנוו צבד טל צהנוס והנסיס אינס נזחריס צזה ואינס
 קורעיס צבד טל עוף אף אס רוליס לצטלו אח"ך אלא לולין אותו צלתי קריעה לריך
 להזחריס על זה דלא יפה סס עוטיס וירא שוויס ילוה חוך ציתו . ז"לח ח"ג אות וו דף
 פו ע"צ אות קלא צקיפו וכן העלה צתצצותיו חק"ל ח"ד קינון יא עיי"ש :
ז סס ולולוהו ואח"ך יכול לצטלו . ללי ונקרי צין צצפוד צין עיי"ג נחליס ונו"ש . צ"לי קק"ג
 ונפס פני ילחק ק"ו עו ונח"צב אות ד לח"הפ קק"א :
ח אקור לללות צבד על הנ"יר על האט דהנ"יר חקוב צכלי טא"נו ודלא כווי טהורה להחיר .
 ונש"ו לעיל ק"ו סה קק"ג ודלא כט"ו סס קק"ג ונח"צב סס ק"ו סה אות צ ציכת
 אדס טער חו"ה ק"ו כו פת"ח קק"א ונפס חקובס ונלחצס ח"א קינון פד ותצוצת הגאון
 צעל כו"צ ז"ל סס ועיי"ל קינון סה אות ד :
ט סס צהגה ואס ונקצס הרצס פעמיס צצקין הוי בקריעה ט"וע . היינו אפ"ו לכתחילה
 ונעיל נקיצה צצקין הרצס פעמיס ונצטלו אח"ך . פרי"ח קק"ד ונ"כ כלל כד קק"צ :
 וי"א דוקא צדיעצד ונעיל הנקציס אצל לכתחילי אין ונעיל הנקציס כדי לצטלה אח"ך . תו"ח
 כלל כד דין ו ט"ו קק"ג ש"ך קק"ג כנ"הג הב"הטו אות ח הל"פ אות א צ"לי קק"ו ספ"ד
 קק"ג חו"ד קק"ג חכ"א כלל לא אות ו . והנחזיר תע"צ :
י סס צהגה וכן אס ניטל ונפס הנורה והתיכה צטר ון הכבד וכו' . פ"ו טתך עונגה
 הגידין והקנוקנות צאותו לך טהנורה תלויה צו ותך ונעט ונצטר הכבד עונגה . תו"ח
 סס ש"ך קק"ד פרי"ח קק"ה הל"פ סס חו"ד קק"ד חכ"א סס . וצזה אפ"ו לכתחילי ונותר
 כשכולס לצטלה אח"ך לכל הדעות . ש"ך סס הל"פ סס פ"ד קק"ד חו"ד סס :
יא סס צהגה וכצצא לצטלה אחר הלליה ידיחה תחלה אחר הלליה קודם הצטול וכו' . וכן
 צטר טכללה צצפוד ורוליס לצטלו לריך להדירו ג"כ . וכן ז"ל צצ"י ש"ך קק"ה פרי"ח קק"ו :
יב סס וצדיעצד ונותר אס נחצטל לצדו צקדיה וכו' . ואפ"ו נחצטל צלא וליטה צתחלה
 ג"כ ונותר לדעה זו . ש"ך קק"ו פרי"ח קק"ו ספ"ד קק"ו חו"ד קק"ו חכ"א כלל לד אות יא :
יג סס אצל הקדירה אקורה וכו' . וה"ה הרועצ טתצטל עם הכבד אקור . טו"ג קוף
 קק"ד . אצל הקערה טאכלו צה הכבד ונותרת . תו"ח סס דין צ ש"ך קק"ה הל"פ
 סס טו"ג סס . והיינו דוקא אס אכלו צה ולא ידעו אס עירה לחוכו הותחה דכלי ראשון
 רק טהוא ולחכי ונותר אצל אס נודע דעירה לחוכו רוחה דכ"ר פטיעא דאוקר כד"ק . פליתי
 קק"ג ונ"כ כלל כד קק"ג וכן כראס דעת טפ"ד קק"ה עיי"ש :

יד סס וי"ס וי"ס שאוקר הגס וכן ניהגין לאקור הכל וכו' . ולענין דינא י"ס לחוש לקצרה
 טניה ואין להחיר אלא דוקא צהפ"ו או לכבוד טנה וא"א להכין טכן דעת וכן ז"ל
 טצכל וקוס טקוחס להחיר ואח"ך כותב וי"ס אוקריס טלכך צו קצרות החולק להודיע ט"ס
 לחוש לק"ו זו . ועיי"ל קינון קטו אות כט :
טו סס צהגה ואפ"ו נולחה הכבד קודם צטולה וכו' . כלומר ואפ"ו נולחה טיעור וליטה
 לקדרה וקריעה ט"וע והתוכס לתחת קודם וליטה והודחס כדין טאר צטר לא ונהכי .
טז קק"ט פרי"ח קק"ט הל"פ סס חכ"א סס :
טז כבד טתקרה צוויס ונע"לע ואין ק"ו כנגדו צוויס הכבד ונותר ואפ"ו לפו"ש לעיל אות
 יד דצהפסד ונעט אקור הכבד צצטול ונ"ו הכבד נותר . פרי"ח סס טו"ח טער אפריס
 ק"ו פח טו"ח וקוס טנואל ק"ו כו צ"לי קק"ט כתי קק"ה טו"ג נוחו א ונח"צב אות ו
 וטכ"כ ונעיל דקה ק"ו לה וקייס טכן כ"ל עיקר חו"ד קק"ה יד אפריס צזה קינון :
יז ונייהו הכלי טכצס צו הכבד י"ס לאקור . צ"לי סס כתי סס ונח"צב אות ז יד אפריס סס :
יח אס הלצ והטוון והכבד כצצקו יחד ונע"לע הלצ והטוון אקוריס וככבד ונותר . כתי
 סס ונח"צב אות ח :
יט כבד טתהה ג"ו יי"ס צלא ונליטה ונותר לצטלו אחר לליה . פרי"ח סס טער אפריס סס
 כתי סס ונח"צב אות ט זר"א חו"ד ק"ו כג טו"ג נוחו א :
כ כבד טנפל חוך ליר וטהה טיעור כביטה כדי טירתיח על האט לדין לא נאקר הכבד .
 ונ"כ כלל כד קק"ג ונח"צב אות י :
כא אס נולחה הכבד צכש"נו כראס לאקור . ונ"כ סס ונח"צב אות יב . [ולפי זה
 טפסק וכן ז"ל צקע"ו ו דכבד טצטלו צדיעצד ונותר ה"ה נוי אס נולחה צכש"נו
 צדיעצד ונותר דדס טפירט ונוללו ונותר . ועיין ציד דוד אות ד צהג"צ ונכתב קופר
 ח"ד ק"ו וצ דהחירו צדיעצד עיי"ש :
כב סעי' ב חלעוכו צטוון או צרותין וכו' וצדיעצד ונותר . ואפ"ו אס נחצטל אחר
 החליטה עם צטר ונותר הצטר . ש"ך קק"י פרי"ח קק"י טו"ג קק"ט :
כג סעי' ג לללי לריך חתיכה וכו' ואס לא קרעו קודם לליה יקרענו אח"ך . דעת וכן
 ז"ל דכשולוהו לצטלו אח"ך צקדרה לריך קריעה ט"וע כנו"ש צתחלת סקי
 קע"ו א אצל כשולוהו לאוכלו כך אחר לליה קגי צקריעה או טחי או ערצ אלא סלריך טתחך
 יהי"ס צכל האורך או צכל הרוחב וה"כ לריך חתוכס לתחת ונהכי ויירי צזה סקע"ף . פרי"ח
 קק"א ז"ל צזה קינון :
כד סס צהגה וי"א דא"ל לללי טוס חתיכה כלל וכן ניהגיס וכו' . והא דכתב רמ"א לעיל
 צקע"ו א דגס לללי לריך נקציס חסס ויירי כטרולס לצטלה אח"ך ובאן ויירי טרולה
 לאוכלס ללי ופסעו הוא ודלא כט"ו קק"ה דלא הצין כן כונת רמ"א . ונ"כ כלל כד קק"ז .
 ונחגיגו פה צגדלד יע"א כרו"א ז"ל דללי א"ל חתיכה כלל דנועטיס צכל יוס דלולין כבד
 טל עוף צלי חתיכה כלל רק ווליאין ונמרו הנורה . ונייהו ו"ה טנוהגיס קלת נקיס לצטל כבד
 טל עוף אחר לליה צלתי טוס קריעה כלל לריך נאחות צידס ולהזחריס עיי"ו דלצטול אח"ך
 לריך חתיכה גמורה ט"וע ולולוהו ואח"ך ונצטלו לכ"ע וליכא טוס דעה צזה דאינו לריך חתוך וכבר
 כתצבו לעיל אות ו כן ונפס חק"ל ח"ד ק"ו יא וטכל ירא שוויס לריך ללוות חתוך ציהו :
כה סעי' ד אס ללאו עם צטר וכו' וצצפודיס טלולין אלא האט אקור לללות עם צטר
 לכתחילי וכו' . לפי טלפענויס ונציסיין טצפוד ונפך עליון לתחתון ואותן
 טפודיס העשו"ס צענין טנתלגליס ונעלו"ס ונחריס לכתחילי לללות הכבד עם צטר דתני"ד סס
 ונחמיס טו"ס לחרכס . כנ"הג הב"צ"י אות וו ונפס ל"ח אות קלו צ"לי קק"ז טפ"ד קק"ג
 ועיין לקנון קינון עו אות יד :
כו אין ליתן לכתחילי צצפוד צטר טכצר כללה ונעט עם צטר חי טלא כללה כלל וצדיעצד
 ונותר . כנ"הג הב"הטו קוף אות יג וצתצוצת צצע"ח קינון קיד ונח"צב אות עו .
 והצולס אינס נזחריס צזה . כנ"הג סס :

כז ויותר ליתן כלל בין חתיכה צמר לחתיכה צמר צמרוד . ומהרי"ק זכו חסלי יעקב ק"י
 קטו פרי"ח לקמן ק"י עז קק"ח ונח"צ א"ח טו ונ"ס נקור צדוק ק"י לה ער"ה קוף א"ח
 ז . וי"א דאין לעשות כן לכתח"י . טו"ח ומהרי"ק סי' ק"י נו . והנחמ"ר הע"ב :

כח אין ונחמ"ר זה אלא לאסור הצללים אבל הצמר ויותר . וכן מהרי"ק צשו"ת צ"ח
 יו"ד ק"י קטו ונח"צ א"ח טו ז"ל ק"י עז קק"ז :

כט ע"ס צה"ס וניחו א"ס כוללה הכ"ד כ"ר וותר וכו' ואפי' ע"ג צמרא וכו' . וכ"ש תחת
 הצמר שנוחר ללכותו . ט"ך קק"י פרי"ח קק"י כתי קק"ז חכ"א כלל לד א"ח יד :

ל כ"ד שולל"ה ע"ג גחלים על הכירה ונגע צמעת הללים בקלה או בקדרה כלי חרס של
 הצטיל רוחם העווד ע"ס אלל הא"ט ואין ש"ס צקדרה נ"ד הכ"ד הכל א"ס הקדרה
 והצטיל שצחוכה . פה"ח קק"ג נ"ס כו"ת הר הכרונל הי"ד ק"י יד ועוד יש חלוקי דינים ע"י"ט :

לא סעי' ה לא ינלחנו לכתח"י ע"ג צ"ר אלא החת"י . ויהו צ"כ"ד ע"ס צ"י נע"ס י"ט
 להחמיר כיון ד"ס הכ"ד נכ"ד ואין ונחמ"ר ד"ס צ"ח"ו . הרד"מ ק"י

הרפ"ט ונח"צ א"ח י"ט ער"ה א"ח א :

לב הג"ס ונחמ"ר שלא לנולח כ"ד כלל אפי' לצ"ה וכו' . וכן ונחמ"ר פ"ה צ"ד א"ח י"ט :

לג ע"ס צה"ס ונחמ"ר להדיח כל כ"ד אחר ליתיה וכו' . אין ונחמ"ר כן אללנו פ"ה צ"ד א"ח
 אלא דוקא א"ס רוב"ס א"ח"ך לצ"ה נד"ס"ס כו"ש"ס הג"ס לע"ל צק"י א"ח א"ח כש"אוב"ן
 א"ח"ו ל"י אין ונחמ"ר א"ח"ו וכ"כ מהרי"ק קק"י :

לד סעי' ו נולח כ"ד צעוף ל"י וותר הג"ס וי"א לקלוף ונע"ט ק"י צ"ב הכ"ד . וא"ו כו"ה"ן
 להחיר לגו"י צ"ל קליפה כפק"ן וכן ז"ל . פרי"ח קק"י"ט . וכן ונחמ"ר
 פ"ה צ"ד א"ח קול"פ"ן כלל :

לה ע"ס וא"ס הוא וצ"ב לרי"ך ק"י כנגד הכ"ד הג"ס ואין לך עוף טהור ק"י נ"ד הכ"ד
 וכו' . יש אומרים שא"ס יש חתיכה כ"ד צדוק העוף שא"י כ"ד נ"ב של א"ח"ו העוף
 א"ח כ"ו הל"ב של א"ח"ו העוף אומרים ונחמ"ר ד"ס צעוף ש"ס כנגדו כ"ו צ"ב . ונח"י כלל
 כ"ס קק"א . ולנעשה יש להסתפק ד"ב"ב צ"ה הקצ"ה ד"ע"ו ח"ו"ל ד"ס ק"י כנגד ד"ס הכ"ס
 הו"ב"ל צ"כ"ר ונח"י כ"ד ד"כ"ה ד"ס א"ח"ו ד"כ"ה ש"ס . פ"י קק"ב . ועל כן אין לקנו"ך
 על ז"ס א"ח לרי"ך לשער ק"י לפי האו"ד :

לו ע"ס צה"ס ולכן א"ס הכ"ד של"ה"ה וד"ב"ק צעוף נע"ס העוף חתיכה כ"ב"ה וכו' . וא"ו
 אין לנו א"ח ד"כ"י וכן ז"ל ל"ה ל"ן ח"כ"י צ"כ"ר א"כ"ר וכו"ן ד"כ"ה ק"י וותר צ"ן ד"ב"ק
 צ"ן א"י ד"ב"ק . ט"ך קק"ב לדעת וכן פרי"ח קק"ך :

לז ע"ס צה"ס הכ"ד על"ה"ה א"כ"ה כ"ו צ"ב . ולד"ן ד"ק"ל וכן ז"ל הכ"ד על"ה"ה וותר .
 פרי"ח קק"ך וכו' . ונחמ"ר העולם לז"ה"ך הכ"ד וא"ו א"ח וד"ה ח"י"ד"ה :

לח ע"ס צה"ס עוף שולל"ה צ"ב"ל"ס ונולח צ"ו ל"ב א"ו כ"ד ד"י כ"ו צ"ב"ל"ס וכו' . וזה ח"י"ר
 צ"ל"י צ"כ"ר . הו"ח כלל כ"ו ד"ן צ"ו ונ"ס א"ו"ה כלל י"ו צ"ס האג"ד"ה לצ"ס קע"י ו
 צה"י קק"ג צ"ל"י קק"י ה"ל"פ א"ח ה צ"כ"ר חכ"א כלל לד א"ח ט :

לט ע"ס צה"ס וצ"ע"ן ש"ס ו"ן העוף וכו' . וא"ן לא ק"ל הכ"י א"ח כדעת הר"מ"ס וק"ו
 ד"ח צ"ו"ל"י צ"ל"ס הכל וותר ונ"ס ד"כ"ו"ל"ו כ"ך פולטו וכן ע"ק"ר . פרי"ח קק"ב טו"ג
 קוף קק"כ"ט ז"ל"א צ"כ"ר ז"ס ק"י . ועי"ל ק"י עז א"ח ח :

סימן ע"ד

א סעי' א העמוד א"ב"פ ע"ס צ"ו ונחמ"ר אדוניו"ת ד"י כש"ר צ"ר . וותר לצ"ה א"פ"י
 ע"ס כ"ר צ"ר . הר"מ"ס ז"ל פ"ו ונחמ"ר ה"ט תו"ח כלל לא ד"ן א" ט"ך
 קק"א כ"כ"ה"ג א"ח צ פרי"ח קק"א צ"ל"י קק"א חו"ד קק"א :

ב עמוד שולל"ה צ"י יקור אין להקל וז"ו"ר ד"ס"ס עמוד ואל"ב כ"ר ט"ו ע"ס צ"ו ק"י נ"ד הל"ב
 הא"כ"ר שלא כל העולים ש"ס וא"ן להחיר א"כ"כ כ"ר"ה לע"ן ע"ס ק"י כ"ה"ר כ"ד"ו . תו"ח
 ע"ס

ע"ס ד"ן ג צ"ח א"ח א" ט"ו קק"א פרי"ח קק"ה צ"ל"י קק"ג ונח"י קק"א ונח"צ א"ח א ער"ה
 א"ח צ חו"ד קק"א :

ג ויהו א"ס כוללה ע"ס צ"ר ו"ט הש"י צ"ד"ר העוקל להחיר הצ"ר לא הפק"ד . ט"ו"י ח"ב
 ח"י"ד ק"י קטו צ"ל"י ע"ס ונח"צ א"ח צ ער"ה ע"ס חו"ד ע"ס חכ"א כלל כ"ד א"ח כ"ו :

ד הג"ס י"א ש"ה"גו שלא לצ"ל הכליות או צ"ל זכ"ר וכו' . ואנחנו נהג"ו לצ"ל"ס ולא שו"ע"ו
 פולח פ"ה ונחמ"ר . וכן ז"ל צ"ח"י צ"ח"י קק"ג ונ"ס וכן הצ"י פרי"ח קק"ב
 וק"י"ס וכן פ"ט"ו ונחמ"ר צ"כ"ו צ"ל"י קק"ב חו"ד קק"ב ונח"צ א"ח ד וכן נה"גו פ"ה צ"ד א"ח
 י"א לצ"ל הכליות וצ"ל"י זכ"ר :

ה ע"ס צה"ס וותר לנולח כל א"ו ע"ס צ"ל"י זכ"ר וכו' . וה"ס ללוח"ן ע"ג צ"ר ק"י א"ף
 לכתח"ל . פרי"ח קק"ד :

סימן ע"ה

א סעי' א אין ונחמ"ר ד"ס צ"ח"ו כ"ג"ן כ"כ"ס וק"ב"ה וד"ק"ן וכו' . א"ח הקר"ק"ן ונחמ"ר
 ד"ס וד"י כש"ר צ"ר . ט"ו"י קק"א ט"ך קק"א וד"ל"ה כד"ר"ה כ"כ"ה"ג
 ה"ג"ה"ט א"ח א צה"י קק"א פרי"ח קק"א צ"ל"י קק"א ה"ל"פ קק"א ונח"י קק"א ונ"ס שו"ל
 צ"ח"י ד"כ"ס ד"ך י"ג ע"ב ונח"צ א"ח א חו"ד קק"א ונח"י כלל צ קק"א טו"ג קק"א חכ"א
 כלל לד א"ח כ"א :

ב ג"ס א"ס יש ספק צו"ל"ה"ה א"ס הקר"ק"ן נולח או ל"ו אין להקל ולעשות ק"ס ולהכ"י"ר
 ד"ע"ת הד"ר"ה"ה דו"ח"ר הוא יח"ד צ"ד"ר ועל כן יש להחמיר ולאסור ג"ס צ"כ"ס . ונח"י
 ע"ס ונח"צ קק"ב וס"ן ונ"ל צ"ב"ל"י ה"ק"ט כ"י ח"י"ב ק"י י"א ד"ק"ק"ן יש צ"ו ד"ס ע"י"ט וי"ח"ן
 ד"ל"ו הג"א"ן ד"ר"ה"ה ה"ה ח"א"ס ד"כ"י ה"ס"ל ה"ה חו"ר צ"ו :

ג ע"ס וד"ק"ן וכו' . ה"ס הק"ב"ס ק"ב"י ה"כ"ח"ה א"ח ג"פ"ה יש צ"ה ד"ס . ט"ך קק"ב
 פרי"ח קק"ב צ"ל"י קק"ב שפ"ד קק"ב חו"ד קק"ב :

ד ע"ס ל"כ"ך א"ס צ"ל"ס צ"ל"י וותר א"כ"כ א"כ"י"ק . א"ח א"י א"כ"י"ק א"פ"י צ"ד"ע"ב א"ס
 צ"ל"ו צ"ל"ה ונ"ל"ה א"כ"ר . צ"ח א"ח א פרי"ח קק"ג צ"ל"י קק"ג :

ה ע"ס הג"ס א"ס נולחו כ"כ"ש"א"ו דו"ח"ר"ס וכו' . ה"י"ו צ"ל"ה א"כ"י"ק . צ"ח ע"ס ט"ך קק"ד
 פרי"ח קק"ד שפ"ד קק"ד חו"ד קק"ד :

ז ע"ס צה"ס ו"ט חולק"ן כ"כ"ס ו"א"ו"ר"ס וכו' וא"פ"י צ"ד"ע"ב א"כ"ר כ"כ"ס וצ"ה"כ כש"ר צ"ר .
 ולכ"ן ד"י"א הע"י"ק הוא כ"י ר"ו"ל ז"ל דו"ח"י"ק"ן ד"ס כ"כ"ס ש"ן ד"ע"ת ר"ב הפ"ק"ס וא"פ"י
 צ"ד"ע"ב א"כ"ר . צ"ח א"ח א ר"ש"ל צ"א"ש וצ"פ"כ"ה ק"י לא נ"ח קק"א ט"ך קק"ו כ"כ"ה"ג ה"ג"י
 א"ח ד פרי"ח קק"ו צ"ל"י קק"ה כתי קק"ג צה"י קק"א ונח"י קק"א ה"ל"פ ע"ס ונח"צ א"ח
 ג ער"ה א"ח ג ז"ל"א ונ"ס ה"כ"ו"ג קק"ח . וי"א ד"כ"ה"ו"ו יש לקנו"ך על ק"י וכן ז"ל וד"ע"ו"ס
 ולחתי"ר . חכ"א ע"ס :

ח ויהו א"ס יש עוד ח"ז"ה ספק פ"ן ספק א"ס נולח וכדו"ס יש להקל כ"כ"ס ונ"ס ק"ס .
 צה"י ע"ס ז"ל"א ונ"ס ה"ש"ו"ג ע"ס :

ט וה"ה צה"נ"ס דו"ח"י"ק"ן צ"ו ד"ס . כ"כ"ה"ג ע"ס ונ"ס ל"ח וט"ו"ו ונח"י קוף קק"א צ"ל"י
 קק"ה ונח"י קק"א . [א"ח צ"ק"ב"ה אין ונחמ"ר צ"ה ד"ס וד"ל"ה כ"כ"ו"ג קק"ז ש"ח"כ"ר ק"ב"ה
 ע"ס כ"כ"ס וצ"ה"כ"ג ג"ס ד"ל"ה כ"ה"ס"ו"ת ונחמ"ר ק"י צ"ח"י ד"ל"ה א"ש"ח"ו"י"ט ל"ס"ס פ"ק"ס ש"כ"ל"ל ק"ב"ה
 ע"ס כ"כ"ס וד"ר"ב"ה צ"ח"ד"ה ונח"י ע"ס ד"ה"ק"ב"ה א"ה"ה צ"כ"ל"ל כ"כ"ס יעו"ש"ט] :

י וה"ה ז"פ"ק של עוף יש צ"ו ד"ס כ"ו"ו כ"כ"ס ול"ך"ך ונ"ל"ה"ה . ונח"י קק"א ועי"ל ק"י קטו א"ח כ"ב :
יא ע"ר צה"ס לרי"ך ונ"ל"ה"ה דו"ח"י"ק"ן צ"ו ד"ס . קול"ו"ו כלל ע"ו ד"ן י"ג ער"ה א"ח צ :

יב ועי"ל ק"י"ן קטו א"ח ק"ך :
 ע"ס א"ח ס"ו"ן ע"ל"ה"ס ד"י"ו כש"ר צ"ר וכו' א"ח צ"ל"ה ח"ל"ו"ן ע"ס"ס ח"ש"ו"ן ד"ב"ק" .
 וא"פ"י לכתח"י א"ל"ל לנולחו ק"ך ונ"ל"ה ח"ל"ו"ן ולא ונ"ל"ה ח"ל"ו"ן ולא ד"י"י לש"ר צ"ר
 ד"א"ו"ר"ן

צליעה חסור דוקדק קריך לא סייך להקל . ט"ז קק"י כנ"הג הג"צי אות לו בקופו
 פרי"ח טס וט"ז קק"י חו"ד קק"י טו"ג ווחו ד חכ"א כלל לא אות יד :
כג אס ללו צטר צטפור וואח"ך תחצו הספור צוואכל חלב צלא ליצון חסור וואכל חלב .
 טפ"ד קק"כ ווא"צר אות ט :
כד אס ללו צטר צלא כנולח צטפור ותחצו הספור למויס או להצטיל על ירקות וואח"ך נתנו טס
 חלב ווחר הסצטיל דה"ל כותן טעס צר נ"ט דהתיחל . טפ"ד טס ווא"צר אות י :
כה סע"י ד' ללי צלא כנולח ותחכו ע"ג ככר אע"פ ט"ס צככר וואח"ך אודס ווחר וכו' .
 ואפ"ו עצר צכל הככר וועצ"ל ואפ"ו הוואל עצ ווחר . ט"ך קק"כד
 ודלא כרע"ל ז"ל כנ"הג הג"צי אות יט פרי"ח קק"כד צ"לי קק"י חל"פ אות ד כנה"י קק"טו
 טפ"ד קק"כד חו"ד קק"יח :
כו טס עד כדי טכוא ראו לאכילה . עיין ו"ט לקמן צמווך אות כה :
כז סע"י ו' צטר צלוין צל"ו וכו' . או טכנולח ולא טעה צוליהו ט"ו"ו קודס טכנולח
 על חאט . כנ"הג הג"הט אות כ וטס כ"הט . ופטו אות :
כח טס ח"ן כוחיס כלי תחתיו וכו' עד ט"הא ראו לאכילה ע"י לליה זו וכו' . עיין ו"ט
 לעיל אות יז דנהגו פה עירכו לצטל הסכד אחר חלי לליהו וכו"כ הערה"ה אות יא בקופו
 דהוקיל לצטל צטר אחר חלי לליה לא הסקיד ע"י"ט . ווחרו כהצ הז"ל צוס קק"י וטס הסו"ג
 סוף קק"י דלא כהגו ליתן כלי תחת הללי כלל אפ"ו אחר טכנולח כל לרכו וא"ן לשנות עכ"ל .
 וגם אכחנו צוודיתנו לא טוענו ולא ראינו גס או טכתן כלי תחת הללי ואפ"ו כללה כל
 לרכו ועל כן ח"ן לעשות כן :
כט צטר טכנולח וטה ט"ו"ו ולא הודח טדחס אחרונה כלל צדיעצד ווחר לתת כלי תחתיו .
 לצוט קע"ו ו כנ"הג הג"צי אות חן ושכן הציאו חל"ח אות קפו ונ"י כלל ט קק"יז
 צ"לי קק"יז . ווט"ו קק"יח ה"ח דין זה צל"ע . ולענין הלכה לרביס שוועיס ועוד דא"ן ספק
 וול"א מ"י ודאי ווחרו כצר כתצנו לעיל שח"ן אכחנו נוהגיס צצי דוכי כלל :

סימן עו

א סע"י א' עופות או גדייס שוואלחיס אותס צטר צלא כנולח וכו' ואפ"ו אס כנולח
 החילון וכו' . פ"י ואפ"ו אס כנולח החילון והודס ופלגו כל ל"ו . ט"ז קק"א
 לדעת וכן ט"ך קק"א לדעת ערן פרי"ח קק"א כתי קק"א :
ב הגס וכ"ט אס כנולח הפנימי ולא החילון דש"י וכו' . וכן עיקר דלא כהט"ך קק"ב . פרי"ח
 קק"ב ונ"י כלל ט קק"ח וכ"ט לדידן דק"ל כותן ז"ל :
ג טס צהגס וכל זס צדיעצד אצל לכתח"י ח"ן לעשות וכו' רק אס כנולח טניהס וכו' . וכן
 ונכהינו פה צגדלד יע"א דועולס לא ראינו ולא טוענו טוס או טוואלח העופות או
 מולייחא לללי או לקדח אלא דוקא טוואלח טניהס כד"ן מליחס לקדח וודיה כד"ו וואח"ך
 עושה הוואל וכו"כ הז"ל וטס הסו"ג קק"ב :
ד טס ולקדח חסור עד טיוואל חילון לצדו ופנימי לצדו וכו' . פ"י ודיחס אחר הוואלחס
 כשאר צטר דעל"א . ט"ך קק"ג פרי"ח קק"ו צ"לי קק"ב טפ"ד קק"ג חו"ד קק"ג :
ה אס וולח הפנימי לצדו וויילאו צחילון קודס טדחס אחרונה וואח"ך כנולח וסודח צין
 וצפניס צין וצחון רק הפנימי ויילאו צחילון צלא טדחס אחרונה וצטלו צקדח ווחר
 צדיעצד דעוף גופיה ווסתנ"א הוא יוחר ו"ן הוואל וק"ל צק"ו ט קע"י ט צהגס דלס יט
 צקדח כו"ו תחתיה טנולח ולא הודח הכל כרי וט"ו דכוות"ה ד"ט צעוף כו"ו הוואל ווחר
 ווחר צדיעצד . וט"ו קק"ג :
ו אס וולח טניהס הפנימי וואח"ך כל או צפ"ע וויילא הפנימי צחילון קודס טטהו צוואלחס
 וואחר טטהו צוואלחס הדיחס טדחס אחרונה כל או צפ"ע ה"ס כנ"ה טוואל ו"ן דין הגו"ר
 דא"ך טהלי"ר על הפנימי ח"ן לו דרך לפלוט אלא דרך החילון ו"י"ו חו"רין כוואלו כ"פ צין
 צפנימי

צפנימי צין צחילון זה ה"ס כנ"ה לכוונה . אצל ו"י"ו יט להסתפק דשנ"א כיון דהוקוס דהוק
 לא חו"רין ככ"פ וה"ו כוואל צכלי טח"ו וטכ"ר דצ"ר צכ"ק . וט"ו טס וואפ"ר דצהפ"ו
 ווחר דיווחר כנ"ה דגס צכ"ן זה חו"רין ככ"כפ :
ז טס אצל אס לאחר וכו' ח"ו מפליע דס צפנימי . ול"ך לנולח החילון צין וצפניס צין
 וצחון וגס הפנימי יוואל וכל ל"ד"ו ודיחס היעצ וואח"ך יוואלס ואס וולח החילון וצחון
 דוקא ולא וולחו וצפניס חסור אפ"ו צדיעצד . ט"ך קק"ד . וכצר כתצנו לעיל צק"י טו אות
 טה דצהפ"ו או לכצוד טצח או לכו"ך אורחיס ווחר ע"י"ט :
ח טס צהגס וכל וי"רי שח"ן צוואליחא וכו' אצל אס יט צ"ליס הנקדחיס דינו כאלו כחצטל
 צקדח וכו' . וכל זס ה"ו לדידו אצל ח"ן ח"ן לכו אלא כדעת הרעצ"ס וקו"ג דא"ך
 צוואל צ"ליס חו"רין ככ"פ וכן עיקר . פרי"ח קק"ג טו"ג קק"ג . ועי"ל קס"ו טג אות טל :
ט לענין ליתן צלל צין תחת צטר לתחיה אחרת צטפור צללי כתצנוהו לעיל ק"ו עג אות כו :
י טס צהגס צטר צלא כנולח וכו' טכנולח עס צטר טכנולח וכו' אצל לכתח"י חסור לללות
 צטר טכנולח וכו' . ועי"ל ק"ו עג אות כס :

סימן עח

א סע"י א' הטופל צל"ק צעוף צלא כנולח וכו' וככל גו"א יט לחסור . פ"י היינו צללי .
 ט"ך קק"א . וט"ה צוואלחס כה"ג טטפלו צצ"ק חסור הצטר דה"ו כוואלח
 צכט"ו"ו . טפ"ד קק"א :
ב טס צהגס טפ"יד"ל יט לו כל דין ציטול צקדח וכו' . פ"י עופל היינו צלילתו רכה
 ופט"יד"ל היינו צלילתו עצה ולדידן א"ך צלילתו רכה יט לו כל דין צטול צקדח דלא
 צחילון צוואלח . לצוט ט"ך טס טפ"ד טס צ"לי קק"א חו"ד קק"א :

סימן עט

א סע"י א' סיוני צהוה וח"ס וכו' וועלת גרה ופרקותיה סדוקות וכו' . היינו שפרקותיה
 מופרשות וווצדלות לגומי וולועלה וולועטה צטחי לפרקיס וואח"ך ועד סוף
 ט"ס שפרקותיה סדוקות וולועלה וא"ן טקועות וווצדלות לגומי אלא וואוצרות וולועטה וחו טווא
 אלא צעינן שווצדלות לגומי וולועלה וולועטה . כנ"הג הג"הט אות ד פרי"ח קק"א צ"לי
 קק"ב טפ"ד קק"א :
ב טס לפיכך הוואל צוואצד צהוה וכו' אס ח"ן לה טיחיס וניצ"ס לנעלה צידוע טה"א
 טסודס והוא סיכ"ר צן גווא וכו' . ואס יט לה קרניס י"א ווספק גווא וטסוד"ה פרי"ח קק"ד :
ג טס צהגס צטר אדס חסור לאוכלו ו"הט וכו' . וטגס דל"כ"א ונצוואל דק"ל דווחר
 ו"י"ו יט להחוו"ר :
ד ויה טנהגו טכסיס לצלווע ערלת חוכריס טחוחכיס צעת הוואל כדי להוליד זכריס כנ"ה
 דחסור . ווא"צר אות צ וטס כרצ"ט ק"י תק"ח טו"ג קק"ו :
ה תיטוק טכפל צהוך יורס טצטלו דצט על חאט ווחת התיטוק אפ"ו צלא ה"ס טסיס כנגד
 התיטוק דצט ווחר וטוס טהצטר פוגס א"ח דצט . צה"י ק"י קג קק"ב פרי"ח צק"א
 צזה קק"י טפ"ד קק"ג ווא"צר אות ג ער"ה אות ג :
ו אצל אס נפל התיטוק ציורה על טכ"ר חסור דהצטר ח"ו פוגס טכ"ר . צה"י טס פרי"ח
 טס טפ"ד טס ווא"צר טס :
ז גס צתיטוק גוי חסור צהנ"ה . טפ"ד טס דק"ל כ"י וכן ז"ל לקמן ק"י טו"ג ער"ה
 אות צ"ג טו"ג ק"י טו"ג אות א :
ח לעשות קוואל לחולה לעטן עלמו הוואל צטן ווח גוי חסור דאע"ג דכ"ח"א לאו וולח"א
 ה"א ו"י"ו טכ"ח טו"א ה"א ח"א חסור . טו"ג טס :

ט הווינויה שהיא צטר אדם ווהר לרפואה אפי' לחולה שאצ"ק דעפרא צעלוא היא .
ערה אות צ אצס הכדצ"א ק"י תלכ :

י סעי' ב עוואה טילדה כוין טכורה וכו' וטכורה טילדה כוין עוואה ווהר . ודוקא
כוין צהווא עוואה אזל ילדה כוין עוף טכור אקור . צ"ח אות צ כלעיל
ק"י יג כע"י ה ט"ך קק"ה ככ"הג הב"הו אות יד פרי"ח קק"ז צל"י קק"ה כתי קק"ג טפ"ד
קק"ה חכ"א כלל לו אות ע :

יא עס ודוקא טילדתו צפנינו אזל אס הניחה וכו' ויין עווא כרוך אחרים וכו' אקור וכו' .
וה"ה צעוואה טהניחה ועווצרה ולא ראינו טילדה ואלו רואין ויין עווא כרוך אחרים
חייטין ג"כ לחוורא עווא זהו טנילד עוואה ואקור . לצוט ט"ך קק"ז ככ"הג כס אות עו
פרי"ח קק"ט צל"י קק"ט כתי קק"ה טפ"ד קק"ז חכ"א כס :

יב ולענין אותה ואת צנו ככרוך אחרים אקור . כתי עס טפ"ד עס . וויאו אין לוקין
ונקפיקא . טפ"ד עס :

יג סעי' ג הכולד וין הערפה ווהר . אס נדרכה האס ועוד הולד צהוכה הולד אקור
ונקפיקא . ט"ז קק"ה ככ"הג הב"הו אות י פרי"ח קק"י כתי קק"ז וט"ז
אות ה חכ"א עס אות י טצו"י ח"א י"ד ק"י כד ערה אות ה :

יד ואס ילא הולד ותי יצ"ח ווהר . פרי"ח עס כתי עס חכ"א עס . ואס טהצו צהוך
יב"ה אקור . פרי"ח עס :

טו ודוקא טכדרכה לפנינו כנגד החלל צאופן טיש לחוט טכדרכ הולד ג"כ אזל אס נדרכה
צלואר או צדפנות או צרגלים וכיואל הדצ צרו טהעוצר ווהר . פרי"ח עס כתי
כס וט"ז עס חכ"א עס :

יו אס ככנס הדורס לדי ונולא לפורן החוצ צא"י ונהס והעוצר צלדה ולא כודע אס עד
כלא נדרכה ילדה או אחר טכדרכה ילדה הולד אקור . טצו"י עס ערה אות ע :

סימן פ

א סעי' א חיה עכורה חלצה ווהר וכו' . אפי' חלב הניקור ג"כ ווהר צחיה ודלא
כו"י שכתב צהפך . פרי"ח קק"א וט"ז קק"ג . וכן ונהגיבו פה צגדאל
יע"א טאין ונקרין צטר של חיה אללא דוקא גידי הדס וגידי הנטס :

ב עס אס חס וטפוללות ודאי חיה עכורה היא ואס אינס וטפוללות לריך טיהיה ג' סינאים
וכו' . והאינדא אין אלו צקיאים צקיונאים אלו ואין לנו אללא ונה טקצלו צנוקרת
ואצוהנו . ט"ך קק"א צל"י קק"צ הל"פ אות צ וט"ז קק"צ טפ"ד קק"א חכ"א כלל לו
אות א . ופה צגדאל יע"א יש לנו עקורת וקצלה על ג' ויני חיות והס הלצי והאיל וסיחעור :
ג עס ודאי חיה עכורה היא וכו' . דוקא כשהיא וועלה גרה ונפסקת פרקה אזל אין
ק"י הפולו והקרנים ונהכי ווורה שהיא עכורה דעוואה ג"כ יש קרנים . ט"ך קק"צ
פרי"ח קק"צ פרי"ח קק"ג כתי קק"צ :

ד עסי' ג צור הצר וין צהווא הוא . והגס דרו"א צהגה לעיל כתב דהצופלו טהוא
צור הצר יש לכקות דמו ונקסק כצר כהצנו לעיל עס ק"י כח דאנו אין לנו
אלא דצרי ויין דהוא ויין צהווא ודאי ואלל לכקות דמו עי"ס :

ה סעי' ה כל שיחפק לך אס הוא ויין חיה וכו' ונכסין את דמו . פ"ו צלא צרכה .
ט"ך קק"ד פרי"ח קק"ו הל"פ אות ה :

ו סעי' ו כלאים הצא וכו' הוא הנקרא כו' וכו' ונכסין את דמו . פ"ו צלא צרכה .
ט"ך עס וכן פסק ויין ז"ל לעיל ק"י כח עי"ו ג :

סימן פא

א סעי' א חלב צהווא ותיס עוואה וכו' . וי טיש לו חולי האוואס ועווצ צחולי לכות
החזס ורפואתו לטחות יו"ס ונכפר חלב האהון ווהר לטחותו טהחולי ונכסין
וטרפואה אונתיה . טיות הל"קט ח"א ק"י רן צל"י קק"א . וכן עתה הורגלו טרופאים לתמו
גס לשאר חולאים כי כן יקדו חכמי טרפואה חדשים ונקרוב ע"פ הווצהן והנסיין אונס רופא
ישראל יש לו ליזמר טיהיה חולי טיש צו סכנה דוקא ולא יתוהו לישראל אללא צחולי ונכסין
וידוע דרפואה זו אהנומית לחולי זה . ונח"ב אות א :

ב עס וו"ר אקורים וכו' . ואס נפל לחבטייל ויש רוצ נגדה י"ל דקרי כו"ו צוצוים דקס"י
קד . טפ"ד ק"י קג טע"ו צ ח"ו רי"ב אי"ג ז"ל :

ג עס וויי רגליה אקורים כצברה ויש וי שוותר צו"ר וכו' . וטווע דלדעה ראשונה כל
ו"ר אקורים צין דקוקים וגוילים צין דחוור וכן קחס ויין ז"ל דכל ו"ר אקורים ולדעה
שניה הגס טנדצרי ויין ז"ל וטווע דאפי' ו"ר דחוור ג"כ ווותרים כ"ו הכווצ"ס ז"ל וי"ו
אין דעת כל הפוסקים כן אללא אף לדעה שניה ג"כ ו"ר דחוור אקרי על כן לענין דינא
צהולם שאצ"ק ווהר לטחות ו"ר של שאר צהווא אזל ו"ר של חוור אין לטהיר צהולם שאצ"ק .
ט"ך קק"צ פרי"ח קק"צ צל"י קק"א טפ"ד קק"צ :

ד עס אזל ו"ר דלדס ד"ה ווותרים . ווי"ו אקורים וטוס צל חסק"ו אזל לרפואה צעלוא
אפי' חולי שאצ"ק טרי . תו"א כלל קה אות ה ט"ך קק"ג פרי"ח קק"ג צל"י קק"צ הל"פ
אות א טפ"ד קק"ג וקיים הטפ"ד דכל טעושה לרפואה לא טיך צל חסק"ו ונחצ"ר קק"ד :

ה וכן אס השתיין טינוק לקדרה טאין ניכר ווהר . תו"א עס ט"ך עס צל"י עס טפ"ד עס .
וכן אס נחמו לאכול צלי דעה טהוא ו"ר אין צו וטוס טקין . כתי קק"צ :

ו סעי' ב גבינות טנעטו ונחלב צהווא ונולא טרפה וכו' אזל אס ידוע שקודס טחלצה
נערפה כגון יתרת אצר וכו' או הוגלד פי הוכה וכו' כל הגבינות טנעטו
ונחלצה אקורות . הגס וויאו צהוגלד פי הוכה וכו' רק טנעטו ווונה הוך ג"י אזל ונה טנעטו
ונחלצה קודס לזה טרי וכו' . הגס דרו"א צהגה צהוגלד פי הוכה טחיר קודס ג"י אין כן
דעת ויין ז"ל אללא ק"ל כוון ז"ל צהוגלד פי הוכה אפי' ונה טנעטו ונחלצה קודס ג"י אקור .
כ"ז קק"ג ט"ך קק"ד פרי"ח קק"ד פרי"ח קק"ג טפ"ד קק"ד . וא"כ לדידן דאנחנו קצבלנו
עלנו טוראת ויין ז"ל צהוגלד פי הוכה אפי' קודס ג"י אקור :

ז וויאו צהוגלד פי הוכה דאקריין אפי' קודס ג"י טיינו דוקא צהוך י"צ חודש אזל קודס
יב"ה ווהר דערפה אינה חיה יב"ה ודוקא ציתרת אצר דהוא טרפה ודאי אקריין לה ון
הצטן אזל צהוגלד פי הוכה אינו אקור אללא דוקא עד יב"ה אפי' לדידן . ט"ך עס ככ"הג
הג"הו אות ע פרי"ח עס פרי"ח עס טפ"ד עס :

ח עס צהגה אזל יתרת או שאר טרפות הצא וין הצטן וכו' וטיולס אקור וכו' . אפי' קודס
יב"ה . ט"ך קק"ה . יש וי טאוור טאס נערפה ודאי כגון יתרת אצר וילדה אח"ך גס
הולד טרפה אע"ג דערפה אינה יולדה אונריין ונעטה נקיס הוא והא דאונריין לעיל קס"י עט
דנילד וין הערפה ווהר ויירי כטנעצרה ואח"ך נערפה אזל נערפה ודאי כגון יתרת אצר
וכיואל צו אף טנעצרה אח"ך גס הולד טרפה . צה"י קס"י עט וצ"י נו קק"ד וצקיון
פא לח"הפ קק"ו . אכן כתב הלח"הפ עס טצ"ו צרית וטה (אינו וול"ו אללנו) צהקדושה
דף ד ע"ב ק"ו על דצרי צ"הי עי"ש גס ח"ו על"ל דהס דצרי טצ"הי ודצרי טחוקי עי"ש
והניח זה הדין צל"ע גס ונקטויות דצרי ויין קס"י עט וטווע דככל טרפה ווהר הולד
וכן וטווע ולי הש"ך והטפ"ד עס גס אכן קי"ל ז"ו גורס ווהר וכן ק"ו טע"ל עס ועל
כן וכל אל"ן ווכס דק"ו זו דחיה היא ולפחות צהט"ו ווהר הולד :

ט עס צהגה ואס יש ק"ו צהמות צעדר וכו' . אע"ג דלא נצדקו האחרות עדין וטוס
דרוצ צהמות צחזקת כטרות הן . תו"א כלל ווא דין ד ט"ך קק"ו ככ"הג טג"הט
אות י פרי"ח קק"ו טפ"ד קק"ו . וטיינו דוקא טפרות אחרות עדין חיות חס אזל אס
טחמו

כלל פיו ונשואו לא חיישין לתשמיצתו כיון דליתו זמני ים ללמוד ונכחן
דצדק הוולוי ונחשד יחד חיישין ועל כן צעיינות מדבש על יסועלים הוא נעשה ונתיירוס
אין לאכול דבש מן היסועלים ועליוס אלא דוקא מן הכוורת דחיישין שווא עירבו בו דבש על
תיכוס ויס וקוונות שאין חוששין להכי וקונים מן הגוים קתס דבש ככ"הג הג"צזי אות עג .
ובנודיחיתו פה בגדלד יע"א אין וולוי אללנו דבש על תיכוס אלא דבש על תומיס ואין בו
קוס כדנוד ועל כן ונחגיבו לקנות מן הגוים צין דבש דכורים או דבש תומיס בלי פקפוק :

סימן פב

א סעי' א קינאי עוף טהור לא נתפרשו מן התורה אלא ונה ויניס טוואיס בלדד וכו'
והויניס האקורים כ"ד האמורים בתורה . דע דבתורה אין כחוב אלא עשריס
ויני עופות טוואיס ונודכב עוד לוינה לוינו לוינה לוינה ילפינן עוד דו מן הכזוי וכיון בגס
אלו שכתבנו ונו"ש לוינה לוינו נקראים ונפרקים בתורה . פרישה כנ"הג הג"הטו אות ו :
ב סעי' ב כל מי שהא בקי וכו' ונאון לייד לומר עוף זה וכו' . ואס ה"ה ונעיד על
עוף שנקובל הוא טהור כאלון ונותרת הדין אף עד אחד בעלמא כאלון
ונסס טעם או כאלון באיסור אלא שבדורות הללו לריך שיסא אדם ונחוק ונאון וכטר ונשס
דילמא לא דייק ועעי . ט"ך קק"א ונשס ר"שג כנ"הג הג"צזי קוף אות ו פרו"ס קק"א
צ"לי קק"צ ועי"ל אות ט :

ג טס ונאון לייד וכו' . כל זה ויירי בעוף שאין אדם וניכר אותו ולכך נאון על פי ונקורת
הלייד אבל עוף ידוע שבנאקוס או אובלים אותו ונאקוס אין אובלים אין לקמוך על ונקורת
הלייד דודאי ידעו טיס וקוס שאובלים ואפ"ה חזיקן דלא אכלי ים לדון שכהגו איסור או ונפני
טוואיס הדווייס או שנהלקו בקבלתם . ונח"צזר אות א ונשס כרו צעי טיי :

ד טס ואס ידוע שאינו דורס ים ג' קינאי טהרה חלצט יתרה ונפק וקרקצו כקלף וכו' .
אלו כרו קינאים רנוויס צתי **צפור** דסיינו אותיות טניות ונשדו קינאים אות **ז** ונאלצט
אות **פ** ונפק אות **ן** ונורקס ואת **ך** ונקרקצן סס אותיות לפור . ונח"צזר אות צ ונשס חר"וי ז"ל :

ה טס ואע"פ טיס צו ג' קינאים אלו אין לאכלו וכו' אלא"כ ים להס ונקורת . וכו' ונראה
דאס ים להס ונקורת טוב א"ל לבדוק אחר טוס קינאן ונאף אס ידוע לנו שאין לו טוס
או ונסינניס דסיינו שאין לו זפק ולא חלצט ולא קרקצן נקלף אעפ"כ אפשר שאינו דורס כיון
דיס ונקורת ודאי דהוא ונותר כל כנה דלא חזיקן דדקס ודין זה אות לכל השטות . ט"ך קק"ו
כנ"הג הג"צזי אות כה פרו"ס קק"ו כתי קק"ז טפ"ד קק"ו הל"פ אות צ חכ"א כלל לג אות ד :

ו ויחו חנ"ג דיס לן ונקורת אי חזיקן דדקס או שחולק אס רגליו אין לקמוך על ונקורת
וקבלה צטעות היא ואסור . לצוש טע"ו ג רש"ל פל"ט ק"ו ט"ך טס כנ"הג טס
צ"לי קק"צ הל"פ טס טפ"ד טס חכ"א טס :

ז הא דאנתינן דאי חזיקן דדקס לא קנתינן על ונקורת סיינו דחיישין לכל הפירושים דריקס
פ"ו או הוא פירש"י שמתן רגלו על האוכל כשהוא אוכלו ונחזיקו ברגלו שלא ינוד ולא
ינטל כולו אלל פ"ו . פ"ו סצו הוא פ"ו ר"ה דענויה דסיינו דורס ואוכלו ונייס וניכו אכילת
זבובים וטקלים ונוליס חייס לא חשצין ליה דורס ואוכל . פ"ו סצו הוא רנו"שגן ונר"ן
ודענו"סו והוא שניען לפרכיו צצעלי חייס ודורסן וכעין דריקס שנהבאר לעיל ק"ו או ודאי חזיקן
דדקס כמד ונכהסו פירושי חיישין להחזיר ואקרינן : ונש"ו קק"א . ודע דהא דאנתינן דנחש
לפיר"שי סיינו חוץ מן התרגולת ונשס לקנתינן על פירושי אחרניי אבל ודאי אי חזיקן עוף
אחר דעציד הכי חיישין ליה :

ח גס אי חזיקן ליה שקולטו ואוכל מן האזיר ואינו וניחו לארץ עד שיבלענו לא קנתינן על
ונקורת ואסור . לצוש טס טפ"ד קק"ו :

ט טס אלא"כ ים להס ונקורת שונקרו להס וכו' שהוא טהור . הצי להעיד ונקורת חדשה על
עוף שאין וניכרין אותו ילערך שהוא צר קנכה ונעיד על אכ"י ונדיס אחרת שהוא ונכה
פקיט

פשוט טס לאוכלו או שנקובל ונפי אדם גדול דכדאי הוא לקמוך על עדותו דודאי דייק שפיר
אבל אינש דעלמא או דאקהיד שרחס טוע ונאינש דעלמא אהא לא קנתינן דילמא לא דייק שפיר
ובשכ"י ונעט ונחפך ועציר דטעי ונ"ש צגו"ו והוא שצקי צהס ובשמותיהס זס לא נולל
האידנא כלל . כנ"הג הג"צזי אות ל ונשס ונח"צזר ק"ו ק פרו"ס קק"א כתי קק"א שפ"ד
קק"א ונח"צזר אות ס חכ"א טס אות ט :

י צר אוון הצר שקורין צל"א ויילדי"נענד סס ונותרת . חצ"י ק"ו לצ פרו"ס ק"ו פו
קק"ו צ"לי קק"א כתי בקוף קנעניס פני נטר ונח"צזר אות ד :

יא עוף שקורין לערובין צל"א הוא עוף טווא . חצ"י טס צ"לי טס ונח"צזר אות ה :
יב עוף שקורין בעיר אכני"ל גי"הג אל ו"א כאותס סגדלים ציס אכורים חונס העופות
שקורין טס לצח"ך צין טל בלעים צין כל נהרות וגס שקורין לזוואס סס ונותרת . ש"ות
צית יאודס דך קטו ע"צ ונח"צזר אות ו . וכן ים צעירנו אותס סגדלים על סגיס וקורן גי"ט
אל ונאי אכורים ואין אובלים אותס פה בגדלד יע"א :

יג עוף הפורה ונעלי השיר הנקי עירלו עוף טהור הוא ואובלים אותו בליוונתו יע"א .
ונח"צזר אות ו וכו' דבר שמואל ק"ו קעד נקהפך צדצר ובנודיחיתו פה בגדלד יע"א ים
לפור ונעלי השיר וקורין אותו בלבל צלו ערצ"י ואפטר דהוא המירלו ככו' ובנודיחיתו לא ראינו
ויוניו טוס או שאכל סבלצול ולא טועטו ונאצותיו ואין לנו צו ונקורת שהוא ונותר :

יד עוף שהנולד שלו ונותרת ויס לו צכרצלתו קלת נולת כנו ורדיס וכל גופו יפה ח"ן
ונרגליו טהס שחיות אכור לאוכלו והוא הטוואס ובלשונס קורין אותו פל"ן . כנ"הג
הג"צזי אות לא שפ"ד קק"ס ונח"צזר אות ז ונשס חכ"ל ובנודיחיתו קורין טאוואס ואין אובלים
אותו ואינו ע"לי הרצס :

טו הקיגו"חיני"א הנוקנות צצתיס הגצוהיס ים וקוונות שטוהגיס צה היתר ויס וקוונות
שטוהגין צו איסור וסוצריס טהיס חקידס הכחוצה בתורה . וכן צצ"י ונשס רי"ו ונח"צזר
ז"ל אקר אות עי"ש ופרו"ס קק"ט סכיס כהר"ש . ויהכן שזכו שקורין צנדיחיתו בגדלד יע"א
לגולג או לקולק טהיא וקוננת צנוקיות הגצוהיס ואוונריס טהיא חקידס הכחוצה בתורה
טכן טרגס אותס ר"ו קעדיס גאון ז"ל על הבורס אל לגולג עיין טס ואין אנהנו אובלים
אותה כהורח חר"ש ז"ל :

טז ונש שאנו קורין צלו ערצ"י כובלך אסור ואין נוהגין לאוכלו צנדיחיתו פה בגדלד יע"א :
יז ונש שקורין תרגול ענגלמ"י סיזכר ונחר אע"פ שהודו כפוף כדוכיפת ונ"ו כל ק"ו טהרה
ים צו . כנ"הג הג"צזי אות כו . ויהכן שזכו שקורין אותו פה בגדלד יע"א ד"ך אל סכ"ד
והוא צא ונערי הנלי"א ונחנתו אובלין אותו :

יח אותן אוהות שראשי חרעווייהן שחורות סס ונותרת ודלא כניי שאקר . פה"ת ונשס צית
אצרהס בקונעניס ונשפט בלוס . וכן צעירנו פה בגדלד יע"א וניאין כנה פעוויס
אוהות שראשי חרעווייהן שחורות ואובלים אונס :

יט צעירנו ים ויני אוויס קטניס הרצה כותה צ"י יונס הקעניס והוא מין שליו וקורין אותו
צלו ערצ"י גי"שג אגינ"ל בהירק הונכג צעירנו כפי הקבלה ונאצותו שאובלים אותה
שהוא מין טהור :

כ עוד ים צעירנו מין אחר והוא ג"כ קטן וקורין אותו צעירצ"י דכ"ג ואין לנו קבלה צו
ואנחנו נוהגיס צו איסור :

כא הזוזיר וכן קורין אותו צעירצ"י זכו"ר כלי חכויס הוא אסור . חרעו"ס פ"א ונח"צזר
כנ"הג הג"הטו אות ס :

כב ים מין לפור שקורין אותו צעירצ"י ק"ד והוא טהור ואוונריס הטולס שהוא לפור
דכור וצעירנו אין אובלים אותו דאף אה"ל דהוא לפור דכור ונ"ו אונינן בגו"ו חילין
דך סצ דקנותית לצכה דכתי איכותא היא ואסירא וכתבו ונח"צזר ונש"ך צנקה"ך ושאר
אחרונים דהוא לפור דכור עי"ש וכהצ וכן ז"ל צצ"י ונשס חרעו"א ורי"ו ז"ל דגס צכריתס
לצנה טעס נהגו צה איסור עי"ש וכן כהגו צעירנו . ויכו כתב חרעו"ג ז"ל ונח"צזר א בקיפו
ז"ל

הוא וכו' הכונה להפואה שרי אף בהולי באצ"ס כיון דמדינא דגווי שריא ולא אקיר אלא ונוכח וצנוקוס רפואה יס להקל ע"כ :

גכ סעי' ג י"א דכל עוף שהרעומו רחב וכף רגלו רחבה כשל אוו וכו' . הרעומו צניק הרעומו רחב וכף רגלו רחבה . ש"ך סק"ד פ"ח סק"ח כתי קק"ה . ולא כ"י נדי לדין דלכו אין לנו אלא נוקרת . ועיין ע"ש לקוון צמווד צכע"י טאח"ז :

כד שם בהגה וי"א שאין לקמוך אפ"י ע"י ואין לאכול שום עוף אלא צנוקרת וכו' וכן נוסהין ואין לשנות . גם אכן יתנוי דיתנוי אין לנו אלא דברי נור"ס ז"ל דאפ"י צה"י אין לקמוך אלא על הנוקרת . ונתיב צשעת הדחק יס לקמוך על ז"ל ופ"ח וכ"הג ולהתיר :

כה סעי' ד ה נ"י שהוא ונוקוס שנוהגין איסור צעוף אי וכו' אם שאר וקוונות שאין להם נוקרת וכו' יס נ"י שאוסר יס נ"י שנתיר יס לחוש לדברי האוסר .

האחרונים ז"ל נתחצטו צדברי ע"ן וז"ל ורבו הפירושים צדברי וע"כ יס להחגיג דהולך ענוקוס לנקוס אין להתיר אלא כשהנוקוס שילא נקס או הלך שם אין נהגים לא איסור ולא היתר אבל אם נהגו איסור הגם דנהגו הכי שלא ע"פ הנוקרת אקור וכ"ש אם נהגו איסור ע"פ הנוקרת אבל הנוקוונות גופייהו הגם דלא נהגו לא איסור ולא היתר אקור למיכל עפ"י קבלת אחרים . ככ"הג הג"צ"י אות נ"א צכופו וק"ף סק"י צ"לי סק"ג ונח"צ"ר סק"ט :

כו וכל זה נ"י צעוף שהיו נהגים צו איסור הוא נחונת שלא הגידו להם אבותיהם שהם נותרים אבל צעוף הבא לשניהם צעיר או שלא נהגו צו לא איסור ולא היתר להיות שלא בא לפניהם עד עתה ונשוא"ה אין להם קבלה ונאלו עיר אחרת שאוכלין אותו עוף צקבלה פשוט הוא לכל הדעות דין הוא שתקנוך עיר אי על קבלת חצרתה פ"ח סק"ד צ"ה"ה אלא דנראה וכו' :

כז ולפ"י יס להתיר ע"ן אי סקורין צעריצ"י שו"מ צדגס צמדינתו פה צדלד"ד יע"א על סוף הנוקרת של עיר חלי יע"א יען קזה העוף של שוור אינו נול"י צמדינתו והוא נול"י צנחחו עיר חלי ולפעמים יוציאין אללנו וזה הנו"ן נעיר חלי הרבה וא"כ פשוט שנותר לאוכלו על סוף עיר חלי דהא דלכתו אין לנו צו קבלה נקוס דאינו נול"י אללנו וכונ"ל נקס הפ"ח ז"ל :

סימן פג

א סעי' א סיווני דגים ופורטים וכו' כל שיש לו ספייר וקשקשת וכו' . אין הנשים כאלונות צצרינת דגים קטנים כשנואל ציניהם ענאים שהם קלת צדוניה ושום דלא להתק איסורא . רש"ל פ"ק דהולין ס"ו צ . ואם להתק איסורא דידעינן צודלי דאיבא ענאים כאלונות . ככ"הג הג"צ"י אות א צ"לי סק"ח ונח"צ"ר אות א והציאה נור"ס ז"ל לקען צהגה ס"י קצו סע"י ג ונ"י סק"ח :

ב שם בהגה ודוקא שהם נקלפים ציד או צכ"י אצל אם א"א לקולפן וכו' . כן עיקר והציאה נ"ן צצ"י נקס הרמ"צ"ן ז"ל ואין חולק צדצ"ר :

ג שם ואפ"י אין לו אלא ספייר או וקשקשת או וכו' הגה וי"א דאין להתיר וכו' רק כשהיא עונדת תחת לחייו או וכו' . דעת נ"ן ז"ל להתיר צקשקשת או בכל נקוס שחולא כיון שנוחצ"ר עונו יפה ונראה וננפו אצל ודאי כל ע"ן שאינו נודע אם יס לחוש סנדצקו צו קשקשת אקור נקפק והולכין צשל תורה להחגיג . ונייכו אם ננולאו צו הרבה קשקשין אין חוששין שגא צלו ונאחרים . ש"ך סק"ח נקס סרו הנוגיד פ"ח סק"ג ספ"ד סק"ח . וי"א דדעת נ"ן ז"ל דצקשקשת אי כ"י ואין לחוש שגא נדצקו צו ונוקוס אחר . ככ"הג הג"צ"י אות ע :

ד סעי' ב יס נ"י דגים שקשקשיון דקיס נולד וכו' אם נכסוהו צצג"ד וכו' . וכן אם העמיד דג נגד השמש וראה צו קשקשים קטנים נותר . ש"ך סק"ג פ"ח סק"ג צ"לי סק"ג הל"פ אות צ כתי סק"ג ונ"י סק"ח חכ"א כלל לו סק"ח . והיינו דוקא אחר שקלפוהו ציד או צכ"י . צ"ח אות צ ככ"הג הג"ה"ט אות ה נשנו :

ה סעי' ג כל שיש לו קשקשת יס לו ספייר וכו' לפיכך נולא חתיבת דג שיש לו קשקשת וכו'

וכו' . זה הכלל דכל שיש לו קשקשת יס לו ספייר הוא כלל גמור ללא נוסכתה שיש לו קשקשת ואין לו ספייר אפ"י או נ"י אלף ללא כו"י סכתה דהכלל צרוז איתנו . ע"י סק"ג פ"ח סוף סק"ד ונ"י סק"ב וגם ונח"צ"ר אות ה ללא כתי כתי סק"ג :

ו גם כלל זה כל שיש לו קשקשת יס לו ספייר כאלו בכל ואפ"י צחיות סצ"ס שיש להם ידים ורגלים ואין הפרש צין דגים לחיות סצ"ס . פ"ח סם דלא כתי נועדני נולך ספ"ד סק"ג כתי סוף אות ג ונח"צ"ר אות ע :

ז דג שקורין צל"א ע"ן קל"ספין והוא נוכס צעור דק נולד ותחת העור הדק יס צו כו"י הדרים קטנים ונרובעות וצו עונה קשקשת אי וי"א לקולפן רק צכסין נותר צאכילה וכן הסביוו חכ"י ק"ק ויילנא . צ"ה"י סק"ח פ"ח סק"ג צ"לי סק"ג לח"ה סק"ג ונ"י סוף סק"ח ונח"צ"ר אות צ :

ח פשוט הנוכח לאכול דג בעל הסרס הנק"י פ"י פ"י איספ"דה ופני שאונרים צצשעת עלייתה ע"ן סיס ושלכת קשקשין וקנו של רציו הכ"הג ז"ל הראה לנשנה לולך הקשקשין צצג"ד שחור שהיה צנוכונות צלדין דג זה . ככ"הג הג"צ"י אות עד ספ"ד סק"ג ונח"צ"ר אות ג :

ט דג שקורין סטרי"אין נותר יס שאוסרין אותו והרמ"צ"ן צדקו וסרס אותו צנו"ס רותחין וכשרו ענונו קשקשין והתירו . פ"ח נקס ס"י אהל נועד צ"לי סק"טו . והס סני עי"ס דוונ"י ז"ל . והא הוא ענא ודאי והצ"י י"א דישיר קשקשיו צנו"ס וצקהל פירי"א יאכלוהו שקבלו דנשיר הקשקשים וידעים להצדיל צין הענא וצין העור וצקורומואל נהגו איסור ואין להתירו . ונח"צ"ר אות ד נקס סרו פחד ילחק דף פ"י ע"ש . ועל כן צנוקוס שאוכלים אותו נותר וצמוקס האוקרים אקור ונראה כהרס ופשיטת וצעירנו אין נול"י זה הדג סקרעיון :

י דג שקורין קופ"יס נותר צהסכמות רצ"י ק"ק פיראריה וזולתם . ונח"צ"ר אות ה נקס פ"י סם : דג הנק"י סיצוטט הוא עסור פשוט צגנו כדל"נו"י רצ"א נלה סיצוטט צקדוש"ך ר"ש פ"י סא"ס נקד"ס ע"ש . והוא נול"י צצג"ל . סמ"ג לאוין קנא . והפ"ח סק"ד כתב שהוא צהונה גדולה הנואלת ציס שרי"א ה"א הנק"י סיצוטט וכו' . ונח"צ"ר אות ו . ונ"י נקס סק"ג

שהוא נול"י צצג"ל האנות הוא כן צצעירנו פה צדלד"ד יע"א הוא נול"י לנאות ולא לפ"ס . אכן זה קשה נולד צצעירנו הסיצוטט חכו"י הס קטנים וא"ך כותב הפ"ח שהוא צהונה גדולה . ואחר החפוש נול"י צק"י הצולת הארץ הכד"נו והוא לה"י יוסף שווארץ צתולאות הארץ צקיוני דגים סכתה דסיצוטט הוא צו . וני"ס ע"ן או הוא גדול כחזיר ושמן הרבה ועוב נולד ולא נולא כי אם ציס איטלי"א והע"ן הצ"י הוא דג קטן כך נולד קול"יס האקפנין חכו"י צנוק"י סבת דף קנ"ה עכ"ד ע"ש וצוה נתיצבה חנו"ס חנו :

יב כתב ע"ן צצ"י נקס סק"ח צסס ר"י סחיד ז"ל ס"י על הדגים העסורים סני עדים עסור פ"י דג עסור יס לו זכ"י סדוקה לסנים נש"א"כ צצצוטט וכו' ע"ש . וא"ן סכוונה לוור דכל שיש לו זכ"י סדוקה לסנים הוא עסור צודאי וכ"י דקווכין על הזכ"י להתיר שא"ן הדבר כן שא"ן לקמוך על ס"ידוק סוכב נקס דאיבא כו"י דגים ענאים סוכבס סדוקה אלא כונתו לוור דכל שא"ן לו זכ"י סדוקה ודאי הוא ענא דלא נולא דג עסור שא"ן לו זכ"י סדוקה ועל כן דג הנק"י צצצוטט אקור נקס דא"ן לה זכ"י סדוקה . ככ"הג הג"צ"י אות כ פ"ח סק"כ ספ"ד סק"ג ונח"צ"ר אות י . ונ"י נותר להסתחר צצצוטט . פ"ח סם צ"לי סק"טו ספ"ד סם ונח"צ"ר סם :

יג דס הנואל ציס ספרד סק"י סטימקס ונריווקס והוא סס הנות והרוקמים יודעים להול"א הארס וננו ועש"ס וצצ"רו עיני רפואות ויס לו סדרה ונלשו רחב וגם יס לו קשקשים על כל גופו וא"ן לו שום ספייר רק יס לו ד"י רגלים כרגלי צהונה וסיה עיין צכ"הג הג"ה"ט אות ו נקס דנש"א דג זה נותר . פ"ח סק"ד . והוא עסור ושרי להסתחר צו . ונח"צ"ר אות י"א ע"ש וק"ק על רציו הנוח"צ"ר דכיון סכתה דהוא עסור לנ"ה לא כתב דנותר לאוכלו וי"ל נקס דהוא סס הנות אקור לאוכלו וצקסורה נותר דלא כהג"ה ע"ש סק"ג דקספק צצצ"ר ע"ש :

יד דג שיש לו ספיירין ארוכין ונלשו ולנעה סחופין את רובו כהג"ב וסס עש"ס לפ"ח ציס וא"ן צהס נולה ולפעמים פוכה לנעלה ע"ן הני"ס אם יהיה לנ"ה קשקשת עסור . ס"י צ"ב אות

שיטתו אדוניו חזל שהורים אין הוכלים אוהם וכו' . הפרי"ח קק"ב והפרי"ח
קק"י קראו ערער ע"ז ע"ש צדכיהם . ולאו אין לנו חלל דברי ורן ז"ל שקבלנו הוראתו
וכן הקב"ה ע"ז כל הצאים אחריו נוו"ם ז"ל והלבוש וט"ז וש"ך וכמ"הג . ועיין ונח"ב חות
טו"ב וכ"כ הש"ב קק"ב . ועל כן אין לנטות מזה הכלל של האדומים ושהורים יורין ושואל :
לו סעי' ט דג עהור שנואל צוועי דג טווא צין שנואל וכו' טהור . חזל חס נוולח
צצית הכהם כ"ע גודים דאקור . כ"ז קק"ג פרי"ח קק"ב דלח כש"ך

פרי"ח קק"א וק"ז קק"ג :
לח סעי' י דג טווא שנואל צוועי דג טהור אקור . דוקא שנואל דלח השיב כעובל
חזל ציולח לחון וותר נשום דהשיב כעובל וכעפ"ח צעלוח . ש"ך
קק"א כמ"הג הג"ה חות טו שפ"ד קק"א :
טל י"ח דעכ"ו אין הוכלים חף חס נוולח דג טהור צוועי דג טהור נשום ויחוס ונפ"ס
קלח צהם . צ"ה קק"ב צ"לי קק"ז . ועכ"ו לא נוולח דג צוועי דג צינותו
ויוניו לא שועטו דבר זה :

סימן פד

א סעי' א ברלים הגדלים צוים וכו' . לאו דוקא וים חלל ח"ה לשאר נשקים שצבלים
כדלקון כע"ף ג . ש"ך קק"א פרי"ח קק"א צ"לי קק"א כתי קק"א שפ"ד
קק"א חכ"א כלל לה חות צ :

ב שם שצבירות ויחין ונערות וכו' . וה"ה לצרכות גדולות של וים ונוכסים נשום דאין להם
נוולח ונזח וותרים . ש"ך קק"ב כמ"הג הג"ה חות צ פרי"ח קק"ב כתי קק"ב שפ"ד קק"ב :
ג שם בוחם ושותה ויהו וחינו חושק לצרכים שזהם חס יזדונו להוך פיו וכו' . וליכא הכא
נשום חיקור כל חשקלו כיון דחינו צולע צעין חלל צחוק הוים שהוה שותה . צ"ה צק"א ש"ך
קק"ב חכ"א שם חות ג . והיינו דוקא חס חנים ונאוסים עליו חזל חס הם ונאוסים עליו
חפ"י עם הוים אקור נשום כל חשקלו . כ"ז קק"ב פרי"ח קק"ג . ודע דלח הם ונאוסים עליו
חפ"י חס לצובח דעלוח חנים ונאוסים אקור לכ"ע חו חס רוב העולם ונאוסין צו חף חס
לדידה חינו ונאוס אקור נשום צ"הש . כמ"הג הג"ה חות ד צ"לי קק"ג שפ"ד קק"ג
ועיין ונח"ב חות ח :

ד גס חס יש חשש ככנה צדבר חס הוא שוחם וקוחה אקור . ע"ז שם נשם חו"ה
כמ"הג שם צ"לי שם נש"ז קק"ב :

ה גס לנהוך הולכה צעין צפיו נדופני הצור אקור נשום צ"הש . פרי"ח קק"ו פרי"ח
קק"ב חכ"א שם חות ג :

ו שם הגם חזל אקור לשחוב צכלי ולשהות נשם . כן עיקר דוון הצור לכלי לא חו וקוס
רציהיהו וחפ"י חס לא ידעין צודחי שפיטרו חפ"ה אקורים ונקהח דחייסין טווא
פירכו . ש"ך קק"ד כמ"הג הג"ה חות ד ודלח כלצוס ננ"י כלל נג קק"ג פרי"ח
קק"א צ"לי קק"ד שפ"ד קק"ד חכ"א שם :

ז וה"ה ליקח ון הוים צידו אקור . ש"ך קק"ה נשם הכלצו כמ"הג שם צ"לי שם שפ"ד
קק"ה חכ"א שם :

ח וחפ"י חס ויולח הכלי ון הצור דך לינור צאופן שלא נגט צדופני הכלי ונצחון חפ"ה
אקור נשום דלח חו וקוס רציהיהו . פרי"ח שם :

ט והיינו דוקא לשחוב צכלי ון הצור חזל וותר לשחוב צכלי קטן וכלי גדול דחף חס
יפרכו ח"ה צכלי השני וותרים . ש"ך קק"ד צ"לי שם שפ"ד קק"ד חכ"א שם :

י שם חס פירכו וכו' כגון לחחורי הצור חו על שפת הכלי ונצחון וכו' . וה"ה על שפת
הצור ונצפים חו לחחורי הכלי . ש"ך קק"ו כמ"הג הג"ה חות ה פרי"ח קק"ה שפ"ד קק"ו :

יא שם חזל חס לא פירכו חלל על דופן הכלי ונצפים וותרים . וה"ה לדופן הצור
סצור

הצור ונצפים . ש"ך קק"ז כמ"הג הג"ה חות ו נשם פרי"ח פרי"ח קק"ו צ"לי
קק"ה שפ"ד קק"ז חכ"א שם חות צ :
יב ודוקא צחונעים וכיולח צהם וותר לכהות ולשהות ון הצור חזל צוין וצובים הידועים
שפירחים לאויר העולם וותרים אקורים שהרי כצר פירשו . חכ"א שם חות ד נשם
הרמ"ב ז"ל ועיין לקון חות ז :

יג סעי' ב הגדלים צוים שצחרילים ונעלים שהם נושכים וכו' יש אוקרים ויש וותרים .
הגם טעון ז"ל הציח דברי הותרים צלחונגה ונ"ו לענין דינח העיקר הוא
כדברי האוקרים דשפיקח דלורייתח לחונח"א . ש"ך קק"ה נשם חכ"א חכ"א חכ"א
חות ח פרי"ח קק"ד צ"לי קק"ו שפ"ד קק"ה ונ"י כלל נד קק"ב ונח"ב חות צ וכצר
האריך צוה הגלון חק"ל ח"ד ס"י על ובקוף דבריו העלה לאוקורל ע"ש צק"י על דף ס ע"ב :
יד סעי' ג הווקסן וים וכו' והו צו חולעים וכו' לפיכך נשקם שדקך ליגדל צו חולעים
וכו' צלילה וכו' . פ"י חפ"י חף יודע צצורו שיש חולעים צומקה זה חלל
טוין נשקה זה דברו להיות צו חולעים חייסין טווא יש צו ויפול לבוס ויצור שצכלי סצו
החליע ונחש ויזח לשהיה ולכן חס עצר וקטנו צקטוין צלילה יחזק וקטנו דך צבד
הקף ויגד . פרי"ח קק"ה :

טו שם צהגם חזל וותר לכקנן דך צגד חו וקטנה שהרי לא יוכלו ליפול דכו' . וח"ה
המקנה יש צה כקצים דקים שאפשר שהחש יחזור ויפול דך כקצי המקנה נמי
אקור . צ"ח חות י כמ"הג הג"ה חות ח שפ"ד קוף קק"ב חכ"א כלל לח חות ז :

יז שם צהגם וכן וותר לערות המוקסין וכלי חל כלי וכו' היינו רציהיהו . וכלי שני דין
כלי ראשון יש לו וכשפורטין על דופנו ונצפים שרי . וכן ז"ל צ"ה ש"ך קק"י צ"לי
קק"ז פרי"ח קק"ו חכ"א שם חות ג . והגם דיש קוצרים דלח חוקק וכלי חל כלי אקור
חנו אין לנו חלל דברי וכן ז"ל ש"כ צ"ה ויהם שלא כתב חותה צ"ה לא חכמה לן דהרבה
וולינו דינים מדינים שונים שהשונו וכן ז"ל צ"ה ויהם חלכה . נח"ב חות ו :

יז וחות יתשים שהם צעלי כנפים אקורים חף צווקסין דווקחנח חס פורחין צלויח ולא הותר
חלל חותם חלון להם כנפים . כמ"הג הג"ה חות ג נשם דווקח"א שפ"ד קק"י וי"ח חות י :

יח חיוון שיש צו חולעים חס פירכו לאויר נקחא פירכו חזל ון החוון לחצטיל לא חו פירכו
וותרים . וכן ז"ל צצד"ה נשם רי"ו נח"י טו חות כו ש"ך שם פרי"ח קק"ב צ"לי שם :

יט י"ח דחא דלחריקין דנחון לחצטיל וותר חף צחצטיל לכן וי"ח חף חס פירש ונח"ב
צוואל עליו היינו רציהיה ושפיר דווי וגם חס פירש ון הנחכל לפון צדופני הכלי
ונצפים ג"כ וותר ושיב רציהיה . צינת חיס צבער חו"ה ס"י לח חות נ"ו . וי"ח דדוקא
חס פירש צוואל ונח"ב וותר דהיינו רציהיה חזל חס פירש ון הנחכל לחון חף צדופני הכלי
ונצפים אקור דלחו היינו רציהיה . פרי"ח קק"ב כתי קק"ו שפ"ד קק"י ונח"ב חות ח חות ח
והגם שהכ"ה הדבר צל"ע ונ"ו נשום דעשהו להחיר ונח"ב חות ח צד"ה וטור חפ"י וכו'
ע"ש . וי"ח דלח חו צכלי השני חסיכות צצר חו יקוח זהו אקור דלח פירש על הנחכל
לאו היינו רציהיה ואקור וחינו וותר לערות חוון צהוך ההצטיל חלל דוקא צחצטיל לח
כושקה . פרי"ח קק"ו . והלכה כס"י החולעים ונ"ו הנח"ב כס"י חחונגה קדוש יאמר לו :

כ חוון שהחליע הנח"ב חו"ה לקטנו צחללה צצגד עב וחח"ך ונצט"ח חו"ה וחח"ך חצבול
ונקטין חו"ה שם חח"ה . נח"ב חות ח וק"י וכך נח"ב וכן נח"ב צע"הק ירוש"הו .
והגם דרציוו חכ"הג הג"ה חות קו ונצ"ה חות ס"י קבו פקס צדבר נשום דאין ונצט"ח
חיקור לפח"י חן הונח"ב כדבריו חון צום חן ונצט"ח חיקור . צ"לי קק"ו ונח"ב חות ח ונצ
הגלון חק"ל צח"ד ס"י ונ" חריה שאג על חכ"הג וביטל כל דבריו וכן חו חק"ל ח"ד ס"י
ו ג"כ חס דברי חכ"הג ונח"הג לזכר חו נח"ב חו חכ"הג ונח"הג ח"ה חכ"הג ח"ה חלל
חוניו חן ונח"א חלל צוחטוין לערב חיקור צח"הר כדי ליחנות ונח"ו חזל כשח"ו חולח ליהנות
ון החיקור חלל חולח להפריד החיקור ולהשליכו לא וקרי ונצט"ח חיקור וכו' ע"ש צצד"הס
צלווך ועיין צצד"הו לעיל ס"י קט חות קו ע"ש . וכן נח"ב חח"ה ח חצדלח ינח"א שחוקדס
ונקטין

קכה כ"הג הג"צזי אות כ ז"לי קק"כא ש"ג סוף קק"ל :

סג סכר שיעוין וכסות שוניחין זו ונתלע סכר כחצו לעיל אות ונ שוחר להוליא יין שרופים ופירות והולעים יען שהוא זעל בעלנו ע"ש וסכה דרך עשיית הסכר הוא כך שנותנים הולעים והגים צורה גדולה ונותנים שם ג"כ כסות ועמים צניע כקוי הורה ושיעוין אש תחת הורה וע"י כתיבתה הורה עולה לנעלה תחת כקוי הורה ועולה הזעם הכזו דרך קופוין שיש על כקוי הורה ויורד להוך כלי אחר והסו הסכר זככה"ג הגס שיש הולעת זככות או זכרלכיס ויותר אפ"י לכתתו סכרי אין כאן ונכחו אלא טעמו ונתבטל בששים וסו עשיית הסכר שלכו . אכל אש הככות המוחלע אינו וניח צורה הגדולה אלא וניח אותה בתוך הכלי סכרי שירד זו הורה וסו אקור דאכא לעיחס לגוף ההולעת שחשאר זככר . ש"ג ונחו . ע"ש . ונודיעתנו וצי"אין עוד תגלים אחרים כונה וינים וקוסרים אותם בתוך קנורטו או וניחיהם את הקנורטו הכזו הקטור עם הסכר בתוך כלי סכרי כדי ליהן טעם זככר וא"כ אפ"י אש יש בתוך הקער הכזו הצלים והולעים זהו ויותר יען שהחבלין הכזו הם קטורים בתוך הסנורטו ואינם צאים להוך הסכר ואין נכחט וסס לתוך הסכר אלא טעמו ויותר לכתתו . [וע"ל אות קט ו"ש וסס הספ"ד נראה הפך ואככר שהכא אין ודאי יש ווחלעים] :

סד סע"י ט עבר וצטל הוך יצ"ח וכו' אש יכול לצדוק צדק ואש לאו וותר וכו' . הטעם

נשט דהוי ק"ס כפק איכא הולעים ספק לא והה"ל איכא טעמא כיוונה ודוקא בפירות שאינם ווחזקים בתולעים אכל פירות שוחזקים בתולעים אין כאן ספק דליכא הולע ולא יש כי אש ספק או ואקור . ש"ך קק"כט וסס אריה וקוי"ת וס"ס ונלובלין ק"ו כז ככ"הג הג"סו אות יז פ"ח קק"ל אכתי . קק"י ספ"ד קק"כט וס"י שם קק"ח פ"ח קק"י :

סה שם זככה כי אין לך פרי שאין בו ששים נגד טעם ההולעת שזכחו . ואף בפירות קטנים שאין בפרי קו כנגד ההולעת ו"י איכא קו נגד טעם ההולעת ועוד וסס דצריס הוואקס ונפשו של אדם קלה זכס צעלים כרוז כו"ש"ל זכ"ע ק"ו קז סע"י ז וה"ה זכולע . כ"י קק"ד פ"ח קק"ל ז"לי קק"כד וס"י קק"י ספ"ד קק"ל ודלא כה"ש"ך וס"י שם קק"כח הכ"א כלל לא אות יז :

סו שם ויש ויי ש"וור וכו' אכל ג' או ד' הכל אקור . לאו דוקא אש עבר וצטל הוך יצ"ח אלא אפ"י אש זצטל אחר יצ"ח ונולאו זככטיל ג' או ד' הכל אקור דהייטין דאלו התולעים היו בתוך . ש"ך קק"ל ככ"הג הג"צזי אות כז פ"ח קק"ל פ"ח קק"כא וס"י שם קק"ל :

סז שם זככה ודוקא ונאכל ד"א"ל לנכנו ולהקיר וסס התולעים וכו' אכל אש אפטר לנכנו ונעציר וסס התולעים וכו' והשאר וותר . ואש הם תולעים קטנים ציור סעוצרים דרך כקצי הווקנת אקור אף זכטון וויסו הכער שכתבטל וותר אש יחלנו היטב ויצדקנו צדיקה יפה . וס"י קק"טו . או יצ"ח וקנת כפי שיעור הולע דאש התולעים דקיס ציור לריך וקנת דקס ציור סצודאי לא תעצור וננו הולע . פ"ח קק"כ :

סח סע"י י ירקות וזככות שנואלאו זכס תולעים וכו' . ודוקא ירקות אכל שאר פירות אפ"י כוהין ופטריות אפטר לצדקן ואפ"י אחר שכתבטלו וותרין צדיקה .

לזוט ק"ו ק סע"י ד ש"ך קק"ל ככ"הג הג"צזי אות כח פ"ח קק"ל ז"לי קק"כט :

סט כוהין יצשים שסס והולעים צודאי אין לכרוך אותם זככד פשתן וליתן זככטיל לוחק ההצטיל דהגס שאין כוונתו רק על הרוטב של כוהין אפ"י אין לעשות כן ולא דוי לזכט וסס והולעים זככטים יש עוד לדדים שזככטים ונאפרכט וצדכט לחקן הזכט ולהפרידו ונאקור ונא"כ כאן . וס"י אין לגעור בני טעוס כן רק שיהיה זכד עז ונאד זככטין אלא ילאו התולעים . ספ"ד קק"ל :

ע ודוקא ירקות וזככות אש ונלא זכס ג' תולעים אקור אכל ירקות הייס אע"פ שוואל זכס ג' תולעים יכול לצדקס עלה עלה נגד טעמו . פ"ח קק"ל וסס ש"ח הרצב"ח ק"ו ק"ז ונלא הי"ד ע"י תולעים :

עא כל ירק שהוחזק ג"פ בתולעים אקור לאוכלו זככד צדיקה . ספ"ד קק"ל :

עב שם אכל ירקות עלנוס אש ונלא זכס ג"פ יש לחוס וכו' . נראה צדק שהכונה ג"פ זככל פעם ונלא הולעת או וה"ה אש נולא ג' תולעים זככטס או והר"ה ע"י זככטין ק כתז ג' תולעים . וס"י זככר אות כט :

עג ואש ונלא זכס ז' תולעים האחרונים ז"ל האריכו זכס ולענין הלופי הגירסאות שיש זככטות הרצב"ח ז"ל ועל כן סככו זכס הוא ו"ש הגלון זככר סוף הספר ד' קבו דוה שחפטר צדיקה כגון לטקן הרוטב כיון דאפטר להכיר האקור ה"ל דלוחי"ח וזכרי זככטין הוי חזקה ולפ"י כיון שוואל ז' תולעים אקור לאכול הרוטב זככל כטון אכל הירקות עלנוס ד"א"ל צדיקה זככט"ג זככל ודלוחי"ח אין לאקור אותם כי אש זככט תולעים . וס"י זככר שם :

עד ואש כוואלו זככטיל רחשים שאין ונתהוים ונ"ג הירקות אלא הם אחר ונעלוא כגון כוואלים או יתוסים רכבי האחרונים ז"ל כחלקו זכס יש אוקרים ויש ונתירים וכו' אין לנו אלא דכרי הרי הסקיד פ"ח קק"כ דהגס דדעתו כוטה לקי ונתירים ו"י אש כוואלו ג' כוואלים זככטיל אקר וסס דאע"ג דנעלוא אחר ו"י יש זככטס הרבה כי כן דכס להנלא ונודיעתנו ג"כ כן הוא שכוואלים ויתוסים וכו"י הרבה ועל כן יש לאקור זין כוואלים זין זיתוסים וכ"ש להוון עם שאינם יודעים לחלק זככד ויצאו להחיר הכל ולכן כל וינים שכוואלים הרבה אוקרים הזכטיל זככטס :

עה אש קבו הרבה רחשים קנח ונתנות או ועסו וסס לחוים ואשה או צדיקה הלחוים שלה ונולא זכס תולעים והלכו אלל המוכר ונלאו זככטות הכשאר אללו ג"כ תולעים כל הלחוים שאלל זככטין זכס הכז"ל סקנו וון המוכר הכזו כולם אקורים דלא אוריקין זככטס קלה סתוו התולעים דזי אינו ונ"י כ"כ אלא אוריקין דווקודם סקנו היו התולעים והכל אקורים . ש"ך זככט"הך דלא כ"י קק"י ככ"הג הג"צזי אות ק וסס דו"ש"ח פ"ח קק"ל ז"לי קק"כ וס"י קק"כ וס"י זככר אות כח ע"ה אות ג ש"ח חז"י סיון ע"י זככר זככר סקן סו"י זככט ונתכז רכז זכבי הסיציה דק"ק פחון . וי"ו אש קבו לילה או קודם י"ל שכולדו התולעים זככטס ואותם סקנו קודם וותר . ז"לי וסס סו"ת יא"ר וס"י שם פ"ח קק"כא ע"ה שם :

עו וי"ו אש לא ונלאו כן אלל המוכר יש להחיר דלוחי"ח סככטיל של אותה אשה ה"ה קנח ווחלע זככט ז' סקן קתם כלי הוויחוד לקנח וס"י זככטין וותרים . ע"ה שם וסס הרי חו"י ק"ו קט וק"י הרי חו"י ואש לא זככר ז' והאשס אומרת שיהי נקי ויכלו הכשים לוור לא אין אנתנו ונאוינים לך . לח"ה סק"כ וסס הרי חו"י . גס ספ"ח שם החיר אש לא ונלאו אלל המוכר דלוחי"ח ונעלוא כפלו ולא שהיו זככט ע"ש :

עז ואש לא ונלאו אלל המוכר אכל כוואל אלל ג' זככט סקנו ונאוחו קנח אוריקין וסחנחא שהוחזק קנח ז' שיש ז' תולעים וכל זככט סקנו ונאוחו קנח הכל אקור וגס שלל ונלאו כל זככט אלא תולע או הכל אקור וסס שולטרפים סגו זככט ווחזקין לקנח ז' זככט תולעים . פ"ח שם ז"לי שם . וכן אש קבו ונ"י כונה זככט פירות יצשים וצדקו ג' כשים שלקחו ונלאו הפירות זככל או ונ"י כשים ונלאו תולע או כל זככט סקנו ונ"י אקורים . ז"לי שם דלא ככ"י ק"ו כח וס"י זככר אות ל דלא ככ"י :

עח ואש זככטות ה"צשים לא ונלאו תולעים אלא זככט זככט י"ח ש"ע"פ שוואלו כל או זככטו הפירות ג' תולעים או יותר כ"י דפירותיהו איחכרו ו"י ששאר וותר . פ"ח שם ז"לי שם . ו"י אש כיון שיש כאן אקור הורה כגון זככטס וועטת זככט הוי"ח חזקה וסס דקנו הכל ונאדס או אף דכל או קנה לעלמו הרי הוחזקו הפירות בתולעים ואש נולא זככט זככט אפ"י כל או תולע או כל זככט סקנו אקורים . וס"י זככר שם . ויש להחמיר כ"י אחרונה :

עט ונכתב"ח כ"י ש"ח קנה קנח ועשאו פת ונלאו ז' תולעים או והלך ונלא זככט קנח סככטות ז' תולעים שהפת אקורה וסס שהוחזק קנח ז' זככט תולעים הרבה . פ"ח שם ז"לי שם :

פ פה ירוש"תו וכו"י תולעים זככטס שזככות וועיין רכיס זכס זככט סקוין פת וון הגוים ודכר ידוע שלטו אותם זככט שיש זכס תולעים זככל סיון דאחך ונכיתתא לא קפדי ואין להחיר ונעטס רכיתתו סכרי אלו הויס שואצין אותם וון סכור ויש לחוס שפירשו זככטין או

כדפסי הכלי קהם ונוחיס קס פרה קס זלי קקכו קפ"ד קק"ה ונח"כר אוח ג זכוכת
המים קך כל ע"ג ולפ"ז דחם יק עיר א"י קים תולעים זנוים כמו יושלים עיר קדשנו חו"כ
ספת של הגוים חקור :

פא גם צזה עושין צוה שטותין הקלווי של גוים שעותין ונהוים הנו ונה שאוונדים שהחולעת
יירד לנעיה סס דברים צעלים ואינס כדאי לקווד עליהם פרה"ח קס זלי קס :

פב גם צזה עושין צוים סככלים שנויחין הגוים צצית א"י לשחות ונהם עיזרים ושצים
" וקורין אותו צוודיכתו קביל " שטותין ונהם הוון עם צלל קיטון וכן כל כיוולא צזה ולריך
לחזיר ולדרוש עניינים אלו לעס יותר וולדרוש להם פשטים פרה"ח קס זלי קס :

פג צרוז עני פראמיקייא ובקלת וקוונות צטימיקייא רוצס קונים פת ופלטר גוים דיק
וקוונות ללא שכיחי תולעים ובאחרת דשכיחי קפדי אונקיותא והם וקסנין את הוים
והגם דלפטר דאינס וקסנין יפה ו"ונו כל קהם וקסניס הוי קפק אס נשאר תולעים ואס
נשאר קפק אס ניוווחו צעשה עריכה ולהכי פשו היתר ואין פולה פה ונח"כר אוח ד
וכן כהנו צעירנו פה בגדלד יע"א שקונים פת ופלטר גוי :

פד הסוואה יולא צה הרצה יהוסי על הרוב ועל כן רחוי לזכר שלא לאכול חוואה כ"א
לקנן אוחס פ"זלי קק"כח וכן אנהנו נוהגים בצציתו שלא לאכול חוואה עד שנקנין אותה :

פה דבש של חוורים שקורין צעריצי קילואן והגוים קורין אותו דצוק יולא צו יחוסים
ונוולים ודבורים יוש להזכיר צזה להוון שלא לאכול קילואן ביחס ע"י קיטון :

פו לריך לזכר צענין ירקות כגון הקילוקא ואכפיינד שולוי צו התולעים צחוק היק עליו
ולצד התולעים שיש צקלה ועיקר הצדקה צזה להעמיד כל עלה ועלה נגד השמש
וכרחי החולעת ולפעמים אינו נראה ולריך ויטוש צידים לנולאו פרה"ח קק"ולד זלי
קק"כט ונח"כר אוח כג :

פז וכן הכרוז שקורין קול הפויור יק שנים שיש צהם תולעים הרצה והם קטנים עד
נאלד וא"א לבוס אדם לצודקם וצטנים שידוע שיש צהם תולעים אין לאוכלם כלל .
פרה"ח קס זלי קס ונח"כר קס . וצוודיכתו פה בגדלד יע"א יק ויין כרוז שקורין אותו צעריצי
להאילא לפעמים יולא צה צצוים קטנים עד נאלד ויולא צעלים החילונים הרצה ונהם שא"א
לקוחם ולצודקם ועל כן לריך לזכר צצדיקתן הרצה ואין לאכול אלא דוקא העלים הפנימיים
על ידי צדיקה יפה עד נאלד :

פח הנעמט כן קורין אותו צעריצי והעולטין שקורין צעריצי הדודא וולוי צהם תולעים
דקים צחכלית ועל כן לריך לזכר צצדיקתם הרצה כנ"הג הג"צ אוח צן ונח"כר קי
הזכרונות וקיים והיודעים צצדכר ונח"כר אוח ידיהם ונונה פרה"ח קס זלי קס ונח"כר קס .
ויניינו צצית שללו לא אכלנו נעמט צחצחיל :

פט הסוזה הרחש וולוי צהם הרצה ולריך צדיקה יפה ופני שהתולעים הם דקים וקטנים
וכוונתם הסוזה עלונו ונשכתי את ידי ונהם שלא לאוכלם כנ"הג קס . וכן צוודיכתו
פה בגדלד וולויס הרצה תולעים צחזרת צין צעלים צין צחזרות ולריך לצודקם צדיקה יפה :

צ הכוונן שכיחי ציה תולעים צחוך הגרנים הו צדיקתו שהולא אגרוזך ונונו חשששק
אוחו דק היעצ והולא צו תולעים הרצה פרה"ח קס זלי קס . ולאכתו וניינו
לא אכלנו כוונן צציתו :

צא גם לריך להזכר צאלו החוורים הכחוסים שנקי ערימוצא צלו השמש שוערצים צה חוורים
ונרוצים וליאים תולעים וכנה פעמים יולאו צה תולעים שלמים ואקורים ויעיקר הדין
ובוור נפשו יחק ונהם פרה"ח קס זלי קס . וצוודיכתו פה בגדלד קורין אותה לחוורים
הכחוסים עם שווענין מדווג"ג והנונה הו שלא לאכול מדווג"ג של גוים אלא דוקא מדווג"ג
של ישראל הווחוק לצדוק החוורים ון התולעים :

צב יש וקוונות שהגודגניות סנקראים ויטריאס וליאות תולעים דקים נאלד ובוור נפשו יחק
ולעשות ורקחת ונהם כנ"הג הג"צ אוח פז פרה"ח קס זלי קס ונח"כר אוח קס :

צג הכרפס יש צו תולעים והו כגון הכרפס יוקים ולריך לזכר צצדיקתו יפה יפה ולצודקו
פעם

פעם וסחים . עוד יש ויין כרפס צוודיכתו פה בגדלד יע"א שקורין צעריצי ונעמט
והוון עם אללנו אוכלים אותו צלי צדיקה שאוונדים שוין זה לא יולא צו תולעים שצורחים
וניחו והגם שאכתו הבחנו ונונו וצדקנו כנה עליס צדיקה יפה ולא וולאו צו תולעים ונ"י
אין לכמווד ע"י ורחוי לכל ירח שוים שיצדוק את הוועדנוס צדיקה יפה כמו הכרפס :

צד גם יש ויין א"י צוודיכתו שקורין אותו צעריצי רשאיוד והו שאני וניינים יש קצלה
אללנו פה בגדלד יע"א כרשאיוד הגדל צגנות וצפרדכות זה וולוי צו תולעים הרצה וא"א
צצדיקה והישראל אין אוכלים אותו אצל הכשאיוד בגדל צעדה ואליו וקורין אותו רשאיוד אל צוק
זהו יש קצלה שאין צו תולעים ואוכלים אותו הישראל צלל צדיקה כך הו הנונה צעירנו .
ואין צדיקן וניינו לא אכלנו רשאיוד לא זה ולא זה דני ופיק דלמה הגדל צגנות יש צו תולעים
והגדל צעדה אין צו תולעים וניינו אין צידנו לנחות צידס כיון שיש להם קצלה כך :

צה הלנון יש צו הרצה תולעים צעלים שלו ואכתו וניינו לא אכלנו לנון אלא דוקא
האנחות אצל העלן לא אכלנו וניינו ונשם דצדיקתן קשה אצל הנונה צעירנו
שאוכלים גם העלן על ידי צדיקה ולריך לסוהרס שיצדקו העלים צדיקה יפה וניינו
פעם וסחים ושלש :

צו הכרתי צוודיכתו אוכלים אותו צלי צדיקה צאוונדים שאין צו תולעים אצל אכתו צדקנו
ונונו ורחיו לפעמים שיהיה צו תולעים שהם צחוך עלי הכרתי צין העור לצפר ואינס
נכשפים אצל נראה צווקווס על הכרתי כמו חוט לצן והתולעים הם צצוקו חמוע ועל כן לריך
ליזכר צצדיקתו הרצה :

צז עוד צוודיכתו עושים ונקחת וקליפת אחרגים חווליס שקורין אותם קשויר אל דצודכ
אס עכו הווקחת צהקליפות הנו כשהקליפות לחים זהו אין צהם צית ויחוס אצל הנונה
הו סכל החנונים ונלניעים אלו הקליפות של דצודכ וויצשים אוחס ונוכרים
אוחס וכשוונתיצטים אלו הקליפות נעשה צהם תולעים צחלוש על העור ונחון וג"כ עישים
התולעים הנו חוט לצן והם חחת חמוע ופעם א"י קנו ואלו הקליפות שיצשים ועשו ונהם
ווקחת ואחר שעשו הציאו לקעורה ואכלו ונהם הרצה והיה קס איש א"י נקדן וראה שיש תולעים
חחת חמוע הלצן ואפ"י אחר הצשול ורקחו אותם ג"כ נראו אלו התולעים ולא ניווחו ועל כן
לריך לזכר סכל ויי שקנה ואלו הקליפים שיצשים לריך לצודקם ון התולעים האלו שהם
חחת חמוע ולקדק צהם הרצה דק היעצ :

צח כיון לכל צעל חורה שלא לאכול זלטיפס וירק חי כי וולויס תולעים ואף צצדיקתו
נשים או אנשים הדיוטות ויהייה יש לחוש לקפק חורה אצל כשהיק וצובל יש לכמווד
על צדיקתם דיק ק"ס כרתי קק"ע וקיים דניוס שנווד על דעהו לא אכל יק חי ונח"כר אוח כו :

צט עלי גפנים צעיר ארס לוצה היה וצוכה גדולה צצדקו עלי גפנים ונלואוס ונלואוס
תולעים דקים ואחר צצצדקו כנה פעמים עינא דכפיר חוה נגד השמש עין לו ראהה
דאכתי פצונוצא וכיוולא עשו כסונות הרצה ולכן עלתה הסכנות כרו החקיר מהר"ש של ז"ל
ושאר חכמי לוצה לאוברס לגנרי וע"י צקי חקן חלהים למהר"ח ז"ל . ונח"כר אוח כד . גם
פה עירנו בגדלד יע"א יש הסכנות קדוונס ונשים קדוונות שלא לאכול עלי גפנים ואללנו הם
אקורים כמו צצר חויר זה פשוט אלל הוון . זה כמו שתי שנים שהיינו צפרק א"י עם כנה
צכי אדם וא"י ונהם הציא צידו עלי גפנים וא"ל חראו לנו היכן הם התולעים והכתו אותם צבוש
כנו ג"י דקים והכרינו להם צחוט כנה וכנה תולעים קטנים שהם רלים ונרקדים ונללדיס
צחוך העלים ונונו לנו צרוך שצחר צהם וצוונתתם :

ק ונכה שאליכויקי ועיירות אחרות שלא לאכול קווינו ימן כי הו וולא תולעים ונח"כר אוח
כו . וצעירנו אינו ולי זה גם אין אכתו יודעים וכו קווינו :

קא סעי' יא אשה שנולא אחר צדיקה וכו . יש ויי שאוור שאין הנשים נלונות
צצדיקה שיש צה עורה רש"ל פל"ט ק"י קו . ואין הנונה כן אלא הנונה
דהנשים צודקת הפירות והקניניה ועליהם סוכנין ת"ח כלל וו דין ט ג"ז קק"ד ש"ך קק"לה
כנ"הג הג"צ אוח קצ פרה"ח קק"לה פרה"ח קק"כג ונח"כר אוח לצ ונח"כר כ"י הכ"א
כלל

קמו אם קנה פת וזן הסוק וראה תולעת או ונתה צהוך הפת ירוק את התולעת עם כעילת וקוס וזן הפת ויחלל הבאר . קמו"ב קק"ו

קיו סעי' טו ויני עופות הגדלים צאילן וכו' אקורים . וכן הסכימו כל הפוסקים דלא כהג"מ ומהר"ם ז"ל דנותרים בשמיטה :

קיו סעי' יו כל תולעים הנולדים בשמיטה וכו' והנולדים צדגים צועים אקורים וכו' . ואם נולדים צויה הדג או צבד ג"כ אקורים ושום דנועלול אהו ועיילי

ליה דרך נחיריו . ש"ך והגם דש"ך הנולד חללו לא כחצ זה הדין וי"ו הגלון וי"ו כלל וזו קק"א הביא כן ושם הש"ך פרי"ח קק"ו"ה צ"ל קק"ו"ה קוללו כלל וזו אהו אהו אהו כח :

קיה ק"ט יש לזכר להקרי הצ"ח של הדגים הנולדים בתולעים . לה"פ קק"ה צ"ל ק"ט ושמו :

עוד יש להזכיר העם לחהוך וזן הרחש של הדגים שקורין זאכרוש (ויחן שזהו שקורין חללו צערצ"ו נמוג והוא אדום) ש"ע"ש הרוב נולדים עם תולעים קטנים מאד .

קד צ"ל ק"ט . וכן צעירנו וקורין נמוג הכו"ל ויחן ושום טעם זה :

יש וקיימות פהיים ונגדלים צדגה הים שר"ס אלל הקפירין קווק ויש להם לחם וגם על הספירין וצחוך הפה והם עגולין כעדקה ואין יכרים כלל ויש להם עינים שחורים

כשני עפי זבובים קווקים זה אלל זה והנזיר אותם יכול להפרישם צקין וכונה פעמים הפרשתי אותם והנהתים בללוות של ויש וראו אותם שנים צוים וצק"ק פחא הכל ויכרים

אוחם והתפרסם עם האיקור ועכ"פ חוב גדול לגרר היצב היצב על הספירין וקווק להם ועל הזנב ולצדוק היצב אחורי האזנים וצפה . הכ"א ק"ט :

קכא וכלל הנקוות לריך לצדוק הכף ונתחלת יוני פסה צדגים צפה וצאונים שיש עם תולעים כוון היעיים והוא כוון נחש ארוך ודק ואני הראיתי להם הרבה פעמים וזה נולדו וקודם הפסקה עד יוני סמוך . הכ"א ק"ט :

קכב עם ואפי' פירשו קלת וחזרו ונתרים וכו' . היינו כעלל פירשו לגמרי אלל אם פירשו לגמרי אקורים . ש"ך קק"מ"ד פרי"ח קק"ו"ה שפ"ד קק"ד :

קכג עם ודוקא נתיים אלל הגדלים צבצר אח"ש או צדגים וגבינה ונתרים כל זמן שלא פירשו וכו' . הנה יש צזה ונחלקת גדולה דראצ"ה ק"ל דאף אם פירשו לגמרי ונתר

ורצ"ה ק"ל דאם פירשו לגמרי אקור אלל אם פירשו ע"ג החתיכה או ע"ג הגבינה ונתר דהיינו רבייתו ולא דמי לפירות דאם פירשו ע"ג הכלי דאקור אלל הכא ונתר והרצ"ה ק"ל

דאין הפרשתי ציניהם לפירות וגם הכא אם פירשו ע"ג החתיכה או ע"ג הגבינה אקורים וישין כל זה צ"ב . וזן ז"ל יש להספק צו דו"ש כ"ז שלא פירשו לא ידענו דעתו צזה דנוכל

לפרש דבריו כל זמן שלא פירשו לגמרי אלל אם פירשו על החתיכה או על הגבינה לא וקרי פירשו או נוכל לפרש הא דקאמר כ"ז שלא פירשו היינו לא פירשו לא ע"ג החתיכה ולא על

הגבינה אלל אם פירשו על אלו וקרי פירשו ואקור . גם וי"ש אח"ך ה"ל ולא חיישין כוון פירשו עיניים חוץ לחתיכה וכו' וישנוע דוקא אם פירשו חוץ לחתיכה אלל אם פירשו ע"ג

החתיכה לא וקרי פירשו אלל אפ"ה נוכל לפו דבריו דאפי' אם פירשו ע"ג החתיכה חוץ לחתיכה קרי לה ואקור ודוקא אם פירשו צחוך החתיכה עלוה ונתר צאופן דברי וז"ל הם

סחויים ולא ידעין אי ק"ל כרצ"ה או כרצ"ה אלל הא ודאי דלא ק"ל כרצ"ה ז"ל אלל ק"ל צין צבצר צין צדגים צין צבצרה אם פירשו לחון אקורים ודלא כרצ"ה צהגה שכה שיש

לקווק על רצ"ה ז"ל אם נהערצו צשאר ויחלל . ולענין הלכה הפר"ח צקק"ג האריך צזה והחזיר צזה ואלו וק"ל דלא כרצ"ה ז"ל גם הפר"ח ז"ל קק"כ"ט הסכים עמו וגם ק"ל

להר"ח צקק"כ"ג וגם דאף אם פירש ע"ג החתיכה או ע"ג הגבינה אקור נקפק כוון גבי הורה . ואכן פה עירנו צגדאל יע"א נוהגים כהפר"ח ז"ל וכפי הרצ"ה ז"ל דאם ראו תולעים

צבצרה ורעעיים העולם ואקורים אותם וי"ח פה עירנו יע"א צין צבצר צין צדגים צין צבצרה אם פירשו על גביהם הכל אקור דכחו כפי הרצ"ה ז"ל וכדווקי הפר"ח ז"ל ואין לשנות :

קכד ויניו הורה קשה הוגד לי דצעירנו צגדאל יע"א ונתחירם ציזתר וזה דאף אם ראו תולעים צחוך סחית הגבינה והתולעים אינם נראים וצחוך אלל כשיצברו סחית הגבינה

הגבינה ילאו וזהם תולעים הם אקורים אותה וזה לא וילינו צבצרה צעולם שאוקרים דאף צמירות שהחליעו צהלות ל"ס הם צחוך הפרי ונתרים ולא ידענו למה כך ונתחירין . וכן פשוטאלים

תולעים צחלב חוון שנקו יגור"טי וצערצ"ו לצין אוקרים אותה ולפי הדין הוא מותר כיון שלא פירשו אלל הם צחוך היגור"טי ואף אם פירשו צדופני הכלי של היגור"טי ג"כ מותר וא"כ למה

אוקרים היגור"טי ואף אם הורקו וכלי אלל כלי ג"כ מותר כו"ש וזן ז"ל צ"ב והציאו ויז"רם ז"ל צהגה לעיל סעי' ד . וקלת וזן החצרים חוון דהא דאוקרים התולעים צחוך הגבינה

והיגור"טי היינו ושום דעל הרוב חוססין לחלו התולעים אהו ועלולא דע"י שצאים להורו יחשים וצבצים ונתחים וזהם התולעים ולא הורה לנו צזה . ואפשר ושום דאיכור התולעים

הוא חוור ואלד דעל כל הולע ותולע חייב חוש ונלקיות או שש ונלקיות והגבינה והיגור"טי הם וקורים ציד עווי הארלות שרוב החנונים חללו הם עווא דארעא ואפי' וקרא אינה יודעים

ועו"ה ראו להחזיר עליהם ואקרו להם אפי' תולעים צחוך הגבינה וכל היגור"טי שאלו אינם יודעים להצחין צין אם פירש לחון או לא פירש ונתחירם אקרו להם הכל זהו וזה שעלה צדעתו

ליחן טעם לונכה . וי"ו וי"ו וי"ו סירלה לאכול הגבינה שנוולא תולעים צחוכה דוקא וגם לאכול היגור"טי הנתולע אין אלו יכולים לנחוח צידו ודי צזה . והנה וזה שחושבו על הינכה שאוקרים

היגור"טי וכתצנו שאפי' אם פירש צדופני הכלי או הורק וכלי אלל כלי דמותר הכל הוא צעעות דזה כאוור על הונסקה ולא על האוכל ואכחו צחלת העין חצצרו אותה ליגור"טי שהוא ונסקה

אלל אין האמת כן אלל היגור"טי הוא אוכל ולא ונסקה וא"כ האמת הוא שזן הדין אוקרים היגור"טי שחיישין שווא יפירש על דופני הכלי וא"כ הונכה שאוקרים היגור"טי הוא ונכה כפי

הדין אלל וזה שאוקרים הגבינה שנוולא צה תולעים הוא ושום חוורא כו"ש דאין לומר דחיישין שצעתה שושצר הגבינה לחתיכות הם פורקים על הגבינה ואקורים חלא דיהכן דאף אם יפרשו

על חתיכה הגבינה אחר שצצרו אותה ג"כ מותר דהיינו רבייתו ועוד דאכחו לא התירו לאכול התולעים של הגבינה ח"ו דאם ראו תולעים צבצרה צעמה שחחבין אותה לחתיכות

הא ודאי אין אוכלים אותם לתולעים חורקין אותם לחון דאיכא ושום כל תסקלו וכך היא התייחסתו דהונכה הוא כיון שרואים תולעים צבצרה הם אוקרים את הגבינה כוון לגמרי ולמה

היאקר הגבינה דלנומי חיישין דאם צעת שצצר הגבינה יראה צה תולעים הא ודאי שזורוק אותם ואם חיישין דהגבינה שאוכל יש צה תולעים וצפנים זהו מותר לכל הדעות :

קכה עם הילכך תולעים הנולדים צקערה שפלו וזן הצצר ונתרים לדעת הנתחירין וכו' . ספ"ו הנכון הוא היינו לדעת הנתחירין צפיקסה ונתה דהא וזן לא החליעו להחיר

צפיקסה ונתה צקע"ו ד . פרי"ח קק"ו"ה פרי"ח קק"כ"ח . וניחו אכן צדין צקע"ו ד אות כה כתצנו דחיישין לחוורא ואקור וא"כ לפ"ז תולעים צקערה שפלו וזן הצצר אקורים :

קכו צבצים הנתחירין ציניהם צבצר ציוות סחונה והם כוון גרעיני חרדל לצנים לריך לצדוקם ולהדיה הצצר יפה יפה שלא ישר אפי' או וי"א דהני גרעיני לצנים שנתחירין

הצבצים אינם ציני צבצים אלל ונתחים ורוקם ולואתם והראים שאינם נעשים לאחר זמן צבצים אלל תולעים וכל עוד שלא נעשו תולעים הוא כפירשא צעלולא ושדו ול"ע וקוור נפשו ירחק

וזהם ונתחיר אות לו ושם ונתחירין חצי צ"ל צחשובותיו כ"י ק"ו תי' ודבר זה הוא וילוי פה עירנו צגדאל ובפרט ציוות סחונה ועל כן לריך לזכר צזה ואלד כי כיון דהעילוי הצלים

כוון אחר שעה או ונתחים תולעים לצנים דקים ואלד לנאות ולאלפים ולריך צדיקה גדולה ואלד ונתחירי הוא כשולחיעין הצצר ציוות הקין לכרוך אותה צעלית כדי שלא יכחו צו

הצבצים או לכקות אותה בכלי היצב צאופן שלא יכחו עם צבצים . ושם אי קשה או צצר וזן הקלב וראה צו תולעים ואלו הצבי צבצים הרבה ועל כן לריך להזהיר צזה להחון העם שישגחו על הצצר היצב היצב :

קכז י"א סדן הנולא צחצביל הנקי אבילאל אם נוולא עדין צקליפהו צעל טעמו צחצביל ואם נוולא חקליפה ריקנית חזקה שילא לחוך חצביל ואינו ניכר ודינו כדן צרים

דאפי' צאלף לא צביל אם א"א ע"י סינון . בית יאורה ח"א דף קטו סוף ע"א ונתחיר אות ע . ואננו החצרים ס"ו שיתכן שזהו שקורין צערצ"ו זאכרוש וצלשון חורה נקי שכלול כו"ש

שיהיה שדושה צרכת הכסוי לצרכת השחוי דהיא ווענין שלה דכמו דהכא גבי שחיטה יכול
 לצרך לעלוה ואינו כפטר צרכת הצירוי ה"כ יכול לעשות כן ויבסק ויצרך כל אי לעלוה ויהיה
 ים לדחות זה ורצ הנרחק צרכת דשחוי גבי שחיטה דלא ים שייכות ואלהם לחצירו אלל
 הווליה ידיה היא וכל אי רולה לצרך הוא על ווליה שלו ואינו רולה לאלה צרכת הצירוי וכן
 גבי לילית אלל הכא גבי כסוי כיון דנכח אדם אי קאחו ונכח השוחט דהוא חייב צרכי
 הכסויים חייב לך אלא כיון דהוא אינו יכול לצרך אלל צרכת אי על שני הכסויים והשוחט
 כמו ווליה אי ה"כ גברי דאחו צרכיקיה שהם שלוחים שלו וזה הווליה הם עושים צרכילו
 דהסויב וועל עליו לא וולו לצרך אלל צרכת אי דווליה אי דווייא ודמי כסוי לווילה דכמו גבי
 וילה דהסויב וועל על אי ה"כ וצרכים צרכת אי ה"כ גבי כסוי כיון שהסויב וועל עליו
 צרכת אי לשניהם י"ל היינו אם הטעם הוא ונשום צש"ץ אז נעשה חילוק זה וכאמר כיון
 דנכח אדם אי קאחו אקור לצרך צש"ץ החמורה ונשום הוורח ללא תשא דהעולם כדעווע
 עליה אלל צלוח הטעם הוא ונשום צרוב עם ה"כ כנש"ל ונשם הראש"ש ז"ל וכיון דטעמא
 הוא ונשום צרוב עם לא איכפת כ"כ אט לא הסגחנו עליה דבעילה כל דהו לא חיישין לה
 כנש"ש הרי חיי אדם זל צלחה הו צרכות ותפלות כלל ה אות יז דלא נהגו עכשיו הא דצרוב
 עם וללאת צרכת הצירוי ופני שאין הכל צקיאם להחכין להוליא או שגא יפקיק השווע
 צדברים אחרים וכו' ע"ש וא"כ ה"כ גבי כסוי אין להאשים לוי שרולה לצרך על הכסוי ואינו
 יולל צרכת הצירוי אפי' אם הסויב הוא אינו שלו אלל צא ואלהם אחר יכול לצרך על ווליה
 שטושה הוא ואין לחוש ונשום צרוב עם דחושט שגא אינו יכול לזמר והפקק שיהא שלא
 ווענין או ונשום שאין הכל צקיאם להוליא ונשום יכול לעשות כן ורליה דהרי החקיד
 מהר"ח ו' עט"ר ז"ל צקפרו ראשון לליון צקיי רסה קע"ה דף ק"א ע"ג כה"כ ווענין דיכא צהיכא
 דליכא שני ווהלים וכל אי רולה לצרך לעלוה צרכת הוילה ואינו רולה ללאת צרכת הצירוי כ"ל דיכול
 שיוכין שלא ללאת צרכת הצירוי ויצרך הוא על השני ולא הוי כצרכת שא"ל וכו' ע"ש הרי דהרי ז"ל אפי'
 דוכן ז"ל כה"כ צרכת אי לשניהם הוא לא חש לה ונשום דילאנו ונשום צש"ץ א"כ בעילה
 כל דהו יכולים לצרך כל אי לעלוה כנש"ש הוא ז"ל צקוף וז"ל ואני אומר כי עוז שלא לכיון
 ללאת צרכת של ראשון ויצרך הגם דוכן פסק דיכול לפשות זה עכ"כ פשיטא כיון שהם צ'
 ווהלים ואיכא קלה זון שוהל שני יושב ודווע צקרוז אחי לידי היסק הדעת לכן עוז הוא
 שלא לכיון ללאת ויצרך לעלוה עכ"ל הרי הכל כמו שכתבנו וכל זה שאמרנו הוא על אדם
 השוטה הווליה והכסוי שיכול לצרך לעלוה אלל צכאן ים חשש אחר והוא על השוחט דנכנס
 צחשש גורם צש"ץ כנש"ש צשאלה והוא כיון דיכול לצרך הוא בעלוה שהווליה שלו ויפטור צרכת
 אי והוא לא עשה כן אלא הזמין לזו בני אדם או יותר ובצביל כן צרכו צ' או ג' צרכות
 הוי גורם צש"ץ ז"ל דנשוע מדברי הפוסקים ז"ל דאין גורם צש"ץ ואלהם לחצירו ולא
 שייך צש"ץ אלל דוקא על אדם אי שטושה הוא הווליה ויגרום זה צש"ץ אלל זה הוא כוונתו
 לזכות לחצירו לעשות ווליה או לכבדו צווליה ונשום כיון שהצירוי עושה זאת הווליה הוא וצרך
 עליה אין עליו ונשום צש"ץ ולא ואלאנו לפוסקים ז"ל צשום ונקום שחששו כן ורליה מהרב
 ר"ל ז"ל גבי וילה שהצחנו לעיל דפקק צ' ווהלין דיצרכו צ' צרכות ואם איכא הו"ל לומר
 דועיקרא אקור להזמין שנים ונשום גורם צש"ל אלל ודאי דאין צזה צש"ץ גם ים רליה ולי
 וכן ז"ל גבי וילה דהציא צב"י ונשם תקוה הראש"ש ז"ל דצ' ווהלים יצרכו צרכת אי ונשום
 התוספתא עשרה פעם ווליה אי צרכת אי לכולם ואם איכא ה"ל ליתן עעם עדיף וניה
 שהוא חמור ונשום צש"ץ דאם יצרכו שניהם א"כ הו"ל אצי הצן גורם צש"ץ אלל ודאי דלא
 חיישין לזה וליה זה ונשום צש"ץ עוד ים רליה צין לצוחט צין לזה האדם שטושה הכסוי
 ונצרך ואינו יולל צרכת הצירוי שיכול לעשות כן ונהרי חק יעקב ז"ל צהו פסק דכה"כ וכן
 ז"ל שם צקיי חכ"כ עוז לקרצ העיקות ציחד וכו' וכתב הרי ונ"ל שם הווכה להפריש
 וכל עיקה ועיקה לצדה ונ"כ די צרכת אי וכו' עליו הרי ח"י ז"ל צקק"ג הו"ל ועכשיו
 כהגו על פי הרוב להפריש וכל עיקה ועיקה אשה אחרת ונצרכת לעלוה וכו' ע"ש הרי
 צהדיא דנש"ג דאלו העיקות הם של אדם אי כנש"ש הו"ל דדי צרכת אי אפ"ה כה"כ סרצ

ח"י שכל אי חצרך לעלוה ולא חשש לא ונשום צש"ץ ולא ונשום צרוב עם והכא גבי חלה
 דוועה צדוועה לכסוי דה"כ הסויב הוא צא ונכח אדם אי בעל העיקות ולא רנויא על אחרים
 וה"כ ל"ש עוד ים רליה לנ"ד ונחא דכתב הטור ז"ל צהו פסק ס"י קל"ב ונשם אציו הראש"ש
 ז"ל ופקק וכן ז"ל שם צש"ע קע"ו צ גבי צדיקת חונן צצנ"ה צעויד כל בני ציתו אללו
 צשעה שהיא וצרך ויתפזרו לצדוק איש צווקומו על קונך צרכת צצ"ה צע"ל וקיים
 הטור שעררה שטושים ווליה אי אי וצרך לכולם ע"ש ונשוע שחם לא עוודו שם צשעה צרכת
 לריכס הם לצרך כל אי צווקומו דטעמא הוא ונשום דאי וצרך לכולם הא אם לא ציך אי
 לכולם לריך לצרך כל אי ואי וכ"כ הרי אפי' זוטרי שם צקיי חל"ב דכ"כ ולי' הש"ע וכן הצין
 הגאון ר' זלמן ז"ל צהו צבת ק"י קס"ג צקו"א אות הו ה"ל ולפ"ז ונצוחר ודעת הראש"ש
 והטור דהם חייבים צצרכה והטעם ונשום דהם וולוים צווליה זו וודין ערצות וקף שהצנ"ה
 כפטר צצרכה אי לכל החדרים ונ"כ הם לריכס לצרך על ווליה שטושים שהם חייבים בעשייתה
 דנ"ל שחייבים ונחנות עלוה ונ"ל שחייבים ונחנות ערצות וכו' וא"כ למה לא יצרך על חייב
 זה כמו שצברך הוהחייב ונחנות עלוה וכו' עכ"ל וכן ונשוע מדברי הרי ונ"ה שם ק"י ע"ש
 ויהו הרי עילת צבת ז"ל הצין ולי' הש"ע והטור והראש"ש ז"ל דאם לא עוודו אלל צרכתו
 אינו יכול לשלוח אותם לצדוק וכתב זה לווילה וכן הווצוחר אלל לא לעכ"כ דאפי' אין עוודים
 אללו יכול לשלח אותם לצדוק וא"ל לחזור ולצרך וכו' והרי חק יעקב ז"ל שם צקק"א הסיג
 על הע"ש ופקק דאם אין עוודים אלל צרכתו אין יכול לשלוח אותם לצדוק כלל ונשום דאינם
 יכולים לצרך וכו' וכ"כ ה"כ יצרך השליח י"ל דאין לצרך צרכת אי צ"פ על ווליה אי כיון
 דצירך צע"ה והוא רק חדא ווליה אין לצרך צ"פ עליה לכך יעמוד אללו ללאת צצרכתו של
 צע"ה וכו' עכ"ד ע"ש והכ"כ עוודו הרי אליה רבה ז"ל שם צקק"א ע"ש ונהרי אפי' זוטרי
 שם כתב דהח"י ק"ל שחם לא עוודו שם צשעה צרכת לריכס לצרך כל אי צווקומו ע"ש ונ"ה ליה ונ"ה
 דאין כן דעת הח"י וכנש"ש לעיל ואפשר ש"ש ע"ש צדצרי אפי' זוטרי והרי ונחוקק יאודה ז"ל
 על הו פסק שם צקיי חל"ב קס"ג כה"כ דהפרי"ח ק"ל דאם לא שוועו הצרכת ונצנ"ה לריכס
 הם לחזור ולצרך כנש"ש ד"ש ג' דעות צענין הצדיקה צחם לא עוודו אלל צע"ה דלכו הגאון
 ר"ז והרי אפ"ז ודעווייהו ק"ל דלריכס השלוחים לחזור ולצרך והכ"כ ע"ש ק"ל דיצדוק השליח
 צלא צרכת והרי ח"י ודעווייהו ק"ל דאין יכול לצדוק השליח אם לא שוועו הצרכת ונשום דאין
 יכול לצרך צ"פ על הווליה וכלל צרכת אקור לעשות הווליה :

אונס הרי ונחוקק יאודה שם עשה חילוק אי דלכ"ע אם צתחלה קודם צצירך צע"ה ונכר
 לכל אי חדר לצדוק זה פשוט דאם לא עוודו אלל צרכתו לריכס לחזור ולצרך כל אי
 על הווליה הוועל עליו צצליחותו של צעה"כ ואין כאן צ' צרכות על ווליה אי דהרי דעת
 צע"ה לא היה צצרכת רק על החדר שכתאר לעלוה וכו' וא"כ עה שווקר לכל אי הרי וועל
 על כל אי ווליה צפני עלוה וה"ז דוועה לעמי דנשוע צ"י"ד ק"י סבו צש"ץ ונ"ו ונשם הגאון
 נ"כ דנצוחר ונשם אם ונחילה לקו כווע עיקות כל אי צפ"ע תוכל האשה בעלת הבית
 להציא כווע נשים ויעלו כל אי חלה וועיקה או ויצרכו לעלוה והאשה בעלת הבית ג"כ ונקודם
 ונפרשה חלה וועיקה אי ונצרכת דכל אי הוי ווליה צפ"ע כיון שאין דעת בעלת הבית רק על
 עיקה שכתאר לה וה"כ דכוותה גבי צדיקה והכא חף העו"ש והח"י ווודו צזה שיצדקו ויצרכו
 כל אי לעלוה דכ"ע ווודו צזה אלל כי פליגי העו"ש והח"י צחם כצר צירך צע"ה והיה
 דעתו לצדוק הכל ואח"ך כוונלך וליה גם לאחרים לצדוק איזה חדרים צזה דעת העו"ש דיכול
 לצדוק השליח וא"ל לחזור ולצרך ודעת הח"י דאין יכול לצדוק השליח צלא צרכת וגם אין
 יכול לצרך כיון דהצע"ה היתה כוונתו ונחלה לצרך על הכל אין לצרך על ווליה אי צ"פ
 עכ"ד הרי ונח"י ז"ל ע"ש צ' ולעכ"ד צדצרים צרוים הם ואין לפקפק עליהם והלכתא כוונתיה
 ונעטעוים לחזור לנ"ד דה"כ דון דידן כמו ווליה הצדיקה דהכא השוחט לא צירך כלל צתחלה
 אלל הזמין וכי"ד לאלו הגדולים שכל אי יעשה כסוי וא"כ ילא דיכא שכל אי וצרך לעלוה
 חף שהם צלו ונכח השוחט דה"כ צווליה הצדיקה צלו ונכח צע"ה צ' גם אפי' אם צתחלה
 צירך השוחט על עוף אי ואח"ך הם ונכסים על עוף הצ' והג' ג"כ יצרכו כל אי על כסוי
 שלו

שלו יען שהשומע ונקודת הזמין לכל אי ואי עוף אי וכצדיק הוא על הכפוי לא היה צדעתי
 אלא כפוי שלו ושויה לריכס לצדק כל אי לעלמו וכמוש הכי וחקוק יאודס ז"ל כח"ל . אצל
 ואי דאיכא לקפוקי אס ונקודת שהיו העופות לפני השומע לא היו הגדולים הכזו אלא אח"ך
 או אפי' אם היו שם לא היה צדעת השומע לכבדס ובשעה שצדיק על כפוי ראשון היה צדעתו
 על הכל ואח"ך נוכל וכיבד לאלו הגדולים ונה כאור דהוי כמו וולות הצדיקה דפליגי הע"ש
 והח"י דמר קצר לצדוק בלא צרכה ומו"ס דאינו יכול לצדוק וה"כ לקי הע"ש הגדולים הכזו
 יעשו כפוי בל"ב ולעת הח"י אין יכולים לעשות כפוי כיון דאין יכולים לצדק או דילמא דקאי
 גבי צדיקה דהיא וולות אי דמוטל על צע"ה לצדוק כל הנוקוות שמה ינאל שם חוץ אצל
 הכא כיון דהס צו וולות כ"ע נודו דיצרכו כל אי ואי וכן משמע ולי הח"י דכהז ז"ל י"ל
 כיון דצדיק צע"ה והוא רק חדא וולות אין לצדק צ"פ עליה עכ"ל ונשמע דצדתי וולות
 פשוט הוא דיצרכו צ"פ . ואף דהכא הוא החיוב על השומע לכפות שניהם והוי כמו וולות אי
 ז"ל דמ"ו שניא היא ון הצדיקה דגבי צדיקה החיוב הוא דוקא על צע"ה לצער החוץ שלו
 אצל הכא אם לא כיסה השומע כל ישראל חייבים לכפות א"כ גם עליהו רמיא הוולות יכולים
 לצדק וכיוו שעתה חילוק זה בין צדיקה לויילס הכי וחקוק יאודס שם סק"ד והרז וואו"ר
 שם סק"ו ויגול ונרצבה שם . או כיו"א דמ"ו כיון דעכ"פ השתא הוא החיוב הוא על השומע
 דוקא ונקרי וולות אי ואיכס יכולים לצדק ועל כן נראה כיון דקצ"ל אין לכפות הגדולים הללו
 באס היה דעת השומע לצדק על הכל . אצל צעירנו בגדלד יע"א דרך השומע לצדק על הכפוי
 צדק דעתו לפטור על כל מה שנוציאין לו כל היום כולו והרצה פענ"ס פוקס צדיקה שלא
 מענין ונ"כ הולך לנקום אחר וחו"ר ובא זה לפי דעת ורן ז"ל ורצ"ס אשר עמו לריך לחזור
 ולצדק דכבר פסק צ"י ק"י יע קע"י ה דשיחה הוי הפסק בין שחיעה לשחיעה ולריך לחזור
 ולצדק וכן על הכפוי אם שח בין כפוי לכפוי לריך לחזור ולצדק כמ"ש הגאון רמ"א שם אצל
 אכחזו חוששים לקי אחרת שהציא ורן ז"ל שם ד"א דשיחה לא הוי הפסק ואל"ל לחזור ולצדק
 והיא קי רמ"ו"ן ודעו"ה וכהז ה"י"ו שם צק"ט דקצ"ל ואין וצרכים וכהז הו"ס"ו שם
 דאע"ג דקחס ורן ז"ל לצדק ור"ו צ"ו צרכות החומר הוא אין לצדק וכן הסכמות האחרונים ז"ל
 דקצ"ל אפי' הפך דעת ור"ו ז"ל ונש"ה נוהגים אכחזו שלא לצדק בין שח"י לשח"י ובין כפוי
 לכפוי ונש"ה הפסק שיחה . גם לקי ורן ז"ל ודעו"ה צהליכה הוי הפסק כמ"ש צ"א"ה סימן
 ח קע"י יג ולריך לחזור ולצדק אצל אכחזו אין וצרכים ונש"ה צהליכה דחוששין לקי ה"י"ו שם
 צק"א"ה ודעו"ה דק"ל דהליכה ונצ"ה לצ"ה לא הוי הפסק וכבר האריך בזה הכי ז"ל ור"א ז"ל
 צח"א"ה ק"י צ ופקס דקצ"ל והליכה לא הוי הפסק ע"ש"ב . וא"כ זה השומע ההולך ונקום
 לנקום אחר שצדיק ונ"כ א"א לו ליזכר ושיחה שאינה ללריך אס ונכסה הוא אינו יכול
 לעשות הוולות כהקנה אליבא דכ"ע דאס לא יצדק הכי נונע ונלצדק על עשיית הוולות לקי
 ורן ז"ל ודעו"ה וכבר כתב הגאון הצ"ש ז"ל צק"י יע קק"י דמוטב להכניס אה עלמו צקס"ק
 גרס צק"ן וליכנס צקס"ק שיונע ונלצדק על עשיית הוולות ע"ש ולקי שאר רצוחא אין יכול
 לצדק וא"כ יותר עוב להזמין לאחר לכפות ולצדק כדי לעשות הוולות כהקנה אליבא דכ"ע כן נלע"ד :
 אחר שכתבנו זה ראינו להגאון רבינו זלמן ז"ל צ"א"ה ק"י ריג אות ז שכתב ו"ל ואפי' רצ"ס
 שעושים וולות אחת שלימה לאדם אי שכולס ונוטלות עליו חוצה כגון שנופרישים חלה
 ונעסותיו או קיבעים ונאות צפתחיו או וולין אה צביו בשעה אי אין רשאים ליחלק אלא לריכס
 לעשות ציחד כדי שצדק אי לכולס שכיון שלא ילא ידי חוצה וול"ה זו עד שיעשה כולס הכי
 לא נגורה הוולות עד שיעשה כולס ולכן די צרכה אחת ואקור לגרוס צרכה שאינה לריכס
 וכזו עכ"ל ע"ש . וא"כ לפי קי הרז ז"ל צכ"ד אלו הגדולים אינם יכולים לצדק כל אי לעלמו
 ואפי' אם לא צדק השומע כיון דוולות כפוי רמיא על השומע אין רשאין ליחלק אלא אחד
 וצדק לכולס והיא כמו וולות ויילס לאדם אי . ובאמת דברי הגאון הכזו קסים ואין אכחזו
 יכולים להצביס דלא דווי חלה לצדיקה דהצדיקה היא וולות אי אצל העיקות צו וולות הס
 וכל אי נגורה וולותה כשהוליא ונוכה חלה וכן גבי ונחה נוי הכי והכא אפי' הרז ח"י וודס
 צזס דהרליה שכתב הרז ח"י דנכה הוא להשריש וכל עיקה ועיקה אשה אחרת ווצרכת
 לעלמה

לעלמה וכזו כמו שהצחנו דבריו לעיל וא"כ הוא הו"ל לפקפק על הנוהג דאין וצרכין על
 וולות אי צ"פ אלא ודאי ק"ל דזס הוי כל וולות לצדס . וצויתר תניחא גדולה על הרז ז"ל
 דאיך כותב על וולות הוילס כן והלא וולות הוילס מוטלת ב"כ על כל ישראל דאס לא מלו
 אציו חייבים כל ישראל לעולו א"כ לא הוי וולות הוילס מוטלת עליו דוקא וכמ"ש לעיל ונש"ה וחקוק
 יאודס וואו"ר ודעו"ה וא"כ ודאי שציבא צו וולות ואיך כותב שלא נגורה הוילס על שיעשה
 כולס אהתחא . על כן נראה דאין לקמוך בזה על הכי ר"ו ז"ל חדא דאין סקי מוכחת כן
 ועוד דרצ"ס פליגי עליה והוא יחיד דצדק והוא הכי ראשון לזיון ז"ל הצחנו דבריו לעיל
 שכתב גבי צו וולות דלכתחילה יצדק כל אי לעלמו והכי ח"י גבי חלה והכי וחקוק יאודס
 גבי חלה כמ"ש"ל גם הכי צ"ח ז"ל ק"ל צבו ויילס ק"י רסה כתב דצעיר חדשה יס להנהיג
 לצדק אכל חדא וחדא הפך דברי הכי ז"ל גם הש"ך שם סק"טו הציא דברי הצ"ח אלו וכהז
 עליהם דכן כיון לעשות הכי חוששה גדולים ק"ל דלא כוונתיה ואס נחפש עוד נוכל לעולא
 עוד רצ"ס דלא ק"ל הכי וצויתר לגבי רצ"ס לא אמרינן קצ"ל כמ"ש הכי זכור ליחסק סימן
 ון דף פז ע"ב עיין שם .
 ואף שהרז ז"ל לא ח"י"ב אות קי פקפק בזה וכן צקפרו חס"ל ק"י יח ע"ש אפטר דהיינו דוקא
 צע"שועו לגבי רצ"ס אצל ציחיד נגד רצ"ס אפטר דוודס בזה . עוד אמרו חכמי הישיבה
 הי"ו דהכא צכ"ד אף הר"ו וודה בזה ונש"ה דצע"ה שנוצדק הראשון על הכפוי עדן לא יס
 וולות כפוי לפכיו שאין העוף שחוט לפניך ואף שכתבנו לעיל דאין שחיעה הפסק בין כפוי
 לכפוי אפי"ה ודאי ונקרי צו וולות כיון שעדין לא היה ולא נברא דס השני אפי"ו ר"ו וודה
 דיכול לכפות הצו צרכה וכ"ה למה יעשה כן הו"ל לשחוט ונקודס הכל ז"ל דאינו וחו"ב
 לשחוט הצו אצל הכא גבי וולות חלה ונחה ויילס ח"י הוא לעשות ואף דגבי עיקה נוי
 אינו וחו"ב ללוט עיקה השניה ו"ו הכי כילושס היא עכשיו צע"ה הצרכה וחיבת צחלה אצל
 הכא צע"ה שצדיק הראשון העוף אינו שחוט לפניך ויכול הוא שלא לשחוט גם הר"ו ז"ל
 וודה דיצדק כל אי ואי לעלמו . ועל כן הצנח לדינא דיכולים הגדולים הכזו לצדק כל אי
 לעלמו ואין צה פקפוק וכן הסכמות כל צכי הישיבה הי"ו :
 סי"ך לסימן נו
ב ונעשה שהיה צחננוולת אי שצח כלב ונכסה ונקב העור והגוף עד לחלל וצדקנו צכ"י ונע"ס
 והקודקצן וכל איברים הפנימיים ונולאו שלימים ולא נוולא צהס ריעותא כלל ועוד
 השולל ואל תרנגולת זו אקורה או וותרת . השו"ב . הנה ורן ז"ל צש"ע י"ד
 ק"י נו כתב ו"ל כלב אין לו דריסה וכזו ואס נקב עד החלל דינו כקוץ שתיקב לחלל עכ"ל
 והנה צ"ו ורן יס להסתפק הא דקאמר דינו כקוץ וכזו אס נאמר דינו כקוץ לגנורי דצקוץ
 נחבאר צק"י נא דאין לו צדיקה אס תיקב לחלל וס"כ לש"ה ותרנגולת זו אקורה או דילמא
 הא דקאמר דינו כקוץ היינו לענין דרוסה כמו הקוץ דאין לו דריסה אצל לענין תיקב לחלל
 הוא חסוב כמו הקנה דצקנה כתב ורן ז"ל צק"י נא קע"י צ ד"ס לו צדיקה וא"כ לפ"ו
 תרנגולת זו וותרת והנה ונלחנו ראינו להכח"ה צק"י כ"ו הג"ה סק"א דקסתפק צקס"ק זה
 ע"ש . והנה שלשת הרועים ז"ל והס הכי צ"ח הגולה והט"ו והש"ך ז"ל כולס כאו כהבי
 כמו שכתבאר צק"י נא ע"ש ונשמע ודצריהס דק"ל דדינו כקוץ לגנורי ולא ויהני צדיקה וא"ה
 התרנגולת זו אקורה . אצל אחר החיפוש ראינו דתרנגולת זו וותרת דאע"ג דשלשת הרועים
 הכזו כתבו כן היינו אס נקב צלפון ונש"ה דהלפורן שלו חד כמו קוץ אצל צטן וותרת וכזו
 ש"כ"כ הכי פ"ו צקס"ד קק"ד ו"ל דינו כקוץ שכתבאר צק"י נא ע"ך וע"ש צ"א"ה ג דינו
 ואס צטן נקב אס הוא רחב יס לו צדיקה כמו צקנה רחב שנוצאר צק"י נא עכ"ל ע"ש
 ונשמע ודצרי דהא דכתב ורן ז"ל דינו כקוץ היינו צלפון ולא צטן וכ"כ צו"ש"ו שם סק"ד
 ע"ש וא"כ אס טן הכלב הוא רחב תרנגולת זו וותרת ועשינו ונעשה ותפסנו כלב אי גדול ככלב
 שנקסה ונאותו היין ופתחנו שינו וראינו שטינו רחבים כמו הקנה ושכרנו התרנגולת :
ג שאלה . אשה אי וולאה צחצביל של צטר עלס של ראש השוק שלא ונלחה אותו וקורה
 שוולתה הצטר זקס אותו לזס העלס לחון וצ"ה אשה אחרת ונלחה זה העלס צ"ה
 ונע"ה

והצבה שהוא נולד ונתנה אותו לתוך התבטיל המזו והא"ך צ"ה האשה הראשונה צעלה התבטיל
 ומלכה לזה העלם המזו בתוך התבטיל והביאה אותו לצ"ה המזו לשאלו אם תבטיל זה נותר
 או חקור יען שהעלם המזו יש בו נוי וביון שלא כולל צעין ק"ו כנגד המזו שהיה בו כדון
 צד שנתבטל בלא נולדה דבעינן ק"ו כנגדו ונשם ללא ידעין כוונת דמא כפק עיניה כוונת
 שפקס וכן ז"ל בק"ו קט צע"י י"א וחכמי המדרש היו שאלו לאשה המזו צבטיל כוונת התבטיל
 המזו שהיה בקדמה לראות אם יש ק"ו בתבטיל המזו כנגד המזו והשיבה האשה המזו שהיא לא
 ידעת כוונת היה התבטיל של אותה קדמה שכבר נכלל התבטיל אלא היא שאלת על הכלים
 שנתבטל צהם התבטיל והכלים שהריקו צהם התבטיל ע"י ערוי אם נאקרו והיא הריקה התבטיל
 צע"י כלים והקני כלים המז"ל החזיקו את התבטיל המזו אונרו לה חכמי המדרש שצביא אלו
 חקני כלים לפניהם והלכה והביאה אותם לפניהם ואונרה שצאלו צו כלים היה התבטיל המזו
 והנחתה להם שעד כאן היה התבטיל צזה הכלי וכן בחצירו וחכמי המדרש הביאו מ"ס והניחו
 בכלים המזו ושקלו את המז"ל כדי לידע אם יש ק"ו כנגד המזו וכפי מה שקלו את המז"ל
 המזו ולפי מה ששיערו דעתם צכוונת ראו שיש טעם בתבטיל המזו כנגד המזו והקדמה והכלים ונותרים
 וחזרו וכתפקו אם יכולים אנהנו להאמין האשה המזו ע"פ דבריה שעד כאן היה התבטיל צאלו
 הכלים ונותר על פיה או דילונא האשה אינה נאוננת והכלים חקורים יורנו המזורה וטכונת :
תשובה דבר זה נפתח בגדולים הוא הרב והר"י ע"י אש"ל ז"ל בק"ו צ"ה יאודה ח"א ק"ו ווא
 על ונעשה שצ"ה לפניו על ק"ו חולצת צה יונא שיערו צה קדמה על צד וכתפקו
 אם היה ק"ו בקדמה או לא שכבר נכלל התבטיל והאשה צעלה הבית טיערה צדעתה והוריתה
 להם עד איזה וקוס בקדמה היה התבטיל וטיערו שהיה יותר וק"ו והשיב דהאשה המזו אינה
 נאוננת ואין לקנוף על דבריה דכתב צהגה ק"ו קבו טע"י ג וה"ל והאשה נאוננת צדבר חקור
 לומר תקנתו ודוקא צדבר חקור ודאי אצל צפק שונא אין כאן חקור כגון שלריכה לצבר
 דגים עונאים ונשורים או חקור שיש צו לדדים להקל אין אשה נאוננת דאשה דעתה קלה
 להקל עכ"ל ונותרים ז"ל צהגה וקיים המזו ע"ס והע"ג דאיכא אונדנא שיש ק"ו כיון שצ"ה הבית
 מרובים ונ"ו אין לקנוף ע"י להקל בחקור דאורייתא עכ"ל ע"י ש"ס . וא"כ לפ"י צכ"ד כו"י
 הכלים חקורים דאין האשה נאוננת דה"כ חקור דאורייתא לק"ו וכן ז"ל שאלתנו קבלנו סוראותיו
 דק"ל דם שצטלו דאורייתא כוונת צצ"י ק"ו פו ונשם המז"ל צ"ה [אינו מוכרח כוונת צפנים ריש
 ק"ו קט צהגה ע"י צ"ה] וכן פסק צע"י ע"ס ק"ו ו הוועוסן וכו' או שצקל דם צחלב פטור
 ואין לוקין על אכילתו ונשום צצ"ה עכ"ל ונשום דדוקא ונשום צצ"ה אין לוקין אצל ונשום
 דם שצטלו לוקה ועיין צפ"ה ע"ס ק"י וכן דם האיברים שפירש ונשום ונשום ונשום לל"ה
 ונכלל צנוקוס אחר שהוא צלל טע"ה כוונת ע"י וכן ז"ל בק"ו ק"ו טע"י ח ע"י ש"ס ו"כ הכא שלא
 נולד המזו הוי דאורייתא ועוד דהכא גבי הקדמה הוי חקור דאורייתא לכ"ע אף למ"ד דם
 שצטלו דרבנן דבע"ה שסתחיל להתבטל עדין חקור ודאורייתא וכבר נאקרה הקדמה כוונת הרב
 צ"ה יאודה המזו צח"ה ק"ו כון ע"י ש"ס הביאו המזו ע"י ק"ו א"ו א"ו וכתב שבעין זה
 כתב הרש"ה ע"י ש"ס והשתחא לכ"ד לריך לחקור הכלים ללא סוכינן על האשה וכמו שפקס המזו
 צ"ה ז"ל . ויטה חכמי המדרש היו הנה ראו כן תורה דאיך יתכן שלא נאמין לאשה
 דוועטים בכל יום כוונת שאלות יבואו לפני החכמים ויכוננו ע"פ הנשים צין צע"י צצ"ה
 צין צליעה חקור צין גבי נולדה וזהו המנהג וינני חכמים הראשונים ז"ל שהיו לפני ולפני
 פניו יען דעסקי התבטיל הוא צידם ולא נולדים צצ"ה אלא הנשים . ועוד המנהג צני
 הישיבה היו דלל דוני כידון זה וכידון המזו צ"ה לנה שהביא המז"ל ז"ל דשם גבי דגים
 חקיל צדעתה ונשום דלל יש חקור צבור דכיון צדקס קלת ון הדגים המזו או רוצן ולא רחמה
 דגים עונאים תקמוך על האונדנא צדעתה והאונר שלא יש צכאן דגים עונאים וכן הא דכתב
 או חקור שיש צו לדדים להקל היינו כע"ש המז"ל ז"ל צריש פקחים גבי צדיקת חונן דיכול
 להיות שלא יש חונן כלל אצל הכא צכ"ד שיש חקור צודאי ונח שלא נולד וגם כידון הרב
 ז"ל שיש ק"ו חולצת בתוך התבטיל של צדבר שהוא חקור צבור הא ודאי נכלאין לקיים . ואחר
 ההפוש נאלמו ראינו צקי התבטיל המזו צקי טוט המשולש צבור הראשון שהוא למהר"ש דוראן
 ז"ל

ז"ל בק"ו ווד על ענין קדמה של צדבר שהעצירו אותם ועל האש ושהתם על הארץ כמו טעה
 והא"ך תחבו ק"ו חולצת ושאלו לאשה ואונרה אין הי"כ צבתבטיל צאותה טעה ופקס להכל
 נותר התבטיל וסקדמה והכף לאשה נאוננת אפי"ו בחקור דאורייתא ע"י ש"ס המזו צבטיל
 המזו היא הפך המזו צ"ה המזו ז"ל ח"ה ראינו להרו ע"י המזו ז"ל בק"ו ל"ה א"ו ג שהביא הק
 דקי טוט המשולש למהר"ש ז"ל ואחר שהביא דברי המזו והרש"ה המזו הביא דברי המזו צ"ה בק"ו ווד
 המז"ל שם הפך דברי המז"ש המזו וכתב ח"ה ז"ל וכל דהתם . האשה נאוננת דהוי דלוי חקור עכ"ל
 ופטוט הוא דכונתו לדמות דברי המזו וכתב ח"ה ז"ל וק"ל דהאשה נאוננת ונשום דהוי חקור ודאי כהרו
 צ"ה וכל אשר דברנו . אחרי קמוך ראו ראינו להגאון י"א ש"ס ז"ל על י"ד המז"ל צכ"ה צק"ו הקפס
 שהוא ג"כ דהם לדברי המזו צ"ה המזו בק"ו ל"ה ובתחלה כתב על דברי צ"ה המזו וכל דוני"י שנידע
 הדבר ונחצי"ה הק"ו שהוא שלא נופיה של צעלה הבית דל"כ פטיע"ה דנאוננת ונשום וגו דאי
 הוה צביא היה ונעלמות הענין לגמרי עכ"ל ולכאורה נראה דהאוננת א"ו דכיון דהאשה הו
 היא חוששת מאליה ובינה לצין עלונה וצאה לפניו וכוללת הדין ונכה וזה שהיא חוששת על
 האיבור ואינה נוקלה ולריך לקנוף על דבריה וחס או וצני הישיבה היו פקפק צזה דהגם
 דזה ידוע דהפס שאקר הוא הפס שהתיר ונ"ו נוכל לומר דהאשה הזאת צתחלה חשקה לוח
 האיבור שהוא ודאי וצאה לפניו ושאלה ואח"כ כיון שרואה דהחכמים סוכינן על דבריה
 ושאלים אותה עד היכן וגייע זה התבטיל תפטוט צדעתה לפי האונדנא דעד כאן היה ואפי"ו
 שאינו צבור חללה תקל צדעתה ונכה האונדנא עכ"ל המז"ל ז"ל אצל ונ"ו כפי הקצרה נראה
 שהעיקר כדברי המז"ל דהאשה ז"ל דוועט דאפי"ו בינה לצין עלונה היא חוששת על האיבור אינה
 סוכינת על דעתה עד שהיה צבור חללה . ואח"כ הגאון י"א ש"ס ז"ל הרבה לתמוה על המזו צ"ה המזו
 כמו שתוהנו וז"ל עוד ע"ס א"ך אפי"ו א"ס היו אחרים נואים שאיעב הספק הוא המזו שאלת
 שלא נאמין להאשה דוועטים בכל יום שהאשה צעלה הבית או המזורה צאה להמורה לשאלו
 וסוכינן על אונרתה אם אונרת שהיה צע"י שהוא נותר ואין נדקדקין כלל וכו' עכ"ל ועוד
 המזו תע"ה אחרת כמו שתוהנו אנהנו תוה"ה הסכיה דכאן הוי ודאי חקור ע"י ש"ס דבריו צ"ה
 ולצק"ו העלה המז"ל ולדינא נלע"ד דדוקא לענין צדיקה איתתו וכו' אצל צע"י שאלה צעני"י
 א"ו"ה פטיע"ה שסוכינן על האשה שאונרת שהענין היה כך ואין לחוש כלל כשאונרת שהיה
 צע"י המזו לומר שונא היה צע"י החקור ואף היכא דלחייילי ריעותא כגון עובדא דלעיל
 שכתב ק"ו ולפי דבריה היה הקדמה וליאשה צע"י שיש ק"ו היא נאוננת ונותרין על פיה וכו'
 עכ"ל . והשתחא ק"ו דינ"ה דהנשים נאוננות בכל עיניי חקור והיתר וצין כ"ד וצין כידון המזו
 צ"ה המזו ז"ל הכלים ונותרים ואין להשיב . ודע דוועט לעיל ונשם המזו צ"ה יאודה ח"ה ק"ו כ
 דאף למ"ד דם שצטלו דרבנן ונ"ו לגבי הקדמה הוי חקור דאורייתא וכו' . ח"ה ראינו
 להגאון י"א ש"ס המז"ל בק"ו ל"ה וכתב צ"ה צ"ה בקדמה שצטלו צה התבטיל וכו' צאלע
 הדבור שפקפק צזה וכן הביא ונשם הגאון פרי"ו ולפי שאין זה ענין שלנו לא הארכנו . ודע
 עוד דהיינו יכולים לנולד היתר עוד לאלו הכלים דכ"ד אף לק"ו המזו צ"ה המזו ז"ל דאין הנשים
 נאוננות ונ"ו הכא דהאיבור הוא ונשום המזו דלל נולד אותו זהו חלוי צפלוגה"ה דהש"ך ז"ל
 והרו ונ"ו ז"ל דהרש"ך ז"ל בק"ו ע"י ק"ו ק"ל דאם נחצטל צלל וליחה המזו חקור ונשום דנחזיקין
 דם צוונת ע"י ש"ס אצל הגאון ונ"ו ז"ל בכלל ע"י ק"ו ק"ל דהם דברי המז"ל וק"ל דאין נחזיקין
 דם צוונת שצעלמות ואינו לריך נליחה אלא לכתח"י ע"י ש"ס וא"כ לפ"י דדברי המז"ל דחיים ואין
 נחזיקין דם צוונת שצעלמות דנליחה דרבנן ובחקור דרבנן ונחזיקין לאשה ועוד אפי"ו חקור
 דרבנן לא הוי אלא דלכתח"י צעי לנולדת כמו צני ונשים ח"כ הכלים ונותרים צכ"ד אפי"ו לק"ו
 המזו צ"ה המזו ז"ל . ויטה חכמי המדרש ראינו לגדולי האחרונים שהסכימו לק"ו המז"ל ז"ל וס"ה הגאון
 שפ"ד ע"ס בק"ו ע"י ק"ו שצביא לדברי המז"ל המזו והמזו עליהם והעלה צק"ו דבריו ח"ה
 וכן הלכתא דוונת שצעלמות יש צהם דם חקור צדיעצד צלל וליחה עכ"ל וכן נ"ל להרב
 ע"י ש"ס ע"י א"ו צ שהביא להא דהש"ך ונ"ו וכתב דהעיקר כהש"ך ע"י ש"ס וא"כ תורנו
 לשריותא שלנו דנשים נאוננות . אחר שכתבנו זה ראינו לדברי חיד"ה צנוצ"ה ק"ו וצ"ה אות
 ל ואת לה גבי עשיית הכצד דנאמין לאשה דכל נדי דלית צ"ה עכ"ל אף בחקור דאורייתא
 האשה

האשה נאמנת ודלא כקו"ת חצ"י ק"י פו וקו"ת זכרון יוסף קס"י ד והציא עוד אשה דבר
 בנחלת ק"י סג דכז ישראל נוהגים להקל ולהאמין נשים הכשרות והמונחות כאלהם הכשרים
 וכן נזכרו להי תו"ז ק"י ע סוף אות כג גבי ענינות הכזד שהסכים להנחצ"ר וקיים ה"ל
 וכ"ס נתי דין דקצירות ונלוונדות צדק וכן הנוהג עכ"ל התו"ז . וכל זה נוכח שהסכימו
 למה שכתבו דק"ס נאמנות ודלא כה"ז בית יאודה ז"ל .
 ואחר שכתבו זה נפלנו באיקור אחר על זה הכלים ויכלולו מן איקור הקדוש ונפלו באיקור אחרון
 והוא דק"ל לכל נילתא דלא רמיא עליה דאיניש עבד ולא דעתיה כמו שפסק וכן
 ז"ל בק"י א קע"י ג וק"י יח קע"י ד גבי וקובכח ובדברי הש"ך ק"י יח קק"טו ופ"י ק"י ו
 קק"ג גבי פגימה ע"י"ש וא"כ הכא איך נאמין לאו שאומר עד כאן היה הנצטיל והלא הוא לא
 היה יודע עדין והאיקור ולא יתן דעתו בטוב דעבד ולא דעתיה . אח"ך ראינו שכתב וכן
 בק"י ד קע"י א התוחב כף חולצה בקש"ב או איפכא ונשערין בכל מה שכתב וננוני בקדרה
 וכו' ע"י"ש וס' ג"ב ק' אין נאמין לזה שאומר שכתב וננוני כן בקדרה והלא כל נילתא דלאו
 רמיא עליה דאיניש עבד ולא דעתיה . ויהי הא לא קשיא דנוכל לומר בגון שיש היכר צדק
 שעד כאן נחשב כגון שנוכלך בהצטיל ונכח הלכלוך נודע גבול וקוס התחצ"ב שהקוס שאינו
 נולכלך ודאי אינו נחשב ולק"ט . ויהי אי קשיא הא קשיא שכתב וכן ז"ל בזהו הס"י קע"י ז
 וז"ל צדק רותח שכתב בקבין חולצה כל החתיכה אקורה אם אין זה קו כנגד וקוס הסבין
 שחתך הצדק וכו' הכי בהדיא דאינו נשער בכל הסבין אלא דוקא צוקוס שחתך וכגון שא"ו
 צריא לי שלא נבעתי אלא צוקוס זה וק' והלא כשהיה חותך צדו הסבין צדק לא היה יודע
 שזו סבין חולצה ואיך נאמין כשאומר לא חתכתי אלא צוקוס זה ונ"י"ש וזה דק"י יח קע"י ד
 וקק"טו בקש"ך דשם נתי היא סבין ומה שתירצו לעיל גבי כף לא שייך לתרץ גבי סבין דקבין
 שחתך זה צדק אין זה לכלוך הניכר .
 וראינו להש"ך שם בקש"כח שבאומה כן פסק רש"ל ואמר דעמי לשער בכל הסבין ושום כשהותך
 צקתם צלא כוונה אינו יודע עד כוונה חתך ואפי' אומר צרי לי עד כוונה חתכתי ונ"י
 כל נילתא דלא רמיא עליה דאיניש לאו דעתיה וכו' עכ"ל הש"ך ושם רש"ל וכן הציא לשון
 זה דק"ל הט"ו בקש"י"ב ע"י"ש וא"כ סק"ו חוקה על וכן מדידיה אדידיה דבק"י יח פסק גבי
 סבין דאינו נאמן ושום דלאו דעתיה ואיך הכא פסק גבי סבין דחתך זה צדק דלאו וכן
 נתי ק' על הש"ך ז"ל דבכאן דהא דברי רש"ל ושם כוונת ונ"י"ש ז"ל דבאומר צרי לי גבי
 סבין נתי דלאו ח"כ למה לעיל בק"י יח קק"טו פסק גבי סבין דיש זה פגימה דאינו נאמן .
 ות"י ח' אברקס יאושע הי"ו דש"ל החס בק"י יח וקוס דיש לנו חוקה איקור דשם יש ספק
 צשמיעה ובהנה צמ"ה צחוקה איקור עונות ונשואה אין נאמין אותו צבין אצל ככאן דלא
 יש חוקה איקור חן והיועין ליה ות"י כוון הוא . ואחר החיפוש ראינו להגאון שפ"ד בקש"כח
 שהקסה זו סק"ו ות"י דש"ל הכא דהוי איקור דבבן דצ"צ צלא רוטצ לא הוי דרך ציטול
 ולא עדיף ונטיגון ונשואה נשיעין ליה דדוקא באיקור תו' אמרין כל נילתא וכו' אצל דבבבן
 לא גזרו אם אומר צב"כ ע"י"ש . איך שיהיה נחזור לנ"ד דהכא איקור דאורייתא ואיך נאמין
 אותו . וראינו לרש"ל ז"ל פו גיד הנקשה ק"י ונ' ובא"י"ש ק"י קא שליין עליו הש"ך בקש"א
 שכתב ז"ל ונ"י"ש ראו להחמיר ולשער כנגד כל הסבין היכא שחתך צו הסבין צקתם ושום
 דכשהותך צבין סתם אין מדקדק כוונה חתך צבין והוי כדבר שלא נוכל לעמוד זה ואף אם
 אומר עד כך ועד כך חתכתי צו נ"י"ש נאמר שחתך צקתם צלא כיוון אמרין כל נילתא דלא
 רמיא עליו לאו דעתיה אצל מה שכתב הסך בקדרה צוקרה אם צדור לו עד כוונה חתך לא
 נשערין יותר ומה שכתב וכו' אצל צבין קתנא חותך צבין להולך ולהציא ולא רמי עליה
 לא דכירא כל כך וכו' עכ"ל . שנוענו מזה דיש הפרש בין הסך לבין דקבין דרכו להולך
 ולהציא בכל הסבין אצל הסך דאינו תוחב אותו בקדרה אלא צוקרה ואין דרכו להולך ולהציא
 צבולו אם צדור לו כוונה חתך וההניין ליה ואין זה נשום כל נילתא וכו' . וא"כ אודא לה
 מקרהתו ואם אי אומר שעד כאן חתכתי הסך או עד כאן היה הנצטיל בקדרה או צבלי נאמין
 אותו אם אומר צדור . אח"ך ראינו להגאון נ"י"ש ונ"י"ש ק"י עז שכתב ז"ל ועוד א"י אומר

דצדק שהאדם עלמו עושה לא שייך לוור נילתא דלא רמיא אלא אפי' לא רמיא עליה כעת
 כיון דעכ"פ יודע שצדק פעם יש חילוק דצדק יודע איך הוא עושה וראיה נריש ק"י ד
 צ"ש"ך ששולין עד היכן חתך הכף והלא צעמה שכתב לא היה יודע שזה צדק וזה חלב אמנם
 דצדק שאינו ונעלה על לבו שיש צדק איזה קפידא צדק פעם כגון שחטו שלא לוד הו' שחיעה
 ואומר אחר שלמד צריא לי ששחטתי יפה לא מהני כיון שצעמה שחיעה לא ידע שיש קפידא
 צדק פעם צעמה ודקסה עכ"ל ולפי דברי הרז ז"ל נתן לנו טעם אחר חוץ ונעטע שכתב
 רש"ל דגבי צ"ח נותן דעתו דצדק שהוא עלמו עושה ונשום שיוודע שצדק פעם יש
 חילוק ונשואה נאמין ליה . אחר שכתבו זה נאלצו ראינו לה"ו פת"ח ז"ל הנד"ו קצ"ב
 האש"ר בק"י ד קק"א שעמד בהקירה זו והציא דברי הנו"י"ש הכו' ודחאם וכתב הפת"ח ה"ל
 ונ"י"ש הנו"י"ש שם וראיה נריש ק"י ד צ"ש"ך ששולין וכו' הנה צ"ש"ך אין זכרון וזה כלל
 ואפשר שיכוון לדברי הש"ך בקש"כח צוה שחולק על רש"ל גבי סבין ע"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ד
 ט"י"ש ז"ל בק"י ד וכו' עכ"ל הפת"ח . ופליאה גדולה על הפת"ח איך לא הסבין על דברי
 הש"ך דיש ק"י ד צדקה"א יש ראי' ודבריו שנקמוך על דבריו על הסך כשאומר עד היכן
 נחתב ששם הציא הש"ך ונשואה"ל בא"י"ש ק"י קא ופגימה ק"י ונ' דאם אינו צדור לו עד
 כוונה חתך נשערין צקתם דרך לתחוב וכו' ע"י"ש ונשואה דוקא אם אינו צדור לו אצל אם
 צדור לו צדאי עד כעה נחתב ונשערין ע"י"ש דבריו והם הם דברי ונשואה"ל שהצטלו לעיל
 ונש"ך הציא קוף דבריו ולא הציא תחלת דבריו ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונשואה"ל דברי הש"ך
 שהוא נורה לרש"ל ז"ל דאם אינו צדור לו נשערין צקתם הא אם צדור לו קוונין על דבריו
 ונשערין צקף כפי מה שאומר לנו עד כוונה חתך . באופן דברי הפת"ח ל"ע ואשתחייב ליה
 הצנת הש"ך הכו' ושפתי הנו"י"ש צדור ונללו שיש ראי' גדולה ונש"ך הכו' ואין כאן ט"י"ש .
 ואח"ך כתב הפת"ח שאין ראי' ג"כ וסוף ק"י ד קע"י ז גבי סבין דשם הוי דבבן והציא
 דברי הגאון פרי"ו שהצטלו לעיל וקוף דבריו העלה שלפנין דינא ל"ע יען שבפרי"ו צפתיחה
 לא"י"ש קדר שני אות יג וצואר דאם לא ניכר עד היכן חתך יש לפקפק אי מהני אמירת
 צרי לי כיון דהויא נילתא דלא רמיא ע"י"ש צפתיחה ונשואה"ל הכו' פרי"ו שהוא
 ע"י"ש ונשואה"ל דצדק לענין הכף .
 אמנם אכן צדיק צריא לן שלענין הכף יש להאמין ודלא כה"ו פרי"ו ונשואה"ל אחריו הכו'
 פת"ח שנקתפקו דצדק סבן נורה סתם לו וכן ז"ל שכתב ונשערין בכל מה שכתב
 וננוני בקדרה ומהיכן נדע זה אם לא ע"י"ש דבריו ואע"ג דכתבו לעיל שנוכל לידע זה ע"י
 לכלוך הכף וכוונת סבן נורה לשון הפרי"ו צפתיחה לא"י"ש שהציא הפת"ח שם בזהו יג שכתב ז"ל
 אצל אם אומר צרי לי שלא נחתב כי אם ונקלת נעטע ונשערין ק' כפי ראות עיני הנוורה
 ואף נילתא דלא רמיא עליה דאיניש יש לפקפק צו ונ"י"ש ניכר הוא ע"י"ש הרז ויש צו רושם
 עד היכן נחתב עכ"ל ונשואה"ל דנשואה"ל דברי ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש
 ע"י"ש רושם הנצטיל . ולדידן י"ל דהגם דיכול להתפרש דברי ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש
 ונ"י"ש ונשואה"ל דבכל גוונא נשערין בכל מה שכתב וננוני בין ע"י"ש היכר רושם בין ע"י"ש דבורו דכל
 כי הא הו"ל לנרן לפרש ותו דבבדיא כתב רש"ל שהצטלו לעיל דצקף אם אומר צרי לי קוונין
 על דבריו והגאון ש"ך הציא דברי רש"ל על דברי ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש ונ"י"ש .
 ותו דלפי דברי הפת"ח לריך להיות בין ונ"י"ש ונ"י"ש ספרות הפוכות דאם נפרש דברי ונ"י"ש
 כאן דיש היכר צקף ע"י"ש רושם אצל אם לא יש רושם צקף לא נאמין אותו ע"י"ש דבורו ואמרין
 ולקמן בקע"י ז גבי סבין כתב ונ"י"ש דלא נשער אלא דוקא מקום חתך של הסבין ובסבין לא
 שייך רושם וכתב הפת"ח ה"ל דשם צבין נאמין אותו ושום דהוי דבבן ח"כ לפ"ז לכו' ונ"י"ש
 הסך חמור מן הסבין דצקף לא קוונין עליה ובסבין קוונין עליה וק' רש"ל היא צהפק שכי
 בהדיא דצקף קוונין עליה ובסבין לא קוונין עליה וזה נודע אם יש חתמי דפליגי לא נעשה
 ציניחה ספרות הפוכות אלא דוקא על לך ההכרח וכאן לא יש מ' שנוכחיה לנו נבוא ונעשה
 ספרות הפוכות אלא נוכחה לוור כיון שראינו להגאון רש"ל דק"ל דצקף קוונין עליה
 צדאי הגמור ונ"י"ש הכי ק"ל ולא יש פלונתא ציניחה"ו אלא דוקא צבין . ועוד דגם אם
 נצבול

